

РЕПУБЛИКА СРБИЈА
ТУЖИЛАШТВО ЗА
ОРГАНИЗОВАНИ КРИМИНАЛ
КТО бр 7/13
21. мај 2013. године
Београд
ЈМГ/ДМ

ВИШИ СУД У БЕОГРАДУ
ПОСЕБНО ОДЕЉЕЊЕ
за веће из члана 21 став 4 ЗКП

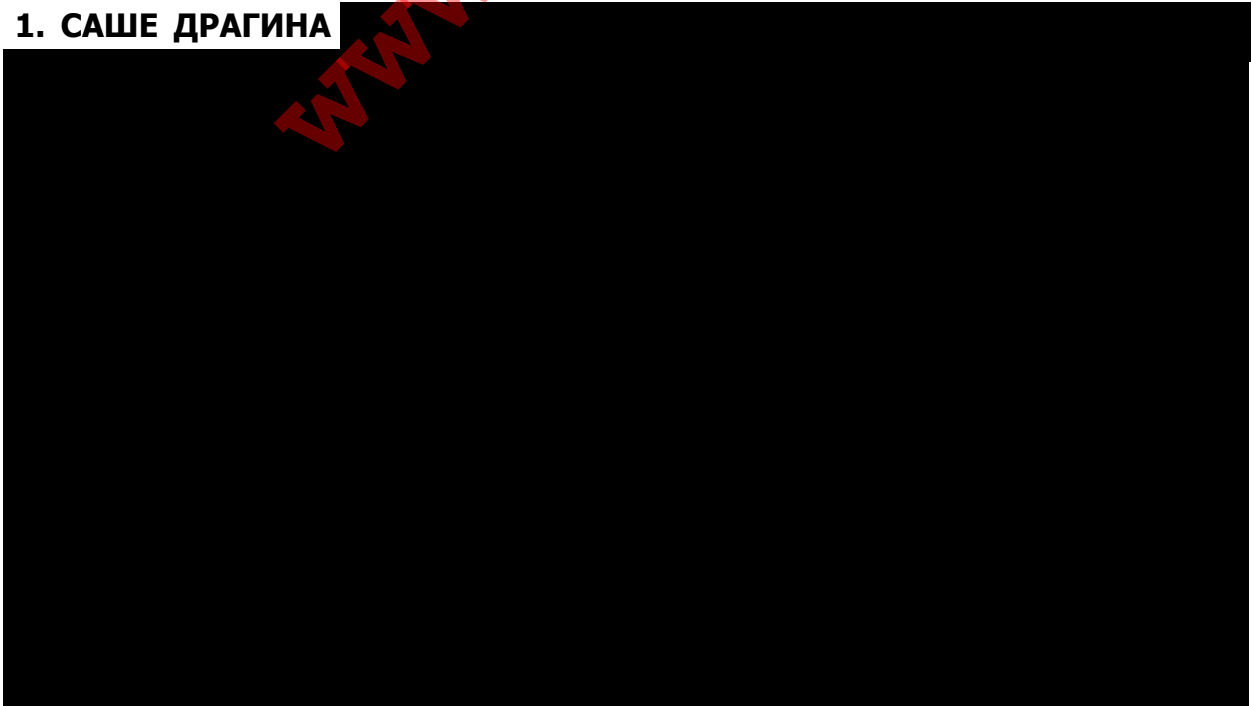
Београд

На основу одредбе члана 43 став 2 тачка 5 Законика о кривичном поступку, члана 331 став 1 и 332 ЗКП и чланова 2, 4 и 12 Закона о организацији и надлежности државних органа у сузбијању организованог криминала, корупције и других посебно тешких кривичних дела, подижем,

ОПТУЖНИЦУ

Против окривљених:

1. САШЕ ДРАГИНА

2. РАДОСАВА ВУЈАЧИЋА званог „Раша“,

3. МИХАИЛА ГРУЈИЋА званог „Груја“,

4. ЗВОНИМИРА НИКЕЗИЋА званог „Звонко“,

5. МИЛАНА ВЕЉОВИЋА

WWW.CIINS.rs

6. АРСЕНИЈА КАТАНИЋА

7. ДРАГОГ ЛАЗАРЕВИЋА

WWW.CTINS.rs

8. ЕМИНЕ ЧОБАНСКИ

WWW.CTINS.rs

9. ВЕРИЦЕ СПАСИЋ

10. БОРИСЛАВА СТОЈКОВИЋА званог „Борица“,

11. ЉУБОМИРА КУЉИЋА

12. ВЕЉКА РАДОЈЕВИЋА

13. ДРАГАНА ТАНАСКОВИЋА

14. ДРАГАНА МИТИЋА званог „Мита“

15. ИГОРА САБА

16. ВЕРЕ ИСАКОВИЋ

17. ГОРДАНА МАРКОВИЋА

18. АЛЕКСЕ ОБРАДОВИЋА

19. СРБОЉУБА ЖУЈОВИЋА званог „Срба“,

20. ДРАГАНА ПЕТРОВИЋА,

21. ДРАГАНА ВУЛИНА

Јер постоји оправдана сумња да су:

у периоду од 10.07.2009 године до краја августа 2011. године, у Београду, Панчеву, Новом Саду, Крушевцу, Сомбору, Суботици, Сремској Митровици, Врбасу, Ариљу, Мионици, Руми, Алекси Шантићу и Осиопаоници, способни да схвате значај својих дела и управљају својим поступцима, свесни забрањености својих радњи чије су извршење хтели и то окривљени **Саша Драгин**, као службено лице у својству Министра за пољопривреду, шумарство и водопривреду искоришћавањем свог службеног положаја и својих службених овлашћења и као одговорна лица окривљени **Радосав Вујачић** у својству лица које је овлашћено за управљање привредним друштвом у смислу члана 41д до 41е Закона о приватизацији, као привремени заступник капитала и као председник Управног одбора у смислу члана 58. Уговора о организовању друштва ХИП „Азотара“ д.о.о., Панчево од 06.03.2009. године, те одлуке Управног одбора од 14.08.2009. године, окривљени **Михаило Грујић** у својству заменика директора ХИП „Азотара“ д.о.о., у реструктурирању, од 05.08.2009. године до 11.10.2010. године, окривљени **Милан Вељовић** у својству директора „Poljoprivredne korporacije Beograd“, а.д. Београд, окривљени **Арсеније Катанић** у својству директора привредног друштва „Aleksa Šantić“ а.д., из Алексе Шантић, у периоду од 07.04. до 30.12.2009. године, окривљени **Драги Лазаревић** у својству директора „Института за крмно биље“ Крушевац, а окривљени **Звонимир Никезић** као лице овлашћено за заступање „CES Месон“ д.о.о., Београд, на основу члана 19. Одлуке о оснивању Центра за економске студије „CES Месон“ д.о.о., Београд од 19.12.2008. године и као стручни консултант, руководилац и координатор консултантског тима ХИП „Азотара“ д.о.о., у реструктурирању на основу уговора о пословнотехничкој сарадњи закљученог између „Ces Месон“ д.о.о. и ХИП „Азотара“ д.о.о., у реструктурирању од 27.08.2009. године, на пословима дефинисаним чланом 3.

Уговора, односно „на припремним активностима и вођењу преговора са представницима Министарства пољопривреде у циљу припрема и реализације подуне за испоруку регресираних минералних ђубрива за јесењу сетву, припрему, организацију и спровођење продаје ђубрива на „Продуктној берзи“ а.д. Нови Сад, ради покретања производње ХИП „Азотара“ д.о.о., својим предлозима и препорукама окривљене Вељовића и Катанића, подстрекао да „Poljoprivredna Korporacija Beograd“ а.д. и „Aleksa Šantić“ а.д. буду посредници у промету регресираних минералних ђубрива произвођача ХИП „Азотара“ д.о.о., како би се омогућила продаја и промет односно наплата регреса од Министарства пољопривреде, шумарства и водопривреде за ХИП „Азотару“, а окривљене Вујачића и Грујића са умишљајем подстрекао, да продају ђубрива посредством „Poljoprivredne Korporacija Beograd“ а.д., и „Aleksa Šantić“ а.д., организују и врше и за правна лица која ХИП „Азотара“ односно окривљени Вујачић и Грујић сами пронађу, без обзира да ли могу бити корисници средстава по Уредби, окривљена **Емина Чобански** у својству директора „SUNCE“ а.д. Сомбор, окривљена **Верица Спасић** у својству директора Акционарског друштва за производњу, спољну и унутрашњу трговину, туризам и услуге „INVEJ“ а.д., окривљени **Борислав Стојковић** у својству директора и заступника привредних друштава „Terra bo“ д.о.о., Врбас и „Sektor 120“ д.о.о. Сомбор, окривљени **Љубомир Куљић** у својству директора и заступника привредног друштва „Mlinostep“ д.о.о. Нови Сад, окривљени **Драган Танасковић** у својству директора привредног друштва „Tan Trade“ д.о.о. Београд, окривљени **Драган Митић** у својству оснивача и лица овлашћеног за заступање и пословање привредних друштава „Agro Forum“ д.о.о. Београд, и „Agro Media“ д.о.о. Осипаоница, окривљени **Игор Сабо** у својству директора привредног друштва „Agroseme Invest“ д.о.о. Сремска Митровица, окривљена **Вера Исаковић** у својству оснивача и лица овлашћеног за заступање и пословање привредног друштва „Chem-Co“ д.о.о. Београд, окривљени **Гордан Марковић** у својству директора привредног друштва „Citadela“ д.о.о. Нови Сад, окривљени **Алекса Обрадовић** у својству директора привредног друштва „Da car euro“ д.о.о. Ариље, окривљени **Србољуб Жујовић** у својству директора привредног друштва „Srbokop“ д.о.о. Мионица, окривљени **Драган Петровић** у својству директора привредног друштва „Mlinko Amos“ д.о.о. Београд, окривљени **Драган Вулин** у својству директора привредног друштва „Vulin komerc“ д.о.о. Рума и окривљени **Вељко Радојевић** од 15.10.2010. године у својству заменика директора ХИП „Азотара“ у реструктурирању, искоришћавањем својих положаја и прекорачењем граница својих овлашћења, поступали супротно Уредби о условима и начину коришћења средстава за регресирање минералних ђубрива за јесењу сетву 2009. године од 10. јула 2009. године („Службени гласник РС“ број 50/2009), Уредби о изменама и допунама Уредбе о условима и начину коришћења средстава за регресирање минералних ђубрива за јесењу сетву 2009. године, од 06.11.2009. године („Службени гласник РС“ број 91/2009), Уредби о условима и начину коришћења средстава за регресирање азотних минералних ђубрива за зимско прехранивање и припрему пролећне сетве од 17.12.2009. године („Службени гласник РС“ број 106/2009), Уредби о допуни и измени наведене Уредбе од 25.02.2010. године („Службени гласник РС“ број 9/2010) и 15.04.2010. године

(„Службени гласник РС“ број 24/2010), Уредби о условима и начину коришћења средстава за регресирање азотних минералних ђубрива за 2010. годину од 29.07.2010. године („Службени гласник РС“ број 53/2010) и Уредби о изменама наведене уредбе од 04.08.2010. године („Службени гласник РС“ број 54/2010) и 17.09.2010. године („Службени гласник РС“ број 67/2010), у циљу омогућавања да регресирао ђубриво, добију и правна лица која нису испуњавала услове за куповину регресираниог ђубрива, те да ХИП „Азотара“, по основу испоручених количина овим правним лицима изврши неосновану наплату накнаде за регресирао минерално ђубриво по наведеним Уредбама, због чега су својим радњама омогућили прибављање противправне имовинске користи привредним друштвима и то „Sunce“ а.д. Сомбор, „Invej“ а.д. Земун, „Mlinostep“ д.о.о. Нови Сад, „Terra bo“ д.о.о. Врбас, „Tan Trade“ д.о.о. Београд, „Agro Forum“ д.о.о. Београд, „Agro Media“ д.о.о. Осипаоница, „Agroseme Invest“ д.о.о. Сремска Митровица, „Chem-Co“ д.о.о. Београд, „Citadela“ д.о.о. Нови Сад, „Da car euro“ д.о.о. Ариље, „Srbokop“ д.о.о. Мионица, „Mlinko Amos“ д.о.о. Београд и „Vulin komerc“ д.о.о. Рума, у износу разлике нерегесирание и регесирание цене минералних ђубрива, а ХИП „Азотара“ д.о.о., у реструктурирању у висини неосновано исплаћене надокнаде за регесирао ђубриво на коју не би имала право, у укупном износу од 942.310.450,00 динара, а на штету буџета Републике Србије, на тај начин што су:

I.

окривљени Саша Драгин, Звонимир Никезић, Радосав Вујачић, Михаило Грујић, Милан Вељовић, Арсеније Катанић, Емина Чобански, Драган Танасковић, Игор Сабо и Вера Исаковић

у периоду од 10.07.2009. године до краја марта 2010. године, и то тако што су окривљени **Саша Драгин** и **Звонимир Никезић, 30.07.2009.** године, својим предлозима и препорукама утицали на окривљене **Милана Вељовић и Арсенија Катанић**, да „Пољопривредна Корпорација Београд“ а.д. и „Aleksa Šantić“ а.д., ради помоћи „оживљавања“ ХИП „Азотара“ д.о.о., у реструктурирању, прихвате да учествују у поступку продаје регесираниог ђубрива по Уредби о условима и начину коришћења средстава за регесирање минералних ђубрива за јесењу сетву 2009. од 10. јула 2009. године, у износу регреса од 10.000 динара по тони, иако нису испуњавали услове из Уредбе за кориснике регесираниог ђубрива, те да се формално појаве као купци 30.000 тона регесираниог минералног ђубрива произвођача ХИП „Азотара“ доо у реструктурирању, одобрених по јавном огласу од 13.07.2009. године и закљученог Уговора о условима и начину продаје и испоруке регесираниог минералног ђубрива за потребе јесење сетве 2009. године између ХИП „Азотара“ доо у реструктурирању и Министарства пољопривреде, шумарства и водопривреде од 21.07.2009. године са анексом I од 30.07.2009. године, као посредници, а да ће за количине које нису потребне овим привредним друштвима ХИП „Азотара“ пронаћи сама купце, на шта су окривљени Милан

Вељовић и Арсеније Катанић, пристали и прихватили да „Poljoprivredna Korporacija Beograd“ а.д. преузме количину од 27.000 тона, а „Aleksa Šantić“ а.д. количину од 3.000 тона, уз договор да ће окривљени Саша Драгин, као ресорни Министар, у међувремену предложити доношење измена Уредбе којом би се омогућило да „Poljoprivredna Korporacija Beograd“ а.д. и „Aleksa Šantić“ а.д., буду корисници средстава из Уредбе, а да окривљени Звонимир Никезић помогне, да се за привредно друштво „Aleksa Šantić“ а.д. обезбеди кредит код „Metals banke“ а.д., из ког би се вршило плаћање регресираниог ђубрива и да „Poljoprivredna Korporacija Beograd“ а.д. раскине пословни однос, уговорене набавке потребних количина минералних ђубрива са „МС Commercial“-ом доо, да би окривљени Вујачић, Вељовић и Катанић, супротно Уредби, закључили уговоре о продаји између ХИП „Азотаре“ и „Poljoprivredna Korporacija Beograd“ а.д. дана 06.08.2009. године и ХИП „Азотаре“ и „Aleksa Šantić“ а.д., дана 31.07.2009. године, како би омогућили да се испоруке регресираниог минералног ђубрива из ХИП „Азотара“ овим привредним друштвима у количинама за њихове потребе врше пре измена Уредбе, којим уговорима је у члану 2. предвиђена продаја по условима из Уредбе од 10.07.2009. године и будућим актима Владе донетим у вези Уредбе и пре закључивања уговора преко „Продуктне берзе“ а.д. и то према „Poljoprivrednoj Korporaciji Beograd“ а.д. почев од 11.09.2009. године, а према „Aleksa Šantić“ а.д., почев од 02.09.2009. године, па је у даљој реализацији договора, а у циљу испуњења услова да се „Poljoprivredna Korporacija Beograd“ а.д. и „Aleksa Šantić“ а.д., појаве као купци ђубрива по Уредби и стварања услова за наплату регреса, окривљени Саша Драгин, предложио доношење измене Уредбе, тако што се проширује круг корисника и дозвољава да корисници регресираниог ђубрива буду и „привредна друштва, ако су код Агенције за привредне регистре регистровала делатност пољопривредне производње као претежну делатност и ако у свом капиталу имају удео државне својине“, који услов су испуњавала привредна друштва „Poljoprivredna Korporacija Beograd“ а.д. и „Aleksa Šantić“ а.д., уз повећање количине регресираниог ђубрива са 100.000 тона на 130.000 тона, управо за количину која је Уговором о условима и начину продаје и испоруке регресираниог минералног ђубрива за потребе јесење сетве 2009. године, закљученог дана 21.07.2009. године између ХИП „Азотаре“ д.о.о. и Министарства пољопривреде, шумарства и водопривреде и Анекс I закљученог 31.07.2009. године, одобрена ХИП „Азотари“, а након доношења Уредбе о изменама и допунама Уредбе о условима и начину коришћења средстава за регресирање минералних ђубрива за јесењу сетву 2009. године од 06.11.2009. године, Министарство пољопривреде је „Продуктној берзи“ Нови Сад доставило наведени Уговор са анексом, закључен са ХИП „Азотара“ дана 21.07.2009. године, ради обављања формалног промета преко „Продуктне берзе“, да би након тога, дана 10.11. до 12.11.2009. године, на основу достављених налога за продају ХИП „Азотаре“, у реструктурирању и куповину „Poljoprivredne Korporacije Beograd“ а.д. и „Aleksa Šantić“ а.д., био извршен промет регресираниог ђубрива између ХИП „Азотаре“ и „Poljoprivredna Korporacija Beograd“ а.д. у количини од 27.000 тона и „Aleksa Šantić“ доо, у количини од 3.000 тона, чиме су се стекли услови да привредно друштво ХИП „Азотара“ изврши наплату накнаде за регресирано ђубриво,

I-a.

па су **окривљени Радосав Вујачић и Михаило Грујић**, у периоду од 10.11.2009. године до краја марта 2010. године, након доношења Уредбе о изменама и допунама Уредбе и формално обављеног промета преко „Продуктне берзе“ Нови Сад, између ХИП „Азотара“ д.о.о. у реструктурирању и „Poljoprivredne Korporacija Beograd“ а.д., поводом постигнутих договора о продаји минералних ђубрива купцима које пронађе ХИП „Азотара“, посредством „Poljoprivredne Korporacija Beograd“ а.д. и окривљеног **Милана Вељовића**, вршили даљи промет регресираних ђубрива правним лицима која нису испуњавала услове за коришћење средстава по Уредби, тако што је на основу постигнутих договора „Poljoprivredne Korporacija Beograd“ а.д., са купцима које су пронашли окривљени Вујачић и Грујић, закључивала уговоре о продаји ђубрива и фактурисање по истим ценама, па су окривљени Вујачић и окривљени Грујић уз сагласност и одобрење окривљеног Вујачића, са одговорним лицима разних привредних субјеката, претходно договарали количине, услове, начин и рокове испоруке минералних ђубрива, поводом којих договора су закључивани и потписивани уговори о продаји регресираних минералних ђубрива, а након тога и уговори о преузимању дуга између ХИП „Азотара“, „Poljoprivredne Korporacija Beograd“ а.д., и преузимаоца дуга, па су тако са:

- окривљеном **Емином Чобански**, одговорним лицем привредног друштва „SUNCE“ а.д., у периоду од 23.11.2009. године 31.12.2009. године, на основу Уговора о купопродаји закључених 23.11. и 28.11.2009. године, између „Poljoprivredne Korporacija Beograd“ а.д., и привредног друштва „SUNCE“ а.д., које су у име ових правних лица потписали окривљена **Емина Чобански** и окривљени **Милан Вељовић**, извршили испоруку минералних ђубрива ХИП „Азотаре“ у количини од 20.663,75 тоне и фактурисане вредности од **539.080.196,63** динара у ком промету је „Poljoprivredna Korporacija Beograd“ а.д., као посредник, издавала рачуне, фактуре и власничке листове за испоруку, чиме је за привредно друштво „SUNCE“ а.д., прибављена противправна имовинска корист на основу разлике у регресираној и нерегресираној цени минералних ђубрива у укупном износу од **206.637.500,00** динара, након чега су окривљени Радосав Вујачић, Емина Чобански и Милан Вељовић, у вези сачињених и испостављених рачуна број 09/0005800, 09/0005804 и 09/00058294, дана 04.12.2009. године, закључили уговор о преузимању дуга за део испоручених количина и то: 5000 тона „НП 12:52“ и 12.000 тона „НПК 15:15:15“, и дана 22.12.2009. године, закључили уговор о преузимању дуга за 3.663,75 тона „НП 15:52“ по уговору о купопродаји од 28.11.2009. године на основу којих је „Poljoprivredna Korporacija Beograd“ а.д., уступилац дуга, привредно друштво „SUNCE“ а.д., преузималац дуга, а ХИП „Азотара“ поверилац, чиме је привредно друштво „SUNCE“ а.д., преузело обавезу плаћања испорученог ђубрива ХИП „Азотари“, уместо „Poljoprivredne Korporacija Beograd“ а.д., у свеукупном износу од **457.430.130,60 динара**, која је за **81.848.930,00** динара, мања од стварно фактурисане вредности, док су за део регресираних ђубрива окривљени **Радосав Вујачић** и окривљена **Емина Чобански**, по постигнутом договору, а пре извршене испоруке

минералних ђубрива привредном друштву „SUNCE“ а.д., дана 24.11. и 22.12.2009. године, закључили Уговоре о размени на основу којих је извршена замена минералног ђубрива формулације „НПК 12:52:0“, у количини од 8.663 тоне, за азотно минерално ђубриво „УРЕА“ (Карбамид 46% N), у количини од 10.318. тона, које није било предмет регресирања по означеној Уредби, уговарајући мању финансијску вредност размене у износу од 85.748.685,89 динара, да би овако организованим прометом било омогућено да за ХИП „Азотару“ на штету буџета Републике Србије неоснованом наплатом надокнаде регреса, буде прибављена противправна имовинска корист у износу од **206.637.500,00** динара, а за привредно друштво „SUNCE“ а.д., буде прибављена противправна имовинска корист по основу разлике у цени регресираниог и нерегресираниог минералног ђубрива у износу од **206.637.500,00** динара, као и по основу мање преузетих обавеза од стварне вредности дуга у износу од 81.650.063,03 динара, тако да је за привредно друштво „SUNCE“ а.д., прибављена противправна имовинска корист у свеукупном износу од **288.287.563,03** динара,

- окривљеним **Драганом Танасковићем**, одговорним лицем привредног друштва „Тан Trade“ д.о.о. у периоду од 10.12.2009. године до 11.01.2010. године, на основу закључених Уговора о купопродаји од 10.12.2009. године и 11.01.2010. године са „Poljoprivrednom Корпорацијом Beograd“ а.д., које су у име ових правних лица потписали окривљени Милан Вељовић и окривљени **Драган Танасковић**, извршили испоруку минералних ђубрива ХИП „Азотаре“ за које је „Poljoprivredna Корпорација Beograd“ а.д., као посредник, издала рачуне са отпремницама и власничким листом у уговореној количини од 2.000 тона и фактурисаној вредности од **39.035.520,00** динара са одобреним попустом на основу књижних одобрења у износу од **13.756.480,00** динара, тако што су окривљени Вељовић, Танасковић и Вујачић на основу сачињених и испостављених рачуна, дана 10.12.2009. и 11.01.2010. године закључили Уговоре о преузимању дуга између „Poljoprivredne Корпорације Beograd“ а.д., привредног друштва „Тан Trade“ д.о.о. и ХИП „Азотара“, по којима је привредно друштво „Тан Trade“ д.о.о. преузело обавезу плаћања испорученог ђубрива ХИП „Азотари“, уместо „Poljoprivredne Корпорације Beograd“ а.д., а затим окривљени Танасковић и Вујачић закључили Уговоре о компензацији између ХИП „Азотаре“ и „Тан Trade“ од 01.03.2010. и 19.03.2010. године, на који начин је омогућено да за ХИП „Азотару“ на штету буџета Републике Србије неоснованом наплатом надокнаде регреса, буде прибављена противправна имовинска корист у износу од **20.000.000,00** динара и привредном друштву „Тан Trade“ д.о.о., омогућено прибављање 2.000 тона регресираниог минералног ђубрива, на које није имало право, односно прибављање противправне имовинске користи у износу од **20.000.000,00** динара, по основу разлике у цени регресираниог и нерегресираниог минералног ђубрива и износа од **13.756.480,00** динара по основу попушта на регресирану цену датог књижним одобрењима од 18.12. и 31.12.2009. године, као и по основу остварене разлике у даљој продаји ђубрива у вредности од **5.136.053,75** динара, тако да је привредно друштво „Тан Trade“ д.о.о., прибављена противправна имовинска корист у свеукупном износу од **38.892.535,75** динара.

- окривљеним **Драганом Митићем**, одговорним лицем привредног друштва „Agro Forum“ д.о.о., у периоду од 23.12.2009. године до 31.12.2009. године, на основу Уговора о купопродаји са „Poljoprivrednom Корпорацијом Београд“ а.д., од 23.12.2009. године, који су у име ових правних лица закључили и потписали окривљени Милан Вељовић и окривљени **Драган Митић**, извршили испоруку минералних ђубрива ХИП „Азотаре“ у уговореној количини од 1.000 тона, уговорене и фактурисане вредности у износу од **19.517.760,00** динара која је била нижа од регресиране цене у износу од **6.878.240,00** динара, у ком пословном односу је „Poljoprivredna Корпорација Београд“ а.д., као посредник, издала рачун број 09-0005830 од 31.12.2009. године и власнички лист са налогом за продају минералних ђубрива, на основу чега је дана 23.12.2009. године, између привредног друштва „Agro Forum“ д.о.о., „Poljoprivredne Корпорација Београд“ а.д., и ХИП „Азотаре“ у реструктурирању, закључен и потписан Уговор о преузимању дуга, којим је привредно друштво „Agro Forum“ д.о.о., преузело обавезу плаћања испорученог ђубрива ХИП „Азотари“, уместо „Poljoprivredne Корпорација Београд“ а.д., на који начин је омогућено да за ХИП „Азотару“ на штету буџета Републике Србије неоснованом наплатом надокнаде регреса, буде прибављена противправна имовинска корист у износу од **10.000.000,00** динара и да за прибављених 1.000 тона регресираног минералног ђубрива, на које није имало право за привредно друштво „Agro Forum“ д.о.о., буде прибављена противправна имовинска корист по основу разлике у цени регресираног и нерегресираног минералног ђубрива од **10.000.000,00** динара и у висини одобреног попушта од **6.878.240,00** динара и по основу остварене разлике у цени даљом продајом 991 тоне минералних ђубрива у износу од **4.288.472,24** динара, тако да је привредном друштву „Agro Forum“ д.о.о., прибављена противправна имовинска корист у свеукупном износу од **21.166.712,24** динара,

- окривљеним **Сабо Игором**, одговорним лицем привредног друштва „Agroseme Invest“ д.о.о., у периоду од 25.11.2009. до 31.12.2009. године, на основу испостављених рачуна и отпремница „Poljoprivredne Корпорације Београд“ а.д., као посредника у продаји, за вештачко ђубриво у количини од 209,85 тона, у укупној фактурисаној вредности од **5.385.147,78** динара, извршена продаја регресираног ђубрива ХИП „Азотаре“, па су дана 25.11.2009. године окривљени Милан Вељовић, **Игор Сабо** и Радосав Вујачић, односно „Poljoprivredna Корпорација Београд“ а.д., „Agroseme Invest“ д.о.о., и ХИП „Азотара“ закључили уговор о преузимању дуга којим је привредно друштво „Agroseme Invest“ д.о.о., преузело обавезу плаћање испорученог ђубрива ХИП „Азотари“, уместо „Poljoprivredne Корпорације Београд“ а.д., на који начин је омогућено да за ХИП „Азотару“, на штету буџета Републике Србије, неоснованом наплатом надокнаде регреса, буде прибављена противправа имовинска корист у износу **2.098.500,00** динара, као и да привредно друштво „Agroseme Invest“ д.о.о., прибави регресирано минерално ђубриво на које није имало право по означеној Уредби, као и прибављање противправне имовинске користи у износу од

2.098.500,00 динара на основу разлике у цени регресираниог и нерегресираниог минералног ђубрива,

- окривљеној **Вери Исаковић**, одговорним лицем привредног друштва „Chem-Co“ д.о.о., у периоду од 25.11.2009. године до 31.12.2009. године, на основу Уговора о купопродаји од 25.11.2009. године и испостављеног рачуна број 09-0005411, отпремнице број 5900205 и калкулације број 5900190 од 25.11.2009. године „Poljoprivredne Корпорација Београд“ а.д., као посредника у продаји за регресирано минералног ђубрива, извршене испоруке у количини од 146,25 тона и фактурисаној вредности од **3.753.051,53** динара, па су дана 25.11.2009. године „Poljoprivredna Корпорација Београд“ а.д., привредно друштво „Chem-Co“ д.о.о. и ХИП „Азотара“, односно окривљени Милан Вељовић, Радосав Вујачић и **Вера Исаковић** закључили уговор о преузимању дуга, којим је „Chem-Co“ д.о.о. преузело обавезу плаћања испорученог ђубрива ХИП „Азотари“, уместо „Poljoprivredne Корпорације Београд“ а.д., на који начин је омогућено да за ХИП „Азотару“, на штету буџета Републике Србије, неоснованом наплатом надокнаде за регресирано ђубриво, буде прибављена противправна имовинска корист у износу од **1.462.500,00** динара, а да привредно друштво „Chem-Co“ д.о.о. буде купац регресираниог минералног ђубрива на које није имало право по означеној Уредби прибављајући противправну имовинску корист на основу разлике у нерегресираној и регресираној цени минералних ђубрива у износу од **1.462.500,00** динара и у износу од **818.191,16** динара по основу остварене разлике у цени при даљој продаји минералних ђубрива, тако да је за привредно друштво „Chem-Co“ д.о.о. укупно прибављена противправна имовинска корист у свеукупном износу од **2.280.691,16** динара

I-b.

док је окривљени **Арсеније Катанић**, у периоду од 30.07.2009. године до 30.12.2009. године, преузето регресирано минерално ђубриво ХИП „Азотаре“ д.о.о., у количини од 1.826,2 тоне у укупно фактурисаној вредности од **40.967.915,39** динара, даље испоручио повериоцима привредном друштву „Aleksa Šantić“ а.д., односно привредним друштвима која нису могла бити корисници средстава по наведеној Уредби и то: „PTP Dubrava“ доо, „Bošković agrar“ д.о.о, „Sano“ д.о.о., „Пољопривредна стручна служба Сомбор“ „Signal SP“ д.о.о., „Fish corp 2000“ д.о.о., са којима је закључио уговоре о компензацији како би на тај начин измирио потраживања ових правних лица од привредног друштва „Aleksa Šantić“ а.д., и вршило даљу продају привредним друштвима: „Agroglobe“ д.о.о., „Delta agrar“ д.о.о., „Vojvodina lek“ д.о.о., „Agrobačka“ а.д., „Agromin“ д.о.о., „Jajić“ д.о.о., „Кооперација“ д.о.о., „Fenix“ д.о.о., „Dipkom agromatiko group“, и „Kulatrans“ а.д., те овим прометом омогућио да за ХИП „Азотару“ на штету буџета Републике Србије, неоснованом наплатом надокнаде за регресирано ђубриво буде прибављена противправна имовинска корист, у износу од **18.262.200,00** динара,

II.

окривљени Радосав Вујачић, Михаило Грујић, Драги Лазаревић, Емина Чобански, Борислав Стојковић, Љубомир Куљић, Вера Исаковић, Алекса Обрадовић, Гордан Марковић, Верица Спасић и Србољуб Жујовић

У периоду од 17.12.2009. године до краја августа 2011. године, по постигнутом међусобном договору окривљених **Радосава Вујачића, Михаила Грујића и Драгог Лазаревића**, вршили промет регресираниог минералног ђубрива супротно Уредби о условима и начину коришћења средстава за регресирање азотних минералних ђубрива за зимска прехрањивања и припрему пролећне сетве од 17.12.2009. године, са изменама и допунама од 25.02. и 15.04.2010. године у висини регреса од 5.000 динара по тони минералног ђубрива и Уредби о условима и начину коришћења средстава за регресирање минералних ђубрива за 2010. годину од 29.07.2010. године, са изменама и допунама од 04.08. и 17.09.2010 године и у висини регреса од 10.000 динара по тони минералног ђубрива, на тај начин што је окривљени Грујић уз сагласност и одобрење окривљеног Вујачића, са окривљеним Лазаревићем договорио да „Институт за крмно биље“ Крушевац, буде формални купац регресираниог ђубрива ХИП „Азотаре“, по обе наведене Уредбе, у укупној количини од 40.000 тона и посредник у даљем промету овог минералног ђубрива, које је ХИП „Азотара“ даље продала својим купцима-правним лицима која нису испуњавала услове за куповину регресираниог ђубрива по означеним Уредбама и то: „SUNCU“ а.д., количину од 5.593,25 тона, „Mlinostepu“ д.о.о., количину од 4.425 тона, „Terra bo“ д.о.о., количину од 5.903,7 тона, „Chem-Co“ д.о.о. количину од 1.000 тона, „Citadela“ д.о.о. количину од 943 тоне, „Da car euго“ д.о.о. количину од 1.000 тона, „INVEJU“ а.д. количину од 18.500 тона, „Srbokop“ д.о.о. количину од 1.000 тона, а у свеукупној колични од 38.364,95 тона, чиме су овако организованим начином промета створени услови да за ХИП „Азотару“, на штету буџета Републике Србије буде прибављена противправна имовинска корист неоснованом исплатом накнаде регреса у свеукупном износу од **289.324.750,00 динара**, на тај начин што је

II-а.

У периоду од 17.12.2009. године до краја јуна 2010. године, између окривљених **Драгог Лазаревића и Михаила Грујића** уз сагласност окривљеног **Радосава Вујачића**, почетком јануара 2010. године, постигнут договор да „Институт за крмно биље“, супротно Уредби од 17.12.2009. године, буде формални купац количине 20.000 тона минералних ђубрива код „Продуктне берзе“, у циљу испуњења услова из Уредбе за остваривање надокнаде регреса у износу од 5.000 динара по тони односно у укупном износу од 100.000.000,00 динара, због чега је након достављања налога „Продуктној берзи“ за куповину и продају, између „Института за крмно биље“ и ХИП „Азотара“, закључено 14 уговора о продаји за укупно 20.000 тона ђубрива уговорене вредности од 289.999.260,00 динара, која је била нижа за 2.182 динара по тони у односу на

регресирану цену потврђену налозима купаца и продаваца преко „Продуктне берзе“, а да „Институт за крмно биље“, у складу са договором, количине које не искористи за своје потребе, уступи купцима које пронађе ХИП „Азотара“, у преосталој количини од 18.864,95 тона, због чега су окривљени Грујић и Вујачић, одговорна лица привредних друштава за које су знали да немају право коришћења средстава регресираних минералних ђубрива и то:

- окривљену **Емину Чобански**, одговорно лице „SUNCA“ а.д., упутили да набавку потребних количина минералних ђубрива изврши преко посредника „Института за крмно биље“ и окривљеног Драгог Лазаревића, са којим је постигнут договор да кооперанти и земљорадничке задруге привредног друштва „SUNCE“ а.д., који имају право на регресирано ђубриво по Уредби, са „Институтом за крмно биље“ закључе уговоре о пословнотехничкој сарадњи, на основу којих је „Институт“ био обавезан да изврши испоруку минералних ђубрива, а којим уговорима је стваран услов за исплату регреса, уз истовремено закључивање уговора о преузимању дуга између „Института за крмно биље“, земљорадничке задруге, ХИП „Азотаре“ и „Sunce“ а.д., и то пре фактурисања ђубрива и издавања власничких листова и преузимања ђубрива, како би се једновремено створили и услови за испоруку регресираних минералних ђубрива стварном купцу, привредном друштву „Sunce“ а.д., које је као солидарни дужник по 31 уговору о преузимању дуга за укупно 27 коопераната и то земљорадничке задруге „Паор“, „Дукат“, „Владимировац“, „13.мај“, „Тера нова“, „Бразде“, „Агроном“, „Бачко Душаново“, „Луцерка“, „Стиг поље“, „Тиса“, „Вребалов“, „Модош“, „Агросело“, „Благосток агро“, „Мега аграр“, и привредна друштва „Агропомет“ доо, „Алфа продукт“ доо, „Flash metal“ доо, „Херцеговина“ ДП, „Аралица“ доо, „Микра коп“ доо, „Житобалат“ доо, „Либела продукт“ доо, „Албатрос НМ“, „Мабер комерц“ доо, „Слован комерц“ доо, преузимао обавезе плаћања „Института за крмно биље“ и наведених правних лица и земљорадничких задруга, према ХИП „Азотара“ за испоручену количину од **5.593,25 тона**, укупне вредности **80.643.398,40** динара, чиме је омогућено прибављање противправне имовнске користи за привредно друштво „Сунце“ а.д. у износу од **27.966.250,00** динара по основу разлике у цени нерегресираног и регресираних минералних ђубрива, а да за ХИП „Азотару“ на штету буџета Републике Србије, неоснованом наплатом надокнаде за регресирано минерално ђубриво у износу од **27.966.250,00** динара, буде прибављена противправна имовинска корист,

- окривљеног **Борислава Стојковића**, одговорно лице привредног друштва „Terra bo“ д.о.о., упутили да набавку потребних количина минералних ђубрива изврши преко посредника „Института за крмно биље“ и окривљеног Драгог Лазаревића, са којим је претходно окривљени Михаило Грујић постигао договор да кооперанти и земљорадничке задруге привредног друштва „Terra bo“ д.о.о., који могу бити корисници средстава по Уредби, са „Институтом“ за крмно биље закључе уговоре о пословнотехничкој сарадњи, на основу којих је „Институт“ био обавезан да изврши испоруку минералних ђубрива, а којим Уговором је стваран услов за исплату регреса, уз истовремено закључивање Уговора о преузимању дуга између „Института за крмно биље“, земљорадничке задруге,

ХИП „Азотаре“ и „Terra bo“ д.о.о. и то пре фактурисања ђубрива, издавања власничких листова и преузимања ђубрива, како би се једновремено створили услови за испоруку регресираниог минералног ђубрива стварном купцу „Terra bo“ д.о.о. који не испуњава услове по Уредби, а којима је „Terra bo“ д.о.о., као солидарни дужник за б коопераната и то земљорадничке задруге „Агросевер“, „Рачић Д&О“, „Томиславци“, „М.Д.О.“ и привредна друштва „Знање имање“ д.о.о., „Сачма коп“ д.о.о., преузимао обавезе плаћања „Института за крмно биље“ и коопераната, према ХИП „Азотара“ за испоручену количину од **5.903,70** тоне укупне вредности од **85.659.546,60** динара, чиме је омогућено прибављање противправне имовинске користи за привредно друштво „Terra bo“ доо у износу од **29.518.500,00** динара по основу разлике у цени нерегресираниог и регресираниог минералног ђубрива, као и у висини неплаћене вредности преузетог ђубрива од **229.460,00** динара, тако да је привредном друштву „Terra bo“ д.о.о., прибављена противправна имовинска корист у свеукупном износу од **29.747.960,00** динара, а да за ХИП „Азотару“ на штету буџета Републике Србије, неоснованом наплатом надокнаде за регресиранио минерално ђубриво, буде прибављена протиправна имовинска корист у износу од **29.518.500,00** динара,

- окривљеног **Љубомира Куљића**, одговорно лице привредног друштва „Mlinostep“ д.о.о., упутили да набавку потребних количина минералних ђубрива изврши преко посредника „Института за крмно биље“ и окривљеног Драгог Лазаревића, са којим је претходно окривљени Михаило Грујић постигао договор да правна лица и земљорадничке задруге које могу бити корисници средстава по Уредби кооперанти привредног друштва „Mlinostep“ д.о.о., са „Институтом“ за крмно биље“ закључе Уговоре о пословнотехничкој сарадњи, на основу којих је стваран услов за исплату регреса, уз истовремено закључивање Уговора о преузимању дуга између „Института за крмно биље“, земљорадничке задруге, ХИП „Азотаре“ и „Mlinostep“ д.о.о., дана 04.03.2010. године и то пре фактурисања ђубрива и издавања власничких листова и преузимања ђубрива, како би се једновремено створили услови за испоруку регресираниог минералног ђубрива стварном купцу „Mlinostep“ д.о.о. иако не испуњава услове по Уредби, а којима је „Mlinostep“ д.о.о., као солидарни дужник за 27 коопераната и то: земљорадничке задруге „Агроадут“, „Л&С“, „Агромима“, „Мркшићеви салаши“, „Куљанка“, „Бацо Врбас“, „Ченеј“, „Агродероње“, „Агростепа“, „Кисач“, „Кондор“, „Задругар“; пољопривредна газдинства „Глуваков“, „Давинић Сава“, „Сивчев Душан“, „Гомолава“, „Милан Јоцков“, „Рижањи Ендре“ и привредна друштва „Ленипром“ доо, „Цард траде“ доо, „Колут“ ад, „Цопекс“ доо, „Браћа Борићи“ доо, „Агронатали“ доо, „Ђорђе Зличих“ доо, „Трифуновић“ доо, „Агросело“ доо преузимао обавезе плаћања „Института за крмно биље“ и наведених правних лица према ХИП „Азотара“ за испоручену количину од **4.425** тона, у укупној вредности од **63.799.650,00** динара, чиме је омогућено прибављање противправне имовинске користи за привредно друштво „Mlinostep“ д.о.о., у износу од **22.125.000,00** динара по основу разлике у цени нерегресираниог и регресираниог минералног ђубрива, а да за ХИП „Азотару“ на штету буџета Републике Србије неоснованом наплатом надокнаде за регресиранио минерално

ђубриво, у износу од **22.125.000,00** динара буде прибављена противправна имовинска корист,

- окривљену **Веру Исаковић**, одговорно лице привредног друштва „Chem-Co“ д.о.о., упутили да набавку потребних количина минералних ђубрива изврши преко посредника „Института за крмно биље“ и окривљеног Драгог Лазаревића, са којим је претходно окривљени Михаило Грујић постигао договор да кооперанти и земљорадничке задруге привредног друштва „Chem-Co“ д.о.о., који могу бити корисници средстава по Уредби, са „Институтом за крмно биље“ закључе уговоре о пословнотехничкој сарадњи, на основу којих је „Институт“ био обавезан да изврши испоруку минералних ђубрива, а којим уговором је стваран услов за исплату регреса, уз истовремено закључивање уговора о преузимању дуга између „Института за крмно биље“, земљорадничке задруге, ХИП „Азотаре“ и „Chem-Co“ д.о.о. и то пре фактурисања ђубрива и издавања власничких листова и преузимања ђубрива, како би се једновремено створили услови за испоруку регресираниог минералног ђубрива стварном купцу „Chem-Co“ д.о.о. који не испуњава услове по Уредби, а којим је „Chem-Co“ д.о.о., као солидарни дужник привредног друштва „Atel“ д.о.о., преузео обавезу плаћања према ХИП „Азотара“, за испоручених 1.000 тона у вредности од **14.860.000,00** динара, а да за ХИП „Азотару“, на штету буџета Републике Србије неоснованом наплатом надокнаде регреса буде прибављена противправа имовинска корист у износу од **5.000.000,00** динара, као и прибављање противправне имовинске користи за привредно друштво „Chem-Co“ д.о.о., у износу од 5.000.000,00 динара по основу разлике у цени нерегресираног и регресираниог минералног ђубрива и у износу од **397.790,00** динара по основу остварне разлике у цени при даљој продаји, тако да је привредном друштву „Chem-Co“ д.о.о., укупно прибављена противправна имовинска корист у свеукупном износу **5.397.790,00** динара

- окривљеног **Алексу Обрадовића**, одговорно лице привредног друштва „Da car euro“ д.о.о., упутили да набавку потребних количина минералних ђубрива изврши преко посредника „Института за крмно биље“ и окривљеног Драгог Лазаревића, са којим је претходно окривљени Михаило Грујић постигао договор да правна лица и земљорадничке задруге које могу бити корисници средстава по Уредби кооперанти привредног друштва „Da car euro“ д.о.о., са „Институтом за крмно биље“ закључе уговоре о пословнотехничкој сарадњи, на основу којих је „Институт“ био обавезан да изврши испоруку минералних ђубрива, а којим уговором је стваран услов за исплату регреса, уз истовремено закључивање уговора о преузимању дуга између „Института за крмно биље“, земљорадничке задруге, ХИП „Азотаре“ и „Da car euro“ д.о.о. како би се једновремено створили услови за испоруку регресираниог минералног ђубрива стварном купцу „Da car euro“ д.о.о., иако не испуњава услове по Уредби, а којим је „Da car euro“ д.о.о., као солидарни дужник за земљорадничку задругу „Кушићи“ преузео обавезу плаћања према ХИП „Азотара“ за испоручених 1.000 тона, вредности **14.418.000,00** динара, а да за ХИП „Азотару“ на штету буџета Републике Србије неоснованом наплатом надокнаде за регресирано минерално ђубриво буде прибављена противправна имовинска корист у износу од **5.000.000,00**

динара, као и прибављање противправне имовнске користи за привредно друштво „Da car euro“ д.о.о., у износу од **5.000.000,00** динара по основу разлике у цени нерегресираног и регресираног минералног ђубрива,

- окривљеног **Гордана Марковића**, одговорно лице привредног друштва „Citadela“ д.о.о., упутили да набавку потребних количина минералних ђубрива изврши преко посредника „Института за крмно биље“ и окривљеног Драгог Лазаревића, са којим је претходно окривљени Михаило Грујић постигао договор да привредно друштво „Citadela“ д.о.о., са „Институтом за крмно биље“ закључи уговор о пословно техничкој сарадњи, а истовремено и уговор о преузимању дуга између „Института за крмно биље“, ХИП „Азотаре“ и „Citadela“ д.о.о. како би се створили услови за испоруку регресираног минералног ђубрива купцу „Citadela“ д.о.о., иако не испуњава услове по Уредби, а којима је „Citadela“ д.о.о., као солидарни дужник преузела обавезу плаћања према ХИП „Азотара“ за испоручених 1.000 тона у вредности регресираног ђубрива од **14.860.000,00** динара, од којих је 943 тоне продала својим купцима по увећаној цени, остварујући корист по основу разлике у цени у износу од **1.170.550,00** динара, на који начин је привредном друштву „Citadela“ д.о.о., прибављена противправна имовинска корист у износу од **4.715.000,00** динара по основу разлике у цени нерегресираног и регресираног минералног ђубрива, и у висини вредности преузетог а неплаћеног ђубрива у износу од **7.152.578,00** динара тако да је за привредно друштво „Citadela“ д.о.о., прибављана противправна имовинска корист свеукупном у износу од **13.038.128** динара, а за ХИП „Азотару“, на штету буџета Републике Србије наоснованом наплатом надокнаде за регресирано минерално ђубриво буде прибављена противправна имовинска корист у укупном износу од **4.715.000,00** динара,

II-6.

У периоду од 29.07.2010. године до краја августа 2011. године супротно Уредби од 29.07.2010. године, између окривљених **Драгог Лазаревића и Михаила Грујића** уз сагласност окривљеног **Радосава Вујачића** постигнут договор, да „Институт за крмно биље“, буде формални купац количине 20.000 тона минералних ђубрива код „Продуктне берзе“, у циљу испуњења услова из Уредбе за остваривање права на накнаду регреса у износу од 10.000 динара по тони односно у укупном износу од 200.000.000,00 динара, па је након достављања налога „Продуктној берзи“ за куповину и продају од 10.08.2010. и 21.09.2010. године, након формално обављеног промета између „Института за крмно биље“ и ХИП „Азотара“, дана 28.09.2010. године закључен уговор о продаји укупно 20.000 тона минералног ђубрива „НПК 25:6:0“ уговорене вредности од 567.200.016,00 динара, уз истовремено закључење уговора о размени роба минералног ђубрива „НПК 25:6:0“ за „НПК 15:15:15“ у истој количини, а да количине које не искористи за своје потребе, „Институт за крмно биље“ уступи купцима које пронађе ХИП „Азотара“ у преосталој количини од 19.500 тона, због чега су окривљени Грујић и Вујачић, и то:

- окривљену **Верицу Спасић**, одговорно лице привредног друштва „INVEJ“ а.д., за које правно лице су знали да нема право коришћења средстава по Уредби, упутили да набавку потребних количина изврши преко посредника, „Института за крмно биље“ и окривљеног Драгог Лазаревића, са којим је претходно постигнут договор да правна лица и земљорадничке задруге који могу бити корисници средстава по Уредби, кооперанти привредног друштва „INVEJ“ а.д., са „Институтом за крмно биље“ закључе уговоре по пословно техничкој сарадњи на основу којих је стваран услов за исплату регреса па је „Институт за крмно биље“ дана 08.10.2010. године са укупно 28 земљорадничких задруга-коопераната привредног друштва „INVEJ“ а.д. и то: ЗЗ „Кондор“ ЗЗ „Бачко Душаново“ „Агролидер“ доо, „Зрно маг груп“ доо, „Либела продукт“ доо, „Сушара продукт“ доо, „Млаца о сол о“ доо, „Сремац продукт“ доо, ЗЗ „Мол“ ОЗЗ „Сусек“ „Мабер комерц“ доо, ОЗЗ „Тера нова“, ОЗЗ „Бечеј“, „Албатрос“ доо, ЗЗ „Аргозвезда“, ЗЗ „Дукат“, ПТП „Јамена-промет“, ЗЗ „13.Мај“, „Слатине-СН“ доо, „Агро-Бојанић“ доо, „Агро село“ доо, ЗЗ „Паор“, ЗЗ „Владимиrowaц“, ЗЗ „Задругар“, „Продукт“ доо, ЗЗ „Горица“, ОЗЗ „Три бразде“, „Пољоаграр“ доо, закључио уговоре о пословно техничкој сарадњи, након чега су окривљени Лазаревић, Вујачић и окривљена Спасић, закључили уговоре о преузимању дуга од наведених 28 земљорадничких задруга, дана 04.11.2010. године чиме је привредно друштво „Invej“ а.д., као солидарни дужник по основу закључених уговора, дошло у посед 18.500 тона регресираниог минералног ђубрива ХИП „Азотаре“ д.о.о., укупне вредности **524.660.014,80** динара, на које није имало право, а ради измиривања преузетих обавеза, окривљени Радосав Вујачић и окривљена Верица Спасић, закључили су дана 27.01.2011. године Протокол о начину извршења уговора о преузимању дуга и регулисању дужничко поверилачких односа између ХИП „Азотаре“ и привредног друштва „INVEJ“ а.д., на који начин је омогућено да ХИП „Азотара“ на штету буџета Републике Србије, прибави противправну имовинску корист неоснованом наплатом накнаде регреса у износу од **185.000.000,00** динара и да за привредно друштво „INVEJ“ а.д., буде прибављена противправна имовинска корист у износу од **185.000.000,00** динара по основу разлике у цени регресираниог и нерегресираниог минералног ђубрива,

- окривљеног **Србољуба Жујовића**, одговорно лице привредног друштва „Srbokop“ д.о.о., за које правно лице су знали да нема право коришћења средстава по Уредби, упутили да изврши набавку потребних количина преко „Института за крмно биље“ и окривљеног Драгог Лазаревића, као посредника, са којим је постигнут договор да „Институт за крмно биље“ са земљорадничком задругом „Малина аграр“ као кооперанатом предузећа „Srbokop“ д.о.о., закључи уговор о пословно техничкој сарадњи, а потом су окривљени Драги Лазаревић, Србољуб Жујовић и Радосав Вујачић, закључили уговор о преузимању дуга 5.10.2010. године, за ову задругу којим је привредно друштво „Srbokop“ д.о.о. као солидарни дужник за испоручену количину од 1.000 тона минералних ђубрива преузело дуг према ХИП „Азотара“ у вредности од **28.360.000,00** динара, на који начин је омогућено да привредно друштво „Srbokop“ д.о.о. буде купац регресираниог минералног ђубрива на које није имало право по означеној Уредби прибављајући противправну имовинску корист на основу разлике у

нерегресираној и регресираној цени минералних ђубрива у износу од **10.000.000,00** динара, као и по основу вредности преузетог а неплаћеног ђубрива у износу од **23.876.283,69** динара, тако да је за привредно друштво „Srbokop“ д.о.о. прибављена противправна имовинска корист у свукупном износу од **33.876.283,69** динара, а за ХИП „Азотару“ на штету буџета Републике Србије, буде прибављена противправна имовинска корист неоснованом наплатом надокнаде за регресирано ђубриво у укупном износу од **10.000.000,00** динара,

II-в.

на основу договора окривљеног **Драгог Лазаревића** са окривљенима **Верицом Спасић, Бориславом Стојковићем, Љубомиром Куљићем, Вером Исаковић и Алексом Обрадовићем**, за остварено посредовање „Института за крмно биље“ у набавци регресираног минералног ђубрива ХИП „Азотара“, привредна друштва „SUNCE“ а.д., „Mlinostep“ д.о.о., „INVEJ“ а.д., и „Terra bo“ д.о.о. „Chem-Co“ д.о.о. и „Da Car Euro“ д.о.о., у периоду од 08.03. до 06.04.2010. године закључили Уговоре о донаторству по којима је на рачун „Института за крмно биље“ вршена уплата новчаних средстава у виду бесповратних донација, па је тако привредно друштво „INVEJ“ а.д., по основу два Уговора, уплатило укупан износ од **8.621.944,00** динара, привредно друштво „Mlinostep“ д.о.о., износ од **75.532,00** динара, привредно друштво „Tera bo“ д.о.о. износ од **1.050.000,00** динара, „Chem-Co“ д.о.о., износ од **150.000,00** динара и „Da Car Euro“ д.о.о., износ од **288.360,00** динара, на који начин је за „Институт за крмно биље“ Крушевац прибављена имовинска корист у износу од **10.185.836,00** динара, а што представља просечно 3,56% вредности уговора о преузимању дуга,

*да би на описани начин под тачком I и II овако организованим прометом регресираног ђубрива посредством „Poljoprivredne Korporacije Beograd“ а.д., и „Института за крмно биље“ за ХИП „Азотару“ и правна лица која нису имала право коришћења средстава по Уредбама, била прибављена **протиправна имовинска корист** и то: за „SUNCE“ а.д., по основу разлике у цени регресираног и нерегресираног ђубрива у износу од **234.603.750,00** динара, и по основу мање преузетих обавеза од стварне вредности дуга у износу од **81.650.063,03** динара, тако да је за привредно друштво „SUNCE“ а.д., **укупно** прибављена протиправна имовинска корист у износу од **316.253.813,03** динара, за привредно друштво „INVEJ“ а.д., на основу разлике у цени регресираног и нерегресираног ђубрива у износу од **185.000.000** динара, за привредно друштво „Mlinostep“ д.о.о., на основу разлике у цени регресираног и нерегресираног ђубрива у износу од **22.125.000** динара, за привредно друштво „Tan Trade“ д.о.о., на основу разлике у цени регресираног и нерегресираног ђубрива у износу од **20.000.000,00** динара и по основу попушта на регресирану цену датог књижним одобрењима у износу од **13.756.480,00** динара, као и по основу остварене разлике у даљој продаји ђубрива у износу од **5.136.053,75** динара, тако да је за привредно друштво Tan Trade“ д.о.о. **укупно** прибављена протиправна имовинска корист у износу*

од **38.892.535,75** динара, за привредно друштво **"Agro Forum" д.о.о.**, на основу разлике у цени регресираних и нерегесираних ђубрива у износу од **10.000.000,00** динара и по основу попушта на регесираних цену у износу од **6.868.740,00** динара, као и по основу остварене разлике у цени у даљој продаји ђубрива у износу од **4.288.472,24** динара, тако да је за привредно друштво **"Agro Forum" д.о.о.**, **укупно** прибављена противправна имовинска корист у износу **21.166.712,24** динара, за привредно друштво **"Agroseme invest" д.о.о.** на основу разлике у цени регесираних и нерегесираних ђубрива у износу **2.098.500,00** динара, за привредно друштво **"Chem-Co" д.о.о.**, на основу разлике у цени регесираних и нерегесираних ђубрива у износу од **6.462.500,00** динара, као и по основу остварене разлике у цени у даљој продаји у износу од **1.215.981,16** динара, тако да је за привредно друштво **"Chem-Co" д.о.о.**, **укупно** прибављена противправна имовинска корист у износу од **7.678.481,16** динара, за привредно друштво **"Citadela" д.о.о.**, на основу разлике у цени регесираних и нерегесираних ђубрива у износу од **4.715.000,00** динара и по основу разлике у цени остварене у даљој продаји у износу од **1.170.550,00** динара, као и у вредности преузетог а неплаћеног ђубрива у износу од **7.152.578,00** динара, тако да је привредном друштву **"Citadela" д.о.о.**, **укупно** прибављена противправна имовинска корист у износу од **13.038.128,00** динара, за привредно друштво **"Da Car Euro" д.о.о.** на основу разлике у цени регесираних и нерегесираних ђубрива у износу од **5.000.000,00** динара, за привредно друштво **"Srbokop" д.о.о.**, на основу разлике у цени регесираних и нерегесираних ђубрива у износу од **10.000.000,00** динара и по основу преузетог а неплаћеног ђубрива у износу од **23.876.283,69** динара, тако да је за привредно друштво **"Srbokop" д.о.о.**, **укупно** прибављена противправна имовинска корист у износу од **33.867.283,69** динара, за привредно друштво **"Terra bo" д.о.о.**, на основу разлике у цени регесираних и нерегесираних ђубрива у износу од **29.518.500,00** динара и по основу преузетог а неплаћеног ђубрива у износу од **229.460,00** динара, тако да је привредном друштву **"Terra bo" д.о.о.**, **укупно** прибављена противправна имовинска корист у износу **29.747.960,00** динара, као и за количине које је привредно друштво **"Aleksa Šantić" а.д.**, користило за даље прометовање у износу од **18.262.200,00** динара, док је за **ХИП "Азотару" д.о.о.**, на штету буџета Републике Србије неоснованом исплатом накнаде за регесираних минерално ђубриво на које није имала право, прибављена противправна имовинска корист у свеукупном износу од **547.785.450,00** динара,

III.

окривљени Радосав Вујачић, Михаило Грујић, Борислав Стојковић, Драган Митић, Драган Танасковић, Вера Исаковић, Гордан Марковић, Алекса Обрадовић, Србољуб Жујовић, Драган Петровић и Драган Вулин

у периоду од 17.12.2009. године до краја августа 2011. године, по постигнутом међусобном договору окривљених **Радосава Вујачића, Михаила Грујића** са

окривљенима **Бориславом Стојковићем, Драганом Митићем, Драганом Танасковићем, Вером Исаковић, Горданом Марковићем, Алексом Обрадовић, Србољубом Жујовићем, Драганом Петровићем и Драганом Вулином**, одговорним лицима привредних друштава која нису могла бити корисници средстава по Уредби о условима и начину коришћења средстава за регресирање азотних минералних ђубрива за зимска прехранивања и припрему пролећне сетве од 17.12.2009. године, по којој је висина регреса износила 5.000 динара по тони и Уредбе о условима и начину коришћења средстава за регресирање минералних ђубрива за 2010. годину од 29.07.2010. године, по којој је висина регреса износила 10.000 динара по тони минералног ђубрива, супротно наведеним Уредбама вршили промет регресираниог минералног ђубрива посредством земљорадничких задруга и правних лица која су имала право на регресирано ђубриво, како би се створили услови да ХИП „Азотара“ изврши наплату надокнаде у висини регреса и да у посед регресираниог минералног ђубрива дођу привредна друштва која нису могла бити корисници средстава по Уредбама, на тај начин што су окривљени Вујачић и Грујић, са окривљенима Бориславом Стојковићем, Драганом Митићем, Драганом Танасковићем, Вером Исаковић, Горданом Марковићем, Алексом Обрадовићем, Србољубом Жујовићем, Драганом Петровићем и Драганом Вулином, договорили да земљорадничке задруге издавањем налога за куповину преко „Продуктне берзе“ изврше „букирање“ дозвољених количина, а са којима би онда ХИП „Азотара“ закључивала уговоре о продаји ради стварања услова да ХИП „Азотара“ изврши наплату регреса, те да ће се истовремено између земљорадничких задруга као дужника, ХИП „Азотаре“ као повериоца и привредних друштава која нису могла бити корисници средстава регреса, као преузимаоца дуга, закључити уговори о преузимању дуга, како би се омогућило да стварни купци односно преузимаоци дуга дођу у посед регресираниог ђубрива, па су тако:

III-а.

окривљени Радосав Вујачић, Михаило Грујић, Борислав Стојковић

1.) од 17.12.2009. године до краја јуна 2010. године, постигли међусобни договор да се за привредно друштво „Terra bo“ д.о.о., супротно Уредби од 17.12.2009. године, промет минералног ђубрива обави преко посредника које је пронашао окривљени Борислав Стојковић и то: ЗЗ „Агроматица“, ЗЗ „Задругар“, ЗЗ „Агрорадан“, и „Agro&Migs“ д.о.о. који су код „Продуктне берзе“ а.д. на основу налога за куповину, извршили куповину дозвољених количина минералног ђубрива произвођача ХИП „Азотара“, са којом је закључиван уговор о продаји регресираниог минералног ђубрива, да би након тога закључивањем уговора о преузимању дуга дана 04.02.2010. године, 25.02.2010. године, 02.03.2010. године, између ХИП „Азотара“ као повериоца, земљорадничких задруга односно привредних друштава као дужника и „Terra bo“ д.о.о., као преузимаоца дуга, овако купљене количине ђубрива биле стварно испоручене привредном друштву „Terra bo“ д.о.о., за које су знали да нема право коришћења средстава по Уредбама, па су овако организованим начином продаје минералних ђубрива привредном друштву „Terra bo“ д.о.о., обезбедили набавку регресираниог азотног ђубрива у количини од 4000 тона у укупној

фактурисаној вредности од **79.942.000,00** динара, која је била нижа за 2.182 динара по тони у односу на регресирану цену потврђену налозима купаца и продаваца преко „Продуктне берзе“, као и да за ХИП „Азотару“, на штету буџета Републике Србије, неоснованом наплатом накнаде буде прибављена противправна имовинска корист у укупном износу од **20.000.000,00** динара, а да привредном друштву „Terra bo“ д.о.о., буде прибављена противправна имовинска корист по основу разлике у цени регресираног и нерегресираног минералног ђубрива у износу од **20.000.000,00** динара, као и у висини неплаћене вредности преузетог ђубрива у износу од **5.761.885,00** динара, тако да је привредном друштву „Terra bo“ д.о.о., прибављена противправна имовинска корист у свеукупном износу од **25.761.885,00** динара и тако што су,

2.) у периоду од 29.07.2010. године до краја августа 2011. године постигли међусобни договор да се за привредно друштво „Terra bo“ д.о.о., супротно Уредби од 29.07.2010. године, промет минералног ђубрива обави преко посредника, земљорадничких задруга које је пронашао окривљени Борислав Стојковић и то: ЗЗ „Агроматица“, ЗЗ „Задругар“ и привредног друштва „Agrobosman“ д.о.о., који су код „Продуктне берзе“ а.д. на основу налога за куповину извршили куповину дозвољених количина минералног ђубрива произвођача ХИП „Азотаре“, са којом је закључиван уговор о продаји регресираног минералног ђубрива, да би након тога закључивањем уговора о преузимању дуга, дана 21.10.2010. године и 03.12.2010. године, између ХИП „Азотара“ као повериоца, земљорадничких задруга односно привредних друштава као дужника и „Terra bo“ д.о.о., као преузимаоца дуга, овако купљене количине ђубрива биле стварно испоручене привредним друштву „Terra bo“ д.о.о., за које су знали да нема право коришћења средстава по Уредби, па су овако организованим начином продаје минералних ђубрива привредном друштву „Terra bo“ д.о.о., омогућили набавку регресираног минералног ђубрива у количини од 4.500 тона у укупној вредности од **127.620.000,00** динара, чиме је омогућено да за ХИП „Азотару“, на штету буџета Републике Србије, неоснованом наплатом накнаде регреса, буде прибављена противправна имовинска корист у износу од **45.000.000,00** динара, а да привредном друштву „Terra bo“ д.о.о., буде прибављена противправна имовинска корист по основу разлике у цени регресираног и нерегресираног минералног ђубрива у износу од **45.000.000,00** динара, као и у висини неплаћене вредности преузетог ђубрива у износу од **70.900.000,00** динара, тако да је за привредно друштво „Terra bo“ д.о.о., прибављена противправна имовинска корист у свеукупном износу од **115.900.000** динара,

чиме је омогућено да овако организованим начином промета по Уредбама од 17.12.2009. године и 29.07.2010. године, за привредно друштво „Terra bo“ д.о.о., буде прибављена противправна имовинска корист по основу разлике у цени регресираног и нерегресираног минералног ђубрива у износу од **65.000.000,00** динара, као и у висини неплаћене вредности преузетог ђубрива од **76.661.885,00** динара, тако да је за привредно друштво „Terra bo“ д.о.о. свеукупно прибављена противправна имовинска корист у износу **141.661.885,00** динара, а да за ХИП „Азотару“ на штету буџета Републике

Србије, буде прибављена противправна имовинска корист неоснованом наплатом регреса у свеукупном износу од **65.000.000,00** динара,

III-б.

окривљени Радосав Вујачић, Михаило Грујић и Алекса Обрадовић

У периоду од 04.02.2010. године до краја маја 2010. године, по постигнутом међусобном договору окривљених **Радосава Вујачића, Михаила Грујића и Алексе Обрадовића**, вршили промет регресираниог минералног ђубрива супротно Уредби о условима и начину коришћења средстава за регресирање азотних минералних ђубрива за зимска прехрањивања и припрему пролећне сетве од 17.12.2009. године, чиме су омогућили да у посед регресираниог минералног ђубрива дође привредно друштво „Да сар еуро“ д.о.о., које није могло бити корисник средстава, на тај начин што је промет означеног ђубрива вршен преко 9 (девет) земљорадничких задруга и то: „Ари нова“, „Агро КМК“, „Рубус“, „Воћар Драгачево“, „Кушићи“, „Александар фарм“, „Вимил Аграр“, „Агро Перлез“, „Агро Драгачево“ и 26 физичких лица, власника регистрованих пољопривредних газдинстава, а све за рачун привредног друштва „Да сар еуро“ у укупној количини од 12.900 тона вештачког ђубрива типа „КАН“, укупне вредности **189.776.234,00** динара, за које је код „Продуктне берзе“ а.д. Нови Сад, од стране ових лица извршена куповина дозвољених количина произвођача ХИП „Азотара“, да би тако купљене количине ђубрива, по основу закључених уговора о преузимању дуга од 16.02.2010. године и 27.04.2010. године, са привредним друштвом „Да сар еуро“ д.о.о., стварно биле испоручене том привредном друштву, па су овако организованим начином продаје минералних ђубрива, привредном друштву „Да сар еуро“ д.о.о., омогућили набавку азотног регресираниог минералног ђубрива у количини од 12.900 тона, и прибављање противправне имовинске користи у висини неплаћене вредности преузетог ђубрива у износу од **53.528.034,00** динара и износа од **64.500.000,00** динара, по основу разлике у цени регресираниог и нерегресираниог ђубрива, тако да је за привредно друштво „Да сар еуро“ д.о.о., свеукупно прибављена противправна имовинска корист у износу од **118.028.034,00** динара, као и да за ХИП „Азотару“ д.о.о., на штету буџета Републике Србије, неоснованом наплатом накнаде за регресиранио ђубриво буде прибављена противправна имовинска корист у укупном износу од **64.500.000,00** динара,

III-в.

окривљени Радосав Вујачић и Михаило Грујић,

У периоду од 17.12.2009. године до краја јуна 2010. године, по постигнутом међусобном договору окривљених **Радосава Вујачића, Михаила Грујић и Владана Вујадиновића**, према коме се пред Вишим судом у Чачку у предмету **К.бр. 60/11 води кривични поступак**, вршили промет регресираниог минералног ђубрива супротно Уредби о условима и начину коришћења средстава за регресирање азотних минералних ђубрива за зимска

прехрањивања и припрему пролећне сетве од 17.12.2009. године, по којој је висина регреса износила 5.000 динара по тони минералног ђубрива, чиме су омогућили да у посед регресираниог минералног ђубрива за које не остварује право по означеној Уредби, дође и привредно друштво „VUJADINOVIĆ RMV“ д.о.о., Владана Вујадиновића, на тај начин што су окривљени договорили да се за рачун овог привредног друштва, набавка регресираниог ђубрива типа „КАН“ у количини од 4.000 тона и „УРЕА“ у количини од 2.000 тона, обави преко посредника односно лица која имају право коришћења средстава по Уредби и то б(шест) земљорадничких задруга: „Аграрија“, „Морава“, „Увац“, „Златарска борја“, „Ново Јасеново“ и „Црквине“ у укупној количини од 6.000 тона и вредности **106.488.000,00** динара, због чега су између наведених земљорадничких задруга и ХИП „Азотаре“ д.о.о., дана 26.04.2010. године закључени Уговори о продаји минералних ђубрива са издатим овлашћењима, по којима привредно друштво „VUJADINOVIĆ RMV“ д.о.о., од поменутих земљорадничких задруга може преузети купљене количине минералних ђубрива, уз једновремено закључивање Уговора о преузимању дуга између привредног друштва „VUJADINOVIĆ RMV“ д.о.о., земљорадничких задруга Аграрија, „Морава“, „Увац“, „Златарска борја“, „Ново Јасеново“, „Црквине“ и ХИП „Азотаре“ д.о.о., на основу којих су уговорене количине ђубрива биле стварно испоручене привредном друштву „VUJADINOVIĆ RMV“ д.о.о., те су овако организованим начином продаје минералних ђубрива окривљени Вујачић и окривљени Грујић, привредном друштву „VUJADINOVIĆ RMV“ д.о.о., прибавили 6.000 тона регресираниог ђубрива и противправну имовинску корист у виду неплаћеног дела вредности ђубрива у износу од **98.993.930,00** динара и разлике у цени регресираниог и нерегресираниог минералног ђубрива у износу од **30.000.000,00** динара, тако да је за привредно друштво „VUJADINOVIĆ RMV“ д.о.о., прибављена противправна имовинска корист у свеукупном износу од **128.993.930,00** динара, као и за ХИП „Азотару“ д.о.о. на штету буџета Републике Србије, неоснованом наплатом регреса, буде прибављена противправна имовинска корист у износу од **30.000.000,00** динара,

III-г.

окривљени Радосав Вујачић, Михаило Грујић и Драган Танасковић

у периоду од 17.12.2009. године до краја августа 2011. године, по постигнутом договору вршили промет регресираниог минералног ђубрива супротно Уредби о условима и начину коришћења средстава за регресирање минералних ђубрива за пролећну сетву 2010. године од 17.12.2009. године и Уредбе о условима и начину коришћења средстава за регресирање минералних ђубрива од 29.07.2010. године, чиме су омогућили да у посед регресираниог минералног ђубрива дође привредно друштво „Тан Trade“ д.о.о., за које су знали да не остварује услове за коришћења средстава по наведеним Уредбама, на тај начин што су окривљени Грујић и Танасковић договорили да се промет ђубрива изврши преко привредних друштава „Agromat“ д.о.о., „Agro-car“ д.о.о. и земљорадничких задруга „Пољопродукт“ и „Јединство“, те привредног друштва „Agro&Migs“ д.о.о., који ће код „Продуктне берзе“ а.д. Нови Сад обавити куповину дозвољених количина минералног ђубрива произвођача ХИП

„Азотара“, након чега су за тако уговорене количине, окривљени Вујачић и Танасковић са представницима привредних друштава „Agromal“ д.о.о., „Agro-sar“ д.о.о. и земљорадничких задруга „Пољопродукт“ и „Јединство“, дана 11.02.2010. године закључили Уговоре о преузимању дуга, којима је 4000 тона регресираниог азотног минералног ђубрива у укупној вредности од **58.231.440,00** динара, преузето од стране „Tan Trade“ д.о.о., и тако што су окривљени Вујачић и Танасковић са окривљеним Михаилом Грујићем, као одговорним лицем у својству директора привредног друштва „Agro&Migs“ доо, дана 05.10.2010. године закључили Уговор о преузимању дуга, којим је 2.000 тона регресираниог „НПК“ ђубрива уговорене вредности од 56.720.000,00 динара, преузето од стране привредног друштва „Tan Trade“ д.о.о., и било стварно испоручено привредном друштву „Tan Trade“ д.о.о., па је овако организованим начином продаје минералних ђубрива привредном друштву „Tan Trade“ д.о.о., омогућена набавка регресираниог ђубрива у укупној количини од 6.000 тона и прибављање противправне имовинске користи по основу разлике у цени регресираниог и нерегресираниог минералног ђубрива у износу од **40.000.000,00** динара, као и да за ХИП „Азотара“ на штету буџета Републике Србије неоснованом наплатом накнаде за регресираниог ђубриво, буде прибављена противправна имовинска корист у укупном износу од **40.000.000,00** динара,

III-д.

окривљени Радосав Вујачић, Михаило Грујић и Гордан Марковић

у периоду од 17.12.2009. године до краја јуна 2010. године, по постигнутом договору вршили промет регресираниог минералног ђубрива супротно Уредби о условима и начину коришћења средстава за регресирање минералних ђубрива за зимско прехранивање и пролећну сетву од 17.12.2009. године, чиме су омогућили да у посед регресираниог минералног ђубрива дође привредно друштво „Citadela“ д.о.о., на тај начин што је промет означеног ђубрива обављен преко привредног друштва „Poljoprmet Vuković“ д.о.о., и земљорадничке задруге „Житогилија“, који су код „Продуктне берзе“ извршили куповину минералног ђубрива произвођача ХИП „Азотара“ Панчево у дозвољеним количинама, а које количине су по уговорима о преузимању дуга биле стварно испоручене привредном друштву „Citadela“ д.о.о., за које су знали да нема право коришћења средстава по означеној Уредби, па су овако организованим начином продаје минералних ђубрива, омогућили привредном друштву „Citadela“ д.о.о., набавку регресираниог ђубрива у количини од 1.980 тона и укупној вредности **38.337.840,00** динара, те да за ХИП „Азотару“ на штету буџета Републике Србије неоснованом наплатом регреса, буде прибављена противправна имовинска корист у износу од **9.900.000,00** динара, а за привредно друштво „Citadela“ д.о.о., истовремено прибављена противправна имовинска корист по основу разлике у цени регресираниог и нерегресираниог минералног ђубрива у износу од **9.900.000,00** динара, као и у износу вредности испорученог ђубрива које никада није плаћено од **38.337.840,00** динара, тако да је привредном друштву „Citadela“ д.о.о.,

прибављена протиправна имовинска корист у свеукупном износу од **48.237.840,00** динара,

III-ђ.

окривљени Радосав Вујачић, Михаило Грујић и Драган Митић

1. у периоду од 09.02.2010. године до краја јуна 2010. године, по постигнутом договору вршили промет регресираниог минералног ђубрива супротно Уредби о условима и начину коришћења средстава за регресирање азотних минералних ђубрива за зимско прехранивање и пролећну сетву 2010. годину од 17.12.2009. године, у износу регреса од 5.000 динара по тони минералног ђубрива, чиме су омогућили да у посед регресираниог минералног ђубрива дође привредно друштво „Агро Форум“ д.о.о, на тај начин што је промет означеног ђубрива вршен преко земљорадничких задруга и то: „Еко Пиносава“ „Будућност“ „Липовац“ „Азања“ „Крњево“ и „Ђорђе Савић 1896“, те привредног друштва „NV PRO 1966“ д.о.о., који су код „Продуктне берзе“ а.д. извршили куповину минералног ђубрива произвођача ХИП „Азотара“ Панчево у количинама од по 1.000 тона, а које количине су по уговорима о продаји уз истовремено закључивање уговора о преузимању дуга биле стварно испоручене привредном друштву „Агро Форум“ д.о.о, за које су знали да нема право коришћења средстава по Уредби, па су овако организованим начином продаје минералних ђубрива привредном друштву „Агро Форум“ д.о.о, омогућили набавку регресираниог ђубрива у количини од 7.000 тона у укупној вредности **111.916.000,00** динара, те да за ХИП „Азотару“ на штету буџета Републике Србије неоснованом наплатом регреса, буде прибављена противправна имовинска корист у износу од **35.000.000,00** динара, а за привредно друштво „Агро Форум“ д.о.о, у истом износу прибављена противправна имовинска корист по основу разлике у цени регресираниог и нерегресираниог минералног ђубрива, као и у износу вредности испорученог ђубрива које никада није плаћено у износу **85.718.000,00** динара иако је привредно друштво „Агро Форум“ д.о.о, извршило продају овако преузетог ђубрива и извршило наплату, тако да је за привредно друштво „Агро Форум“ д.о.о., свеукупно прибављена противправна имовинска корист у износу **120.718.000,00** динара,

2. дана 26.04.2010 године, окривљени Вујачић, Грујић и Митић по постигнутом договору закључили Уговор о продаји минералног ђубрива „КАН 27%“ у количини од 1.000 тона укупне вредности од 14.418.000,00 динара испорученог привредном друштву „Агро Медиа“ д.о.о., које је вршило даљу продају овог ђубрива, па је оваквим прометом омогућено да за ХИП „Азотару“ на штету буџета Републике Србије, неоснованом наплатом накнаде регреса буде прибављена протиправна имовинска корист у износу од **5.000.000,00** динара, као и у истом износу а за привредно друштво „Агро Медиа“ д.о.о. у истом износу прибављена противправна имовинска корист по основу разлике у цени регресираниог и нерегресираниог минералног ђубрива, као и у вредности неплаћеног преузетог ђубрива у износу од **14.418.000,00** динара, тако да је за привредно друштво „Агро Медиа“ д.о.о. прибављена противправна имовинска корист у свеукупном износу од **19.418.000,00** динара,

III-е.

окривљени Радосав Вујачић, Михаило Грујић и Србољуб Жујовић

у периоду од 17.12.2009. године до краја јуна 2010. године по постигнутом међусобном договору вршили промет регресираниог минералног ђубрива супротно Уредби о условима и начину коришћења средстава за регресирање азотних минералних ђубрива за зимско прехранивање и пролећну сетву 2010. године од 17.12.2009. године, у износу регреса од 5.000 динара по тони минералног ђубрива, чиме су омогућили да у посед регресираниог минералног ђубрива дође и привредно друштво „Srbokop“ д.о.о., на тај начин што је промет обављен преко 7 (седам) земљорадничких задруга и то: „Дивци“, „Малина аграр“, „Агро сточар“, „Пецка“, „Агрокооператива домаћин“, „Рађевина коп“ и еколошке задруге „Широковац“ које су код „Продуктне берзе“ Нови Сад извршили набавку минералног ђубрива произвођача ХИП „Азотара“ Панчево, које је по уговорима о преузимању дуга стварно испоручено привредном друштву „Srbokop“ д.о.о., за које су знали да нема право коришћења средстава по означеној Уредби, па су овако организованим начином продаје минералних ђубрива омогућили да привредно друштво „Srbokop“ д.о.о. дође у посед 7.000 тона минералног ђубрива типа „KAN“ 27 %, у укупној вредности од **102.545.352,00** динара, те да за ХИП „Азотару“ на штету буџета Републике Србије неоснованом наплатом регреса, буде прибављена противправна имовинска корист у износу од **35.000.000,00 динара**, а за привредно друштво „Srbokop“ д.о.о. истовремено прибављена противправна имовинска корист по основу разлике у цени регресираниог и нерегресираниог минералног ђубрива у износу од **35.000.000**, динара, као и у вредности испорученог а неплаћеног ђубрива у износу од **17.632.077,23** динара, иако је привредно друштво „Srbokop“ д.о.о., извршило даљу продају овако преузетог ђубрива својим купцима по увећаним ценама, по ком основу је за „Srbokop“ д.о.о., прибављена и противправна имовинска корист у износу од **5.806.500,00** динара, тако да је привредном друштву „Srbokop“ д.о.о. прибављена противправна имовинска корист у свеукупном износу од **58.438.577,23 динара**,

III-ж.

окривљени Радосав Вујачић, Михаило Грујић и Драган Петровић

1. у периоду од 17.12.2009. до краја августа 2011. године по постигнутом међусобном договору вршили промет регресираниог минералног ђубрива супротно Уредби о условима и начину коришћења средстава за регресирање азотних минералних ђубрива за зимска прехранивања и припрему пролећне сетве од 17.12.2009 године у износу регреса од 5.000,00 динара по тони минералног ђубрива и организовали да регресираниог минералног ђубрива посредством земљорадничких задруга „Будућност“, „Ратар“, „Буџићи“, „Свилајнац“ „Хроноцентрум“, буде продато привредном друштву „Mlinko Amos“ д.о.о. које није имало право на регресираниог минералног ђубрива, у количини од

5.000 тона у укупној вредности од **82.279.800,00** динара, на тај начин што су земљорадничке задруге код „Продуктне берзе“ Нови Сад извршиле куповину дозвољених количина минералног ђубрива произвођача ХИП „Азотара“ Панчево, да би након тога закључили Уговоре о продаји и истовремено Уговоре о преузимању дуга, како би овако купљено минерално ђубриво стварно било испоручено привредном друштву „Mlinko Amos“ д.о.о. и тако му омогућено да изврши набавку 5.000 тона регресираниог ђубрива на које нема право, а да истовремено за ХИП „Азотару“ на штету буџета Републике Србије неоснованом наплатом регреса, буде прибављена противправна имовинска корист у износу од **25.000.000,00** динара, а за привредно друштво „Mlinko Amos“ д.о.о. прибављена противправна имовинска корист у вредности регреса у износу од **25.000.000,00** динара и вредности испорученог ђубрива које никада није плаћено у износу од **29.015.000,00** динара, као и по основу остварене разлике у цени при даљој продаји у износу од **1.559.730,16** динара, тако да је за привредно друштво „Mlinko Amos“ д.о.о. прибављена противправна имовинска корист у свеукупном износу од **55.574.730,16** динара,

2. и тако што су, у периоду од 29.07.2010. године до 31.12.2010. године, по постигнутом међусобном договору вршили промет регресираниог минералног ђубрива супротно Уредби о условима и начину коришћења средстава за регресирање минералних ђубрива за 2010. годину од 29.07.2010. године, у износу регреса од 10.000 динара по тони, па су промет овог ђубрива организовали на исти начин, преко посредника-земљорадничких задруга „Будућност“, „Ратар“, „Буџићи“ чиме је омогућено да у посед регресираниог минералног ђубрива у количини од 2.975 тона, укупне вредности од **84.371.000,00** динара дође привредно друштво „Mlinko Amos“ д.о.о., на тај начин што су након извршене куповине дозвољених количина минералног ђубрива од стране земљорадничких задруга код „Продуктне берзе“ Нови Сад, закључили Уговоре о преузимању дуга којима је омогућено да привредно друштво „Mlinko Amos“ д.о.о. преузме минерална ђубрива које је даље продавало, не вршећи никакво плаћање према ХИП „Азотари“, па је оваквим прометом омогућено да за ХИП „Азотару“ на штету буџета Републике Србије, неоснованом наплатом накнаде за регресирано минерално ђубриво буде прибављена противправна имовинска корист у износу од **29.750.000,00** динара, односно за привредно друштво „Mlinko Amos“ д.о.о. прибављање противправне имовинске користи по основу разлике у цени регресираниог и нерегресираниог ђубрива у износу од **29.750.000,00** динара и по основу вредности неплаћеног ђубрива у износу од **84.371.000,00** динара односно укупном износу од **114.121.000,00** динара, па је овако организованим прометом ХИП „Азотари“ на штету буџета Републике Србије прибављена имовинска користи у висини неосновано исплаћене надокнаде у свеукупном износу од **54.750.000,00** динара, док је привредном друштву „Mlinko Amos“ д.о.о. прибављена противправна имовинска корист, по основу разлике у цени регресираниог и нерегресираниог ђубрива у износу од **54.750.000,00**, као и у износу неплаћене вредности преузетих ђубрива од **113.386.000,00** динара и остварене разлике у цени продајом по увећаним ценама у износу од **1.559.730,16** динара, тако да је за привредно привредно

друштво „Mlinko Amos“ д.о.о. прибављена противправна имовинска корист у свеукупном износу од **169.695.730,16** динара

III-з.

окривљени Радосав Вујачић, Михаило Грујић и Исаковић Вера

У периоду од 17.12.2009. године до краја јуна 2010. године, по постигнутом међусобном договору окривљених **Радосава Вујачића, Михаила Грујић и Vere Исаковић** вршили промет регресираниог минералног ђубрива супротно Уредби о условима и начину коришћења средстава за регресирање азотних минералних ђубрива за зимска прехранивања и припрему пролећне сетве од 17.12.2009. године у износу регреса од 5.000 динара по тони минералног ђубрива, на тај начин што су окривљени постигли међусобни договор, на основу кога је омогућено да у посед регресираниог минералног ђубрива дође и привредно друштво „Chem-Co“ д.о.о., на тај начин што ће се промет обавити преко привредног друштва „Best seed producer“ д.о.о., које ће код Продуктне берзе Нови Сад извршити куповину дозвољених количина ђубрива произвођача ХИП „Азотара“, а које ће по уговору о преузимању дуга бити стварно испоручене привредном друштву „Chem-Co“ д.о.о., за које су знали да нема право коришћења средстава по Уредби, па су овако организованим начином продаје минералних ђубрива омогућили набавку регресираниог ђубрива у количини од 500 тона привредном друштву „Chem-Co“ д.о.о., у укупној вредности од **7.209.000,00** динара, те да за ХИП „Азотару“ на штету буџета Републике Србије неоснованом наплатом регреса, буде прибављена противправна имовинска корист у износу од **2.500.000,00** динара, а за привредно друштво „Chem-Co“ д.о.о., по основу разлике у цени регресираниог и нерегресираниог минералног ђубрива прибављена противправна имовинска корист у износу од **2.500.000,00** динара, као и по основу остварене разлике у цени приликом даље продаје ђубрива привредним друштвима „Grdelica“ д.о.о. и „Ventura“ д.о.о. за количину од 500 тона у износу од **433.510,00** динара, тако да је привредном друштву „Chem-Co“ д.о.о., прибављена противправна имовинска корист у свеукупном износу од **2.933.510,00** динара,

III-и.

Радосав Вујачић и Вера Исаковић

У периоду од 29.07.2010. године до краја марта 2011. године, по постигнутом међусобном договору вршили промет регресираниог минералног ђубрива супротно Уредби о условима и начину коришћења средстава за регресирање минералних ђубрива за 2010. годину од 29.07.2010. године у износу регреса од 10.000 динара по тони минералног ђубрива, на тај начин што су после одустанка привредног друштва „Best seed producer“ д.о.о, дана 06.10.2010. године, од букираних 2.000 тона код Продуктне берзе, окривљени Вујачић и окривљена Вера Исаковић постигли међусобни договор, на основу кога је омогућено да у посед регресираниог минералног ђубрива дође и привредно друштво, „Chem-Co“ д.о.о., због чега је служба продаје ХИП „Азотаре“ дана 02.02.2011. године, факсом обавестила привредно друштво „Best seed producer“

доо, да ће ХИП „Азотара“ обезбедити преузимаоце дуга и ђубрива, након чега су окривљени Радосав Вујачић и окривљена Вера Исаковић, постигли договор да привредно друштво „Chem-Co“ д.о.о., на основу уговора о преузимању дуга, закљученог 18.03.2011. године, преузме 1.000 тона минералних ђубрива и дуг у вредности од **28.360.000,00** динара од привредног друштва „Best seed producer“ доо иако нема право на коришћење средстава по основу регреса, да би након тога током марта 2011. године, ХИП „Азотара“ извршила испоруку овог минералног ђубрива предузећу „Chem-Co“ д.о.о., на који начин је овако организованим прометом, омогућено да за ХИП „Азотару“, на штету буџета републике Србије неоснованом наплатом надокнаде у висини регреса, буде прибављена противправна имовинска корист у износу од **10.000.000** динара, те да привредно друштво „Chem-Co“ д.о.о., доо прибави противправну имовинску корист по основу разлике у цени регресираних и нерегресираног минералног ђубрива у износу од **10.000.000** динар, и по основу разлике у цени постигнутој у даљој продаји тог ђубрива својим купцима у износу од **759.560,00** динара, тако да је привредном друштву „Chem-Co“ д.о.о., прибављена противправна имовинска корист у свеукупном износу од **10.759.560,00** динара,

III-ј.

Окривљени Радосав Вујачић, Михаило Грујић и Драган Вулин

у периоду од 17.12.2009. године до краја маја 2011. године, вршили промет регресираних минералних ђубрива супротно Уредби о условима и начину коришћења средстава за регресирање азотних минералних ђубрива за зимска прехранивања и припрему пролећне сетве од 17.12.2009. године у износу од 5.000 динара по тони минералног ђубрива, тако што су организовали да регресираних минералних ђубрива посредством земљорадничких задруга „Шимановци“, „Сточар“, „Кевил“, „Пустара“, „Агројуниор“, „Пољоплод“, „Ратар СМ“, „Прхово“ и „Пољоаграр“ д.о.о., буде продато привредном друштву „Vulin komerc“ доо, које није имало право на регресираних минералних ђубрива по Уредби и то у количини од 8.575 тона, укупне фактурисане вредности од **153.624.350,00** динара, чиме је омогућено да за ХИП „Азотару“ на штету буџета Републике Србије неоснованом наплатом регреса буде прибављена противправна имовинска корист у износу од **42.875.000,00** динара, а да привредном друштву „Vulin komerc“ д.о.о. буде прибављена противправна имовинска корист у вредности регреса и испорученог ђубрива, на тај начин што су окривљени Радосав Вујачић и Грујић Михаило са окривљеним Вулин Драганом, постигли договор да окривљени Вулин, услед тога што привредно друштво „Vulin komerc“ д.о.о., нема средстава и не може бити корисник регресираних ђубрива, пронађе земљорадничке задруге за које ће обезбедити новчана средства у вредности од по 1.000 тона минералних ђубрива, која ће земљорадничке задруге искористити да изврше авансно плаћање дозвољених и букираних количина минералних ђубрива на Продуктној берзи, након чега би по уплати новца ХИП „Азотара“ у реструктурирању, извршила испоруку минералних ђубрива, а новац у висини уплаћеног износа, истог дана или сутрадан, путем зајмова у висини вредности минералних ђубрива датих повезаним правним

лицима под конторлом окривљеног Вулин Драгана, привредним друштвима „Agro Mega Invest“ д.о.о. и „Fer Napredak“, по Уговорима о зајму од 11.02.2010. године, била одмах враћена привредном друштву „Vulin komerc“ д.о.о., на основу ког договора је стваран привид плаћања минералних ђубрива од стране земљорадничких задруга према ХИП „Азотари“ у реструктурирању, које је стварно преузимано од стране привредног друштва „Vulin komerc“ д.о.о., при чему средства датих зајмова повезаним правним лицима нису враћена ХИП „Азотара“ д.о.о. у реструктурирању у уговореном року до 31.12.2010 године, а за уговоре о зајму окривљени Вујачић и Грујић нису тражили нити преузели реална средства обезбеђења, изузев соло меница, па су тако:

дана 05.02.2010 године, привредно друштво „Vulin komerc“ д.о.о. и земљорадничка задруга „Шимановци“ закључили уговор о наводној купопродаји меркантилне пшенице рода 2010. године, у вредности од 14.418.000 динара, на основу ког је „Vulin komerc“ д.о.о., истог дана земљорадничкој задрузи извршио авансну уплату средстава у износу од 14.418.000 динара, након чега је ова средства ЗЗ „Шимановци“, авансно уплатила ХИП „Азотара“ за куповину 1.000 тона минералног ђубрива „КАН“ 27%, и како би омогућили испоруку ђубрива привредном друштву „Vulin komerc“ д.о.о. дана 10.02.2010. године, због чега су привредно друштво „Vulin komerc“ д.о.о. и земљорадничка задруга закључили Уговор о заједничкој производњи меркантилне пшенице род 2010. године, да би дана 08.02.2010. године ХИП „Азотара“ примљени новац од земљорадничке задруге у истом износу, у складу са постигнутим договором, окривљених Вујачића, Грујића и Вулина, по основу Уговора о зајму, уплатила привредном друштву „Agro Mega Invest“ д.о.о., које истог дана примљени износ новца, преноси на рачун привредног друштва „Vulin komerc“ д.о.о., чиме је омогућено да се изврши испорука минералног ђубрива привредном друштву „Vulin komerc“ д.о.о., да би

дана 08.02.2010 године, привредно друштво „Vulin komerc“ д.о.о. и земљорадничка задруга „Ратар СМ“ закључили уговор о наводној купопродаји меркантилне пшенице рода 2010. године, у вредности од 24.408.000 динара, на основу ког је „Vulin komerc“ д.о.о., у два наврата дана 08.02.2010. године и 09.02.2010. године у износима од по 12.204.000 динара, земљорадничкој задрузи извршио авансну уплату средстава од 24.408.000 динара, а онда је ова средства ЗЗ „Ратар СМ“, авансно уплатила ХИП „Азотара“ за куповину 1.000 тона минералног ђубрива „УРЕА“ 46%, и како би омогућили испоруку ђубрива „Vulin komercu“ д.о.о., па су дана 10.02.2010. године, привредно друштво „Vulin komerc“ д.о.о. и земљорадничка задруга „Ратар СМ“ закључили и уговор о заједничкој производњи меркантилне пшенице род 2010. године, па је ХИП „Азотара“ примљени новац од земљорадничке задруге у истом износу, у складу са постигнутим договором окривљених Вујачића, Грујића и Вулина, по основу уговора о зајму уплатила привредном друштву „Agro Mega Invest“ д.о.о., које тог истог дана примљени износ новца преноси на рачун привредног друштва „Vulin komerc“ д.о.о., чиме је омогућено да се изврши испорука минералног ђубрива предузећу „Vulin komerc“ д.о.о., након чега су

дана 08.02.2010. године, привредно друштво „Vulin komerc“ д.о.о. и земљорадничка задруга „Агројуниор“ закључили уговор о наводној купопродаји меркантилне пшенице рода 2010. године, у вредности од 24.408.000 динара, на

основу кога је „Vulin komerc“ д.о.о., у два наврата дана 08. и 09.02.2010. године у износу од по 12.204.000 динара, извршио авансну уплату средстава земљорадничкој задрузи у укупном износу од 24.408.000 динара, а онда је ова средства ЗЗ „Агројуниор“, авансно уплатила ХИП „Азотара“ за куповину 1.000 тона минералног ђубрива „УРЕА“ 46%, како би омогућили испоруку ђубрива „Vulin komercu“ д.о.о., па су дана 09.02.2010. године привредно друштво „Vulin komerc“ д.о.о и земљорадничка задруга закључили и Уговор о заједничкој производњи меркантилне пшенице род 2010. године, након чега је ХИП „Азотара“ тако примљени новац од земљорадничке задруге у истом износу, у складу са постигнутим договором, окривљених Вујачића, Грујића и Вулина и по основу Уговора о зајму, уплатила привредном друштву „Агро Мег Инвест“ д.о.о., које истог дана тако примљени износ новца, преноси на рачун привредног друштва „Vulin komerc“ д.о.о., на који начин је омогућено да се изврши испорука минералног ђубрива предузећу „Vulin komerc“ д.о.о.,

дана 09.02.2010. године, привредно друштво „Vulin komerc“ д.о.о и земљорадничка задруга „Пољоплод“ закључили Уговор о наводној купопродаји меркантилне пшенице рода 2010. године, у вредности од 24.408.000 динара, на основу кога је „Vulin komerc“ д.о.о, земљорадничкој задрузи извршио авансну уплату средстава у износу од 24.408.000 динара, а онда је ова средства ЗЗ „Пољоплод“, авансно уплатила ХИП „Азотара“ Панчево за куповину 1000 тона минералног ђубрива „УРЕА“ 46%, и то све како би омогућили испоруку ђубрива привредном друштву „Vulin komerc“ д.о.о., због чега су дана 10.02.2010. године привредно друштво „Vulin komerc“ д.о.о и земљорадничка задруга закључили и Уговор о заједничкој производњи меркантилне пшенице род 2010. године, након чега је ХИП „Азотара“ тако примљени новац од земљорадничке задруге у истом износу, у складу са постигнутим договором, окривљених Вујачића Грујића и Вулина и по основу Уговора о зајму, уплатила привредном друштву „Агро Мег Инвест“ д.о.о., које тог истог дана примљени износ новца, преноси на рачун друштва „Vulin komerc“ д.о.о, на који начин је омогућено да се изврши испорука минералног ђубрива привредном друштву „Vulin komerc“ д.о.о, након чега су

дана 09.02.2010. године, привредно друштво „Vulin komerc“ д.о.о и земљорадничка задруга „Пољоаграр“ закључили Уговор о наводној купопродаји меркантилне пшенице рода 2010. године, у вредности од 11.534.400 динара, по ком основу је „Vulin komerc“ д.о.о., земљорадничкој задрузи, дана 10.02.2010. године извршио авансну уплату средстава у износу од 11.534.400 динара, а онда је ова средства ЗЗ „Пољоаграр“, авансно уплатила ХИП „Азотара“ за куповину 800 тона минералног ђубрива КАН 27%, и све то како би омогућили испоруку ђубрива привредном друштву „Vulin komerc“ д.о.о., због чега су дана 10.02.2010. године привредно друштво „Vulin komerc“ д.о.о. и земљорадничка задруга закључили и Уговор о заједничкој производњи меркантилне пшенице род 2010. године, па је ХИП „Азотара“ примљени новац од земљорадничке задруге у истом износу, у складу са постигнутим договором, окривљених Вујачића, Грујића и Вулина и на основу Уговора о зајму уплатила привредном друштву „Агро Мег Инвест“ д.о.о., које тог истог дана примљени износ новца, преноси на рачун привредног друштва „Vulin komerc“ д.о.о., на који начин је омогућено да се изврши испорука минералног ђубрива „Vulin komercu“ д.о.о.,

дана 09.02.2010. године, привредно друштво „Vulin komerc“ д.о.о. и земљорадничка задруга „Пустара“ закључили Уговор о наводној купопродаји меркантилне пшенице рода 2010. године, у вредности од 11.173.950 динара, на основу кога је „Vulin komerc“ д.о.о. земљорадничкој задрузи дана 10.02. 2010. године извршио авансну уплату средстава у износу од 11.534.400 динара, а затим је ова средства ЗЗ „Пустара“, авансно уплатила ХИП „Азотара“ за куповину 775 тона минералног ђубрива КАН 27%, а све како би омогућили испоруку ђубрива „Vulin komercу“ д.о.о., због чега су дана 10.02. 2010. године привредно друштво „Vulin komerc“ д.о.о. и земљорадничка задруга закључили и Уговор о заједничкој производњи меркантилне пшенице род 2010. године, па је ХИП „Азотара“ тако примљени новац од земљорадничке задруге у истом износу, у складу са постигнутим договором, окривљених Вујачића, Грујића и Вулина и по основу Уговора о зајму, уплатила привредном друштву „Agro Mega Invest“ д.о.о., које тог истог дана примљени износ новца, преноси на рачун друштва „Vulin komerc“ д.о.о., на који начин је омогућено да се изврши испорука минералног ђубрива привредном друштву „Vulin komerc“ д.о.о.,

дана 08.02.2010. године, привредно друштво „Vulin komerc“ д.о.о. и земљорадничко сточарска задруга „Сточар“ закључили Уговор о наводној купопродаји меркантилне пшенице рода 2010. године, у вредности од 14.418.000 динара, на основу ког правног посла је „Vulin komerc“ д.о.о., овој задрузи дана 11.02.2010. године, извршио авансну уплату за куповину 1.000 тона минералног ђубрива КАН 27%, ХИП „Азотара“ и то у два наврата у износима од по 9.678.350 динара и 4.649.650 динара, што је у укупном износу 14.418.000 динара, а све како би омогућили испоруку ђубрива „Vulin komercу“ д.о.о., због чега су дана 10.02.2010. године привредно друштво „Vulin komerc“ д.о.о. и земљорадничка задруга закључили и Уговор о заједничкој производњи меркантилне пшенице род 2010. године, а потом је тог истог дана односно 11.02.2010. године, ХИП „Азотара“ тако примљени новац од земљорадничке задруге у истом износу, у складу са постигнутим договором, окривљених Вујачића, Грујића и Вулина и по основу Уговора о зајму, уплатила привредном друштву „Fer Napredak“ д.о.о, које је истог дана примљени износ новца, пренело на рачун друштва „Vulin komerc“ д.о.о., чиме је омогућено да се изврши испорука минералног ђубрива привредном друштву „Vulin komerc“ д.о.о.,

дана 09.02.2010. године, привредно друштво „Vulin komerc“ д.о.о. и земљорадничка задруга „Кевил“ закључили Уговор о наводној купопродаји меркантилне пшенице рода 2010. године, у вредности од 14.418.000 динара, а сутрадан односно 10.02.2010. године и Уговор о заједничкој производњи меркантилне пшенице род 2010. године, на основу којих је „Vulin komerc“ д.о.о., земљорадничкој задрузи, дана 16.02.2010. године извршио авансну уплату за куповину 1.000 тона минералног ђубрива КАН 27% од ХИП „Азотаре“, а онда је ова средства ЗЗ „Кевил“, авансно уплатила на рачун ХИП „Азотаре“, након чега истог дана односно 16.02.2010. године, ХИП „Азотара“ овако примљени новац од земљорадничке задруге у истом износу, у складу са постигнутим договором, окривљених Вујачића, Грујића и Вулина и по основу Уговора о зајму, уплаћује привредном друштву „Fer Napredak“ д.о.о, које тако примљени износ новца, истог дана преноси на рачун друштва „Vulin komerc“

д.о.о., чиме је омогућено да се изврши испорука минералног ђубрива предузећу привредном друштву „Vulin komerc“ д.о.о.,

дана 09.02.2010. године, привредно друштво „Vulin komerc“ д.о.о., и земљорадничка задруга „Прхово“ закључили Уговор о наводној купопродаји меркантилне пшенице рода 2010. године, у вредности од 14.418.000 динара, док су дана 10.02.2010. године закључили и Уговор о заједничкој производњи меркантилне пшенице род 2010. године, на основу којих је „Vulin komerc“ д.о.о., дана 17.02.2010. године земљорадничкој задрузи извршио авансну уплату средстава у износу од 14.418.000 динара, а затим је ова средства 33 „Прхово“, авансно уплатила ХИП „Азотари“ за куповину 1.000 тона минералног ђубрива КАН 27%, па тог истог дана односно 17.02.2010. године, ХИП „Азотара“ овако примљени новац од земљорадничке задруге у истом износу, у складу са постигнутим договором, окривљених Вујачића, Грујића и Вулина и по основу Уговора о зајму уплатила привредном друштву „Fer Napredak“ д.о.о, које истог дана примљени износ новца, преноси на рачун друштва „Vulin komerc“ д.о.о., чиме је омогућено да се изврши испорука минералног ђубрива привредном друштву „Vulin komerc“ д.о.о.,

па је на овај начин привредном друштву „Vulin komerc“ д.о.о., омогућено да изврши набавку регресираниог минералног ђубрива у количини од 8.575 тона, у укупној вредности од **153.624.350,00** динара, те да за ХИП „Азотару“ на штету буџета Републике Србије неоснованом наплатом надокнаде регреса буде прибављена противправна имовинска корист у износу од **42.875.000,00** динара, а за привредно друштво „Vulin komerc“ д.о.о. прибављена противправна имовинска корист по основу разлике у цени регресираниог и нерегресираниог ђубрива у износу од **42.875.000,00** динара и вредности ненаплаћеног ђубрива у износу до **147.917.028** динара, па је тако за привредно друштво „Vulin komerc“ д.о.о. прибављена противправна имовинска корист у свеукупном износу од **190.792.028,00** динара,

*да би окривљени на напред описани начин у тачки III, овако организованим прометом регресираниог ђубрива путем посредника супротно Уредбама од 17.12.2009. године и 29.07.2010. године, за ХИП "Азотару" и привредна друштва која нису имала право коришћења средстава по Уредбама, прибавили **противправну имовинску корист** и то: за „Terra bo“ доо по основу разлике у цени регресираниог и нерегресираниог минералног ђубрива у износу од 65.000.000,00 динара и у вредности преузетог а неплаћеног минералног ђубрива у износу од 76.661.885,00 динара, тако да је за ово привредно друштво укупно прибављена противправна имовинска корист у износу од 141.661.885,00 динара, за „Da car euго" доо по основу разлике у цени регресираниог и нерегресираниог минералног ђубрива у износу од 64.500.000,00, и у вредности преузетог а неплаћеног минералног ђубрива у износу од 53.528.034,00 динара, тако да је за ово привредно друштво укупно прибављена противправна имовинска корист у износу од 118.028.034,00 динара, за „VUJADINOVIC RMV" доо по основу разлике у цени регресираниог и нерегресираниог минералног ђубрива у износу од 30.000.000,00 динара и у вредности преузетог а неплаћеног минералног ђубрива у износу од 98.993.930,00 динара тако да је за ово привредно друштво укупно прибављена противправна имовинска корист у*

износу од 128.993.930,00 динара, за „Tan Trade“ доо по основу разлике у цени регресираних и нерегресираних минералних ђубрива у износу од 40.000.000,00 динара, за „Citadela“ доо по основу разлике у цени регресираних и нерегресираних минералних ђубрива у износу од 9.900.000,00 динара и у вредности преузетог а неплаћеног минералног ђубрива у износу од 38.337.840,00 динара, тако да је за ово привредно друштво укупно прибављена противправна имовинска корист у износу од 48.237.840,00 динара, за „Agro Forum“ доо по основу разлике у цени регресираних и нерегресираних минералних ђубрива у износу од 35.000.000,00 динара и у вредности преузетог а неплаћеног минералног ђубрива у износу од 85.718.000,00 динара, тако да је за ово привредно друштво укупно прибављена противправна имовинска корист у износу од 120.718.000,00 динара, за „Agro Media“ доо по основу разлике у цени регресираних и нерегресираних минералних ђубрива у износу од 5.000.000,00 динара, и у вредности преузетог а неплаћеног минералног ђубрива у износу од 14.418.000,00 динара, тако да је за ово привредно друштво укупно прибављена противправна имовинска корист у износу од 19.418.000,00 динара, за „Srbokop“ доо по основу разлике у цени регресираних и нерегресираних минералних ђубрива у износу од 35.000.000,00 динара и у вредности преузетог а неплаћеног минералног ђубрива у износу од 17.632.077,23 динара као и по основу разлике у цени у даљој продаји у износу од 5.806.500,00 динара, тако да је за ово привредно друштво укупно прибављена противправна имовинска корист у износу од 58.438.577,23 динара, за „Mlinko Amos“ доо по основу разлике у цени регресираних и нерегресираних минералних ђубрива у износу од 54.750.000,00 динара и у вредности преузетог а неплаћеног минералног ђубрива у износу од 113.386.000,00 динара, и по основу остварене разлике у цени даљом продајом у износу од 1.559.730,16 динара, тако да је за ово привредно друштво укупно прибављена противправна имовинска корист у износу од 169.695.730,16 динара, за „Chem-Co“ доо по основу разлике у цени регресираних и нерегресираних минералних ђубрива у износу од 12.500.000,00 динара, и по основу разлике у цени приликом даље продаје у износу од 1.193.070,00 динара, тако да је за ово привредно друштво укупно прибављена противправна имовинска корист у износу од 13.693.070,00 динара, за „Vulin Komerc“ доо у износу од 42.875.000,00 динара, и у вредности преузетог а неплаћеног минералног ђубрива у износу од 147.917.028,00 динара, тако да је за ово привредно друштво укупно прибављена противправна имовинска корист у износу од 190.792.028,00 динара, а ХИП „Азотари“ је на штету буџета Републике Србије, неоснованом наплатом надокнаде за регресирани ђубриво прибављена противправна имовинска корист у свеукупном износу од **394.525.000,00** динара,

односно да **ХИП „Азотара“** на штету буџета Републике Србије овако организованим начинима промета минералних ђубрива, путем посредника, супротно Уредбама од 10.07.2009. године, 17.12.2010. године и 29.07.2010. године **прибави противправну имовинску корист** по основу неосноване наплате надокнаде у висини регреса за укупно **132.641** тона регресираних минералних ђубрива привредним друштвима која нису могла бити корисници средстава по Уредбама у укупном износу од **942.310.450,00** динара.

IV.

окривљени Радосав Вујачић, Михаило Грујић, Алекса Обрадовић Вељко Радојевић и Борислав Стојковић

у периоду од марта 2010. године до краја октобра 2011. године, у Панчеву, Чачку, Ариљу, Сомбору способни да схвате значај својих дела и управљају својим поступцима, свесни забрањености својих радњи чије су извршење хтели, па су по постигнутом договору окривљених Вујачића, Грујића, Обрадовића, Стојковића, Митића и власника и директора привредног друштва „VUJADINOVIC RMV“ д.о.о., Владана Вујадиновића, према коме се води поступак пред Вишим судом у Чачку, омогућили прибављање противправне имовинске користи за привредна друштва „Da car euro“ доо, „VUJADINOVIC RMV“ д.о.о., „Sektor 120“ д.о.о. и „Agro Forum“ д.о.о., тако што су окривљени Вујачић и Грујић одобрили продају и испоруку минералних ђубрива наведеним привредним друштвима по основу закључених уговора о продаји, прихвативши као једино средство обезбеђења плаћања, соло менице означених привредних друштава, а да претходно нису извршили провере солвентности привредних друштава и наплативости издатих меница, са одложеним роком плаћања од 6 месеци, иако су знали да ова привредна друштва, нису вршила плаћања раније преузетих количина ђубрива, па су наведеним правним лицима извршили продају и испоруку **нерегресираним** минералног ђубрива у укупној количини од **83.125,99** тона укупне фактурисане вредности од **2.038.110.020,48** динара, од чега нису наплаћена дуговања у износу од **1.912.294.063,18** динара, па су тако:

IV-а.

окривљени Радосав Вујачић и Михаило Грујић

на основу договора окривљеног Михаила Грујића и Владана Вујадиновића о количини, условима, начину испоруке и роковима плаћања минералних ђубрива ХИП „Азотаре“, окривљени Радосав Вујачић, дана 08.03.2010. године потписао Уговор број 3329 о продаји минералних ђубрива типа „САН“ 33%, у количини од 30.000 тона, привредном друштву „VUJADINOVIC RMV“ д.о.о., укупне вредности од 664.200.000,00 динара, којим је уговорен рок плаћања у три рате закључно са 31.10.2010 године, и дана 14.04.2010. године Уговор број 4457 о продаји минералног ђубрива типа „НПК“ формулације 15:15:15, у количини од 10.000 тона, укупне вредности од 329.400.000 динара, као и анексе I Уговора број 3329 од 10.06.2010. године којим је уговорена замена ђубрива типа „САН 33%“ у количини од 12.850,50 тона за вештачко ђубриво типа „КАН“ у количини од 14.353,45 тона, и анекс II истог уговора, којим је уговорена замена ђубрива типа „САН 33%Н“ у количини од 5.486,50 за ђубриво типа „НПК“ у количини од 3.687,15 тона, са продуженим роковима плаћања до 28.02.2011. године, а све у укупно фактурисаној вредности од **1.001.292.563,52 динара**, које вештачко ђубриво је у количини од 39.703,60 тона испоручено у периоду од 01.03.2010.

године до 28.10.2010. године и које је привредно друштво „VUJADINOVIĆ RMV“ д.о.о., даље продало својим купцима од којих је извршило наплату у вредности од **800.892.862,28** динара, док је према ХИП „Азотари“ само делимично измирило плаћање преузетих количина ђубрива у износу од **48.024.752,82** динара, на који начин је за привредно друштво „VUJADINOVIĆ RMV“ д.о.о., прибављена противправна имовинска корист у износу од **952.093.507,50** динара и у истом износу нанета штета ХИП „Азотара“ у реструктурирању,

IV-6.

окривљени Радосав Вујачић, Михаило Грујић и Алекса Обрадовић

окривљени Михаило Грујић, са власником и директором привредног друштва „Da car euro“ д.о.о., окривљеним Алексом Обрадовићем, договорио количину, услове и начин испоруке, као и рокове плаћања продаје минералних ђубрива ХИП „Азотаре“, након чега је окривљени Радосав Вујачић, дана 04.03.2010. године, са окривљеним Обрадовићем потписао Уговор број 2977 о продаји 3.620,40 тона ђубрива типа „КАН“ са роком плаћања до 31.07.2010. године, уговорене вредности од **73.704.103,20** динара, а затим дана 08.03.2010. године и Уговор број 3072 о продаји 30.000 тона минералног ђубрива типа „САН“ са одложеним плаћањем у три рате до 31.10.2010. године, уговорене вредности од **664.200.000,00** динара након чега и анекс уговора број 3072, којим је извршена замена ђубрива типа „САН“ у количини од 17.094,00 тона за ђубриво типа „КАН“ у количини од 19.094,00 тона уз продужење рока плаћања до 28.02.2011. године, којима је уговорена продаја нерегресираног минералног ђубрива у укупној количини од 36.620,40 тона и то типа „САН 33%Н“ у количини од 12.906,00 тона и типа „КАН 27%Н“ у количини од 23.714,40 тона, по којима је извршена испорука у количини од 35.834,45 тона а у свекупној фактурисаној вредности од **749.832.996,96** динара, да би окривљени Алекса Обрадовић тако преузете количине означеног ђубрива даље продао купцима привредног друштва „Da car euro“ д.о.о., вршећи само делимично плаћање овог ђубрива ХИП „Азотара“ у износу од **76.756.059,96** динара, односно у висини припадајућег пореза на додату вредност, на који начин је привредном друштву „Da car euro“ д.о.о., прибављена противправна имовинска корист у износу од **673.332.748,48** динара, а ХИП „Азотари“ д.о.о., у реструктурирању штета у истом износу,

IV-в.

окривљени Радосав Вујачић, Вељко Радојевић и Борислав Стојковић

у периоду од јуна 2011. године до октобра 2011. године у Панчеву, по претходном договору окривљених Вујачића, Радојевића и окривљеног Борислава Стојковића, одобрили испоруку нерегресираног минералног ђубрива ХИП „Азотаре“ привредном друштву „Sektor 120“ д.о.о., по основу уговора о продаји, прихвативши као једино средство обезбеђења плаћања 2(две) соло менице, при чему претходно нису извршили провере солвентности и

наплативости меница, са одложним роком плаћања и прихватајући без претходне провере заложну изјаву и наводно решење о упису хипотеке, на тај начин што је окривљени Вељко Радојевић уз сагласност окривљеног Радосава Вујачића договорио са окривљеним Бориславом Стојковићем количину, начин испоруке, услове и рокове плаћања минералних ђубрива ХИП „Азотаре“, на основу кога је окривљени Радосав Вујачић, дана 30.06.2011. године, са окривљеним Стојковићем потписао Уговор број 7720 о продаји минералних ђубрива типа „НПК“ формулације 15:15:15, у количини од 6.545 тона и купне фактурисане вредности у износу од **257.059.807,20** динара, са роком плаћања 45 дана по преузимању, које вештачко ђубриво је привредно друштво „Sektor 120“ д.о.о., даље продало привредним друштвима Trra bo“ д.о.о., „Mlinostep“ д.о.о., и „Braća Ristić“ доо, а да ХИП „Азотари“ није извршило било какво плаћање, на који начин је за привредно друштво „Sektor 120“ д.о.о., прибављена противправна имовинска корист у вредности испорученог ђубрива од **257.059.807,20** динара и у истом износу нанета штета ХИП „Азотари“,

IV-г

окривљени Радосав Вујачић, Михаило Грујић, Драган Митић

дана 15.04.2010 године, по претходном договору окривљених Вујачића, Грујића и Митића, окривљени Вујачић и Грујић одобрили испоруку нерегресираног минералног ђубрива ХИП „Азотаре“ привредном друштву „Агро Форум“ д.о.о., по основу уговора о продаји, прихвативши као једино средство обезбеђења плаћања 2(две) соло менице, при чему претходно нису извршили провере солвентности и наплативости меница, са одложним роком плаћања, на тај начин што је окривљени Михаило Грујић уз сагласност окривљеног Радосава Вујачића, договорио са окривљеним Драганом Митићем количину, начин испоруке, услове и рокове плаћања минералних ђубрива ХИП „Азотаре“, на основу кога је окривљени Радосав Вујачић, дана 15.04.2010. године потписао Уговор број 4644 о продаји минералног ђубрива карбамид 46% у количини од 1.000 тона по комерцијалној цени од 29.808,00 динара по тони, укупне уговорене вредности **29.808.000,00** динара са одложеним роком плаћања до 31.10.2010. године, на основу кога је извршена испорука 1.000 тона нерегресираног минералног ђубрива купцу привредном друштву „Агро Форум“ д.о.о., при чему су окривљени Грујић и Вујачић као средство обезбеђења прихватили само две соло менице, а због неадекватног обезбеђења вредности испорученог ђубрива у износу од **29.808.000,00** динара је остао ненаплаћен у ком износу је за привредно друштво „Агро Форум“ д.о.о. прибављена противправна имовинска корист,

V.

Михаило Грујић и Борислав Стојковић

Почетком 2010. године у Панчеву и Новом Саду, са умишљајем, свесни својих дела и свесни да су њихова дела забрањена и то окривљени Михајло Грујић као

одговорно лице у својству заменика директора ХИП „Азотара“, од окривљеног Борислава Стојковића, као одговорног лица, директора привредног друштва „Terra bo“ д.о.о., захтевао и примио мито у износу од 40.000 евра, како би у оквиру својих овлашћења извршио радњу коју не би смео извршити, на тај начин што је приликом договора са окривљеним Стојковићем за испоруку регресираниог ђубрива привредном друштву „Terra bo“ д.о.о., знајући да ово правно лице не може користити средстава по Уредби о условима и начину коришћења средстава за регресирање минералних ђубрива од 17.12.2009. године, захтевао мито како би привредном друштву „Terra bo“ д.о.о., уз одложено плаћање, супротно означеној Уредби, омогућио да изврши набавку регресираниог ђубрива, и то тако што је од окривљеног Стојковића за сваку тону испорученог ђубрива, захтевао новац у износу од 10.000 евра, на шта је овај и пристао, да би након испоруке минералног ђубрива привредном друштву „Terra bo“ д.о.о., по регресираној цени, у количини од 5.903,7 тона, окривљени Стојковић, у два наврата, предао окривљеном Грујићу коверте са новцем у износу од по 20.000 евра,

чиме би и то:

окривљени Саша Драгин извршио продужено кривично дело злоупотреба службеног положаја из члана 359 став 3 у вези става 1 КЗ у вези члана 61 КЗ,

окривљени Радосав Вујачић, Вељовић Милан, Катанић Арсеније, Драги Лазаревић, Чобански Емина, Верица Спасић, Куљић Љубомир, Вељко Радојевић, Драган Танасковић, Митић Драган, Игор Сабо, Вера Исаковић, Гордан Марковић, Алекса Обрадовић, Жујовић Србољуб, Петровић Драган, Вулин Драган, извршили по једно продужено кривично дело злоупотреба положаја одговорног лица у саизвршилаштву из члана 234 став 3 у вези става 1 КЗ у вези члана 33 и члана 61 КЗ,

окривљени Никезић Звонимир, извршио продужено кривично дело злоупотреба положаја одговорног лица у подстрекавању из члана 234 став 3 у вези става 1 КЗ у вези члана 34 КЗ и 61 КЗ,

окривљени Михаило Грујић извршио продужено кривично дело злоупотреба положаја одговорног лица у саизвршилаштву из члана 234 став 3 у вези става 1 КЗ у вези члана 33 и 61 КЗ и кривично дело примање мита из члана 367 став 6 у вези става 1 КЗ

окривљени Борислав Стојковић извршио продужено кривично дело злоупотреба положаја одговорног лица у саизвршилаштву из члана 234 став 3 у вези става 1 КЗ у вези члана 33 и 61 КЗ и кривично дело давање мита из члана 368 став 1 КЗ

ПРЕДЛАЖЕМ

Да суд закаже и одржи главни јавни претрес на који позвати:

1. Тужиоца за организовани криминал,

2. **Окривљене:** Драгин Сашу, Вујачић Радосава, Грујић Михаила, Никезић Звонимира, Милана Вељовића, Арсенија Катанића, Драгог Лазаревића, Емину Чобанску, Верицу Спасић, Борислава Стојковића, Љубомира Куљића, Радојевић Вељка, Танасковић Драгана, Митић Драгана, Игора Сабо, Веру Исаковић, Гордана Марковића, Алексу Обрадовића, Србољуба Жујовића, Драгана Петровића и Драгана Вулина

3. **Сведоке:** Александар Давидов, Душан Бајатовић, Душан Елезовић, Милорад Стојадинов, Ненад Милојевић, Душан Пајкић, Нови Сад, Стеван Зорић, Сомбор, Светлана Станков, Београд, ул. Лидија Марић, Крушевац, Мирјана Петровић, Београд, Ружа Трипић, Београд, Давид Радаковић, Београд, Милан Стегић, Нови Сад, Небојша Милосављевић, Београд, Милан Маровић, Београд, Борча, Општина Палилула, Зоран Гојковић, Нови Београд, Микан Јаћимовић, Крушевац, Петар Ивошевић, Панчево, место Старчево, Милош Ћировић, Панчево, ул. Дарко Симић, Панчево, Тања Јованић, Панчево, Бранко Божанић, Београд, улица, Татјана Ралевић, Београд, ул. Лепосава Томић, Сомбор, Јованка Драгић, место Алекса Шантић, ул. Срђан Петровић, Нови Сад, Станко Томовић, Београд, Дејан Станковић, Београд, Милош Јованов, Алибунар, Стојан Вукотић, Рума, Гордана Шекуљица, Сомбор, Стеван Бајић, село Кулпин, Млађан Королија, Сечањ, село Сутјеска, Јасна Раниславић, Београд, Петер Шинка, Кула, Розалија Вуковић, Сомбор, Александар Милошевић, Врбас, Стана Клиновски, Сомбор, Данка Манојловић, Београд, Зоран Младеновић, Свилајнац, село Кушиљево, Петровић Горан, село Супска, Ћуприја,

Славољуб Ђурић, село Кусадак [REDACTED] општина Смедеревска Паланка,
Небојша Вуковић, [REDACTED], Београд, **Дубравка Чупић**,
Велика Плана, [REDACTED] **Перица Савић**,
Смедерево, Осипаоница, [REDACTED] **Јелић Радосав**, Азања, ул.
[REDACTED], **Драган Бошковић**, Ваљево, [REDACTED]
Славка Савић, Ваљево, [REDACTED], **Живојин Плавшић**, Осечина
[REDACTED] место Пецка, **Милан Дамњановић**, Топола, село Топола, **Владан
Поповић**, Бела Црква [REDACTED] село Врбић, **Милош Лазаревић**, Аранђеловац,
село Јеловик [REDACTED] **Јордан Миливојевић**, Београд, [REDACTED]
[REDACTED], **Верица Недељковић**, Ариље, [REDACTED]
Стеван Дојчиновски, Ужице, [REDACTED], **Војислав
Дмитрић**, Лучани, село Котража [REDACTED], **Слободан Јованов**, Вршац, улица
[REDACTED] **Видан Недељковић**, Ариље [REDACTED] село Грдовићи,
Радојко Луковић, село Поглед [REDACTED], општина Ариље, **Петар Пајовић**,
Ариље, [REDACTED], **Предраг Стојковић**, Ариље, село Трешњевица,
Славко Стијаковић, Београд, [REDACTED], **Драган
Поповић**, Нови Сад, [REDACTED], **Љиљана Љубић**, Рума,
[REDACTED], **Саша Радивојевић**, Шимановци, [REDACTED], **Зоран
Гаћа**, Сремска Митровица, [REDACTED], **Милка Њежић**,
Сремска Митровица, Лаћарак, [REDACTED] **Драган Радојев**,
Добринци, [REDACTED], општина Рума, **Бранислав Гмизић**, Обреж,
[REDACTED], општина Пећинци, **Ђорђе Ђурчин**, Војка, ул.
[REDACTED], **Радосав Илић**, Сремска Митровица, Кузмин, ул.
[REDACTED], **Душко Савић**, Прхово, улица [REDACTED]
општина Пећинци, **Жарко Анђушић**, Нови Сад, ул. Вељка Петровића број 14,
Светислав Мушкић, Врбас, [REDACTED], **Слободан
Ђукановић**, Врбас, [REDACTED], **Радисав Филиповић**, село
Бранковина, **Владан Поповић**, село Врбић, [REDACTED]

4. Вештака економско финансијске области Радомира Вишњевца из Београда,
[REDACTED]

5. Представника оштећеног Републичког Јавног Правобраниоца.

**Да суд у доказном поступку изврши увид у писану документацију и као
доказе изведе:**

из регистратора број 3 списка КТИ број 22/12:

Закључак Владе Републике Србије 05 број 023-4700/2009-4 од 23. јула 2009.
године са информацијом о потреби покретања поступка реструктурирања
предузећа за производњу вештачких ђубрива и азотних једињења ХИП
„Азотара“ Панчево (страна 524-531).

Предлог за покретања поступка реструктурирања привредног друштва ХИП
„Азотара“ ДОО Панчево Агенције за приватизацију број 184/02-3107 од
31.07.2009. године (страна 541).

Службена белешка МУП Дирекција полиције, Управа за обезбеђење одређених личности и објеката 03/6-5 број 2777/12 од 30.11.2012. године са прилогом (страна 672-680).

Предмет Министарства пољопривреде и водопривреде фитосанитарне инспекције за Расински округ број 270-321-00081/2010-07 од 09.02.2010. године (страна 704-729).

из регистратора број 4 списка КТИ број 22/12:

Предмет Министарства пољопривреде и водопривреде фитосанитарне инспекције за Расински округ број 270-321-00081/2010-07 од 09.02.2010. године (наставак страна 730-816).

Извод мејла Александра Давидова са документима у атачменту од 07.12.2010. године (страна 844-848).

из регистратора број 5 списка КТИ број 22/12:

Записник Генералног инспектората Министарства пољопривреде, шумарства и водопривреде број 271-321-00518/2010-05 од 18.11.2010. године (страна 1076-1079).

Записник Генерални инспекторат фитосанитарне инспекције број службено (страна 1099-1103).

из регистратора број 6 списка КТИ број 22/12:

Уговор о продаји између ХИП „Азотара“ и „Алекса Шантић“ са деловодним бројем ХИП „Азотаре“ 3992 (страна 1250-1252).

Уговор о продаји између ХИП „Азотара“ и „Алекса Шантић“ (страна 1253-1255).

извештај из КЕ за окривљеног Танасковић Драгана (страна 1400)

извештај из КЕ за окривљеног Митић Драган (страна 1401)

извештај из КЕ за окривљеног Жујовић Србољуб (страна 1402).

извештај из КЕ за окривљеног Гордан Марковић (страна 1403).

извештај из КЕ за окривљене Љубомир Куљић, Вујачић Радосава и Стојковић Борислава (страна 1404).

извештај из КЕ за окривљеног Грујић Михаила (страна 1405).

извештај из КЕ за окривљеног Обрадовић Алексу (страна 1406).

из регистратора број 8 списка КТИ број 22/12:

Уговор о продаји између ХИП „Азотаре“ и „ПКБ“ од 06.08.2009. године са прилогом (страна 1754-1757).

Протокол сачињен 02.12.2009. године између ХИП „Азотара“ и „ПКБ“ (страна 1758).

Уговор о продаји између ХИП „Азотара“ и АД „Алекса Шантић“ од 31.07.2009. године (страна 1759-1761).

Уговор о купопродаји регресираниог ђубрива од 01.04.2010. године закључен између „Института за крмно биље“ ДОО и ХИП „Азотара“ са деловодним бројем 4273 (страна 1762-1763).

Уговор о купопродаји регресираниог ђубрива од 05.03.2010. године закључен између „Института за крмно биље“ ДОО и ХИП „Азотара“ са деловодним бројем 3194 (страна 1764-1765).

Уговор о купопродаји регресираниог ђубрива од 04.02.2010. године закључен између „Института за крмно биље“ ДОО и ХИП „Азотара“ са деловодним бројем 4744(страна 1766-1767).

Уговор о купопродаји регресираниог ђубрива од 11.02.2010. године закључен између „Института за крмно биље“ ДОО и ХИП „Азотара“ са деловодним бројем 1604 (страна 1768-1769).

Уговор о купопродаји регресираниог ђубрива од 19.02.2010. године закључен између „Института за крмно биље“ ДОО и ХИП „Азотара“ са деловодним бројем 2017 (страна 1770-1771).

Уговор о купопродаји регресираниог ђубрива од 19.02.2010. године закључен између „Института за крмно биље“ ДОО и ХИП „Азотара“ са деловодним бројем 2023 (страна 1772-1773).

Уговор о купопродаји регресираниог ђубрива од 19.02.2010. године закључен између „Института за крмно биље“ ДОО и ХИП „Азотара“ са деловодним бројем 2021 (страна 1774-1775).

Уговор о купопродаји регресираниог ђубрива од 19.02.2010. године закључен између „Института за крмно биље“ ДОО и ХИП „Азотара“ са деловодним бројем 2231 (страна 1776-1777).

Уговор о купопродаји регресираниог ђубрива од 10.02.2010. године закључен између „Института за крмно биље“ ДОО и ХИП „Азотара“ са деловодним бројем 2942 (страна 1778-1779).

Уговор о купопродаји регресираниог ђубрива од 15.03.2010. године закључен између „Института за крмно биље“ ДОО и ХИП „Азотара“ са деловодним бројем 3377 (страна 1780-1781).

Уговор о купопродаји регресираниог ђубрива од 10.03.2010. године закључен између „Института за крмно биље“ ДОО и ХИП „Азотара“ са деловодним бројем 3255 (страна 1782-1783).

Уговор о купопродаји регресираниог ђубрива од 05.03.2010. године закључен између „Института за крмно биље“ ДОО и ХИП „Азотара“ са деловодним бројем 4372 (страна 1784-1785).

Уговор о купопродаји регресираниог ђубрива од 05.03.2010. године закључен између „Института за крмно биље“ ДОО и ХИП „Азотара“ са деловодним бројем 4371 (страна 1786-1787).

Уговор о купопродаји регресираниог ђубрива од 01.04.2010. године закључен између „Института за крмно биље“ ДОО и ХИП „Азотара“ са деловодним бројем 4015 (страна 1788-1789).

Протокол по уговорима о продаји и уговорима о преузимању дуга од 27.08.2010. године између ХИП „Азотара“ и „Института за крмно биље“ ДОО са деловодним бројем 9532 (страна 1790-1793).

Уговор о купопродаји регресираниог ђубрива од 28.09.2010. године закључен између „Института за крмно биље“ ДОО и ХИП „Азотара“ са деловодним бројем 10387 (страна 1794-1795).

Уговор о размени роба од 29.09.2010. године између ХИП „Азотара“ и „Институт за крмно биље“ ДОО деловодни број 10388 (страна 1796-1797).

Уговор о коперацији пословно техничкој сарадњи од 19.02.2010. године између ЗЗ „Агросевер“ и „Тера бо“ ДОО (страна 1916-1917).

Уговор о пословно техничкој сарадњи закључен 22.02.2010. године између „Института за крмно биље“ ДОО и ЗЗ „Агросевер“ (страна 1918-1919).

Уговор о преузимању дуга закључен дана 19.02.2010. године између „Института за крмно биље“ ДОО (дужник), ХИП „Азотара“ (поверилац), „Агросевер“ ЗЗ (преузимаоца дуга) и „Тера бо“ ДОО (солидарни дужник преузимаоца дуга) (страна 1920-1921).

Потврда о привремено одузетим предметима од 13.12.2012. године (страна 1922).

Уговор о преузимању дуга закључен дана 01.04.2010. године између „Института за крмно биље“ ДОО (дужник), ХИП „Азотара“ (поверилац), „Знање имање“ ДОО (преузимаоца дуга) и „Тера бо“ ДОО (солидарни дужник преузимаоца дуга) (страна 1933).

Уговор о пословно техничкој сарадњи закључен дана 01.04.2010. године између „Института за крмно биље“ ДОО и „Знање имање“ ДОО (страна 1934),
Власнички лист број 66/2010 „Института за крмно биље“ ДОО издат за „Знање имање“ ДОО са рачунима veleпродаје ХИП „Азотаре“ ДОО број 721, 720, 719, 718, 717, 716 (страна 1935-1941).

Фактура број 05/2010 са прилозима (страна 1942-1946).

Изјава о пребијању (компензацији) број 209/2010 са изводом са текућег рачуна (страна 1947-1948).

Уговор о преузимању дуга закључен дана 01.04.2010. године између „Института за крмно биље“ ДОО, ХИП „Азотара“, „Сачма коп“ ДОО и „Тера бо“ ДОО (страна 1949).

Уговор о пословно техничкој сарадњи закључен дана 01.04.2010. године између „Института за крмно биље“ ДОО и „Сачма коп“ ДОО (страна 1950).

Власнички лист број 65/2010 „Института за крмно биље“ ДОО за „Сачма коп“ ДОО (страна 1951).

Изјава о пребијању (компензацији) број 209/2010 од 27.08.2010. године (страна 1958).

Уговор о преузимању дуга између „Института за крмно биље“ ДОО (дужник), ХИП „Азотара“ (поверилац), „МДО“ ОЗЗ (преузимаоца дуга) и „Тера бо“ ДОО (солидарни дужник преузимаоца дуга) (страна 1960-1961).

Уговор о пословно техничкој сарадњи од 01.04.2010. године између „Института за крмно биље“ ДОО и ОЗЗ „МДО“ (страна 1962-1963).

Власнички лист број 64/2010 „Института за крмно биље“ за ОЗЗ „МДО“ Чуруг (страна 1964).

Изјава о пребијању (компензацији) број 209/2010 од 27.08.2010. године (страна 1971).

из регистратора број 10 списка КТИ број 22/12:

Извод из мејла Небојше Милосављевића са документом у атачменту извештај ђубриво 2008., 2009. и 2010. година (страна 2441-2454).

из регистратора број 13 списка КТИ број 22/12:

извештај из казнене евиденције за окривљеног Никезић Звонимира (страна 3054-3057).

из регистратора број 15 списка КТИ број 22/12:

уговор о преузимању дуга између „ПКБ“ „Агросрем“ и ХИП „Азотаре“ од 25.11.2009. године са деловодним бројем ХИП „Азотаре“ 6552 (страна 3546).

из регистратора број 19 списка КТИ број 22/12:

Налог Продуктној берзи за куповину привредног друштва „Пољо промет Вуковић“ (страна 4770).

Потврда куповине/фактура 51-992 Продуктне берзе од 10.02.2010. године (страна 4771).

Уговор о купопродаји регресираниог ђубрива од 11.02.2010. године закључен између „Пољо промет Вуковић“ и ХИП „Азотара“ са деловодним бројем 1620 (страна 4776-4777).

Уговор о преузимању дуга од 11.02.2010. године између „Пољо промет Вуковић“, ХИП „Азотаре“ ДОО и „Цитадела“ ДОО са деловодним бројем 1619 (страна 4780).

Уговор о пословно техничкој срадњи од 21.01.2010. године закључен између „Пољо промет Вуковић“ и „Цитадела“ ДОО (страна 4792-4793).

из регистратора број 23 списка КТИ број 22/12:

Извештај о спроведеним контролама провере оправданости исплаћених подстицајних средстава по уредбама за регресирање минералних ђубрива за 2009. и 2010. године фитосанитарне инспекције од 27.02.2013. године (страна 6176-6183).

из регистратора број 24 списка КТИ број 22/12:

Уговор о продаји регресираниог минералног ђубрива од 26.04.2010. године закључен између ХИП „Азотаре“ ДОО и ЗЗ „Свилајнац“ (страна 6486-6487).

Уговор о преузимању дуга од 26.04.2010. године између ХИП „Азотаре“, ЗЗ „Свилајнац“ и „Млинко амос“ ДОО (страна 6488).

Рачун велепродаје број 919 ХИП „Азотара“ (страна 6467).

Отпремнице ХИП „Азотаре“ број 41, 611, 610, 744, 740, 714, 701, 773, 656, 622, 657, 653 (страна 6468-6479).

из регистратора број 26 списка КТИ број 22/12:

одлука Акцијског фонда о именовану привременог заступника капитала ХИП Азотаре у реструктурирању од 16.03.2009., (страна 6885-6886)

одлука Агенције за приватизацију Републике Србије о именовану привременог заступника капитала ХИП Азотаре у реструктурирању од 29.07.2010., (страна 6887-6888).

одлука Скупштине ХИП Азотаре у реструктурирању број 4/09 од 06.03.2009. о именовану чланова Управног одбора (страна 6889).

записник са конститутивне седнице Управног одбора ХИП Азотаре у реструктурирању са одлуком број 1/09 од 06.03.2009. (страна 6890-6891).

уговор о организовању ХИП Азотаре усвојен на седници Скупштине ХИП АЗОТАРЕ у реструктурирању од 06.03.2009. (страна 6892-6916).

одлука Управног одбора ХИП „Азотаре“ од 14.08.2009. године, (страна 6917).

уговор о пословно-техничкој сарадњи ХИП „Азотаре“ и „ЦЕС Мекона“ од 27.08.2009 године, (страна 6918-6919).

рачун предузећа „ЦЕС Мекон“ број 01/0060 од 02.12.2009. године, (страна 6920).

финансијска картица ХИП Азотаре у реструктурирању за добављача „ЦЕС Мекон“ за 2009. (страна 6921).

уговор о продаји закључен 06.08.2009. између предузећа ХИП Азотара у реструктурирању и “Пољопривредна корпорација Београд”, (страна 6922-6925).

протокол од 02.12.2009. између ХИП Азотара у реструктурирању и “Пољопривредна корпорација Београд”, (страна 6926).

допис генералног директора предузећа “Пољопривредна корпорација Београд” упућен ХИП Азотари у реструктурирању Панчево од 10.12.2009. године, (страна 6927).

робна картица предузећа ХИП Азотара у реструктурирању са прегледом испоруке вештачког ђубрива по врстама и данима предузећу «Пољопривредна корпорација Београд», (страна 6928-6932).

сравњење извршено дана 13.04.2010. између предузећа „Пољопривредна корпорација Београд“ и ХИП Азотара у реструктурирању (страна 6933-6934).

налози за продају робе дати од стране ХИП Азотаре у реструктурирању Панчево од 10.11.2009. године (страна 6935-6943).

два дописа ХИП Азотаре у реструктурирању упућен предузећу “ЦЕС Мекон”, односно Звонимиру Никезићу дана 28.10.2009., (страна 6944).

уговор о преузимању дуга закључен дана 30.11.2009. (страна 6945).

протокол о регулисању плаћања преузетог дуга закључен дана 04.12.2009. (страна 6946).

рачун предузећа “Пољопривредна корпорација Београд” испостављен предузећу ХИП Азотара у реструктурирању број 09005718 од 29.12.2009. (страна 6947-6948).

рачун предузећа ХИП Азотара у реструктурирању број 256 од 29.12.2009. испостављен предузећу “Пољопривредна корпорација Београд” за НПК ђубриво 9.18.27 (страна 6949-6951).

рачун предузећа ХИП Азотара у реструктурирању број 19029 од 30.12.2009. испостављен предузећу “Пољопривредна корпорација Београд” за НПК ђубриво 12.52.0, (страна 6952-6954).

уговор о размени роба од 22.12.2009. године између ХИП „Азотаре“ и „Сунце“ а.д., (страна 6955-6956).

рачун предузећа “Сунце” а.д број 8-0101100993 од 31.12.2009. испостављен ХИП Азотари у реструктурирању Панчево, (страна 6957).

налози за продају робе издати од стране ХИП Азотаре у реструктурирању “Продуктној Берзи” од 10.11.2009. за минерално ђубриво НПК 15-15-15 и НПК 9-18-27. (страна 6958).

2 (два) решења Министарства пољопривреде шумарства и водопривреде о исплати регреса ХИП Азотари у реструктурирању по Уредби о регресираној испоруци минералних ђубрива за јесењу сетву 2009. од 03.06.2010. године и 29.06.2010. године (страна 6959-6961).

налог ХИП Азотаре у реструктурирању од 25.01.2010. за продају 20.000 тона регресираног минералног ђубрива КАН, (страна 6963).

уговори о преузимању дуга закључен између ХИП Азотаре у реструктурирању, „Института за крмно биље“, земљорадничких задруга и солидарних дужника-преузималаца дуга, „Инвеј“ доо, ЗЗ „Паор“, ЗЗ „Владимировац“, ЗЗ „Задругар“ ДОО „Продукт“, ЗЗ „Горица“, ЗЗ „Кондор“, ОЗЗ „Сусек“, ДОО „Мабер комерц“, ОЗЗ „Три бразде“, ОЗЗ „Тера Нова“, ОЗЗ „Бечеј“, ДОО „Албатрос ММ“, ЗЗ „Агрозвезда“, ЗЗ „Дукат“, ПТП „Јамена промет“ ДОО, ЗЗ „13. Мај“, ДОО „Слатине – СН“, ДОО „Агро Бојанић“, ДОО „Агро село“, ЗЗ „Млаца о Соло“, ЗЗ „Сремац продукт“, ЗЗ „Мол“, ДОО „Сушара продукт“, ДОО „Либела продукт“, ДОО „Зрно маг груп“, ДОО „Агролидер“, ЗЗ „Бачко Душаново“, ДОО „Пољоаграр“, пријава за учешће ХИП Азотаре у реструктурирању са достављеном документацијом, ЗЗ „Стиг поље“, ДОО „Флеш метал“, ЗЗ „Вребалов“, ЗЗ „Тиса“, Фабрика уља и биљних масти „Сунце“ а.д., ДОО „Агропромет“, ЗЗ „Паор“, ДОО „Аралица“, ДП „Херцеговина“, ЗЗ „Мадош“, ДОО „Житобалат“, ОЗЗ „Бразде“, ЗЗ „Фодор“, ЗЗ „Благосток агро“, ОЗЗ „Агроном Деспотово – Пивнице“, ЗЗ „Мега аграр“, ОЗЗ „Тера Нова“, ЗЗ „Бачко Душаново“, ДОО „Микра коп“, ОЗЗ „Луцерка“, ДОО „Алфа продукт“, ДОО „Мабер комерц“, ДОО „Либера продукт“, ОЗЗ „Агро микс“, ОЗЗ „Сусек“, ДОО „Слован комерц“, ОЗЗ „МДО“ Чуруг, ДОО „Сачма коп“ Апатин, ДОО „Знање имање“, ЗЗ „Томиславци“, ЗЗ „Агросевер“, ОЗЗ „Рачић Д и О“, ЗЗ „Кушићи“, ДОО „Ател“, ДОО „Chem Co“, (страна 6964-7066).

уговор о условима и начину продаје и испоруке регресивног минералног ђубрива 404-02-4/3/2010-02 од 09.08.2010., (страна 7067-7071).

уговор о размени закључен између ХИП „Азотаре“ у реструктурирању и „Института за крмно биље“ од 29.09.2010., (страна 7072-7073).

рачун ХИП Азотаре у реструктурирању Панчево број 2101 од 30.09.2010. са преносом на чување број 49, отпремницом број 343 и власничким листом број 129/2010, (страна 7074-7077).

протокол о начину извршање уговора о преузимању дуга и регулисању међусобних дужничко-поверилачких односа између ХИП Азотаре у реструктурирању и а.д. „Инвеј“ из Београда од 27.01.2011., (страна 7078-7079).

Финансијске картице ХИП Азотаре у реструктурирању Панчево за купца Министарство пољопривреде шумарства и водопривреде за 2009., 2010., 2011. и 2012., (страна 7080-7095).

изјава о тројној компензацији од 19.03.2010. са спецификацијом рачуна предузећа „Тан Траде“ испостављених ХИП Азотари у реструктурирању Панчево (страна 7096-7099).

уговора о преузимању дуга од 10.12.2009. закључен између „Тан Траде“, „Пољопривредна корпорација Београд“ и ХИП Азотаре у реструктурирању, (страна 7100).

уговора о преузимању дуга од 11.01.2010., закључен између „Тан Траде“, „Пољопривредна корпорација Београд“ и ХИП Азотаре у реструктурирању (страна 7101).

изјава о тројној компензацији број 28/2010 од 01.03.2010. потписна и оверена од стране предузећа „Тан Траде“, „Пољопривредна корпорација Београд“ и ХИП Азотаре у реструктурирању, (страна 7102)

уговора о преузимању дуга од 23.12.2009. закључен између предузећа „Агро Форум“, „Пољопривредне корпорација Београд“ и ХИП Азотаре у реструктурирању, (страна 7103).

предлог за тројну компензацију од 09.04.2010. између „Агросеме“ доо, „ПКБ“ и ХИП „Азотаре“, (страна 7104).

уговора о преузимању дуга од 25.11.2009. закључен између предузећа „Chem со.“ доо, „Пољопривредне корпорација Београд“ и ХИП Азотаре у реструктурирању, (страна 7105-7106).

уговора о преузимању дуга број 1602 од 11.02.2010. закључен између „Института за крмно биље“, ХИП Азотаре у реструктурирању и предузећа „Цитадела“, (страна 7107).

уговора о преузимању дуга број 4016 од 01.04.2010. закључен између „Института за крмно биље“, ХИП Азотаре у реструктурирању ЗЗ „Кушићи“ и предузећа „Да Цар Еуро“ (страна 7108-7109).

уговор о преузимању дуга број 5124 закључен дана 27.04.2010 године између ХИП „Азотаре“, ЗЗ „Александар фарм“ и предузећа „Да Цар Еуро“ (страна 7110).

уговор о преузимању дуга број 1931 закључен дана 19.02.2010 године између ХИП „Азотаре“ (у својству повериоца), 26 власника пољопривредних газдинстава (у својству дужника) и предузећа „Да Цар Еуро“ д.о.о. (у својству уступиоца), (страна 7111-7113).

обавештења ХИП „Азотаре“ предузећу „Да кар еуро“ од 17.02. и 24.03.2010. (страна 7114-7118).

уговор о преузимању дуга број 11296 од 21.10.2010. године између ХИП „Азотара“ ДОО, ЗЗ „Задругар“ и „Тера бо“ ДОО (страна 7119).

уговор о продаји регресираниог минералног ђубрива између ХИП „Азотара“ ДОО и „Задругар“ ЗЗ од 28.09.2010. године са деловодним бројем 2909 (страна 7120-7121).

уговор о размени роба број 10930 од 29.09.2010 године „ХИП-Азотаре“ и ЗЗ „Задругар“, (страна 7122-7123).

уговор о преузимању дуга бр.13139 закључен дана 03.12.2010. између ХИП „Азотаре“, предузећа „Агробосман“ и предузећа „Тера бо“, (страна 7124).

уговор о продаји регресираниог ђубрива бр.10933 закључен дана 28.09.2010. између ХИП „Азотаре“ и предузећа „Тера бо“, (страна 7125-7126).

анекс уговора бр. 10933 од 28.09.2010. закључен под бројем 11298, дана 21.10.2010. између ХИП „Азотаре“ и предузећа „Тера бо“, (страна 7127).

уговор о размени роба бр.10928 од 29.09.2010. „Тера бо“ са „ХИП-Азотара“ (страна 7128-7129).

картице комитента „Тера бо“ код „ХИП-Азотаре“ за 2010 годину, (страна 7130-7138).

картице комитента „Тера бо“ код „ХИП-Азотаре“ за 2011 годину, (страна 7139-7142).

уговор о преузимању дуга бр.7719 закључен 28.06.2011. између ХИП „Азотаре“ и предузећа „Тера бо“ и предузећа „Млиностап“ д.о.о., (страна 7143).

Уговор о продаји бр.7720 закључен дана 30.06.2011.године између „ХИП-Азотара“ и предузећа „Сектор 120“, (страна 7144-7146)

уговор о приступању дугу закључен дана 8.08.2011.године између „ХИП-Азотара“ предузећа „Сектор 120“ и предузећа „Тера бо“, (страна 7147).

уговор о продаји број 7790 од 07.07.2011. године закључен између ОЗЗ „Агро мимакс“, „Тера бо“ ДОО и „Сектор 120“ (страна 7148-7150).

обавештење ХИП „Азотаре“ привредном друштву „Сектор 120“ ДОО од 14.11.2011. године (страна 7151).
уговор о приступању дуга 9228 од 15.08.2011 ХИП „Азотара“, „Сектор 120“ и „Тера боо“ доо, (страна 7152).
опомена ХИП „Азотаре“ предузећу „Агромимакс“ од 21.12.2011 године, (страна 7153).
обавештење ХИП „Азотаре“ предузећу „Сектор 120“ д.о.о. од 09.01.2012 године, (страна 7154).
картица ХИП „Азотаре“ за комитента „Сектор 120“ период 01.01.2011., 12.09.2011. године (страна 7155).
обавештење „ХИП-Азотаре“ „Тера бо“ од 14.10.2011. године, 21.12.2011. (страна 7156; 7158).
опомена ХИП „Азотаре“ ДОО ОЗЗ „Агро мимакс“ од 21.12.2011. године (страна 7160)

из регистратора број 27 списка КТИ број 22/12:

уговор о продаји број 1703 од 10.02.2010. године закључен између ХИП „Азотаре“ и ЗЗ „Широковац“, (страна 7161-7162).
уговор о преузимању дуга број 1704 од 10.02.2010. године закључен између ХИП „Азотаре“, ЗЗ „Широковац“ и предузећа „Србокоп“, (страна 7163)
рачуна – велепродајни „ХИП-Азотаре“ број 80 од 12.02.2010. године; (страна 7164-7165)
обавештење „ХИП-Азотаре“ „Србокопу“ од 16.02.2010. године, (страна 7166-7167).
уговора о продаји регресираниог минералног ђубрива број 1826 од 12.02.2010. године закључен између ХИП „Азотаре“ и ЗЗ „Агросточар“, (страна 7168-7169)
уговор о преузимању дуга број 1827 од 12.02.2010. године закључен између ХИП „Азотаре“, ЗЗ „Агросточар“ и предузећа „Србокоп“, (страна 7170).
уговор о продаји регресираниог минералног ђубрива број 1705 од 10.02.2010. године закључен између ХИП „Азотаре“ и ЗЗ „Пецка“, (страна 7171-7172)
уговор о преузимању дуга број 1706 од 10.02.2010. године закључен између ХИП „Азотаре“, ЗЗ „Пецка“ и предузећа „Србокоп“ (страна 7173).
уговор о продаји регресираниог минералног ђубрива број 1701 од 10.02.2010. године закључен између ХИП „Азотаре“ и ЗЗ „Агокооператива“, (страна 7174-7175).
уговор о преузимању дуга број 1702 од 10.02.2010. године закључен између ХИП „Азотаре“, ЗЗ „Агокооператива“ и предузећа „Србокоп“ (страна 7176).
уговор о продаји регресираниог минералног ђубрива број 1828 од 12.02.2010. године закључен између ХИП „Азотаре“ и ЗЗ „Рађевина-коп“, (страна 7177-7178).
уговор о преузимању дуга број 1829 од 12.02.2010. године закључен између ХИП „Азотаре“, ЗЗ „Рађевина-коп“ и предузећа „Србокоп“, (страна 7179).
уговор о продаји регресираниог минералног ђубрива број 1623 од 11.02.2010. године закључен између ХИП „Азотаре“ и предузећа „Агромал“ д.о.о., (страна 7180-7181).

уговор о преузимању дуга број 1877 од 11.02.2010. године закључен између ХИП „Азотаре“, предузећа „Агромал“ д.о.о., и предузећа „Тан траде“ д.о.о., (страна 7182).

Картица комитената (страна 7183-7184).

изјава о тројној компензацији број 25/2010 од 29.04.2010. године, (страна 7185).

спецификација „ХИП Азотаре“ поводом међусобних обавеза везаних за уговор о преузимању дуга број 25/2010; (страна 7186-7187).

уговор о продаји регресираниог минералног ђубрива број 10416 од 28.09.2010. године закључен између ХИП „Азотаре“ и предузећа „Агро & Мигс“ д.о.о., (страна 7188-7189).

уговор о размени робе број 10424 од 29.09.2010. године, закључен између ХИП „Азотаре“ и предузећа „Агро & Мигс“ д.о.о. (страна 7190-7191).

уговор о преузимању дуга број 10417 од 05.10.2010. године, закључен између ХИП „Азотаре“, предузећа „Агро & Мигс“ д.о.о., и предузећа „Тан Траде“, (страна 7192).

изјава о тројној компензацији број 04/2011 од 18.01.2011. године ХИП „Азотаре“, предузећа „Агро & Мигс“ д.о.о., и предузећа „Тан Траде“, (страна 7193).

изјава о тројној компензацији број 08/2011 од 03.02.2011. године ХИП „Азотаре“, предузећа „Агро & Мигс“ д.о.о., и предузећа „Тан Траде“, (страна 7194).

изјава о тројној компензацији број 10/2011 од 17.02.2011. године ХИП „Азотаре“, предузећа „Агро & Мигс“ д.о.о., и предузећа „Тан Траде“, (страна 7195).

изјава о тројној компензацији број 15/2011 од 10.03.2011. године ХИП „Азотаре“, предузећа „Агро & Мигс“ д.о.о., и предузећа „Тан Траде“, (страна 7196).

изјава о тројној компензацији број 18/2011 од 23.03.2011. године ХИП „Азотаре“, предузећа „Агро & Мигс“ д.о.о., и предузећа „Тан Траде“, (страна 7197).

уговор о купопродаји регресираниог ђубрива од 25.03.2010. године закључен између „ХИП Азотаре“ и предузећа „Агро-цар“ д.о.о. (страна 7198-7199).

уговор о преузимању дуга од 25.03.2010. године, закључен између ХИП „Азотаре“, предузећа „Агро-цар“ д.о.о., и предузећа „Тан Траде“, (страна 7200).

изјава обавеза и потраживања број 16/2010 закључена 25.03.2010. године у Панчеву између ХИП „Азотаре“, предузећа „Агро-цар“ д.о.о., и предузећа „Тан Траде“, (страна 7201)

уговор о продаји регресираниог ђубрива број 1472 од 05.02.2010. године закључен између „ХИП Азотаре“ и ОЗЗ „Пољопродукт“, (страна 7202-7203).

уговор о преузимању дуга број 1473 од 05.02.2010. године, закључен између ХИП „Азотаре“, ОЗЗ „Пољопродукт“ и предузећа „Тан Траде“, (страна 7204).

уговор о продаји регресираниог ђубрива број 2167 од 23.02.2010. године закључен између „ХИП Азотаре“ и ОЗЗ „Јединство“, (страна 7205).

уговор о купопродаји регресираниог ђубрива број 1614 од 11.02.2010. године закључен између „ХИП-Азотара“ и ЗЗ „Житоголија“, (страна 7206-7207).

уговор о преузимању дуга број 1613 од 11.02.2010. године закључен између „ХИП-Азотаре“, ЗЗ „Житоголија“ и предузећа „Цитадела“ (страна 7208).
Ценовник ДОО „ХИП-Азотара“ Панчево у реструктурирању од 14.09.2009. г.
(страна 7209).
Ценовник ДОО „ХИП-Азотара“ Панчево у реструктурирању од 01.07.2010. г.,
(страна 7210).
уговор о продаји регресираниог минералног ђубрива број 1517 закључен 09.02.2010. године између ДОО „ХИП – Азотара“ у реструктурирању и ЗЗ "Будућност", (страна 7212).
уговор о преузимању дуга број 1674 закључен 09.02.2010. године између ДОО „ХИП – Азотара“ у реструктурирању, ДОО „Млинко Амос“ и ЗЗ "Будућност", (страна 7213).
рачун ДОО „ХИП – Азотара“ у реструктурирању број 88 од 13.02.2010. године,
(страна 7214).
Отпремница број 6 (страна 7215-7216).
Власнички лист 14/2010 ХИП „Азотара“ (страна 7217).
уговор о продаји број 8998 закључен 17.08.2010. године између д.о.о. „Млинко Амос“ и д.о.о. „ХИП-Азотара“ (страна 7218-7220).
изјаве о компензацији бр. 247/2010. од 08.10.2010. и 16.12.2011. године закључене између д.о.о. „Млинко Амос“ и д.о.о. „ХИП-Азотара“, (страна 7221).
уговор о продаји регресираниог минералног ђубрива број 10180 закључен 28.09.2010. године између ДОО „ХИП – Азотара“ у реструктурирању и ЗЗ "Будућност", (страна 7222-7223).
уговор о преузимању дуга број 10714 закључен 02.09.2010. године између ДОО „ХИП – Азотара“ у реструктурирању, ДОО „Млинко Амос“ и ЗЗ "Будућност", (страна 7224).
рачуни ДОО „ХИП – Азотара“ у реструктурирању број 2344 од 20.10.2010. г, 2364 од 22.10.2010. г, 2397 од 25.10.2010. г, 2403 од 24.10.2010. г, 2428 од 26.10.2010. г, 2429 од 26.10.2010. г, 2430 од 26.10.2010. г, 2431 од 26.10.2010. г, 2435 од 27.10.2010. г, 2453 од 28.10.2010. г, 2471 од 29.10.2010. г, 2474 од 30.10.2010. г, 2658 од 10.11.2010. г. и 2748 од 18.11.2010. г., (страна 7225-7282).
уговор о продаји регресираниог минералног ђубрива број 1515 закључен 09.02.2010. године између ДОО „ХИП – Азотара“ у реструктурирању и ЗЗ „Ратар“, (страна 7283-7284).
уговор о преузимању дуга број 1514 закључен 09.02.2010. године између ДОО „ХИП – Азотара“ у реструктурирању, ДОО „Млинко Амос“ и ЗЗ „Ратар“, (страна 7285).
уговор о продаји регресираниог минералног ђубрива број 10178 закључен 28.09.2010. године, између ДОО „ХИП – Азотара“ у реструктурирању и ЗЗ „Ратар“(страна 7286-7287).
уговор о размени роба број 10511 закључен 30.09.2010. године између ДОО „ХИП – Азотара“ у реструктурирању и ЗЗ „Ратар“, (страна 7288-7289).
уговор о преузимању дуга број 10743 закључен 02.09.2010. године, између ДОО „ХИП – Азотара“ у реструктурирању, ДОО „Млинко Амос“ и ЗЗ „Ратар“ (страна 7290).

уговор о продаји регресираниог минералног ђубрива број 1519 закључен 09.02.2010. године између ДОО „ХИП – Азотара“ у реструктурирању и ЗЗ „Буџићи“ (страна 7291-7292).

уговор о преузимању дуга број 1518 закључен 09.02.2010. године између ДОО „ХИП – Азотара“ у реструктурирању, ДОО „Млинко Амос“ и ЗЗ „Буџићи“ (страна 7293).

уговор о продаји регресираниог минералног ђубрива број 10176 закључен између ДОО „ХИП – Азотара“ и ЗЗ „Буџићи“ дана 28.09.2010. године, (страна 7294-7295).

уговор о размени роба број 10542 закључен 30.09.2010. године између ДОО „ХИП – Азотара“ и ЗЗ „Буџићи“ (страна 7296-7297).

уговор о преузимању дуга број 10742 закључен 02.09.2010. године између ДОО „ХИП – Азотара“, ДОО „Млинко Амос“ и ЗЗ „Буџићи“ (страна 7298).

извод отворених стваки на дан 31.10.2012 године, (страна 7298/1-7298/3).

уговор о продаји регресираниог минералног ђубрива број 01-161/1-10 закључен 26.04.2010. године између ДОО „ХИП – Азотара“ у реструктурирању и ЗЗ „Свилајнац“ (страна 7298/4—7299/4).

уговор о преузимању дуга број 01-162/1-10 закључен 26.04.2010. године између ДОО „ХИП – Азотара“ у реструктурирању, ДОО „Млинко Амос“ и ЗЗ „Свилајнац“, (страна 7300).

рачун ДОО „ХИП – Азотара“ број 919 од 26.04.2010. године, (страна 7301).

аналитичке картице конта 2027, 8828 и 8928 коминтента 140 ЗЗ „Свилајнац“, главне књиге ДОО „ХИП-Азотара“ за 2010, 2011. и 2012. годину, (страна 7302-7309).

уговор о продаји регресираниог минералног ђубрива број 4928 закључен 26.04.2010. године закључен између ДОО „ХИП – Азотара“ у реструктурирању и ЗЗ „Хроно центрум“, (страна 7310-7311).

уговор о преузимању дуга број 4929 закључен 26.04.2010. године између ДОО „ХИП – Азотара“ у реструктурирању, ДОО „Млинко Амос“ и ЗЗ „Хроно центрум“, (страна 7312).

Уговор о продаји робе између „ХИП-Азотаре“ и купца „Best Seed Producer“, (страна 7313-7314).

Уговор о продаји робе 28.09.2010.године „ХИП-Азотара“ и „Best Seed Producer“, са Уговором о размени роба; (страна 7315-7316).

Уговор о размени робе између ХИП „Азотаре“ и „Best seed producer“ ДОО број 3969 од 29.09.2010. године (страна 7317-7318).

Уговор о преузимању дуга „Best Seed Producer“ и „Chem Co“ од 18.03.2011.год; (страна 7319-7320).

Изводи отворених ставки на дан 31.10.2012.год. „ХИП-Азотара“, „Best Seed Producer“; (страна 7321).

Уговор о преузимању дуга 1526 од 09.02.2019 године, (страна 7322).

Уговор о продаји регресираниог минералног ђубрива Карбамид бр. 4883 од 26.04.2010. године, (страна 7323-7324).

Уговор о продаји регресираниог минералног ђубрива од број 5234 26.04.2010. године, (страна 7325-7326).

Уговор о преузимању дуга бр. 5233 заведен 06.05.2010. године, (страна 7327).

Уговор о продаји регресираниог минералног ђубрива бр. 3607 од 22.03.2010.г.,

(страна 7328-7329).

Уговор о преузимању дуга бр. 3606 од 22.03.2010. године, (страна 7330).

Уговор о продаји регресираниог минералног ђубрива бр. 1681 од 11.02.2010.г (страна 7331-7332).

Уговор о преузимању дуга бр. 1682 од 11.02.2010. године, (страна 7333).

Уговор о продаји регресираниог минералног ђубрива заведен у „ХИП-Азотари“ дана 04.05.2010. године под бр. 5068, (страна 7334-7336).

Уговор о преузимању дуга бр. 5127 заведен у „ХИП-Азотари“ дана 04.05.2010. године (страна 7336).

Уговор о продаји регресираниог минералног ђубрива заведен у „ХИП-Азотари“ дана 26.04.2010. године под бр. 5235 (страна 7337-7338).

Четрдесет четири (44) отпремнице туђе робе издате од стране „ХИП-Азотара“ доо купцу ЗЗ „Липовац“ из Баничине, (страна 7339-7512).

из регистратора број 28 списка КТИ број 22/12:

Уговор о условима и начину продаје и испоруке регресираниог минералног ђубрива за потребе јесење сетве 2009. године, закључен дана 21.07.2009. године између ХИП „Азотаре“ д.о.о. и Министарства пољопривреде, шумарства и водопривреде (страна 7513-7515);

Анекс I Уговора о условима и начину продаје и испоруке регресираниог минералног ђубрива за потребе јесење сетве 2009. године, закључен дана 31.07.2009. године између ХИП „Азотаре“ д.о.о. и Министарства пољопривреде, шумарства и водопривреде, (страна 7516-7517);

Уговор о условима и начину продаје и испоруке регресираниог минералног ђубрива за 2010. године, закључен дана 09.08.2010. године између ХИП „Азотаре“ д.о.о. и Министарства пољопривреде, шумарства и водопривреде, (страна 7518-7521);

Уговор о продаји регресираниог минералног ђубрива закључен дана 16.02.2010. године између ХИП „Азотаре“ д.о.о. и ОЗЗ „Ари Нова“ Богојевићи, Ариље са фактуром (страна 7522-7525);

Уговор о продаји регресираниог минералног ђубрива закључен дана 16.02.2010. године између ХИП „Азотаре“ д.о.о. и ОЗЗ „Агро КМК“ Ариље са фактуром (страна 7526-7529);

Уговор о продаји регресираниог минералног ђубрива закључен дана 16.02.2010. године између ХИП „Азотаре“ д.о.о. и ЗЗ „Рубус“ Ариље са фактуром; (страна 7530-7533);

Уговор о продаји регресираниог минералног ђубрива закључен дана 16.02.2010. године између ХИП „Азотаре“ д.о.о. и ЗЗ „Воћар Драгачево“ Котража са фактуром; (страна 7534-7537);

Уговор о продаји регресираниог минералног ђубрива закључен дана 06.05.2010. године између ХИП „Азотаре“ д.о.о. и ЗЗ „Кушићи“ Ивањица са фактуром; (страна 7538-7548).

Уговор о продаји регресираниог минералног ђубрива закључен дана 4.05.2010.године између ХИП „Азотаре“ д.о.о. и ЗЗ „Александар фарм“ Угриновци са фактуром; (страна 7549-7552).

Уговор о продаји регресираниог минералног ђубрива закључен дана 4.05.2010.године између ХИП „Азотаре“ д.о.о. и ЗЗ „Вимил аграр“ Гребенац са фактуром; (страна 7553-7556).

Уговор о продаји регресираниог минералног ђубрива закључен дана 4.05.2010.године између ХИП „Азотаре“ д.о.о. и ЗЗ „Агро Перлез“ Перлез са фактуром; (страна 7557-7560).

Уговор о продаји регресираниог минералног ђубрива закључен дана 6.05.2010.године између ХИП „Азотаре“ д.о.о. и ЗЗ „Агро Драгачево“ из Гуче са фактуром; (страна 7561-7564).

Уговор о продаји регресираниог минералног ђубрива закључен дана 17.02.2010.године између ХИП „Азотаре“ д.о.о. и 26 физичких лица-носиоца пољопривредних газдинстава, (страна 7565-7616).

Налог „ХИП-Азотаре“ д.о.о., „ПРОДУКТНОЈ BERZI“ а.д. Нови Сад за продају робе-минералног ђубрива тип NPK 15:15:15 у количини од 17.000 тона, дана 10.11.2009. године, (страна 7617).

Налог „ХИП-Азотаре“ д.о.о., „ПРОДУКТНОЈ BERZI“ а.д. Нови Сад за продају робе-минералног ђубрива тип NPK 9:18:27 у количини од 5.562 тоне, дана 10.11.2009. године, (страна 7618).

Налог „ХИП-Азотаре“ д.о.о., „ПРОДУКТНОЈ BERZI“ а.д. Нови Сад за продају робе-минералног ђубрива тип NPK 20:20:0 у количини од 782 тона, дана 10.11.2009. године, (страна 7619).

Налог „ХИП-Азотаре“ д.о.о., „ПРОДУКТНОЈ BERZI“ а.д. Нови Сад за продају робе-минералног ђубрива тип NPK 10:30:20 у количини од 311 тона, дана 10.11.2009. године (страна 7620).

Налог „ХИП-Азотаре“ д.о.о., „ПРОДУКТНОЈ BERZI“ а.д. Нови Сад за продају робе-минералног ђубрива тип NPK 6:18:35 у количини од 387 тона, дана 10.11.2009. године, (страна 7621).

Налог „ХИП-Азотаре“ д.о.о., „ПРОДУКТНОЈ BERZI“ а.д. Нови Сад за продају робе-минералног ђубрива тип NPK 15:15:15 у количини од 1.500 тона, дана 10.11.2009. године. (стана 7622).

Налог „ХИП-Азотаре“ д.о.о., „ПРОДУКТНОЈ BERZI“ а.д. Нови Сад за продају робе азотно ђубриво КАН у количини од 200 тона дана 06.01.2010. године (страна 7623).

Налог „ХИП-Азотаре“ д.о.о., „ПРОДУКТНОЈ BERZI“ а.д. Нови Сад за продају робе азотно ђубриво КАН у количини од 200 тона дана 12.01.2010. године (страна 7624).

Налог „ХИП-Азотаре“ д.о.о., „ПРОДУКТНОЈ BERZI“ а.д. Нови Сад за продају робе минерално ђубриво КАН у количини од 800 тона дана 12.01.2010. године (страна 7625).

Налог „ХИП-Азотаре“ д.о.о., „ПРОДУКТНОЈ BERZI“ а.д. Нови Сад за продају робе азотно ђубриво КАН у количини од 200 тона дана 21.01.2010. године (страна 7626)

Налог „ХИП-Азотаре“ д.о.о., „ПРОДУКТНОЈ BERZI“ а.д. Нови Сад за продају робе азотно ђубриво КАН у количини од 20.000 тона дана 25.01.2010. године (страна 7627).

Налог „ХИП-Азотаре“ д.о.о., „ПРОДУКТНОЈ BERZI“ а.д. Нови Сад за продају робе азотно ђубриво КАН у количини од 30.000 тона дана 25.01.2010. године (страна 7628).

Налог „ХИП-Азотаре“ д.о.о., „ПРОДУКТНОЈ BERZI“ а.д. Нови Сад за продају робе минерално ђубриво КАН у количини од 30.000 тона дана 28.01.2010. године (страна 7629).

Налог „ХИП-Азотаре“ д.о.о., „ПРОДУКТНОЈ BERZI“ а.д. Нови Сад за продају робе минерално ђубриво КАН у количини од 8.000 тона дана 28.01.2010. године (страна 7630).

Налог „ХИП-Азотаре“ д.о.о., „ПРОДУКТНОЈ BERZI“ а.д. Нови Сад за продају робе минерално ђубриво КАН у количини од 30.000 тона дана 29.01.2010. године (страна 7631).

Налог „ХИП-Азотаре“ д.о.о., „ПРОДУКТНОЈ BERZI“ а.д. Нови Сад за продају робе минерално ђубриво КАН у количини од 10556 тона дана 01.02.2010. године (страна 7632).

Налог „ХИП-Азотаре“ д.о.о., „ПРОДУКТНОЈ BERZI“ а.д. Нови Сад за продају робе минерално ђубриво КАН у количини од 49.200 тона дана 01.02.2010. године (страна 7633).

Налог „ХИП-Азотаре“ д.о.о., „ПРОДУКТНОЈ BERZI“ а.д. Нови Сад за продају робе минерално ђубриво КАН у количини од 1000 тона дана 12.02.2010. године (страна 7634).

Налог „ХИП-Азотаре“ д.о.о., „ПРОДУКТНОЈ BERZI“ а.д. Нови Сад за продају робе минерално ђубриво КАН у количини од 1000 тона дана 12.02.2010. године (страна 7635).

Налог „ХИП-Азотаре“ д.о.о., „ПРОДУКТНОЈ BERZI“ а.д. Нови Сад за продају робе минерално ђубриво Карбамид у количини од 650 тона дана 20.02.2010. године (страна 7636).

Налог „ХИП-Азотаре“ д.о.о., „ПРОДУКТНОЈ BERZI“ а.д. Нови Сад за продају робе мешано ђубриво у количини од 15.000 тона дана 10.08.2010. године (страна 7637).

Налог „ХИП-Азотаре“ д.о.о., „ПРОДУКТНОЈ BERZI“ а.д. Нови Сад за продају робе мешано ђубриво у количини од 65.000 тона дана 20.09.2010. године (страна 7638).

Налог „ХИП-Азотаре“ д.о.о., „ПРОДУКТНОЈ BERZI“ а.д. Нови Сад за продају робе мешано ђубриво у количини од 1.000 тона дана 29.09.2010. године (страна 7639).

Допис ХИП „Азотаре“ ДОО Панчево од 19.04.2013. године за достављање документације по наредби Кти. 22/12 од 17.04.2013. године. (страна 7640).

Купопродајни уговор између предузећа МК „Комерц“ ДОО и ПКП Корпорације од 4.8.2009. године (страна 7642-7644).

Анекс уговора МК „Комерц“ и ПКП Корпорација од 17.08.2009. године (страна 7645-7648).

Уговор о купопродаји између ПКБ Корпорације и ХИП „Азотаре“ закључен дана 23.11.2009. године (страна 7649-7651).

Уговор о купопродаји између ПКБ Корпорације и АД „Сунце“ закључен дана 28.11.2009. године (страна 7652-7654).

Власнички лист ПКБ Корпорација од 31.12.2009. године (страна 7655)

Власнички лист ПКБ Корпорација од 10.12.2009. године (страна 7656).
Набавка минералног ђубрива их ХИП „Азотаре“ по уговору 4554 од 22.09.2009. године (страна 7657)
Информација ПКБ Корпорација од 10.12.2009. године (страна 7658)
Налог „ХИП-Азотаре“ д.о.о., „ПРОДУКТНОЈ BERZI“ а.д. Нови Сад за продају робе мешано у количини од 311 тона дана 10.11.2009. године (страна 7659)
Налог „ХИП – Азотаре“ д.о.о., „ПРОДУКТНОЈ BERZI“ а.д. Нови Сад за продају робе мешано ђубриво НПК 387 тона од 10.11.2009. године (страна 7660)
Налог „ХИП – Азотаре“ д.о.о., „ПРОДУКТНОЈ BERZI“ а.д. Нови Сад за продају робе мешано ђубриво НПК 958 од 10.11.2009. године (7661)
Потврда куповине – фактура број 50-1231 „Продуктне берзе“ а.д. Нови Сад, (страна 7662)
Потврда куповине – фактура број 50-1230 „Продуктне берзе“ а.д. Нови Сад, (страна 7663)
Потврда куповине – фактура број 50-1225 „Продуктне берзе“ а.д. Нови Сад, (страна 7664)
Потврда куповине – фактура број 50-1224 „Продуктне берзе“ а.д. Нови Сад, (страна 7665)
Потврда куповине – фактура број 50-1223 „Продуктне берзе“ а.д. Нови Сад, (страна 7666)
Потврда куповине – фактура број 50-1229 „Продуктне берзе“ а.д. Нови Сад, (страна 7667)
Налог „ХИП – Азотаре“ д.о.о., „ПРОДУКТНОЈ BERZI“ а.д. Нови Сад за продају робе мешано ђубриво НПК 387 од 10.11.2009. године (страна 7668)
Потврда куповине – фактура број 50-1228 „Продуктне берзе“ а.д. Нови Сад, (страна 7669)
Налог „ХИП – Азотаре“ д.о.о., „ПРОДУКТНОЈ BERZI“ а.д. Нови Сад за продају робе мешано ђубриво НПК 958 од 10.11.2009. године (страна 7670)
Потврда куповине – фактура број 50-1227 „Продуктне берзе“ а.д. Нови Сад, (страна 7671)
Налог „ХИП – Азотаре“ д.о.о., „ПРОДУКТНОЈ BERZI“ а.д. Нови Сад за продају робе мешано ђубриво НПК 311 од 10.11.2009. године (страна 7672)
Потврда куповине – фактура број 50-1226 „Продуктне берзе“ а.д. Нови Сад, (страна 7673)
Налог „ХИП – Азотаре“ д.о.о., „ПРОДУКТНОЈ BERZI“ а.д. Нови Сад за продају робе мешано ђубриво НПК 782 од 10.11.2009. године (страна 7674)
Рекапитулација књиговодствене картице за конто 43300 – добављачи у земљи за 2011. годину до дана 31.12.11. године (од стране 7675-7695)
рачун ПКБ Корпорације 09/0005800 од 31.12.2009. године (страна 7696)
Власнички лист ПКБ Корпорације од 31.12.2009. године (страна 7697)
отпремница ПКБ Београд бр. 5900244 од 31.12.2009. године (страна 7698)
рачун ПКБ Корпорације 09/0005804 од 31.12.2009. године (страна 7699)
отпремница ПКБ Београд бр. 5900249 од 31.12.2009. године (страна 7700)
рачун ПКБ Корпорације 09/0005829 од 31.12.2009. године (страна 7701)
налог за продају ПКБ Корпорација бр. 1179 од 31.12.2009. године (страна 7702)
отпремница ПКБ бр. 304-1140003 од 31.12.2009. године (страна 7703).
Власнички лист ПКБ Корпорације од 31.12.2009. године (страна 704-7705)

Уговор о преузимању дуга од 30.11.2009. године између ПКБ Корпорације, ХИП „Азотаре“ и АД „Сунце“ (страна 7706-7708).

Уговор о преузимању дуга од 25.11.2009. године између ПКБ Корпорације и ХИП „Азотаре“ (страна 7709)

налог за продају ПКБ Корпорације бр. 1178 од 29.12.2009. године (страна 7711)

Рачун ПКБ Корпорације број 09/0005718 од 29.12.2009. године (страна 7710)

отпремница ПКБ бр. 304-00000035 од 29.12.2009. године (страна 7712).

Књижно писмо ПКБ Корпорације бр. 128, 129, 131 од 31.12.2009. године (страна 7713-7715)

Уговор о продаји ПКБ Корпорације закључен дана 10.12.2009. године (страна 7716-7717).

Уговор о купопродаји ПКБ Порпорације закључен дана 11.01.2010. године (страна 7718-7719).

рачун ПКБ Корпорације бр. 09/0005772 од 18.12.2009. године (страна 7720).

Отпремница бр. 256 ХИП „Азотаре“ од 18.12.2009. године (страна 7721).

Отпремница ПКБ бр. 5900236 од 18.12.2009. године (страна 7722)

Извештај о испитивању НПК ђубрива од 24.12.2009. године (страна 7723).

рачун ПКБ Корпорације бр. 09/0005773 од 24.12.2009. године (страна 7724).

отпремнице ХИП „Азотаре“ бр. 263, 264 од 24.12.2009. године (страна 7725-7726).

Калкулација бр. 5900219 од 24.12.2009. године (страна 7727-7730).

отпремница ПКБ Београд бр. 5900237 од 24.12.2009. године (страна 7731)

рачун ПКБ Корпорације бр. 09/0005799 од 31.12.2009. године (страна 7732)

отпремница ПКБ Корпорације бр. 5900243 од 31.12.2009. године (страна 7733)

Власнички лист ПКБ Корпорација од 31.12.2009. године (страна 7734)

рачун ПКБ Корпорација бр. 10/0000171 од 19.01.2010. године (страна 7735)

отпремница ПКБ Корпорације бр. 304-1140004 од 19.01.2010. године (страна 7736)

налог за продају ПКБ Корпорације бр. 19 од 19.01.2010. године (страна 7737)

отпремница туђе робе ХИП „Азотара“ бр. 57 ХИП „Азотаре“ од 19.01.2010. године (страна 7738)

рачун ПКБ Корпорације бр. 10/0000172 од 19.01.2010. године (страна 7739)

отпремница ПКБ Корпорације бр. 304-1140005 од 19.01.2010. године (страна 7740)

отпремница ПКБ Корпорације бр. 26 од 19.01.2010. године (страна 7741)

налог за продају ПКБ Корпорације бр. 33 од 19.01.2010. године (страна 7742)

рачун ПКБ Корпорације бр. 10/0000173 од 19.01.2010. године (страна 7743)

отпремница ПКБ Корпорације бр. 304-1140006 од 19.01.2010. године (страна 7744)

отпремница ХИП „Азотара“ бр. 27 од 19.01.2010. године (страна 7745)

рачун ПКБ Корпорације бр. 10/0000174 од 19.01.2010. године (страна 7746)

отпремница ПКБ Корпорације бр. 304-11400067 од 19.01.2010. године (страна 7747)

налог за продају бр. 35 од 19.01.2010. године (страна 7748)

отпремница туђе робе ХИП „Азотара“ бр. 28 од 19.01.2010. године (страна 7749).

рачун ПКБ Корпорације бр. 10/0000175 од 20.01.2010. године (страна 7750)

отпремница ПКБ Корпорације бр. 304-1140008 од 20.01.2010. године (страна 7751)
отпремница туђе робе ХИП „Азотара“ бр. 27 од 20.01.2010. године (страна 7752)
налог за продају ПКП Корпорације 36 од 20.01.2010. године (страна 7753)
налог за продају ПКП Корпорације 34 од 19.01.2010. године (страна 7754)
рачун ПКБ Корпорације бр. 10/0000176 од 20.01.2010. године (страна 7755)
отпремница ПКБ Корпорације бр. 304-1140096 од 20.01.2010. године (страна 7756)
налог за продају бр. 37 од 20.01.2010. године (страна 7757)
отпремница туђе робе ХИП „Азотара“ бр. 30 од 20.01.2010. године (страна 7758)
рачун ПКБ Корпорације бр. 10/0000177 од 20.01.2010. године (страна 7759) -
отпремница ПКБ Корпорације бр. 304-1140010 од 20.01.2010. године (страна 7760)
отпремница туђе робе ХИП „Азотара“ бр. 31 од 20.01.2010. године (страна 7761)
налог за продају ПКБ Корпорације бр. 38 од 20.01.2010. године (страна 7762)
рачун ПКБ Корпорације бр. 10/0000178 од 20.01.2010. године (страна 7763) -
отпремница ПКБ Корпорације бр. 304-1140011 од 20.01.2010. године (страна 7764)
отпремница туђе робе ХИП „Азотара“ бр. 33 од 20.01.2010. године (страна 7765)
налог за продају ПКБ Корпорације бр. 39 од 20.01.2010. године (страна 7766)
рачун ПКБ Корпорације бр. 10/0000179 од 20.01.2010. године (страна 7767) -
отпремница ПКБ Корпорације бр. 304-1140012 од 20.01.2010. године (страна 7768)
отпремница туђе робе ХИП „Азотара“ бр. 34 од 20.01.2010. године (страна 7769)
налог за продају ПКБ Корпорације бр. 40 од 20.01.2010. године (страна 7770)
рачун ПКБ Корпорације бр. 10/0000180 од 20.01.2010. године (страна 7771) -
отпремница ПКБ Корпорације бр. 304-1140013 од 20.01.2010. године (страна 7772)
отпремница туђе робе ХИП „Азотара“ бр. 37 од 20.01.2010. године (страна 7773)
налог за продају ПКБ Корпорације бр. 41 од 20.01.2010. године (страна 7774)
рачун ПКБ Корпорације бр. 10/0000181 од 21.01.2010. године (страна 7775) -
отпремница ПКБ Корпорације бр. 304-1140014 од 21.01.2010. године (страна 7776)
отпремница туђе робе ХИП „Азотара“ бр. 38 од 21.01.2010. године (страна 7777)
налог за продају ПКБ Корпорације бр. 21 од 21.01.2010. године (страна 7778)
рачун ПКБ Корпорације бр. 10/0000182 од 21.01.2010. године (страна 7779) -
отпремница ПКБ Корпорације бр. 304-1140015 од 21.01.2010. године (страна 7780)
отпремница туђе робе ХИП „Азотара“ бр. 39 од 21.01.2010. године (страна 7781)
налог за продају ПКБ Корпорације бр. 22 од 21.01.2010. године (страна 7782)
рачун ПКБ Корпорације бр. 10/0000183 од 21.01.2010. године (страна 7783) -
отпремница ПКБ Корпорације бр. 304-1140016 од 21.01.2010. године (страна 7784)
отпремница туђе робе ХИП „Азотара“ бр. 40 од 21.01.2010. године (страна 7785)
налог за продају ПКБ Корпорације бр. 23 од 21.01.2010. године (страна 7786)

отпремница ПКБ Корпорације бр. 304-1140026 од 22.01.2010. године (страна 7824)
налог за продају ПКБ Корпорације бр. 51 од 22.01.2010. године (страна 7825)
отпремница туђе робе ХИП „Азотара“ бр. 50, 51, 52, 53, 54, 55, 56, 57, 58, 59 од 21.01.2010. године (страна 7826-7833)
рачун ПКБ Корпорације бр. 10/0000273 од 23.01.2010. године (страна 7834)
отпремница туђе робе ХИП „Азотара“ бр. 60 од 23.01.2010. године (страна 7835)
налог за продају ПКБ Корпорације бр. 52 од 23.01.2010. године (страна 7836)
отпремница ПКБ Корпорације бр. 304-1140027 од 23.01.2010. године (страна 7837)
рачун ПКБ Корпорације бр. 10/0000274 од 25.01.2010. године (страна 7838)
отпремница ПКБ Корпорације бр. 304-1140028 од 25.01.2010. године (страна 7839)
налог за продају ПКБ Корпорације бр. 53 од 25.01.2010. године (страна 7840)
отпремница туђе робе ХИП „Азотара“ бр. 61 И 62 од 25.01.2010. године (страна 7841-7842)
рачун ПКБ Корпорације бр. 10/0000275 од 26.01.2010. године (страна 7843)
налог за продају ПКБ Корпорације бр. 54 од 26.01.2010. године (страна 7844)
отпремница туђе робе ХИП „Азотара“ бр. 65 од 26.01.2010. године (страна 7845)
отпремница ПКБ Корпорације бр. 304-1140029 од 26.01.2010. године (страна 7846)
рачун ПКБ Корпорације бр. 10/0000276 од 28.01.2010. године (страна 7847)
отпремница ПКБ Корпорације бр. 304-1140034 од 28.01.2010. године (страна 7848)
налог за продају ПКБ Корпорације бр. 55 од 28.01.2010. године (страна 7849)
отпремница туђе робе ХИП „Азотара“ бр. 71, 73, 74, 75, 76, 77, 79, од 28.01.2010. године (страна 7850 - 7856).
рачун ПКБ Корпорације бр. 10/0000277 од 29.01.2010. године (страна 7857)
налог за продају ПКБ Корпорације бр. 56 од 29.01.2010. године (страна 7858)
отпремница ПКБ Корпорације бр. 304-1140031 од 29.01.2010. године (страна 7859)
отпремница туђе робе ХИП „Азотара“ бр. 81, 82, 83 од 29.01.2010. године (страна 7860-7862).
рачун ПКБ Корпорације бр. 10/0000278 од 30.01.2010. године (страна 7863)
налог за продају ПКБ Корпорације бр. 57 од 30.01.2010. године (страна 7864)
отпремница ПКБ Корпорације бр. 304-1140032 од 30.01.2010. године (страна 7865)
отпремница туђе робе ХИП „Азотара“ бр. 89, 90 од 30.01.2010. године (страна 7866-7867).
отпремница 3 ХИП „Азотара“ од 30.01.2010. године (страна 7868)
Отпремница туђе робе ХИП „Азотара“ бр. 93 од 30.01.2010. године (страна 7869)
рачун ПКБ Корпорације бр. 10/0000316 од 19.01.2010. године (страна 7870)
отпремница туђе робе ХИП „Азотара“ бр. 24 од 19.01.2010. године (страна 7871).
налог за продају ПКБ Корпорације бр. 62 од 19.01.2010. године (страна 7872)

отпремница ПКБ Корпорације бр. 304-1140035 од 19.01.2010. године (страна 7873)
рачун ПКБ Корпорације бр. 10/0000317 од 30.01.2010. године (страна 7874)
отпремница туђе робе ХИП „Азотара“ бр. 94 од 30.01.2010. године (страна 7875).
отпремница ПКБ Корпорације бр. 304-1140036 од 30.01.2010. године (страна 7877)
налог за продају ПКБ Корпорације бр. 63 од 30.01.2010. године (страна 7878)
рачун ПКБ Корпорације бр. 10/0000367 од 01.02.2010. године (страна 7879)
отпремница ПКБ Корпорације бр. 304-1140037 од 01.02.2010. године (страна 7880)
налог за продају ПКБ Корпорације бр. 70 од 01.02.2010. године (страна 7881)
отпремница туђе робе ХИП „Азотара“ бр. 92, 91, 97 од 01.02.2010. године (страна 7882-7884).
рачун ПКБ Корпорације бр. 10/0000368 од 02.02.2010. године (страна 7885)
отпремница ПКБ Корпорације бр. 304-1140038 од 02.02.2010. године (страна 7886)
налог за продају ПКБ Корпорације бр. 71 од 02.02.2010. године (страна 7887)
отпремница туђе робе ХИП „Азотара“ бр. 98, 99, 101, 103, 106, 108, од 02.02.2010. године (страна 7888-7893).
рачун ПКБ Корпорације бр. 10/0000369 од 03.02.2010. године (страна 7894)
отпремница ПКБ Корпорације бр. 304-1140039 од 03.02.2010. године (страна 7895)
налог за продају ПКБ Корпорације бр. 72 од 03.02.2010. године (страна 7896)
отпремница туђе робе ХИП „Азотара“ бр. 109 од 03.02.2010. године (страна 7897).
рачун ПКБ Корпорације бр. 10/0000370 од 04.02.2010. године (страна 7898)
отпремница ПКБ Корпорације бр. 304-1140040 од 04.02.2010. године (страна 7899)
налог за продају ПКБ Корпорације бр. 73 од 04.02.2010. године (страна 7900)
отпремница туђе робе ХИП „Азотара“ бр. 110, 111, 112 од 04.02.2010. године (страна 7901-7903).
рачун ПКБ Корпорације бр. 10/0000442 од 05.02.2010. године (страна 7904)
отпремница ПКБ Корпорације бр. 304-1140040 од 05.02.2010. године (страна 7905)
налог за продају ПКБ Корпорације бр. 92 од 05.02.2010. године (страна 7906)
отпремница туђе робе ХИП „Азотара“ бр. 116, 117, од 05.02.2010. године (страна 7907-7908).
рачун ПКБ Корпорације бр. 10/00003443 од 06.02.2010. године (страна 7909)
отпремница ПКБ Корпорације бр. 304-1140042 од 06.02.2010. године (страна 7910)
налог за продају ПКБ Корпорације бр. 93 од 06.02.2010. године (страна 7911)
отпремница туђе робе ХИП „Азотара“ бр. 118, 119 од 06.02.2010. године (страна 7912-7913).
рачун ПКБ Корпорације бр. 10/00003444 од 09.02.2010. године (страна 7914)
налог за продају ПКБ Корпорације бр. 94 од 09.02.2010. године (страна 7915)

отпремница ПКБ Корпорације бр. 304-1140043 од 09.02.2010. године (страна 7916)
отпремница туђе робе ХИП „Азотара“ бр. 124 од 09.02.2010. године (страна 7912-7913).
рачун ПКБ Корпорације бр. 10/00003445 од 10.02.2010. године (страна 7918)
отпремница ПКБ Корпорације бр. 304-1140044 од 10.02.2010. године (страна 7919)
налог за продају ПКБ Корпорације бр. 95 од 10.02.2010. године (страна 7920)
отпремница туђе робе ХИП „Азотара“ бр. 125 од 10.02.2010. године (страна 7921).
Уговор о преузимању дуга ПКБ Корпорације и ХИП „Азотара“ закључен 10.12.2009. године (страна 7922)
Уговор о преузимању дуга ПКБ Корпорације и ХИП „Азотара“ закључен 11.01.2010. године (страна 7923)
Уговор о преузимању дуга ПКБ Корпорације и ХИП „Азотара“ закључен 23.12.2009. године (страна 7924)-7925).
рачун ПКБ Корпорације бр. 10/00005830 од 31.12.2009. године (страна 7926)
отпремница ПКБ Корпорације бр. 304-1140004 од 31.12.2009. године (страна 7279)
налог за продају ПКБ Корпорације бр. 1180 од 31.12.2009. године (страна 7928-7929)
власнички лист ПКБ Корпорације од 31.12.2009. године (страна 7930)
Уговор о преузимању дуга ПКБ Корпорације и ХИП „Азотаре“ од 23.12.2009. године (страна 7931)
Уговор о преузимању дуга закључен дана 25.11.2009. године (страна 7932)
рачун ПКБ Корпорације бр. 10/00005411 од 21.11.2009. године (страна 7933)
отпремница ПКБ бр. 5900250 од 21.11.2009. године (страна 7934)
отпремница ХИП „Азотаре“ бр. 255 од 21.11.2009. године (страна 7935)
налог за фактурисање ХИП „Азотара“ од 7.12.2009. године са отпремницама (страна 7936-7939)
Калкулација бр. 5900190 од 21.11.2009. године (страна 7940)

из регистратора број 29 списка КТИ број 22/12:

заложна изјава „VULIN-COMERC“ доо број 345 од 19.01.2011. године, дата поводом обезбеђења потраживања хипотекарног повериоца ХИП „Азотаре“ доо (страна 7941-7944).
уговори о зајму „VULIN-COMERC“ доо и привредног друштва „Fer Napredak“ доо број 547 од 29.01.2010. године, број 564 од 01.02.2010. године, број 645 од 03.02.2010. године (страна 7945-7947).
Уговор број 108К/р о заједничкој производњи меркантилне пшенице род 2010, заведен под бројем 867 од 10.02.2010. године, закључен између ЗЗ „Шимановци“ и „VULIN-COMERC“ доо (страна 7948-7949).
Уговор о купопродаји меркантилне пшенице род 2010. бр. 8К/р, закључен између ЗЗ „Шимановци“ и „VULIN-COMERC“ доо дана 05.02.2010. године и заведен под број 719/1, (страна 7950-7951).
рачун „VULIN-COMERC“ доо број 2126 од 30.09.2010. године, (страна 7952).

Уговор о зајму број 2236, закључен дана 09.04.2010. између „VULIN-COMERC“ доо и ЗЗ „Шимановци“ на износ од 1.068.000 динара, (страна 7953).
финансијска картица „VULIN-COMERC“ доо за дате позајмице у 2010. године и картица за дату позајмицу ЗЗ „Шимановци“, (страна 7954-7957).
Уговор о заједничкој производњи меркантилне пшенице род 2010., закључен између „VULIN-COMERC“ доо и ЗЗ „Ратар СМ“ од 10.02.2010. године, (страна 7958-7959).
Уговор о купопродаји меркантилне пшенице род 2010. број 2U/p, закључен између „VULIN-COMERC“ доо и ЗЗ „Ратар СМ“ дана 08.02.2010. године, заведен под број 762/1, (страна 7960-7961).
рачун ЗЗ „Ратар СМ“ испостављени „VULIN-COMERC“ доо број 4/10 од 02.04.2010. године, (страна 7962).
рачуни „VULIN-COMERC“ доо број 2795 од 30.11.2010. године, број 2461 од 29.10.2010. године, број 1818 од 31.08.2010. године и број 8 од 12.01.2011. године (страна 7963-7966).
потврде о преносу власништва „VULIN-COMERC“ доо број 3011/10-03 од 30.11.2010. године, број 2910/10-01 од 29.10.2010. године, (страна 7967-7968).
Налози за фактурисање „VULIN-COMERC“ доо, број 2231 од 30.11.2010. године и број 1946 од 29.10.2010. године, (страна 7969-7970).
4 (четири) рачуна ЗЗ „Ратар СМ“ број 6 од 31.08.2010. године, број 22 од 29.10.2010. године, број 26 од 30.11.2010. године и број 1 од 12.01.2011. године, испостављени „VULIN-COMERC“ доо, (страна 7971-7974).
фактура број 1 ЗЗ „Ратар СМ“, испостављена „VULIN-COMERC“ доо, дана 01.02.2010. на укупан износ од 115.205,76 динара, (страна 7975).
Уговор о зајму закључен дана 09.06.2010. године између „VULIN-COMERC“ доо и ЗЗ „Ратар СМ“ на износ од 1.808.000 динара (страна 7976).
финансијска картица „VULIN-COMERC“ доо за позајмице дате ЗЗ „Ратар СМ“, период 31.12.2010. до 18.01.2013. године, (страна 7977-7980).
рачуни „VULIN-COMERC“ доо број 238 од 24.02.2010. и број 506 од 05.03.2010. испостављени ЗЗ „Ратар СМ“ са отпремницама и налогом за фактурисање, (страна 7981-7986)
Уговор о заједничкој производњи меркантилне пшенице род 2010. број 105/S, закључен између ЗЗ „Агројуниор“ и „VULIN-COMERC“ доо од 09.02.2010. године, заведен под бројем 820, (страна 7987-7989).
Анекс Уговора о заједничкој производњи меркантилне пшенице род 2010. број 105/S, од 09.09.2010. године, заведен у „VULIN-COMERC“ доо под бројем 5123/1 (страна 7989).
Уговор о купопродаји меркантилне пшенице род 2010. бр. 3U/p, закључен између ЗЗ „Агројуниор“ и „VULIN-COMERC“ доо дана 08.02.2010. године, заведен под бројем 751/1, (страна 7990-7991).
Анекс уговора о купопродаји меркантилне пшенице род 2010. бр. 3U/p, заведен у „VULIN-COMERC“ доо под бројем 5124/1, (страна 7992).
Уговор о зајму закључен између „VULIN-COMERC“ доо и ЗЗ „Агројуниор“ дана 09.04.2010. године на износ од 1.808.000 динара, (страна 7993).
финансијска картица „VULIN-COMERC“ доо за позајмице дате ЗЗ „Агројуниор“, период 31.12.2010. до 18.01.2013. године,(страна 7994-7997).

Уговор о заједничкој производњи меркантилне пшенице род 2010. број 101 У/р, закључен између ЗЗ „Пољоплод“ и „VULIN-COMERC“ доо дана 10.02.2010. године, заведен под бројем 864,(страна 7998-7999).

Анекс уговора број 101 У/р о заједничкој производњи меркантилне пшенице род 2010, од 09.09.2010. године, заведен у „VULIN-COMERC“ доо под бр. 5125/1,(страна 8000).

Уговор о купопродаји меркантилне пшенице род 2010. бр. 1 У/р, закључен између ЗЗ „Пољоплод“ и „VULIN-COMERC“ доо дана 09.02.2010. године, заведен под бројем 811 (страна 8001-8002).

Анекс уговора о купопродаји меркантилне пшенице род 2010. бр. 1 У/р, заведен у „VULIN-COMERC“ доо под бројем 5126/1, (страна 8003).

Уговор о зајму закључен између „VULIN-COMERC“ доо и ЗЗ „Пољоплод“ дана 09.04.2010. године на износ од 1.808.000 динара, (страна 8004).

финансијска картица „VULIN-COMERC“ доо за позајмице дате ЗЗ „Пољоплод“, период 31.12.2010. до 18.01.2013. године, (страна 8005-8007).

Уговор о заједничкој производњи меркантилне пшенице род 2010. број 104 К/р, закључен између „Poljoagrar“ доо и „VULIN-COMERC“ доо дана 10.02.2010. године, под бр. 865 (страна 8008-8009).

Уговор о купопродаји меркантилне пшенице род 2010. бр. 4 К/р, закључен између „Poljoagrar“ доо и „VULIN-COMERC“ доо дана 09.02.2010. године, под бр. 812,(страна 8010-8011).

рачун „VULIN-COMERC“ доо број 2336 од 22.10.2010. године, (страна 8012).
налог за фактурисање „VULIN-COMERC“ доо број 1848 од 22.10.2010. године, (страна 8013).

потврда о преносу власништва „VULIN-COMERC“ доо број 2110/10-03 од 21.10.2010. године, (страна 8014).

Уговор о зајму закључен између „VULIN-COMERC“ доо и „Poljoagrar“ доо дана 09.04.2010. године на износ од 854.400 динара, под бројем 2238, (страна 8015).

финансијска картица „VULIN-COMERC“ доо за позајмице дате „Poljoagrar“ доо, период 31.12.2010. до 18.01.2013. године, (страна 8016-8017).

Уговор о заједничкој производњи меркантилне пшенице род 2010. број 106 К/р, закључен између „VULIN-COMERC“ доо и ЗЗ „Пустара“ дана 10.02.2010. године, под бр. 863, (страна 8018-8019).

Уговор о купопродаји меркантилне пшенице род 2010. бр. 6 К/р, закључен између „VULIN-COMERC“ доо и ЗЗ „Пустара“ дана 09.02.2010. године, под бр. 809, (страна 8020-8021).

Рачуни „VULIN-COMERC“ доо број 2133 од 30.09.2010. године и 2514 од 30.10.2010. године, (страна 8022-8023).

налози за фактурисање „VULIN-COMERC“ доо број 1700 од 30.09.2010. године и 2028 од 30.10.2010. године, (страна 8024-8025).

потврде о преносу власништва „VULIN-COMERC“ доо број 3009/10-04 од 30.09.2010. године и 3010/10-01 од 30.10.2010. године, (страна 8026-8027).

Уговор о зајму закључен између „VULIN-COMERC“ доо и ЗЗ „Пустара“ дана 09.04.2010. године на износ од 827.700 динара, под бројем 2242, (страна 8028).

финансијска картица „VULIN-COMERC“ доо за позајмице дате ЗЗ „Пустара“, период 31.12.2010. до 18.01.2013. године, (страна 8029-8030).

Уговор о заједничкој производњи меркантилне пшенице род 2010. број 105 К/р, закључен између „VULIN-COMERC“ доо и ЗСЗ „Сточар“ дана 10.02.2010. године, под бр. 868, (страна 8031-8032).

Анекс уговора о заједничкој производњи меркантилне пшенице род 2010. број 105 К/р, закључен између „VULIN-COMERC“ доо и ЗСЗ „Сточар“ дана 09.09.2010. године, под бр. 5121/1, (страна 8033).

Уговор о купопродаји меркантилне пшенице род 2010. бр. 5 К/р, закључен између „VULIN-COMERC“ доо и ЗСЗ „Сточар“ дана 08.02.2010. године, под бр. 761/1, (страна 8034-8035).

Анекс уговора о купопродаји меркантилне пшенице род 2010. бр. 5 К/р, закључен између „VULIN-COMERC“ доо и ЗСЗ „Сточар“ дана 09.09.2010. године, под бр. 5122/1, (страна 8036).

рачун „VULIN-COMERC“ доо број 274 од 26.04.2011. године, (страна 8037).

власнички лист-потврда о преносу власништва „VULIN-COMERC“ доо број 2604/11-01 од 26.04.2011. године, (страна 8038).

изјава о пребијању – компензацији између „VULIN-COMERC“ доо и ЗСЗ „Сточар“ број 79 од 26.04.2011. године, (страна 8039).

Уговор о зајму број 2239 закључен између „VULIN-COMERC“ доо и ЗСЗ „Сточар“ дана 09.04.2010. године на износ од 1.068.000 динара, (страна 8040).

Анекс I уговора о зајму број 2239 од 09.04.2010. године, закључен између „VULIN-COMERC“ доо и ЗСЗ „Сточар“ дана 31.07.2010. године (страна 8041).

Уговор о заједничкој производњи меркантилне пшенице род 2010. број 107 К/р, закључен између „VULIN-COMERC“ доо и ЗСЗ „Кевил“ дана 10.02.2010. године, под бр. 866 (страна 8042-8043).

Анекс уговора о заједничкој производњи меркантилне пшенице род 2010. број 107 К/р, закључен између „VULIN-COMERC“ доо и ЗСЗ „Кевил“ дана 09.09.2010. године, под бр. 5119/1, (страна 8044).

Уговор о купопродаји меркантилне пшенице род 2010. бр. 7 К/р, закључен између „VULIN-COMERC“ доо и ЗСЗ „Кевил“ дана 09.02.2010. године, под бр. 813,(страна 8045-8046).

Рачуни „VULIN-COMERC“ доо број 2985 од 29.12.2010. године, 256 од 14.04.2011. године и 289 од 29.04.2011. године, (страна 8047-8049).

Уговор о зајму закључен између „VULIN-COMERC“ доо и ЗСЗ „Кевил“ дана 09.04.2010. године на износ од 1.068.000 динара, (страна 8050).

финансијска картица „VULIN-COMERC“ доо за позајмице дате ЗСЗ „Кевил“, период 31.12.2010. до 18.01.2013. године, (страна 8051-8052).

Уговор о заједничкој производњи меркантилне пшенице род 2010. број 109 К/р, закључен између „VULIN-COMERC“ доо и ЗСЗ „Прхово“ дана 10.02.2010. године, под бр. 862, (страна 8053-8054).

Уговор о купопродаји меркантилне пшенице род 2010. бр. 9 К/р, закључен између „VULIN-COMERC“ доо и ЗСЗ „Прхово“ дана 09.02.2010. године, под бр. 810, (страна 8055-8056).

Анекс I уговора о купопродаји меркантилне пшенице род 2010. бр. 109 К/р, закључен између „VULIN-COMERC“ доо и ЗСЗ „Прхово“ дана 09.09.2010. године, под бр. 5117/1, (страна 8057).

Анекс I уговора о купопродаји меркантилне пшенице род 2010. бр. 109 К/р, закључен између „VULIN-COMERC“ доо и ЗЗ „Прхово“ дана 09.09.2010. године, под бр. 5118/1, (страна 8058).

Уговор о зајму закључен између „VULIN-COMERC“ доо и ЗЗ „Прхово“ дана 09.04.2010. на износ од 1.068.000 динара, (страна 8059).

финансијска картица „VULIN-COMERC“ доо за позајмице дате ЗЗ „Прхово“, период 31.12.2010. до 18.01.2013. године (страна 8060-8061).

рачуни „VULIN-COMERC“ доо број 876 од 13.04.2010. године и 850 од 08.04.2010. године. (страна 8062-8063).

Изјава број 360 од 19.04.2013. године (страна 8064).

МУП потврда о привремено одузетим предметима од 19.04.2013. број 484/12-16-73 (страна 8065-8071).

МУП потврда о привремено одузетим предметима од 19.04.2013. број 484/12-16-75 (страна 8072-8074).

МУП потврда о привремено одузетим предметима од 19.04.2013. број 484/12-16-74 (страна 8075-8077).

МУП потврда о привремено одузетим предметима од 19.04.2013. број 484/12-16-78 (страна 8078-8082).

из регистратора број 30 списка КТИ број 22/12:

уговор о преузимању дуга закључен дана 18.03.2011. године између ХИП „Азотаре“ и „Best seed producer“ (страна 8605).

уговор о преузимању дуга закључен дана 18.03.2011. године између ХИП „Азотаре“ и „Best seed producer“ (страна 86065).

допис ХИП „Азотаре“ упућен предузећу „ Тан трејд“ ДОО дана 12.02.2010. године (страна 8607).

уговор о продаји регресираног минералног ђубрива закључен дана 23.02.2010. године између ХИП „Азотаре“ и ОЗЗ „Јединство“ Краљевци (страна 8608-8610).

допис предузећа „Млиностеп“ упућен ХИП „Азотари“ 17.01.2012. године (страна 8611).

обавештење о преузимању дуга упућен од стране ХИП „Азотаре“ предузећу „Млиностеп“ дана 09.01.2012. године (страна 8612).

обрачун камата број 1166/11 за период од 01.01.2011. до 31.12.2011. године (страна 8613-8623).

преглед дужника са преузимаоцима дуга на дан 31.12.2012. године по уредби Министарства пољопривреде (страна 8624-8625).

потврда о привремено одузетим предметима МУП-а, Дирекције полиције, УКП од 25.04.2013. године (страна 8626-8627).

протокол „ПКБ Корпорације“ од 20.07.2009. године, 28.07.2009. (страна 8628-8629).

рачун број 3041011781 од 06.08.2009. године о промету добара и услуга између продавца „МК комерц“ и купца „ПКБ корпорација“ (страна 8630).

пријемница пољопривредне корпорације „ Београд“ број 101-3200037 од 06.08.2009. године (страна 8631).

отпремница предузећа „Агробест“ број 1425 од 06.08.2009. године (страна 8632).

отпремница предузећа „Агробест“ број ОТП-1112-0/09 од 06.08.2009. године (страна 8633).

пријемница Пољопривредне корпорације „Београд“ број 102-3300071 од 06.08.2009. године (страна 8634).

налог за пријем број 60 Привредне корпорације „Београд“ од 06.08.2009. године (страна 8635).

отпремница предузећа „Агробрест“ ОТП-1109-0/09 (страна 8636).

пријемница Пољопривредне корпорације „Београд“ број 103-3400133 од 07.08.2009. године (страна 8637).

отпремница предузећа „Агробест“ број ОТП-1110-0/09 од 06.08.2009. године (страна 8638).

отпремница предузећа „Агробест“ број 1422 од 06.08.2009. године (страна 8639).

налог за пријем број 20 Привредне корпорације „Београд“ од 07.08.2009. године (страна 8640).

отпремница предузећа „Агробест“ број ОТП-1114-0/09 од 06.08.2009. године (страна 8641).

отпремница предузећа „Агробест“ број 1423 од 06.08.2009. године (страна 8642).

пријемница Пољопривредне корпорације „Београд“ број 104-3500053 од 07.08.2009. године (страна 8643).

налог за пријем број 48/3500053 од 07.08.2009. године (страна 8644).

отпремница предузећа „Агробест“ број 1427 од 06.08.2009. године (страна 8645).

извештај П.К.Б Корпорације о мерењу од 07.08.2009. године (страна 8646).

отпремница предузећа „Агробест“ број ОТП-11147-0/09 од 06.08.2009. године (страна 8647).

пријемница Пољопривредне корпорације „Београд“ број 105-3600046 од 06.08.2009. године (страна 8648).

налог за пријем број 731 од 06.08.2009. године (страна 8649).

отпремница предузећа „Агробест“ број ОТП-1111-0/09 од 06.08.2009. године (страна 8650).

отпремница предузећа „Агробест“ број 1420 од 06.08.2009. године (страна 8651).

пријемница Пољопривредне корпорације „Београд“ број 106-3700034 од 06.08.2009. године (страна 8652).

налог за пријем број Е-678 од 06.08.2009. године (страна 8653).

отпремница предузећа „Агробест“ број ОТП-1113-0/09 од 06.08.2009. године (страна 8654).

отпремница предузећа „Агробест“ број 1424 од 06.08.2009. године (страна 8655).

пријемница Пољопривредне корпорације „Београд“ број 107-3800031 од 06.08.2009. године (страна 8656).

налог за пријем број 28 од 06.08.2009. године (страна 8657).

отпремница предузећа „Агробест“ број ОТП-1108-0/09 од 06.08.2009. године (страна 8658).

отпремница предузећа „Агробест“ број 1426 од 06.08.2009. године (страна 8659).

пријемница Пољопривредне корпорације „Београд“ број 109-0110184 од 06.08.2009. године (страна 8660).

налог за пријем број 232 од 06.08.2009. године (страна 8661).

рачун број 3041011780 закључен између продавца „МК комерц“ и купца „ПКБ корпорација“ дана 07.08.2009. године (страна 8662).

отпремница предузећа „Агробест“ број ОТП-1106-0/09 од 07.08.2009. године (страна 8663).

отпремница предузећа „Агробест“ број ОТП-1117-0/09 од 07.08.2009. године (страна 8664).

пријемница Пољопривредне корпорације „Београд“ број 109-0110185 од 07.08.2009. године (страна 8665).

налог за пријем број 233 од 07.08.2009. године (страна 8666).

пријемница Пољопривредне корпорације „Београд“ број 108-3900013 од 07.08.2009. године (страна 8667).

налог за пријем број 62 од 07.08.2009. године (страна 8668).

рачун број 3041011780 закључен између продавца „МК комерц“ и купца „ПКБ Корпорација“ дана 12.08.2009. године (страна 8669).

пријемница Пољопривредне корпорације „Београд“ број 102-3300072 од 12.08.2009. године (страна 8670).

услужно мерење број 110 од 12.08.2009. године (страна 8671).

отпремница број 17/2009 закључена између добављача „МК комерц“ и „ПКБ Корпорација“ дана 12.08.2009. године (страна 8672).

налог за пријем робе број 21 од 12.08.2009. године (страна 8673).

пријемница Пољопривредне корпорације „Београд“ број 103-3400142 од 12.08.2009. године (страна 8674).

отпремница број 15/2009 закључена између добављача „МК комерц“ и „ПКБ Корпорација“ дана 12.08.2009. године (страна 8675).

услужно мерење број 107 од 12.08.2009. године (страна 8676).

пријемница Пољопривредне корпорације „Београд“ број 107 од 12.08.2009. године (страна 8677).

налог за пријем робе број 61 од 12.08.2009. године (страна 8678).

налог за пријем робе број Е-698 од 12.08.2009. године (страна 8679).

отпремница број 16/2009 закључена између добављача „МК комерц“ и „ПКБ Корпорација“ дана 12.08.2009. године (страна 8680).

рачун број 3041011861 закључен између продавца „МК комерц“ и купца „ПКБ Корпорација“ дана 11.08.2009. године (страна 8681).

пријемница Пољопривредне корпорације „Београд“ број 101-3200038 од 11.08.2009. године (страна 8682).

услужно мерење број 103 од 11.08.2009. године (страна 8683).

отпремница број 14/2009 закључена између добављача „МК комерц“ и „ПКБ Корпорација“ дана 11.08.2009. године (страна 8684).

пријемница Пољопривредне корпорације „Београд“ број 109-0110186 од 11.08.2009. године (страна 8685).

налог за пријем робе број 234 од 11.08.2009. године (страна 8686).

отпремница број 13/2009 закључена између добављача „МК комерц“ и „ПКБ Корпорација“ дана 11.08.2009. године (страна 8687).

рачун број 3041011863 закључен између продавца „МК комерц“ и купца „ПКБ Корпорација“ дана 13.08.2009. године (страна 8688).

пријемница Пољопривредне корпорације „Београд“ број 104-3500054 од 13.08.2009. године (страна 8689).

налог за пријем робе број 49/3500054 од 13.08.2009. године (страна 8690).

отпремница број 20/2009 закључена између добављача „Војводина“ АД и купца „ПКБ Корпорација“ дана 13.08.2009. године (страна 8692).
налог за пријем робе број 29 од 13.08.2009. године (страна 8693).
пријемница Пољопривредне корпорације „Београд“ број 105-3600047 од 13.08.2009. године (страна 8694).
налог за пријем робе број 756 од 13.08.2009. године (страна 8695).
отпремница број 18/2009 закључена између добављача „МК комерц“ и „ПКБ Корпорација“ дана 13.08.2009. године (страна 8696).
услужно мерење број 112 од 13.08.2009. године (страна 8697).
отпремница број 19/2009 закључена између добављача „МК комерц“ и „ПКБ Корпорација“ дана 13.08.2009. године (страна 8698).
пријемница Пољопривредне корпорације „Београд“ број 107-3800032 од 13.08.2009. године (страна 8699).
спецификација „ПКБ Пољопривредне корпорације за артикал 0010469, 0010463, 0010566 (страна 8700-8703).
понуа предузећа „МК комерц“ од 29.07.2009. године (страна 8704).
уговори о продаји закључен дана 06.08.2009. године између ХИП „Азотаре“ и „Пољопривредне корпорације“ Београд (страна 8705-8707).
прилог број 1 потребне количине и динамика набавке минералних ђубрива НПК – јесен 2009. године за потребе „ПКБ Корпорације“ Београд (страна 8708).
потврда о привремено одузетим предметима МУП-а, Дирекције полиције УКП од 24.04.2013. године (страна 8710-8712).
извештај из КЕ за окривљеног Вељовић Милана (страна 8714).
извештај из КЕ за окривљену Спасић Верицу (страна 8715).
извештај из КЕ за окривљеног Петровић Драгана (страна 8719).
извештај из КЕ за окривљену Чобански Емину (страна 8720).
извештај из КЕ за окривљеног Вулин Драгана (страна 8721).
извештај из КЕ за окривљеног Драгин Сашу (страна 8722).
извештај из КЕ за окривљеног Лазаревић Драгог (страна 8729).
извештај из КЕ за окривљеног Катанић Арсенија (страна 8730).

из регистратора број 35 и 36 списка КТИ број 22/12:

Налаз и мишљење економско финансијског вештачења сталног судског вештака за економско финансијску област Радомира Вишњевца (страна 10272-10901); са исправком налаза и мишљења од 09.05.2013. године (страна 10913-10927).

из регистратора број 36 списка КТИ број 22/12:

Спецификација привремено одузете документације ДОО „Млинко Амос“ број СТРПОВ број 1517/2012 од 08.05.2013. године (страна 10940-10958).

из регистратора број 38 списка КТИ број 22/12:

Уговор о продаји број 3329 између ХИП „Азотара“ и „Вујадиновић РМВ“ са анексом уговора о продаји робе број 6548, 6885 (страна 11042-11045).
Уговор о продаји број 4457 између ХИП „Азотара“ и „Вујадиновић РМВ“ са уговором о преузимању робе број 4918 (страна 11046-11048).
Уговор о продаји регресираниог ђубрива број 4917 између ХИП „Азотара“ и 33 „Увац“ са уговором о преузимању робе број 4919 (страна 11049-11051).

Уговор о продаји регресираниог ђубрива број 4920 између ХИП „Азотара“ и ППТЗ „Златарска Борја“ са уговором о преузимању робе број 5323 (страна 11052-11054).

Уговор о продаји регресираниог ђубрива број 5324 између ХИП „Азотара“ и ЗЗ „Ново Јасеново“ са уговором о преузимању робе број 5325 (страна 11055-11057).

Уговор о продаји регресираниог ђубрива број 5326 између ХИП „Азотара“ и ЗЗ „Аграриа“ са уговором о преузимању робе број 5321 (страна 11058-11060).

Уговор о продаји регресираниог ђубрива број 5322 између ХИП „Азотара“ и ЗЗ „Морава“ са уговором о преузимању робе број 5674 (страна 11061-11063).

Уговор о продаји регресираниог ђубрива број 5675 између ХИП „Азотара“ и ЗЗ „Црквине“ (страна 11064-11065).

Оверени потписи лица овлашћених за заступање „Chem со“ доо (страна 11089).

Решење Агенције за привредне регистре БД 36201/2005 од 20.06.2005. године „Chem со“ доо (страна 11090-11092).

Уговор о уступању удела у друштву и иступању чланова друштва „Mlinko amos“ ад од 07.03.2007. године (страна 11095-11097).

Решење Агенције за привредне регистре БД 17073/2007 од 23.03.2007. гдине „Mlinko amos“ ад, закључак Агенције за привредне регистре БД 1829/2007 од 12.03.2007. године (страна 11097-11103).

Захтев за исправку техничке грешке „Mlinko amos“ ад од 20.06.2007. године са прикупљеном документацијом (11104-11109).

Решење Привредног суда у Крагујевцу посл.бр.3 Ст.408/2012 од 21.05.2012. године (страна 11110-11112).

из регистратора број 1 документације КТИ бр.22/12:

решење Агенције за привредне регистре број БД 16546/2009 од 30.03.2009.

чл. 41д Закона о приватизацији (страна 1-3).

решење АПР број БД 154245/2011 од 16.12.2011. (страна 46-47).

Одлука Скупштине ХИП Азотаре д.о.о. о избору председника Надзорног одбора (страна 65).

уговор о раду од 05.08.2009. и анекс уговора о раду од 23.03.2012.са прегледом одсуства са рада за Грујић Мехила за период 01.01.2011. до 01.10.2012. (страна 83-86).

извод о регистрацији предузећа „Пољопривредна корпорација Београд“ број рег. улошка 1-2190-00 (страна 88-92).

одлука Управног одбора предузећа „Пољопривредна корпорација Београд“ о именовању Милана Вељовића за директора од 21.11.2007. и одлука Управног одбора предузећа „Пољопривредна корпорација Београд“ о разрешењу Милана Вељовића за директора од 17.06.2011. (страна 93-94).

одлука Управног одбора а.д. „Алекса Шантић“ о избору Арсенија Катанића за директора а.д. „Алекса Шантић“ од 07.04.2009.(страна 95).

решење Агенције за привредне регистре бд. 44859/2009 од 22.04.2009. (страна 96-98).

одлука Управног одбора о разрешењу Арсенија Катанића са функције директора а.д. „Алекса Шантић“ број 7/V-1 од 28.12.2009. године (страна 99).

решење Агенције за привредне регистре бд. 2006/2010 од 14.01.2010. (страна 100-101).

решење о постављењу Лазаревић Драгог за директора „Центра за крмно биље“ Крушевац број 152/2004 од 01.03.2004. године и решење о његовом разрешењу Владе Републике Србије 24 број 119-2953/2011 од 14. 04. 2011. године са места директора, решење Агенције за привредне регистре број БД 160548/2006 од 10.10.2006. (страна 102-106)

одлука о избору Владе републике Србије (Сл.гласник РС број 66/2008 од 07.07.2008.) (страна 107-108).

одлука о избору нових чланова Владе републике Србије (Сл. гласник РС број 17/2011 од 14.03.2011.) (страна 110).

понуда ХИП Азотаре у реструктурирању за учешће по Јавном позиву у испоруци регресивног минералног ђубрива од 20.07.2009. (страна 116-119).

записник о отварању понуде од 20.07.2009. (страна 120-123).

уговор закључен између Министарства пољопривреде, шумарства и водопривреде Републике Србије и ХИП «Азотаре» у реструктурирању број 404/02/103/3/2009-09 од 21.07.2009. и анекс 1 уговора од 30.07.2009. (страна 124-128).

дописи упућени Министарству правде број 110-00-156/2009/09 од 02.07.2009., допис упућен Министарству финансија број 110-00-156/2009/09 од 02.07.2009., допис упућен Републичком секретаријату за законодавство број 110-00-156/2009/09 од 02.07.2009., допис упућен Влади Генералном секретаријату број 110-00-156/2009/09 од 06.07.2009. и 09.07.2009. са прилозима (страна 129-135).

потврда о привремено одузетим предметима број КТР 484/12-16-20/12 од 31.10.2012. (страна 144-148).

предлог Уредбе о Изменама и допунама уредбе упућен од стране Министарства пољопривреде, шумарства и водопривреде Влади Републике Србије са дописом број 110-00-156/2009/09 дана 02.10.2009. и пријемним печатом Владе Р. Србије од 02.11.2009. године са датим мишљењима Министарства финансија, Републичког секретаријата за законодавство, Министарства трговине и услуга, Министарства економије и регионалног развоја (страна 153-167).

одлука о оснивању центра за економске студије „ЦЕС Мекон“ ДОО (страна 168-174/1).

решење АПР број БД 26296/2009 од 27.03.2009. и решење АПР број БД 88611/2012 од 16.07.2012. (страна 178-181).

24 рачуна ХИП Азотаре са отпремницама, налозима за фактурисање, налозима за пријем, калкулацијама испостављена предузећу “Пољопривредна корпорација Београд” за вештачко ђубриво број 238, 237, 224, 225, 226, 235, 236, 252, 253, 255, 262, 261, 247, 248, 250, 265, 263, 273, 272, 271, 275, 274, 19029/1 (страна 224-225; 232-233; 249-251; 254-257; 259-264, 270-271; 286-287; 293-294; 298-299; 305-306; 312-314; 320-322; 325-327; 332-333; 338-339; 341-342; 344-345; 347-349; 351-353; 358-360; 362-364; 367-369; 375-376).

потврда о привремено одузетим предметима број по-924/10 од 11.12.2010. (страна 426).

уговор о откупу потраживања закључен 02.08.2010. између а.д. «Сунца» и а.д. «Инвеја» (страна 471-473).

из регистратора број 2 документације КТИ бр.22/12:

рачун предузећа "Пољопривредна корпорација Београд" и отпремница испостављен предузећу ХИП Азотара у реструктурирању број 09005718 од 29.12.2009. (страна 474-475).

рачун предузећа ХИП Азотара у реструктурирању број 256 од 29.12.2009. испостављен предузећу "Пољопривредна корпорација Београд" за НПК ђубриво 9.18.27, рачун предузећа ХИП Азотара у реструктурирању број 19029 од 30.12.2009. испостављен предузећу "Пољопривредна корпорација Београд" за НПК ђубриво 12.52.0 и власнички лист (страна 476-478).

рачун број 282 од 31.12.2009. предузећа ХИП Азотара у реструктурирању Панчево испостављен предузећу "Сунце" а.д., пренос на чување број 1 и власнички лист број 9/2009 (страна 483-485).

рачун-отпремница предузећа "Сунце" а.д број 8-0101100993 од 31.12.2009. испостављен ХИП Азотари у реструктурирању Панчево (страна 488).

преглед отпреме вештачког ђубрива Карбамид 46% - УРЕА за купца "Сунце" а.д. допис Министарства пољопривреде, шумарства и водопривреде Републике Србије од 01.11.2010. (страна 489-495).

преглед купаца предузећа "Сунце" а.д. који су купили вештачко ђубриво УРЕА и НПК, а које је набављено од предузећа "Пољопривредна корпорација Београд", спецификација купаца предузећа "Сунце" а.д. за ђубриво које је дато у размени за сунцокрет и соју са уговорима, односно рачунима и отпремницама (страна 499-501).

уговори предузећа Сунце са купцима ђубрива датог у размени за сунцокрет и соју са рачунима и отпремницама (страна 502-884).

из регистратора број 3 документације КТИ бр.22/12:

уговори предузећа Сунце са купцима ђубрива датог у размени за сунцокрет и соју са рачунима и отпремницама (страна 885-1355).

из регистратора број 4 документације КТИ бр.22/12:

уговори предузећа Сунце са купцима ђубрива датог у размени за сунцокрет и соју са рачунима и отпремницама (страна 1356-1719).

решење АПР БД 141515/2007 од 07.11.2007. године о промени дикретора и заступника АД «Сунце» којим је уписана Емина Чобански (страна 1770-1773).

решење АПР БД 119014/2011 од 23.09.2011. године о промени-брисању заступника Верице Спасић за «Инвеј» а.д. Земун (страна 1798-1799).

решење АПР БД 11474/2010 од 13.10.2010. године о промени заступника АД «Инвеј» којим се уписује Верица Спасић (страна 1802-1803)

из регистратора број 5 документације КТИ бр.22/12:

финансијска картица предузећа "Алекса Шантић" за добављача ХИП Азоара у реструктурирању за 2009. са прегледом испостављених рачуна ХИП Азотаре у реструктурирању, робне картице предузећа "Алекса Шантић" за вештачко ђубриво НПК 15-15-15 за 2009. и 2010. искоришћеног за потребе овог предузећа, робне картице предузећа "Алекса Шантић" за вешрачко ђубриво НПК 15-15-15 и НПК 9-18-27 за 2009. које је продато горе наведеним купцима, робна картица ХИП Азотаре са подацима о испорученим врстама минералног

ђубрива по данима и количинама за предузеће «Алекса Шантић» у 2009. (страна 1826-1842).

налози за куповину робе издати од стране «Алекса Шантић» «Продуктној Берзи» дана 10.11.2009. за куповину 2.000 тона НПК 15-15-15 и 1.000 тона НПК 9-18-27 (страна 1847-1848).

потврда куповине – фактура број 50-1221 «Продуктне Берзе» од 10.11.2009. за куповину 1.000 тона НПК 9-18-27 и потврда куповине – фактура број 50-1222 «Продуктне Берзе» од 10.11.2009. за куповину 2.000 тона НПК 15-15-15 (страна 1849-1850).

уговор о краткорочном кредиту од 14.01.2010. са уговором о приступању дугу од 14.01.2010. (страна 1851-1858)

63 (шездесетитри) рачуна предузећа «Алекса Шантић» испостављених купцима вештачког ђубрива са финансијским картицама за купце по рачунима д.о.о. «Дубрава» Бајмок, д.о.о. «Бошковић Аграр» Алекса Шантић, д.о.о. «Агроглобе», д.о.о. «Делта Аграр» Нови Београд, д.о.о. «Војводиналек» Нови Сад, а.д. «Агробачка» Бачка Топола, «Агромин» Руменка, д.о.о. «Јајић» Бездан, д.о.о. «Фиск Цорп 2000», д.о.о. «Фених» Нови Сад, «Дпком Агроматико Гроуп» Нови Сад, «Сано-савремена исхрана животиња» Нови Сад, д.о.о. «пољопривредна стручна служба» Сомбор, «Сигнал СП» Оџаци, д.о.о. «Кооперација» Алекса Шантић и а.д. «Кулатранс» Кула (страна 1867-1982).

јавни позив од 23.12.2009. (страна 2040-2042).

пријава за учешће ХИП Азотаре у реструктурирању од 08.01.2010. са документацијом достављеном у прилогу (страна 2046-2047).

уговор о условима и начину продаје и испоруке регресираниог азотног ђубрива од 08.01.2010. број 404-02-00211/5/2009-09 (страна 2069-2072).

допис Министарства пољопривреде шумарства и водопривреде Републике Србије број 404-02-00211/5/1/2009-09 од 15.01.2010. (страна 2073)

налози ХИП Азотаре у реструктурирању од 25.01.2010. за продају 20.000 тона и куповину регресираниог минералног ђубрива КАН и потврда куповине куповине/фактуре број 51-564 од 25.01.2010. (страна 2074-2076).

22 (двадесетидва) рачуна ХИП Азотаре у реструктурирању испостављених «Институту за крмно биље» Крушевац за куповину укупно 20.000 тона рагресираниог минералног ђубрива КАН и то: број 191 од 22.02.2010., 259 од 04.03.2010., 308 од 11.03.2010., 332 од 15.03.2010., 414 од 24.03.2010., 415 од 24.03.2010., 633 од 31.03.2010., 486 од 01.04.2010., 716 од 01.04.2010., 717 од 01.04.2010., 721 од 01.04.2010., 201 од 23.02.2010., 56 од 12.02.2010., 703 од 01.04.2010., 719 од 01.04.2010., 720 од 01.04.2010., 704 од 01.04.2010., 718 од 01.04.2010., 55 од 12.02.2010., 192 од 22.02.2010., 280 од 05.03.2010. и 432 од 15.03.2010. (страна 2106-2126).

уговори о пословно техничкој сарадњи закључени између «Института за крмно биље» са 33 «Паор» из Делиблата, са уговором о преузимању дуга од 03.02.2010. (страна 2127-2130).

уговори о пословно техничкој сарадњи закључени између «Института за крмно биље» са д.о.о. «Мабер Комерц» из Пачева, са уговором о преузимању дуга од 02.03.2010. (страна 2131-2132).

уговори о пословно техничкој сарадњи закључени између "Института за крмно биље" са ЗЗ "Благосток Агро" из Долова, са уговором о преузимању дуга од 02.03.2010. (страна 2133-2134).

уговори о пословно техничкој сарадњи закључени између "Института за крмно биље" са ЗЗ "Владимировац" из Владимировца, са уговором о преузимању дуга од 02.03.2010. (страна 2135-2136).

уговори о пословно техничкој сарадњи закључени између "Института за крмно биље" са ЗЗ "Агростепа" Иланца, са уговором о преузимању дуга од 10.02.2010. (страна 2137-2139).

уговори о пословно техничкој сарадњи закључени између "Института за крмно биље" са "Цард Траде" д.о.о. из Алибунара, са уговором о преузимању дуга од 22.02.2010. (страна 2140-2142).

уговори о пословно техничкој сарадњи закључени између "Института за крмно биље" са д.о.о. "Фодор", са уговором о преузимању дуга од 02.03.2010. (страна 2143-2144).

уговори о пословно техничкој сарадњи закључени између "Института за крмно биље" са ЗЗ "Мега Аграр" из Банатског Карловца, са уговором о преузимању дуга од 02.03.2010. (страна 2145-2146).

уговори о пословно техничкој сарадњи закључени између "Института за крмно биље" са д.о.о. "Слован Комерц" Падина, са уговором о преузимању дуга од 02.03.2010. (страна 2147-2148).

уговори о пословно техничкој сарадњи закључени између "Института за крмно биље" са ЗЗ "Агро Адур" Црепаја, са уговором о преузимању дуга од 22.02.2010. (страна 2149-2151).

уговори о пословно техничкој сарадњи закључени између "Института за крмно биље" са д.о.о. "Ленипром" Ковачица, са уговором о преузимању дуга од 22.02.2010. (страна 2152-2154).

уговори о пословно техничкој сарадњи закључени између "Института за крмно биље" са ЗЗ "Дукат" из Вршца, са уговором о преузимању дуга од 02.03.2010. (страна 2155-2156).

уговори о пословно техничкој сарадњи закључени између "Института за крмно биље" са ЗЗ "Агросевер" Станишићи, са уговором о преузимању дуга од 19.02.2010. (страна 2157-2160).

уговори о пословно техничкој сарадњи закључени између "Института за крмно биље" са ЗЗ "Рачић Д&О" Црвенка, са уговором о преузимању дуга од 19.02.2010. (страна 2161-2167).

уговори о пословно техничкој сарадњи закључени између "Института за крмно биље" са д.о.о. "Аралица" Бездан, са уговором о преузимању дуга од 02.03.2010. (страна 2165-2166).

уговори о пословно техничкој сарадњи закључени између "Института за крмно биље" са ЗЗ "Бразда" Бачки Брег, са уговором о преузимању дуга од 02.03.2010. (страна 2167-2168).

уговори о пословно техничкој сарадњи закључени између "Института за крмно биље" са ЗЗ "Луцерка" Кула, са уговором о преузимању дуга од 02.03.2010. (страна 2169-2170).

уговори о пословно техничкој сарадњи закључени између "Института за крмно биље" са ЗЗ "Л&С" Кула, са уговором о преузимању дуга од 22.02.2010. (страна 2171-2173).

уговори о пословно техничкој сарадњи закључени између "Института за крмно биље" са ПП "Колут" Бели Јарак, са уговором о преузимању дуга од 22.02.2010. (страна 2174-2177).

уговори о пословно техничкој сарадњи закључени између "Института за крмно биље" са ЗЗ "Куљанка" Кула, са уговором о преузимању дуга од 10.02.2010. (страна 2175-2180).

уговори о пословно техничкој сарадњи закључени између "Института за крмно биље" са д.о.о. "Албатрос ММ", са уговором о преузимању дуга од 02.03.2010. (страна 2181-2182).

уговори о пословно техничкој сарадњи закључени између "Института за крмно биље" са ОЗЗ "Агроном Деспотовно" Пивнице, са уговором о преузимању дуга од 02.03.2010. (страна 2183-2184).

уговори о пословно техничкој сарадњи закључени између "Института за крмно биље" са ЗЗ "Гомолова" Хртковци, са уговором о преузимању дуга од 10.02.2010.(страна 2185-2187).

уговори о пословно техничкој сарадњи закључени између "Института за крмно биље" са ЗЗ "Бачко Душаново" из Бачког Душанова, са уговором о преузимању дуга од 02.03.2010. (страна 2188-2189).

уговори о пословно техничкој сарадњи закључени између "Института за крмно биље" са д.о.о. "Агропромет" Бајмок, са уговором о преузимању дуга од 02.03.2010. (страна 2190-2190).

уговори о пословно техничкој сарадњи закључени између "Института за крмно биље" са ПГ Сивчев Душан Иђош, са уговором о преузимању дуга од 10.02.2010. (страна 2192-2194).

уговори о пословно техничкој сарадњи закључени између "Института за крмно биље" са а.д. "Ђорђе Зличих" Ђурђево, са уговором о преузимању дуга од 10.02.2010. (страна 2195-2197).

уговори о пословно техничкој сарадњи закључени између "Института за крмно биље" са д.о.о. "Браћа Борић" Лукићево, са уговором о преузимању дуга од 10.02.2010. (страна 2198-2200).

уговори о пословно техничкој сарадњи закључени између "Института за крмно биље" са ЗЗ Мркшићеви салаши" Српски Итебеј, са уговором о преузимању дуга од 10.02.2010. (страна 2201-2203).

уговори о пословно техничкој сарадњи закључени између "Института за крмно биље" са д.о.о. "Херцеговина" Равни Тополовац, са уговором о преузимању дуга од 02.03.2010. (страна 2204-2205).

уговори о пословно техничкој сарадњи закључени између "Института за крмно биље" са ЗЗ "Модош" Јаша Томић, са уговором о преузимању дуга од 02.03.2010. (страна 2206-2207).

уговори о пословно техничкој сарадњи закључени између "Института за крмно биље" са ЗЗ "Вербалов" Нови Бечеј, са уговором о преузимању дуга од 02.03.2010. (страна 2208-2209).

уговори о пословно техничкој сарадњи закључени између "Института за крмно биље" са ЗЗ "13.Мај" Калуђерово, са уговором о преузимању дуга од 02.03.2010. (страна 2210-2211).

уговори о пословно техничкој сарадњи закључени између "Института за крмно биље" са ПГ Рихањи Ендре из Свилојева, са уговором о преузимању дуга од 10.02.2010. (страна 2012-2014).

уговори о пословно техничкој сарадњи закључени између "Института за крмно биље" са д.о.о. "Трифунковић" Турија, са уговором о преузимању дуга од 10.02.2010. (страна 2215-2217).

уговори о пословно техничкој сарадњи закључени између "Института за крмно биље" са ЗЗ "Тера Нова" Турија, са уговором о преузимању дуга од 02.03.2010. (страна 2218-2219).

уговори о пословно техничкој сарадњи закључени између "Института за крмно биље" са ЗЗ "Агросело" Бачко Петрово Село, са уговором о преузимању дуга од 22.03.2010. (страна 2220-2221).

уговори о пословно техничкој сарадњи закључени између "Института за крмно биље" са ЗЗ "Тиса" Бачко Петрово село, са уговором о преузимању дуга од 02.03.2010. (страна 2222-2223).

уговори о пословно техничкој сарадњи закључени између "Института за крмно биље" са д.о.о. "Сачма Коп" Апатин, (страна 2224-2225).

уговори о пословно техничкој сарадњи закључени између "Института за крмно биље" са ЗЗ "Агромина" из Кулпина, са уговором о преузимању дуга од 10.02.2010. (страна 2226-2228).

уговори о пословно техничкој сарадњи закључени између "Института за крмно биље" са д.о.о. "Либела Продукт" Змајево, са уговором о преузимању дуга од 02.03.2010. (страна 2229-2230).

уговори о пословно техничкој сарадњи закључени између "Института за крмно биље" са ЗЗ "Баћо" из Врбаса, са уговором о преузимању дуга од 10.02.2010. (страна 2231-2233).

уговори о пословно техничкој сарадњи закључени између "Института за крмно биље" са ЗЗ "Агромикс" из Врбаса, са уговором о преузимању дуга од 02.03.2010. (страна 2234-2235).

уговори о пословно техничкој сарадњи закључени између "Института за крмно биље" са ЗЗ "Томиславци" из Томиславаца, са уговором о преузимању дуга од 19.02.2010. (страна 2236-2239).

уговори о пословно техничкој сарадњи закључени између "Института за крмно биље" са д.о.о. "Микра Коп" из Пачира, са уговором о преузимању дуга од 02.03.2010. (страна 2240-2241).

уговори о пословно техничкој сарадњи закључени између "Института за крмно биље" са д.о.о. "Флеш Метал" Торњош, са уговором о преузимању дуга од 02.03.2010. (страна 2242-2243).

уговори о пословно техничкој сарадњи закључени између "Института за крмно биље" са ЗЗ "Алфа Продукт" из Торњоша, са уговором о преузимању дуга од 02.03.2010. (страна 2244-2245).

уговори о пословно техничкој сарадњи закључени између "Института за крмно биље" са д.о.о. "Житобалат" Купиник, са уговором о преузимању дуга од 02.03.2010. (страна 2246-2247).

уговори о пословно техничкој сарадњи закључени између "Института за крмно биље" са ЗЗ "Агродероња" из Дероње, са уговором о преузимању дуга од 10.02.2010. (страна 2248-2250).

уговори о пословно техничкој сарадњи закључени између "Института за крмно биље" са ЗЗ "Ченеј" из Ченеја, са уговором о преузимању дуга од 10.02.2010. (страна 2251-2253).

уговори о пословно техничкој сарадњи закључени између "Института за крмно биље" са ЗЗ "Кондор" Степановићи, са уговором о преузимању дуга од 10.02.2010. (страна 2254-2256).

уговори о пословно техничкој сарадњи закључени између "Института за крмно биље" са ЗЗ "Агронатали" Будисава, са уговором о преузимању дуга од 10.02.2010.(страна 2257-2259).

уговори о пословно техничкој сарадњи закључени између "Института за крмно биље" са д.о.о. "Цопез" Нови Сад, са уговором о преузимању дуга од 10.02.2010. (страна 2260-2262).

говор о донаторству између «Тера бо» и « Института за крмно биље « број 513/10 од 08.03.2010. :уговор о донаторству између «Инвеј» ДОО и «Института за крмно биље» број 629/10 од 16.03.2010., уговор о донаторству између «Млиностепа» и «Института за крмно биље»број 870/10 од 31.03.2010. и уговор о донаторству између «Тера бо» и « Института за крмно биље» број 875/10 од 01.04.2010. (страна 2278-2281).

аналитичка картица "Института за крмно биље" за конто приходи од донације за 2010. (страна 2282-2283).

из регистратора број 6 документације КТИ бр.22/12:

уговор о регулисању међусобних односа по основу уговора о преузимању дуга са анексом закључен између ЗЗ „13.мај“ и а.д. „Сунце“ (страна 2286-2287).

уговор о регулисању међусобних односа по основу уговора о преузимању дуга са анексом закључен између „Агропромет“ и а.д. „Сунце“ (страна 2294-2295).

уговор о регулисању међусобних односа по основу уговора о преузимању дуга са анексом закључен између д.о.о. „Алфапродукт“ и а.д. „Сунце“ (страна 2302).

уговор о регулисању међусобних односа по основу уговора о преузимању дуга са анексом закључен између ЗЗ „Благосток“ и а.д. „Сунце“ (страна 2306).

уговор о регулисању међусобних односа по уговору о преузимању дуга са анексом закључен између ЗЗ „Дукат“ и а.д. „Сунце“ (страна 2310-2311).

уговор о регулисању међусобних односа по основу уговора о преузимању дуга са анексом закључен између д.о.о. „Фодор“ и а.д. „Сунце“ (страна 2315-2316).

уговор о регулисању међусобних односа по основу уговора о преузимању дуга са анексом закључен између ЗЗ „Луцерка“ и а.д. „Сунце“ (страна 2323-2324).

уговор о регулисању међусобних односа по основу уговора о преузимању дуга са анексом закључен између ЗЗ „Модош“ и а.д. „Сунце“ (страна 2332-2333).

уговор о регулисању међусобних односа по основу уговора о преузимању дуга са анексом закључен између ЗЗ „Паор“ и а.д. „Сунце“ (страна 2337-2338).

уговор о регулисању међусобних односа по основу уговора о преузимању дуга са анексом закључен између ЗЗ „Сусек“ и а.д. „Сунце“ (страна 2345-2346).

уговор о регулисању међусобних односа по основу уговора о преузимању дуга са анексом закључен између ЗЗ „Владимиловац“ и а.д. „Сунце“ (страна 2353-2354).

уговор о регулисању међусобних односа по основу уговора о преузимању дуга са анексом закључен између ЗЗ „Вребалов“ и а.д. „Сунце“ (страна 2361-2362).

уговор о регулисању међусобних односа по основу уговора о преузимању дуга са анексом закључен између д.о.о. „Аралица“ и а.д. „Сунце“ (страна 2369-2370).

уговор о регулисању међусобних односа по основу уговора о преузимању дуга са анексом закључен између д.о.о. „Микра Коп“ и а.д. „Сунце“ (страна 2378-2379).

уговор о регулисању међусобних односа по основу уговора о преузимању дуга са анексом закључен између д.о.о. „Фласх Метал“ и а.д. „Сунце“ (страна 2386).

уговор о регулисању међусобних односа по основу уговора о преузимању дуга са анексом закључен између ДП „Херцеговина“ и а.д. „Сунце“ (страна 2395-2396).

уговор о регулисању међусобних односа по основу уговора о преузимању дуга са анексом закључен између д.о.о „Житобалат“ и а.д. „Сунце“ (страна 2400-2401).

уговор о регулисању међусобних односа по основу уговора о преузимању дуга са анексом закључен између ЗЗ „Агросело“ и а.д. „Сунце“ (страна 2408-2409).

уговор о регулисању међусобних односа по основу уговора о преузимању дуга са анексом закључен између д.о.о. „Албатрос ММ“ и а.д. „Сунце“ (страна 2416-2417).

уговор о регулисању међусобних односа по основу уговора о преузимању дуга са анексом закључен између ЗЗ „Бечеј“ и а.д. „Сунце“ (страна 2425-2426).

уговор о регулисању међусобних односа по основу уговора о преузимању дуга са анексом закључен између, д.о.о. „Либела Продукт“ и а.д. „Сунце“ (2433-2434).

уговор о регулисању међусобних односа по основу уговора о преузимању дуга са анексом закључен између ЗЗ „Тера Нова“ и а.д. „Сунце“ (страна 2441-2442).

уговор о регулисању међусобних односа по основу уговора о преузимању дуга са анексом закључен између ЗЗ „Тиса“ и а.д. „Сунце“ (страна 2449-2450).

уговор о регулисању међусобних односа по основу уговора о преузимању дуга са анексом закључен између ЗЗ „Агроном“ и а.д. „Сунце“ (страна 2457-2458).

уговор о регулисању међусобних односа по основу уговора о преузимању дуга са анексом закључен између ЗЗ „Агромих“ и а.д. „Сунце“ (страна 2466-2477).

уговор о регулисању међусобних односа по основу уговора о преузимању дуга са анексом закључен између ЗЗ „Мега Аграр“ и а.д. „Сунце“ (страна 2476-2477).

уговор о регулисању међусобних односа по основу уговора о преузимању дуга са анексом закључен између д.о.о. „Мабер Комерц“ и а.д. „Сунце“ (страна 2481-2482).

уговор о регулисању међусобних односа по основу уговора о преузимању дуга са анексом закључен између ЗЗ „Бачко Душаново“ и а.д. „Сунце“ (страна 2489-2490).

уговор о регулисању међусобних односа по основу уговора о преузимању дуга са анексом закључен између ЗЗ „Бразда“ и а.д. „Сунце“ (страна 2498-2499).

уговор о регулисању међусобних односа по основу уговора о преузимању дуга са анексом закључен између д.о.о „Слован Комерц“ и а.д. „Сунце“ (страна 2507).

уговор о регулисању међусобних односа по основу уговора о преузимању дуга са анексом закључен између ЗЗ „Стиг Поље“ и а.д. „Сунце“ (страна 2514).

финансијске картице предузеће „Млиностеп“ за купца, односно добављача ЗЗ „Агродероње“, са уговором о преузимању дуга и уговором о усаглашавању међусобник обавеза (страна 2517-2520)

финансијске картице предузеће „Млиностеп“ за купца, односно добављача ЗЗ „Агронатали“, са уговором о преузимању дуга и уговором о усаглашавању међусобник обавеза (страна 2521-2525).

финансијске картице предузеће „Млиностеп“ за купца, односно добављача д.о.о. „Цопех“, са уговором о преузимању дуга, уговором о размени робе и уговором о усаглашавању међусобних обавеза (страна 2526-2531).

финансијске картице предузеће „Млиностеп“ за купца, односно добављача д.о.о. „Агро село“, са уговором о преузимању дуга и уговором о усаглашавању међусобник обавеза (страна 2532-2538).

финансијске картице предузеће „Млиностеп“ за купца, односно добављача ЗЗ „Кондор“, са уговором о преузимању дуга и уговором о усаглашавању међусобник обавеза (страна 2539-2544)

финансијске картице предузеће „Млиностеп“ за купца, односно добављача ЗЗ „Кисач“, са уговором о преузимању дуга и уговором о усаглашавању међусобник обавеза (страна 2545-2560).

финансијске картице предузеће „Млиностеп“ за купца, односно добављача ЗЗ „Агростепа“, са уговором о преузимању дуга и уговором о усаглашавању међусобник обавеза (страна 2561-2564).

финансијске картице предузеће „Млиностеп“ за купца, односно добављача ЗЗ „Бацо“, са уговором о преузимању дуга и уговором о усаглашавању међусобник обавеза (страна 2565-2571).

финансијске картице предузеће „Млиностеп“ за купца, односно добављача ЗЗ „Колут“, са уговором о преузимању дуга и уговором о усаглашавању међусобник обавеза (страна 2572-2578/1).

финансијске картице предузеће „Млиностеп“ за купца, односно добављача ЗЗ „Мркшићеви салаши“, са уговором о преузимању дуга и уговором о усаглашавању међусобник обавеза (страна 2579-2582).

финансијске картице предузеће „Млиностеп“ за купца, односно добављача ЗЗ „Ченеј“, са уговором о преузимању дуга и уговором о усаглашавању међусобник обавеза (страна 2583-2587).

финансијске картице предузеће „Млиностеп“ за купца, односно добављача ЗЗ „Задругар“, са уговором о преузимању дуга и уговором о усаглашавању међусобник обавеза (страна 2588-2594).

финансијске картице предузеће „Млиностеп“ за купца, односно добављача д.о.о. „Ђорђе Зличић“, са уговором о преузимању дуга и уговором о усаглашавању међусобник обавеза (страна 2595-2602).

финансијске картице предузеће „Млиностеп“ за купца, односно добављача ЗЗ „Л&С“, са уговором о преузимању дуга и уговором о усаглашавању међусобник обавеза (страна 2603-2607).

финансијске картице предузеће „Млиностеп“ за купца, односно добављача ЗЗ „Агромима“, са уговором о преузимању дуга и уговором о усаглашавању међусобник обавеза (старна 2608-2620).

финансијске картице предузеће „Млиностеп“ за купца, односно добављача ЗЗ „Гомолава“, са уговором о преузимању дуга и уговором о усаглашавању међусобник обавеза (страна 2621-2625).

финансијске картице предузеће „Млиностеп“ за купца, односно добављача д.о.о. „Цард Траде“, са уговором о преузимању дуга и уговором о усаглашавању међусобник обавеза (страна 2626-2630).

финансијске картице предузеће „Млиностеп“ за купца, односно добављача ЗЗ „Агроадут“, са уговором о преузимању дуга и уговором о усаглашавању међусобник обавеза (страна 2631-2634).

финансијске картице предузеће „Млиностеп“ за купца, односно добављача д.о.о. „Лемипром“, са уговором о преузимању дуга и уговором о усаглашавању међусобник обавеза (страна 2635-2638).

финансијске картице предузеће „Млиностеп“ за купца, односно добављача ЗЗ „Куљанка“, са уговором о преузимању дуга и уговором о усаглашавању међусобник обавеза (страна 2639-2642).

финансијске картице предузеће „Млиностеп“ за купца, односно добављача ПГ Рижанји Ендре, са уговором о преузимању дуга, уговором о размени робе и изјавом о компензацији (страна 2643-2649).

финансијске картице предузеће „Млиностеп“ за купца, односно добављача д.о.о. „Трифуновић“, са уговором о преузимању дуга, уговором о усаглашавању међусобник обавеза и изјавом о компензацији (страна 2650-2656).

финансијске картице предузеће „Млиностеп“ за купца, односно добављача д.о.о. „Браћа Борић“, са уговором о преузимању дуга и уговором о размени (страна 2657-2661).

протокол о регулисању плаћања преузетог дуга од 23.11.2010. (страна 2662).

решења Агенције за привредне регистре предузећа „Млиностеп“ д.о.о. Нови Сад БД 11267-2005 од 09.05.2005. године (страна 2667-2669).

Финансијска картица „Тера бо“ за добављача „Знање имање“ за 2011., са изводом са жиро рачуна број 25 од 08.02.2011. и изјавом о компензацији број 209/2010 (страна 2676-2680)

уговор о преузимању дуга закључен 01.04.2010. између „Института за крмно биље“, ХИП Азотаре у реструктурирању, предузећа „Тера Бо“ и д.о.о. „Сачма Коп“, са финансијском картицом за добављача „Сачма Коп“ за 2010., изводом са жиро рачуна број 68 од 10.05.2010., финансијском картицом за добављача „Сачма Коп“ за 2011., изводом са жиро рачуна број 25 од 08.02.2011. и изјавом о компензацији број 209/2010 (страна 2683-2687).

уговор о преузимању дуга закључен 01.04.2010. између „Института за крмно биље“, ХИП Азотаре у реструктурирању, предузећа „Тера Бо“ и ЗЗ „М.Д.О.“, са финансијском картицом за добављача ЗЗ „М.Д.О.“ за 2010., изводом са жиро рачуна број 68 од 10.05.2010., финансијском картицом за добављача ЗЗ „М.Д.О.“ за 2011., изводом са жиро рачуна број 25 од 08.02.2011. и изјавом о компензацији број 209/2010 (страна 2690-2694).

уговор о преузимању дуга закључен 19.02.2010. између „Института за крмно биље“, ХИП Азотаре у реструктурирању, предузећа „Тера Бо“ и ЗЗ „Агросевер“,

са финансијском картицом за добављача „Агросевер“ за 2010., изводом са жиро рачуна број 29 од 11.03.2010., број 41 од 29.03.2010., број 61 од 28.04.2010., финансијском картицом за добављача „Агросевер“ за 2011., изводом са жиро рачуна број 25 од 08.02.2011. и изјавом о компензацији број 209/2010 (страна 2697-2703)

уговор о преузимању дуга закључен 19.02.2010. између „Института за крмно биље“, ХИП Азотаре у реструктурирању, предузећа „Тера Бо“ и ЗЗ „Рачић Д&О“, са финансијском картицом за добављача „Рачић“ за 2010., изводом са жиро рачуна број 26 од 08.03.2010., број 41 од 29.03.2010., број 61 од 28.04.2010., финансијском картицом за добављача „Рачић Д&О“ за 2011., изводом са жиро рачуна број 25 од 08.02.2011. и изјавом о компензацији број 209/2010 (страна 2706-2712).

уговор о преузимању дуга закључен 19.02.2010. између „Института за крмно биље“, ХИП Азотаре у реструктурирању, предузећа „Тера Бо“ и ЗЗ „Томиславци“, са финансијском картицом за добављача „Томиславци“ за 2010., изводом са жиро рачуна број 26 од 08.03.2010., број 33 од 17.03.2010., број 61 од 28.04.2010., финансијском картицом за добављача „Томиславци“ за 2011., изводом са жиро рачуна број 25 од 08.02.2011. и изјавом о компензацији број 209/2010 (страна 2715-2721).

решење о регистрацији предузећа „Тера Бо“ број БД 153400 од 09.10.2009. са картоном депонованих потписа лица овлашћених за располагање средствима и картоном оверених потписа лица овлашћених за заступање (страна 2744-2745; 2747; 2750).

јавни позив од 04.08.2010. (страна 2773).

пријава за учешће ХИП Азотаре у реструктурирању од 06.08.2010 (страна 2774).

уговор о условима и начину продаје и испоруке регресираниог минералног ђубрива од 09.08.2010. број 404-02-4/3/2010-02 (страна 2798-2801)

допис Министарства пољопривреде шумарства и водопривреде од 10.08.2010. (страна 2802).

потврда куповине /фактура број 52/192 од 10.08.2010. и потврда куповине /фактура број 52/614 од 21.09.2010. (страна 2807-2808).

аналитичка картица „Института за крмно биље“ за вештачко ђубриво НПК 15-15-15 за 2010. за 65 тона (страна 2815-2816).

уговор о пословно техничкој сарадњи закључен дана 08.10.2010. између „Института за крмно биље“ и ЗЗ „Кондор“, уговор о преузимању дуга закључен дана 04.11.2010. и анекс уговора о преузимању дуга од 27.01.2011., између ХИП Азотаре у реструктурирању Панчево – „Института за крмно биље“ Крушевац – ЗЗ „Кондор“ – а.д. „Инвеј“ (страна 2819-2822).

уговор о пословно техничкој сарадњи закључен дана 08.10.2010. између „Института за крмно биље“ и ЗЗ „Бачко Душаново“, уговор о преузимању дуга закључен дана 04.11.2010. и анекс уговора о преузимању дуга од 27.01.2011., између ХИП Азотаре у реструктурирању Панчево - „Института за крмно биље“ Крушевац – ЗЗ „Бачко Душаново“ – а.д. „Инвеј“ (страна 2823-2825).

уговор о пословно техничкој сарадњи закључен дана 08.10.2010. између „Института за крмно биље“ и д.о.о. „Агролидер“, уговор о преузимању дуга закључен дана 04.11.2010. и анекс уговора о преузимању дуга од 27.01.2011.,

између ХИП Азотаре у реструктурирању- "Института за крмно биље" Крушевац – д.о.о. "Агролидер" – а.д. "Инвеј" (страна 2826-2828).

уговор о пословно техничкој сарадњи закључен дана 08.10.2010. између "Института за крмно биље" и д.о.о. "Зрно Маг Груп" , уговор о преузимању дуга закључен дана 04.11.2010. и анекс уговора о преузимању дуга од 27.01.2011., између ХИП Азотаре у реструктурирању- "Института за крмно биље" Крушевац – д.о.о. "Зрно Маг Груп" – а.д. "Инвеј" (страна 2829-2831).

уговор о пословно техничкој сарадњи закључен дана 08.10.2010. између "Института за крмно биље" и д.о.о. "Либела Продукт", уговор о преузимању дуга закључен дана 04.11.2010. и анекс уговора о преузимању дуга од 27.01.2011., између ХИП Азотаре у реструктурирању- "Института за крмно биље" Крушевац – д.о.о. "Либел Продукт" – а.д. "Инвеј" (страна 2832-2834).

уговор о пословно техничкој сарадњи закључен дана 08.10.2010. између "Института за крмно биље" и д.о.о. "Сушара Продукт", уговор о преузимању дуга закључен дана 04.11.2010. и анекс уговора о преузимању дуга од 27.01.2011., између ХИП Азотаре у реструктурирању- "Института за крмно биље" Крушевац – д.о.о. "Сушара Продукт" – а.д. "Инвеј" (страна 2835-2837).

уговор о пословно техничкој сарадњи закључен дана 08.10.2010. између "Института за крмно биље" и ЗЗ "Млаца О Соло О", уговор о преузимању дуга закључен дана 04.11.2010. и анекс уговора о преузимању дуга од 27.01.2011., између ХИП Азотаре у реструктурирању- "Института за крмно биље" Крушевац – ЗЗ "Млаца О Соло О" – а.д. "Инвеј" (страна 2835-2840).

уговор о пословно техничкој сарадњи закључен дана 08.10.2010. између "Института за крмно биље" и ЗЗ "Сремац Продукт", уговор о преузимању дуга закључен дана 04.11.2010. и анекс уговора о преузимању дуга од 27.01.2011., између ХИП Азотаре у реструктурирању- "Института за крмно биље" Крушевац – ЗЗ "Сремац Продукт" – а.д. "Инвеј" (страна 2841-2843).

уговор о пословно техничкој сарадњи закључен дана 08.10.2010. између "Института за крмно биље" и ЗЗ "Мол", уговор о преузимању дуга закључен дана 04.11.2010. и анекс уговора о преузимању дуга од 27.01.2011., између ХИП Азотаре у реструктурирању- "Института за крмно биље" Крушевац – ЗЗ "Мол" – а.д. "Инвеј" (страна 2844-2846).

уговор о пословно техничкој сарадњи закључен дана 08.10.2010. између "Института за крмно биље" и ЗЗ "Сусек", уговор о преузимању дуга закључен дана 04.11.2010. и анекс уговора о преузимању дуга од 27.01.2011., између ХИП Азотаре у реструктурирању- "Института за крмно биље" Крушевац – ЗЗ "Сусек" – а.д. "Инвеј" (страна 2847-2849).

уговор о пословно техничкој сарадњи закључен дана 08.10.2010. између "Института за крмно биље" и д.о.о. "Мабер Комерц" , уговор о преузимању дуга закључен дана 04.11.2010. и анекс уговора о преузимању дуга од 27.01.2011., између ХИП Азотаре у реструктурирању- "Института за крмно биље" Крушевац – д.о.о. "Мабер Комерц" – а.д. "Инвеј" (страна 2850-2852).

уговор о пословно техничкој сарадњи закључен дана 08.10.2010. између "Института за крмно биље" и ЗЗ "Тера Нова", уговор о преузимању дуга закључен дана 04.11.2010. и анекс уговора о преузимању дуга од 27.01.2011., између ХИП Азотаре у реструктурирању- "Института за крмно биље" Крушевац – ЗЗ "Тера Нова" – а.д. "Инвеј" (страна 2853-2855).

уговор о пословно техничкој сарадњи закључен дана 08.10.2010. између "Института за крмно биље" и ЗЗ "Бечеј", уговор о преузимању дуга закључен дана 04.11.2010. и анекс уговора о преузимању дуга од 27.01.2011., између ХИП Азотаре у реструктурирању- "Института за крмно биље" Крушевац – ЗЗ "Бечеј" – а.д. "Инвеј" (страна 2856-2858).

уговор о пословно техничкој сарадњи закључен дана 08.10.2010. између "Института за крмно биље" и д.о.о. "Албатрос ММ", уговор о преузимању дуга закључен дана 04.11.2010. и анекс уговора о преузимању дуга од 27.01.2011., између ХИП Азотаре у реструктурирању- "Института за крмно биље" Крушевац – д.о.о. "Албатрос ММ"– а.д. "Инвеј" (страна 2859-2861).

уговор о пословно техничкој сарадњи закључен дана 08.10.2010. између "Института за крмно биље" и ЗЗ "Агрозвезда", уговор о преузимању дуга закључен дана 04.11.2010. и анекс уговора о преузимању дуга од 27.01.2011., између ХИП Азотаре у реструктурирању- "Института за крмно биље" Крушевац – ЗЗ "Агрозвезда" – а.д. "Инвеј" (страна 2862-2864).

уговор о пословно техничкој сарадњи закључен дана 08.10.2010. између "Института за крмно биље" и ЗЗ "Дукат", уговор о преузимању дуга закључен дана 04.11.2010. и анекс уговора о преузимању дуга од 27.01.2011., између ХИП Азотаре у реструктурирању- "Института за крмно биље" Крушевац – ЗЗ "Дукат" – а.д. "Инвеј" (страна 2865-2867).

уговор о пословно техничкој сарадњи закључен дана 08.10.2010. између "Института за крмно биље" и д.о.о. "Јамена Продукт", уговор о преузимању дуга закључен дана 04.11.2010. и анекс уговора о преузимању дуга од 27.01.2011., између ХИП Азотаре у реструктурирању- "Института за крмно биље" Крушевац – д.о.о. "Јамена Продукт"- а.д. "Инвеј" (страна 2868-2870).

уговор о пословно техничкој сарадњи закључен дана 08.10.2010. између "Института за крмно биље" и ЗЗ "13.Мај", уговор о преузимању дуга закључен дана 04.11.2010. и анекс уговора о преузимању дуга од 27.01.2011., између ХИП Азотаре у реструктурирању- "Института за крмно биље" Крушевац – ЗЗ "13.Мај" – а.д. "Инвеј" (страна 2871-2873).

уговор о пословно техничкој сарадњи закључен дана 08.10.2010. између "Института за крмно биље" и д.о.о. "Слатине СН", уговор о преузимању дуга закључен дана 04.11.2010. и анекс уговора о преузимању дуга од 27.01.2011., између ХИП Азотаре у реструктурирању- "Института за крмно биље" Крушевац – д.о.о. "Слатине СН" – а.д. "Инвеј" (страна 2874-2876).

уговор о пословно техничкој сарадњи закључен дана 08.10.2010. између "Института за крмно биље" и д.о.о. "Агро Бојанић", уговор о преузимању дуга закључен дана 04.11.2010. и анекс уговора о преузимању дуга од 27.01.2011., између ХИП Азотаре у реструктурирању- "Института за крмно биље" Крушевац – д.о.о. "Агро Бојанић" – а.д. "Инвеј" (страна 2877-2879).

уговор о пословно техничкој сарадњи закључен дана 08.10.2010. између "Института за крмно биље" и д.о.о. "Агро Село", уговор о преузимању дуга закључен дана 04.11.2010. и анекс уговора о преузимању дуга од 27.01.2011., између ХИП Азотаре у реструктурирању- "Института за крмно биље" Крушевац – д.о.о. "Агро Село" – а.д. "Инвеј" (страна 2880-2882).

2 (два) уговора о пословно техничкој сарадњи закључени дана 08.10.2010. између "Института за крмно биље" и ЗЗ "Паор", 2 (два) уговора о преузимању

дуга закључен дана 04.11.2010. и анекс уговора о преузимању дуга од 27.01.2011., између ХИП Азотаре у реструктурирању- "Института за крмно биље" Крушевац – ЗЗ "Паор" – а.д. "Инвеј" (страна 2883-2887).

уговор о пословно техничкој сарадњи закључен дана 08.10.2010. између "Института за крмно биље" и ЗЗ "Владимировац", уговор о преузимању дуга закључен дана 04.11.2010. и анекс уговора о преузимању дуга од 27.01.2011., између ХИП Азотаре у реструктурирању- "Института за крмно биље" Крушевац – ЗЗ "Владимировац" – а.д. "Инвеј" (страна 2888-2890).

уговор о пословно техничкој сарадњи закључен дана 08.10.2010. између "Института за крмно биље" и ЗЗ "Задругар", уговор о преузимању дуга закључен дана 04.11.2010. и анекс уговора о преузимању дуга од 27.01.2011., између ХИП Азотаре у реструктурирању- "Института за крмно биље" Крушевац – ЗЗ "Задругар" – а.д. "Инвеј" (страна 2891-2893).

уговор о пословно техничкој сарадњи закључен дана 08.10.2010. између "Института за крмно биље" и д.о.о. "Продукт", уговор о преузимању дуга закључен дана 04.11.2010. и анекс уговора о преузимању дуга од 27.01.2011., између ХИП Азотаре у реструктурирању- "Института за крмно биље" Крушевац – д.о.о. "Продукт" – а.д. "Инвеј" (страна 2894-2896).

уговор о пословно техничкој сарадњи закључен дана 08.10.2010. између "Института за крмно биље" и ЗЗ "Горица", уговор о преузимању дуга закључен дана 04.11.2010. и анекс уговора о преузимању дуга од 27.01.2011., између ХИП Азотаре у реструктурирању- "Института за крмно биље" Крушевац – ЗЗ "Горица" – а.д. "Инвеј" (страна 2897-2899).

уговор о пословно техничкој сарадњи закључен дана 08.10.2010. између "Института за крмно биље" и ЗЗ "Три Бразде", уговор о преузимању дуга закључен дана 04.11.2010. и анекс уговора о преузимању дуга од 27.01.2011., између ХИП Азотаре у реструктурирању- "Института за крмно биље" Крушевац – ЗЗ "Три Бразде" – а.д. "Инвеј" (страна 2900-2902).

уговор о пословно техничкој сарадњи закључен дана 08.10.2010. између "Института за крмно биље" и д.о.о. "Пољоаграр", уговор о преузимању дуга закључен дана 04.11.2010., између ХИП Азотаре у реструктурирању- "Института за крмно биље" Крушевац – д.о.о. "Пољоаграр" – а.д. "Инвеј" (страна 2903-2904).

обрачун за берзанске трошкове сачињен од стране Институтас за крмно биље а испостављен предузећу "Инвеј" дана 10.11.2010. са прегледом 28 (двадесетиосам) задруга и предузећа која су преузела дуг, рачун "Института за крмно биље" број ФУ -4-ОП/10 од 10.11.2010., рачун "Института за крмно биље" број ФУ -6-ОП/10 од 14.12.2010., аналитичка картица "Института за крмно биље" за купца "Инвеј" у 2010., уговор о зајму од 31.01.2011., аналитичка картица "Института за крмно биље" за конто остале краткорочне финансијске обавезе за 2011. (страна 2905-2912).

фактуре Продуктне берзе број 52-192 од 10.08.2010. и број 52-614 од 21.09.2010. (страна 2913-2914).

аналитичке картице предузећа ХИП Азотара у реструктурирању за купца "Институт за крмно биље" за 2010. 2011. и 2012. (страна 2915-2926).

уговор о донаторству од 09.11.2010. (страна 2927).

аналитичка картица "Института за крмно биље" за conto приходи од донације за 2010. (страна 2928).

192 (стодеведесетидва) рачуна са отпремницама ХИП Азотаре у реструктурирању испостављена "Институту за крмно биље" са рачунима "Института за крмно биље" испостављених даљим купцима, а који се односе на промет регресираниог ђубрива у периоду 01.02.2011. – 10.12.2011. године (страна 2929-3181).

из регистратора број 8 документације КТИ бр.22/12:

192 рачуна са отпремницама ХИП Азотаре у реструктурирању испостављена "Институту за крмно биље" са рачунима "Института за крмно биље" испостављених даљим купцима, а који се односе на промет регресираниог ђубрива у периоду 01.02.2011. – 10.12.2011. године (страна 3182-3595).

из регистратора број 9 документације КТИ бр.22/12:

192 рачуна (наставак) са отпремницама ХИП Азотаре у реструктурирању испостављена "Институту за крмно биље" са рачунима "Института за крмно биље" испостављених даљим купцима, а који се односе на промет регресираниог ђубрива у периоду 01.02.2011. – 10.12.2011. године (страна 3596-4059).

из регистратора број 10 документације КТИ бр.22/12:

192 рачуна (наставак) са отпремницама ХИП Азотаре у реструктурирању испостављена "Институту за крмно биље" са рачунима "Института за крмно биље" испостављених даљим купцима, а који се односе на промет регресираниог ђубрива у периоду 01.02.2011. – 10.12.2011. године (страна 4060-4222).

из регистратора број 11 документације КТИ бр.22/12:

потврда о привремено одузетим предметима број 101/12 од 20.09.2012. (страна 4618)

финансијске картице ХИП „Азотаре“ за комитента Министарство пољопривреде шумарства и водопривреде за 2009., 2010., 2011., 2012. (страна 4643-4657/1).

извештај Министарства пољопривреде шумарства и водопривреде-Управе за заштиту биља број службено од 27.09.2012. о извршеним контролама фитосанитарне инспекције по Уредбама са допуном извештаја о извршеним контролама фитосанитарне инспекције од 08.10.2012. (страна 4658-4668).

записник фитосанитарног инспектора Стевана Зорића (страна 4669-4672).

записник Министарства пољопривреде шумарства и водопривреде, Генералног инспектората од 18.11.2010. (страна 4675-4678).

записник Министарства пољопривреде шумарства и водопривреде, Генералног инспектората број 271-321-00518/2010-05 од 18.11.2010. (страна 4679-4682).

записник Министарства пољопривреде шумарства и водопривреде, Генералног инспектората број 271-321-00521/2010-05 од 18.11.2010. (страна 4683-4686).

потврда о привремено одузетим предметима КТР 484/12-16-1/12 од 09.10.2012. (страна 4687-4688).

извештај шефа Одсека фитосанитарне инспекције Небојше Милосављевића (страна 4689-4691)

из регистратора број 12 документације КТИ бр.22/12:

спецификација документације из секретаријата Владе која се односи на уредбе о регресирању минералних ђубрива са уверењем генералног секретара Владе Републике Србије од 03.12.2012. године (страна 4744-4749).

допис Министарства пољопривреде шумарства и водопривреде број 110-00-156/2009-09 од 06.07.2009. године (страна 4752)

извештај о разматрању предлога уредбе о условима и начину коришћења средства за регресирање минералних ђубрива за јесењу сетву 2009. године одбора за привреду и финансије Владе Р.Србије 05 број 110-4277/2009/49 од 07. јула 2009. године (страна 4753).

мишљење Републичког секретаријата за законодавство број 110-00-696/2009-01 од 07. јула 2009. године (страна 4754).

мишљење Министарства финансија 08 број 110-00-247/2009 оид 07. јула 2009. године (страна 4755).

предлог уредбе о условима и начину коришћења средстава за регресирање минералних ђубрива за јесењу сетву 2009. са образложењем (страна 4756-4761).

мишљење Министарства правде број 110-00-15/2009-05 од 6. јула 2009. године (страна 4762).

допис Министарства пољопривреде шумарства и водопривреде број 110-00-156/2009-09 од 02.10.2009 године (страна 4775)

извештај о разматрању предлога уредбе о условима и начину коришћења средства за регресирање минералних ђубрива за јесењу сетву 2009. године одбора за привреду и финансије Владе Р.Србије 05 број 110-7107/2009/63 од 03.11.2009. са предлогом уредбе о изменама и допунама уредбе о условима и начину коришћења средстава за регресирање минералних ђубрива за јесењу сетву 2009. са образложењем (страна 4776-4782).

мишљење Министарства финансија 08 број 110-00-247/2009 од 11. септембар 2009. године (страна 4783).

мишљење Републичког секретаријата за законодавство број 110-00-975/2009-01 од 11.09.2009. године (страна 4784).

мишљење Министарства трговине и услуга број 110-00-74/2009-04 од 21.09.2009. године (страна 4785).

мишљење Министарства економије и регионалног развоја број 110-00-141/2009/07 од 18.09.2009. страна (страна 4786).

стенографке белешке са 1071 седнице Владе која је одржана 05. новембра 2009. године (страна 4787; 4788; 4795; 4796).

из регистратора број 13 документације КТИ бр.22/12:

изјава о тројној компензацији од 19.03.2010. са спецификацијом рачуна предузећа "Тан Траде " испостављених ХИП Азотари у реструктурирању Панчево извод са текућег рачуна предузећа "Пољопривредна корпорација Београд" на дан 01.03.2010. и 19.03.2010. (страна 5082-5084).

спрецификација 14 (четрнаест) купаца предузећа "Тан Траде", којима је ово предузеће продало ђубриво набављено од предузећа "Пољопривредна корпорација Београд" са испостављеним рачунима (страна 5093-5147).
извод АПРа о регистрацији предузећа «Тан Траде» д.о.о. Београд број рег. улошка 147353-00 (страна 5148-5150).
аналитичка картица предузећа „Пољопривредна корпорација Београд“ за купца „Агрофорум“ Београд за 2009., 2010., 2011. (страна 5158-5160).
рачун предузећа „Пољопривредна корпорација Београд“ број 09/0005830 са власничким листом и налогом за продају (страна 5161-5163).
робна картица предузећа „Агро Форум“ за вештачко ђубриво НПК (за шифру робе 9) са 20 (двадесет) излазних рачуна овог предузећа (страна 5167-5207).
робна картица предузећа „Агро Форум“ за вештачко ђубриво НПК (за шифру робе 12) са 6 (шест) излазних рачуна овог предузећа (страна 5208-5220).
решење АПРа број БД 115052/2008 и БД 129480/2010 (страна 5221-5222).
уговор закључен између предузећа „Агро Форум“ д.о.о. и „Агро Медиа“ д.о.о. о давању овлашћења Митић Драгану (страна 5223).
финансијска картица предузећа "Пољопривредна корпорација Београд" за купца "Агросеме Инвест" за 2009., 2010. и 2011., рачуни предузећа "Пољопривредна корпорација Београд" испостављени предузећу "Агросеме Инвест" и то број 09-0005412 са отпремницом 5900215, број 09-0005413 са отпремницом 5900217, број 09-0005414 са отпремницом 5900219, број 09-0005697 са отпремницом број 5900230, (страна 5230-5240).
уговор о тројној компензацији од 09.04.2010. (страна 5242-5249).
решење АПР број БД 254660/2006 (страна 5250-5251).

из регистратора број 14 документације КТИ бр.22/12:

финансијска картица предузећа "Пољопривредна корпорација Београд" за купца "Цхем Цо" за 2010. (страна 5254).
рачун предузећа "Пољопривредна корпорација Београд" испостављен предузећу "Цхем Цо" број 09-0005411 са отпремницом број 5900205 (страна 5255-5256)
рачун предузећа "Цхем Цо" број 946/09 испостављен предузећу "Делта Аграр" д.о.о. (страна 5263)
рачун предузећа „Ател“ број 24/10 издат предузећу „Цхем Цо“ дана 24.02.2010. са овлашћењем (страна 5265-5266).
17 (седамнаест) рачуна предузећа „Цхем Цо“ испостављених предузећу „Прогрес“ Прилужје, са пратећом документацијом, рачун предузећа „Цхем Цо“ испостављен предузећу „Копаоник“ Лепосавић (страна 5267-5332).
извод АПРа о регистрацији предузећа «Цхем Цо» са решењима број БД 26314/2010 и БД 85217/2005П (страна 5335-5336).
уговор о преузимању дуга број 1602 од 11.02.2010. са уговором о пословнотехничкој сарадњи од 12.02.2010. (страна 5341-5343).
рачун „Института за крмно биље“ број ФТ-1-0/10 од 18.02.2010. са овлашћење од 17.02.2010. финансијска картица „Института за крмно биље“ за купца „Цитадела“ за 2010, 2011. и 2012. (страна 5344-5349).
преглед продате робе за период 01.01.2010.-11.10.2010. са рачунима за испоручено ђубриво већем броју купаца (страна 5351-5438).

решење АПРа број БД 105948/2010 (страна 5439).
рачун Института за крмно биље број ФТ 74-0/10 од 01.04.2010. са власничким листом (страна 5445-5446).
уговор о донаторству «Да кар еро» број 852/10 од 01.04.2010. са финансијском картицом Института за крмно биље за conto приходи од донације за 2010. (страна 5449-5450).
Решење АПРа број БД 123549/2008 и БД 105349/2010 (страна 5451-5455).
Картон депонованих потписа код Банца Интеса за предузеће «Да Цар Еуро» и картон оверених потписа лица овлашћених за заступање предузећа «Да Цар Еуро» у којем је пријављени Обрадовић Алекса уписан као једно од овлашћених лица (страна 5459-5460).
уговор о пословно техничкој сарадњи закључен између «Института за крмно биље» и ЗЗ «Малина Аграр» из Бранковине дана 05.10.2010. са овлашћење «Института за крмно биље» број 1/2010 дато ЗЗ «Малини Аграр» (страна 5467-5469).
21 рачун ХИП Азотаре у реструктурирању испостављен Институту за крмно биље са отпремницом, са 21 рачуном Института за крмно биље испостављеним ЗЗ «Малини Аграр» са овлашћењима (страна 5470-5555/1)
44 рачуна предузећа «Србокоп» испостављених већем броју својих купаца (страна 5560-5605).
решење АПРа број БД 72682/2005 од 15.07.2005.(страна 5605-5607).

из регистратора број 15 документације КТИ бр.22/12:

уговори о продаји регресираних минералних ђубрива закључени између ХИП «Азотаре» и ЗЗ «Ново Јасеново», ЗЗ «Црквине», ЗЗ «Аграрија» ЗЗ «Златански борија» ЗЗ «Морава», ЗЗ «Увац» од 24.10.2010. године бројеви 5324, 5675, 5326, 4920, 5322, 4917 (страна 5613-5624).
уговори о преузимању дуга закључени дана 26.04.2010. године између ХИП «Азотара» као повериоца, «Вујадиновић РМВ» као преузимаоца и земљорадничких задруга ЗЗ «Ново Јасеново», ЗЗ «Црквине», ЗЗ «Аграрија» ЗЗ «Златански борија» ЗЗ «Морава», ЗЗ «Увац» од 24.10.2010. године бројеви 5323, 5674, 5325, 4919, 5321, 4918 (страна 5625-5630).
овлашћења дата «Вујадиновић РМВ», «Ново Јасеново», ЗЗ «Црквине», ЗЗ «Аграрија» ЗЗ «Златански борија» ЗЗ «Морава», ЗЗ «Увац» (страна 5639-5644).
аналитичке картице комитента ХИП «Азотара» ДОО за «Вујадиновић РМВ» за 2010. (страна 5661-5705; 5706-5750).
уговор о продаји нерегресираног ђубр анкес уговора о продаји нерегресираног ђубрива број 6548 од 10.06.2010 године «ХИП-Азотаре» купцу «Вујадиновић РМВ», анкес II уговора о продаји нерегресираног ђубрива број 6885 од 16.06.2010 године «ХИП-Азотаре» купцу «Вујадиновић РМВ», уговор о продаји нерегресираног ђубрива број 4457 од 14.04.2010 године «ХИП-Азотаре» купцу «Вујадиновић РМВ», уговор о продаји нерегресираног ђубрива број 3329 од 08.03.2010 године «ХИП-Азотаре» купцу «Вујадиновић РМВ» (страна 5751-5756).
преглед отпремница ХИП «Азотаре» за купца «Вујадиновић РМВ» (страна 5757-5750).
картице ДОО «Вујадиновић РМВ» за добављача ХИП «Азотару» (страна 5793-5859), меница серија АБ 8730497 (страна 5860).

из регистратора број 21 документације КТИ бр.22/12:

Уговор о преузимању дуга број 1935 од 16.02.2010. године закључен између ХИП „Азотара“ као повериоца „ Da car euro“ као преузимаоца и ОЗЗ „Ари Нова“ као дужника са рачуном број 124 (страна 8058-8060).

Уговор о преузимању дуга број 1934 од 16.02.2010. године закључен између ХИП „Азотара“ као повериоца „ Da car euro“ као преузимаоца и ОЗЗ „Агро КМК“ као дужника са рачуном број 126 (страна 8061-8063).

Уговор о преузимању дуга број 1933 од 16.02.2010. године закључен између ХИП „Азотара“ као повериоца „ Da car euro“ као преузимаоца и ОЗЗ „Рубус“ као дужника са рачуном број 125 (страна 8064-8066).

Уговор о преузимању дуга број 1932 од 16.02.2010. године закључен између ХИП „Азотара“ као повериоца „ Da car euro“ као преузимаоца и ОЗЗ „Воћар Драгачево“ као дужника са рачуном број 123 (страна 8067-8069).

Уговор о преузимању дуга број 5248 од 27.04.2010. године закључен између ХИП „Азотара“ као повериоца „ Da car euro“ као преузимаоца и ОЗЗ „Кушићи“ као дужника са рачунима број 958, 957, 956, 954 (страна 8070-8078).

Уговор о преузимању дуга број 5124 од 27.04.2010. године закључен између ХИП „Азотара“ као повериоца „ Da car euro“ као преузимаоца и ОЗЗ „Александар фарм“ као дужника са рачунима број 943 (страна 8079-8081).

Уговор о преузимању дуга број 5122 од 27.04.2010. године закључен између ХИП „Азотара“ као повериоца „ Da car euro“ као преузимаоца и ОЗЗ „Вимил аграр“ као дужника са рачунима број 942 (страна 8082-8084).

Уговор о преузимању дуга број 5126 од 27.04.2010. године закључен између ХИП „Азотара“ као повериоца „ Da car euro“ као преузимаоца и ОЗЗ „Агроперлез“ као дужника са рачуном број 941 (страна 8085-8087).

Уговор о преузимању дуга број 5246 од 27.04.2010. године закључен између ХИП „Азотара“ као повериоца „ Da car euro“ као преузимаоца и ОЗЗ „Агро Драгачево“ као дужника и „Дис прогрес“ са солидарног дужника уз преузимаоца дуга са рачуном број 961 (страна 8088; 8091; 8092).

Уговор о преузимању дуга број 1931 од 17.02.2010. године закључен између ХИП „Азотара“ као повериоца „ Da car euro“ као преузимаоца и 26 физичких лица власника регистрованих пољопривредних газдинстава са припадајућим рачунима ХИП „Азотаре“ (страна 8093-8173).

потврде о привремено одузетим предметима број ПУ 957/10 од 29.10.2010. године КУ 742/10 од 21.10.2010. (страна 8282-8297).

26 налога Продуктној берзи за куповину робе од 01.02.2010. године (страна 8304-8333).

из регистратора број 29 документације КТИ бр.22/12:

Потврда куповине/фактура „Продуктне берзе“ АД број 51-710 од 29.01.2010. године; (страна 11106).

Уговор о продаји број 1703 од 10.02.2010. године; (страна 11107-11108)

Уговор о преузимању дуга број 1704 од 10.02.2010. године; (страна 11109).

Рачун – велепродајни „ХИП-Азотаре“ број 80 од 12.02.2010. године; (страна 11110).

Обавештење „ХИП-Азотаре“ „Србокопу“ од 12.02.2010. године; (страна 11111).

Одјава „ХИП-Азотаре“ број 1 „Широковцу“ од 12.02.2010. године;(страна 11112).
Овлашћење ЕЗ „Широковца“ ДОО „Србокопу“ од 15.02.2010. године;(страна 11114)
Отпремнице ЕЗ „Широковца“ према ДОО „Србокопу“ од 1 до 30/10 (30 отпремница) од 15.02.2010. године и 16.02.2010. године са овлашћењима;(страна 11116-11145).
Потврда куповине/фактура „Продуктне берзе“ АД број 51-1010 од 12.02.2010. године; (страна 11157)
Уговор о продаји број 1830 од 12.02.2010. године; Уговор о преузимању дуга од 10.02.2010. године; (страна 11158-11160).
Рачун – veleпродајни „ХИП-Азотаре“ број 96 од 16.02.2010. године; (страна 11161).
Обавештење „ХИП-Азотаре“ „Србокопу“ од 16.02.2010. године; (страна 11162).
Одјава „ХИП-Азотаре“ број 4 од 16.02.2010. године; (страна 11163).
Рачун „Дивци“ „Србокопу“ број 01/2010 од 19.02.2010. године; Отпремнице „Дивци“ према „Србокопу“ од 11 до 40/10 (30 отпремница) од 19.02.2010. године са овлашћењима; (11165-11224).
Потврда о привремено одузетим предметима ПУ Ваљево број ПУ-2809 од 05.10.2010.године; (страна 11239).
Потврда куповине/фактура „Продуктне берзе“ АД број 51-791 од 01.02.2010. године; Уговор о продаји број 1699 од 10.02.2010. године; (страна 11241-11243).
Рачун – veleпродајни „ХИП-Азотаре“ број 81 од 12.02.2010. године; (страна 11244).
Отпремница „ХИП-Азотаре“ број 2 од 12.02.2010. године; (страна 11245).
Обавештење „ХИП-Азотаре“ „Србокопу“ од 12.02.2010. године; (страна 11246).
Рачуни „Малина Аграр“ „Србокопу“ број 4 и 6 од 28.02.2010. и 10.03.2010. године; (страна 11248-11249).
30 Отпремнице „Малина Аграр“ према „Србокопу“ од 01 до 30/10 од 12, 13, 14.02.2010. године;(страна 11251-11280).
Потврда о привремено одузетим предметима ПУ Ваљево број ПУ-2809 од 06.10.2010.године; (страна 11289).
Налог „Продуктној берзи“ Нови Сад за куповину робе; (страна 11290).
Потврда куповине/фактура „Продуктне берзе“ АД број 51-1009 од 12.02.2010. године; (страна 11291)
Уговор о продаји број 1826 од 12.02.2010. године;Уговор о преузимању дуга од 12.02.2010. године; (страна 11292-11294).
Рачун – veleпродајни „ХИП-Азотаре“ број 103 од 16.02.2010. године; (страна 11295).
Отпремница „ХИП-Азотаре“ број 5 од 16.02.2010. године; (страна 11296).
Обавештење „ХИП-Азотаре“ „Србокопу“ од 16.02.2010. године; (страна 11297).
Рачун – veleпродајни „ХИП-Азотаре“ број 105 од 16.02.2010. године; са отпремницама, власничким листом и овлашћењима, отпремница „ХИП-Азотаре“ број 10 од 16.02.2010. године; са власничким листом (страна 11300-11304; 11312-11314;).
Фактуре „Агросточар“ „Србокопу“ број 1 и 2 од 22.02.2010. године; (страна 11315-11316).

Отпремнице „Агросточар“ према „Србокопу“ од 01 до 24/10 (24 комада) од 18 и 19.02.2010. године, са овлашћењима; (страна 11317-11364).

Потврда о привремено одузетим предметима ПУ Ваљево број ПУ-2809 од 05.10.2010.године; (страна 11378).

Потврда куповине/фактура „Продуктне берзе“ АД број 51-711 од 29.01.2010. године; (страна 11379).

Уговор о продаји број 1705 од 10.02.2010. године; Уговор о преузимању дуга број 1706 од 10.02.2010. године; (страна 11380-11382).

Рачун – велепродајни „ХИП-Азотаре“ број 83 од 12.02.2010. године; Отпремница „ХИП-Азотаре“ број 8 од 12.02.2010. године; (страна 11383-11384).

Власнички лист по фактури број 83; (страна 11386).

Отпремница А број 1 и 1/2 од 27.02.2010. године; (страна 11387-11388)

Фактура број 16 од 27.02.2010.године; (страна 11389).

Отпремница број 1 од 27.02.2010. године; (страна 11392).

34 отпремница ХИП Азотаре издате у периоду од 17.02.2010 – 02.03.2010. године; (страна 11393-11426).

Потврда о привремено одузетим предметима ПУ – 2809/10 од 11.10.2010. године; (страна 11461).

Потврда куповине/фактура „Продуктне берзе“ АД број 51-1008 од 12.02.2010. године; (страна 11462)

Уговор о продаји број 1701 од 10.02.2010. године; Уговор о преузимању дуга број 1702 од 10.02.2010. године; (страна 11463-11465).

Рачун – велепродајни „ХИП-Азотаре“ број 94 од 12.02.2010. године; (страна 11466).

Отпремница „ХИП-Азотаре“ број 3 од 12.02.2010. године; (страна 11467)

Обавештење „ХИП-Азотаре“ „Србокопу“ од 12.02.2010. године; (страна 11468)

Рачуни „Агрокооператива домаћин“ „Србокопу“ број 16 од 22.02.2010. године; (страна 11469).

Налог „Продуктне берзе“ АД Нови Сад за куповину робе; (страна 11479)

Уговор о продаји број 1828 од 12.02.2010. године; Уговор о преузимању дуга број 1828 од 12.02.2010. године; (страна 11480-11482).

Рачун – велепродајни „ХИП-Азотаре“ број 106 од 16.02.2010. године; (страна 11483).

Отпремница „ХИП-Азотаре“ број 11 од 16.02.2010. године; (страна 11484).

47 отпремница ХИП „Азотаре“ са овлашћењима; (страна 11487; 11489; 11491-11541).

Картица ХИП „Азотаре“ конта 2030 за комитента 33 „Рађевина Коп“; (страна 11543-11548).

Спецификација – преглед дужника са преузимаоцима дуга, аналитичка картица, Аналитичке картице ХИП „Азотаре“ за купце ЕЗ „Широковац“, 33 „Дивци“, 33 „Малина Аграр“, 33 „Агросточар“, 33 „Пецка“, 33 „Агрокооператива“ и 33 „Рађевина Коп“ (страна 11553-11592).

Робно финасијска картица „Србокопа“ – велепродаја; Робно финасијска картица „Србокопа“ – малопродаја Мионица; Робно финасијска картица „Србокопа“ – малопродаја Топлица; Робно финасијска картица „Србокопа“ – малопродаја Љиг; Робно финасијска картица „Србокопа“ – малопродаја Ваљево; (страна 11593-11624).

Решење АПР-а за ДОО „Србокоп“ број БД 72682/2005 од 15.07.2005. године. (страна 11625-11628).

из регистратора број 30 документације КТИ бр.22/12

Робно финасијска картица „Србокопа“ – велепродаја; Робно финасијска картица „Србокопа“ – малопродаја Мионица; Робно финасијска картица „Србокопа“ – малопродаја Топлица; Робно финасијска картица „Србокопа“ – малопродаја Љиг; Робно финасијска картица „Србокопа“ – малопродаја Ваљево; (страна 11629-11660).

275 (двеста седамдесет пет) рачуна - отпремница ДОО „Србокоп“ Мионица у периоду од 17.02.2010. до 11.08.2010. године, издатих у вези продаје минералног ђубрива већем броју купаца; (страна 11661-12135).

из регистратора број 31 документације КТИ бр.22/12

Потврда куповине/фактура „Продуктне берзе“ АД број 51-973 од 10.02.2010. године; (страна 12136)

Налог продуктној берзи за куповину робе; (страна 12137)

Уговор о продаји број 1623 од 11.02.2010. године; Уговор о преузимању дуга број 1877 од 11.02.2010. године; (страна 12138-12140)

Рачун – велепродајни „ХИП-Азотаре“ број 76 од 13.02.2010. године; (страна 12141).

Отпремнице број 8, 9, 10, 11,12, 13 од 13.02.2010.године; (страна 12142-12147).

Обавештење „ХИП-Азотаре“ „Тан Традеу“ од 12.02.2010. године; (страна 12148).

Рачун број 2/10 од 13.02.2010.године са отпремницама број 02 и 03/10 од 13.02.2010. године; (страна 12151-12152).

Уговор о продаји број 10416 од 28.09.2010. године; (страна 12261-12262)

Уговор о размени робе број 10424 од 29.09.2010. године; Уговор о преузимању дуга број 10417 од 05.10.2010. године; (страна 12263-12265).

Рачун – велепродајни „ХИП-Азотаре“ број 2039 од 28.09.2010. године; Отпремница број 18 од 28.09.2010. године; Власнички лист број 98/10 од 28.09.2010. године; (страна 12266-12268).

9 рачуна „Аgro & Migs“ за „Тан Trade“ број 42, 43, 44, 45, 46, 47, 50, 51 и 62/10; (страна 12273-12281).

86 отпремница ХИП „Азотаре“ за „Аgro & Migs“ и 33 отпремница „Аgro & Migs“ за „Тан Trade“; (страна 12284-12370).

25 излазних рачуна „Тан Trade“ са доставницама и отпремницама ХИП Азотаре (страна 12372-12487)

Изјава о компензацији број 4/2011 од 18.01.2011. године;Изјава о компензацији број 8/2011 од 03.02.2011. године;Изјава о компензацији број 10/2011 од 17.02.2011. године;Изјава о компензацији број 15/2011 од 10.03.2011. године;Изјава о компензацији број 18/2011 од 23.03.2011. године; (страна 12488-12492).

из регистратора број 32 документације КТИ бр.22/12

Потврда куповине/фактура „Продуктне берзе“ АД број 51-959 од 10.02.2010. године; (страна 12508).

Уговор о купопродаји регресираниог ђубрива од 25.03.2010. године; Уговор о преузимању дуга број од 25.03.2010. године; (страна 12511-12513).
Рачун – велепродајни „ХИП-Азотаре“ број 426 од од 25.03.2010. године;
Документ – пренос на чување број 27 од 25.03.2010. године; Власнички лист број 42/2010 од 25.03.2010. године; (страна 12514-12516).
Рачун број 9-3/2010 од 25.03.2010.године са отпремницом број 1 КАН/10 од 25.03.2010. године; Овлашћење ДОО „Агро цар“ од 25.03.2010. године; (страна 12518-12520).
28 отпремница ХИП Азотаре са диспозицијама (страна 12521-12562).
24 излазних рачуна "Tan trade" Д.О.О. Београд са отпремницама туђе робе и доставницама; (12563-12623).
Изјава број 16/2010 од 25.03.2010. године; (страна 12625).
Потврда куповине/фактура „Продуктне берзе“ АД број 51-602 од 26.01.2010. године; (страна 12646).
Уговор о продаји број 1472 од 05.02.2010. године; Уговор о преузимању дуга број 1473 од 05.02.2010. године; (страна 12647-12649).
Рачун – велепродајни „ХИП-Азотаре“ број 74 од 13.02.2010. године; Отпремнице број 4 и 5 од 13.02.2010.године; (страна 12650-12652).
Рачун број 001 од 15.03.2010.године са отпремницом број 01/10 од 13.02.2010. године; (страна 12655-12656).
авансни рачуни број 30/АР од 21.11.2009. године, 33/АР од 30.11.2009.годинр и 38/АР од 31.12.2009. године; (страна 12661-12663).
авансни рачуни 9/АР од 28.02.2010. године и 5/АР од 29.01.2010. године; (страна 12665-12666).
Рачуни ДОО "Tan Trade" из Београда број 1087 и 1088 од 31.12.2009.године, 164, 165 и 167 од 27.02.2010. године и рачун број 200 од 06.03.2010. године, у чијем прилогу се налазе примопредаје са лагера и доставнице; (страна 12670-12701).
Изјава број 23/2010 од 23.04.2010.године; (страна 12702).
Налог продуктној берзи за куповину робе од 29.1.2010.године; (страна 12714).
Потврда куповине/фактура „Продуктне берзе“ АД број 51-703 од 09.02.2010. године;(страна 12715).
Уговор о продаји број 2167 од 23.02.2010. године; Уговор о преузимању дуга број 2161 од 16.02.2010. године; (страна 12716-12718).
Рачун – велепродајни „ХИП-Азотаре“ број 199 од 23.02.2010. године са пријемницом ОЗЗ „Јединство“; (страна 12719)
Одјава број 3 од 23.02.2010.године; (страна 12721).
Понуда ХИП „Азотаре“ број 45086 од 02.09.2010. године; (страна 12722)
Фактура – отпремница број 05/10 од 15.02.2010. године са отпремницом број 01 од 15.02.2010.године; (страна 12725-12726).
Решење АПР број БД 9869/2005 од 11.04.2005,године (страна 12741-12743).

из регистратора број 33 документације КТИ бр.22/12

Налог Продуктној берзи А.Д. Нови Сад за куповину робе издат од ДОО „Пољопромет –Вуковић“ Светозар Милетић, (страна 12744).
Потврда куповине - фактура бр. 51-992 од 10.02.2010. године, издата од АД „Продуктна берза“ Нови Сад, (страна 12745).

Фактура бр. 8/2010 од 18.02.2010. године , издата од ДОО „Пољопромет – Вуковић“ Светозар Милетић, (страна 12746).

Рачун – велепродаја број 60 од 12.02.2010. године са отпремницом бр. 1 од 12.02.2010. г., власничким листом – производи број 1/2010 од 12.02.2010. године и преносом на чување број 1 од 12.02.2010. године, све издато од ДОО „ХИП-Азотара“ Панчево, (страна 12752-12755).

Фактура 07/2010 Велепродаја од 31.05.2010. године, издата од ДОО „Пољопромет – Вуковић“ Светозар Милетић, Отремница бр. 1/2010 од 16.02.2010. године, издата од ДОО „Пољопромет – Вуковић“ Светозар Милетић, (страна 12757-12758).

Отпремице туђе робе ДОО „ХИП-Азотара“ Панчево бр. 178,182,210,218,230, 245,266,279,294,336,379,398,598,615,624,649,653,658,659,660,661,668,669,673,67 9,680,683,685,686,688,689,690,712,714,720,724,728,730,735,736,738,739,751,765 (страна 12760, 12763, 12766, 12769, 12772, 12778, 12781-12784, 12786-12788, 12790, 12793-12797, 12799, 12800, 12802, 12804-12811, 12814-12825).

Уговор о пословној –техничкој сарадњи закључен 21.01.2010. године између ДОО „Пољопромет – Вуковић“ Светозар Милетић и ДОО „Цитадела“ Нови Сад, (страна 12834-12835).

дописи банкама са налозима за наплату меница бр. АВ 3421614, АВ1964682, АВ1964683, АВ3421616 и АВ 4547900, (страна 12936-12945).

Налог продуктној берзи Нови Сад за куповину робе (страна 12970)

Потврда куповине – фактура бр. 51-963 од 10.02.2010. године (страна 12971).

Уговор о асигнацији од 12.02.2010. године (страна 12972).

Рачун – велепродаја бр. 62 од 12.02.2010. године Власнички лист бр. 1/2010 године, Пренос на чување бр. 2, Овлашћење 33 „Житогилија“ (страна 12978-12981).

Рачун број 16-02/2010 од 16.02.2010. године , Отпремница бр. 16-02/2010 (страна 12982-12983).

Аналитичка картица конта 2027 и 8828 коминтента 33 „Житогилија“ главне књиге ДОО "ХИП-Азотара" за 2010., 2011., 2012. и 2013. г. (страна 13078-13083).

Потврда о привремено одузетим предметима бр. 1/47 од 05.10.2010. г. (страна 13097)

из регистратора број 34 документације КТИ бр.22/12

Налог 33 „Будућност“ упућен АД Продуктна безра Нови Сад (Фот.), Потврда куповине –фактуре бр. 51-675 од 28.01.2010. године (страна 13191-13192).

Аналитичка картица конта 2027 купца 33 „Будућност“ главне књиге ДОО „ХИП – Азотара“ у реструктурирању 2010., 2011. и 2012. г., Аналитичка картица конта 1325 и 1010 главне књиге ДОО „Млинко Амос“ за 2010. г. (страна 123241-13272).

Потврда куповине –фактуре бр. 52-615 од 29.01.2010. године (Фот.) (страна 13273-13274).

Уговор о продаји регресираниог минералног ђубрива између ДОО „ХИП – Азотара“ у реструктурирању и 33 "Будућност" од 28.09.2010. године, Уговор о размени роба између ДОО „ХИП – Азотара“ у реструктурирању и 33 "Будућност" од 30.09.2010. године,Уговор о преузимању дуга између ДОО „ХИП – Азотара“ у

реструктурирању, ДОО „Млинко Амос“ и 33 "Будућност" од 02.09.2010. године, (страна 13275-13279).

Рачуни ДОО „ХИП – Азотара“ у реструктурирању 2344 од 20.10.2010. г, 2364 од 22.10.2010. г, 2397 од 25.10.2010. г, 2403 од 24.10.2010. г, 2428 од 26.10.2010. г, 2429 од 26.10.2010. г, 2430 од 26.10.2010. г, 2431 од 26.10.2010. г, 2435 од 27.10.2010. г, 2453 од 28.10.2010. г, 2471 од 29.10.2010. г, 2474 од 30.10.2010. г, 2658 од 10.11.2010. г. и 2748 од 18.11.2010. г., са припадајућим отпремницама. (страна 13281-13338).

Рачуни 33 „Будућност“ са бројевима 75/10 од 20.10.2010. г, 76/10 од 22.10.2010. г, 77/10 од 25.10.2010. г, 78/10 од 24.10.2010. г, 79/10 од 26.10.2010. г., 80/10 од 26.10.2010. г, 81/10 од 26.10.2010. г, 82/10 од 26.10.2010. г, 91/10 од 29.10.2010. г, 92/10 од 30.10.2010. г, 95/10 од 11.11.2010. г. и 96/10 од 09.11.2010. г. (страна 13339-13350).

Потврда куповине –фактуре бр. 51-604 од 26.01.2010. године (страна 13371)

Уговор о продаји регресираниог минералног ђубрива између ДОО „ХИП – Азотара“ у реструктурирању и 33 Ратар од 09.02.2010. године, Уговор о преузимању дуга између ДОО „ХИП – Азотара“ у реструктурирању, ДОО „Млинко Амос“ и 33 Ратар од 09.02.2010. године, Овлашћење 33 „Ратар“ од 08.02.2010. године, (страна 13373-13376).

Рачуни ДОО „ХИП – Азотара“ у реструктурирању број 22, 58, од 15.10.2010. године брпк 89 од 10.02.2010. г., бр. 90 од 11.02.2010. г., бр. 66 од 12.02.2010. г. и бр. 95 од 13.02.2010. године са припадајућим отпремницама бр.36, 41, 44 и 45 од 10.02.2010. г., 49 од 11.02.2010. г. 77 од 13.02.2010. године (страна 13378-13393).

Рачуни 33 „Ратар“ број 66 од 10.02.2010. г., 66 од 11.20.2010. г., 66 од 12.02.2010. г. и 66 од 13.02.2010. године (страна 13394-13398/1).

Аналитичка картица конта 2027 купца 33 „Ратар“ главне књиге ДОО „ХИП – Азотара“ у реструктурирању 2010., 2011. и 2012. г. (страна 13399-13403).

Уговор о продаји регресираниог минералног ђубрива између ДОО „ХИП – Азотара“ у реструктурирању и 33 „Ратар“ од 28.09.2010. године, Уговор о размени роба између ДОО „ХИП – Азотара“ у реструктурирању и 33 „Ратар“ од 30.09.2010. године, Уговор о преузимању дуга између ДОО „ХИП – Азотара“ у реструктурирању, ДОО „Млинко Амос“ и 33 „Ратар“ од 02.09.2010. године, (страна 13404-13408).

Рачун ДОО „ХИП – Азотара“ у реструктурирању бр. 2072 од 28.09.2010. г. са преносом отпремницом и власничким листом (страна 13413-13416).

Рачуни 33 „Ратар“ са бројевима 75/10, 76/10, 77/10, 78/10, 79/10, 80/10, 81/10, 82/10, 83/10, 84/10, 85/10, 86/10 и 87/10, са припадајућим отпремницама (страна 13417-13484).

Налог 33 „Буџићи“ упућен АД Продуктна безра Нови Сад (Фот.) (страна 13502).

Потврда куповине –фактуре бр. 51-632 од 26.01.2010. године, (страна 13503).

Рачуни ДОО „ХИП – Азотара“ у реструктурирању бр. 91/10 од 11.02.2010. г., 130/10 од 12.02.2010. г., 132/10 од 13.02.2010. г., 133/10 од 15.02.2010. г., 134/10 од 16.02.2010. г., 129/10 од 17.02.2010. г. и 138/2010 од 17.02.2010. г. са припадајућим отпремницама. (страна 13509-13530).

Рачуни 33 „Буџићи“ број: 24 од 12.02.2010. г., 28 од 17.02.2010. г., 23 од 12.02.2010. г., 25 од 13.02.2010. г, 26 од 15.02.2010. г., 27 од 16.02.2010. г. и 29

од 17.02.2010. г., са диспозицијама ДОО „Млинко Амос“ које се налазе уз Р.н. ДОО „ХИП – Азотара“ у реструктурирању бр. 138 од 17.02.2010. г. (страна 13531-13540).

Аналитичка картица конта 2027 за комитента 11 - 33 „Буџићи“ главне књиге ДОО „ХИП – Азотара“ у реструктурирању за 2010., 2011. и 2012. г. (страна 13543-13547).

Генерално овлашћење 33 „Буџићи“ од 30.09.2010. г., (страна 13553).

Рачун ДОО „ХИП – Азотара“ у реструктурирању бр. 2074 од 28.09.2010. г., отпремница број 42 ДОО „ХИП – Азотара“ у реструктурирању „Пренос на чување број 42“ од 28.09.2010. г., Отпремница туђе робе бр. 324 од 28.09.2010. г. и Власнички лист бр. 120/2010 од 28.09.2010. г., Рачуни ДОО „ХИП – Азотара“ у реструктурирању бр. 2257 од 14.10.2010. г., 2270 од 15.10.2010. г., 2274 од 15.10.2010. г., 2280 од 16.10.2010. г., 2317 од 19.10.2010. г., 2346 од 20.10.2010. г., 2362 од 23.10.2010. г., 2367 од 23.10.2010. г., 2401 од 25.10.2010. г., 2404 од 21.10.2010. г. 2426 од 26.10.2010. г., 2438 од 27.10.2010. г. са припадајућим отпремницама. (страна 13556-13628).

Рачуни 33 „Буџићи“ са бројевима 85/10,86/10,87/10,88/10,89/10,90/10,91/10, 92/10,93/10, 94/10,95/10,96/10,97/10 и 98/10. (страна 13629-13642).

Извод отворених ставки ДОО „ХИП – Азотара“ за 33 „Буџићи“ од 31.10.2012. г. са опоменом за главни дуг на дан 31.12.2010. г. (страна 13655-13656).

аналитичке картице конта 2027 комитента 140 - 33 „Свилајнац“ главне књиге ДОО „ХИП-Азотара“ у реструктурирању за 2010., 2011. и 2012. г. (страна 13677-13683).

Налог 33 „Хроно центрум“ упућен АД Продуктна безра Нови Сад 2 ком (страна 13697).

Потврда куповине –фактуре бр. 51-1020 од 20.04.2010. г., 51-1036 од 20.04.2010. г, 51-1040 од 20.04.2010. г. и 51-1038 од 20.04.2010. г. (страна 13694-13701).

Уговор о продаји регресираниог минералног ђубрива између ДОО „ХИП – Азотара“ у реструктурирању и 33 „Хроно центрум“ од 26.04.2010. године, Уговор о преузимању дуга између ДОО „ХИП – Азотара“ у реструктурирању, ДОО „Млинко Амос“ и 33 „Хроно центрум“ од 26.04.2010. године, (страна 13702-13704).

Рачуни ДОО „ХИП – Азотара“ у реструктурирању број 917/2010, 918/2010 и 920/2010 од 26.04.2010. године са отпремницама. (страна 13706-13711).

Компензација између ДОО „Млинко Амос“, АД „Продуктна берза“ и 33 „Хроно центрум“ од 30.04.2010. г. (страна 13719)

Аналитичка картица конта 2027 главне књиге ДОО „ХИП-Азотара“ у реструктурирању, за комитента 139 - 33 „Хроно центрум“ за 2010. г. (страна 13720-13722).

из регистратора број 35 документације КТИ бр.22/12

Преглед примљених меница од ДОО „Млинко Амос“, са прегледом реализованих меница (страна 13733-13734).

из регистратора број 38 документације КТИ бр.22/12

Рачун ДОО "Млинко Амос" број 514/10 са отпремницама број 111., 112., 113., 114., 115., 116., 117., диспозицијама и припадајућим отпремницама ДОО "ХИП-Азотара" у реструктурирању; (страна 15009-15032).

Рачун ДОО "Млинко Амос" број 543/10 са отпремницама број 132/НПК, 133/НПК са припадајућим отпремницама ДОО "ХИП-Азотара" у реструктурирању; (страна 15033-15037).

Рачун ДОО "Млинко Амос" број 493/10 са отпремницама број 07/НПК, 08/НПК, 09/НПК, 10/НПК, 11/НПК, 12/НПК, 13/НПК, 14/НПК, 19/НПК, 20/НПК, 21/НПК; 22/НПК, 40/НПК; 41/НПК, 42/НПК, 43/НПК; 86/НПК са припадајућим отпремницама ДОО "ХИП-Азотара" у реструктурирању; (страна 15040-15074).

Рачун ДОО "Млинко Амос" број 496/10 са отпремницама број 31, 39/НПК, 44/НПК, 46/НПК са припадајућим отпремницама ДОО "ХИП-Азотара" у реструктурирању;(страна 15076-15084).

Рачун ДОО "Млинко Амос" број 506/10 са отпремницама број 85/НПК, 90/НПК, 98/НПК, 99/НПК, 109/НПК диспозицијама и са припадајућим отпремницама ДОО "ХИП-Азотара" у реструктурирању; (страна 15108-15135).

Рачун ДОО "Млинко Амос" број 516/10 са отпремницама број 118, 119, 126, 127 са припадајућим отпремницама ДОО "ХИП-Азотара" у реструктурирању; (страна 15136-15144).

Рачун ДОО "Млинко Амос" број 523/10 са отпремницама број 57 ,66 , 81 са припадајућим отпремницама ДОО "ХИП-Азотара" у реструктурирању; (страна 15146-15153).

Рачун ДОО "Млинко Амос" број 500/10 са отпремницама број 54/НПК, 55/НПК, 56/НПК, 57/НПК са припадајућим отпремницама ДОО "ХИП-Азотара" у реструктурирању; (страна 15155-15163).

Рачун ДОО "Млинко Амос" број 520/10 са отпремницама број 74, 94, 95, 120, диспозицијама и са припадајућим отпремницама ДОО "ХИП-Азотара" у реструктурирању; (страна 15164-15182). Рачун ДОО "Млинко Амос" број 503/10 са отпремницама број 86/НПК са припадајућом отпремницом ДОО "ХИП-Азотара" у реструктурирању; (страна 15183-15184).

Рачун ДОО "Млинко Амос" број 494/10 са отпремницама број 24/НПК са припадајућом отпремницом ДОО "ХИП-Азотара" у реструктурирању; (страна 15188-15190).

Рачун ДОО "Млинко Амос" број 510/10 са отпремницама број 26/НПК, 27/НПК, 35/НПК, 36/НПК, 37/НПК, 63/НПК, 96/НПК, 97/НПК са припадајућим отпремницама ДОО "ХИП-Азотара" у реструктурирању; (страна 15192-15208).

Рачун ДОО "Млинко Амос" број 511/10 са отпремницама број 121/НПК, 122/НПК са припадајућим отпремницама ДОО "ХИП-Азотара" у реструктурирању; (страна 15209-15221).

Рачун ДОО "Млинко Амос" број 495/10 са отпремницама број 80/ НПК са припадајућом отпремницом ДОО "ХИП-Азотара" у реструктурирању; (страна 15247-15249).

Рачун ДОО "Млинко Амос" број 504/10 са диспозицијом; (страна 15250-15252).

из регистратора број 39 документације КТИ бр.22/12

аналитичке картице конта 2020 и 4330 главне књиге ДОО „Млинко амос“ за 2010., 2011., 2012. годину (страна 15285-15401).

потврда о привремено одузетим предметима број КТР.м 484/12-16-37/12 од 18.12.2012. године (страна 15402-15407).

из регистратора број 40 документације КТИ бр.22/12

Рачун „ХИП-Азотаре“ бр.233 према „Best Seed Producer“; Рачун бр. 1702/10-2 „Best Seed Producer“ према „Chem Co“; Изјава о пребијању-компензацији бр.3; (страна 15644-15466).

Рачун бр. ФА-102/10 од 26.02.2010.године; Рачун бр. ФА-131/10 од 26.02.2010.године. (страна 15470).

Допис бр.358/10 „ХИП-Азотари“ од 6.10.2010.год; Допис Продуктној берзи 359/10 од 11.11.2010.год; (страна 15480-15481).

Предлози за извршење Продуктне берзе од 3.02.2011. и од 29.12.2010. са пратећом документацијом; (страна 15482-15489).

Факс од 2.02.2011.године „Преузимање регресираниог ђубрива“; Овлашћења „Best Seed Producer“ од 24.03.2011.год; (страна 15490; 15492; 15493).

Протокол о регулисању дужничко-поверилачких односа; (страна 15503).

Решење о регистрацији „Chem Co“ БД 3620/2005 (страна 15514-15516).

Картица добављача „ХИП-Азотара“ код „Chem Co“. (страна 15517-15526).

Рачуни-отпремнице број 11-ЗТР-00013, 11-ЗТР-00001, 11-ЗТР-00002, 11-ЗТР-00003, 11-ЗТР-00004, 11-ЗТР-00005, 11-ЗТР-00006, 11-ЗТР-00015, 11-ЗТР-00014, 11-ЗТР-00017, 11-ЗТР-00019, 11-ЗТР-00020, 11-ЗТР-00022 Best Seed Producer“ према „Chem Co“(страна 15527-15539).

Рачуни „Chem Co“ према ОЗЗ „Кленак“, број 401/11 до 406/11 и број 494/11 до 499/11 и број 501/11 (страна 15540-15551).

Уговор о кооперацији „Chem Co“ и ОЗЗ „Кленак“ од 15.02.2011.год; Уговор о уступању потраживања (цесији) од 21.03.2011.год; са изводима са тек. рачуна „Chem Co“, (страна 15555-15577).

Финансијска картица комитента „Кленак“ ОЗЗ; (страна 15578-15579).

из регистратора број 41 документације КТИ бр.22/12

решење Агенције за привредене регистре број БД 45449/2005 од 15.07.2005.(страна 15583-15585).

потврда о примопредаји меница од 12.05.2010. са овлашћењем, преглед исплата зајма ХИП АЗОТАРЕ у реструктуирању предузећу „Агро Мега Инвест“ финансијска картица ХИП АЗОТАРА за потраживања по основу позајмица у 2010. (страна 15590-15593).

споразум о регулисању дужничкоповерилачких односа од 31.12.2010., налог за наплату меница од 16.05.2011., преглед пуштених меница на наплату ХИП АЗОТАРЕ у реструктуирању, финансијска картица предузећа ХИП АЗОТАРА у реструктуирању за потраживања по основу позајмица у 2011. и 2012. (страна 15594-15601).

зложна изјава предузећа „Вулин Цомерц“ број 345 од 19.01.2011. године (страна 15606-15609).

решење Републичког геодетског завода СКН Пећинци (страна 15610-15611).

решење Привредног суда у Сремској Митровици од 10.02.2012. (страна 105612-15613).

потврда о примопредаји менице од 12.05.2010. са овлашћењем, преглед исплата зајма (страна 15661-15665).

споразум о регулисању дужничко-поверилачких односа од 31.12.2010., налог за наплату меница од 16.05.2011., преглед пуштених меница на наплату ХИП АЗОТАРЕ у реструктурирању, финансијска картица предузећа ХИП АЗОТАРА у реструктурирању за потраживања по основу позајмица у 2010., 2011. и 2012. (страна 15671-15678).

авансни рачун 33 „Шимановци“ број 1 од 05.02.2010. (15717).

извод са текућег рачуна предузећа „Вулин Цомерц“ број 25 од 05.02.2010. (страна 15718).

извод са текућег рачуна 33 „Шимановци“ број 16 од 05.02.2010.(страна 15719).

извод са текућег рачуна ХИП Азотаре у реструктурирању број 22 од 05.02.2010. (страна 15720-15721).

авансни рачун ХИП АЗОТАРЕ у реструктурирању Панчево број 40002 од 06.02.2010. са понудом (страна 15722-15723).

извод са текућег рачуна ХИП Азотаре у реструктурирању број 23 од 08.02.2010. (страна 15724-15725).

7рачуна ХИП АЗОТАРЕ у реструктурирању Панчево испостављени 33 „Шимановци“ број 180 од 20.02.2010. са отпремницом број 139, извештајем о испитивању КАНа и налогом магацина број 11/10; број 184 од 19.02.2010. са отпремницом број 137, 136, 131, 130, 124, извештајем о испитивању КАНа и налогом магацина број 10/10; број 100 од 13.02.2010. са отпремницом број 73, 72, 71, 70, 69, извештајем о испитивању КАНа и налогом магацина број 9/10; број 99 од 12.02.2010., са отпремницом број 67, 66, 64, 60, 59, 58, 57, 56, извештајем о испитивању КАНа и налогом магацина број 8/10; број 50 од 11.02.2010. са отпремницом број 53, 52, 51, 48, 47, извештајем о испитивању КАНа и налогом магацина број 7/10; број 44 од 10.02.2010., са отпремницом број 46, 43, 42, 40, 39, 34, 33, 32, извештајем о испитивању КАНа и налогом магацина број 6/10; број 37 од 09.02.2010., са отпремницом број 31, 30, 29, 27, 26, 25, 24, 23, 22, 21, извештајем о испитивању КАНа и налогом магацина број 5/10 (страна 15726-15789).

2 рачуна 33 „Шимановци“ испостављени предузећу „Вулин Цомерц“ број 51 од 19.02.2010. и број 61 од 24.02.2010. (страна 15790-15793).

рачун предузећа „Вулин Цомерц“ број 2126 од 30.09.2010. (страна 15794).

рачун 33 „Шимановци“ број 350 од 30.09.2010.(страна 15795).

фактура број 16 33 „Шимановци“ испостављена „Вулин Цомерцу“ дана 27.01.2010. на укупан износ од 78.352 динара (страна 15796).

потврда Продуктне берзе број 51-628 од 26.01.2010. испостављена 33 „Шимановци“ са налогом за куповину (страна 15797-15798).

авансни рачуни 33 „Ратар СМ“ број 2/2010 од 08.02.2010. и број 3/2010 од 09.02.2010. (страна 15811-15812).

извод са текућег рачуна предузећа „Вулин Цомерц“ од 09.02.2010. и 10.02.2010. (страна 15813-15814)

извод са текућег рачуна 33 „Ратар СМ“ од 08.02.2010. и 09.02.2010. (страна 15815-15816).

авансни рачун ХИП АЗОТАРЕ у реструктурирању Панчево број 40001 од 09.02.2010. (страна 15817).

извод са текућег рачуна ХИП Азотаре у реструктурирању број 22 од 08.02.2010. код Војвођанске банке а.д., извод са текућег рачуна ХИП Азотаре у

реструктурирању број 23 од 08.02.2010. код Банца Интеса а.д., извод са текућег рачуна ХИП Азотаре у реструктурирању број 24 од 09.02.2010. код Банца Интеса а.д., извод са текућег рачуна „Вулин Цомерц“ број 24 од 08.02.2010. код Банца Интеса а.д., извод са текућег рачуна „Вулин Цомерц“ од 08.02.2010. код АИК Банке а.д. (страна 15818-15824).

14 рачуна ХИП АЗОТАРЕ у реструктурирању Панчево испостављени 33 „Ратар СМ“ број 43 од 10.02.2010. са отпремницом број 19, 20; број 51 од 11.02.2010. са отпремницом број 22, 23, 24, 25, 26, 27, 28; број 97 од 12.02.2010. са отпремницом број 30, 32; број 101 од 13.02.2010. са отпремницом број 31, 33; број 102 од 15.02.2010. са отпремницом број 34; број 116 од 16.02.2010. са отпремницом број 35, 36, 37, 38; број 136 од 17.02.2010. са отпремницом број 39, 41, 42, 43; број 173 од 18.02.2010. са отпремницом број 44, 46, 47; број 185 од 19.02.2010. са отпремницом број 48, 49, 50, 52; број 187 од 20.02.2010. са отпремницом број 53, 54, 55; број 186 од 21.02.2010. са отпремницом број 56; број 196 од 22.02.2010. са отпремницом број 58, 59, 60; број 207 од 23.02.2010. са отпремницом број 62, 65, 67; број 292 од 08.03.2010. са отпремницом број 124; (страна 15825-15889).

рачуни предузећа „Вулин Цомерц“ број 2795 од 30.11.2010., број 2461 од 29.10.2010. и 1818 од 31.08.2010. са потврдама о преносу власништва и налогом за фактурисање, број 8 од 12.01.2011. (страна 15893-15900).

4 рачуна 33 „Ратар СМ“ број 6 од 31.08.2010.; број 22 од 29.10.2010.; број 26 од 30.11.2010.; број 1 од 12.01.2011. (страна 15901-15904).

потврда Продуктне берзе број 51-687 од 29.01.2010. испостављена 33 „Ратар СМ“ са налогом за куповину, фактура број 1 33 „Ратар СМ“ испостављена „Вулин Цомерцу“ дана 01.02.2010. (страна 15905-15907).

авансни рачуни 33 „Агројуниор“ број 1/77 од 08.02.2010. и број 2/77 од 09.02.2010., извод са текућег рачуна предузећа „Вулин Цомерц“ од 08.02.2010. и 09.02.2010., авансни рачун ХИП АЗОТАРЕ у реструктурирању Панчево број 40003 од 09.02.2010. са понудом број 45019, извод са текућег рачуна ХИП Азотаре у реструктурирању број 3 од 08.02.2010. код Агробанке а.д., извод са текућег рачуна ХИП Азотаре у реструктурирању број 24 од 09.02.2010. код Банца Интеса а.д., извод са текућег рачуна „Вулин Цомерц“ број 11 од 09.02.2010., 13 рачуна ХИП АЗОТАРЕ у реструктурирању Панчево испостављени 33 „Агројуниор“ број 205 од 23.02.2010. са отпремницом број 68, 66, 63; број 221 од 21.02.2010. са отпремницом број 71, 70, 69; број 229 од 25.02.2010. са отпремницом број 75, 73; број 240 од 26.02.2010. са отпремницом број 79, 78, 77, 76; број 239 од 27.02.2010. са отпремницом број 83, 82, 81, 80; број 246 од 01.03.2010. са отпремницом број 89, 87, 86, 85, 84; број 255 од 02.03.2010. са отпремницом број 93, 92, 91, 90; број 266 од 03.03.2010. са отпремницом број 98, 96, 95, 94; број 276 од 04.03.2010. са отпремницом број 100; број 288 од 05.03.2010. са отпремницом број 113, 112, 111, 110, 109, 107, 106, 105, 104; број 289 од 06.03.2010. са отпремницом број 118, 117; број 310 од 10.03.2010. са отпремницом број 134; број 302 од 09.03.2010. са отпремницом број 128, рачун 33 „Агројуниор“ испостављени предузећу „Вулин Цомерц“ број 8 од 31.03.2010., потврда Продуктне берзе број 51-668 од 28.01.2010. испостављена 33 „Агројуниор“ са налогом за куповину, на укупан износ од 115.205,76 динара, фактура број 1 33 „Агројуниор“ испостављена „Вулин Цомерцу“ дана 28.01.2010.

финансијска картица „Вулин Цомерц“ за дату позајмицу 33 „Агројуниор“ (страна 15927-15995).

предрачун 33 „Пољоплод“ број 2 од 09.02.2010., извод са текућег рачуна предузећа „Вулин Цомерц“ број 11 од 09.02.2010., авансни рачун ХИП АЗОТАРЕ у реструктурирању Панчево број 40004 од 09.02.2010. са понудом број 45017, извод са текућег рачуна ХИП Азотаре у реструктурирању број 24 од 09.02.2010. код Банца Интеса а.д., извод са текућег рачуна ХИП Азотаре у реструктурирању број 25 од 10.02.2010. код Банца Интеса а.д., извод са текућег рачуна „Вулин Цомерц“ број 29 од 10.02.2010., 22 рачуна ХИП АЗОТАРЕ у реструктурирању Панчево испостављени 33 „Пољоплод“ број 301 од 09.03.2010. са отпремницом број 126, 129, 130; број 321 од 10.03.2010. са отпремницом број 133, 135, 136, 137, 139; број 290 од 06.03.2010. са отпремницом број 114, 115; број 293 од 08.03.2010. са отпремницом број 122, 123, 125; број 331 од 10.03.2010. са отпремницом број 131, 132; број 329 од 12.03.2010. са отпремницом број 140, 141, 142, 144, 145; број 328 од 13.03.2010. са отпремницом број 146, 147, 148, 149; број 336 од 15.03.2010. са отпремницом број 150; број 354 од 16.03.2010. са отпремницом број 153; број 363 од 17.03.2010. са отпремницом број 154, 155, 156; број 381 од 18.03.2010. са отпремницом број 157, 158, 160; број 391 од 19.03.2010. са отпремницом број 162; број 390 од 20.03.2010. са отпремницом број 163, 164; број 428 од 25.03.2010. са отпремницом број 171; број 440 од 28.03.2010. са отпремницом број 174; број 452 од 29.03.2010. са отпремницом број 175; број 455 од 30.03.2010. са отпремницом број 181; број 468 од 31.03.2010. са отпремницом број 182; број 629 од 01.04.2010. са отпремницом број 188, 189; број 696 од 06.04.2010. са отпремницом број 191, 190; број 708 од 09.04.2010. са отпремницом број 197; број 739 од 09.04.2010. са отпремницом број 198, рачун 33 „Пољоплод“ испостављени предузећу „Вулин Цомерц“ број 3-01 од 31.03.2010. и број 4-01 од 14.04.2010., рачун предузећа „Вулин Цомерц“ број 279 од 26.04.2011. са налогом за фактурисање и потврдом о преносу власништва, рачун 33 „Пољоплод“ број 02-01 од 29.04.2011. са власничким листом, потврда Продуктне берзе број 51-667 од 28.01.2010. испостављена 33 „Пољоплод“ са налогом за куповину, на укупан износ од 115.205,76 динара, извод са текућег рачуна 33 „Пољоплод“ број 6 од 01.02.2010. и број 7 од 02.02.2010., фактура број 1-01 33 „Пољоплод“ испостављена „Вулин Цомерцу“ дана 28.01.2010., (страна 16008-16096).

из регистратора број 42 документације КТИ бр.22/12

авансни рачун предузећа д.о.о. „Пољоаграр“ број 002 од 10.02.2010., извод са текућег рачуна предузећа „Вулин Цомерц“ број 12 од 10.02.2010., извод са текућег рачуна ХИП Азотаре у реструктурирању број 25 од 10.02.2010., авансни рачун ХИП АЗОТАРЕ у реструктурирању Панчево број 40007 од 10.02.2010. са понудом 45020, извод са текућег рачуна ХИП АЗОТАРЕ у реструктурирању број 25 од 10.02.2010., извод са текућег рачуна „Вулин Цомерц“ број 29 од 10.02.2010., 1(један) рачун ХИП АЗОТАРЕ у реструктурирању Панчево испостављени предузећу „Пољоаграр“ број 257 од 03.03.2010. са одјавом број 2, рачун предузећа „Пољоаграр“ испостављени предузећу „Вулин Цомерц“ број 10 од 31.03.2010. са отпремницом број 10 од 31.03.2010., рачун предузећа „Вулин Цомерц“ број 2336 од 22.10.2010. са налогом за фактурисање и потврдом о

преносу власништва, рачун предузећа д.о.о. „Пољоаграр“ број 50 од 23.10.2010. са потврдом о ускладиштењу, потврда Продуктне берзе број 51-682 од 29.01.2010. испостављена д.о.о. „Пољоаграр“ са налогом за куповину, рачун предузећа д.о.о. „Пољоаграр“ број 2 испостављена „Вулин Цомерцу“ дана 29.01.2010. , (страна 16107-16128).

авансни рачун ЗЗ „Пустара“ број А00002 од 10.02.2010., извод са текућег рачуна предузећа „Вулин Цомерц“ број 29 од 10.02.2010., извод са текућег рачуна ХИП Азотаре у реструктурирању број 25 од 10.02.2010., авансни рачун ХИП АЗОТАРЕ у реструктурирању Панчево број 40006 од 10.02.2010. са понудом 45022, извод са текућег рачуна ХИП АЗОТАРЕ у реструктурирању број 25 од 10.02.2010. , извод са текућег рачуна „Вулин Цомерц“ број 12 од 10.02.2010., 1(један) рачун ХИП АЗОТАРЕ у реструктурирању Панчево испостављени ЗЗ „Пустара“ број 256 од 03.03.2010. са одјавом број 1, рачун ЗЗ „Пустара“ испостављени предузећу „Вулин Цомерц“ број Р00007 од 31.03.2010. са отпремницом, 2 (два) рачун предузећа „Вулин Цомерц“ број 2133 од 30.09.2010. и број 2514 од 30.10.2010., са налогом за фактурисање и потврдом о преносу власништва, 2 (два) рачуна ЗЗ „Пустара“ број Р00022 од 30.09.2010. и број Р 00018 од 30.10.2010. са отпремницама, потврда Продуктне берзе број 51-641 од 27.01.2010. испостављена ЗЗ „Пустара“ са налогом за куповину, на укупан износ од 60.722,80 динара, фактура број Р00001 ЗЗ „Пустара“ испостављена „Вулин Цомерцу“ дана 22.01.2010. на укупан износ од 60.741,68 динара (страна 16139-16165).

авансни рачун ЗСЗ „Сточар“ број 5 од 11.02.2010., извод са текућег рачуна предузећа „Вулин Цомерц“ од 11.02.2010., извод са текућег рачуна ЗСЗ „Сточар“ број 10 од 11.02.2010., извод са текућег рачуна ХИП Азотаре у реструктурирању број 26 од 11.02.2010. , авансни рачун ХИП АЗОТАРЕ у реструктурирању Панчево број 40008 од 11.02.2010. са понудом, 6(шест) рачуна ХИП АЗОТАРЕ у реструктурирању Панчево испостављени ЗСЗ „Сточар“ број 181 од 20.02.2010. са отпремницом број 140, 141, 144, 147, 148,; број 182 од 19.02.2010. са отпремницом број 128, 129, 132, 133, 134, 135, 138; број 174 од 18.02.2010. са отпремницом број 110, 111, 112, 113, 114, 116, 117, 118, 119, 121; број 135 од 17.02.2010. са отпремницом број 95, 96, 99, 101, 102, 103, 104, 107; број 115 од 16.02.2010. са отпремницом број 87, 88, 89, 90, 92, 93, 94; број 104 од 15.02.2010. са отпремницом број 79, 80, 81, 82, 84, 85, рачун ЗСЗ „Сточар“ испостављени предузећу „Вулин Цомерц“ број 2 од 31.03.2010. са отпремницом број 1, рачун предузећа „Вулин Цомерц“ број 274 од 26.04.2011. са власничким листом, рачун ЗСЗ „Сточар“ број 1 од 26.04.2011. са споразумом о преносу власништва, изјава о пребијању – компензацији између „Вулин Цомерц“ и ЗСЗ „Сточар“ број 79 од 26.04.2011., потврда Продуктне берзе број 51-634 од 26.01.2010. испостављена ЗСЗ „Сточар“ са налогом за куповину на укупан износ од 78.352 динара, фактура број 1/2010 ЗСЗ „Сточар“ испостављена „Вулин Цомерцу“ дана 27.01.2010. (страна 16178-16245).

авансни рачун ЗЗ „Кевил“ број 1/2010 од 16.02.2010., извод са текућег рачуна предузећа „Вулин Цомерц“ број 33 од 16.02.2010., извод са текућег рачуна ХИП Азотаре у реструктурирању број 28 од 16.02.2010. , авансни рачун ХИП АЗОТАРЕ у реструктурирању Панчево број 40009 од 16.02.2010. са понудом број 45023, извод са текућег рачуна „Вулин Цомерц“ број 34 од 17.02.2010. , 8(осам) рачуна

ХИП АЗОТАРЕ у реструктурирању Панчево испостављени 33 „Кевил” број 258 од 03.03.2010. са одјавом број 3; број 254 од 02.03.2010. са отпремницом број 212, 211, 209, 208, 207, 205; број 264 од 03.03.2010. са отпремницом број 214; број 247 од 01.03.2010. са отпремницом број 204, 203, 202, 201; број 238 од 26.02.2010. са отпремницом број 196, 195, 192; број 237 од 27.02.2010. са отпремницом број 198, 197; број 232 од 25.02.2010. са отпремницом број 190, 188, 187, 185, 153; број 218 од 24.02.2010. са отпремницом 180, 178, 175, 171; рачун 33 „Кевил” испостављени предузећу „Вулин Цомерц” број 3 од 05.03.2010. , 3 рачуна предузећа „Вулин Цомерц” број 2985 од 29.12.2010. и број 256 од 14.04.2011. и број 289 од 29.04.2011., 3 рачуна 33 „Кевил” број 51/2010 од 30.12.2010., број 6 од 19.04.2011. и број 7 од 29.04. 2011. , потврда Продуктне берзе број 51-603 од 26.01.2010. испостављена 33 „Кевил” са налогом за куповину, на укупан износ од 78.352 динара, рачун број 1 33 „Кевил” испостављена „Вулин Цомерцу” дана 27.01.2010. (страна 16257-16307). авансни рачун 33 „Прхово” број 00А01/10 од 11.02.2010., извод са текућег рачуна предузећа „Вулин Цомерц” број 34 од 17.02.2010., извод са текућег рачуна ХИП Азотаре у реструктурирању број 29 од 17.02.2010. , авансни рачун ХИП АЗОТАРЕ у реструктурирању Панчево број 40010 од 17.02.2010. са понудом извод са текућег рачуна „Вулин Цомерц” број 34 од 17.02.2010. , 6 рачуна ХИП АЗОТАРЕ у реструктурирању Панчево испостављени 33 „Прхово” број 230 од 25.02.2010. са отпремницом број 186, 189; број 220 од 24.02.2010. са отпремницом број 174, 176, 177, 179; број 208 од 23.02.2010. са отпремницом број 160, 162, 163, 164, 168, 169, 170; број 198 од 23.02.2010. са одјавом број 11; број 198 од 22.02.2010. са отпремницом број 150, 151, 152, 153, 154, 155, 156, 157; број 179 од 20.02.2010. са отпремницом број 142, 143, 145, 146, рачун 33 „Прхово” испостављени предузећу „Вулин Цомерц” број 11/10 од 31.03.2010. са налогом магацина број 168 од 31.03.2010., потврда Продуктне берзе број 51-828 од 03.02.2010. испостављена 33 „Прхово” са налогом за куповину, фактура број 6/10 33 „Прхово” испостављена „Вулин Цомерцу” дана 04.02.2010. (страна 16320-16353).

2 рачуна предузећа „Вулин Цомерц” испостављени 33 „Прхово” број 876 од 13.04.2010. и 850 од 08.04.2010. са отпремницама (страна 16356-16359).

финансијске картице предузећа ХИП Азотара у реструктурирању за земљорадничке задруге „Шимановци”, „Ратар СМ”, „Агројуниор”, „Пољоплод”, „Пољоаграр”, „Пустара”, „Сточар”, „Кевил”, „Прхово”, финансијске картице предузећа „Вулин Цомерц” за дате позајмице предузећу „Агро Мега Инвест” и „Фер Напредак” у 2010. години (страна 16364-16386).

из регистратора број 43 документације КТИ бр.22/12

фотокопија Налога „Продуктној берзи” Нови Сад, за куповину робе и то азотног ђубрива КАН 27% у количини од 1.000 тона од 29.01.2010. године (страна 16468).

Уговор о продаји регресираних минералних ђубрива бр. 1520 од 10.02.2010. године , Уговор о преузимању дуга бр. 1521 од 10.02.2010. године (страна 16469-16471).

Овлашћење ЕЗ „Еко Пиносава” од 22.02.2010. године, Рачун – отпремница „Еко Пиносава” од 24.02.2010. године (страна 16472-16473).

рачун „ХИП-Азотаре“ бр. 63 од 13.02.2010. године, власнички лист „ХИП-Азотаре“ – производни број 2/2010, отпремница „ХИП-Азотаре“ бр. 3 од 13.02.2010., Отпремнице „ХИП-Азотара“ доо Панчево на име „Еко Пиносава“ за крајње кориснике бр. 149, 150, 163, 171, 173, 174, 180, 183, 184, 185, 192, 193, 194, 203, 204 и 205. (страна 16474-16492).

одјава бр. 3. од 13.02.2010. године на 79,950 тона минералног ђубрива КАН, рачун „ХИП-Азотара“ бр. 73 од 13.02.2010. године (страна 16493-16494).

књиговодствена картица „ХИП-Азотаре“ за купца по уредби министарства о регресирању ЕЗ „Еко Пиносава“ (страна 16495-16497).

Потврда ПУ Смедерево о привремено одузетим предметима од Ђурић Славољуба од 12.10.2010. године (страна 16514-16515).

Уговор о продаји регресираниог минералног ђубрива бр. 1527 од 09.02.2010.г., Уговор о преузимању дуга бр. 1526 од 09.02.2010. године, Рачун „ХИП-Азотара“ бр. 72 од 13.02.2010. године (страна 16521-16524).

Отпремница бр. 2 од 28.04.2010. године (страна 16525).

Решење АПР бр. БД 36974/2005 од 11.07.2005. године

Уговор о продаји регресираниог минералног ђубрива Карбамид бр. 4883 од 26.04.2010. године, рачун „ХИП-Азотаре“ бр. 921 од 26.04.2010. године, „пренос на чување“ бр. 18, власнички лист бр. 57/2010., рачун „ХИП-Азотаре“ бр. 922, „пренос на чување“ бр. 19, власнички лист бр. 58/2010., Уговор о преузимању дуга бр. 4882 од 26.04.2010. године (страна 16535-16543).

Овлашћење дато од стране директора ЗЗ „Крњево“ од 26.04.2010. године, Књиговодствене картице ЗЗ „Крњево“ из Крњева, Копија деловодне књиге за 2010. годину (страна 16545-16550).

књиговодствена картица „ХИП-Азотаре“ за купца по уредби министарства о регресирању ЗЗ „Крњево“ (страна 16573-16575).

Налог ЗЗ „Ђорђе Савић 1896“ „Продуктној берзи“ Нови Сад за куповину регресираниог минералног ђубрива КАН у количини од 1.000 тона, Потврда куповине/Фактура бр. 51-1023 „Продуктне берзе“ Нови Сад од 20.04.2010. године, уговор о продаји регресираниог минералног ђубрива од 26.04.2010. године, заведеног у „ХИП-Азотари“ дана 06.05.2010. године под бројем 5234, уговор о преузимању дуга бр. 5233 заведен 06.05.2010. године, рачун „ХИП-Азотаре“ бр. 925 од 26.04.2010. године, отпремница „ХИП-Азотаре“ бр. 43 од 26.04.2010. године, власнички лист „ХИП-Азотаре“ бр. 60/2010 од 26.04.2010. године, овлашћене купца ЗЗ „Ђорђе Савић 1896“ од 26.04.2010. године, отпремница „ХИП-Азотаре“ на име ЗЗ „Ђорђе Савић 1896“ – 47 (четрдесетседам) комада (стран 16580-16634).

књиговодствена картица „ХИП-Азотаре“ за купца по уредби министарства о регресирању ЗЗ „Ђорђе Савић 1896“ (страна 16635-16637).

Потврда о привремено одузетим предметима од Савић Петра (страна 16638).

Уговор о продаји регресираниог минералног ђубрива бр. 3607 од 22.03.2010.г., Уговор о преузимању дуга бр. 3606 од 22.03.2010. године, Рачун „ХИП-Азотара“ доо бр. 69 од 13.02.2010. године, Отпремница бр. 6 од 13.02.2010. године, Власнички лист бр: 7/2010 од 13.02.2010. године, Овлашћење од 22.03.2010. године, Четрдесет четири (44) отпремнице туђе робе издате од стране „ХИП-Азотара“ доо купцу ЗЗ „Липовац“ из Баничине, Књиговодствена картиц ЗЗ „Липовац“ из Баничине, (16640-16679).

књиговодствена картица „ХИП-Азотаре“ за купца по уредби министарства о регресирању – 33 „Липовац“ (страна 16672-16674).

Уговор о продаји од дана 11.02.2010. године заведен у „ХИП-Азотари“ дана 12.02.2010. године под бр. 1681., Уговор о преузимињу дуга од дана 11.02.2010. године, Рачун-велепродаја број 68 од дана 13.02.2010г., Власнички лист-производни број 6/2010., Пренос на чување број 5, Овлашћење издато од стране директора 33 „Азања“ од дана 24.02.2010г. (страна 16677-16683).

књиговодствена картица „ХИП-Азотаре“ за купца по уредби министарства о регресирању 33 „Азања“ (страна 16684-16686).

Потврда о привремено одузетим предметима од лица Грујић Радосава (страна 16687).

овлашћење „НВ ПРО 1966“ доо Београд од 26.04.2010. године , рачун „ХИП-Азотаре“ бр. 995 од 30.04.2010. године , отпремница „ХИП-Азотаре“ бр. 59 од 30.04.2010. године , овлашћење „Агро форума“ од 11.06.2010. године (страна 16702-16708).

књиговодствена картица „ХИП-Азотаре“ за купца по уредби министарства о регресирању „НВ ПРО 1966“ доо Београд, изјава о пребијању бр. 231/2010 (страна 16709-16713).

Уговор о продаји меркантилне пшенице заведен дана 30.08.2010. године под бр. 9000. , рачун - отпремница бр. 170/10 „Агро форум“ од 16.08.2010. године , Власнички лист „Агро форум“ од 16.08.2010. године, Улаз број 2 „ХИП-Азотаре“ од 16.08.2010. године, књиговодствена картица конто 4330 и картица комитента (страна 16717-16724).

Уговор о продаји минералног ђубрива бр. 4644 од 15.04.2010. године , овлашћење „Агро форума“ од 25.06.2010. године , рачуни „ХИП-Азотаре“ бр. 1674, 1682, 1693, 1901, 1906, 1908, 1913, 1953, 1958, 1963, 1973, 1987, 1998, 2059, 2098, 2167, 2220, 2254, 2281, 2319, 2349, 2393, 2422, изјава о пребијању (компензацији) бр. 227/2010 од 22.09.2010. године, преглед докумената . отпремница „ХИП-Азотаре“ за купца „Агро форум“, картица „ХИП-Азотаре“ за купца „Агро форум“ за 2010. годину (страна 16734-16762).

Решење АПР бр. БД 11778/2008 од 07.03.2008. године којим је Мраовић Малиша постављен за директора и заступника „Агро медије“ доо Осипаоница, Решење АПР бр. БД 23799/2011 од 25.02.2011. године којим је Митић Драган постављен за директора „Агро медије“ доо Осипаоница (страна 16769-16771).

Уговор о продаји регресираног минералног ђубрива КАН између продавца „ХИП-Азотара“ доо Панчево и купца „Агро медија“ доо Осипаоница, од 26.04.2010. године, заведен у „ХИП-Азотари“ дана 06.05.2010. године под бр. 5235., Овлашћење „Агро медије“ од 29.04.2010. године на име 33 „Душановац“, Овлашћење „Агро медије“ од 11.06.2010. године на име „Биљни лекар“ , рачун „ХИП-Азотаре“ бр. 923 од 26.04.2010. , отпремница бр. 1 од 26.04.2010. године, рачун „ХИП-Азотаре“ бр. 924 од 26.04.2010. године, отпремница бр. 42. од 26.04.2010. године , власнички лист „ХИП-Азотаре“ бр. 59/2010 од 26.04.2010. године, појединачна овлашћења са припадјућим појединачним отпремницама „ХИП Азотари“ бр. 1130, 1131, 1138, 1145, 1208 и 1210., (страна 16772-16792).

Уговор о продаји меркантилне пшенице заведен дана 30.08.2010. године под бр. 9002. , рачун - отпремница бр. 30/10 „Агро медија“ од 16.08.2010. године , Власнички лист „Агро медија“ од 16.08.2010. године, Улаз број 1 „ХИП-Азотаре“

од 16.08.2010. године, Картица „ХИП-Азотаре“ за добављача „Агро медија“ за 2010. годину,, изјава о пребијању (компензацији) бр. 226/2010 од 22.09.2010. године (страна 16793-16801).

Пријемница „Биљни лекар“ бр. 1-9-13207 од 11.06.2010.године за 1.000 тона минералног ђубрива КАН 27% (страна 16818).

из регистратора број 43 документације КТИ бр.22/12

Синтетички преглед ентитета „Агро форум“ за период 01.01. – 31.12.2010., картица промета аналитике „Агро форум“ за купца „Обрадовић Промет“ доо Инђија, артица „Обрадовић промет“ за добављача „Агро форум“ за 2010.г.

картица промета аналитике „Агро форум“ за купца „Хемикс“, извод из Креди банке број 42 од 05.03.2010 године (страна 17176-17177).

картица промета аналитике „Агро форум“ за купца „Босал“ доо Панчево, (страна 17178-17179).

Потврда о привремено одузетим предметима од Мраовић Малише (страна 17234-17238).

из регистратора број 62 документације КТИ бр.22/12

Допис – власнички лист „Млинко А.М.О.С“ д.о.о. упућен „ХИП-АЗОТАРА“ д.о.о. бр.8999 од 30.08.2010 (стр.23631-23632)

Одговор на допис од 17.06.2011. „Млинко А.М.О.С“ д.о.о. упућен „ХИП-АЗОТАРА“ д.о.о. бр.8999 од 30.08.2010 (стр.23633)

Изјава о пребијању (компензацији) бр.247/2010 (стр.23634)

Изјава о пребијању (компензацији) бр.248/2010 (стр.23635)

Допис „ХИП Азотара“ д.о.о. упућен „Млинко А.М.О.С.“ – испорука меркантилне пшенице по власничком листу од 17.06.2011 (стр.23636)

Допис „ХИП Азотара“ д.о.о. упућен „Млинко А.М.О.С.“ од 12.02.2010. (стр.23637)

Кумулативне картице конта за добављаче и купце за период по датуму налога 01.01.2010.-31.12.2010. (стр.23638-23669)

Спецификација укупног промета по пословним партнерима конто 2020 за 2009. год. (стр.23670-23677)

Спецификација укупног промета по пословним партнерима конто 4330 за 2009. год. (стр.23678-23680)

Спецификација укупног промета по пословним партнерима конто 4330 за 2010. год. (стр.23681-23690)

Спецификација укупног промета по пословним партнерима конто 4330 за 2011. год. (стр.23691-23700)

Картица конта – период по датуму налога 01.01.2009.-31.12.2009. (стр.23701-23705)

Картица робе за период од 01.01.2009.-31.12.2009.(стр.23706-23711)

Картица конта – период по датуму налога 01.01.2010.-31.12.2010. (стр.23712-23725)

Картица робе за период од 01.01.2010.-31.12.2010.(стр.23726-23743)

Картица конта – период по датуму налога 01.01.2011.-31.12.2011. (стр.23744-23745)

„Eurobank EFG“ – изводи (стр.23746-23776)

Калкулација 7 од 13.02.2010. са рачуном 33 „Ратар бр.33/2010 од 13.02.2010.“ – (стр.23777-23778)
Калкулација 4 од 12.02.2010. са рачуном 33 „Ратар“ бр.32/2010 од 12.02.2010.(стр.23779-23780)
Калкулација 3 од 11.02.2010. са рачуном 33 „Ратар“ бр.31/2010 од 11.02.2010.(стр.23781-23782)
Калкулација 2 од 10.02.2010. са рачуном 33 „Ратар“ бр.30/2010 од 10.02.2010.(стр.23783-23784)
Дневник налога за књижење (23785)
Дневник налога примљених рачуна 168 од 31.10.2010. (23786)
Калкулација 58 од 20.10.2010. са рачуном 33 „Ратар“ бр.87/2010 од 20.10.2010.(стр.23787-23788)
Калкулација 57 од 19.10.2010. са рачуном 33 „Ратар“ бр.86/2010 од 19.10.2010.(стр.23789-23790)
Калкулација 56 од 18.10.2010. са рачуном 33 „Ратар“ бр.85/2010 од 18.10.2010.(стр.23791-23792)
Калкулација 55 од 17.10.2010. са рачуном 33 „Ратар“ бр.84/2010 од 17.10.2010.(стр.23793-23794)
Калкулација 54 од 17.10.2010. са рачуном 33 „Ратар“ бр.83/2010 од 17.10.2010.(стр.23795-23796)
Калкулација 53 од 16.10.2010. са рачуном 33 „Ратар“ бр.82/2010 од 16.10.2010.(стр.23797-23798)
Калкулација 52 од 15.10.2010. са рачуном 33 „Ратар“ бр.81/2010 од 15.10.2010.(стр.23799-23800)
Калкулација 51 од 14.10.2010. са рачуном 33 „Ратар“ бр.80/2010 од 14.10.2010.(стр.23801-23802)
Калкулација 50 од 14.10.2010. са рачуном 33 „Ратар“ бр.79/2010 од 14.10.2010.(стр.23803-23804)
Калкулација 49 од 13.10.2010. са рачуном 33 „Ратар“ бр.78/2010 од 13.10.2010.(стр.23805-23806)
Калкулација 48 од 13.10.2010. са рачуном 33 „Ратар“ бр.77/2010 од 13.10.2010.(стр.23807-23808)
Калкулација 47 од 13.10.2010. са рачуном 33 „Ратар“ бр.76/2010 од 13.10.2010.(стр.23809-23810)
Калкулација 46 од 05.10.2010. са рачуном 33 „Ратар“ бр.75/2010 од 05.10.2010.(стр.23811-23812)
Калкулација 6 од 12.02.2010. са рачуном „33 Буџићи“ Доње Шипље бр.23 од 12.02.2010.(стр.23813-23814)
Калкулација 5 од 12.02.2010. са рачуном „33 Буџићи“ Доње Шипље бр.24 од 12.02.2010.(стр.23815-23816)
Дневник налога за књижење (23817)
Калкулација 13 од 17.02.2010. са рачуном „33 Буџићи“ Доње Шипље бр.29 од 17.02.2010.(стр.23818-23819)
Калкулација 12 од 17.02.2010. са рачуном „33 Буџићи“ Доње Шипље бр.28 од 12.02.2010.(стр.23820-23821)
Калкулација 11 од 16.02.2010. са рачуном „33 Буџићи“ Доње Шипље бр.27 од 16.02.2010.(стр.23822-23823)

Калкулација 10 од 15.02.2010. са рачуном „33 Буџићи“ Доње Шипље бр.26 од 15.02.2010.(стр.23824-23825)
Калкулација 9 од 13.02.2010. са рачуном „33 Буџићи“ Доње Шипље бр.25 од 13.02.2010.(стр.23826-23827)
Калкулација 36 од 18.10.2010. са рачуном „33 Буџићи“ Доње Шипље бр.89/10 од 18.10.2010.(стр.23828-23829)
Калкулација 35 од 16.10.2010. са рачуном „33 Буџићи“ Доње Шипље бр.88/10 од 16.10.2010.(стр.23830-23831)
Калкулација 34 од 15.10.2010. са рачуном „33 Буџићи“ Доње Шипље бр.87/10 од 15.10.2010.(стр.23832-23833)
Калкулација 33 од 15.10.2010. са рачуном „33 Буџићи“ Доње Шипље бр.86/10 од 15.10.2010.(стр.23834-23835)
Калкулација 32 од 14.10.2010. са рачуном „33 Буџићи“ Доње Шипље бр.85/10 од 14.10.2010.(стр.23836-23837)
Калкулација 37 од 19.10.2010. са рачуном „33 Буџићи“ Доње Шипље бр.90/10 од 19.10.2010.(стр.23838-23839)
Калкулација 38 од 20.10.2010. са рачуном „33 Буџићи“ Доње Шипље бр.91/10 од 20.10.2010.(стр.23840-23841)
Калкулација 39 од 23.10.2010. са рачуном „33 Буџићи“ Доње Шипље бр.92/10 од 23.10.2010.(стр.23842-23843)
Калкулација 40 од 22.10.2010. са рачуном „33 Буџићи“ Доње Шипље бр.93/10 од 22.10.2010.(стр.23844-23845)
Калкулација 41 од 23.10.2010. са рачуном „33 Буџићи“ Доње Шипље бр.934/10 од 23.10.2010.(стр.23846-23847)
Калкулација 42 од 25.10.2010. са рачуном „33 Буџићи“ Доње Шипље бр.95/10 од 25.10.2010.(стр.23848-23849)
Калкулација 43 од 21.10.2010. са рачуном „33 Буџићи“ Доње Шипље бр.96/10 од 21.10.2010.(стр.23850-23851)
Калкулација 44 од 27.10.2010. са рачуном „33 Буџићи“ Доње Шипље бр.97/10 од 27.10.2010.(стр.23852-23853)
Калкулација 45 од 26.10.2010. са рачуном „33 Буџићи“ Доње Шипље бр.98/10 од 26.10.2010.(стр.23854-23855)
Дневник налога за књижење (23856)
Калкулација 31 од 28.10.2010. са рачуном 33 „Будућност“ Добановци бр.84/10 од 28.10.2010.(стр.23857-23858)
Калкулација 30 од 27.10.2010. са рачуном 33 „Будућност“ Добановци бр.83/10 од 27.10.2010.(стр.23859-23860)
Калкулација 29 од 26.10.2010. са рачуном 33 „Будућност“ Добановци бр.82/10 од 26.10.2010.(стр.23861-23862)
Калкулација 28 од 26.10.2010. са рачуном 33 „Будућност“ Добановци бр.81/10 од 26.10.2010.(стр.23863-23864)
Калкулација 27 од 26.10.2010. са рачуном 33 „Будућност“ Добановци бр.80/10 од 26.10.2010.(стр.23865-23866)
Калкулација 26 од 26.10.2010. са рачуном 33 „Будућност“ Добановци бр.79/10 од 26.10.2010.(стр.23867-23868)
Калкулација 25 од 24.10.2010. са рачуном 33 „Будућност“ Добановци бр.78/10 од 26.10.2010.(стр.23868/1-23869)

Калкулација 24 од 25.10.2010. са рачуном 33 „Будућност“ Добановци бр.77/10 од 25.10.2010.(стр.23870-23871)
Калкулација 23 од 22.10.2010. са рачуном 33 „Будућност“ Добановци бр.76/10 од 22.10.2010.(стр.23872-23873)
Калкулација 22 од 20.10.2010. са рачуном 33 „Будућност“ Добановци бр.75/10 од 20.10.2010.(стр.23874-23875)
Калкулација 8 од 13.02.2010. са рачуном 33 „Будућност“ Добановци бр.9/10 од 13.02.2010.(стр.23876-23877)

из регистратора број 63 документације КТИ бр.22/12

Дневник налога за књижење предузећа „Млинко Амос“ ДОО од 29.01.2010. године (страна 23878)
Дневник налога издатих рачуна предузећа „Млинко Амос“ ДОО од 31.01.2010. године (страна 23879)
Рачун број 013/10 предузећа „Млинко Амос“ ДОО од 26.01.2010. године (страна 23880)
Отпремнице робе број 06 и 07 предузећа „Млинко Амос“ ДОО од 26.01.2010. године (стране 23881-23882)
Рачун број 016/10 предузећа „Млинко Амос“ ДОО од 29.01.2010. године (страна 23883)
Отпремнице робе број 32, 31, 29, 28, 26, 25, 24, 23, 22, 21 предузећа „Млинко Амос“ ДОО од 29.01.2010. године (стране 23884-23897)
Дневник налога за књижење предузећа „Млинко Амос“ ДОО од 01.04.2010. године (стране 23894)
Рачун број 017/10 предузећа „Млинко Амос“ ДОО од 01.02.2010. године (страна 23895)
Рачун број 018/10 предузећа „Млинко Амос“ ДОО од 01.02.2010. године (страна 23896)
Отпремнице робе број 33, 34, 035, 036 предузећа „Млинко Амос“ ДОО од 01.02.2010. године (стране 23897-23900)
Рачун број 019/10 предузећа „Млинко Амос“ ДОО од 01.02.2010. године (страна 23901)
Рачун број 021/10 предузећа „Млинко Амос“ ДОО од 01.02.2010. године (страна 23902)
Отпремница робе број 19 предузећа „Млинко Амос“ ДОО до 01.02.2010. године (страна 23903)
Рачун број 020/10 предузећа „Млинко Амос“ ДОО од 01.02.2010. године (страна 23904)
Отпремница робе број 18 предузећа „Млинко Амос“ ДОО од 01.02.2010. године (страна 23905)
Рачун број 022/10 предузећа „Млинко Амос“ ДОО од 01.02.2010. године (страна 23906)
Рачун број 024/10 предузећа „Млинко Амос“ ДОО од 02.02.2010. године (страна 23907)
Отпремнице робе број 031 и 032 предузећа „Млинко Амос“ ДОО од 02.02.2010. године (стране 23908-23909)

Рачун број 023/10 предузећа „Млинко Амос“ ДОО од 01.02.2010. године (страна 23910)

Рачун број 027/10 предузећа „Млинко Амос“ ДОО од 02.02.2010. године (страна 23911)

Рачун број 026/10 предузећа „Млинко Амос“ ДОО од 02.02.2010. године (страна 23912)

Отпремница робе број 013 предузећа „Млинко Амос“ ДОО од 01.02.2010. године (страна 23913)

Рачун број 029/10 предузећа „Млинко Амос“ ДОО од 04.02.2010. године (страна 23914)

Отпремница робе број 15 предузећа „Млинко Амос“ ДОО од 04.02.2010. године (страна 23915)

Рачун број 030/10 предузећа „Млинко Амос“ ДОО од 04.02.2010. године (страна 23916)

Отпремница робе број 015 предузећа „Млинко Амос“ ДОО од 04.02.2010. године (страна 23917)

Рачун број 031/10 предузећа „Млинко Амос“ ДОО од 05.02.2010. године (страна 23918)

Рачун број 032/10 предузећа „Млинко Амос“ ДОО од 06.02.2010. године (страна 23919)

Отпремнице робе број 016 и 017 предузећа „Млинко Амос“ ДОО од 04.02.2010. године (страна 23920-23921)

Рачун број 033/10 предузећа „Млинко Амос“ ДОО од 06.02.2010. године (страна 23922)

Отпремнице робе број 20, 21, 022, 023 предузећа „Млинко Амос“ ДОО од 05.02. и 06.02.2010. године (стране 23923-23926)

Рачун број 037/10 предузећа „Млинко Амос“ ДОО од 09.02.2010. године (страна 23927)

Отпремница робе број 012 предузећа „Млинко Амос“ ДОО од 01.02.2010. године (страна 23928)

Отпремница робе број 014 предузећа „Млинко Амос“ ДОО од 03.02.2010. године (страна 23929)

Отпремница робе број 019 предузећа „Млинко Амос“ ДОО од 08.01.2010. године (страна 23930)

Рачун број 038/10 предузећа „Млинко Амос“ ДОО од 08.02.2010. године (страна 23931)

Отпремнице робе број 025 и 024 предузећа „Млинко Амос“ ДОО од 08.02.2010. године (стране 23932-23933)

Рачун број 039/10 предузећа „Млинко Амос“ ДОО од 09.02.2010. године (страна 23934)

Отпремнице робе број 027 и 026 предузећа „Млинко Амос“ ДОО од 09.02.2010. године (стране 23935-23936)

Рачун број 040/10 предузећа „Млинко Амос“ ДОО од 10.02.2010. године (страна 23937)

Отпремнице робе број 028 и 029 предузећа „Млинко Амос“ ДОО од 10.02.2010. године (стране 23938-23939)

Рачун број 041/10 предузећа „Млинко Амос“ ДОО од 10.02.2010. године (страна 23940)
Рачун број 045/10 предузећа „Млинко Амос“ ДОО од 16.02.2010. године (страна 23941)
Отпремница робе број 042 предузећа „Млинко Амос“ ДОО од 15.02.2010. године (страна 23942)
Отпремница робе број 041 предузећа „Млинко Амос“ ДОО од 13.02.2010. године (страна 23943)
Отпремница робе број 038 предузећа „Млинко Амос“ ДОО од 12.02.2010. године (страна 23944)
Отпремница робе број 035 предузећа „Млинко Амос“ ДОО од 11.02.2010. године (страна 23945)
Отпремница робе број 034 предузећа „Млинко Амос“ ДОО од 11.02.2010. године (страна 23946)
Рачун број 042/10 предузећа „Млинко Амос“ ДОО од 11.02.2010. године (страна 23947)
Рачун број 044/10 предузећа „Млинко Амос“ ДОО од 12.02.2010. године (страна 23948)
Отпремница робе број 032 предузећа „Млинко Амос“ ДОО од 12.02.2010. године (страна 23949)
Рачун број 046/10 предузећа „Млинко Амос“ ДОО од 16.02.2010. године (страна 23950)
Рачун број 049/10 предузећа „Млинко Амос“ ДОО од 16.02.2010. године (страна 23951)
Отпремница робе број 043 предузећа „Млинко Амос“ ДОО од 16.02.2010. године (страна 23952)
Рачун број 047/10 предузећа „Млинко Амос“ ДОО од 16.02.2010. године (страна 23953)
Отпремница робе број 033 предузећа „Млинко Амос“ ДОО од 10.02.2010. године (страна 23954)
Отпремница робе број 037 предузећа „Млинко Амос“ ДОО од 11.02.2010. године (страна 23955)
Отпремница робе број 039 предузећа „Млинко Амос“ ДОО од 12.02.2010. године (страна 23956)
Рачун број 050/10 предузећа „Млинко Амос“ ДОО од 17.02.2010. године (страна 23957)
Отпремница робе број 044 предузећа „Млинко Амос“ ДОО од 17.02.2010. године (страна 23958)
Рачун број 051/10 предузећа „Млинко Амос“ ДОО од 17.02.2010. године (страна 23959)
Отпремница робе број 045 предузећа „Млинко Амос“ ДОО од 17.02.2010. године (страна 23960)
Рачун број 052/10 предузећа „Млинко Амос“ ДОО од 18.02.2010. године (страна 23961)
Отпремница робе број 046 предузећа „Млинко Амос“ ДОО од 18.02.2010. године (страна 23962)

Рачун број 053/10 предузећа „Млинко Амос“ ДОО од 18.02.2010. године (страна 23963)
Отпремница робе број 047 предузећа „Млинко Амос“ ДОО од 18.02.2010. године (страна 23964)
Рачун број 054/10 предузећа „Млинко Амос“ ДОО од 18.02.2010. године (страна 23965)
Дневник налога за књижење предузећа „Млинко Амос“ ДОО од 01.03.2010. године (страна 23966)
Рачун број 055/10 предузећа „Млинко Амос“ ДОО од 18.02.2010. године (страна 23967)
Дневник налога за књижење предузећа „Млинко Амос“ ДОО од 01.03.2010. године (страна 23968)
Дневник налога издатих рачуна предузећа „Млинко Амос“ ДОО од 01.03.2010. године (страна 23969)
Рачун број 055/10 предузећа „Млинко Амос“ ДОО од 18.02.2010. године (страна 23971)
Рачун број 056/10 предузећа „Млинко Амос“ ДОО од 18.02.2010. године (страна 23972)
Отпремница робе број 055 предузећа „Млинко Амос“ ДОО од 18.02.2010. године (страна 23973)
Рачун број 058/10 предузећа „Млинко Амос“ ДОО од 17.02.2010. године (страна 23974)
Рачун број 059/10 предузећа „Млинко Амос“ ДОО од 22.02.2010. године (страна 23975)
Отпремница робе број 036 предузећа „Млинко Амос“ ДОО од 22.02.2010. године (страна 23976)
Рачун број 061/10 предузећа „Млинко Амос“ ДОО од 19.02.2010. године (страна 23977)
Рачун број 063/10 предузећа „Млинко Амос“ ДОО од 22.02.2010. године (страна 23978)
Рачун број 064/10 предузећа „Млинко Амос“ ДОО од 24.02.2010. године (страна 23979)
Отпремница робе број 015 предузећа „Млинко Амос“ ДОО од 24.02.2010. године (страна 23980)
Отпремница робе број 034 предузећа „Млинко Амос“ ДОО од 11.02.2010. године (страна 23981)
Отпремница робе број 001 предузећа „Млинко Амос“ ДОО од 17.02.2010. године (страна 23982)
Отпремница робе број 016 предузећа „Млинко Амос“ ДОО од 01.02.2010. године (страна 23983)
Рачун број 062/10 предузећа „Млинко Амос“ ДОО од 19.02.2010. године (страна 23984)
Отпремница робе број 13/НПК предузећа „Млинко Амос“ ДОО од 19.03.2010. године (страна 23985)
Отпремница робе број 14/НПК предузећа „Млинко Амос“ ДОО од 19.01.2010. године (страна 23986)

Рачун број 065/10 предузећа „Млинко Амос“ ДОО од 23.02.2010. године (страна 23987)
Рачун број 066/10 предузећа „Млинко Амос“ ДОО од 24.02.2010. године (страна 23988)
Рачун број 067/10 предузећа „Млинко Амос“ ДОО од 24.02.2010. године (страна 23989)
Рачун број 068/10 предузећа „Млинко Амос“ ДОО од 24.02.2010. године (страна 23990)
Рачун број 078/10 предузећа „Млинко Амос“ ДОО од 25.02.2010. године (страна 23991)
Рачун број 079/10 предузећа „Млинко Амос“ ДОО од 25.02.2010. године (страна 23992)
Рачун број 080/10 предузећа „Млинко Амос“ ДОО од 26.02.2010. године (страна 23993)
Отпремница робе број 067 предузећа „Млинко Амос“ ДОО од 25.02.2010. године (страна 23994)
Отпремница робе број 068 предузећа „Млинко Амос“ ДОО од 26.02.2010. године (страна 23995)
Рачун број 083 предузећа „Млинко Амос“ ДОО од 01.03.2010. године (страна 23996)
Отпремница робе број 072 предузећа „Млинко Амос“ ДОО од 01.03.2010. године (страна 23997)
Рачун број 084 предузећа „Млинко Амос“ ДОО од 01.03.2010. године (страна 23998)
Отпремница робе број 073 предузећа „Млинко Амос“ ДОО од 01.03.2010. године (страна 23999)
Рачун број 086/10 предузећа „Млинко Амос“ ДОО од 03.03.2010. године (страна 24000)
Отпремница робе број 074 предузећа „Млинко Амос“ ДОО од 03.03.2010. године (страна 24001)
Рачун број 091/10 предузећа „Млинко Амос“ ДОО од 04.03.2010. године (страна 24002)
Отпремнице робе број 80 и 081 предузећа „Млинко Амос“ ДОО од 04.03.2010. године (страна 24003-24004)
Рачун број 092/10 предузећа „Млинко Амос“ ДОО од 05.03.2010. године (страна 24005)
Отпремнице робе број 78 и 077 предузећа „Млинко Амос“ ДОО од 05.03.2010. године (страна 24006-24007)
Рачун број 094/10 предузећа „Млинко Амос“ ДОО од 09.03.2010. године (страна 24008)
Отпремнице робе број 085 и 02 предузећа „Млинко Амос“ ДОО од 09.03.2010. године (страна 24009-24010)
Рачун број 090/10 предузећа „Млинко Амос“ ДОО од 06.03.2010. године (страна 24011)
Отпремница робе број 79 предузећа „Млинко Амос“ ДОО од 06.03.2010. године (страна 24012)

Рачун број 093/10 предузећа „Млинко Амос“ ДОО од 06.03.2010. године (страна 24013)
Отпремнице робе број 069 и 070 предузећа „Млинко Амос“ ДОО од 06.03.2010. године (страна 24014-24015)
Рачун број 095/10 предузећа „Млинко Амос“ ДОО од 09.03.2010. године (страна 24016)
Отпремнице робе број 082, 083 и 084 предузећа „Млинко Амос“ ДОО од 09.03.2010. године (страна 24017-24019)
Рачун број 096/10 предузећа „Млинко Амос“ ДОО од 10.03.2010. године (страна 24020)
Отпремница робе број 086 предузећа „Млинко Амос“ ДОО од 10.03.2010. године (страна 24021)
Рачун број 097/10 предузећа „Млинко Амос“ ДОО од 10.03.2010. године (страна 24022)
Отпремнице робе број 088 и 087 предузећа „Млинко Амос“ ДОО од 10.03.2010. године (страна 24023-24024)
Рачун број 099/10 предузећа „Млинко Амос“ ДОО од 10.03.2010. године (страна 24025)
Отпремница робе број 027 предузећа „Млинко Амос“ ДОО од 02.03.2010. године (страна 24026)
Рачун број 099/10 предузећа „Млинко Амос“ ДОО од 10.03.2010. године (страна 24027)
Рачун број 100/10 предузећа „Млинко Амос“ ДОО од 11.03.2010. године (страна 24028)
Отпремница робе број 089 предузећа „Млинко Амос“ ДОО од 11.03.2010. године (страна 24029)
Рачун број 101/10 предузећа „Млинко Амос“ ДОО од 10.03.2010. године (страна 24030)
Отпремница робе број 090 предузећа „Млинко Амос“ ДОО од 09.03.2010. године (страна 24031)
Рачун број 102/10 предузећа „Млинко Амос“ ДОО од 10.03.2010. године (страна 24032)
Отпремница робе број 91 предузећа „Млинко Амос“ ДОО од 10.03.2010. године (страна 24033)
Рачун број 103/10 предузећа „Млинко Амос“ ДОО од 12.03.2010. године (страна 24034)
Отпремница робе број 092 предузећа „Млинко Амос“ ДОО од 12.03.2010. године (страна 24035)
Рачун број 104/10 предузећа „Млинко Амос“ ДОО од 12.03.2010. године (страна 24036)
Отпремница робе број 093 предузећа „Млинко Амос“ ДОО од 12.03.2010. године (страна 24037)
Дневник налога за књижење од 15.03.2010. године предузећа „Млинко Амос“ ДОО (страна 24038)
Рачун број 105/10 предузећа „Млинко Амос“ ДОО од 15.03.2010. године (страна 24039)

Отпремница робе број 094 предузећа „Млинко Амос“ ДОО од 15.03.2010. године (страна 24040)
Рачун број 106/10 предузећа „Млинко Амос“ ДОО од 15.03.2010. године (страна 24041)
Отпремница робе број 094 предузећа „Млинко Амос“ ДОО од 18.03.2010. године (страна 24042)
Отпремница робе број 095 предузећа „Млинко Амос“ ДОО од 15.03.2010. године (страна 24043)
Рачун број 107/10 предузећа „Млинко Амос“ ДОО од 15.03.2010. године (страна 24044)
Отпремница робе број 014 предузећа „Млинко Амос“ ДОО од 15.03.2010. године (страна 24045)
Рачун број 112/10 предузећа „Млинко Амос“ ДОО од 19.03.2010. године (страна 24046)
Отпремница робе број 096 предузећа „Млинко Амос“ ДОО од 19.03.2010. године (страна 24047)
Рачун број 113/10 предузећа „Млинко Амос“ ДОО од 18.03.2010. године (страна 24048)
Отпремнице робе број 096 и 097 предузећа „Млинко Амос“ ДОО од 18.03.2010. године (страна 24049-24050)
Рачун број 114/10 предузећа „Млинко Амос“ ДОО од 18.03.2010. године (страна 24051)
Отпремница робе број 015 предузећа „Млинко Амос“ ДОО од 18.03.2010. године (страна 24052)
Рачун број 115/10 предузећа „Млинко Амос“ ДОО од 22.03.2010. године (страна 24053)
Отпремнице робе број 015 и 016 предузећа „Млинко Амос“ ДОО од 18.03.2010. године (страна 24054-24055)
Отпремница робе 017 предузећа „Млинко Амос“ ДОО од 19.03.2010. године (страна 24056)
Рачун број 116/10 предузећа „Млинко Амос“ ДОО од 22.03.2010. године (страна 24057)
Отпремнице робе број 098 предузећа „Млинко Амос“ ДОО од 18.03.2010. године (страна 24058)
Рачун број 117/10 предузећа „Млинко Амос“ ДОО од 23.03.2010. године (страна 24059)
Отпремнице робе број 099 предузећа „Млинко Амос“ ДОО од 19.03.2010. године (страна 24060)
Рачун број 118/10 предузећа „Млинко Амос“ ДОО од 22.03.2010. године (страна 24061)
Отпремница робе број 100 предузећа „Млинко Амос“ ДОО од 20.03.2010. године (страна 24062)
Отпремница робе број 101 предузећа „Млинко Амос“ ДОО од 21.03.2010. године (страна 24063)
Отпремница робе број 102 предузећа „Млинко Амос“ ДОО од 22.03.2010. године (страна 24064)

Рачун број 119/10 предузећа „Млинко Амос“ ДОО од 24.03.2010. године (страна 24065)
Отпремница робе број 103 предузећа „Млинко Амос“ ДОО од 24.03.2010. године (страна 24066)
Рачун број 121/10 предузећа „Млинко Амос“ ДОО од 24.03.2010. године (страна 24067)
Отпремница робе број 017 предузећа „Млинко Амос“ ДОО од 24.03.2010. године (страна 24068)
Рачун број 122/10 предузећа „Млинко Амос“ ДОО од 24.03.2010. године (страна 24069)
Отпремница робе број 019 предузећа „Млинко Амос“ ДОО од 24.03.2010. године (страна 24070)
Дневник налога за књижење предузећа „Млинко Амос“ ДОО од 24.03.2010. године (страна 24071)
Дневник налога издатих рачуна број 23 предузећа „Млинко Амос“ ДОО од 24.03.2010. године
Рачун број 123/10 предузећа „Млинко Амос“ ДОО од 24.03.2010. године (страна 24073)
Рачун број 124/10 предузећа „Млинко Амос“ ДОО од 24.03.2010. године (страна 24074)
Отпремница робе број 72 предузећа „Млинко Амос“ ДОО од 18.03.2010. године (страна 24075)
Рачун број 125/10 предузећа „Млинко Амос“ ДОО од 24.03.2010. године (страна 24076)
Отпремница робе број 020 предузећа „Млинко Амос“ ДОО од 26.03.2010. године (страна 24077)
Рачун број 126/10 предузећа „Млинко Амос“ ДОО од 25.03.2010. године (страна 24078)
Отпремница робе број 021 предузећа „Млинко Амос“ ДОО од 26.03.2010. године (страна 24079)
Рачун број 127/10 предузећа „Млинко Амос“ ДОО од 26.03.2010. године (страна 24080)
Отпремница робе број 104 предузећа „Млинко Амос“ ДОО од 26.03.2010. године (страна 24081)
Рачун број 128/10 предузећа „Млинко Амос“ ДОО од 26.03.2010. године (страна 24082)
Отпремница робе број 018 предузећа „Млинко Амос“ ДОО од 24.03.2010. године (страна 24083)
Рачун број 129/10 предузећа „Млинко Амос“ ДОО од 26.03.2010. године (страна 24084)
Отпремница робе број 023 предузећа „Млинко Амос“ ДОО од 26.03.2010. године (страна 24085)
Рачун број 130/10 предузећа „Млинко Амос“ ДОО од 26.03.2010. године (страна 24086)
Отпремница робе број 105 предузећа „Млинко Амос“ ДОО од 26.03.2010. године (страна 24087)

Рачун број 131/10 предузећа „Млинко Амос“ ДОО од 27.03.2010. године (страна 24088)
Отпремница робе број 106 предузећа „Млинко Амос“ ДОО од 27.03.2010. године (страна 24089)
Рачун број 133/10 предузећа „Млинко Амос“ ДОО од 27.03.2010. године (страна 24090)
Отпремница робе број 022 предузећа „Млинко Амос“ ДОО од 26.03.2010. године (страна 24091)
Рачун број 141/10 предузећа „Млинко Амос“ ДОО од 28.03.2010. године (страна 24092)
Рачун број 142/10 предузећа „Млинко Амос“ ДОО од 29.03.2010. године (страна 24093)
Рачун број 144/10 предузећа „Млинко Амос“ ДОО од 31.03.2010. године (страна 24094)
Отпремница робе број 026 предузећа „Млинко Амос“ ДОО од 31.03.2010. године (страна 24095)
Рачун број 147/10 предузећа „Млинко Амос“ ДОО од 01.04.2010. године (страна 24096)
Отпремница робе број 027 предузећа „Млинко Амос“ ДОО од 01.04.2010. године (страна 24097)
Рачун број 150/10 предузећа „Млинко Амос“ ДОО од 06.04.2010. године (страна 24098)
Отпремница робе број 028 предузећа „Млинко Амос“ ДОО од 06.04.2010. године (страна 24099)
Рачун број 151/10 предузећа „Млинко Амос“ ДОО од 06.04.2010. године (страна 24100)
Отпремница робе број 029 предузећа „Млинко Амос“ ДОО од 06.04.2010. године (страна 24101)
Рачун број 152/10 предузећа „Млинко Амос“ ДОО од 30.03.2010. године (страна 24102)
Рачун број 153/10 предузећа „Млинко Амос“ ДОО од 31.03.2010. године (страна 24103)
Рачун број 154/10 предузећа „Млинко Амос“ ДОО од 06.04.2010. године (страна 24104)
Рачун број 155/10 предузећа „Млинко Амос“ ДОО од 06.04.2010. године (страна 24105)
Рачун број 168/10 предузећа „Млинко Амос“ ДОО од 12.04.2010. године (страна 24106)
Отпремница робе број 118 предузећа „Млинко Амос“ ДОО од 07.04.2010. године (страна 24107)
Рачун број 169/10 предузећа „Млинко Амос“ ДОО од 12.04.2010. године (страна 24108)
Отпремница робе број 109 предузећа „Млинко Амос“ ДОО од 08.04.2010. године (страна 24109)
Рачун број 170/10 предузећа „Млинко Амос“ ДОО од 12.04.2010. године (страна 24110)

Рачун број 171/10 предузећа „Млинко Амос“ ДОО од 12.04.2010. године (страна 24111)
Отпремница робе број 114 предузећа „Млинко Амос“ ДОО од 07.04.2010. године (страна 24112)
Рачун број 173/10 предузећа „Млинко Амос“ ДОО од 13.04.2010. године (страна 24113)
Рачун број 174/10 предузећа „Млинко Амос“ ДОО од 13.04.2010. године (страна 24114)
Рачун број 175/10 предузећа „Млинко Амос“ ДОО од 14.04.2010. године (страна 24113)
Рачун број 185/10 предузећа „Млинко Амос“ ДОО од 15.04.2010. године (страна 24116)
Отпремница робе број 121 предузећа „Млинко Амос“ ДОО од 01.04.2010. године (страна 24117)
Отпремница робе број 122 предузећа „Млинко Амос“ ДОО од 05.04.2010. године (страна 24118)
Отпремница робе број 123 предузећа „Млинко Амос“ ДОО од 05.04.2010. године (страна 24119)
Отпремница робе број 124 предузећа „Млинко Амос“ ДОО од 06.04.2010. године (страна 24120)
Отпремница робе број 125 предузећа „Млинко Амос“ ДОО од 07.04.2010. године (страна 24121)
Отпремница робе број 126 предузећа „Млинко Амос“ ДОО од 08.04.2010. године (страна 24122)
Отпремница робе број 127 предузећа „Млинко Амос“ ДОО од 10.04.2010. године (страна 24123)
Отпремница робе број 128 предузећа „Млинко Амос“ ДОО од 10.04.2010. године (страна 24124)
Отпремница робе број 129 предузећа „Млинко Амос“ ДОО од 12.04.2010. године (страна 24125)
Рачун број 189/10 предузећа „Млинко Амос“ ДОО од 19.04.2010. године (страна 24126)
Рачун број 198/10 предузећа „Млинко Амос“ ДОО од 22.04.2010. године (страна 24127)
Отпремница робе број 134 предузећа „Млинко Амос“ ДОО од 14.04.2010. године (страна 24128)
Отпремница робе број 133 предузећа „Млинко Амос“ ДОО од 14.04.2010. године (страна 24129)
Отпремница робе број 132 предузећа „Млинко Амос“ ДОО од 13.04.2010. године (страна 24130)
Отпремница робе број 131 предузећа „Млинко Амос“ ДОО од 13.04.2010. године (страна 24131)
Рачун број 204/10 предузећа „Млинко Амос“ ДОО од 26.04.2010. године (страна 24132)
Отпремница робе број 122 предузећа „Млинко Амос“ ДОО од 23.04.2010. године (страна 24133)

Отпремница робе број 123 предузећа „Млинко Амос“ ДОО од 23.04.2010. године (страна 24134)
Отпремница робе број 124 предузећа „Млинко Амос“ ДОО од 23.04.2010. године (страна 24135)
Рачун број 211/10 предузећа „Млинко Амос“ ДОО од 29.04.2010. године (страна 24136)
Рачун број 220/10 предузећа „Млинко Амос“ ДОО од 30.04.2010. године (страна 24137)
Рачун број 221/10 предузећа „Млинко Амос“ ДОО од 30.04.2010. године (страна 24138)
Рачун број 225/10 предузећа „Млинко Амос“ ДОО од 03.05.2010. године (страна 24139)
Рачун број 227/10 предузећа „Млинко Амос“ ДОО од 05.05.2010. године (страна 24140)
Рачун број 230/10 предузећа „Млинко Амос“ ДОО од 05.05.2010. године (страна 24141)
Отпремница робе број 128 предузећа „Млинко Амос“ ДОО од 04.05.2010. године (страна 24142)
Рачун број 243/10 предузећа „Млинко Амос“ ДОО од 07.05.2010. године (страна 24143)
Рачун број 252/10 предузећа „Млинко Амос“ ДОО од 11.05.2010. године (страна 24144)
Отпремница робе број 123 предузећа „Млинко Амос“ ДОО од 07.05.2010. године (страна 24145)
Рачун број 254/10 предузећа „Млинко Амос“ ДОО од 12.05.2010. године (страна 24146)
Отпремница робе број 124 предузећа „Млинко Амос“ ДОО од 11.05.2010. године (страна 24147)
Рачун број 255/10 предузећа „Млинко Амос“ ДОО од 12.05.2010. године (страна 24148)
Отпремница робе број 125 предузећа „Млинко Амос“ ДОО од 11.05.2010. године (страна 24149)
Рачун број 266/10 предузећа „Млинко Амос“ ДОО од 19.05.2010. године (страна 24150)
Рачун број 267/10 предузећа „Млинко Амос“ ДОО од 20.05.2010. године (страна 24151)
Рачун број 270/10 предузећа „Млинко Амос“ ДОО од 24.05.2010. године (страна 24152)
Рачун број 271/10 предузећа „Млинко Амос“ ДОО од 24.05.2010. године (страна 24153)
Рачун број 286/10 предузећа „Млинко Амос“ ДОО од 28.05.2010. године (страна 24154)
Рачун број 287/10 предузећа „Млинко Амос“ ДОО од 28.05.2010. године (страна 24155)
Рачун број 288/10 предузећа „Млинко Амос“ ДОО од 28.05.2010. године (страна 24156)

Рачун број 289/10 предузећа „Млинко Амос“ ДОО од 28.05.2010. године (страна 24157)

Рачун број 291/10 предузећа „Млинко Амос“ ДОО од 31.05.2010. године (страна 24158)

Рачун број 292/10 предузећа „Млинко Амос“ ДОО од 31.05.2010. године (страна 24159)

Дневник налога за књижење предузећа „Млинко Амос“ ДОО од 01.12.2010. године (страна 24160)

Дневник налога издатих рачуна 92 предузећа „Млинко Амос“ ДОО од 01.12.2010. године (страна 24161)

Рачун број 342/10 предузећа „Млинко Амос“ ДОО од 30.04.2010. године (страна 24162)

Рачун број 022/10 предузећа „Млинко Амос“ ДОО од 26.03.2010. године (страна 24163)

Рачун број 472/10 предузећа „Млинко Амос“ ДОО од 13.10.2010. године (страна 24164)

Отпремница робе број 001/Н предузећа „Млинко Амос“ ДОО од 13.10.2010. године (страна 24165)

Рачун број 475/10 предузећа „Млинко Амос“ ДОО од 15.10.2010. године (страна 24166)

Отпремница робе број 018/Н предузећа „Млинко Амос“ ДОО од 15.10.2010. године (страна 24167)

Рачун број 479/10 предузећа „Млинко Амос“ ДОО од 16.10.2010. године (страна 24168)

Отпремница робе број 032 предузећа „Млинко Амос“ ДОО од 16.10.2010. године (страна 24169)

Рачун број 483/10 предузећа „Млинко Амос“ ДОО од 19.10.2010. године (страна 24170)

Анекс број 1 уговора о заједничкој производњи закључен дана 31.03.2010. године између прерађивача „Млинко Амос“ доо и произвођача „Тргоаграр“ доо (страна 24171)

Отпремница робе број 03 предузећа „Млинко Амос“ ДОО од 25.02.2010. године (страна 24172)

Отпремница робе број 04 предузећа „Млинко Амос“ ДОО од 25.02.2010. године (страна 24173)

Отпремница робе број 05 предузећа „Млинко Амос“ ДОО од 03.03.2010. године (страна 24174)

Отпремница робе број 06 предузећа „Млинко Амос“ ДОО од 05.03.2010. године (страна 24175)

Отпремница робе број 07 предузећа „Млинко Амос“ ДОО од 10.03.2010. године (страна 24176)

Отпремница робе број 08 предузећа „Млинко Амос“ ДОО од 11.03.2010. године (страна 24177)

Отпремница робе број 09 предузећа „Млинко Амос“ ДОО од 12.02.2010. године (страна 24178)

Отпремница робе број 024 предузећа „Млинко Амос“ ДОО од 30.03.2010. године (страна 24179)

Отпремница робе број 109 предузећа „Млинко Амос“ ДОО од 25.02.2010. године (страна 24180)

Отпремница робе број 110 предузећа „Млинко Амос“ ДОО од 25.02.2010. године (страна 24181)

Отпремница робе број 111 предузећа „Млинко Амос“ ДОО од 18.03.2010. године (страна 24182)

Отпремница робе број 112 предузећа „Млинко Амос“ ДОО од 24.03.2010. године (страна 24183)

Отпремница робе број 113 предузећа „Млинко Амос“ ДОО од 25.02.2010. године (страна 24184)

Рачун број 481/10 предузећа „Млинко Амос“ ДОО од 19.10.2010. године (страна 24185)

Анекс број 1 уговора о заједничкој производњи закључен дана 31.03.2010. године између прерађивача „Млинко Амос“ ДОО и произвођача „Тргоаграр“ ДОО (страна 24186)

Отпремница робе број 109 предузећа „Млинко Амос“ ДОО од 25.02.2010. године (страна 24187)

Отпремница робе број 110 предузећа „Млинко Амос“ ДОО од 25.02.2010. године (страна 24188)

Отпремница робе број 111 предузећа „Млинко Амос“ ДОО од 18.03.2010. године (страна 24189)

Отпремница робе број 112 предузећа „Млинко Амос“ ДОО од 24.03.2010. године (страна 24190)

Отпремница робе број 113 предузећа „Млинко Амос“ ДОО од 25.03.2010. године (страна 24191)

Отпремница робе број 114 предузећа „Млинко Амос“ ДОО од 09.04.2010. године (страна 24192)

Отпремница робе број 115 предузећа „Млинко Амос“ ДОО од 24.05.2010. године (страна 24193)

Рачун број 480/10 предузећа „Млинко Амос“ ДОО од 19.10.2010. године (страна 24194)

Отпремница робе број 9/КАН предузећа „Млинко Амос“ ДОО од 04.03.2010. године (страна 24195)

Рачун број 486/10 предузећа „Млинко Амос“ ДОО од 20.10.2010. године (страна 24196)

Отпремница робе број 038 предузећа „Млинко Амос“ ДОО од 20.10.2010. године (страна 24197)

Рачун број 487/10 предузећа „Млинко Амос“ ДОО од 21.10.2010. године (страна 24198)

Отпремница робе број 45/НПК предузећа „Млинко Амос“ ДОО од 21.10.2010. године (страна 24199)

Рачун број 493/10 предузећа „Млинко Амос“ ДОО од 23.10.2010. године (страна 24200)

Отпремница робе број 07/НПК предузећа „Млинко Амос“ ДОО од 13.10.2010. године (страна 24201)

Отпремница робе број 08/НПК предузећа „Млинко Амос“ ДОО од 13.10.2010. године (страна 24202)

Отпремница робе број 09/НПК предузећа „Млинко Амос“ ДОО од 13.10.2010. године (страна 24203)
Отпремница робе број 10/НПК предузећа „Млинко Амос“ ДОО од 13.10.2010. године (страна 24204)
Отпремница робе број 11/НПК предузећа „Млинко Амос“ ДОО од 14.10.2010. године (страна 24205)
Отпремница робе број 12/НПК предузећа „Млинко Амос“ ДОО од 14.10.2010. године (страна 24206)
Отпремница робе број 13/НПК предузећа „Млинко Амос“ ДОО од 14.10.2010. године (страна 24207)
Отпремница робе број 14/НПК предузећа „Млинко Амос“ ДОО од 14.10.2010. године (страна 24208)
Отпремница робе број 20/НПК предузећа „Млинко Амос“ ДОО од 15.10.2010. године (страна 24209)
Отпремница робе број 19/НПК предузећа „Млинко Амос“ ДОО од 15.10.2010. године (страна 24210)
Отпремница робе број 21/НПК предузећа „Млинко Амос“ ДОО од 15.10.2010. године (страна 24211)
Отпремница робе број 22/НПК предузећа „Млинко Амос“ ДОО од 15.10.2010. године (страна 24212)
Отпремница робе број 40/НПК предузећа „Млинко Амос“ ДОО од 21.10.2010. године (страна 24213)
Отпремница робе број 41/НПК предузећа „Млинко Амос“ ДОО од 16.10.2010. године (страна 24214)
Отпремница робе број 42/НПК предузећа „Млинко Амос“ ДОО од 16.10.2010. године (24215)
Отпремница робе број 43/НПК предузећа „Млинко Амос“ ДОО од 16.10.2010. године (страна 24216)
Отпремница робе број 86/НПК предузећа „Млинко Амос“ ДОО од 23.10.2010. године (страна 24217)
Рачун број 494/10 предузећа „Млинко Амос“ ДОО од 23.10.2010. године (страна 24218)
Отпремница робе број 24/НПК предузећа „Млинко Амос“ ДОО од 15.10.2010. године (страна 24219)
Рачун број 496/10 предузећа „Млинко Амос“ ДОО од 23.10.2010. године (страна 24220)
Рачун број 497/10 предузећа „Млинко Амос“ ДОО од 23.10.2010. године (страна 24221)
Рачун број 498/10 предузећа „Млинко Амос“ ДОО од 25.10.2010. године (страна 24222)
Отпремница робе број 87/НПК предузећа „Млинко Амос“ ДОО од 25.10.2010. године (24223)
Рачун број 499/10 предузећа „Млинко Амос“ ДОО од 25.10.2010. године (страна 24224)
Рачун број 500/10 предузећа „Млинко Амос“ ДОО од 25.10.2010. године (страна 24225)

Отпремница робе број 54/НПК предузећа „Млинко Амос“ ДОО од 18.10.2010. године (страна 24226)
Отпремница робе број 55/НПК предузећа „Млинко Амос“ ДОО од 19.10.2010. године (страна 24227)
Отпремница робе број 56/НПК предузећа „Млинко Амос“ ДОО од 19.10.2010. године (страна 24228)
Отпремница робе број 057/НПК предузећа „Млинко Амос“ ДОО од 19.10.2010. године (страна 24229)
Рачун број 502/10 предузећа „Млинко Амос“ ДОО од 26.10.2010. године (страна 24230)
Отпремница робе број 92/НПК предузећа „Млинко Амос“ ДОО од 26.10.2010. године (24231)
Рачун број 503/10 предузећа „Млинко Амос“ ДОО од 26.10.2010. године (страна 24232)
Дневник налога за књижење предузећа „Млинко Амос“ ДОО од 22.10.2011. године (страна 24233)
Дневник налога издатих рачуна број 51 предузећа „Млинко Амос“ ДОО од 22.10.2011. године (страна 24234)
Књижно одобрење број 22-10/11 (страна 24235)
Обавештење о умањењу одбитка претходног ПДВ-а (страна 24236)
Књижно одобрење (страна 24237)
Рачун број 504/10 предузећа „Млинко Амос“ ДОО од 27.10.2010. године (страна 24238)
Рачун број 505/10 предузећа „Млинко Амос“ ДОО од 27.10.2010. године (страна 24239)
Рачун број 506/10 предузећа „Млинко Амос“ ДОО од 27.10.2010. године (страна 24240)
Рачун број 507/10 предузећа „Млинко Амос“ ДОО од 27.10.2010. године (страна 24241)
Рачун број 510/10 предузећа „Млинко Амос“ ДОО од 27.10.2010. године (страна 24242)
Отпремница робе број 97/НПК предузећа „Млинко Амос“ ДОО од 26.10.2010. године (страна 24243)
Отпремница робе број 96/НПК предузећа „Млинко Амос“ ДОО од 26.10.2010. године (страна 24244)
Отпремница робе број 63/НПК предузећа „Млинко Амос“ ДОО од 20.10.2010. године (страна 24245)
Отпремница робе број 37/НПК предузећа „Млинко Амос“ ДОО од 17.10.2010. године (страна 24246)
Отпремница робе број 36/НПК предузећа „Млинко Амос“ ДОО од 16.10.2010. године (страна 24247)
Отпремница робе број 35/НПК предузећа „Млинко Амос“ ДОО од 15.10.2010. године (страна 24248)
Отпремница робе број 27/НПК предузећа „Млинко Амос“ ДОО од 15.10.2010. године (страна 24249)
Отпремница робе број 26/НПК предузећа „Млинко Амос“ ДОО од 14.10.2010. године (страна 24250)

Рачун број 511/10 предузећа „Млинко Амос“ ДОО од 28.10.2010. године (страна 24251)
Отпремница робе број 121/НПК предузећа „Млинко Амос“ ДОО од 28.10.2010. године (страна 24252)
Отпремница робе број 122/НПК предузећа „Млинко Амос“ ДОО од 28.10.2010. године (страна 24253)
Отпремница робе број 123/НПК предузећа „Млинко Амос“ ДОО од 28.10.2010. године (страна 24254)
Рачун број 521/10 предузећа „Млинко Амос“ ДОО од 30.10.2010. године (страна 24255)
Отпремница робе број 124/НПК предузећа „Млинко Амос“ ДОО од 28.10.2010. године (страна 24256)
Отпремница робе број 125/НПК предузећа „Млинко Амос“ ДОО од 29.10.2010. године (страна 24257)
Отпремница робе број 128/НПК предузећа „Млинко Амос“ ДОО од 29.10.2010. године (страна 24258)
Отпремница робе број 129/НПК предузећа „Млинко Амос“ ДОО од 29.10.2010. године (страна 24259)
Отпремница робе број 131/НПК предузећа „Млинко Амос“ ДОО од 29.10.2010. године (страна 24260)
Рачун број 522/10 предузећа „Млинко Амос“ ДОО од 30.10.2010. године (страна 24261)
Рачун број 523/10 предузећа „Млинко Амос“ ДОО од 30.10.2010. године (страна 24262)
Рачун број 523/10 предузећа „Млинко Амос“ ДОО од 30.10.2010. године (страна 24263)
Рачун број 174/10 предузећа „Млинко Амос“ ДОО од 18.04.2011. године (страна 24264)
Рачун број 175/10 предузећа „Млинко Амос“ ДОО од 18.04.2011. године (страна 24265)
Дневник налога за књижење предузећа „Млинко Амос“ ДОО од 30.04.2011. године (страна 24266)
Дневник налога издатих рачуна предузећа „Млинко Амос“ ДОО број 29 од 01.04.2011. године (страна 24267)
Рачун број 176/10 предузећа „Млинко Амос“ ДОО од 18.04.2011. године (страна 24268)
Отпремница робе број 74 предузећа „Млинко Амос“ ДОО од 22.10.2010. године (страна 24269)
Отпремница робе број 94 предузећа „Млинко Амос“ ДОО од 26.10.2010. године (страна 24270)
Отпремница робе број 95 предузећа „Млинко Амос“ ДОО од 26.10.2010. године (страна 24271)
Отпремница робе број 120 предузећа „Млинко Амос“ ДОО од 27.10.2010. године (страна 24272)
Отпремница робе број 130 предузећа „Млинко Амос“ ДОО од 29.10.2010. године (страна 24273)

Отпремница робе број 07/НПК предузећа „Млинко Амос“ ДОО од 13.10.2010. године (страна 24274)
Отпремница робе број 08/НПК предузећа „Млинко Амос“ ДОО од 13.10.2010. године (страна 24275)
Отпремница робе број 09/НПК предузећа „Млинко Амос“ ДОО од 13.10.2010. године (страна 24276)
Отпремница робе број 10/НПК предузећа „Млинко Амос“ ДОО од 13.10.2010. године (страна 24277)
Отпремница робе број 11/НПК предузећа „Млинко Амос“ ДОО од 14.10.2010. године (страна 24278)
Отпремница робе број 12/НПК предузећа „Млинко Амос“ ДОО од 14.10.2010. године (страна 24279)
Отпремница робе број 13/НПК предузећа „Млинко Амос“ ДОО од 14.10.2010. године (страна 24280)
Отпремница робе број 14/НПК предузећа „Млинко Амос“ ДОО од 14.10.2010. године (страна 24281)
Отпремница робе број 20/НПК предузећа „Млинко Амос“ ДОО од 15.10.2010. године (страна 24282)
Отпремница робе број 19/НПК предузећа „Млинко Амос“ ДОО од 15.10.2010. године (страна 24283)
Отпремница робе број 21/НПК предузећа „Млинко Амос“ ДОО од 15.10.2010. године (страна 24284)
Отпремница робе број 22/НПК предузећа „Млинко Амос“ ДОО од 15.10.2010. године (страна 24285)
Отпремница робе број 40/НПК предузећа „Млинко Амос“ ДОО од 16.10.2010. године (страна 24286)
Отпремница робе број 41/НПК предузећа „Млинко Амос“ ДОО од 16.10.2010. године (страна 24287)
Отпремница робе број 42/НПК предузећа „Млинко Амос“ ДОО од 16.10.2010. године (страна 24288)
Отпремница робе број 43/НПК предузећа „Млинко Амос“ ДОО од 16.10.2010. године (страна 24289)
Отпремница робе број 86/НПК предузећа „Млинко Амос“ ДОО од 16.10.2010. године (страна 24290)
Отпремнице робе број 44/НПК и 46/НПК предузећа „Млинко Амос“ ДОО од 19.10.2010. године (страна 24291)
Отпремнице робе број 31 и 39/НПК предузећа „Млинко Амос“ ДОО од 15.10. и 18.10.2010. године (страна 24292)
Отпремница робе број 118 предузећа „Млинко Амос“ ДОО од 28.10.2010. године (страна 24293)
Отпремница робе број 119 предузећа „Млинко Амос“ ДОО од 28.10.2010. године (страна 24294)
Отпремница робе број 126 предузећа „Млинко Амос“ ДОО од 30.10.2010. године (страна 24295)
Отпремница робе број 127 предузећа „Млинко Амос“ ДОО од 30.10.2010. године (страна 24296)

Предлажем да суд окривљенима ПРОДУЖИ ПРИТВОР и то према Саше Драгину из разлога прописаних одредбом члана 211 став 1 тачка 1 и 4 ЗКП, Радосаву Вујачићу, Грујићу Михаилу, Никезићу Звонимиру, Бориславу Стојковићу, Драгану Танасковићу, Драгану Митићу, Алекси Обрадовићу и Гордану Марковићу из разлога прописаних одредбом члана 211 став 1 тачка 1 Законика о кривичном поступку.

Предлажем да суд према окривљенима Вељку Радојвићу и Игору Сабу на основу члана 200 став 5 ЗКП, ПРОДУЖИ ИЗРЕЧЕНЕ МЕРЕ.

Предлажем да се на основу члана 381 ЗКП-а окривљенима Емини Чобански и Куљићу Љубомиру СУДИ У ОДСУСТВУ .

Предлажем да се од окривљених одузме имовинска корист прибављена кривичним делом, у смислу одредбе члана 91 КЗ.

Образложење

Истрагом спроведеном од стране Тужилаштва за организовани криминал КТИ бр.22/12, утврђено је чињенично стање из кога на несумњив начин произлази оправдана сумња да су окривљени извршили кривична дела у време, на месту и на начин како је то описано у диспозитиву ове оптужнице.

Из резултата спроведене истраге произилази да су окривљени Саша Драгин, као службено лице искоришћавањем свог службеног положаја и својих службених овлашћења у својству Министра пољопривреде, водопривреде и шумарства, а осумњичени Вујачић Радосав, Грујић Михаило, Вељовић Милан, Катанић Арсеније, Лазаревић Драги, Никезић Звонимир, Емина Чобански, Верица Спасић, Борислав Стојковић, Љубомир Куљић Драган Танасковић, Драган Митић, Игор Сабо, Вера Исаковић, Гордан Марковић, Алекса Обрадовић, Србољуб Жујовић, Драган Петровић, Драган Вулин, Вељко Радојевић у својству одговорних лица искоришћавањем својих положаја и прекорачењем граница својих овлашћења, поступали супротно Уредби о условима и начину коришћења средстава за регресирање минералних ђубрива за јесењу сетву 2009. године од 9. јула 2009. године („Службени гласник РС“ број 50/2009), Уредби о изменама и допунама Уредбе о условима и начину коришћења средстава за регресирање минералних ђубрива за јесењу сетву 2009. године, од 06. 11 2009. године („Службени гласник РС“ број 91/2009), Уредби о условима и начину коришћења средстава за регресирање азотних минералних ђубрива за зимско прехранивање и припрему пролећне сетве од 17.12.2009. године („Службени гласник РС“ број 106/2009), Уредби о допуни Уредбе о условима и начину коришћења средстава за регресирање азотних минералних ђубрива за зимско прехранивање и припрему пролећне сетве од 25.02.2010. године („Службени гласник РС“ број 9/2010), Уредби о измени Уредбе о условима и начину коришћења средстава за регресирање азотних минералних ђубрива за зимско

прехрањивање и припрему пролећне сетве од 15.04.2010. године („Службени гласник РС“ број 24/2010), Уредби о условима и начину коришћења средстава за регресирање азотних минералних ђубрива за 2010. годину од 29. 07. 2010. године („Службени гласник РС“ број 53/2010), у циљу омогућавања да регресирано ђубриво, добију и правна лица која нису испуњавала услове за куповину регресираног ђубрива, те да ХИП „Азотара“, по основу испоручених количина овим правним лицима изврши неосновану наплату накнаде за регресирано минерално ђубриво по наведеним Уредбама, па су ради испуњења услова за обављање промета регресираног минералног ђубрива ХИП „Азотара“ преко Продуктне берзе Нови Сад, и стварање услова за наплату регреса по Уредби од 09. 07. 2009. године, и то: осумњичени Саша Драгин предложио доношење измене Уредбе којом би се омогућило да поред земљорадничких задруга и индивидуалних пољопривредних газдинстава, корисници средстава буду и правна лица са већинским државним капиталом, а да се баве пољопривредом, а да је претходно са осумњиченим Никезић Звонимиром као стручним консултантом, руководиоцем и координатором консултантског тима ХИП „Азотара“ доо „на припремним активностима и вођењу преговора са представницима Министарства пољопривреде у циљу припрема и реализације подуне за испоруку регресираног минералног ђубрива на „Продуктној берзи“ Нови Сад ад, на одржаном састанку у Министарству 30. 07. 2009. године, осумњиченима Вељовићу и Катанићу, ради покретања производње ХИП „Азотара“, препоручено и предложено да ради помоћи „оживљавања“ ХИП „Азотаре“ и покретања производње, изврше куповину минералних ђубрива преко Продуктне берзе, за своје потребе, али и у количинама које су уговором ХИП „Азотаре“ и Министарства предвиђене, односно да за количине које преузму, а нису им потребне буду посредници у промету за ХИП „Азотара“, јер ће она сама пронаћи купце, и да ће ради омогућавања да „ПКБ“ и „АШ“ буду корисници средстава бити донета измена уредбе. По пристајању и прихватању предлога од стране осумњичених Вељовића и Катанића, „Пољопривредна корпорација Београд“ је преузела количину од 27.000 тона, а „Алекса Шантић“ количину од 3.000 тона, уз договор да ће се за привредно друштво „Алекса Шантић“ обезбедити кредит из ког би се вршило плаћање регресираног ђубрива и да „Пољопривредна корпорација Београд“ раскине пословни однос уговорене набавке потребних количина минералних ђубрива са „МК Комерцом“ доо, па су осумњичени Вујачић, Вељовић и Катанић, супротно Уредби, закључили уговоре о продаји између ХИП „Азотаре“ и „Пољопривредне корпорације Београд“ дана 06. 08. 2009. године и ХИП „Азотаре“ и „Алекса Шантић“ доо, дана 31. 07. 2009. године, чиме су омогућили да се испоруке регресираног минералног ђубрива из ХИП „Азотара“ овим привредним друштвима у количинама за њихове потребе врше пре измена Уредбе, којим уговорима је предвиђена продаја по условима из Уредбе и будућим актима Владе донетим у вези Уредбе и пре закључивања уговора преко „Продуктне берзе“ и то према „Пољопривредној корпорацији Београд“ почев од 11.09.2009. године, а према „Алекса Шантић“ доо почев од 02. 09. 2009. године, па је у даљој реализацији договора, а у циљу испуњења услова да се „Пољопривредна корпорација Београд“, и „Алекса Шантић“, појаве као купци ђубрива по Уредби и стварања услова за наплату регреса, осумњичени Саша Драгин, предложио

доношење измене Уредбе, тако што се дозвољава да „корисници регресираниог ђубрива буду и привредна друштва, ако су код Агенције за привредне регистре регистровала делатност пољопривредне производње као претежну делатност и ако у свом капиталу имају удео државне својине“, уз повећање количине регресираниог ђубрива са 100.000 тона на 130.000 тона, управо за количину која је одобрена ХИП „Азотари“, а након доношења Уредбе о изменама и допунама Уредбе о условима и начину коришћења средстава за регресирање минералних ђубрива за јесењу сетву 2009. године од 09. 11. 2009. године, Министарство пољопривреде је „Продуктној берзи“ Нови Сад доставило уговор закључен са ХИП „Азотара“ дана 21. 07. 2009. године, ради обављања формалног промета преко „Продуктне берзе“, да би након тога, дана 10. 11. до 12. 11. 2009. године, на основу достављених налога за продају и куповину, био извршен промет регресираниог ђубрива између ХИП „Азотаре“ и „ПКБ корпорације“ у количини од 27.000 тона и „Алекса Шантић“ доо, у количини од 3.000 тона, па су осумњичени Радосав Вујачић и Михаило Грујић, поводом постигнутих договора о продаји минералних ђубрива купцима које пронађе ХИП „Азотара“, посредством „Пољопривредне корпорације Београд“ и осумњиченог Милана Вељовића, вршили даљи промет регресираниог ђубрива правним лицима која нису испуњавала услове за коришћење средстава по Уредби, тако што је „Пољопривредна корпорација Београд“ са купцима које је пронашла „Азотара“, закључивала уговоре о продаји ђубрива и фактурисање по истим ценама, а осумњичени Вујачић, и осумњичени Грујић уз сагласност и одобрење осумњиченог Вујачића са одговорним лицима разних правних лица су претходно договарали количине, услове, начин и рокове испоруке минералних ђубрива, поводом којих договора су закључивани и потписивани уговори о продаји регресираниог минералног ђубрива, а након тога и уговори о преузимању дуга између ХИП „Азотара“, „Пољопривредне корпорације Београд“ и преузимаоца дуга, а потом и по Уредбама од 17. 12. 2009. године и 29. 07. 2009. године, осумњичени Вујачић и Грујић, најпре са осумњиченим Драгијем Лазаревићем, организовали да посредник у даљој продаји минералних ђубрива буде Институт за крмно биље за укупно 40.000 тона, са којим су земљорадничке задруге и правна лица кооперанти, крајњих купаца правних лица која немају право на коришћење средстава по уредбама, закључивали уговоре о пословнотехничкој сарадњи, уз истовремено закључивање уговора о преузимању дуга између свих учесника у промету и то ХИП „Азотара“, Института за крмно биље, носиоца уговора о пословнотехничкој сарадњи и крајњих купаца као солидарних дужника, и тако што су осумњичени Вујачић и Грујић са осталим осумњиченима Митић Драганом, Танасковић Драганом, Вером Исаковић, Србољубом Жујовићем, Алексом Обрадовићем, Драганом Петровићем, Драганом Вулином, Горданом Марковићем, постигли договор, да привредни субјекти (земљорадничке задруге и правна лица која могу бити корисници средстава по уредби), које ови осумњичени пронађу а који имају право на регресирање минералних ђубрива, на „Продуктној берзи“ изврше букирање и са ХИП „Азотаром“, закључе уговоре о продаји регресираних минералних ђубрива, уз истовремено закључивање уговора о преузимању дуга од стране крајњих корисника, односно купаца, који немају право на коришћење средстава по уредби у количини од 68.430 тона, па су тако својим радњама за

свеукупно испоручене количине од 132.641 тона омогућили прибављање противправне имовинске користи привредним друштвима „SUNCE“ а.д., „INVEJ“ а.д., „Mlinostep“ д.о.о., „Tera bo“ д.о.о., „Tan trade“ д.о.о., „Agro Forum“ д.о.о., „Agromedia“ д.о.о., „Agroseme Invest“ д.о.о., „Chem со“ д.о.о., „Citadela“ д.о.о., „Da car euro“ д.о.о., „Srbokop“ д.о.о., „Mlinko amos“ д.о.о., и „Vulin komerc“ д.о.о., у износу разлике нерегресиране и регресиране цене минералних ђубрива, а да ХИП „Азотара“ доо у реструктурирању изврши неосновану наплату надокнаде за регресирано ђубриво на коју не би имала право, у свеукупном износу од 942.310.460,00 динара, као и по основу остварених разлика у цени при даљој продаји за привредна друштва „Tan trade“ д.о.о., „Agro Forum“ д.о.о., „Chem со“ д.о.о., „Srbokop“ д.о.о., „Citadela“ доо, у свеукупном износу од 13.004.127,15 динара те по основу одобрених попушта за привредна друштва „Тан траде“ и „Agro Forum“ д.о.о., у износу од 20.634.720,00 динара као и на основу мање фактурисаних износа у размени и преузимању дуга за „SUNCE“ а.д., у износу 81.650.063,03 динара и по основу неплаћене вредности испорученог ђубрива у свеукупном износу од 677.851.115,92 динара за привредна друштва „Terra bo“ доо, „Da car euro“ доо, „VUJADINOVIĆ RMV“ доо, „Citadela“ доо, „Agro Forum“ доо, „Agro Media“ доо, „Mlinko Amos“ доо и „Vulin komerc“ доо.

Из резултата спроведене истраге, утврђује се и да су окривљени вршили промет нерегресираним минералним ђубривима, које су по комерцијалним (званичним ценама из ценовника) продавали одређеном броју правних лица - „Da car euro“ доо, „VUJADINOVIĆ RMV“ д.о.о., „Sektor 120“ д.о.о. и „Агрофорум“ доо, са којима је већ обављан и промет регресираним минералним ђубривима, па су осумњичени Вујачић и Грујић, иако су имали сазнања да се ради о привредним друштвима, која нису измиривала обавезе ни по претходним уговорима, по договору са одговорним лицима наведених правних лица Алексом Обрадовићем, Митић Драганом и Бориславом Стојковићем, одобравали продају нерегресираног минералног ђубрива, са минималним средствима обезбеђења у виду соло меница предузећа, договарајући да се од уговорене вредности изврши само плаћање дела који се односи на ПДВ, а остатак на одложено плаћање у ратама, па су у периоду од марта 2010. године до октобра 2011. године, извршили продају и испоруке нерегресираног минералног ђубрива у укупној количини од **83.125,99** тона укупне фактурисане вредности од **2.038.110.020,48** динара, од чега нису наплаћена дуговања у износу од **1.912.294.063,18** динара.

Саслушан у току истраге окривљени **Саша Драгин** не признаје извршење кривичног дела и у своју одбрану наводи да је као ресорни министар, тежио да Министарство води аграрну политику која је потпуно супротна свему што му се ставља на терет. Аграрна политика Министарства и њега као министра, била је базирана на помоћи сељацима и породичним газдинствима. Циљ субвенционисања је био да се искључе правна лица и фирме, картели, јер они то раде из профита, а сељаци, зато што то морају да раде, јер им од тога живот зависи. Обрачунавање са картелима и великим системима, и увођење правне сигурности, је био циљ вођене аграрне политике, из тих разлог се настојало да се област пољопривреде што детаљније регулише, па је за три године донето

34 закона којима су уређени односи у пољопривреди уз оснивање свих потребних институција, уз резове какве раније нико није направио у пољопривреди. Негирао је да је било коме наложио да уради било шта везано за куповину ђубрива, јер тако нешто није ни могао, а нарочито не према директорима „ПКБ“ и „Алекса Шантић“, јер ова привредна друштва и не представљају део хијерархије у оквиру ресорног Министарства пољопривреде, већ Министарства економије односно града Београда. Било какве налоге везано за пословање ових привредних друштава није могао дати, нити их је давао, нити је на било који начин утицао на окривљене Вељовића и Катанића да изврше куповину ђубрива од ХИП „Азотаре“, јер никакве налоге није ни могао да им издаје. На састанку који је у јулу 2009. године одржан у кабинету министра односно у његовом кабинету са окривљенима Никезићем, Вељовићем и Катанићем било је речи о помоћи оживљавања „Азотаре“ али никоме није наложено да ђубриво купује од „Азотаре“. Било је речи о томе колике су потребе „ПКБ“ и „Алексе Шантића“ за ђубривима, али то они тада на састанку нису знали нити су износили, количине које би набављали. Свих детаља се не сећа, јер је и састанак јако кратко трајао, а на самом састанку, без превеликог удубљивања у проблем, је изнео пар уводних речи да „Азотара“ почиње да ради и да се ђубриво може и од њих набављати. Пошто је на састанку био и окривљени Никезић, који је од стране „Азотаре“ био ангажован и тиме се бавио упућени су на даље међусобне контакте и договоре. Претпоставља да су даље директно контактирали, али он сам није упознат са резултатима тих договора и састанака. У односу на начин и поступак доношења Уредбе и измене Уредбе је навео да је све учињено у складу са предвиђеним законским процедурама. Како, Уредба из јула 2009. године тако и измена исте Уредбе, предложена је након прибављених сагласности ресорних Министарстава, чија је сагласност била потребна и након расправљања на надлежним одборима, пре достављања Влади Р. Србије на одлучивање. Ни у време Уредбе, нити измена Уредбе, није био упознат са трансакцијама, јер то није ни радио, а није био ни упознат ни са тиме да се ту нешто радило што није било по закону, нити му је од надлежних служби Министарства који су те податке обрађивале сугерисано да нешто није по закону, а сигуран је да људи који су то радили су то чинили врло савесно и одговорно. Циљ доношења Уредбе и измене Уредбе није био да се регресивно ђубриво да неким државним предузећима, а да се уствари продаје неким другим предузећима. Да се тако нешто хтело, онда би се измена Уредбе доносила за приватна предузећа и једноставно би било овим предузећима омогућено да купе регресивно ђубриво. Управо супротно нико никоме није желео да се прибави нека корист него да се помогну државна предузећа, да држава помогне држави. Техничким детаљима се није бавио, ко је и колико понудио, све је текло својим током нормално. Осим Вељовића, Катанића и Никезића остале окривљене не познаје. Пре састанка у Министарству, био је позван и присуствовао је састанку у резиденцији Председника Р. Србије Бориса Тадића, и то непосредно по доношењу Уредбе. Овом састанку су присуствовали и Елезовић Душан председник Покрајинског одбора ДС, Душан Петровић, потпредседник странке, Борис Тадић који је тада био председник Републике Србије, Звонимир Никезић са господином Душаном Бајатовићем, премијер Мирко Цветковић и министар трговине Милосављевић. На овом састанку као

већ готова ствар, је договорено да ЈП „Srbijagas“ ад почне да води „Азотару“ и „да очекују помоћ државе пошто су почели да раде, да производе, а нису имали дистрибутивну мрежу, нису знали како то да продају, нису имали купце, очекивали су да дође до измене Уредбе да би они могли да продају ђубриво“. Идеја је била, да се ђубриво прода државним фирмама, робним резервама, „они нису били спремни и у то су ушли неспремни, али кренуло је то било, зна да је господин Никезић имао неки план и неку рачуницу и све то“. На овом састанку као ресорни министар је добио два задатка, као прво да се измени Уредба да би се омогућило друштвеним, односно државним субјектима да купе ђубриво и да се пронађу државне фирме које би требале да буду корисници ђубрива. Проналажење државних предузећа, а разговоре са Министарством трговине и робним резервама, добио је окривљени Никезић. Касније је схватио, да фактички постоје само два друштвена односно државна газдинства, једно је друштвено, то је „ПКБ“, једно је било државно „Алекса Шантић“. Након одржаног састанка у Министарству, ушло се у процес измене Уредбе, на основу података, за које мисли да их је добио од премијера Цветковића, на једном од састанака пре одржавања седнице Владе Р. Србије и то у погледу количине од око 30.000 тона. Такође, негира да је знао за допис који је упућен од стране ХИП „Азотаре“ везано за уговоре који су закључени са „ПКБ“ и „Алекса Шантић“ ад, те да је допис видео тек у списима предмета. Окривљени Драгин у својој одбрани негира и да је био упознат са било каквим неправилностима везано за промет ђубривима. Много касније од измене Уредбе, скоро годину дана после ње да ли из новина или се нешто причало о неким малверзацијама везано за „ПКБ“, је нешто начуо, па је тада, одлазећи бар једном недељно на консултације у седиште странке, с обзиром да ниједна Уредба није ишла на Владу док се претходно није постигао коалициони договор, пренео гласине које је чуо Душану Петровићу, па су телефоном позвали Вељовића директора „ПКБ“ и питао га да ли је све прошло у реду. Вељовић му је тада рекао да је све у реду и да је све договорено са Бајатовићем. Негирао је да је на било који начин разговарао са Вељовићем у децембру 2009. године поводом проблема везаних за неиспоручивање ђубрива „Suncu“ ад. Навео је да одбрана Вељовића није тачна и да себи не дозвољава да некога кога не познаје, и кога је видео три пута у животу да му било шта наређује, а камоли да га још тера да очигледно крши закон. У било каквом даљем промету регресираних ђубрива ни на који начин није учествовао, према Уредбама промет ђубрива, је био поверен јединој званичној институцији „Продуктној берзи“, која је акредитованим софтвером проверавала ко је могао да купи, све је предвиђено, како би се евентуални притисци избегли. Лично, сматра да је и решење о институтима као корисницима, лоше, али је речено да тако треба и да су се тако договорили у коалицији, јер ако могу државне фирме, зашто не би могли и институти који се баве науком а имају производњу семена, ове институције су основа генетике, па би било добро да и они буду корисници, па су у каснијим Уредбама и они предвиђени.

Оваква одбрана окривљеног у супротности је са доказима прикупљеним током истраге и предложеним за извођење на главном претресу. Из *Уговора о условима и начину продаје и испоруке регресираних минералних ђубрива за*

потребе јесење сетве 2009. године Министарства и ХИП „Азотаре“, произилази да је уговор закључен 21. 07. 2009. године, за количину од 50.000 тона и то у тренутку када „Азотара“ није имала ни покренуто производњу минералних ђубрива, а да је одлука о почетку производње „Азотаре“ донета тек 3. 08. 2009. године, доношењем одлуке о реструктурирању. У време закључења овог уговора, „Азотара“ није имала никаквих залиха на лагеру, па није ни испуњавала услове из јавног позива, а само пар дана након овог уговора, 30. 07. 2009. године, због недостатка техничких могућности „Азотаре“, да испоручи понуђену количину и испуни уговорне обавезе, извршена је измена битних елемената уговора па је закључен Анекс уговора, којим су количине смањене на 30.000 тона, док су договори са директорима „ПКБ“ и „Алекса Шантић“ ад односили управо на ову количину, због које је касније проширена односно измењена и допуњена Уредба. Ове чињенице као и чињеница да је окривљенима Вељовићу и Катанићу, који су се детаљно изјаснили на околности састанка у Министарству, од стране министра Драгина и Никезић Звонимира наложено да су у обавези да купују ђубриво у „Азотари“, како би јој се помогло, потврђују и уговори о продаји које су „ПКБ“ и „Алекса Шантић“ ад само пар дана по одржавању састанка, закључили са ХИП „Азотаром“, по којима је испорука ђубрива отпочела у септембру 2009. године, по регресираним ценама и пре доношења измена Уредбе у време када ни „ПКБ“ ни „Алекса Шантић“ ад нису могли бити корисници средстава по Уредби. Из исказа окривљеног Вељовића и Катанића такође, произилази да су указивали на постојање уговорених пословних односа везано за набавку ђубрива између „ПКБ“ и „МК commerce“, односно немогућност плаћања преузетих количина јер је „Алекса Шантић“ ад у блокади, али и поред тога су прихватили да буду посредници, јер је наложено да се купује од „Азотаре“ како би јој се помогло, а да ће се помоћи и „Алекси Шантићу“ ад да добије кредит како би платио ђубриво које би преузео. Из уговора о продаји закључених са „ПКБ“ дана 06. 08. 2009. године и „Алекса Шантић“ ад 31. 07. 2009. године, произилази да су уговори закључени под условима из Уредбе о условима и начину коришћења средстава за регресирање минералних ђубрива за јесењу сетву 2009. године (Сл. гласник РС број 50/09) одредбама других аката Владе о условима и начину коришћења средстава за регресирање минералних ђубрива, који буду донети и који се буду односили на јесењу сетву 2009. године и пролећну сетву 2010. године и под комерцијалним условима (члан 1 и 2 став 3 Уговора). Из ових уговорних одредби произилази да су уговори закључени на основу договора постигнутих на састанку у Министарству, те да су уговорима предвиђени услови, за отпочињање промета и испорука ђубрива и пре стицања услова у складу са измењеном Уредбом. Да је окривљени Драгин знао за закључење ових уговора утврђује се на основу дописа који су упућени Министарству од стране ХИП „Азотаре“ а пре доношења измена Уредбе, јер се управо у том допису указује на потребу евентуалног букирања од стране ПКБ и „Алекса Шантић“ ад већ преузетих количина. Окривљени Драгин је тврдио да није упознат са даљим прометом регресираних ђубрива, но управо из исказа окривљеног Вељовића, произилази да је поводом проблема испоруке и одбијања испоруке ђубрива за „Sunce“ ад, окривљени Драгин, телефоном ургирао да се са испоруком настави „јер је тако договорено на вишем нивоу“. Такође, из исказа самог Драгина, произилази да је био

узнат са тиме да је „ПКБ“ купац ђубрива од „Азотаре“, јер и сам наводи да је по сазнању о гласинама, да тај промет са „ПКБ“ није у реду, управо он позвао директора „ПКБ“ Милана Вељовића и питао га шта је са тим. Из стенограмских белешки са седница Владе, утврђује се да о измени Уредбе на Влади није било никакве расправе нити дускије, и да је она усвојена управо онако како је и предложена од стране министра пољопривреде односно окривљеног Саше Драгина. Такође, сматрам да су наводи одбране окривљеног Драгина, у односу на количину за коју је потребно донети измену Уредбе, а које је податке добио по његовим речима од тадашњег премијера Цветковића, неосновани, јер је у вези количина за које је конкурисала ХИП „Азотара“, претходно био закључен уговор са Министарством и то управо на количину од 30.000 тона, а за ту количину је и постигнут договор са окривљенима Вељовићем и Катанићем, а да је исти достављен „Продуктној берзи“ тек по доношењу измена Уредбе. Сведок Бајатовић, Елезовић су у својим изјавама потврдили да је на састанку одржаном у вили председника Републике Србије разговарано о покретању производње у ХИП „Азотари“ и да су тада донете начелне одлуке о „оживљавању“ Азотаре, али без конкретних предлога мера које би се предузеле у том правцу. Из садржине дописа који је окривљени Грујић доставио Министарству пољопривреде „насловљен на министра Сашу Драгина“ утврђује се да га дописом обавештава о количинама које су до 28.10.2009. године већ биле испоручене привредним друштвима „ПКБ“ и „Алекса Шантић“ као и о количинама које су преостале за које би ова привредна друштва била посредници у даљем промету.

Саслушан у току истраге осумњичени **Радосав Вујачић** је у својој одбрани навео да је именован за привременог заступника капитала у „Азотари“ марта 2009. године. Од претходног привременог заступника капитала Оливере Миливојевић, је сазнао да су у Влади Р. Србије, Агенцији за приватизацију, Министарству економије и другим надлежним министарствима, вођени разговори о покретању производње у „Азотари“ јер у претходном периоду, уназад, две године није производила, постојали су велики дугови, како према добављачима тако и према запосленима. Као привремени заступник и касније председник управног одбора, једини је, иако није био стално запослени у „Азотари“ имао право потписа, а према оснивачком акту „Азотаре“ управни одбор је био орган управљања и руковођења привредним друштвом, јер генерални директор није постојао. Као председник управног одбора имао је право доношења одлука за уговоре и послове чија вредност не прелази износ од 5.000 евра, док је о осталим пословима одлучивао управни одбор. „Азотара“ је имала своје финансијске, правне и друге службе, тако да у сачињавању појединачних аката и уговора није учествовао. Када је производња „Азотаре“ покренута, тржиште је било затрпано увозним минералним ђубривима, и у тим условима је било потребно вратити се на тржиште, па је тражен модалитет да се у оквиру законом дозвољених могућности „Азотара“ појави на тендерима по Уредбама Владе Р. Србије. По првој Уредби, на којој је „Азотара“ учествовала то је представљало свега 22%, а на другој око 30%, док је остатак припао другим трговцима. У тим условима преплављеног тржишта „Азотара“ је ушла у процедуре везано за тендере, али се сваког детаља не сећа, јер оперативно

није учествовао у изради тих аката. Све мере које је држава предузела нису биле само да се сачува једно предузеће и радна места, него је то било власништво државе, које је држава одлучила да помогне, на законит начин, и све те мере биле су усмераване према „Азотари“ у смислу помоћи да се подигне производња и да се фабрика стави на ноге јер је била доведена до апсолутног руба пропасти. „CES месоп“ доо је био ангажован да помогне, да се нађе излаз из ситуације, да се реше проблеми као најстручнија консултантска кућа и њихов задатак је био да се уради један комплетан програм реструктуирања и да се сагледа ситуација у „Азотари“. Како људи који су тада били у „Азотари“ нису имали искуства са уговорима о регресирању ђубрива, па је закључен са „CES месопом“ доо и уговор о пословнотехничкој сарадњи, да им се помогне око припреме документације, око техничких ствари које су везане за конкурисање по јавном огласу Министарства за регресирање ђубрива. У време објављивања Уредбе, „Азотара“, која у том тренутку још није производила, формално је поднела захтев да учествује на тендеру, са надом да се врло брзо реши и донесе одлука о реструктуирању, а самим тим и деблокади рачуна. Очекивања су базирана на сазнањима да су у Влади Р. Србије већ вођени разговори на ту тему и неки начелни договори су већ били постигнути да ће се ићи у том правцу, али одлука о реструктуирању још није била донета, и није било могуће обезбедити ни сва документа, рачун је био блокиран и по том првом делу Уредбе нису постојали услови ни формално правно ни у производном смислу да се стигне и преда роба за букирање на тржишту. Иако је постојао закључен уговор са Министарством по Уредби, сматра да је такав уговор стављен ван снаге, да је анексиран уместо 50.000 тона на 30.000 тона, јер „Азотара“ није могла више од тога да произведе. Уговорима се само констатују формални услови као потенцијалних продаваца регресираних ђубрива, али се то може реализовати тек појавом на „Продуктној берзи“. Друге услове „Азотара“ није могла да испуни јер је рачун био у блокади и није било могуће обезбедити банкарске гаранције. За састанак у Министарству је чуо и у време када је то било схватио га је само као технички састанак око начина реализације. Пре измене Уредбе „Азотара“ није могла да изађе на „Продуктну берзу“, јер је по основној Уредби већ била завршена процедура. Производња је тек била у припреми. Окривљене Катанића, Вељовића, Лазаревић Драгија не познаје и никада их у животу није ни видео. Емину Чобански и Верицу Спасић је много касније упознао, а Љубомира Куљића је познавао од раније. Начелна идеја код овог посла била је да „Азотара“ из своје производње прода одређене количине роба преко „Продуктне берзе“, с тим што та процедура није тако једноставна да подразумева пријаву „Продуктној берзи“ и да се донесе решење, заправо на „Продуктној берзи“ се појављују купци који се оглашавају да желе да купе ђубриво неког произвођача односно понуђача. Ко може да добије ђубриво контролише „Продуктна берза“ Нови Сад, тако да нико не може да договори да ће некеме да прода а да то претходно „Продуктна берза“ не одобри и не фактурише. Када се неко пријави на „Продуктној берзи“ тај списак се доставља „Азотари“, па се онда са купцима закључују уговори о продаји. Уговор није било могуће закључити са неким другим, до са оним ко је на берзи букирао одређену количину. У складу са тим се понашала и „Азотара“ сматрајући да је тиме завршен круг односно циклус продаје у складу са Уредбом. Након тога контролу

свих папира врши аграрни буџет коме се предају папири о продаји, како би се извршила исплата регреса. Интерес „Азотаре“ није био само да се наплати регрес него да се обезбеди и да се наплати ђубриво. Његов факсимил потписа је стављан на сваки уговор али сам није оперативно учествовао у уговарању послова. О закључењу посла односно уговора је информисан или консултован, само ако је превазилазио оквире редовног и нормалног пословања. Уобичајена пракса и нормалан ток ствари је био да се испоштује сва процедура закључивања уговора и контроле свих служби, на уговоре на које је стављан факсимил. Сви уговори су након тога изношени на управни одбор на коме су и верификовани. Уколико би купци ђубриво продавали другим лицима, то је део у који „Азотара“ није улазила, јер то је није ни интересовало, нити је контролисала. Уколико би се испоставило да изворни купац нема средстава за плаћање, тражени су модалитети да се наплата изврши, па уколико би такав купац, нашао неког другог као купца, онда би се са таквим купцима, сачињавали уговори о преузимању дуга, уступању дуга или јемству, а такви уговори су прихватани, након што би стручне службе „Азотаре“ извршиле провере солвентности лица које би се појавило као купац. Није упознат са тиме, како је „Sunce“ ад, извршило куповину ђубрива, ХИП „Азотаре“, као што није упознат ни да је купац регресираниог ђубрива „ПКБ“ односно „Алекса Шантић“ ад. Са одговорним лицима ових привредних друштава није разговарао никада пре него тек када су настали проблеми у вези са плаћањем. Уговори који су закључени са „ПКБ“ и „Алекса Шантић“ ад су тако закључени јер су их стручне службе тако саставиле да би, се они сматрали као предуговори, у случају да не дође до измене Уредбе, они би били анексирани и третирани као уговори у редовној продаји. Са детаљима уговора није био упознат, али је оквирно знао за њих, у смислу да је за „ПКБ“ било предвиђено 2.500 тона а за „Алекса Шантић“ ад 3000 тона. Уговори са „Алекса Шантић“ ад и „ПКБ“ су морали бити верификовани на управном одбору, али се не сећа да ли су били појединачно, или на крају када су у пакету верификовани и други уговори. Обавештен је да је све завршено онако како треба и по прописима. У време закључења уговора је имао информацију да се чека измена Уредбе и да ће све бити завршено, када се измени Уредба. Када је Уредба измењена добио је информацију да је све завршено у складу са Уредбом. О ангажовању „CES mecon“ доо на овим пословима није видео неки посебан писани извештај, али је неко из „CES mecon“ доо, ако не сам Никезић, свакако помагао у припреми те документације, јер је такав договор и био. Било је доста лутања, неискуства у папирологији, шта треба и како треба урадити да се не направи неки пропуст па да се из формалних разлога, не појаве на тендеру. Информацију у писменој форми о извршењу Уговора о пословнотехничкој сарадњи, мисли да никада није ни тражио јер је имао сазнања да је све то завршено формално како треба и у реду. Тек касније је сазнао да је дошло до неких проблема, односно истраге и тумачења начина продаје. У време дешавања колико се сећа код „Института“ је било неко усмено тумачење Министарства, да „ђубриво које у крајњем случају дође до пољопривредних произвођача да то није супротно Уредби или да се то по тумачењима сматра неки евентуални прекршај у односу на Уредбу, а не прекршај према „Азотари“, него према онима који су даље уступили то ђубриво“. „Азотара“ је са „Институтом“ имала сарадњу тек касније по другој

Уредби, и вероватно су они контактирали „Азотару“ да би се распитали да ли има ђубрива које је непродато, односно да ли може да конкурише. Са „Институтом“ није лично контактирао, а о таквим комуникацијама и контактима није обавештен ни од Грујића, јер је сада већ било много више заинтересованих него оних који су могли да успеју да букирају. Верицу Спасић из „Inveja“ ад није познавао, касније је био у контакту када су настали проблеми са плаћањем, па је на иницијативу Дејана Станковића, једном или два пута био на састанцима који су се односили на репрограмирање дуга. Није имао потребе нити је размишљао о другим стварима, сем о томе да ли су платили у року, кад ће платити ако нису платили у валути и на који начин да се регулише да купци обавезно плате. „Sunce“ ад и „Invej“ ад нису ни могли да буду корисници регресираниог ђубрива и њима директно није ни продато, и једино им је „ПКБ“ могао продати. Ако је купац продао ђубриво некое другом, сматра да „Азотара“ са тим који је купио да може да прави неке друге аранжмане о преузимању дуга јер он онда плаћа уместо основног купца. Контрола сваког закљученог уговора за регесирано ђубриво вршена је од стране Минисатарства приликом исплате регреса. Борисава Стојковића је такође видео, касније када је дошло до проблема са плаћањем, па му је одложена блокада јер је доставио хипотеке, али пре тога и везано за закључење уговора га није знао,

Оваква одбрана окривљеног је у супротности са предложеним доказима. Наиме, окривљени Вујачић је једини имао овлашћење за потписивање уговора, а према усвојеној процедури сви уговори су закључивани на основу његове сагласности или одобрења, а поједини и по његовим препорукама, јер факсимил није могао бити стављен на уговор а да Вујачић није био упознат са тиме. О овоме су у својим исказима говорили и окривљени Грујић и сведоци радници ХИП „Азотаре“. Уговор са Министарством је потписала Тања Јованић директор правне службе. Везано за закључивање уговора најчешће је обавештаван од стране Грујића и Крковића или других заменика директора, а поред усменог обавештавања обавештаван је и путем мејлова. Одбрана окривљеног да није знао за закључење уговора са „ПКБ“ и „Алекса Шантић“ ад оповргнута је налозима за продају датим „Продуктној берзи“, који су потписани од стране Вујачића, као и тиме да је уговор о преузимању дуга и размени ђубрива, између ХИП „Азотара“ и „Sunce“ ад, такође, потписан оригиналним потписима Радосава Вујачића, као и уговор о продаји између ХИП „Азотара“ и „Алекса Шантић“ ад од 30. 07. 2009. године, што указује да је са овим уговорима био упознат већ приликом њиховог закључења, као и да је био упознат са тиме када и у ком року је потребно извршити испоруке ђубрива за ова правна лица, што је произишло из уговорних одредби. Да је окривљени Вујачић био упознат и са појединим уговорима у односу на друга правна лица која су били учесници промета, утврђује се на основу чињенице да су поједини од ових уговора такође били потписани оригиналним потписима окривљеног Вујачића, примера ради за „Terra bo“ и „Sektor 120“. Такође, како је једини имао право потписа, а имајући у виду важност чињенице покретања производње и нужности освајања тржишта, знао је и имао сазнања на који начин је овај проблем решен. Иако су уговори парафирани од стране надлежних служби „Азотаре“ овим парафирањем

је потврђивана техничка исправност и валидност уговора, али не и елементи уговора, у смислу количине, динамике испоруке и услога начина плаћања јер из исказа сведока произилази да је о тим елементима одлуке у највећем броју случајева доносио управо окривљени Радосав Вујачић. Да је окривљени Вујачић био упознат са тиме ко су купци ђубрива по Уредби од 09. 07. 2009. године произилази и из исказа окривљеног Никезића, који је управо Вујачића информисао о резултатима преговора са Министарством и доношењем измена Уредбе. Да је окривљени Вујачић био једино одговорно лице за управљање и руковођење ХИП „Азотаром“ произилази и из оснивачког акта с обзиром да је орган управљања управни одбор, а осумњичени Вујачић његов председник. Такође чињеница је да је управни одбор верификовао све уговоре између два заседања, али и да ниједан од закључених уговора није одобрен. Наводи одбране окривљеног да су службе „Азотаре“ могле потпуно самостално да доносе одлуке везано за промет ђубривом оповргнуте су и исказима сведока Дарка Симића, Петра Ивошевића, Милоша Ћировића, Тање Јованић.

Саслушан у току истраге окривљени **Грујић Михаило**, у својој одбрани наводи да је био заменик директора ХИП „Азотаре“ и да је фабрика у то време била без производње, односно требало је спровести план реструктуирања и покренути производњу. Око „оживљавања“ „Азотаре“, већ је била ангажован “СЕС месон” доо на челу са Никезиће, и негде у то време је донета уредба Владе Р. Србије о регресивној продаји, где је и „Азотара“ желела да конкурише, али нису постојала искуства у том смислу нити су постојала сазнања о механизмима и начинима спровођења тендера. Из ових разлога је ангажован “СЕС месон” доо како би се код Владе обезбедило укључивање у тендер и ХИП „Азотара“, проблем је био и недостатак тржишта које је било потпуно изгубљено. Као заменик директора иако је функција звучна није учествовао у доношењу одлука, нит је имао право потписа односно овлашћење за потписивање на уговорима, могао је да потписује само налоге за интерна плаћања уз сагласност и обавештавање Радосава Вујачића. Сећа се да је након објављивања Уредбе, будући да је „Азотара“ имала сировина на лагеру, добио налог, да ли од Звонка Никезића или од Раше Вујачића, да се припреми и сачини документација везана за пријаву на јавни тендер. Када је уговор закључен, појавио се проблем коме то продати, јер „Азотара“ није имала купаца, онда је преко Вујачића добио информацију да је Никезић рекао да ће „Азотара“ бити наслоњена на слична предузећа као и „Азотара“ у реструктуирању а која функционишу, као што је „ПКБ“ односно које у суштини донира и субвенционише држава, добио је налог од Вујачића који му је саопштио да је Звонко Никезић рекао да „Азотара“ може испоручити ђубриво. Од Вујачића добија информацију да без обзира што је уговор закључен, са Министарством није ништа испоручено, да сво ђубриво које му „Алекса Шантић“ ад и „ПКБ“ буде тражило испоручи, без обзира што ништа нису успели да затворе, јер је то Никезић договорио у министарству. Пошто су „Алекса Шантић“ ад и „ПКБ“ тражили ђубриво, поступио је по налогу и комерцијали доставио контакте са овим предузећима. У комерцијали су се договорили са људима из „ПКБ“ и „Алекса Шантић“ ад о динамици врсти и количини. Пре него што је дошло до измене Уредбе, постојало је једно тумачење Никезића и “СЕС месон” доо да то што је закључен уговор са

Министарством је довољан услов за наплату регреса, али се касније увидело да то није тако и да је потребно, да се уговорене количине стварно и продају преко „Продуктне берзе“. Тада је дошло и тумачење о коме је говорио да ће се накнадно извршити измена Уредбе и да ће се и „Азотари“ омогућити да прода оно што је уговорено. Након испоруке, која је вршена само на основу отпремница, чекало се на измену Уредбе, како би се извршило фактурисање. Да ће до измене Уредбе доћи стално је обећавано, али се то није десило све до почетка новембра, када је коначно писало да корисници регресираниог ђубрива могу бити и предузећа са претежним државним, друштвеним капиталом. Ђубриво „Алекса Шантић“ ад и „ПКБ“ је испоручивано на основу информација које су добијане од Никезића, да ће се донети Уредба, која ће све обухватити којима је ђубриво дато, зато је крајем октобра и Никезићу и министру Драгину послао факс у коме је наводио колико ког ђубрива је испоручено за „Алексу Шантић“ и „ПКБ“ и колико је још преостало. Ову преосталу количину је „Азотара“ по моделу конкуренције, по нађеном модалитету у Министарству, а на основу информација које је Никезић проследио Вујачићу, да могу преузети „Sunce“ ад Сомбор и „Vital“ Врбас, као велики прерађивачи, те да ће на основу такве документације Министарство признати право на субвенције и тако је урађено. Од Вујачића је добио информацију да је Никезић у Министарству пољопривреде договорио да се преостала роба да би добили субвенцију уступи од „ПКБ“, „Sunce“ ад и да се у „Азотари“ сачине уговори, а оперативно људи су се јављали или њему или Влади Крковићу или комерцијали. Зна да су долазили у „Азотару“ једна старија госпођа која се звала Верица, неки Дејан Станковић, Матић и Тома. Са „Sunce“ ад је „Азотара“ закључила уговор о преузимању дуга, претпоставља да је посао са „Sunce“ ад договорио Вујачић. Касније је сазнао да је „ПКБ“ од букираних 27.000 тона за своје личне потребе искористио неких цирка 2.500 тона. Осталу количину није искористио нити за себе нити за своје кооперанте што је колико се сећа једна од опција у разговору Звонка Никезића и директора Милана Вељовића где је између осталог једна количина дата за „Almex“ њиховог пословног партнера коме су они дуговали много новаца и то 500 тона моноамонијум фосфата. Првенствен договор, разговор је би да што год буду могли у „ПКБ“ да искористе за своје кооперанте. Значи, Вељовић је инсистирао да се и код Звонка Никезића и код Раше и код њега да се део да фирми која је њихов кооперант који ће врло брзо исплатити. Уз ангажовање Никезића и „CES mecona“ доо тражио се модалитет сличан конкуренцији „Fertilu“, значи да се ђубриво прода а да се успут испуни услов за регрес и по усменом сазнању у разговору са господином Радосавом Вујачићем сазнао је да је он добио мишљење од Звонка Никезића, а за то је био и плаћен, који је он у разговору добио у Министарству пољопривреде, да ће с обзиром на ситуацију „Азотара“ моћи идентично да ради као „Viktoria“, а да ће бити испуњен услов за регрес ако се ђубриво букира од стране оног ко има право по Уредби и да није битно да ли је ишло директно до крајњег корисника ђубрива са оног ко има право по Уредби. Из ових разговора је схватио да је битно да ђубриво буде „букирано“ од неког ко је имао право по Уредби и да је то ђубриво завршило код крајњег корисника пољопривредника или предузећа које обрађује земљу своју, или земљу у закупу и да то ђубрио наравно не сме се продавати скупље него што је по Уредби, и да се може мењати, давати у

размену са кооперантима. Придржавајући се овог упутства, мишљења по његовом сећању и сазнању са Радосавом Вујачићем ступили су у контакт представници „Inveja“ ад који као и „„Viktorija“ имају у свом саставу две уљаре „Sunce“ ад и „Vital“, тако да је Вујачић договорио са господином Станком Томовићем и Дејаном Станковићем за потребе њихових коопераната - уљаре „Sunce“ ад Сомбор узму цирку 21.000 тона НПК ђубрива. Пошто је био крај сезоне за НПК ђубрива узели су онолико колико су могли, колико им је требало 12.000 тона а остатак цирку 8.700 тона НПК заменили су након куповине за УРЕУ карбамид 46% са „Азотаром“ пуна цена за пуну цену. Након тога сачињен је уговор са госпођом Чобански која је дошла у „Азотару“ и са валутираним меницама по договору валуте и потписала уговоре и посао окончан. За „Tan trade“ доо је знао да је дугогодишњи „Азотарин“ добављач амбалаже и у свом производном програму имао је и производни програм везан за пољопривреду и по том основу контакте са крајњим корисницима ђубрива. Пошто је Драган Танасковић власник „Tan trade“ доо по природи посла често у „Азотари“ у комерцијали је сазнао да има незатворених количина и питао је како може да дође до ђубрива јер је чуо да на лагеру има НПК ђубрива у „ПКБ“-у. Питао је и осумњиченог Грујића, који му је објаснио да ђубрива има и да је ђубриво регресивно, да се не сме продавати скупље од цене из Уредбе, да се може давати у размену. Танасковић се са овим сложио и рекао да има широк круг крајњих корисника ђубрива из претходних година и да му треба цирку неких 2.000 тона. У вези овог захтева Танасковића, упознао је Вујачића, који је одбрио па је комерцијала сачинила уговор о преузимању, продаји и преузимању тих 2.000 тона НПК од стране „Tan trade“ доо преко „ПКБ“-а. Следећа Уредба је донета за пролећну сетву, и тад је „Азотара“ већ била пипремљенија за утакмицу са конкуренцијом, од Радосава Вујачића је добио задатак да обави разговоре са институтима у Новом Саду и Земун пољу, за које је јасно да им по Уредби не треба 20.000 тона ђубрива, али са овим институтима није постигнут договор па је на крају добијен телефон „Института за крмно биље“, односно директора „Института“, са којим је постигнут договор. По договору директор „Института“ окривљени Драги Лазаревић је прихватио да преузме 20.000 тона и помогне „Азотари“, иако им те количине нису биле потребне, а по информацијама добијеним од Вујачића, принцип продаје ће бити идентичан као по претходној Уредби. Све количине које не искористи „Институт“ уступиће се другима по идентичном принципу. Људима у Крушевцу је преносио информације о купцима преостале робе, онако као их је добијао од Вујачића „јави у Крушевац, доћи ће људи из „Sunca“ ад, „Inveja“ ад, „Mlinostepa“ ад, „Tera bo“ доо, и они су отишли и закључили уговоре о преузимању дуга. За даље купце ко ће то бити је добијао информације од Вујачића и то по идентичној варијанти као и са „ПКБ“-ом. На основу ових налога говорено је комерцијали да на идентичан начин спроведе папиролошки и заокружи цео тај процес. Све сачињене уговоре носио је у Нови Сад Вујачићу, који их је потписивао или је на уговоре стављан факсимил уз његову сагласност, а онда су сви верификовани на првој наредној седници управног одбора. Купци су се јављали на разне начине. Са „Институтом“ је поновљена процедура и по Уредби из лета 2010. године, уз договор да „Азотара“ рефундира трошкове, искористи део количина за своје потребе а остатак по идентичном моделу препусти купцима „Азотаре“.

Купци су на „Институт“ упућивани или од Вујачића или су тамо сами одлазили. За Борисава Стојковића зна да је он дошао по препоруци Вујачића. По питању замене ђубрива, ХИП „Азотаре“ и „Sunce“ ад, добио је налог од Вујачића да изврши провере стања карбамида, који би се по пуној цени из ценовника заменили. У свим пословним договорима, везано за промет регресираниог ђубрива учествовао је на основу сагласности и одобрења Радосава Вујачића. Сви уговори су сачињавани или на основу препоруке и података добијених од Раше Вујачића или на основу његовог одобрења. Наиме, купци ђубрива су се најчешће јављали Раши Вујачићу у ЈП „Srbijagas“ који их је онда упућивао на „Азотару“ односно Грујића или неког у комерцијали. Сећа се да су преговори са „Sunsem“ ад и „Invejom“ ад вођени и договорени између Вујачића и Дејана Станковића односно Станка Томовића, а да су онда директорке ових предузећа долазиле у „Азотару“ на потписивање уговора и предају меница. Детаљно је објаснио на који начин су се одвијали пословни односи везано за регресирана минерална ђубрива са привредним друштвима „Agroforum“, „Agromedia“, „Terra bo“, „Vulin komerc“, „Mlinko amos“, „Srbokop“, „Da car euro“ и „Vujadinovic RMV“. Власници ових правних лица су се најпре по нечијој препоруци јављали Раши Вујачићу, а он их је даље упућивао на њега. У највећем броју случајева уговорни услови и начини плаћања су већ били договорени између Раше Вујачића и одговорних лица ових правних лица. Наиме, већ у почетку је био договорен начин рада, да ће се ђубриво давати на одложено плаћање, а да ће се у почетку плаћати само ПДВ. Број рата је касније утврђиван, у зависности од конкретних договора, мада се увек ишло за тим да то буде неки краћи рок. Везано за закључење уговора, најчешће је одлазио до Новог Сада и о томе информисао Вујачића, који се саглашавао или не са одређеним уговорима. Никада без Вујачићеве сагласности на неки уговор није ставио његов факсимил, или договорио уговорне услове односно продају ђубрива, а да о томе Рашу претходно није обавестио. Ко је за кога букирао ђубриво на „Продуктној берзи“, „Азотара“ је сазнавала накнадно, када би се преузимаоци дуга појављивали, мада су већ према географској локацији имали посредна сазнања, ко је за кога могао букирати ђубриво. Према успостављеном моделу, а на основу тумачења Звонимира Никезића, сви купци односно преузимаоци дуга су обавештавани о томе да се ради о регресираниом ђубриву, и да га не могу продавати по вишим ценама, већ да то могу чинити само по регресираним ценама и поделом кооперантима. Свакоме је то речено, а да ли директно од њега или било ког другог радника комерцијале при закључењу уговора, свакако су сви били са тиме упознати. Објаснио је на који начин су вршене компензације са привредним друштвима „Tan trade“ доо, „Chem co“ доо и „Vulin komerc“. Познато му је да је или Драган Танасковић сам проналазио задруге преко комерцијале „Азотаре“ или на други начин, али је преко њих узимао ђубриво. Сећа се да је једино у односу на привредно друштво „Agrosar“ интервенисао да преузимаоца дуга буде „Tan trade“ доо, јер је био неки неспоразум између власника Агроцара Рончевића и радника, који су за другог „букирали“ ђубриво. Од „Agro&migs“, „Tan trade“ доо је преузео ђубриво, јер из објективних разлога букирано ђубриво није могло бити употтребљено на имању „Agro&migs“. Што се тиче „Agro foruma“ и „Mlinko amosa“, власника „Agro foruma“ Драгана Митића и његовог кума Јоксимовић Бојана они су се појавили у „Азотари“ по препоруци

из кабинета ЈП „Srbijagasa“. Након упознавања рекли су да су били прво код Душана Бајатовића у кабинету на састанку који их је касније послао код Раше Вујачића и након тога Раша Вујачић их је послао у „Азотару“. На првом састанку су рекли да су кумови и ортаци у „Агро форум“ и да у свом саставу имају задругу, кооперанте и силос у Осипаоници код Смедерева. Када је почела дислокација азотног ђубрива и припрема за пролећну Уредбу за азот Раша Вујачић је рекао да им се сачини уговор о складиштењу азотног ђубрива у количини у којој буду тражили. Након тога по истој препоруци са њима је сачињен уговор о продаји на 1.000 тона НПК ђубрива за њихове кооперанте букираног на „ПКБ“-у. Исто се догодило и у пролеће 2010. године, када је отпочела трговина азотним регресираним ђубривом и тада је Митић Драган преко задруга за своја предузећа „Агроforum“ доо и „Агromedia“ преузео одређене количине ђубрива, а његов кум Бојан Јоксимовић је узео ђубриво на своје фирме „Mlinko Amos“ која је у његовом власништву и његовог паше извесног Петровић Драгана и фирме „Mladost polet“ и „Jokom“. „Агроforum“ доо је преузео ђубриво за 8 задруга, цирка 8.000 тона а „Mlinko Amos“ преко 5 задруга преузео неких 5.000 тона азотног регресираним ђубрива. На основу одобрења Вујачићевог, закључени су уговори на сву тражену количину, на одложено плаћање и менице као средство обезбеђења. Са Јоксимовићем и Митићем је и у априлу 2010. године закључен уговор на још 1000 тона УРЕЕ, на одложено плаћање уз гаранцију меница, али да ПДВ плате одмах до 10. у наредном месецу. Крајем априла 2010. године Митић и Јоксимовић, су се позивали на своје везе са људима у Влади Р. Србије и сазнања да ће бити и допуна Уредбе, тражећи да преузму одређене количине и по тој Уредби, односно и за привредно друштво „Агromedia“, и ове количине су им одобрене од стране Вујачића и то на 1000 тона КАН-а. По сличној процедури су се појавили и по Уредби из лета 2010. године за НПК ђубрива, али је сада инсистирано да најпре изврше плаћања преузетих количина од раније, јер је стално била ситуација да мало плаћају а мало не плаћају, међутим тада су понудили плаћање компензацијом, па је то прихваћено и то за пшеницу која је „Азотари“ била потребна ради измиривања обавеза прека Републичкој дирекцији за робне резерве, по раније узетим робним зајмовима. По Вујачићем одобрењу, до тада доспела потраживања односно обавезе за „Агроforum“ доо и „Агromedia“-у затварају се пшеницом на лагеру у Осипаоници, а обавезе за „Mlinko Amos“ са пшеницом на лагеру у Ђуприји. За Уредбу из лета 2010. године за НПК ђубрива, због неповољних временских прилика, договорена је производња око 80.000 тона НПК ђубрива, и то према расположивим сировинама у количини од 79.800 тона НП типа 25-06 и око 200 тона НПК 15-15-15. По овој Уредби у првом тренутку „Азотара“ је успела да прода неких десетак хиљада тона а осталих 70.000 тона тек по проширењу. Вера Исаковић односно „Chem со“ је ђубриво узимао као дугогодишњи пословни партнер и најпре је то било 146 тона преко ПКБ, а касније и преко неких задруга које је или Вера Исаковић налазила или преузимала до оних који нису узели иако су букирали количине на берзи. Одређене количине преузела је и од „Best seed“ и „Института“ Крушевац, а у лето 2010. године исто. И са „Chem со“ су уговори закључивани тек по одобрењу и уз сагласност Радосава Вујачића, а и она се у „Азотари“ појавила по препоруци из кабинета ЈП „Srbijagasa“ и од ње је

добијена велика помоћ и у техничком смислу код освајања производње „САН-а“. Власника „Агро семе инвести“ Сабо Игора је познавао од раније, на његову молбу и са њим је закључен уговор о преузимању 210 тона МАП-а, а уговор је закључен као и са осталима по одобрењу Вујачића, који је делимично плаћен компензацијом за виљушкар у вредности од око 2.000.000,00 а остатак кроз компензацију у семенској роби са „ПКБ“-ом. Са власником „Тера бо“, Бориславом Стојковићем, уговор је закључен по препоруци и уз одобрење Раше Вујачића. Наиме, првобитно је са „Тера бо“ закључен уговор за 1000 тона нерегресираног ђубрива, а тек касније и за регресирано ђубриво. Све уговоре је одобрио Вујачић. Један део ђубрива је преузео преко „Института“, а други део директно преко задруга. Део дуговања „Тера бо“ је измирио компензацијом са пшеницом. У односу на „Млиностеп“ доо, је навео да је продаја договорена од стране Вујачића, који је пријатељ са Куљићем и Анђушићем, и ова количина је реализована преко „Института“ Крушевац, а један део је колико му је познато преузет и за кооперанте „Sunca“ ад. „Млиностеп“ доо је за одређени број задруга био приступилац дугу, за количину од око 4.330 тона азотних ђубрива. Љ. Куљића је само једном у животу видео, док за Жарка Анђушића зна да је Вујачићев дугогодишњи пријатељ. Јако пуно је инсистирало на томе да се роба даје на што краћи рок на одложено плаћање, али да се свакако постигне договор око плаћања ПДВ. Иако, су постојали договори између купаца и људи из „Азотаре“, ипак је последњу реч о томе ко може а ко не добити ђубриво доносио Вујачић. У односу на привредно друштво „Citadela“ сећа се да је власник Марковић Гордан, од њега лично тражио одређене количине ђубрива, па кад је извршио провере „Citadele“ са таквим захтевом је упознао Радосав Вујачића, који је онда одборио да се под истим условима као и са другима закључи уговор о купивини ђубрива, исто преко посредника. Све је то учињено и они су у почетку нешто и плаћали, али онда више нису. Брзо су доспели у блокаду, и колико се сећа за „Citadelu“ је дат налог за утужење. „Vulin komerc“, власник Драган Вулин као дугогодишњи трговац ђубривом је преко својих задруга коопераната у пролеће 2010. године „букирао“ цирка 8.600 тона КАН-а и УРЕЕ. Након тога је дошао у „Азотару“ Панчево и тражио да набавка регресираног ђубрива буде на агро рок, тражећи да се испоруком ђубрива изврши плаћање вредности дуга „Азотаре“ према „Univerzalu ТРМ“, које је преузето од Вулин комерца. На овом састанку, Вулин Драган, је предложио комплетну процедуру обављања промета, по варијанти која је њему највише одговарала, а која је била идентична причи из „Fertila“. Иако је циљ увек био доћи до новца, није се бежало ни од добре компензације, а у овом пословном односу је виђен начин да се „Азотара“ реши једног свог дуговања према повериоцу „Азотаре“ из периода приватизације. Не може да објасни зашто у конкретном случају није учињена проста тројна компензација, а то објашњава тиме да је модел по ком је рађено заправо највише одговарао Вулин Драгану и односу са његовим кооперантима. Није могао да објасни по ком основу и зашто су „Fer napredku“ и „Agromega investu“ дати зајмови од стране „Азотаре“ управо у вредности преузетих количина ђубрива. Као и сви остали купци и Вулин је упознат са тиме да је у питању регресирано ђубриво и да се не може даље продавати по вишим ценама. За власника „Srбокора“ Жујовића, зна да се јавио у јесен 2010. године и да је тражио за своје кооперанте 1000 тона НПК

регресираног ђубрива, па пошто је продаја преко берзе била завршена, преузео је преко својих коопераната од „Института“ Крушевац. Пошто је имао дуга, тражио је одложено плаћање. То му је одобрено, али је морао да достави хипотеку у вредности потраживања што је и урадио. Он је практично први који је поред одложеног плаћања, поред меница морао и да достави хипотеку. У односу на новац који је примио од окривљеног Борислава Стојковића, био је изричит да је новац примио у два наврата и то у износима од по 20.000 евра, али да је овај новац, као техничко лице само преузео од окривљеног Стојковића и у неокрњеном износу предавао Радосаву Вујачићу. Описао је да је то чинио у Новом Саду и да је новац био запакован у коверте, које је он одмах даље прослеђивао не задржавајући за себе ништа. Као и у односу на остале учеснике у промету, уговори су закључени и са „Da kar eurom“, „Vujadinović RMV“ са којима је најпре закључен уговор о складиштењу, а потом и уговори о регресираном и нерегресираном ђубриву. Сећа се да је испред „Da kar eura“, за закључење уговора долазила нека жена а да је за „Vujadinović RMV“ договор постигнут преко посредника.

У односу на наводе одбране окривљеног Грујића, да је окривљени Вулин предлагао измирење обавеза преузетих од „Универзал ТПМ“, одбрана је супротна одбрани Вулин Драгана, који наводи да је предлог о начину реализације промета управо дошао од окривљених Грујића и Вујачића, који је он прихватио, како би им помогао да реализују наплату надокнаде у висини регреса за количине ђубрива за које је закључен уговор са министарством. Из прописаних процедура за закључење уговора произилази да су утврђене процедуре којима се односе на сам поступак закључења уговора, али да овим правилима није регулисано ко је надлежан за доношење одлука о самом закључењу уговора. Такође, из исказа окривљеног Вујачића произилази да је факсимил његовог потписа био поверен осумњиченом Грујићу, који је овај факсимил могао свакодневно користити. Да је окривљени Вујачић био обавештаван о сваком уговору, одбрана окривљеног је супротна управо одбрани окривљеног Вујачића, као и исказима сведока Дарка Симића, Петра Ивошевића и Милоша Ћировића који су се изјашњавали да су све појединачне елементе уговора осим типских одредби добијали преко комерцијалног директора управо од осумњиченог Грујића, који је купце по постигнутим договорима упућивао у комерцијалну службу ради техничке израде уговора, а да је тако сачињен уговор онда поново враћан окривљеном Грујићу, који га је оверавао факсимилом потписа окривљеног Вујачића.

Саслушан у току истраге окривљени **Звонимир Никезић**, је у своју одбрану навео да је најпре од ЈП „Srbijagasa“ као највећег повериоца „Азотаре“ био ангажован односно „Сес текон“ на процени вредности потраживања и могућности намирења потраживања, кроз ово ангажовање било је битно сагледати све аспекте рада „Азотаре“ и могућности њеног оспособљавања за наставак рада и производње. Сагледавањем свих сегмената, дошло се до закључка да је „Азотари“ потребна помоћ и да би требало ући у реструктурирање. Када је донета одлука о покретању „Азотаре“ и о реструктурирању, почетком августа 2009. године, требало је обавити припреме

за почетак производње. Пре уласка у реструктурирање, Министарство пољопривреде је објавило тендер за продају регресираних ђубрива и дефинисало пропозиције које треба да буду. Дакле истовремено са овим тендером, „Азотара“ је ушла у реструктурирање, а ова два документа су била претпоставка за иницирање разговора са Драгином везано за евентуално учешће „Азотаре“ у тендерском поступку за регресираних ђубрива. У то време код „Азотаре“ је постојао један објективни страх да се не исцрпе рокови важења тендера у смислу производње, испоруке, јер „Азотара“ није имала готову робу. У договору са Вујачићем, он је обавио разговоре са министром Драгином, предочио му каква је ситуација у самој фирми у смислу почетка производње и осталих услова. Вујачић је гарантовао да „Азотара“ може да произведе, а „СЕС месон“ је вршио паралелно испитивање тржишта и потреба за ђубривима, обављао и разговоре са највећим пољопривредним комбинатима и произвођачима ђубрива у окружењу. Кроз сагледавање свих параметара, уочено је да би „Азотари“ била неопходна помоћ и да би један вид те помоћи могао бити и то да добије што већи контингент на тендеру, а други да Дирекција за робне резерве и Министарство трговине омогуће куповину за потребе робних резерви. На одржаним састанцима са робним резервама и Министарством трговине дошло се до сазнања да је њихов буџет намењен минералним ђубривима потрошен. У разговорима са „ПКБ“ је уочено и од директора Вељовића је покренуто питање, помоћи и овом предузећу, које не може да користи регресирани ђубриво. Управо једна од тема у разговорима са министром је била и да се укључе ова државна предузећа. Ово питање је било врло важно јер постоје на десетине хиљада ситних произвођача који нису у могућности да изфинансирају куповину ђубрива, а са друге стране Уредба је била намењена њима. Опет, „Азотара“ није имала логистику, мрежу купаца која би пратила тржиште које би могла да снабде, а које препозна да на „Продуктној берзи“ могу да конкуришу, а да се са њима опет испреговара да „Азотара“ добије неку сигурност плаћања. Проучавањем тржишта дошло се до закључка да се ти мали произвођачи, обично везују за велике произвођаче уља или соје и да је њихово искуство такво да се ови мали произвођачи вежу за њих плаћањем у роби, кредитирањем, одложеним плаћањем, стварањем великог поверења у пословни однос. Око оваквих организација посла разговарано је и са директорима „Fertila“ са питањем како су сигурни да их мали произвођачи, кооперанти неће преварити. Управо на оваквом примеру схваћено је да „Азотара“ нема такву подршку и логистику, да нема магацине на терену, своје дистрибутивне центре и лица која би директније на терену могла да комуницирају са купцима и пољопривредним произвођачима, који би задовољавали услове тендера и са којима би могли да се праве поуздани уговори. Најпре Вујачићу, а касније и Драгину је изнео идеју да држава исто подржи и ова пољопривредна предузећа која су у реструктурирању односно државне комбинате да и они добију ђубриво, да се и њихови губици смање. Драгин се сложио да је то добра идеја, и да је потребно да то види са сарадницима и да ли се кроз овакав модел може решити и проблем „Азотаре“, с тим што је рекао да то није могуће у оквиру постојеће Уредбе, већ да је потребно да се на Влади донесу измене те Уредбе и да се укључе и ова друга предузећа. На тендеру „Азотара“ није добила неки значајнији контингент, па су

са Вујачићем, рађене cash flow пројекције са разним ценама и количинама, тако да се постављало питање што већег континента, кроз који би се омогућило да допунским тендером поред количине буде омогућено ослањање „Азотаре“ на државна предузећа. Бизнис плановима и за „Алекса Шантић“ и за „ПКБ“ су сагледане потребе ових предузећа на неких 3-4000 тона, а то су и они сами (директори ових предузећа) говорили, онда је остајало отворено питање купаца, па је Вујачић, рекао да они могу обезбедити купце, како би се одобрене количине заиста и реализовале односно продале. У оперативном смислу није даље пратио реализацију, али је пратио да ли ће у Министарству успети да се обезбеде средства, да се донесе измена Уредбе да би средином октобра од Драгина добио потврду да је то могуће и да ће бити изменом Уредбе дозвољено и да државне фирме могу да купе ђубриво, и да ће то бити решено. О овим сазнањима је обавестио Вујачића и Бајатовића, јер је то била главна вест, јер се радило о великој помоћи и кључној ствари за подршку државе „Азотари“ јер да тога није било то би био велики ударац за „Азотару“. Оно што им је одобрено у Азотари су продали, али није упознат како и на који начин. Не сећа се да је икада након састанака у Министарству везано за ово ђубриво разговарао са Вељовићем и да му је икада рекао да је потребно да се испорука врши за „Sunce“, јер је тако договорено. За „Алексу Шантић“ није обећавао нити је учествовао у реализацији било каквог кредита. Такође, је у својој одбрани навео да је на позив из кабинета тадашњег председника Р. Србије, Бориса Тадића, присуствовао састанку који је одржан у вили председника једне суботе 4. или 11. јула 2009. године, пре доношења Уредбе, те да су овом састанку поред њега присуствовали и председник Борис Тадић, тадашњи премијер Мирко Цветковић, министар Саша Драгин кога је тада и упознао, министар Милосављевић, Душан Бајатовић, Душан Елезовић. На овом састанку након уводне речи председника Тадића, који је састанак касније и напустио, уз Душана Бајатовића, је изложио кратки резиме плана реструктурирања „Азотаре“ и потреба да се она ревитализује. Истакло је да на овом састанку, није било никаквих конкретних одлука, осим да је тада дефинитивно одлучено да се уђе у поступак реструктурирања и да се на тај начин помогне „Азотари“ да се ревитализује. Навео је да сматра и тврди да не сноси одговорност по питању догађања у „Азотари“, поготово у односу на део који му се ставља на терет. Сматра да је одговорно лице само у односу на пословање „CES mecon“ чији је власник, али ни ту нема својство одговорног лица јер не заступа фирму, нити потписује уговоре. У наступању „CES mecon“ одговоран је само као члан консултанског тима, где може бити руководилац или само члан и то у оквирима дефинисаних задатака од стране клијента. По позиву Душана Бајатовића прихватио је да „CES mecon“ направи једну дијагностичку дијагностичку анализу проблема „Азотаре“ и да предложи мере, препоруке шта даље да се ради. Ово ангажовање је за њега било велики професионални изазов тим пре што је „Азотара“ објективно вишедеценијски проблем, као запустена фирма. Питања која су постављена пред консултантски тим, су била први пут на такав начин постављена и ниједан документ у „Азотари“, није сагледавао стање „Азотаре“. Ангажовани су најстручнији људи како у „CES mecon“ тако и ван, а за које је очекивано да понуде најбоља могућа решења, па је ангажовна адвокатска канцеларија да уради правни „new deligence“ да се види питање

имовине, питање дужничко-поверилачких односа, уговора, повериоца, свега тога да нека стручна институција од ауторитета, и врхунска ревизорска кућа специјализована која ће урадити финансијски „new deligence“ да утврди финансијско стање у ком` се налази предузеће. Лично је био координатор тог стручног тима. Поред њих по препоруци Вујачићевој, учествовали су и људи из „Азотаре“. Први пут је тада чуо за азотна ђубрива, и да се она праве од гаса, први пут се упознао са том технологијом и како функционише међузависност свих фактора у производњи. На основу свих добијених информација од тренутка ангажовања, почетком јула је сачињен резиме реструктурирања „Азотаре“, који на 30-так страна даје дијагнозу стања, генезу проблема и овај документ исто даје препоруке, мере, да ли, како „Азотара“ може да се опорави, консолидира и да буде један одрживи пројекат. Са овим документом је упознао Бајатовића и Вујачића. Из тог резимеа је произилазило да је ситуација драматична. У време израде овог резимеа и упознавања са проблемима није познавао ни ресорног министра Драгина, нити је био упознат са економске политике у домену пољопривреде и могућности помоћи. Тек на састанку код председника је упознао Драгина, као и друге људе који су присуствовали од којих је једино Бајатовића и премијера познавао од раније. Бајатовић је на овом састанку дао уводне напомене а сам је изложио резиме реструктурирања, и упознаје са дилемама да је из стратешких разлога, у циљу развоја пољопривреде непоходно да држава да подршку у производњи ђубрива, тим пре што је држава власник те фабрике и да је држава као поверилац та која је блокирала рачуне, те да су и друге државне институције инволвиране у овај проблем. На крају састанка дошло је до неког генералног закључка да се фабрика активира и да се радници збрину, а да ће држава то подржати преко својих органа. Тек је касније, из новина, својих сарадника и окривљеног Вујачића сазнао за расписивање тендера за субвенционисање 100.000 тона минералних ђубрива, по 10.000 динара преко произвођача, трговца али који ће онда да дају регресне цене својим купцима индивидуалним произвођачима. Ово је био сигнал да се види, како се „Азотара“ на овоме може појавити, па је због тога од стране Вујачића и Бајатовића ангажован да поред реструктурирања да се помогне око активности везаних за покретање производње. Припремањем ових активности дошло се до сазнања да је неопходно урадити две, три ствари, припремити план производње, утврдити која су то улагања у обртни капитал, која су то улагања у ремонт фабрике, колика су минимална средства на основу којих би фабрика кренула да ради, као и да је потребно преговарати са радницима да они прекину штрајк и да се укључе у припрему производње. Не зна ко је тада тачно односно које Министарство, иницирало и припремило закључак Владе да „Азотара“ уђе у поступак реструктурирања. Овај поступак аутоматски омогућава у року од 24 деблокаду рачуна, који „Народна банка“ по аутоматизму деблокира, и држава даје препоруке својим службама како да се укључе у помоћ оживљавању производње, пословања тог предузећа. Између препорука које су дате, биле су и препоруке Владе да надлежна Министарства за пољопривреду у оквиру својих мера и политика да подршку „Азотари“ и да надлежно Министарство трговине у чијем је саставу робне резерве исто тако дају своју подршку, мере и тако даље и тако даље. Уредба је тада изашла, а стручни тим је тада направио посебан извештај и план, ударно са августом, за

почетак производње у „Азотари“, који је скуп и у том тренутку не даје ниједан динар профита, а у исто време стиже јесен и јесења сетва, што је такође представљало проблем, јер постоје одређени агро рокови у којима се ђубриво мора употребити. „Азотара“ тада нема ђубрива и одмах се улази у преговоре за набавку сировина и компоненти, а већ је у то време био потписан уговор са Министарством. Анализом понуда које су тада дате Министарству, дошло се до закључка да су уговори закључени на много веће количине од оних које се регресирају, а да је „Азотара“ са својим ценама најскупља, па је на основу разговора које је водио Вујачић и да није могућ излазак на берзу где би свако тражио свог купца јер „Азотара“ тада није имала ни произведене количине ђубрива. Онда је неко из стручних служби „Азотаре“ 30. јула отишао и потписали су уговор са Министарством на 30.000 тона од првобитних 50 смањили су на 30.000 тона. Дан пре тога је добио позив за састанак у Министарству пољопривре министром Драгином, Вељовићем и Катанићем. Вељовића је познавао од раније а за „Алексу Шантића“ је тада први пут сазнао. На састанку је онда министар, дао уводне напомене, у смислу да Никезић води пројекат „Азотаре“, оживљавање производе, да је држава одлучила да помогне оживљавању производње али и „ПКБ“ и „Алекса Шантић“ и да постоји обострани интерес да „Азотара“ њима испоручује ђубриво. Састанак је трајао пар минута, а комуникација је даље настављена и поводом количина које су њима потребне је разговарано у „СЕС месоп“, јер Вељовић и Катанић на овом састанку нису ни знали колике су њихове потребе. На овом састанку дошло је до да су из „Алексе Шантића“ питали „а како ће се плаћати?“ те да им је окривљени рекао „новцем, како ће се плаћати“, па они кажу „ми немамо пара“, а ја кажем „добро узмите кредит па платите“, „па не знам како као.“ и онда ја питам „па извините а с којом банком Ви радите?“, они кажу „са „Metals bankom“, „а „Metals bankom“ добро, ја знам директора, позваћу га да Вас повеже па видите ако Вам да кредит да, ако не да, не да“. Али, касније није имао никакве информације да ли су добили кредит, да ли су узели кредит, да ли су вратили кредит, да ли су узели банкарску гаранцију, кад су вратили, кад су, како су то уопште, јер га за то нико није звао, нити су они звали, нити директор банке. Након тога ретко је боравио у „Азотари“, нарочито после ангажовања Грујића за заменика директора, јер више ни физички није био у „Азотари“ а о томе као се ради и како иде производња информисао се преко Вујачића, на састанцима везаним за израду програма реструктурирања и касније реорганизације. Писмо од 28.10. 2009. године где га Грујић упознаје о неким количинама ђубрива за које треба да добију регрес, и да део треба да иде „ПКБ“-у те да он види са министром кад ће Уредба да ја зовем министра, дошло је у два наврата. Поводом тог писма се телефоном чуо са Грујићем, и рекао му: „Грујићу мени ово уопште није јасно шта да ја проверим, ко ово купује, шта ја проверавам?“ „шта је ово?“, каже „ма не то је оно...“ ма кажем „немој ти мени оно...“ Сматра да део који се односи на удружења као напомена да су то индивидуални произвођачи, даље му је и рекао „слушај Грујићу ја нећу никог да зовем ни министра, него ти лепо узми па упознај ти министра па питај и тако даље службено, шта ћу ја њега да зивкам приватно,“. Да ли је Грујић послао писмо или није он то не зна нит је проверавао, а даље се више није ни интересовао која су удружења. Такође, је у својој одбрани навео да ни на који

начин није утицао на окривљеног Вељовића да раскида неки уговор са „МК комерсом“, јер уговор није ни постојао у време састанка, а како је анализом документације закључио. У односу на уговор о пословнотехничкој сарадњи објаснио је да су у уговор стављена формално 3-4 кључна питања и остале консултанске услуге: према уговору предмет је комуникација са Министарством пољопривреде, комуникација са Министарством трговине и робним резервама, израда извештаја о плану пословања за август 2009, израда извештаја везано за инвестиције и израда папира, докумената везано за сарадњу са „Gaspromom“. Највећи део ангажовања по овом уговору се односио, по његовом сећању на покретање производње.

Оваква одбрана окривљеног супротна је предложеним доказима и то Уговору о пословнотехничкој сарадњи од 27. 08. 2009. године, уговорима о продаји ђубрива „ПКБ“ од 06. 08. 2009. године и „Алекса Шантић“ од 31.10.2009. године, одбрани окривљених Вељовића, Катанића, Вујачића и Михаила Грујића. Наведени уговори су наиме, закључени непосредно по одржаном састанку у Министарству, и разговора у „СЕС месону“ са представницима „Алекса Шантић“ доо поводом реализације договора у Министарству, да ПКБ и Алекса Шантић буду купци ХИП Азотаре, како би јој се помогло у оживљавању, а и да реализује уговор са министарством иако није испуњавала услове из јавног позива. Да је окривљени Никезић био упознат са уговорима које је ХИП „Азотара“ закључила са ПКБ и „Алекса Шантић“ произилази из дописа који је окривљени Михаило Грујић упутио „Цес мекону“ односно окривљеном Никезићу везано за извршење уговора о пословнотехничкој сарадњи, ради провере у Министарству да ли „ПКБ и „Алекса Шантић“ треба да букирају већ испоручене количине код „Продуктне берзе“. Такође, из иказа сведока Лепосаве Томић произилази да је нацрт уговора о купопродаји, који је касније и закључен између ХИП „Азотаре“ и „Алекса Шантић“ добијен на састанку у „Цес мекону“, и да је тада управо са окривљеним Никезићем разговарно и о цени јер није била позната за једну од формулација која је била наведена у предуговору а да ће се то решити до потписивања уговора. Из садржине ових дописа произилази да је осумњичени Никезић био упознати са активностима, односно прометом који је обављен у ХИП „Азотари“ у складу са договорима у Министарству од 30. јула 2009. године, до момента достављања одписа 28.10. 2009. године, односно да је део минералних ђубрива, а у количинама које су потребне за привредна друштва „ПКБ“ и „Алекса Шантић“ већ испоручене, и да је преостао само део количина за које би „ПКБ“ био посредник у даљем промету. Да је окривљени Никезић, обећао помоћ око кредита за „Алексу Шантић“ утврђује се не само исказом окривљеног Катанића, већ и исказима сведока Лепосаве Томић и Јованке Драгић, које су присуствовале састанку у „Цес мекону“ поводом реализације постигнутих договора у Министарству. Из исказа окривљених Вељовића Катанића, Вујачића и Грујића, произилази да су управо због речи и обећања Звонимира Никезића прихватили модел пословања односно окривљени Вељовић и Катанић да буду посредници у промету, а окривљени Вујачић и Грујић, верујући да то чине на основу тумачења добијених преко Звонка Никезића из Министарства да је то дозвољено и да се таквим прометом може извршити наплата регреса. Из уговора о пословнотехничкој сарадњи, се

утврђује да су управо послови преговарања са Министарством око реализације продаје регресираниг минералног ђубрива, основ за ангажовање „Цес мекона“ по овом уговору. Да је Звонимир Никезић, у потпуности учествовао у решавању проблема недостатка тржишта ХИП „Азотаре“, и да је договаро и уговорн еуслове за купце „ПКБ“ и „Алекса Шантић“, произилази и из исказа окривљених Вељовића и Катанића, а да о елементима уговорима и његовој садржини никада нису разговарали или договарли се са неким из ХИП Азотаре. О постигнутим договорима везано за промет ђубрива и активностима на изменама Уредбе, како произилази из резултата истраге, исказа окривљених Вујачића и Грујића окривљени Никезић, је усмено обаештавао Вујачића. Према дефинисаним елементима уговора, достављање фактуре рачуна о извршеним псловима из уговора извршено је 08. 12. 2009. године када су већ били закључени уговори са свим учесницима у промету преко посредника „ПКБ“-а и када је обављен промет преко „Продуктне берзе“, односно када су испуњени услови да ХИП „Азотара“ изврши наплату регреса, као и циљеви договора састанка у Министарству.

Саслушан у току истаге окривљени **Милан Вељовић** је у своју одбрану навео да је био на састанку у Министарству пољопривреде, код министра Драгина, коме је присуствовао и Арсеније Катанић испред „Алекса Шантић“ као и Звонимир Никезић. Министар је изнео информацију да се ради државни пројекат да се „Азотара“ ревитализује и да је потребно пословно сарађивати са „Азотаром“ и куповати ђубриво од њих да би све то имало смисла а да је носилац пројекта „СЕС мекона“ господин Никезић, те да су обавезни да купују од „Азотаре“. Лично је изнео проблем да „ПКБ“ има расписан тендер за куповину ђубрива, и да је најбољу понуду дао „МК комерс“, те да се ради о набавци сировина-компоненти минералних ђубрива, која су била јефтинија од готовог производа. На то је од министра и господина Никезића добио одговор да је то сада небитно и да мора да се купује од „Азотаре“. Како се ради о државном пројекту, а држава ће дати субвенцију „Азотари“, једноставније је да они који су „државни“ купе од „Азотаре“, јер ће „Азотара“ имати све на „гомили“ истребовано, и цела прича би се упростила, а „ПКБ“ би учествовао у једном ланцу који помаже „Азотари“ да прода своју количину ђубрива и да једноставно оживи као предузеће. Речено је да ће бити донета Уредба, којом ће се омогућити „ПКБ“ да то што се уради, прође кроз Уредбе, а да ће „Азотара“ сама моћи да те количине дистрибуира, под конкретним изговором, да „не може министар за сваку задругу да прави Уредбу и да ће уредба важити за „ПКБ“ коме ће се омогућити да повуче са берзе то ђубриво и да омогући „Азотари“ да директно „Азотара“ задругама и малим купцима испоручује ђубриво“. Речено је да ће „ПКБ“ и „Алекса Шантић“ повући ђубриво преко берзе као највећи, Уредба ће важити за њих, биће покривени Уредбом, „Азотари“ се мора омогућити да лако дистрибуира то ђубриво, односно да успе да прода то ђубриво. Поента целе приче је била да „Азотара“ прода ђубриво, јер ако га не порода губи смисао то оживљавање, а на тржишту Србије постоји пуно увозника ђубрива који су врло често били јефтинији од „Азотаре“. Како води друштвено предузеће, а презентовано му је од званичника, ресорног министра да се очекује од „ПКБ“ да купује ђубриво, у ком контексту му је било важно да у

оквиру тог посла ђубриво не буде скупље и да се за предузеће не направе неки додатни трошкове. После састанка са министром и Никезићем, раскинут је пословни однос са „МК комерсом“, од кога је преузет само део планираних количина јер „Азотара“ није могла да почне са испоруком пре 10. септембра, а ђубриво је већ од августа било потребно. Са „Азотаром“ је закључен уговор о куповини ђубрива почетком августа 2009. године, а испоруке ђубрива су отпочеле од средине септембра. Поред ових количина на које је закључен уговор са „Азотаром“, а које количине ђубрива су стварно биле и потребне „ПКБ“, министар и Никезић су захтевали да се преко берзе повуче још одређена количина ђубрива које ће бити регресивно и да се омогући „Азотари“ да даље дистрибуира то ђубриво. Постављао је питање „како ће моћи берза да испоручи толико ђубриво „ПКБ“, они су ми рекли „то није твоја брига, све је то договорено као посао у оквиру оживљавања „Азотаре“, твоје је само да истребујеш на берзи“ и ми смо на берзи истребовали тих 27.000 тона. Ово ђубриво, ниједног тренутка није ушло у „ПКБ“ оно све време стоји у „Азотари“. Комерцијална служба „Азотаре“ њихови запослени, долазили су у комерцијалну службу „ПКБ“ корпорације са два документа. Један документ је профактура, други документ је уговор о преузимању дуга. У „ПКБ“ су потписивали профактуру и уговор о преузимању дуга, тако да комплетан ток новца, кретање ђубрива, кретање гаранције нису ишли кроз „ПКБ“ него су ишли директно између „Азотаре“ и трећих лица. У самом „ПКБ“-у чак се то није водило ни кроз званичне финансијске књиге него се водило на посебном конту као нешто што је привремено. Овакав ток документације и сачињавања папира а да ће „Азотара“ долазити са профактуром и са уговором о преузимању дуга а да фактички „ПКБ“ не види ни средство обезбеђења, ни ђубриво, ни ток новца, јер ниједан динар није прошао кроз „ПКБ“, све је ишло од томе коме су продали директно ка „Азотари“, предложио је и објаснио Никезић. Он је све време координатор, и барем два или три пута недељно звао је по питању тога, значи шта треба, како треба, било шта ако се успори, ако рецимо данас моја комерцијална служба не стигне да потпише за те прве продаје он одмах сутрадан зове „што кочите, што не завршавате то, ајде убрзај то“. Све је у неким мањим количинама функционисало док се није појавило да „Азотара“ хоће предузећу „Sunce“ ад да прода цирка 20 и нешто хиљада тона ђубрива. Тада је настао проблем око потписивања документације, јер у „ПКБ“ нису хтели да потпишу и званично су се обратили „Азотари“ дописом да ми нећемо потписивати њихове профактуре док се не дефинише ко има право на регресивно ђубриво. После тога осумњиченог Вељовића је прво звао у неколико наврата Звонко Никезић уз оно „Вељовићу шта кочиш, мали шта ти измишљаш, то је државни пројекат, то је већ договорено, зашто се то не спроводи?“, а по одговору да тако неће док се не дефинише тачно ко има право „јер то је заиста велика количина ђубрива, до тад су се продавали мање количине које су имале смисла са том њиховом причом о продаји малим произвођачима директно“. После тога окривљеног Вељовића је звао министар Драгин и рекао му да је на вишем нивоу договорено и да то мора да се реализује, да је то држани пројекат и да то мора да се заврши, односно да се а.д. „Sunce“ прода то ђубриво. После тога дао је налог комерцијалној служби и

они су то спровели. И пре овога и после овога „ПКБ“ је минерална ђубрива увек набављао у компонентама путем јавног тендера.

Саслушан у току истраге окривљени **Катанић Арсеније** је у своју одбрану навео: „Конкретно за ово ђубриво, негде у јулу месецу су ме звали из Министарства пољопривреде из Републике и рекли: „Да л` можете да дођете на састанак?“ Ја сам питао: „Која је тема?“ „Тема је набавка минералног ђубрива за јесењу сезону 2009.године“ , ја сам отишао, не знам тачно датум, знам да је јул био месец, и састанак је водио министар пољопривреде Саша Драгин и састанку су присуствовали људи из „Азотаре“ то знам. Представили су људе из „СЕС мекон“, чини ми се то не могу сигурно да кажем ал` онако сад прошло је ипак што кажу више од три године. Од људи који су још били присутни био, је господин Вељовић директор „ПКБ“. За „СЕС мекон“ не могу бити сигуран на том састанку знам да смо после били у „СЕС мекону“ у фирми то смо били, ја сам са мојим сарадницима сам био али на том првом састанку знао сам Вељовића и знао сам Сашу Драгина. На састанку је речено: „Азотару“ држава жели да подигне на ноге, тамо је било великих проблема и сад је прилика да се уложи у „Азотару“ и да се започне и подигне производња минералног ђубрива и ми сматрамо да Ви као државне фирме „ПКБ“ и „Алекса Шантић“ треба да помогнете. Даље је навео да је одмах на састанку истакао да „Алекса Шантић“ жели да помогне и да би то било добро и у интересу и овог привредног друштва али за то не постоји новац, јер је друштво у блокади. Навео је да је даље објашњено да помоћ жели да се пружи и „Азотари“ али и „Алекси Шантићу“ на тај начин, па ће „Алекса Шантић“ бити испраћен од стране неких банака, а цео тај поступак ће да води „СЕС мекон“. После тога речено је да, цео поступак тога води „СЕС мекон“ фирма консалтинг из „Азотаре“, и да ћемо ми бити консултовани везано даље за начин плаћања, односно прво за цену јер се још није знало колика ће бити цена на тржишту и да видимо да л` ће моћи да нас прати нека од државних банака да л` „Комерцијална“, да л` „Развојна банка“ Војводине. Дакле, неко да нас прати да се то уради. После састанка у Министарству, следећи, други састанак је одржан у „СЕС мекону“. Овом састанку присуствовао је са својим сарадницима, од којих је сигуран да је била Јованка Драгић, која је водила производњу. На овом састанку је речено колика ће бити цена, за коју су у првом маху закључили да је тржишна а не регресирана, што их је све изненадило, али како није било другог начина, због блокаде, за набавку ђубрива на ово су пристали, јер је добијање ђубрива под било каквим условима, значило враћање у живот и заснивање производње, односно то је за „Алекса Шантић“ била лука спаса. На овом састанку је поновљено да ће се из „СЕС мекона“ потрудити да неко од државних банака то испрати па су на састанку у „СЕС мекону“, рекли да ће причати са људима из „Развојне банке“ и да постоји могућност да буду испраћени с обзиром да је процена да могу сразмерно количини земљишта коју обрађују да могу стати на ноге и због свега овог што сте до сад урадили сматрамо да можете бити испраћени и да ћете бити испраћени. Сва ова обећања узимана су са дозом резерве, мада о свим аспектима самог посла није посебно ни размишљао, јер је било битно да се добије ђубриво. „Да л` ће они, пошто они то договарају то да плате ђубриво и на који начин да омогуће да буде плаћено ја, нама је било

важно да ми добијемо ђубриво и ми смо са те позиције интереса „Алекса Шантића“ наступали.“ Све је договорано преко „CES мекон“ пошто је он све водио. Од септембра месеца, „Алекса Шантић“ је почео да вуче ђубриво, а динамику су одрађивали „Азотара и „CES мекон“ јер како они нешто произведу, тако је преузимано ђубриво. „Жеља је била да се покрене ланац производње да имају сигурне купце, да банке то испрате и ми смо буквално физички чекали да они пакују џакове и како су паковали ми смо ту вукли и онда што каже у земљу је минерално ђубриво ишло према сетвеном распореду“. Окривљени Катанић је даље навео да је на овај начин отпочело неко нормално пословање, те да ни једног тренутка није сматрао нити видео да се прави неки прекршај, с обзиром да је све то од почетка до краја пратило Министарство пољопривреде, „Агенција за приватизацију“, „Азотара“. Сматра да су са сваким потезом сви били добро упознати и да се знало како је тај поступак текао, а да нико ни у једном тренутку није нешто поменуо или скренуо пажњу, да није уреду, нити је сам могао да претпостави да постоји неки проблем или препрека за затварање потраживања ђубривом. Такву препреку није ни видео, јер је цена тога била тржишна. Сматра да би постојала нека повољност да је цена била регресирана, као што је било испочетка приче, те да би онда то било другачије. „С обзиром да је то била тржишна цена ми смо се тржишно понашали. Значи тржишна цена, реалан кредит и кад неком продамо мора бити све је морало бити тржишна цена.“ Навео је и да је лично све време био у убеђењу да ради добро и за фирму и за државу, јер без подршке Министарства и „CES мекона“, „Алекса Шантић“ и овога начина да дође до кредита и да купи ово ђубриво које му је било потребно, није могао, то је била рука спаса за „Алекса Шантић“.

Одбрана окривљених Вељовића и Катанића сагласна је уговорима о продаји ђубрива закљученим са ХИП „Азотара“ од 31. 07. 2009. године и 06. 08. 2009. године, одмах по одржаном састанку у Министарству и у складу са датим препорукама и налозима, као и са фактурама, отпремницама, и осталим књиговодственим евиденцијама обављеног промета до 06. 11. 2009, године, односно уговорним одредбама, којима је предвиђено да се продаја врши под условима предвиђеним по Уредби од 9. 7. 2009. године и будућим актима владе донатим у вези ове уредбе, из чега произилази да су уговори управо закључени сагласно договору да се донесе измена Уредбе којом би се омогућило и да ова два правна лица буду корисници средстава по Уредби, а да се истовремено за њих пре измене омогући испорука и поштовање одређених агророкова у којима се мора извршити употреба „бацање“ на земљу ђубрива. У односу на наводе окривљеног Вељовића, да је „ПКБ“ раскинуо уговор са „МК komercom“, из писмене документације произилази да је понуда „МК komerca“, дата за потребе „ПКБ“ по јавном тендеру у количини од око 2000 тона, да је уговор по овој понуди а након састанка у Министарству закључен само за количину од 400 тона, а да је за остатак закључен уговор са ХИП „Азотара“. „МК komerc“ је како из књиговодствених евиденција произилази уговорене количине испоручио током августа 2009. године односно за период пре него што је „Азотара“ отпочела са испорукама. Да је промет обављан преко „ПКБ“ као посредника произилази из књиговодствене документације „ПКБ“ јер је овај промет вођен одвојено од дела који се односио на количине које је „ПКБ“ преузео за своје

потребе. Да су окривљени препоруке министра Драгина и Никезића прихватили и доживели као наредбе, произилази и из чињенице да ниједан од окривљених није обавио никакве разговоре или преговоре са одговорним лицима у „Азотари“, јер се како из исказа окривљених и сведока произилази, тај промет одвијао по неком аутоматизму, где су комерцијални радници са сачињеном документацијом, уговорима, отпремницама, фактурама, одлазили периодично на 10 дана у „ПКБ“ ради потписивања ове документације. Наводи одбране окривљених потврђени су и налазом и мишљењем вештака.

Саслушан у току истраге окривљени **Лазаревић Драги** је у своју одбрану навео: Да је у периоду спровођења Уредби из децембра 2009. године и јула 2010. године, био директор „Института за крмно биље“ у Крушевцу. Почетком 2010. године, контактирао га је заменик директора „Азотаре“ Михајло Грујић. Приликом разговора на састанку у „Институту“ Грујић му је показао Уредбу и предочио да ХИП „Азотара“, с обзиром да је ушла у поступак реструктурирања има проблема са реализацијом ђубрива и да су „Институти“ Уредбом предвиђени и да имају могућност да преузму ђубрива у количини од 20.000 тона. Док су разговарали, поставило се питање на који начин све то одрадити, јер „Институт“ није имао довољно својих средстава да једноставно купи то ђубриво, задруге као директни корисници су биле у сличној ситуацији, при том све те задруге, раде по принципу да их неко организује, да ли нека фабрика, уља или шећера, свеједно и то се најчешће пласира преко тих фабрика а задруге враћају то у неким паритетима ил једноставно они немају пара него сав тај репроматеријал добију, а оно што произведу врате оном ко је организатор. Био је упознат да је то једини начин и да тако послује цела пољопривреда. Дакле, постојало је сазнање да нема новца и било је потребно да се ђубриво прода (да се да) на неко одложено плаћање, а тај ризик једноставно „Институт“ није могао да поднесе, јер су задруге несигурне. Из тих разлога је директор, односно заменик директора Грујић предложио да би се финансијски заштитили, да ће они наћи преузимаоце дуга који ће финансијски гарантовати за те задруге, а те задруге ће касније за ту услугу њима предати те производе које они буду произвели и тако је у крајњем случају и одрађивано. Улога Института је била да, с обзиром да је то берзанска роба и да се може продати за један дан, да „Институт“ на неки начин резервише тих 20.000 тона да би „Азотаре“, према расписаном тендеру била бржа од конкуренције. „Институт“ је „букирао“ ђубриво преко „Продуктине берзе“, а он сам, окривљени Лазаревић се пре тога консултовао и са правном службом и проучили су уредбу. „Азотара“ је „Институту“ фактурисала ђубриво а „Институт“ је под истим условима ђубриво фактурисао задругама. „Институт“ је задругама давао диспозиције за утовар односно власничке листове и задруге су преузимале ђубриво, а шта се касније са ђубривом дешавало не зна. Иста процедура поновљена је и по Уредби из лета 2010. године, уз договор са Михаилом Грујићем. Све уговоре о куповини ђубрива потписао је Вујачић или је на њима његов факсимил. Са Вујачићем никада није био у контакту. Све је ишло преко „Азотаре“ и „Азотара“ је за све давала сагласност, јер ни они нису смели да се ослоне само на неке гаранције плаћања од тих задруга, јер су те задруге све јако нестабилне, не само задруге, него уопште, сви произвођачи су нестабилни

и врло често улазе у блокаде, улазе у проблеме и често су та потраживања не наплата, једноставно дођу у ситуацију да буду не наплата. Из тих разлога се ово и прибегло да „Азотара“ једноставно тражи још неког ко је био ту као гарант плаћања те робе. То је био и разлог зашто је прављен четвороструки уговор где су се као гаранти плаћања јављали неки, фабрике организатори производње који су давали додатне гаранције „Азотари“. Сви потписници уговора су били фактички дужници. „Институт“ је са „Азотаром“ имао закључене уговоре о продаји ђубрива на укупно по 20.000 тона. Са земљорадничким задругама „Институт“ није контактирао непосредно, већ су уговори директно долазили из „Азотаре“, са означеним учесницима по уговору. Са власником „Citadele“ се упознао у „Азотари“ и закључио уговор о преузимању дуга. Из „Да сар еура“ уговор је донет у „Институт“ већ потписан од земљорадничке задруге и „Азотаре“, тако да ни са ким из земљорадничке задруге није разговарао, они су били кооперанти „Да сар еура“ Није посебно разговарано ни са власником „Атела“, а ни „Chem со“, са ЗЗ „Малина аграр“ комуникација је остваривана преко власника „Србокопа“ са којим је „Институт“ и раније сарађивао. Никада није добио потврду да су земљорадничке задруге заиста и добиле ђубриво по уговору, нити је „Институт“ то проверавао. Поводом промета регресираним ђубривима, било је више контрола од стране фитосанитарне инспекције. Они су контролисали и уговор „Института“ и „Азотаре“, али и уговоре о пословнотехничкој сарадњи. У вези **донација**, навео је да је на његов предлог, с обзиром да су са задругама склапани уговори о пословнотехничкој сарадњи, да је постојала хрпа папира коју је требало сачињавати, све је требало и префактурисати, постојали су трошкови, а како су се појавила и правна лица за која је преко задруга обезбеђена сировина за сопствену производњу, и њима је обезбеђен неки интерес, то је сматрао да и ти преузимаоци дуга, морају покрити трошкове „Института“. „Институт“ је научна установа, и није био у неком завидном финансијском положају, па је кроз промет ових ђубрива, уочен начин да се подстакне и новчано помогне научно истраживачки рад „Института“. Тако је на састанцима са преузимаоцима дуга са „Sunset“ односно „Inveјom“ и другима, договорено да се донацијама у висини од 1,5 до 3% вредности преузетог дуга, помогне и „Институт“. Преузимаоци дуга су на то пристали и на рачун „Института“ уплаћивали новчана средства. У тренутку преговарања са Михајлом Грујићем и договарања целокупног начина промета није знао ко су преузимаоци дуга, али је касније у току реализације целог посла по предлогу „Азотаре“ сазнавао ко су преузимаоци дуга. Техничким делом посла, почев од уговора о пословнотехничкој сарадњи, фактурисања и издавања власничких листова, који је спровођен у „Институту“, руководио је помоћник директора за семенарство Микан Јаћимовић. Све задруге које су се појављивале по његовом утиску, су већ биле у неком организованом оквиру од стране „Inveја“ или неког другог произвођача и за њих су производиле. Преузимаоци дуга су финансијски, управо уговором о преузимању дуга, по његовом утиску гарантовали за задруге и по тим уговорима је закључивао да су задруге кооперанти управо преузимаоца дуга као што је „Sunce“ ад, „Inveј“ или било ко други ко се појавио. Наиме, „Институт“ је ушао у обавезу према „Азотари“, и под истим условима префактурисао ђубриво задругама. Задруге су несигурне и врло је тешко наплатити од њих, зато је прихваћено да ови

преузимаоци дуга с обзиром да они имају неке односе са задругама и вероватно преузимају све те њихове производе да они стану као гаранти ту да не би институт имао проблема сутрадан према „Азотари“. Мотив „Института“ и његов лично као директора је био да се добије део ђубрива за сопствене потребе са одложеним плаћањем и маркентишки ефекат, у смислу успостављања комуникације са већим бројем задруга, поготово са онима са којима није постојала ранија сарадња као произвођачима на терену, с обзиром да је навећи део задруга био са подручја Војводине, где је и био интерес „Института“ у позиционирању и остваривању сарадње у производњи квалитетног семена крмног биља, као партнера у перспективи. Маркентишки ефекти нису посебно остварени, јер те сарадње у производњи готово да није ни било, осим у мањем обиму са „Мркшићевим салашима“. Уговори о пословнотехничкој сарадњи су били начелног карактера јер је „Институт“ имао амбиције да прошири своју производњу. Ова сарадња даље вероватно није ни остваривана јер је крајем 2010. године напустио институт. Заправо, и уговори о пословнотехничкој сарадњи као и уговори о преузимању дуга доношени су од стране преузимаоца дуга, а мисли да су сачињавани у „Азотари“. Све је то било део неке сарадње у перспективи, са носиоцима уговора о пословнотехничкој сарадњи није посебно договорано нити преговарано, јер за то није ни било времена, све се одвијало јако брзо. Све уговоре па и о пословнотехничкој сарадњи је сачињавала „Азотара“, јер је она морала све то и да одобри и прихвати. „Институт“ ништа није самостално одлучивао, јер је „Азотара“ требала да прихвати гаранте плаћања, који су морали да оставе неко средство обезбеђења, као солидарни јемци. Донације у односу на „Invej“ и „Sunce“ ад, је лично договорио са одговорним лицима из ових привредних друштава Станком Томовићем и Дејаном Станковићем, у Крушевцу односно Београду. За остале није договарао лично донације, али мисли да је то урадио његов заменик Микан Јаћимовић и за „Da car euro“ и за „Chem co“. Од „Srbokora“ није узета донација, јер су имали сарадњу од раније.

Одбрана окривљеног Лазаревића, а да су уговори о пословно техничкој сарадњи закључивани и из маркентишких разлога и ради неке даље сарадње у развоју производње су неосновани и неприхватљиви, јер ни по једном од закључених уговора таква сарадња није остварена у будућности, а што произилази и из исказа сведока Микана Јаћимовића, већ су уговори сачињавани само у сврху испуњења услова за наплату регреса од стране ХИП „Азотара“. Да је окривљени Лазаревић знао да ђубриво не иде земљорадничким задругама, са којима је закључиво уговоре о пословнотехничкој сарадњи, произилази и из уговора о преузимању дуга који су једносремено закључивани са свима истог дана, те да је са преузимаоцима дуга договарао донације за „Институт“. Из уговора о пословнотехничкој сарадњи и уговора о преузимању дуга, на основу датума закључења јасно се утврђује да су сви уговори са кооперантима „Sunca“ ад, њих 28 закључени истог дана. Из налаза и мишљења вештака јасно произилази да је највећи део уговора о пословнотехничкој сарадњи, закључен једносремено са уговорима о преузимању дуга од стране крајњих корисника, којима су тада издаване и фактуре и власнички листови ради даљег располагања ђубривима. Окривљени није спорио да је са појединим крајњим

корисницима а као посредник у промету закључио уговоре о бесповратним донацијама, сматрајући да су овакве донације оправдане, будући на обим ангажовања „Института“ у обављању промета. Наводи одбране окривљеног у погледу начина организовања промета, начина сачињавања документације и уговора потврђени су и на основу исказа сведока Микана Јаћимовића, као и сведока представника земљорадничких задруга и осталих учесника у промету, а да су уговори достављани на потписивање, поштом, факсом или куриром, и да најчешће са одговорним лицима у земљорадничким задругама, није ни преговарано, нити договарано који су рокови и начини испоруке и плаћања ђубрива, већ да су такви преговори вођени искључиво са крајњим корисницима као купцима што су у ствари били преузимаоци дуга.

Саслушана у току истраге окривљена **Верица Спасић** је у своју одбрану навела да је била директор у „Inveju“ у периоду од октобра 2010. године до септембра 2011. године, када је отишла у пензију, не осећа се кривом, и у свом раду никада није ишла за тим да стекне противправну корист ни за себе ни за фирму у којој је радила. Преузето је ђубриво од „Азотаре“ односно свака од 28 задруга купила је од „Института за крмно биље“. „Invej“ није добио ђубриво, већ је земљорадничка задруга добила ђубриво, то су задруге које су кооперанти „Inveja“ са којима „Invej“ ради дуги низ година, јер од њих набавља сировину сунцокрет и соју, за своје уљаре доносно „Витал“. Нико их није препоручио „Азотари“, већ од 2005. године, ђубриво се за потребе коопераната набавља од „Азотаре“. Тај посао за „Invej“ односно набавку сировина за уље и репроматеријала за производњу сировина набавља посебно одељење сировинска набавка. Од пољопривредних произвођача, да би се добила сировина, претходно се за њих набавља ђубриво и семе које им се даје, како би се на овај начин обезбедиле сировине, да се не би догодило да уљаре односно прерађивачи не остану без сировина, како бис е избегао ризик да сировине узме конкуренција. Ђубриво се тражи односно набавља од произвођача па се она као директор на захтев сировинске набавке из „Inveja“ обратила „Азотари“ у Панчево, а на основу извештаја сировинске службе, ко све има ђубрива, и ко продаје, као и по којим ценама. У „Азотари“ је контактирала најчешће са комерцијалним директором односно Владом Крковићем, који јој је рекао да ђубриво има „Институт за крмно биље“ у Крушевцу, а да га нема „Азотара“. О томе о каквом се ђубриву ради, да ли је регресирано, посебно нису ни причали, једино што јој је речено, је да „Институт“ има вишка, па је и у разговору са сировинском набавком добила информацију да је управо велики број задруга, са којима се већ дуго сарађује као кооперанти „Института“, склопили неке уговоре о техничкој сарадњи и да могу добити ђубриво али да га не могу платити. Како они то нису могли платити, а добили од „Института“ као кооперанти, то би се дало закључити да је реч о некој повољнијој варијанти по којој је и „Invej“ могао да добије то ђубриво. По добијању ове информације од сировинске базе, разговарала је са „Институтом“, који је понудио да се уради уговор по коме ће „Invej“ извршити плаћање за ове задруге, ако оне то не могу да ураде, као преузималац дуга. На овај начин је обезбеђена и сировина за „Invej“, у извесној количини за коју се тада није знало колика је и по којој цени, а да истовремено ђубриво, преузимањем дуга буде плаћено. Са одговорним

лицима „Института“ је све договарала телефоном, и објаснила ситуацију да међу њиховим кооперантима има доста задруга са којима „Invej“ годинама већ сарађује и од којих откупљује семе сунцокрета и семе соје, и да траже да „Invej“ изврши плаћање. Из „Института“ су ово прихватили са оправдањем да је то за њих још сигурније, јер је јемац-платац „Invej“. Са „Институтом“ није договарана, ни количина, ни цена ђубрива, постигнут је само договор да оно што пољопривредницима, буде требало и што они буду тражили односно чиме се буду задужили код „Института“ то ће преузети за плаћање, као солидарни јемац-платац „Invej“, тако да на сваком појединачном уговору постоји износ односно вредност ђубрива. Са „Институтом“ и „Азотаром“ је потписала уговор о преузимању дуга, и за то су предате валутиране менице, а од пољопривредних произвођача, је као средство обезбеђења узето менично овлашћење а ради обезбеђења извршења уговора и испоруке сировине у вредности уговора о преузимању дуга за ђубриво. Пре потписивања ових уговора сви су они парафирани од стране надлежних служби „Invej“ које би се сагласиле са свим елементима, правним финансијским као и са уговореним роковима и начинима измиривања обавеза. Уговори су парафирани од стране директора правне, финансијске, сировинске и других служби. Из ових уговора је закључила да је „продавац „Азотара“, поверилац је „Азотара“, значи она је продала „Институту“, то пише по уговору. „Институт“ даље, нормално по том купопродајном односу је „Институт“ дужник „Азотаре“, али „Институт“ даље даје 33 „Дукату“ на пример имам овде један уговор „Дукат“, даје то ђубриво и продаје а 33 „Дукат“ се обавезује да преузме дуг „Института“ и да плати „Азотари“, даље четврто је „Invej“ као солидарни преузималац дуга, уколико овај „Дукат“ не плати а не може да плати, јер нам се обратио да неће моћи да плати, онда „Invej“ преузима да плати дуг, „Invej“ је солидарни дужник, јемац-платац.“ Свим договорима није присуствовала, при потписивању уговора, знала је да „Invej“ нема право на регресивно ђубриво, али је „Институт“ то ђубриво могао дати својим кооперантима, те је закључила да је то ђубриво са неким повластицама. Ово ђубриво је по њеним сазнањима, директно ђубриво ишло кооперантима овим пољопривредним произвођачима, њима је фактурисано то је сировинска са задругама договарала, и „Invej“ није добио ђубриво веч кооперанти, „Invej“ је касније по договореној тржшној цени добио сировину – соју, сунцокрет. Колико јој је познао иста ситуација је била и са –„Sunset“ и његовим кооперантима, у чему није лично учествовала, а вероватно је исто директор, који је једно време била Емина Чобански потписао уговоре. Уговор о преузимању дуга потписала је у новембру 2010. године, када је ступила на дужност и то за количину од 18.500 тона која је преузета од ових 28 коопераната. Обавеза по уговору је измирена према „Азотари“. Сматра, да онај који је добио то регресивно ђубриво је имао одређене обавезе, како да се понаша како да поступа, коме може да да, шта, и у крајњем случају по мени ово није ни исправно овако поступати, ако се да регрес да се крајњем кориснику, пољопривреднику. У вези донација је упозната да је стигао такав, неки захтев од „Института“, који јој није био сасвим логичан и јасан, али је на основу објашњења да је то у интересу „Inveja“ јер „Институт“ ради на развоју квалитета семена, а након што је уговор парафиран од свих надлежних служби, потписала и тај уговор, по ком је плаћено као донација неких 7 или 8 милиона

динара „Институту“. Мисли да је износ одређен на основу захтева „Института“, те да није био везан за количину ђубрива. Са овим се нешто отезало, али је на крају плаћено. Динамика плаћања ђубрива договорна је са „Институтом“ и „Азотаром“, јер је на крају управо њима и плаћено, валутираним меницама, по утврђеној динамици. Све делове финансијских елемената уговора пратила је финансијска служба „Инвеја“ која је и припремала финансијску конструкцију, кад и у ком периоду доспева која меница и да ли ће тада са продајом бити довољно прилива за покриће менице, односно на који начин обезбедити средства и то су финансијске службе „Инвеја“ и „Азотаре“, међусобно договарале, мада је и сама била укључена у причу јер „каже се треба нам сад толико новца јер нам доспева тад та и та меница, валутирана коју смо дали и да видимо колико имамо прилива од продаје готових производа, да ли имамо довољно да покријемо то или треба да се евентуално сналазимо на време или померамо рок плаћања ако је могуће и то радимо и то смо радили...па често ако не платимо позове Владо Крковић. Позове и пита и тражи, што не плаћате, зове мене увек, онда ја зовем моје. Па онда седнемо договарамо да видимо шта ћемо.“ Највише је контактирала са Владом Крковићем, а окривљеног Грујића је видела само једном, али о уговорима ништа није са њим причала, као ни са Радосавом Вујачићем. Конкретно везано за овај уговор, разговарала је са директором „Института“ у Крушевцу, заправо, ни са једним од потписника уговора није посебно разговарала о детаљима уговора, уговори су дошли потписани и парафирани, па их је и она потписала. Из самих уговора није знала да ли се ради о регресираним ђубриву, јер је постојала само вредност којом се задруга задужила без цене и количине, а за те вредности је сировинска договарала „колико ће нам дати сунцокрета, а колико соје“. И ту је наравно, поштовао сваки свој интерес и ми да не платимо, наша сировинска да не плати скупо а и задругар није хтео да прода цабе, него колико је тад тржишна цена била, па водио је рачуна по којој цени је добио ђубриво, по којој цени ће продати свој сунцокрет, али то је његово било право, јер је он добио по тој цени ђубриво. Његов је сунцокрет, његова је соја, он одређује и цену по којој ће да је прода. Нама ако одговара, одговара, ако не одговара тражили би да врате новац или би активирали менице које смо узели као средство обезбеђења.“ Са сваким кооперантом је онда закључиван уговор о количини сировина соје и сунцокрета који су били дужни у размени а испоруче. „Такав је био поступак набавке ђубрива и не осећам се кривом, зашто сам крива ако гледам да под најповољнијим условима и у оптималном року обезбедимо сировину за наша предузећа да би могли да радимо, јер ако нема сировине, нема ни производње. А опет ако понудите, то све одрадите по неким астрономским ценама, добићете готов производ који није за тржиште“.

Саслушан у току истраге окривљени **Стојковић Борислав** је у своју одбрану навео да се приватним послом бави од 1991. године с тим што је у 2000. години имао једну паузу, тако да је фирму „Terra bo“ купио од једног пријатеља негде око 2009. године. Тада је решио да се бави пољопривредном делатношћу зато што му је то изгледало тог момента једино нормално решење, једина привреда где се нешто дешавало. Радио је са ђубривом и радио је прехрану, тако да је, дошао до сазнања да је „Азотара“ из Панчева почела производњу па је отишао

у „Азотару“ да склопи уговор. Први контакт у „Азотари“ је имао са господином за кога мисли да се зове Симић Дарко, он је био шеф продаје, па га је питао на који начин би могли да раде. Дарко Симић му је објаснио каква је хијерархија пословања, и како се код њих уопште ради. Како раније нису пословали, сада постоји једино могућност да се ради кроз авансну уплату за ђубриво. Тако је и почео да ради с њима, с авансном уплатом. Касније кад су видели да је реалан платиша, дозволили су одложено плаћање, с тим што је морао да плати порез зато што они нису били солвентни од 1-10 и тако је почео заједнички посао. Пошто је Врбас мали град и сви се знају, земљорадничке задруге су већ почеле да долазе код њега и да га обавештавају односно питају да ли ће имати неког регресираниог ђубрива. У почетку није ни знао шта значи регресирано и пошао је до Дарка у фабрику и питао га има ли ђубриваи да ли постоји неко регресирано ђубриво. Претходно је и у новинама прочитао неки чланак где је „Азотара“ дала конкурс за то, за то регресирано ђубриво ал није обраћао пажњу на то. Од Дарка је добио информације и објашњење како би могао да добије то ђубриво, али да су потребне земљорадничке задруге „да би се могло ући у тај проблем“. На тај начин је почео да ради, добио је једну одређену количину, која је релативно брзо продата и онда му је било потребно још ђубрива, које „Азотара“ у том тренутку није имала па га је Дарко упутио на „Институт за крмно биље“ из Крушевца, јер они једини имају ђубрива и дао му број телефона човека коме би требало да се јави. Назвао је „Институт“ и са директором договорио да оде у Крушевац и договорио испоруке. У Крушевцу је разговарао са два човека један је био директор Драги а други његов заменик комерцијални директор Микан Јањићевић. Они су на њега оставили један утисак заиста племенитих људи, поштених, патриота. И са њима је као и са „Азотаром“ договорено да се нађу неке задруге, да се прави неки цесије и уговори, односно била је потребна нека папирологија коју није баш најбоље разумео јер се са тим не сналази баш најбоље. Касније, је дошао са одређеним задругама, потписали су код њих неке уговоре и онда је те уговоре узео, слао негде у Панчево, онда сам ја то добијао и тек кад су потписани били сви папири ја сам могао да вучем ђубриво. Уредбе није читао, а као мали привредник очекивао је од државних институција да му саопште да ли може нешто да ради с њима или не. Његова фирма односно „Terra bo“ није остварила противправну добит између регресирание и нерегресирание цене ђубрива у вредности од 29.500.000 у првом случају и од 40.000.000 у другом случају. Робу коју је добио по регресираној цени, по тој цени је продавао, можда увећано за трошкове транспорта, трошкове претовара, ал то је тако небитно незнатно по 2-3%, 4%, значи да је произвођач односно земљорадник добио ту робу по регресираним ценама и морало се у кратком року искористити јер је било за прехрану земљишта, па ако би остало на лагеру онда би постало неупотребљиво, јер мења својство, згрудвава се. Јако пуно је радио и трпао и није имао времена да се бави тиме и да води рачуна око тога да ли може да продаје ђубриво по „тим неким Уредбама“. Прве количине ђубрива набавио је по нерегресираним ценама уз авансно плаћање у јануару 2010. године. Задруге су се интересовале за регресирано ђубриво негде у фебруару, марту 2010. године, и те количине су набављене преко задруга директно преко „Азотаре“. Ове земљорадничке задруге је лично сам пронашао и са њима постигао договоре око куповине

ђубрива. Ове задруге су биле упознате са начином рада и на „Продуктној берзи“ су „букирали“ робу, а касније су од тога одустали и сами понудили да од њих се откупи односно преузме та „букирана“ количина. Неке до задруга су задржавале неке мање количине за себе, а другима је дата одређена количина. Сећа се да је део количина дат ЗЗ „Агросевер“. Од земљорадничких задруга које су букирале по 1000 тона преузимања је комплетна количина, а уколико је било договора, нека мања количина је од „Terra bo“ префактурисана њима најчешће у компензацију. Према „Азотари“ је измирио све своје обавезе по закљученим уговорима о преузимању обавеза. Колико је тада схватао, „Азотара“ је продавала земљорадничким задругама а земљорадничке задруге су продавале њему, односно давале, препуштале и фактурисали „Terra bo“. Уговори који су закључивани били су тројни уговори између „Азотаре“, задруге и фирме „Terra bo“. Ове уговоре је сачињавала „Азотара“, код њих је то био типски уговор. Све уговоре је потписивао код шефа продаје у „Азотари“, а уговоре земљорадничким задругама је сам носио на потпис, а понекад су и са њим одлазили у Азотару. У „Институту“ је био два пута и то негде кад је први уговор потписан у фебруару, за КАН и негде у априлу. Тада је разговарао са одговорнима и тада је исто сам нашао задруге које су од „Института“ узеле ђубриво. Прво је рађен уговор, колико се сећа са „Институтом“ и земљорадничком задругом а онда са осталима, да је слато у „Азотару“, а на крају у „Terra bo“. Било је пуно папира и не сећа се којим редоследом је то сачињавано и којим редоследом је потписивано. Са новчаним вредностима уговора упознавао се са достављањем фактурее, уговоре везано за начин плаћања је добијао као типске и у њима је било назначено како и када се врши плаћање, па о томе није ништа посебно ни договарао ни преговарао. У самом уговору је било стриктно назначено услови плаћања вредност робе, број рата и средство обезбеђења – менице. Прво је морао да се плати порез за сваку рату, јер „Азотара“ није имала средстава. Ове услове плаћања је сазнавао по потписивању уговора, јер иако је са Д.Симићем разговарао о томе он није имао великих преговарачких могућности, већ је поступао у складу са типским уговорима у којима је све то већ писало. Регресивно ђубриво је за њега значило јефтиније ђубриво и даље га продавао по тим ценама. Окривљеног Грујића је упознао и био пар пута са њим у канцеларији, и неколико пута у Новом Саду. Негира да је било када Грујићу дао било какав новац, али му је предавао неке уговоре које је било потребно да се однесу у Нови Сад односно ко председника управног одбора на потписивање, да би то убрзали. То је све било условљено тиме што је најпре носио уговоре у Врбас, на потпис задругама, а потом да не би носио у Панчево, предавао у Новом Саду Грујићу у коверти како би он однео управном одбору у „Азотари“, односно „Srbijagas“. Ове уговоре је носио како би убрзао процедуру после потписивања од стране задруге, када „Азотара“ потпише уговор као последња у низу онда је носио средства обезбеђења. Приликом предаје коверти Грујићу, не сећа се да ли је говорио шта је у њима осим први пут када је рекао да је ту нешто што треба да се овери. Обично је носио по један уговор који би био запакован у коверту мањег формата, и то је било највише 3-4 уговора које је овако носио. Неке од власника задруга је познавао а неке није, јер се дешавало да они сами назову фирму, и кажу да имају „букирану робу“, те да ли би могли да је преузмемо јер

не могу да плаћају, онда њихове податке проследим у „Азотару“ и проверим да ли имају робу, па ако – „Азотара“ потврди, онда, преузимам робу. Са Вујачићем, се срео у пар наврата, први пут у друштву пријатеља али неvezано за ђубриво, и други пут самостално опет када се то није односило на ђубриво. Никакав новац никоме није давао јер за то није било ни разлога јер је робу продавао, без обзира по којој цени би је добио да л би она била регресирана или нерегресирана. Своју зараду је видео у 2-3% надградње у односу на набавну цену, и у 90% случајева је све продао и наплатио, осим дела за 33 „Агроматица“. Са Владом Крковићем је сарађивао и то за нерегресирано ђубриво. Са њим се видео у пар наврата при сачињавању уговора, и дешавало се да га он у пар наврата пошаље код директора Грујића, али се не сећа тачно у којим околностима. У односу на „Sektor 120“ доо окривљени Стојковић је изнео да је ту фирму основао за пријатеља који је био у проблемима, са идејом да када фирма ојача да се споји са „Terra bo“. Лично је основао фирму тако што је дао оснивачки капитал и тако што је у АПР уписан као власник и директор, а пријатељ је био запослени у фирми. Посао је полако кренуо, било је потребно обезбедити кредитну способност, како би се узео неки кредит да се фирма ојача, али за то није било услова јер нису постојала средства за хипотеке а ни два завршна рачуна. Пошто је покренути посао са тортама, слабо ишао дошао је на идеју да се фирма финансијски ојача продајом ђубрива, али су услови куповине у „Азотари“ сада били промењени и није била довољна само меница, већ су биле потребне одређене гаранције у виду хипотека којих није било, па су од тога одустали. Каније су отпочели пословање са „Азотаром“, када је на неком пољопривредном сајму упознао извесног Арсеније Арсића који је био заинтересован за ђубриво а могао је да обезбеди хипотеку. Са њим је постигао договор око хипотеке и висине хипотеке, коју је употребио за добијање ђубрива од „Азотаре“. Односно са Дарком је договорио како се оваква хипотека може употребити а закључење уговора, а све даље је у „Азотари“ проверио овај Арсеније са којим је договорио да се уговор направи на неку већу количину. Када је правна служба „Азотаре“ проверила хипотеку коју је понудио овај Арсеније, уговор је потписан, па је Арсенију односно „Браћи Ристић“ дао једну количину ђубрива а остатак је продао. Касније је сазнао да ова заложна изјава није у реду, и то онда када је први пут дошао у проблем са плаћањем ове робе. Тада је пробао да у договору са председником управног одбора Вујачићем, добије репрограм дуга, јер је до тада иначе све уредно плаћо, па је „Terra bo“ био гарант за „Sektor 120“ доо. Заправо, поред хипотеке „Terra bo“ је би гарант за „Sektor 120“ доо. Тражено је да се обезбеди и нека додатна хипотека, али у томе није успео, али је са својим дужницима постигао договор да се све што се уплати у међувремену усмери на рачун „Азотаре“. „Terra bo“ је био гарант јер је раније измирио обавезе у висини од 400 до 500.000.000 динара. Све послове за „Sektor 120“ је сам договарао, потписивао и давао гаранције. Са Арсенијем је договорио укупну количину од 5-6000 тона, а за „Браћу Ристић“ неких 400 до 500 тона. Цео договор око овога је постигнут негде у јуну / јулу 2011. године, и то за НПК ђубрива. За то да су промењени услови куповине од „Азотаре“, знали су сви купци „Азотаре“ од раније, а и поред „Sektora 120“ у исто време су набављене одређене количине и за „Terra bo“ и то негде око 2-3000 тона нерегресираног ђубрива за које је као средство обезбеђења предао менице, а

за „Sektor 120“ су промењени услови јер се променила политика „Азотаре“. Арсенија је упознао са тиме које количине би узео од „Азотаре“, али њему то није сметало, јер није сумњао у њега као привредника јер никада није имао проблема, па је то и прихватио. Количину коју је тражио за „Sektor 120“ доо је сам предложио и она је одобрена од надлежних у „Азотари“, а то је вероватно управни одбор, јер Дарко то није могао да уради. Уговорено је одложено плаћање од неких 45 до 60 дана, а сам је стекао утисак да иако буде кашњења да то неће бити неки велики проблем, иако му то нико у „Азотари“ није посебно рекао. Обавезе према „Азотари“ због тешкоћа у пословању није измирио, с тим што сада није плаћен ни ПДВ јер то није ни тражено. Тражио је продужење рока за плаћање али му то није одобрено, више пута се обраћао Раши Вујачићу, који га је у два наврата и примио, али он није о томе могао сам да донесе одлуку, већ управни одбор.

Одбрана окривљеног Стојковића у супротности је са одбраном окривљеног Грујића, као и са писменим доказима – уговором о продаји минералних ђубрива који су потписани оригиналним потписима учесника по уговору. Из извода АПР, произилази да је окривљени Стојковић одговорно лице привредног друштва „Сектро 120“ чији је и оснивач и директор. Из пословне документације, књиговодствених евиденција и остале финансијске документације, уговора о куповини, уговора о продаји, рачуна, отпремница и фактура, утврђује се да је окривљени Стојковић и за привредно друштво „Тера бо“ и „Сектро 120“ руководио пословањем и управљањем те да је доносио пословне одлуке. Одбрана окривљеног да није предавао никакав новац, већ послову документацију – уговоре окривљеном Грујићу, у супротности је са одбраном и признањем окривљеног Грујића да је новац управо и примио. Из пословне документације, закључених уговора произилази да је окривљени Стојковић везано за промет регресираним минералним ђубривима, сарађивао са истим псоловним субјектима односно земљлорадничким задругам. Одбрана окривљеног да је ђубриво користио у својој производњи, оповргнута је налазом и мишљењем вештака а да је део робе продаван у даљој продаји.

Саслушан у току истраге окривљени **Вељко Радојевић** не признаје извршење кривичног дела и у своју одбрану наводи да је у ХИП „Азотари“ био заменик директора који је више био задужен за унутрашњу, радну и технолошку организацију него за продају минералног ђубрива, да окривљеног Борисава Стојковића познаје и да њих двојица никада нису водили било које разговоре у вези продаје регресираним минералног ђубрива. Окривљени Радојевић даље наводи да никада није чуо за „Sektor 120“ доо већ је окривљеног Стојковића искључиво познавао као власника фирме „Terra bo“ доо, да са истим никада није сарађивао, нити му је познато какве је разговоре Стојковић водио са окривљеним Радосавом Вујачићем. За овим окривљени Радојевић наводи да се све у „Азотари“ договарало на релацији окривљени Вујачић и сви већи купци и комерцијални директор Владо Крковић, са чиме окривљени није био упознат, нити је присуствовао тим разговорима. Што се тиче „већих уговора“, окривљени Радојевић појашњава да су то заправо уговори за које је чуо тек кад је почела истрага, о ком је то износиле пара реч, због чега се сада сви чуде како он као

заменик за исте није раније знао. Како даље наводи окривљени Радојевић, он није могао контролисати председника који је био најкомпетентнији да све одлучује у фирми, јер је био само извршилац свог дела посла, док је за комерцијални део био задужен комерцијални директор, који је такве задатке добијао од председника Управног одбора који је преговарао. Под којим условима и како су такви уговори закључивани, окривљени Радојевић наводи да му није познато, али је углавном знао за стандардне купце који су требали да дају гаранције. За те купце поступак је био, како објашњава окривљени Радојевић, да правна служба стави печат „горе“ и потпише да ли су менице и хипотека валидне, након чега комерцијални директор потпише и тек онда је ишао факсимил на те уговоре, који су оверавани печатом када у предузећу није био присутан окривљени Вујачић. Што се тиче „великих уговор“, такве изузетно велике уговоре, окривљени Радојевић никад није оверавао нити је био присутан када се договарало. Што се тиче факсимила, окривљени Радојевић наводи да је у ХИП „Азотари“ имао свој факсимил који је употребљавао тако што прво прође процедура, односно када правна служба овери да је све у реду и комерцијални директор, па када су се они договарали са председником, била је само формалност да се заврши уговор, тако да он није правио уговор, нити је договарао услове, нити испитивао менице и хипотеке, већ је то радила правна служба и комерцијални директор, пошто је водио комплетну кореспонденцију. Окривљени Радојевић у својој одбрани навео је да није био упознат са оним што се у претходним периодима догађало у вези продаје регресираних ђубрива, а што се тиче окривљеног Стојковића, зна једино да је говорио нешто о пшеници, због чега га није слушао и да се са њим, када је дошао код њега у канцеларију, само поздравио. Окривљени Радојевић истиче да је комерцијална служба контролисала испуњење уговорних обавеза, јер „држе све те токове код себе и зависи које су рокове уговорили, да ли 60, 45 дана, колико дана и све услове“, да они(комерцијална служба), имају своја правила која су донета и на бази тих услова се врши договарање. Навео је да није био укључен у продају уопште, да су код њега у пар ситуација дошли неки људи, директори задруга који су платили пар неких уговора. Што се тиче процедуре, окривљени Радојевић појашњава да се на крају сваки уговор који направи правна служба и комерцијала заједно, позади овери, чиме је задовољена форма у смислу обезбеђења меница и хипотеке, па је тако Тања Јованић потписала горе, испод је Влада Крковић као комерцијални директор и онда је долазио печат доле где је купац, уколико је то ишло преко њега и његове службе. Тај печат у смислу овере не постоји на уговору са „„Сектором 120“. Све елементе који се договарају, количине, услови плаћања, обезбеђење менице, обезбеђење хипотеке, како даље наводи окривљени Радојевић, раде службе које су за то задужене па је правна служба задужена да види са финансијама што се тиче меница, да ли су валидне, да та фирма није у блокади, онда се гледа имовина којом јемчи фирма, који је износ и процена од стручњака грађевинске струке и друго, у шта он није улазио, па је следеће било, кад потпише и комерцијални директор, да он стави факсимил на уговор, изузев неких уговора који су у Новом Саду склапани, обзиром да он није могао да контролише председника него је он контролисао њих. Окривљени Радојевић наглашава да је такву процедуру наследио, затекао и да као директор није ништа друго могао да

наметне до своје смене јер су таква правила била договорена на колегијуму, на коме су били присутни правница, комерцијални директор, директор луке, технички директор, директор безбедности и директор производње, од којих је увек желео да чује проблематику више са аспекта организације, проблема у производњи јер на све друго није могао ништа да утиче, ни у сфери комерцијале и продаје које нису биле његов домен. У односу на обезбеђење уговора, окривљени Радојевић наводи, да су други знали како је требало да се обезбеде уговори, да га за тако нешто нико није консултовао, док је факсимил окривљеног Вујачића на такве уговоре стављао, тек након што пита комерцијалног директора да ли је ли све договорено са председником, јер је он био директна веза са председником и да они договарају такве ствари мимо њега, тако да је факсимил био код њега како би се о њему старао да не доживи јавну употребу, међутим тај факсимил је, без обзира што није био код њега, могао да „удари“ и комерцијални директор Крковић, када је био ту. Што се тиче „већих аранжмана“, окривљени Радојевић наводи да за прављење таквих уговора није никога ни питао, нити му је то било ко дозволио, а њега су обавештавали о проблемима везаним за наплату, када истекну рокови за пуштање меница, због чега су ти рокови пролонгирани, што је све била куповина времена купцима јер су генерално сви увек инсистирали да им се продуже рокови за наплату, како би им се пружила шанса да плате, а тек након тога требало их је тужити, подносити кривичне пријаве и све друго. На питање да ли му се неко обраћао и како зна ко је инсистирао на одлагању наплате, окривљени Радојевић наводи да су инсистирали сви дужници, којих је било доста, због чега не може да се сети њихових имена, да код њега нико није никада долазио, нити тражио за окривљеног Борислава Стојковића неко одлагање плаћања. За финансијске извештаје поводом закључених уговора окривљени Радојевић наводи, да их је видео само на крају године у извештају о пословању, да од окривљеног Вујачића није тражио сагласност како би на неки уговор ставитио факсимил изузев пар уговора за ЗЗ „Пецка“ и „Котража“, пошто је те људе познавао из ранијих времена сарадње. Правна служба, како истиче окривљени Радојевић, није га обавештавала о проблемима у вези неког уговора да ли је обезбеђен или не, па је у том смислу он увек тражио потврду од правне и комерцијале службе да ли су менице и хипотека потписане, те да не зна да ли је било уговора који нису пролазили такву процедуру, јер он то није „покривао“, међутим било је приче за неког Вујадиновића из претходног периода и неког под именом „Дака“, при чеми не зна како је дошло до тога да на уговору са „Сектором 120“ нема потписа и такве процедуре, да сумња како је неко други мимо њега ударио факсимил на тај уговор, пре него што га је вратио окривљеном Вујачићу. Овај факсимил, како даље наводи окривљени Радојевић, користио је када он (окривљени Вујачић) није ту, за нека решења о годишњим одморим, за протоколе о годишњим одморима, за слободне дане, али је постојало и уговора које је директор са својим личним потписом спроводио, без факсимила који је био код њих. Њега, како истиче окривљени Радојевић, нико није питао, нити је он имао право да проверава како је неки уговор обезбеђен, да су то радиле правна и комерцијална служба која је уговарала услове продаје и свега другог, да он никада није улазио у ревизију њиховог рада, јер су они својим потписом дали гаранције као одговорна лица, директор правног сектора

комерцијални директор због чега није имао потребе да њих контролише, да никада није видео процену хипотеке за неки уговор, нити зна да ли је било ситуација да се прихвати хипотека у корист повериоца, односно ХИП „Азотаре“ а да је та хипотека на име трећег лица, а не на име дужника и да једино што зна да су неки из фирме добијали кола како би проверавали по општинама у катастру и судовима, такве ствари односно земљишта, објекте и друго у власништву. За извештаје о путовању и проверама који су сачињавани, окривљени Радојевић наводи да није проверавао јер ако их неко други потпише, он није ништа друго могао него да их констатује као такве, те да не зна да ли је у Зајечару вршена нека провера, обзиром на велики број уговора који су обезбеђени хипотеком, у чију структуру није улазио јер није био задужен за то, да не зна колико је бројчано уговора требало да се покрије хипотекама, а да је негде од половине године, кад су прошла та регресирани ђубрива и кад се ту видело да је доста ствари било непопуњено тим гаранцијама, онда се дошло до тога да се иде и на хипотеке уз валидне менице. У датој одбрани окривљени Радојевић, наводи и то да путне налоге, није само он потписивао већ и други директори, да он није потписао путне налоге за проверу у Нишу и Зајечару јер се не сећа да ли се тамо ишло у било какву проверу. Што се тиче већих дужника ХИП „Азотаре“, окривљени Радојевић наводи да му је у разговорима Влада Крковић причао да их има доста али не и детаљно о било коме, да је о томе Крковић разговарао неком образложењу са Рашом, председником телефоном и да је он био заобиђен у свему томе, при чему је било подношених тужби за наплату дуга али коначан исход и све друго му није познато јер је заобилажен, међутим додаје да се факсимил председника налазио код њега зато што је заменик, старији од других директора сектора и да председника није обавештавао где га је све ставио јер је за сваки уговор с њиме преговарао комерцијални директор. Исти му је, како наводи окривљени Радојевић, одузет зато што се спремила његова смена. На крају је окривљени Радојевић изнео да за 62. године у свом раду никада није имао било какву опаску, да су му фирму узели тајкуни која је била најугледнија пре доласка у „Азотару“ и да се никада није оглушио ни о једну норму.

Одбрана окривљеног Вељка Радојевића, да није учествовао, нити био упознат са уговором који је закључен са „Сектором 120“, је неоснована и неприхватљива, са разлога, што је као заменик директора, како је једини био овлашћен за употребу факсимила потписа окривљеног Вујачића, и да је о свим активностима на продаји ђубрива, био информисан, на колегијумима о разговорима који су се водили поводом продаје ђубрива и проблемима везаним за испоруке и динамике испоруке, према купцима, па и према „Сектору 120“, и да је како произилази из исказа сведока Милоша Ћировића и Дарка Симића, у време извршења уговора са „Сектором 120“, иако је упознат са проблемима недостатка сировина и немогућности да се испоруке равномерно врше према свим купцима, инсистирао на очувању успостављене динамике, односно појачане испоруке управо за „Сектор 120“.

Саслушан у току истраге окривљени **Драган Танасковић** не признаје извршење кривичног дела и у своју одбрану наводи да се бави производњом

полиетиленских врећа, односно амбалаже за паковање вештачког ђубрива, да је тај посао радио и за „Азотару“ Панчево, која му је у то време дуговала доста пара и да његове молбе и апели да му се изврше плаћање нису уродили плодом. Додаје, да ја то је био износ између 20-25.000.000,00 динара, и да су из „Азотаре“ упорно тражили да им и даље испоручује џакове, па како „Азотара“ није имала средстава да му плати, јер су у то време тек почели са производњом, њега су директори са којима је разговарао, у једном тренутку упутили да оде у „ПКБ“, који је купио њихово, „Азотарино“ ђубриво и да одређену количину евентуално купи од „ПКБ“-а, односно да добије једну количину вештачког ђубрива па би на тај начин путем компензације наплато своје потраживање, што све постоји у документацији. Окривљени Танасковић наводи да је његов интерес био да наплатим своје потраживање од „Азотаре“, те ни знао зашто је доведен у то регресирано ђубриво, јер му нико није рекао, нити је то било где писало да се ради о том ђубриву. За 20 година, колико ради производњу полиетиленских џакова, окривљени Танасковић наводи да није неуобичајено, да се наплаћује путем робе, је су му сви са којима је радио увек обећавали да ће вршити плаћање у року од 30 дана, а онда када дође исплата, он никад ништа не добије. То су како даље наводи окривљени Танасковић, врло велики послови где човек улаже неке напоре да обезбеди и ђубриво ако му то дају или неку другу робу коју је био спреман да примим, због чега су га из „Азотаре“ упутили на „ПКБ“ као њиховог дужника, па када је видео да може купити ђубриво од „ПКБ“-а које ће ми „Азотара“ испоручити, пристао је да тих првих 500 тона одради како би наплатио бар један део свога дуга. У томе, по речима окривљеног Танасковића ништа није било спорно, нико му тада није рекао да је то ђубриво регресирано и да о томе није имао било какву представу, иако годинама ради са ђубривом и знам како треба да изгледа и да зна шта се све са ђубривом дешава. Када је био задњи регрес, како даље наводи окривљени Танасковић пре 5, 6, 7 година, обавезно је било да се на фактури напише, нпр. на „ПКБ“-овој кад или се у уговор унесе клаузула да је уговор за регресирано и да је строго намењено за то и то домаћинство итд. Једно време, истиче окривљени Танасковић била је Уредба да је ограничена маржа, што све мора да пише на фактури, па је чак требало и на џаку да пише како је регресирано ђубриво, због чега би он као произвођач џакова, први видео кад ми дају да на џаку напише крупним словима, регресирано ђубриво. Због свега тога је по њему то била мањкавост ове Уредбе, тако да он у свему томе стварно не види своју грешку, па је тако једном видео јапанску донацију ђубрива на којој пише „Japan donation“, што му је било довољно да закључи како је то регресирано ђубриво. Окривљени Танасковић истиче да ниједног тренутка није ни помислио да ради са регресираним ђубривом и хтео је само да наплати своје потраживање од „Азотаре“, за коју никада није штампао и производио џакове са натписом регресирано, јер му то нико није тражио, да је нешто слично некада радио за „Зорку“ Суботица, док нису отишли у стечај. У „Азотари“, како истиче окривљени Танасковић, прво је разговарао са Ђорђевић Предрагом из службе набавке јер је он био директор набавке. Њега је молио за плаћање, а онда је разговарао са Грујићем, који му је говорио да немају пара, да су тек стартовали, а онда би га из „Азотаре“ једном позвао Дарко Симић и препоручио му да свој дуг затвори наплатом преко вештачког ђубрива које има

„ПКБ“, јер му је Дарко рекао да „ПКБ“ није платио ђубриво „Азотари“ Панчево, па би му то ђубриво, уговором о преузимању ђубрива „ПКБ“ испоручио, тако да га може после продати и добити свој новац. Окривљени Танасковић истиче да преко 20 године послује са ђубривом, да је њему ђубриво фактурисао ПКБ, и да му је испоручено са њиховог односно „ПКБ“-овог власничког листа, а да је оно било лоцирано у „Азотари“ Панчево, те да се не сећа по којој цени му је обрачунато, мисли да је реч и тржишној цени јер је то сазнао из часописа „Геа“ од које је свако јутро добијао извештај о стању на берзи, тачније цене ђубрива, међутим тако нешто није проверавао на, већ су му колеге говориле која је цена ђубрива на „Продуктној берзи“. Тако набављено ђубриво, како наводи окривљени Танасковић, продавао га је даље својим купцима и то по тржишној цени, која је била у нивоу цене по којој је ђубриво добио од „Азотаре“, односно тржишне цене су варирале од 2-3% дневно горе-доле 1,2,3% како када, док је уговор о преузимању дуга закључио у „Азотари“, код директора продаје Дарка Симића где га је тај уговор чекао у служби продаје, након чега уговор однео право у „ПКБ“, у Падинску Скелу и оставио га код извесног Милана, чије је презиме заборавио, мисли да се презива Маровић. У „Азотари“ је пословно сретао Вујачић Радослава, са којим није разговарао о потраживањим које има већ је то радио са Грујић Михаилом, који му је говорио да тешко иде итд., поред тога окривљени Танасковић наводи да познаје Стојковић Борислава из виђења, да га је сретао у „Азотари“ јер је и он је трговао са ђубривом, да познаје и Исаковић Веру која је радила доста са вештачким ђубривом и да је са њом пословао, као и са Жујовићем, а да не може да се сети коме је све продао ђубриво добијено из „Азотаре“ преко „ПКБ“-а. Када је у „Азотари“ причао са Грујићем, како даље наводи окривљени Танасковић, сећа се да је разговор био да они немају пара, да очекују неке уплате, да траже начин како да одраде посао са њим, па га је једном приликом позвао Дарко Симић који му је саопштио да постоји начин како да се реши део његовог потраживања, да му је тада дао уговор, који је био потписан од стране „Азотаре“, након чега је тако потписан уговор однео у „ПКБ“. Са „Азотаром“ је дуго сарађивао, истиче окривљени Танасковић, углавном преко ђубрива, које је добијао директно и у компензацији јер су му паре врло ретко уплаћивали, при чему није посебно гледао цене ђубрива у „Азотари“, али се више базирао према ценама које су биле на берзи, како би то ђубриво могао да прода, при чему цена ђубрива која му је понуђена од „Азотаре“ у уговору са „ПКБ“-ом није била сумњива, већ је била на истом нивоу као тржишна, разликовала се у 1% горе-доле. Окривљени Танасковић наводи да од „Азотаре“ у готовом новцу, ниједном у задњих неколико година није наплатио своје потраживање, да је осим овог посла по уговору о преузимању дуга, било и других послова, да му се нудила пшеница и додаје да је цену ђубрива формирао не само преко „Геа“ већ и са купцима којима је покушавао такво ђубриво да прода скупље, па је на њихово тражење да таква цена буде нижа налазио неки модус, тако да су цене ђубрива у неком нивоу, да у пословном односу са „ПКБ“-ом није ништа зарадио већ је само наплатио своје потраживање. Окривљени Танасковић наводи да му у „Азотари“ није нуђено ђубриво, иако је он од њих то тражио, али су му рекли да су све количине ђубрива продали у децембру 2009. године, да он лично није знао да ли је на тржишту тада постојало регресивно ђубриво, да је вреће за „Азотару“

почео да производи у октобру 2009. године и да никада у „Азотари“ није купио ђубриво ради даље продаје. Што се тиче добити од око 40.000.000,00 динара које је његово предузеће остварило, а „Азотара“ уједно 40.000.000,00 динара које је добила од Министарства пољопривреде, окривљени Танасковић наводи да је немогуће да Министарство пољопривреде уплати 40.000.000,00 динара „Азотари“, а да он оствори корист од 80.000.000,00 динара, јер је продајом овог ђубрива остварио минус. Њему је како истиче, основни интерес био да наплати потраживање од „Азотаре“ које је 01.марта 2010. године било близу 50.000.000,00 динара јер је имао обавезе према својим добављачима за плаћање сировину за полиетилен који користи у сопственој производњи, да је овај новац тражио од „Азотаре“, а они су му говорили да немају пара и да ће наћи неки начин на који би могли тај дуг да исплате, и од њега су тражили да настави са испорукама полиетиленских врећа. Када су му понудили уговор о преузимању дуга, као начин наплате његовог потраживања, окривљени Танасковић истиче, да је тада схватио како је то једини начин плаћања, због чега се консултовао се са својим књиговођом и књиговодственом агенцијом, те да они у томе нису видели ништа спорно. Тим уговором о преузимању дуга, како даље наводи окривљени Танасковић, у финалу реализације посла уочава се и види да се врши тројна компензација, која није ништа неуобичајна у пословању, да је некада радио и четвороструке компензације и тада није видео ништа противзаконито, због чега је то прихватио јер је то био начин да дође до наплате једног дела својих потраживања, због чега је то радио сукцесивно, па је прихватио уговор о преузимању потраживања чиме је на неки начин смањивао своје потраживање иако је и даље испоручивао робу „Азотари“ континуирано. Уговор о преузимању дуга, како то наводи окривљени Танасковић, понудио му је Грујић, да са предузећима „Агромал“, „Агро енд микс“, „Агро цар“, „Пољопродукт Јединство“ није сарађивао јер су то „Азотарини“ купци, да са њима није имао никакав договор о испоруци ђубрива, па је на препоруку људи из продаје „Азотаре“ отишао у „Пољопродукт“ и „Агромал“ који су од „Азотаре“ већ купили 1.000 тона ђубрива, тако да „Азотари“ дугују за испоручено ђубриво, па су му у разговору у „Пољопродукту“ и „Агромалу“ рекли једино што могу јесте да му одмах понуде ђубриво које је он прихватио. Што се тиче „Агроцара“, окривљени Танасковић наводи да га је у то предузеће послао Грујић јер је „Азотара“ имала ненаплаћено потраживање према њима, па му је уговором о преузимању дуга испоручено 1.000 тона вештачког ђубрива које ја преузео и платио „Азотари“ путем компензације тако да је са „Агромалом“, „Пољопродуктом“, „Агроцаром“ затворио своја потраживања према „Азотари“ компензацијама. То ђубриво је преузимао са разних лагера, наводи осумњичени Танасковић, по овлашћењима која је добијао од њих, да га је за посао са „Агромиксом“, питао Грујић у јесен 2010. године, зашта је он пристао јер се радило око 1.000 до 2.000 тона НПК ђубрива које је било актуелно, да су га у октобру чекала оверена документа у продаји оверена од стране „Агромикса“ и „Азотаре“, да је потписао и уговор о преузимању дуга, да је ту било и овлашћење за преузимање ђубрива од „Агромикса“, које је он преузео и продао и платио према „Азотари“ Панчево путем компензације. Не сећа се колика је била вредност ђубрива, али зна да га је продао са минусом, да ту нешто није функционисало како ваља јер је берза

показивала неке ниже цене него које ја он могао да постигнем, али како је имао обавезе према банкама и кредитима за добављаче полиетилена, то је прихватио тако да је на крају имао негативну разлику у цени. Окривљени Танасковић наводи да је успео да наплати своја потраживања али у том послу морао купцима да одговарајући дискаунт на ђубриво, како би направио неки плус, тако да је раније када се ђубриво директно продавало из „Азотаре“, давао је одређени рабат својим купцима један, два или три посто како би што пре дошао до новца и сервисирао своје обавезе, јер би се у супротном купци директно обратили „Азотари“. Продаја тог ђубрива, како то даље наводи окривљени Танасковић, ишла је врло тешко јер је понуђена огромна количина ђубрива на тржишту, тако да се ишло испод цене за прве три задруге и верује да би постигао пуну цену, а можда и увећану да је прихватио да чека своје купце неколико месеци. Када говори о нижој цени, окривљени Танасковић истиче да није знао за нерегресирано ни регресирано ђубриво, да је за њега ђубриво-ђубриво, да се управљао према берзи, „Геа“ берза из Новог Сада, да су све берзе биле уједначене по питању цена, тако да је „Геа“ берза била у нивоу „Продуктне берзе“, да је цена ђубрива коју је добио из „Азотаре“ била нижа од цене са „Гее“ за неколико процената, два, три, пет посто и да су му купци којим је продао тако добијено ђубриво уплатили на рачун све. Наводи и то да не зна колика су била његова укупна потраживања према „Азотари“, да се вредност преузетог ђубрива из „Азотаре“ од 2.000-3.000 тона уклапала у вредност око 42.000.000 динара, и да је наставио са испорукама врећа „Азотари“ у 2011. години које су му плаћали у компензацији ђубривом и да је то ђубриво продавао неколико процената испод њихове цене. Окривљени Танасковић наводи да је у „Азотари“ прво тражио да му се испоручени џакови плате у новцу, а затим и у роби, да му је Грујић у првобитним разговорима рекао кратко и јасно да немају количине и да би престанак пословања са „Азотаром“ озбиљно угрозио рад његове фирме јер је „Азотара“ била купац око 40% његове производње, да је плаћање путем компензације била идеја „Азотаре“, а не његова и да вредност ђубрива које је сукцесивно преузимао од „Азотаре“ никада није била већа од вредности испоручених џакова и да је са „Агромалом“, „Пољопродуктом“, „Јединством“, „Агроцаром“ и „Агромиксом“, пословао са губитком од око 15.-16.000.000 динара. Окривљени Танасковић наводи да би наплатом свог потраживања према „Азотари“ судским путем затворио врата за своју даљу продају „Азотари“, да је ризик посла са „Азотаром“ био огроман али да му је било стало да ради за „Азотару“ иако је све време постојао ризик да ови не оду у стечај, да се због тога плашио наплате свог потраживања и да се та бојазан на крају и остварила. У случају са „Јединством“ Краљевци, окривљени Танасковић говори да је у „Азотари“ преузео 1.000 тона вештачког ђубрива КАН „Јединства“, али да његов предлог за компензацију у „Јединству“ нису спровели у због чега је на суду првостепена пресуда показала да он треба „Јединству“ да плати, а „Азотара“ да се наплати из стечајне масе „Јединства“. Окривљени даље наводи да су му у „Азотари“ препоручили да се обрати земљорадничким задругама да преузме њихов дуг, да је „Азотара“ направила и оверила уговоре о преузимању дуга и да ја он носио те уговоре код њих како би их потписали. Окривљени Танасковић наводи да му је Грујић рекао да у „Азотари“ немају количине ђубрива јер је сво продато, а да је његово предузеће

могло да тражи ђубриво на „Продуктној берзи“, али да он то није хтео јер никада ништа није куповао преко берзе и да штета коју је претрпео, као минус који је остварио продајом ђубрива, није једина јер се налази у притвору, да у фирми има осамнаест запослених, да посао почиње да се љуља, да се пословни партнери већ дистанцирају од њега и да није учествовао у криминалним радњама.

Одбрана окривљеног Танасковића у којој између осталог истиче да даљом продајом регресираних ђубрива „Тан траде“, није остварио корист супротна је налазу и мишљењу вештака по којем је ово привредно друштво, продајом 1.000 тона ђубрива које је прометовало преко „ПКБ“ остварило позитивну разлику у своју корист. У том погледу, не могу се прихватити ни делови одбране окривљеног Танасковића, у којима је изнео да није био упознат како да је на тржишту постојало регресирано ђубриво, јер ова околност окривљеном као дугогодишњем купцу и сараднику ХИП „Азотаре“ свакако није могла бити непозната, нарочито услед чињенице што је, како и сам каже, био упознат са дешавањем на тржишту ђубрива, па би у том погледу несумњиво могао доћи до закључка да се промет регресираних ђубрива одвија другачија у односу на друга ђубрива на тржишту, односно да је ограничен и да је за тако нешто било потребно испуњење одређених услова из Уредбе Владе РС о регресираним ђубриву, за коју је иначе знао да постоји. Са тим у вези, нејасно је како окривљени Танасковић, приликом набавке оваквог ђубрива преко „Агромала“, „Пољопродукта“ и „Агроцара“ којима је ХИП „Азотара“ претходно испоручила регресирано ђубриво, није био обавештен да таво ђубриво управо купује, када је на адресе ових продаваца био упућен управо од људи из ХИП „Азотаре“. Да су поједини делови одбране окривљеног Танасковића у супротности са прикупљеним доказима, указују искази испитаних сведока, директора и овлашћених лица у означеним задругама и правним лицима, у којима се између осталог наводи да им је окривљени лично доносио сачињене уговоре о преузимању дуга на потписивање, да је за поједине платио трошкове берзе које су имали приликом набавке таквог ђубрива и предлагао им да ђубриво ХИП „Азотаре“ које се „избукирали“ на берзи, пруже његово привредно друштво.

Саслушан у току истраге окривљени **Игор Сабо** не признаје извршење кривичног дела и у своју одбрану наводи да му није јасан део пријаве који се односи како је организовао да фирма „Agro seme invest“ доо добије ђубриво од ХИП „Азотаре“ иако привредно друштво „Agro seme invest“ доо има потписан уговор о куповини ђубрива са „ПКБ“-ом у једанаестом месецу. Овим уговором како даље наводи окривљени Сабо, дефинисана је испорука ђубрива у количини од 252 тоне, при чему је до информације да „ПКБ“ има ђубриво дошао управо у „ПКБ-у“, због чега ја контактирао директора „ПКБ“ Вељовића, пошто је са њим пре тога сарађивао, те му је Вељовић објаснио како све иде, да да меницу, да је рок плаћања био три месеца, као и да му је Вељовић саопштио да се може платити и компензацијом. Окривљени Сабо наводи да је „Agro seme invest“ доо платило смо део пара у току 2010. године јер је имало велика ненаплата потраживања из иностранства, па је због тога „ПКБ“ поднео тужбу против „Агросемена“, а не „Азотара“, да би након тога дошло до разних

проблема са уписима у АПР од стране трећих лица у „Агросемени“. Окривљени Сабо даље наводи да од 2010. године у „Агросемени“ немам никакво својству, да је само запослен у том предузећу, да је директор Ђермановић Душан а оснивач је фирма „Велеп“ из Лондона, међутим у 2009.-тој години постојао је дуг „Агросеме инвеста“ према „ПКБ“-у за који је у току поступку „Агросеме“ више пута нудило „ПКБ“-у да плати, да му није јасан уговор о преузимању дуга јер је у децембру месецу робу добио од „ПКБ“-а који је слао диспозиције, да је овај уговор видео у полицији, да на њему није његов потпис већ само потписи „ПКБ-а“ и „Азотаре“ и да је по судској пресуди „Агросеме“ дужно „ПКБ“-у. Окривљени истиче да је „Агросеме“ купило 209 тона ђубрива од „ПКБ-а“ а пошто су имали разврстан однос са „ПКБ-ом“, не зна да ли дугује по ђубриву или по кукурузу, јер све може да се види из картица, тако да дуг по његовом сећању према „ПКБ“-у сада може да износи неких милион динара. У својој одбрани окривљени Сабо износи да је у 2009.- тој био директор „Агросеме инвеста“ да је оснивач те године била нека фирма из Мађарске, да је тада звао Вељовића, пошто је чуо да продаје ђубриво, а овај му рекао да то иде са „Азотаром“, односно да „Азотара“ продаје то ђубриво и да може да се узме, да потпишу уговор, да да менице и да се договоре око плаћања. Окривљени Сабо даље наводи да није знао да је то регресирано ђубриво, да то нигде није писало, да на то није упозорен, па је са „ПКБ“-ом потписан уговор, дата је меница и да се „ПКБ“-у стално плаћало, али се не сећа где је ђубриво преузимано, јер то није радио, већ је само давао диспозиције и да то ђубриво није продао за паре, него је дао кооперантима „Агросеме инвеста“ који производе семе за наредну годину и то „Бачка Сивац“ која је државна фирма и која се налазила у реструктурирању, ОЗЗ „Ковиљу“ и ОЗЗ „Краљевцима“. Од 209 тона, окривљени Сабо наводи да су наплатили можда 160 тона, а 50 тона је остало јер су „Ковиљ“ и „Краљеваци“ отишли у стечај, па данас када погледа картицу „ПКБ“-у види да су платили више од те цифре. Што се тиче „Азотаре“, окривљени Сабо истиче да се „Азотара“ писменим путем обраћала „Агросеме инвесту“, јер је по њиховим пословним књигама „Агросеме“ њима наводно дужно неке паре, због чега су се обратили „ПКБ“-у, а ови су им саопштили да затварају уплате и тек када буде завршен поступак, онда ће се они наплатити. Окривљени Сабо даље наводи да познаје Грујића двадесет година, да је од 2008. године од када је Грујић отишао у „Азотару“ са њим прекинуо односе и да га око плаћања Грујић никад није звао, нити је он њега звао, да ништа не зна у вези уговора о преузимању дуга, који му је показан у полицији, да га он није потписао иако је једна од уговорних страна „Agroseme invest“ доо, да му је тај уговор послат од „ПКБ-а“, али да га он није потписао, да не зна шта су се договорили „ПКБ“ и „Азотара“ и да тај уговор није потписао јер му није свеједно коме плаћа, зато што су „Агросему“ тада претиле блокаде, па није хтео да прихвати туђу обавезу, па како је робу повукао од „ПКБ“-а, њему је хтео једино да плати, јер по том уговору он није дужан „ПКБ“-у, а преузима да испуним дуг према „ПКБ“-у, у моменту када уопште није добио робу. Поводом тог уговора о компензацији, како даље наводи окривљени Сабо, како он није могао да плати робу „ПКБ“-у, они су му одговорили да може понудити било коју робу те како је у понуди имао семена и неке виљушкаре из Кине, „ПКБ“ му је саопштио да то може дати „Азотари“, са којом ће направити нове компензације, што је он и

урадио. После тога, како истиче окривљени Сабо, нешто је плаћао „ПКБ“-у нудио им је семенску пшеницу коју производи, па и пошто су настали проблеми у „Агросеме инвесту“ због блокада они су наставили да плаћају „ПКБ-у“ парамма и семенском пшеницом како би затворили дуг за ђубриво. Окривљени Сабо понавља да није знао да се ради о регресираним ђубриву, а то је сазнао тек 2010. године када је питао „ПКБ“ због чега „Агросеме“ зове „Азотара“, они су му одговорили да је тако морало да иде јер је „Азотара“ узела регрес од државе, али да се не сећа ко му је то рекао из „ПКБ-а“ јер се у међувремену у „ПКБ-у“ променило руководство. У „Азотари“ како истиче окривљени Сабо ни са ким није контактирао, већ су му писменим путем одговарали да немају ништа са „Азотаром“, пошто се води поступак пред судом, након чега у децембру 2010. године њему престаје функција директора „Агросемена“, да је остао у тој фирми као помоћник директора за међународну сарадњу, а да су после децембра 2010. године по питању „ПКБ-а“ долазили дописи, док спор са „ПКБ“-ом окончан правоснажно у корист „ПКБ“-а тако што је „Агросеме“ дужно „ПКБ“-у да плати по основу уговора о куповини вештачког ђубрива.

Оваква одбрана окривљеног Игора Саба, не може се прихватити јер је дата искључиво и у сврху умањења кривице, па тако насупрот тврдњи окривљеног да никакав уговор о преузимању дуга са ХИП „Азотаром“ и „ПКБ“-ом није потписао, у прикупљеној документацији списка предмета, на страни 3546 постоји својеручно потписан и печатом оверен уговор о преузимању дуга од стране окривљеног Саба, испред привредног друштва „Агросеме инвест“ који је у том друштву и заведен дана 17.12.2009. године под деловодним бројем 449. Поред овога, нетачни су наводи одбране окривљеног да у тренутку потписивања уговора о куповини ђубрива од „ПКБ“, није имао сазнања да је предмет таквог уговора регресирано ђубриво јер у делу своје одбране, окривљени Сабо говори како му је окривљени Вељовић рекао да тај посао мора да иде преко „Азотаре“ обзиром да је ђубривао „њено“, да се то ђубриво даје на одложено, па онда остаје нејасно зашто окривљени ово или друго ђубриво, није директно купио у ХИП „Азотари“ у којој, као и сам каже, Грујића дуго познаје.

Саслушана у току истраге окривљена **Вера Исаковић** не признаје извршење кривичног дела и у своју одбрану наводи да 36 година ради у бранши чија је основна делатност трговина ђубривом, да је 26 година радила у „Азотари“ Панчево и десет година има приватну фирму која се бави увозом ђубрива, односно сировина за ђубриво. У 2009. године како наводи окривљена Вера Исаковић, трговала је са 87.000 тона ђубрива а 2010. године са 35.000 тона, при чему је радила производњу ђубрива у Прахову и да у том послу није имала потребу и жељу да некога превари или оштети, поготову не за 1.100 тона. За овим окривљена наставља, да је увозила ђубриво за „ПКБ Корпорацију“ из Русије, да је сваки пут кад имају вишка ђубрива „ПКБ“ позове и пита да ли јој треба ђубриво, али се дешава да она некада има мањка ђубрива и онда зове „Азотару“, „МК Комерц“, „Фертил“, „ПКБ“, односно све оне којима испоручује ђубриво, што се и догодило са „ПКБ-ом“ који су јој саопштили да тренутно имају вишка 145 тона ђубрива. Том приликом како истиче окривљена, у „ПКБ-у“ је разговарала са Миланом Маровићем референтом, који јој је нагласио да мора

питати директора, односно Вељовића кога познаје дуго. Када су се договорили, како то даље наводи окривљена Вера Исаковић, Вељовић јој је рекао : „Али немам код мене извучено, вучеш из Новог Сада“, нашта му је одговорила да је „океј“, а Вељовић да је „Промист“ увозник да они купују од њих, па када су се о свему договорили, Вељовић јој је на крају саопштио: „Али уместо мени, платићеш Азотари“, са чиме се она сложила јер то није ни први ни последњи пут да је њена фирма радила уговоре о преузимању дуга са „Азотаром“. Пошто су направили уговор о преузимању дуга, окривљена даље наводи да уопште није знала да је то регресивно ђубриво, да је цена по којој је продала то ђубриво била иста цени регресивног ђубрива, што може да се види у фактурама, да те цене добро познаје пошто је увозила ђубриво па и за „ПКБ“, да је знала за кретање цена на тржишту ђубрива, али није знала да је „МАП“ био убачен у регресивно ђубриво, јер је била против регресивања увозног ђубрива, обзиром да ни једна земља у окружењу неће дати регресно увозно, већ је домаћим фабрикама тако нешто требало дозволити, при чему наводи речима: „ Цена коју је он (Вељовић) мени рекао, гађала са мојом ценом којом сам ја њему продала и океј...“. Како је у лето 2009. године, наводи окривљена „ПКБ-у“ продала 500 тона ђубрива по истој цени, мислила је да плаћање преузетих 145 тона од „ПКБ-а“ „Азотари“, постоји неки дуг „ПКБ“ према „Азотари“ јер од ње узима робу, при чему са „ПКБ-ом“ није улазила у то да ли је то ђубриво регресивно. 2009. године, како даље наводи окривљена Вера Исаковић, није била велика разлика у цени ђубрива, па је „ПКБ“ могао мало да увећа цену, за превоз и истовар, због чега би било ђубриво скупље, што је по њој био још један разлог зашто одбија да прихвати да је знала да ђубриво које је купила од „ПКБ“ јесте регресивно. За „МАП“ окривљена наводи да је код нас регистровано као ђубриво, јер га сељаци користе за пшеницу, међутим то је највећа сировина за производњу „МПК“ ђубрива и да се се јако пуно увози, па за овим додаје да је пре позивања „ПКБ-а“ у вези набавке ђубрива, контактирали „Азотару“, где су јој рекли да немају вишка, да би тек након склапања уговора са „ПКБ“ и уговора о преузимању дуга са Азотаром, сазнала да је „МАП“ ушао у поступак остваривања регреса, јер се са „МАП-ом“ као сировином тргује и због тога није мислила да је он ушао у све то око регреса. На питање зашто њено предузеће није увезло „МАП“ окривљена је одговорила: „Зато што је то било касно, „МАП“ ја увозим крајем пролећа, почетком лета, јер се он баца одмах после жетве пшенице и то до августа што стигне, после тога „МАП“ се не увози. Увози се после на јесен као сировина за фабрике за „Азотару“, за „Фертил“, за Суботицу, значи а за ту сетву, да кажем летња, он мора раније да се баци, дуже му је време деловања, ако причамо о ђубриву“. Што се тиче разговора и уговарања посла са „ПКБ-ом“, окривљена понавља да је назвала Маровића из „ПКБ-а“ који је рекао да иде код директора да га упозна и у тим разговорима јој је речено да је то специјално „џамбо“ паковање ђубрива, након чега је директно најавила „ПКБ-у“ 6 камиона, а они пошто су платили превоз, говоре јој да ђубриво преузме у Новом Саду, са чиме се она сложила, међутим окривљена се не сећа дали је то био „Промист“ или је то била Лука у Новом Саду где ја ђубриво преузела, као и да у таквој трговини никад никога није питала од кога је купио ђубриво, јер је то нека пословна тајна. То ђубриво, као даље наводи окривљена, преузето је по диспозицији

„ПКБ“-а и отпремници на којој је писало „купац „Chem со“ Београд, место истовара Апатин“, док је по речима окривљене уговор био потписан истовремено или пре тога, након чега је то ђубре продала „Делти“ од које је добила власнички лист на 1.000 тона пшенице у Старој или Новој Пазови, где „Делта“ има силос уз договор да се ђубриво плати до 15.12. како је то и наглашено у уговору о размени који је њена фирма закључила са „Делтом“. Окривљена Вера Исаковић наводи да је звао Вељовић, који је том приликом питао да ли жели да уместо њега плати ђубриво „Азотари“, да је она на то пристала и због тога су направили тројни уговор, да није сигурна да ли је то било пре или после ђубрива које је преузела, да то није ништа чудно јер имала таквих продаваца који нешто узму од „Азотаре“ а она то „Азотари“ плати по нормалним ценама, да је сво ђубриво, односно свих 146 тона које је узела од „ПКБ-а“, платила „Азотари“. Што се тиче 1.000 тона регресираниог ђубрива које је „Chem-со“ узео од „Института за крмно биље“ окривљена наводи да њено предузеће није узело ту робу већ фирма „Ател“ из Ковина, пољопривредно предузеће које обрађује 2.000 хектара земље, да је од те фирме куповала робу односно пшеницу, сунцокрет за ђубриво, као и ђубриво када има вишка, па је једном приликом у њену фирму дошао човек из тог предузећа, Младен Чуљикић и то кад је већ прошло аплицирање за регресирано ђубриво и питао је да ли познаје неког из „Института за крмно биље“ јер од „Азотаре“ не може да купи регресирано ђубриво, да је позвала комерцијалног директора или заменика „Микана“ и питала да ли „Ател“ може да добије 1.000 тона, овај јој је одговорио да може након што је то видео са неким из „Азотаре“ али под условом да она буде јемац, зато што добија робу на „зелено“ односно за пшеницу, на шта је она пристала. За фирму „Ател“ окривљена Вера Исаковић, наводи да је у то време имала на стању 2 до 3 хиљаде тона ђубрива јер је то ђубриво узимала и од „Дијаманта“ и од „Викторије“, те да је на предлог власника да купи од њега ђубриво, од кога је иначе и раније куповала, то и учинила међутим није знала да је то ђубриво регресирано јер је у складишту имао и другог ђубрива „КАН“ које је она од њега узимала, па је тако испало да јој је он продао регресирано ђубриво јер ни у уговору нигде није писало да је то регресирано ђубриво. „Ател“ је како истиче окривљена имао шифру за куповину регресираниог ђубрива, да јој је власник дао ђубриво са складишта, тврдећи да у њему има и не регресираниог, да ће он то све да покрије да не би два пута плаћао превоз, па је она игром случаја узела то, регресирано ђубриво од „Атела“. Окривљена даље наводи да је део плаћања „Азотари“ извршио „Ател“ а да је она по преузимању дуга када јој је вратио „Ател“ паре, платила све „Азотари“ до 30.08., тако да није тачно да је она купила 1.000 тона регресираниог ђубрива од „Института за крмно биље“. За овим окривљена додаје да познаје људе у „Институту за крмно биље“, да је била њихова обавеза као и обавеза „ПКБ-а“ да сваком ко је заинтересован за куповину регресираниог ђубрива провере да ли има документацију односно шифру и да је регистрован, те да јој све то није тражио Вељовић, односно рекао да је ђубриво регресирано јер би у том случају она дала „Делтину“ регистрацију или другу, да то исто није знала за „Ателову“ робу јер од њега куповала и УРЕУ и МПК за коју може да се испостави да је регресирано, али да је за 1.000 тона ђубрива које је „Ател“ узео од „Института“ знала да је регреситрано јер је била јемац. Окривљена наводи да за купљено

Ћубриво није платила берзу због чега и по томе није знала да је регресирано, нити било где у фактурама и уговорима пише да је то ыубриво регресирано, а у односу на „Институт за крмно биље“ Крушевац, окривљена истиче да када год може, она не само том већ и „Институту“ у Зајечару да неку донацију, па јој је чудно да је за свих 150.000 тона које је продао да сада „Институт“ тражи од свих оних којима је давао 1%, 1,5 и 2% донацију, да је она њима дала 150.000 динара јер је знала да ће јој дати да од њих купи луцерку, те да ова донација није везана за 1.000 тона, био је договор са „Институтом“ да ли је то много или не, на шта је она рекла да није и због тога им је и дала донацију од 150.000 динара за њихова истраживања иако јој дан данас дугују за „МПК“ ыубриво. Како даље истиче окривљена Вера Исаковић, нико јој из „Азотаре“ није рекао да плаћа регресирано ыубриво, да је код њих седела свакодневно и расправљала о томе коме они све дају ыубриво, да је у „Chem со“ фактички директор њена кћерка Јасна Раниславић која нема никаква сазнања о овим пословима, да фирму заступају обе, те да није сигурна да ли је уговоре потписала она или њена кћерка, да познаје Грујића са којим је разговарала о томе како Азотара треба да ради, да без државе она не може па је требало да и они добијају регрес, зашто само приватне фирме и увозници, већ и „Азотара“ и да јој Грујић никада није рекао да је ыубриво које је набавила од „ПКБ“ регресирано, јер после разговора са Вељовићем, који јој је рекао да има „МАП“ али да мора да плати „Азотари“ окривљена наводи да је позвала и Грујића кога је питала да ли њему то ыубриво може да плати, о чему се овај сагласио, те да није ни сумњала да је сво ыубриво регресирано јер је знала да са тим ыубривом не сме да се тргује. За овим окривљена додаје да је једном приликом седела у „Азотари“ кад су правили тендер, да је ыубриво у „Азотари“ било 13.500, 13.800 и да је том приликом звао неки човек из „Фертила“ и питао да ли има за 11.000, а она њему да нема, те да јој је тада саопштио да он купује по 11 динара, да је цена на тржишту варирала и да у то време није прелазила 12 динара а она је плаћала 14 тако да је нашла људе којима верујем, али да јој нико од њих није рекао да је то регресирано ыубриво, да „Азотара“ у то време није имала ценовник јер је то ыубриво било 18.000, спустили су га на 13.0000. због регреса од 5.000 а тржишна цена у том моменту је била 12. чак испод њихове, да је њено мишљење да ыубриво испод регресиране цене су продавали људи који нису мислили да га плате и који и дан данас дугују „Азотари“ 600 милиона, деветско, милијарду јер свако ко је мислио да плати за њега, да је то био одличан посао. Окривљена даље наводи да никаквог међусобног договора о продаји регресираног ыубрива између господина Грујића, Вујачића и ње није било нити је то вршено преко њене фирме, већ се интервенисала код господина Грујића за нека пољопривредна добра која су преко „Продуктне берзе“ добила ыубриво, да им се ыубриво додели на агро рок али уз услов да она прихвати да за њих јемчи ако не плате ыубриво, односно да она плати. Уговоре о преузимању дуга, како то наводи окривљена Вера Исаковић, „Азотара“ је правила са многим добављачима, са извођачима радова, када год је некеме дувала, па је њено предузеће „Chem со“ врло често узимао такву робу и плаћао тим добављачима. Не ради се само о ыубриву, како то истиче окривљена, већ и о разним хемикалијама које „Азотара“ производи, са којима њена фирма тргује зашта има дозволу Министарства за рад. У моменту када је

потписала уговор са „Best seed producer”–ом о куповини 500 тона „КАН-а”, како даље наводи окривљена, речено јој је да они ту робу имају на лагеру, јер јој у том моменту „Азотара” даје ђубриво за дуг, па је након добијања фактура од „Азотаре” према „Best seed producer”-у, закључила уговор о преузимању дуга, „тројни” где се нигде не види да је предметно ђубриво регресирано, при чему је цена тог ђубрива била на нивоу тржишних цена односно да су се цена у то време кретала између 11.000,00 динара и 14.000,00 динара по тони, те да се из такве цене не може препознати које је ђубриво регресирано а које не. Знала је како даље наводи, да „Азотара” тако затвара нека своја дуговања, па је прихватила такву куповину јер је сматрала да по уредби Владе Републике Србије сви који су купили регресирано ђубриво знају да не сме да га продају јер би из било ког папира видело да је ђубриво регресирано. Нигде у Уредби не пише, како то истиче окривљена да фирма чија је основна делатност трговина ђубривом и сировинама за производњу ђубрива, такво ђубриво не сме да купи, већ да онај ко га је добио не сме да га прода, то по окривљеној значи да се овим начином преузимања дуга од неке фирме, конкретно „Best seed producer”– а затвора дуговање „Азотаре” према њеном предузећу, да је наплату потраживања од „Азотаре” готово свакодневно тражила али како они нису имали новца, рекли су јој да ће јој дати ђубриво које је она потом продала фирми, којој је њено предузеће дуговало за лагер и превоз ђубрива као и таксе фирми у Грделици којој је то ђубриво и продала, а један камиона тог ђубрива је дала на зајам предузећу „Вентура”. Окривљена Вера Исаковић наводи да је фактурисање је извршено по истој цени, јер закон не познаје позајмицу без фактурисања, због чега је предметни камион фактурисала „Вентури” па када јој је то предузеће вратило робу, ту није било никакве разлике у цени нити добити, тако да 967.000,00 није тачан износ већ је за тих 500 тона разлика у цени била 357.000,00 динара, на шта по окривљеној тај износ треба умањити за путарине које ја била обавезна да плати складиштару по уговору са „Азотаром”, при чему јој „Азотара” фактуру није признала јер је изгубила папире о путаринама, тако да добит њене фирме износи 115.080,00 динара, при чему њено предузеће регрес није остварило већ је то учинила „Азотара”, па када се све то по окривљеној прерачунала износи 1,6 посто на уговор што је мање од било које увозничке провизије коју њено предузеће оствари приликом увоза ђубрива. Из свега тога се по окривљеној Вери Исаковић види да није било никаквог договора између господина Грујића, иако је господина Грујића јурила да јој измири дуг и сматра да у свему томе нема никакве намере да се оштети држава или „Азотара”, при чему то ђубриво које је требало да се прода, по окривљеној су о томе морала да воде предузећа која су узимала такво ђубриво преко „Продуктне берзе” и то пољопривредна предузећа, задруге, газдинства, због чега није била ни у каквој групи која је организовала узмање ђубрива од тих 10 задруга, а да је ђубриво узимала само када је требала да „затвори” неки дуг који „Азотара” има у односу на њену фирму или када јој је неко нудио ђубриво, а да при томе није рекао или написао на фактури да је то ђубриво регресирано. Сви су јој, како даље наводи окривљена говорили да на лагеру у „Азотари” имају 500 тона, 150 тона и да тврди да јој ни у једном уговору о преузимању дуга, ни у једној фактури од оних од којих је куповала, чак ни у фактури „Азотаре” није писало да је регресирано већ је писало у основном уговору, у

уговору о продаји регресираниог минералног ђубрива, што по окривљеној значи се то ђубриво даље продавали свесно, као би се прикрило да је регресирано. Окривљена сматра да су сва лица која су даље трговала регресираним ђубривом то радила из незнања јер јој нико од тих, од којих је куповала није рекао да је регресирано ђубриво, да нигде није речено из контигента „Азотаре“ или из контигента букиране количине, него су сви причали са лагера „Best seed producer“–а у „Азотари“. Како даље наводи окривљена, нико у то време није продавао ђубриво „КАН“ по цени од 19.000,00, већ су цене биле између 11 и 14.000 и регрес ако је неко наплатио, да је то наплатила „Азотара“, да се ђубриво у „Азотари“ продавало у комерцијали, да су то огромне количине, да су тада сви трговали регресираним ђубривом, да нико није трговао неким нормалним ђубривом, нерегресираним а да договора није било, јер је једном била у комерцијали „Азотаре“ пре склапања другог уговора са „Best seed producer“-ом где је чула да „НПК“ ђубриво имају на лагеру код њих „Best seed producer“ и нека фирма „Фригологистик“, да је у том моменту окренула господина Врбашког лично, да га је питала да ли ће то да прода, да јој је он рекао да не зна шта ће да ради са тим ђубривом јер се ту нешто компликује, па када размисли јавиће се, те да јој се никада није после тога јавио, што по окривљеној значи да јој за Врбашког није рекао Вујачић или Грујић, тако да за претходних 500 тона није постојао између њих никакав договор, нити је тај догвор постојао са господином Шинка који је био директор „Best seed producer“ –а. За другу количину, окривљена наводи да је звала господина Врбашког, да јој је он рекао да за сада неће да прода, док за фирму „Фригологистик“ окривљена наводи да је човек из тог предузећа звао јер хоће да прода 1.500 тона, да је то проверила, те да су јој у „Азотари“ рекли да они то ђубриво не могу да добију јер дугују „Азотари“, тако да од њих није купила, да јој тада нико није рекао ни за „Best seed producer“ и „Фригологистик“ па је то њима регресирано ђубриво, да јој је тек после четири месеца од завршетка тендера, а то је 18.03., из „Азотаре“ неко јавио, а то није Грујић или Вујачић него је неко јавио да из „БСП“-а ипак хоће да продају тих 1.000 тона ђубрива, међутим са њима морамо да се направи протокол, један уговор о купопродаји, уговор о преузимању дуга, након чега је њен колега проверио са директором „Best seed producer“ –а, да ли то хоће да продају, али да им се однесе уговор у Србобран, након чега су уговори узети из „Азотаре“, однети тамо, да су они потписали уговор, или протокол, па када је њена фирма платила паре по том протоколу односно тих 174.000,00 што је трошак „Продуктне берзе“, могла је да преузме робу која је ускладиштена у ХИП „Азотари“ Панчево у власништву повериоца, тако да на тој роби не стоји да је регресирана, након тога је направила уговор о преузимању дуга, у коме нигде не стоји да је ђубриво регресирано. Сва потраживања, како наводи окривљена су затворена са „Азотаром“ компензацијама, за сировине које је „Chem со“ дао „Азотари“, али су они у међувремену њеној фирми остали дужни што се види из папира. Окривљена истиче да је тако купљено ђубриво дала земљрадничкој задрузи „Кленак“ за пшеницу „на зелено“ и понавља да никаквих договора о организованој продаји регресираниог ђубрива са Вујачићем и Грујићем није имала, нити јој је била намере да превари државу или „Азотару“, а није остварила ни екстремну зараде у продаји тог ђубрива јер је тржиште диктирало продајне цене и да сматра ако

је неко имао лоше намере у овоме, то су сви који су пожурили да први букирају количине преко „Продуктне берзе“ и да то ђубриво не узму за своје потребе него да га продају, међутим било је људи који су ђубриво узели за своје потребе, јер постоје неки за које је она гарантовала за добијање ђубрива али много мање. Што се тиче предузећа за која је окривљена јемчила у „Азотари“ односна гарантовало њено привредно друштво, Вера Исаковић наводи да је било таквих предузећа која су аплицирала директно код „Продуктне берзе“, међутим када су требали да купе ђубриво њима је „Азотара“ тражила аванс, због чега су је они звали да за њих гарантује у „Азотари“, то је било Пландиште и Бела Црква док је „Сава Ковачевић“ Врбас одустао по речима окривљене, те су након куповине регресираниог ђубрива преко берзе и склапања уговора у „Азотари“, они морали да дају неке гаранције, да би добили ђубриво на одложено, због чега је она у том случају дала менице као садужник, па је са истима закључила уговор о преузимању дуга, са тим што додаје да такво ђубриво није истрговано, односно да су га потрошили о чему постоји налаз инспекције. Окривљена наводи да њено предузеће „Chem со“ није могло да купи регресирано ђубриво, да је она прочитала Уредбе Владе Републике Србије, да се знало да ђубриво може купити само фирма која се бави пољопривредном производњом, која има шифу, да колико год је пута ишла у „Азотару“ никада није причали ни са ким о томе ко узима такво ђубриво, јер је зала да она нема право га узиме, да су се у „Азотари“ људи гурали, узимали, да њена фирма никада није конкурисала за куповину тог ђубрива, међутим када су се појави неки њени пријатељи, другари који су конкурисали а ипак нису могли да добију на одложено плаћање од „Азотаре“ јер са њима „Азотара“ није радила, она је, односно њено предузеће је дало менице и затим су они дали менице у уговору о преузимању дуга, тако да су сво ђубриво које су добили и искористили, бацили на земљу и да су ти људи знали да то ђубриво не могу да продају. Окривљена за овим додаје да је од господина Грујића сазнала да „Best seed producer“ има 500 тона ђубрива на лагеру, да осим дуговања предузећа из „Грделице“ њено предузеће нема другог дуга према „Азотари“ да је њено потраживање према „Азотари“ неких 7.000.000 динара које је на делом „затворено“ компензацијом са ђубривом које је она узела на основу поменутих уговора, као и давањем аванса, позајмица за набавку сировина, да је то било у мају, јуну, јулу и до децембра 2010. године какда је „Азотари“ испоручивала сировине. Окривљена за овим наводи да „Best seed producer“ никада није дуговао „Chem со“-у а да је наведеним ђубривом измирен дуг „Азотаре“ према „Chem со“ –у, да је од „Best seed producer“–а могла директно да купи ђубриво, али се то тада дешавало у пар дана, да је у „Азотари“ направљен „уговор о тројном затварању“ да су њени референти ишли у „Азотару“, три месеца након што јој је Врбашки рекао да неће да прода ђубриво, да је један од њених референата потом питао господина Шинку да ли је тачно да Ви хоћете да продате ових 1000 тона, на шта је он одговорио да хоће и да му се донесу уговори на потпис у Србобран, па су направили тројни протокол за који она није знала да постоји, али су је на крају звали из „Азотаре“ и питали да ли хоће то ђубриво, нашта је она одговорила да хоће, због чега је платила трошак од 100.000 или 200.000. динара за који не зна зашта се односи, међутим том приликом су јој саопштили да уколико не потпише протокол неће ни добити

1.000 тона, „НПК“-а. За овим окривљена Вера Исаковић наводи да јој је понуђено да се врати у „Азотару“, али је она то одбила, да је њено предузеће трговао велике количине ђубрива са „Фертилом“, да се „Азотара“ на првом тендеру није снашла, али је хтела да ради са „Азотаром“ да је тек касније, по одласку из „Азотаре“ упознала Вујачића и Грујића кад су постављени за председника управног одбора, односно заменика, да је Владу Крковића знала од раније, да Дарка Симића зна од раније, да све референте у „Азотари“ зна, због чега када „Азотар“ неке неће да ђубриво на одложено зато што не познају фирму, она је тада интервенисала тако што „окрене“ Грујића, и саопшти му: „дај молим те види да ови моји треба људима 2.000 тона, ја не могу да купим“ а он је од ње тражио да гарантује за њих, да да менице, нашта је она пристајала и да није никада знала да ли је то било регресирано ђубриво или не. Што се тиче „Best seed producer“-а, окривљена наводи да се ни са ким није договарала него је за први уговор од 500 тона назвала Грујића, од кога је тражила да јој плати нашта је он одговорио да једино може да јој да ђубриво по тржишним ценама, док је за други уговор са „Best seed“-ом неко звао њену канцеларију, да је за те уговоре као средство обезбеђења дала менице, да је њено предузеће било опомињано од стране „Азотаре“ за неизмирене дугове по уговорима и да су ти дугови на крају измирани на основу компензација за сировине које је њена фирма испоручивала „Азотари“, да „Best seed producer“-а никада није питала да ли је ђубриво регресирано већ је чула да жели да га прода, да никада то није проверавала зато што је то предузеће имало фактуру од „Азотаре“ на којој није писало да је регресирано ђубриво у питању, да у уговору о преузимању дуга са „Азотаром“, нигде не пише да је регресирано.

Одбрана окривљене Vere Исаковић у којој се наводи да привредно друштво „СНЕМ-со“, у коме је на основу овлашћења директора односно њене кћерке Јасне Раниславић и овереног потписа лица овлашћено за заступање, окривљена вршила руководеће послове, није остварило било коју корист даљом продајом набављеног ђубрива од ХИП „Азотаре“, не може се прихватити јер је супротна налазу и мишљењу вештака из кога се јасно произилази да је привредно друштво „СНЕМ-со“, продајом регресираног ђубрива ХИП „Азотаре“ остварило позитивну разлику у цени у своју корист. Да су поједини делови одбране окривљене контрадикторни, указују наводи којима окривљена истиче да је знала како су сви на тржишту трговали са регресираним ђубривом, да је даља продаја тог ђубрива била свесно организована како би се прикрило да се ради о регресираном ђубриву, да је више пута седела у ХИП „Азотари“ на састанцима јер је у том предузећу радила 26 година, да је са људима из ХИП „Азотаре“ расправљала о томе којим све купцима продају ђубривао, као и да је била присутна када се правио тендер у „Азотари“ за продају таквог ђубрива, да се ђубриво „КАН“ није продавало по цени од 19.000,00, већ су цене биле између 11 и 14.000 и регрес ако је неко наплатио, али да она није имала информацију на основу које би могла знати да је ђубриво које набавља управо од ХИП „Азотаре“ преко „Best seed producer“-а, регресирано ђубриво. Одбрана окривљене Vere Исаковић супротна је одбрани окривљеног Грујић у којој се наводи да су сви купци и преузимаоци ђубрива били упознати са чињеницом да се ради о регресираном ђубриву, на шта им је била посебно скренута пажња,

као и да такво ђубриво могу уступати својим кооперантима или га размењивати, по истој оној цени по којој су га и набавили у ХИП „Азотари“.

Саслушан у току истраге окривљени **Србољуб Жујовић** у својој одбрани је навео да је власник и директор „Србокопа“, да 17 или 18 година ради са „Азотаром“, а 12 или 13 година, са „Институтом за крмно биље“ Крушевац и додаје да се у то време трговина ђубривом одвијала само у односу на регресирано ђубриво, да је трговина „Малина Аграр“ покушала нешто да прикупи од својих купаца „да одради нешто сама“, па пошто то није могла да учини, окривљени истиче да су се договорили да његово предузеће преузме те количине и обавезу да „извуче робу“. За овим окривљени Жујовић наводи да цену ђубрива није увећао за износ регреса, што се може видети из документације, да је у одређеним моментима био принуђен да ђубриво прода испод набавне цене, да је у том послу можда претрпео финансијски губитак, не толико велики, али је исти постојао, да није знао да је то што ради кривично дело и да ништа није сакрио, да је на основу цена и разговора са колегама, сазнао да се тада трговало са регресираним ђубривом и да то није била никаква тајна, чак је писало и по новинама, медијима, да је једино на тај начин могао да прода ту робу и не само он, већ сви који су трговали са тим ђубривом, да је све ишло преко „Азотаре“. Окривљени Жујовић истиче да се „Азотари“ није обраћао директно са понудом јер за то није било сврхе обзиром да није имао на основу чега да тражи набавку тог ђубрива по произвођачким ценама, да је због тога земљорадничка задруга „Малина аграр“ била формални купац, па како у тој задрузи нису могли да сакупе новац, они су његовом предузећу уступили ђубриво, да је у тој задрузи разговарао са Радосавом или Радисавом кога сви зову „Раде малина“, да са истим није уговорио никакве посебне услове, да је део робе узела та задруга и даље продала, док је други део робе по истој цени уступила његовом предузећу, да земљорадничка задруга „Малина аграр“ никада није била кооперант „Србокопа“. Што се тиче ђубрива које је „Srbokop“, набавио од „Института за крмно биље“ окривљени Жујовић наводи да се не сећа кога је контактирао у том „Институту“, у коме дужи период познаје Драгог Лазаревића и неке референте, да познаје и садашњег директора „Института“ јер са истима дуго сарађује, да се не сећа конкретно детаља који су везани за тај посао, да је „Раде малина“ покушао нешто па пошто није успео да прикупи новац за ђубриво, то му је саопштио, због чега је окривљени успео да одради тај посао. Вубриво које је овако набавио, окривљени Жујовић наводи да је продао у својим радњама разним купцима у велепродаји и малопродаји са разликом у цени од 20, 30, 40 пара, да постоји одређена количина ђубрива која је продата испод цене, да та цена није била увећана за регрес јер тај регрес он нити је видео, нити га је добио и да је у том послу био у минусу. Према „Институту“ како даље наводи окривљени Жујовић, нема никакве обавезе јер је платио све што су му они фактурисали у трошкове берзе, да је „Институт“ од тих трошкова наплаћивао одређени проценат, неких 200.000 динара, што је фактурисано, те да постоје уговори о сарадњи са земљорадничком задругом, са „Институтом“ и „Азотаром“. Што се тиче његовог сазнања да „Srbokop“ не може бити корисник регресираног ђубрива окривљени Жујовић истиче да се куповало регресирано ђубриво, да у цену тог ђубрива на тржишту није био укључен

регрес, да је такво ђубриво продао за минималну разлику у цени, за трошкове превоза, утовара-истовара, еколошке таксе која се наплаћује у Панчеву. Окривљени Жујовић наводи да није видео Уредбу по којој се регресира ђубриво, да је за исту сазнао касније, да је 1.000 тона регресираниог ђубрива набавио када земљорадничка задруга „Малина Аграр“ од својих коопераната, купаца односно пољопривредника није успела да прикупи новац, да је са том задругом потписао уговор у оквиру уговора који је био закључен између „Института“, „Србокопа“ и „Малине Аграр“ у који је по речима окривљеног можда била укључена и „Азотара“ да је у том уговору све заједно стављено и да је део уговора који се односио на њега, потписао крајем 2010. године у „Азотари“, те да се сећа како је на том уговору био факсимил а не потпис Радосава Вујачића. Овим уговором како даље наводи окривљени Жујовић било је предвиђено да по преузимању робе, плати количине које преузме, да је по овом уговору испорука ђубрива извршена у наредних 2 до 3 месеца, да је то ђубриво на основу овлашћења „Малине Аграр“ преузимао у „Азотари“ директно и да плаћање тога ђубрива према „Азотари“ није извршено у комплетном износу, јер је „Србокоп“ запао у финансијске проблеме и да је под хипотеку, као гаранцију да ће платити преузету робу „Азотари“, ставио неки објекат који је почео да гради у Ваљеву. За овим окривљени Жујовић додаје, да је наведено ђубриво добио на одложено плаћање од „Азотаре“ да се не сећа о ком периоду се ради, да је тај рок истекао, да су између њега и „Азотаре“ постојали неки договори по којима је он плаћао до једног извесног времена, да би након што је „Азотара“ доставила камату и обрачун, он је престао да плаћа због чега му се „Азотара“ обраћала и поштом и мејлом да испуни обавезе, да је то чинио Владо Крковић кога је упознао раније из неког другог посла са „Азотаром“ који је такође био везан за ђубриво, односно да за њих лагерује робу у својим магацинима, да тај посао нема везе са овим послом, да га је и „Институт“, опомињао да обавеза за преузето ђубриво није измирена. Окривљени Жујовић даље наводи како је основни разлог због чега је ушао у откуп тог ђубрива тај што је добар део „КАН-а“ имао већ на лагеру у својим магацинима, на основу уговора о лагеровању који је са „Азотара“-ом направио, да не може тачно да се сети да ли је то било средином фебруара, јер су му у „Азотари“ рекли да ђубриво више не може да се извлачи преко задруга, да је правна служба у „Азотари“ направила уговоре које је потписао, да не може са сигурношћу да тврди да ли је све уговоре потписао код себе у фирми, као и да су му задруге дале овлашћења за извлачење тог ђубрива чију цену није увећао за износ субвенције, већ је то евентуално учинио за висину трошкове транспорта и минималну маржу. Касније се како наводи окривљени Жујовић на тржишту појавила велика количина ђубрива испод реалне цене, због чега је нешто тако набављеног ђубрива морао да прода и испод цене коштања тако да његова фирме није остварила добит већи од 1.000.000,00 динара. Разлоге свега тога по окривљеном Жујовићу диктирало је тржиште, јер такву робу није могао да задржи дуже на лагеру обзиром да би након извесног времена била буквално неупотребљива, да је преузете количине робе „Азотари“ плаћао у зависности од ситуације, па је у договору са „Азотаром“ правио одређене динамике у плаћању тако да не може прецизно да се изјасним о висини измирених обавеза, међутим ако је у питању „КАН“ онда је по речима окривљеног, преко 90 посто од

вредности дуга измирио док је за остатак пре извесног времена, са „Азотаром“ направио споразум о измирењу. За уговоре које је потписао, окривљени Жујовић наводи да су прављени „тамо“ у том моменту, да је знао да нема право да директно купи ђубриво, али на нечији предлог је то прихватио јер је било опште познато да то функционише преко задруга, јер је знао да уколико има извесне количине ђубрива код себе, самим тим је био конкурентан на тржишту, да не може да се изјасни о томе да ли су задруге знале или нису да то ђубриво смеју да продају, јер је то било, понавља, опште познато и да је као гаранцију плаћања дао фирмин објекат под хипотеку што је „Азотара“ и прихватила. По уговору о лагеровању робе који је имао са „Азотаром“ од почетка децембра 2009. године, окривљени Жујовић истиче да је исти био закључен на 10.000 тона, од чега је он до средине фебруара 2010. године лагеровао 3.000 тона ђубрива. У својој одбрани окривљени Жујовић наводи да је неко из „Азотаре“ назвао његову фирму и саопштио им да од сутра нема више „извлачења робе“ већ уколико жели да преузме робу, задруга се мора појавити као купац исте, а да ће он преузети обавезу плаћања за то, због чега је његов посао око лагеровања „Азотарине“ робе аутоматски престао. У погледу даљег пословања „Србокопа“ окривљени наводи да познаје доста задруга, са чијим представницима је договарао да задруге „букирају“ на берзи одређене количине ђубрива па су тако „Малина Аграр“ и „Пецка“ један део ђубрива узеле за своје потребе а остало су уступали њему, да задруга „Дивци“ није узела ништа, па тај посао није дуго трајао како то наводи окривљени Жујовић јер је половина тог ђубрива била код њега ускладиштена, већ је само технички требао да се „одради“ са „Азотаром“ са којом је био у контакту поводом уговора и слично, да су налоге „Продуктној берзи“ слале здруге, да је уговоре у вези „КАН-а“ потписао у канцеларији референта продаје „Азотаре“, да су ти уговори већ били донесени и потписани Вујачићевим факсимилом, након чега је те уговоре он носио у здруге на потпис, а потом их је враћао у „Азотару“. Пошто је ђубриво било у његовом складишту на лагеру, окривљени је како то даље наводи, исто преузимао сукцесивно после пар месеци, у зависности када му је било потребно за продају у његовим радњама, као и да му је речено да уколико жели ђубриво да купи, мора да пронађе задругу која ће бити купац тог ђубрива а он гарант плаћања, да су његове обавезе по уговорима о преузимању дуга биле усмерене на плаћање ђубрива у више рата, шест-седам месеци одложеног плаћања, да је своје обавезе из тих уговора престао да плаћа када је доспео у кашњење, односно по истеку рокова, због чега је у међувремену морао да подигне кредит како би наставио са плаћањем дуга који је плаћао све до јуна или јула 2012. године, да је он платио износ провизије „Продуктној берзи“ уместо задруга јер је мислио да су сви они увећали фактуре за износ провизије, да су задруге претежно на његову иницијативу узимале ђубриво преко берзе, па пошто је његова обавеза по уговорима о преузимању дуга била комплетна према „Азотари“, задруге су њему плаћале део ђубрива које су задржале за себе по истој цени по којој је њему „Азотара“ вршила фактурисање, да је поменута хипотека на објекту у изградњи у Ваљеву уписана на „Азотару“ да су му је кућа и пословни објекти у Љигу под хипотеком у корист банака, због чега више није у могућности да измирујем своје обавезе ни према „Азотари“ нити према

банкама и да му због ситуације у којој се налази неће остати ни један од четири малопродајна објекта да ради.

Окривљени Жујовић је у својој одбрани признао да је вршио промет ђубрива, али његова одбрана у делу у коме негира да је знао да је ђубриво регресивно и да његовом продајом није зарадио већ изгубио, јер је због преплављености тржишта био принуђен да снижава цене, је неоснована и оповргнута налазом вештака из ког произилази да је даљом продајом ђубрива у једном делу окривљени остваривао зараду, као и да је извршио наплату продатих количина али и да поред тога није измирио своје обавезе према ХИП „Азотара“, као и да је према исказима сведока са власницима земљорадничких задруга договором да у име „Србокопа“ изврше букирање дозвољених количина код „Продуктне берзе“, које би касније преузимало привредно друштво Србокоп.

Саслушан у току истраге окривљени **Гордан Марковић** у својој одбрани наводи да је са ујаком Јовом Лојаницом сувласник предузећа „Citadela“ са уделом од 50%, да се та фирма бави мужом коза, оваца, крава и пружањем консалтинга у пољопривреди у прехранбеној индустрији и увођења стандарда, да је због везе са пољопривредницима и пољопривредним имањима по целој земљи, дошао до информације како се од „Азотаре“ може купити ђубриво, отишао је на разговор, па су му рекли да он не може добити ђубриво због шифре делатности фирме, али да се може наћи нека друга фирма. Игром случаја, како даље наводи окривљени Марковић, тог истог дана упознао је директора „Института за крмно биље“ из Крушевца, где му је речено да без икаквих последица може да добије ђубриво уколико га купи преко „Института“ уз уговор о пословно-техничкој сарадњи, који је потом и направио са „Институтом“. Окривљени Марковић појашњава да је информацију о продаји ђубрива добио од особе чије име не може да каже, тачније да је у разговору са неким људима поменуо како му је потребан новац „да преспоти“ због кредита, па пошто његова фирма није у проблемима, ти људи су му одговорили да уз менице или уз неку гаранцију може да добије ђубриво у „Азотари“. У „Азотари“ како наводи окривљени, разговарао је у канцеларији са Михаилом Грујићем, када су се тог дана на раније договорен састанак појавили неки људи из „Института“, односно директор Драги и његов заменик чијег имена не може да се сети. Том приликом, како истиче окривљени није закључен никакав уговор, већ се само разговарало а форме уговора које је видео „имали су они“, услов је био да ђубриво може да се купи преко њих уз уговор о пословно-техничкој сарадњи. Уговор је закључен 10 или 12. фебруара 2010. године, наводи окривљени Марковић на 1.000 тона, мисли да је у питању „КАН“, да те количине нису биле потребне његовој фирми већ је то ђубриво хтео да препрода и понавља да због шифре његовог предузећа није могао директно од „Азотаре“ да купи ђубриво, да ценовник у „Азотари“ није видео јер није постојао али зна да је исти био за све, те да је цена једне тоне била 14.000 динара и нешто више. Уговор који је закључио, како даље наводи окривљени био је „тројни“ „Институт“, „Citadela“ и „Азотара“ у јануару 2010. године, па је на основу тог уговора о преузимању дуга у марту месецу било испоручено ђубриво, да је поред тих 1.000 тона набавио и друге количине али је услов био да нађу фирме које

су аплицирале преко „Продуктне берзе“ и које имају ту шифру делатности, да га у том тренутку стварно није интересовало које ђубриво купује, односно да се на крају испоставило да зато што је то ђубриво било регресирано, његова фирма није могла сама да га купи директно од „Азотаре“. За овим окривљени Марковић наставља, да је од фирми које су се бавиле пољопривредом, које су имале шифру делатности која почиње са нулом, набавио додатне количине ђубрива по истој Уредби и то у два наврата по 1.000 тона преко „Жито голије“ из Јазова и „Светозар Милетића“, која се раније звала „Пољопроект Вуковић“. Поступак је био потпуно исти, наводи даље окривљени као и сви уговори, само што су називи фирми били другачији, сви су се уговори потписивали у „Азотари“ код директора Михаила Грујића, да су тада уговоре потписали и директор Института или заменик, да ђубриво без одобрења Михаила Грујића није могло да се узме из „Азотаре“, да је све ишло према диспозицијама, које су морале да се најаве бар дан раније „Азотари“, те да је на свим одржаним састанцима била тема да добије свеже ђубриво по диспозицији коју он одреди у зависности где се налази на лагеру то ђубриво, па су му из „Азотаре“ говорили „имамо сад тренутно у Србобрану, имамо тренутно у Врбасу, Панчеву“. Што се тиче обавеза према „Продуктној берзи“, окривљени наводи да је предузеће „Citadela“ платила провизију за „Институт“, „Жито голију“ и „Пољопроект Вуковић“, да са директором „Института“ није водио никакве разговоре поводом давања провизије за њихово ангажовање у добијању ђубриво за „Цитаделу“, да му по том питању сигурно нико ништа није тражио, као и да је преузето ђубриво продао фирмама са којима сарађује од којих је највећи купац био „Гран-експорт“ Панчево, „Промист“ Нови Сад, док је мање количине продао другим купцима који су му платили а да мисли како је „Азотари“ по уговорима о преузимању дуга, купљено ђубриво платио око 20% јер је у међувремену ушао у блокаде, које су они пустили иако је интерни договор био да се плаћање продужити за септембар месец а они су у јуну пустили блокаде. Услови по којима је вршено плаћање, како даље наводи окривљени Марковић, били су да од фебруара до маја месеца, јуна уз продужетак до септембра, плаћање буде бескаматно, што у „Азотари“ нису испоштовали како је претходно истакао, при чему на почетку, односно приликом закључења уговора нико није тражио било какво обезбеђење плаћања осим меница, које је предао одмах по потписивању уговора, већ је то тражено у септембру 2010. године када му се после тога нико није јавио, па га је тек након годину дана односно крајем децембра 2011. године, Грујић звао када је отишао у Нови Сад где је упознао директора Вујичића и након тога им је однео хипотеку коју никада нису укњижили. Сви уговори, понавља окривљени Марковић потписани су у „Азотари“, након чега је он добио овлашћења од „Института“ за робу, да се није бавио питањима да ли је ђубриво могао да набави од другог произвођача, да пре ни после тога од „Азотаре“ никада није ништа набављао, нити је имао било какву сарадњу са „Институтом“ и да га је Грујић и пре блокаде „Цитаделе“ чији је у то време био заменик директора, звао да измири дуг према „Азотари“. За овим окривљени наводи да у папирима стоји како је између 200 до 400 тона ђубрива морао да врати „Институту“ и то негде до маја месеца, да се у то време знала цена регресираног ђубрива на тржишту јер је то била берзанска роба, да је од Михаила Грујића и од директора „Института“ добио уверавања да је посао са

њима у реду, јер су сви папири прошли кроз „Продуктну берзу“, да је обавештено Министарство пољопривреде, због чега није ни сумњао у све то и да не зна колико још „Citadela“ дугује „Азотари“. Што се тиче посла који се одвијао поводом куповине регресираних ђубрива преко фирме „Жито Голија“ и „Пољопроект Вуковић“ окривљени Марковић наводи да је поступак био исти као и са „Институтом за крмно биље“ да је ова два предузећа контактирао јер је са њима раније сарађивао, да су они аплицирали преко „Продуктне берзе“, платили су трошкове берзе, које им је накнадио, а затим је са њима закључио уговоре о пословно техничкој сарадњи за количине од 980 тона „КАН“-а на „Жито Голију“ и 980 тона УРЕЕ на „Пољопроект Вуковић“ по цени која је била тржишна. Ово ђубриво како истиче окривљени, набављено је у марту јер се појавио купац који је хтео да га купи по истој цени, коме је уз губитке „Цитаделе“ и продала то ђубриво на крају. За овим окривљени додаје да му је жао што је морао да злоупотреби пријатељске фирме с којима је сарађивао, јер су на његову иницијативу аплицирали на берзи за куповину ђубрива, да је његова фирма тим предузећима ипак платила трошкове које су имали према „Продуктној берзи“, док за 400 тона враћеног ђубрива није сигуран да ли је закључен неки уговор или анекс уговора, да мисли да је за те количине „Citadela“ раздужена код „Азотаре“ и понавља да је свега 20% преузетог ђубрива до сада плаћено „Азотари“, да је о плаћању, уговарању и свему другоме одлучивао Михаило Грујић код кога је више пута по позиву долазио. Окривљени напомиње да су уговори који су потписани били типски, да их је правила „Азотара“ и потписане их њему давала, а он их је носио у ове фирме на потпис и да су чак „Азотару“ односно Михаила Грујића, људи из тих фирми контактирали јер је он једини о свему одлучивао. На питање да ли је тражио од „Азотаре“ набавку нових количина ђубрива које није регресирани, окривљени Марковић наводи да су у суштини сви „они“ знали, да то у ствари и није регресирани ђубриво, него да се то тако води, па су дошли да то ђубриво купе јер су их тамо упутили, да из свега овога они нису имали корист, већ је „Азотара“ једина добила регрес од државе и да је у „Азотару“ могао једино да оде са папиром од фирме коју пронађе и да после тога више никада није ништа набавио од „Азотаре“.

Одбрана окривљеног Марковића, неоснована је, усмерена на умањење кривице, јер из писмене документације и налаза и мишљења вештака, произилази да је даљом продајом ђубрива остварне позитивна разлика у цени у корист привредног друштва „Цитадела“ чија је наплата извршена у целости, али да упркос томе, обавезе према ХИП „Азотари“ нису измирене осим у износу припадајућег ПДВ-а. У том смислу тврдње окривљеног Марковића да ђубриво које је привредно друштво „Цитадела“ није регресирани, већ се само као такво водило, нису тачне јер је о таквој чињеници, како произилази из одбране окривљеног Грујића, био упознат сваки купац и преузималац дуга, па самими тим и окривљени Марковић, који је како и сам наводи, био у контакту управо са окривљеним Грујићем са којим је и договорио целокупан посао.

Саслушан у току истраге окривљени **Алекса Обрадовић** у својој одбрани наводи да је ХИП „Азотара“ негде крајем 2009. године, по разним места по

Србији лагеровала вештачко ђубриво, што је за ХИП „Азотару“ била уобичајена пракса како би лакше у пролеће продавали вештачко ђубриво, па је на основу те праксе ХИП „Азотаре“ и предузеће „Да-кар Еуро“ добило на чување и лагер, 1.000 тона вештачког ђубрива „КАН“. Направљен је уговор, по коме је предузеће „Да-кар Еуро“ имало обавезу да изврши утовар, довлачење и условно складиштење вештачког ђубрива. Сва количина таквог ђубрива је по речима окривљеног Обрадовића уредно довучена у Ариље, где је и лагерована по стандардима које важе за ту робу, при чему је из ХИП „Азотаре“ долазио неки човек да то провери. Тада како наводи окривљени није било ни речи о субвенционисаном ђубриву, а да је посао око складиштења и лагеровања овог ђубрива добио преко посредника, човек из Чачка који се зове Милорад Томовић, да се за тај посао није лично договарао са људима из „Азотаре“ због чега у животу није видео господина Вујачића, нити се било када са њим чуо телефоном. Он је, као даље наводи окривљени Обрадовић, у „Азотари“ познавао, једино Спасојевића, чијег презимена се не сећа, међутим зна да му је био надимак „Спале“, али са истим, осим неких ситних техничких ствари није ништа договарао, јер иако се тај „Спале“ налазио на месту комерцијалисте, он у „Азотари“ није био нека личност која је нешто одлучивала. Када је донета Уредба о субвенционисаном ђубриву, наставља окривљени Обрадовић, Томовића му је сугерисао, јер је имао сазнања из „Азотаре“, да пронађе фирме, односно правна лица, која имају право по Уредби да изврше преузимање, односно куповину субвенционисаног ђубрива, те му је речено да право на то имају земљорадничке задруге, пољопривредна газдинства, пољопривредна предузећа, комбинати и слично. Такву информацију, истиче окривљени, пренео му је Томовић, јер се свуда и по новинама провлачила информација о субвенционисаном ђубриву, да му је тада Томовић пренео како би „Азотари“ требало да се помогне, због чега би за 1.000 тона ђубрива које се тада налазило код њега на лагеру, могао да прода по Ариљу, који је познат као воћарски крај где се користе огромне количине вештачког ђубрива, првенствено због светске производње малине. За овим окривљени Обрадовић наводи да је у Ариљу пронашао земљорадничке задруге које су имале право на субвенцију, да су му те задруге доставиле документацију и да све што је даље урадио, чинио је како би помогао ХИП „Азотари“. Испоставило се, наводи окривљени, да у моменту да су задруге и друга лица конкурисале за ђубриво, нису могле да испоштују услове „Азотаре“ јер су сматрали да ће рокови плаћања бити везани за неке агро рокове, па су ти рокови били у не сразмери са њиховом могућностима плаћања, због чега су масовно одустајли па је добар део тих фирми и задруга био блокиран. Тада се, наставља окривљени Обрадовић, обратио том човеку који је био посредник у том послу, на шта му је овај рекао да нема никакве везе што су задруге и те фирме блокиране, након чега је уследио уговор, који му је поштом послат из „Азотаре“, односно уговор о преузимању дуга, да му је субвенционисано ђубриво фактурисала „Азотара“, по том уговору о преузимању дуга, с тим што није тачно да је било у питању 1.200 или 1.300 тона, него је 970 тона ђубрива узето преко таквих уговора које је уредно плаћено, а остатак је купљен директно из „Азотаре“, тачније неких 350 или 360 тона. Након тога се догодило, наводи окривљени да је одједном на тржишту цена ђубрива катастрофално пала, што све може да се провери на

берзи, да је у једном моменту цена тог ђубриво била десет и по динара по килограму, јер са појавом субвенционисаног ђубрива и људи који су узимали то ђубриво, такви људи су имали могућност да мењају, продају и препродају то ђубриво, због чега је дошло до стравичног пада његове цене, са 18 динара на 10 и по динара по килограму „КАН“-а. Његово предузеће, наводи окривљени је имало просечну продају тог ђубрива, сматрао је да су ти уговори о преузимању дуга, по којима му је „Азотара“ директно фактурисала робу, потпуно валидни, да по њима може да плаћа и преузима робу, да ни један килограм робе, који је директно добио од „Азотаре“ није остао дужан „Азотари“ јер је све количине ђубрива уредно платио што се може видети из излазних фактура. Фирма „Дакар Еуро“, истиче окривљени, изгубила је 12 милиона и нешто динара у том послу, да је од човека са којим је дошао у контакт са „Азотаром“ добијао уверавања да ће кроз следеће послове то све бити надокнађено, да је од истог добио уверавања да ће бити великог посла у будуће, због чега му је веровао. На том првом послу истиче Обрадовић, његово предузеће је изгубило 14.000.000 динара, док је у другом послу за 3.600 тона његова фирма изгубила негде око 24.000.000 динара. Што се тиче донације „Института“, окривљени наводи да је та донација нешто уобичајено у послу, да га замоли пријатељ или неко други који му каже „Ајде неком уплати 100 – 200 хиљада“, да он то и учини јер не постоји ни једна фирма која било шта ради, да нема неки најминималнији износ зараде, да је износ те донације „Институту“ безначајан, те да је сво ђубриво које је узео преко тог „Института“, директно платио „Азотари“ до динара, иако је у том послу изгубио. По истом принципу, наставља окривљени, урађен је посао и са „Институтом за крмно биље“, за 1.000 тона као ђубрива, да је ту робу плаћао „Азотари“ која му је исту директно фактурисала, тако да апсолутно није могао да оствари било коју имовинску добит од пет милиона, већ ја изгубио 14 милиона што се може видети из папира, да је једини разлога за то цена робе на тржишту која је у том моменту пала. За количину од 3.600 тона, окривљени наводи да му је „Азотара“ фактурисали ђубриво по 18 динара по килограму, која цени нема никакве везе са субвенцијама, да све што су „Азотара и „Дакар Еуро“ радили нема везе са субвенционисаном робом јер су таву робу његовој фирми директно фактурисали из „Азотаре“, па би друга прича по окривљеном била да су такву робу њему фактурисале задруге или лица која су већ преузела робу. Што се тиче Уредби Владе, окривљени наводи да их је прочитао да му је чак и адвокат рекао да има право на робу о преузимању дуга ако му је „Азотара“ директно фактурише, да због тога не подлеже обавези субвенције, коју није узео, већ их је узела „Азотара“, да му је роба односно „КАН“ фактурисан по две цене, по 13,7 и 18,5 динара за килограм, да је званични ценовник „Азотаре“, да тај ценовник није имао благе везе са ценом робе на тржишту и берзи. За овим се окривљени исправља и наводи да ценовник „Азотаре“ нигде није видео већ је за цене које се у њему налазе чуо, јер би било смешно да не зна које су фабричке цене, да у привреди није неуобичајено да фабрика има једну цену а да робу продаје по другој цени, и подвлачи да никада у животу није видео Радослава Вујачића, нити директора Грујића. Све уговоре, истиче даље окривљени Обрадовић, правила је „Азотара“, да је у уговору о складиштењу „Азотара“ диктирала услове, да су сви уговори о преузимању дуга, прво направљени у „Азотари“, где их је прво потписала

„Азотара“ и земљорадничке задруге или газдинстава, да је на крају његово предузеће односно он потписао, да никаквих проблема тада није било, да је укупно је плаћено 200 и нешто милиона, да су проблеми настали касније када се ушло у посао са „САН“-ом, јер поред тога што је из предходног посла са „Азотаром“ изгубио око 41 милион, његов мотив је био да се одради лагер ђубрива из кога би остала нека мала разлика. „Азотара“, наводи окривљени, није плаћала закуп, то су радили врло споро, за то су давали углавном ђубриво тешком муком, са закашњењем због чега је имао проблема са људима који су његовој фирми давали простор под закуп и да је из тог посла једино хтео да врати паре господину Томовићу коме је дуговао. Посао са закупом, наставља окривљени, почео је негде почетком новембра 2009. године и трајао је са „Азотаром“ неких 7 до 8 месеци, да је за време трајања овог посла комуницирао једино са неком службеница из комерцијалне службе „Азотаре“ да је само два пута одлазио у „азотару“ и то тек кад су настали проблеми за 30.000 тона вештачког ђубрива „САН“. Ђубриво које му је фактурисала „Азотара“, наводи Обрадовић било је такво да свака фактура садржи ПДВ који је плаћен, који је почетку јако брзо био плаћан као и роба, да је његова фирма била један од најуреднијих платиша у то време, да је услове у вези плаћања робе сазнао када добије уговор, да све што је писало у таквом уговору није зависило од његове воље, да су проблеми настали тек пошто ја стално код Томовића инсистирао се да некако мора испеглати негативна разлика коју је његово предузеће направило у том послу, прво по уговору о закупу, а затим на првом том послу са ђубриво у коме је његово предузеће изгубило 14.000.000 динара, јер им је од „Азотаре“ ђубриво фактурисано по 13,7 а на тржишту се продавало између 12 и 10 и по динара по килограму, да то ђубриво није вратио „Азотари“ зато што је имао стална обећања од Томовића да ће у следећем послу то испеглати, да му је било у интересу да ради, да му је Томовић причао како ће у следећем послу добити „књижно одобрење“, за које окривљени наводи да представља то што би једним таквим дописом њему „Азотара“ фактурисала сто милиона и одобрила му 30.000.000 тона ђубрива „САН“. На питање зашто је у посао са регресираним ђубривом било потребно да се укључи „Институт“, окривљени наводи да му то није познато, да је за то послушао Томовића, мислио је да ради закониту ствар да преузима дуг и плаћа нешто потпуно регуларно, да му „Азотара“ није плаћа лагер ђубрива, али му је у том послу давала ђубриво које је могао да прода, да му је то ђубриво „Азотара“ давала по пуној цени, по којој га није могао продати на тржишту, већ по мањој, због чега је правио губитак, да је његов мотив био у свему томе ипак био да заради, зато што му је било обећано да ће књижним одобрењем које му буде било одобрено све надоканадити и нешто зарадити. Што се тиче земљорадничких задруга и пољопривредних газдинстава, окривљени Обрадовић наводи да су одмах, након што им је „Азотара“ послала обавештења, они одустали јер су морали да плате одмах или у неком врло кратком року, купљено ђубриво, због чега су људи масовно одустајали од тог посла, да је то регресирано ђубриво које је по уговорима о преузимању дуга са задругама и „Азотаром“ односно тај „КАН“ који је преузео и платио, како главницу тако и ПДВ, да је разговоре са људима у задругама и газдинствима он водио или је тамо слао свог човека и да им је у тим разговорима предочавао услове које је њему усмено преносио Томовић, да је ипак нешто испоручених

количина ђубрива било испоручено и задругама, а да је те количине платило његово предузеће „Да-кар“. Окривљени наводи да је поред овога са „Азотаром“ имао закључени Уговор за куповину 30.000 тона, ђубрива „САН“ које је по Уговору требао да испоручи „Викторији“ односно „Фертилу“ са којима је такође направио уговор на 30.000 тона, да је то ђубриво, врло брзо, после закљученог Уговора кренуло из „Азотаре“ тако што је од „Фертила“ добијао налоге и бројеве камиона, а онда је његово предузеће давало налоге „Азотари“ Панчево, међутим та роба није ваљала по квалитету, па је проблем настао што тај „САН“, ту огромну количину ђубрива „Азотара“ није хтела да прими назад, након чега је „Азотара“, кад је видела да стварно не ваља то ђубриво, прихватила да уместо ђубрива „САН“, буде испоручена одређена количина „КАН“-а у количини од 17.000 тона. За овим окривљени Обрадовић наводи да је по 10 и по динара тако добијено ђубриво фактуриса даље „Фертилу“ јер су по тој цени желели да плате, да су тада у „Фертилу“ имали његове менице, да је као обезбеђење и „Азотари“ дао сам менице, колико су то од њега тражили, зна да их је било више, да их је слао поштом заједно са потписаним Уговорима, да је менице давао и по уговорима за регресивно и нерегресивно ђубриво, те да је „Фертил“ према његовој фирми измиривао обавезе, да је у том послу све наплатио од „Фертила“ али да „Азотари“ његово предузеће није све платило, да је задња уплата била 76.000.000 како би се покрио ПДВ код „Азотаре“. Окривљени Обрадовић додаје да су задруге и газдинства како би конкурисали код „Азотаре“ за ђубриво, морале да се пријаве на „Продуктну берзу“, да је од Томовића чуо колико по Уредби те задруге и домаћинства могу да добију вештачког ђубрива „КАН“, да је то било за земљорадничке задруге 1.000 тона, а газдинства између 100 или 150 тона, да су по томе су они и конкурисали и да нико од њих није добио већу количину од оне коју је Уредба прописала, да је за све те количине које су преузеле задруге и газдинства његова фирма била углавном задужена по Уговорима о преузимању дуга и да је релативно мала количина тог ђубрива остала неплаћена. Што се тиче пословног односа са „Институтом“ окривљени наводи да је у тај посао ушао преко Томовића, да ништа није унапред платио већ након добијања робе, да му је Томовић био посредник у том послу, да је од њега добијао усмено уговорне услове, након чега и уговор од „Азотаре“, да у „Азотари“, што може да се провери, никога није контактирао да једино кога зна и кога је видео два пута у животу, јесте Вера Исаковић, са којом никада у животу није одрадио било који посао. Окривљени наводи да је пословао раније са ђубривом али да тако велике послове није никада радио, да је од „Азотаре“ куповао са времена на време камион или два ђубрива, које је плаћао, да што се тиче квалитета ђубрива никада није имао проблема јер је „Азотара“ Панчево важила дуго година као добар произвођач вештачког ђубрива, да спор са „Азотаром“ због лошег квалитета испорученог ђубрива још увек траје пред судом у Панчеву, као и то да се његова фирма бави откупом воћа и поврћа, да производи сокове. „Азотара“ наводи окривљени, никад није признала рекламацију његовој фирми за испоручено ђубриво, нити је умањила цену, да су трошкови за то огромни, да се укупни трошкови крећу од 41.000.000 динара за лагер, превоза и друго, да никакве користи осим огромних губитака у послу са „Азотаром“ није имао, али је он пре уласка у посао са „САН“-ом, мислио да ће му „Азотара“ дати књижно одобрење

са којим би дошао на нулу, да је о добијању тог одобрења са „Азотаром“ преговарао Томовић, који му је на крају рекао да то одобрење не може добити него ђубриво „САН“, где ћу у разлици у цени покрити све дотадашње губитке. На крају окривљени Обрадовић наводи да је био позван на састанак у „Азотари“, да је на том састанку био комерцијални директор или директор који је био у то време Влада Крковић, коме је саопштио да питање рекламација треба да се решава, на шта му је Крковић одговорио да то не долази у обзир, да мора да се плати пуна цена, након чега је био заказан други састанак, да је у међувремену морао да платио 76.000.000. динара како не би „Азотара“ ушла у ПДВ прекршај, па је његова фирма пустила те паре „Азотари“ како би они могли платити ПДВ, а робу „Азотари“ није могао да плати јер је имао огроман минус, при чему поседује писане доказе да је роба односно 30.000 тона „САН“-а било лошег квалитета, због чега са „Азотаром“ има потписан протокол, да се због свега тога обраћао „Азотари“ са захтевом за умањење цене, да би тај посао био завршен до краја и не би остао дужан „Азотари“ да му је била испоручена роба одговарајућег квалитета. У предузећу „Да-кар еуро“, наводи окривљени, директор је од 2010. године, да је до тада био овлашћено лице, да је стечај у том предузећу уведен негде у марту, априлу месецу 2012. године, да када је негативна разлика у послу са „Азотаром“ направљена поводом лагера ђубрива, требао је да стане али је мислио да ће се извадити на следећем послу, међутим уговорни однос са „Азотаром“ никад није ни раскидан, него је једноставно прекинут, да му је Томовић предлагао да настави и даље да ради са „Азотаром“, те да је убеђен да ће на суду добити спор који се води, а у тај посао са складиштењем је ушао јер је имао обавезу према Томовићу, јер је из тог лагера наплатио неких 10 до 12 милиона динара, да је из тог посла вратио дуг Томовићу, али је улетео у „машину“ односно из једног посла у други посао и све већи и већи губитак. Из посла са „Азотаром“, како даље наводи окривљени Обрадовић, платио је провизију Томовићу око 300.000 евра, тако што је новац носио у једну мењачницу у Чачак, где га је остављао, да је тамо добијао признанице, да се Томовића бојао јер је јако утицајан, могао је како наводи окривљени на телефонски позив да добије 30.000 тона ђубрива, на свакој од признаница које је потписао постоји печат од мењачнице. Све то је, наводи окривљени настало тако што „Азотара“ Суботица, односно власник Пеђа Малишановић, његовом предузећу никада није испоручио 600 тона робе за коју је имао власнички лист, међутим како је пре тога пустио профактуру предузећу „ДБ Трејд“ чији је власник Томовић, те је авансно од тог предузећа запримио неких 12.000.000 динара, рачуна је да ће вући робу од Пеђе Малишановића како би затворио свој дуг, али како до свега тога није дошло и тај дуг је остао. Окривљени наводи да је због тога, занајући за Томовића о каквом је човеку реч, улазио све дубље и дубље у проблеме у којима се и данас налази. де сам овде. Као привреднику, наставља окривљени, криво му је што је остао „Азотари“ дужан, али је то далеко од износа који се наводи, да је у току судски спор у послу са рекламираном робом и сигурно је да би „Да-кар“ био способан да остатак дуга плати „Азотари“, али како су судски спорови прекинути и „Да-кар“ уведен у стечај, мисли да су се о свему могли договорити. За овим окривљени Обрадовић наводи да су упорно тражили од „Азотаре“, разговор како би направили договор и решили проблем, међутим „Азотара“ није хтела да

га позове и прими на разговор, нити су успели да се договоре око некавалитетног ђубрива који су му испоручили иако има све папире, које су и из „Азотаре“ потписали, 70 сведока и друго. Окривљени наводи да је робу од „Азотаре“ добио на одложено плаћање, јер су сви добијали, а то је због тога што је на тржишту био вишак такве робе, где су сви нудили одложено плаћање, да је „Азотара“ имала огромну количину ђубрива са којом нису знали шта да раде, да је то цела Србија знала, да је свако то знао ко се бавио тим послом, да у Панчеву познаје 5 до 6 фирми које су занале да су у „Азотари“ имали енормну количину „САН“-а који није ваљао, међутим он није знао за квалитет тог ђубрива па је први „Да-кар“ почео да вуче из „Азотаре“ озбиљније количине тог ђубрива и ту је настао проблем, због чега су на крају блокирали „Да-кар“, после тог и увели у стечај.

Одбрана окривљеног Обрадовића да је пословне контакте и пословну сарадњу са „Азотаром“ остварио преко посредника Милорада Томовића супротно је исказу овог сведока који је негирао да је на било који начин имао утицаја на пословну сарадњу између ХИП „Азотаре“ и привредног друштва „Да кар еуро“ односно окривљеног Обрадовића. Такође наводи одбране окривљеног Обрадовића да је од стране власника земљорадничких задруга замољен да од њих преузме количине које су пријавили „Продуктној берзи“ а нису могли да испуне услове у супротности је са исказима сведока Јордана Миливојевића, Стевана Дојчиновског, Војислава Дмитровића, Радојка Луковића, Славољуба Пајовића, Слободана Јованова из којих управо произилази да су на молбу окривљеног Алексе Обрадовића пристали да за његове потребе преко „Продуктне берзе“ „букирају“ односно купе максималне дозвољене количине регресираниог ђубрива. Управо су ови сведоци а што се потврђује писменом документацијом окривљеном давали податке о земљорадничким задругама односно о регистрованим пољопривредним газдинствима како би окривљени извршио пријаву куповини „Продуктној берзи“ а да су након тога од Алексе Обрадовића или у књиговодственој агенцији сведока Верице Недељковић потписивали уговоре о куповини регресираниог минералног ђубрива уз истовремено потписивање и уговора о преузимању дуга. Све наручене количине по изјавама сведока су ишле директно привредном друштву „Да кар еуро“. Да је окривљени знао да је у питању регресиранио ђубриво утврђује се и на основу самог његовог исказа с обзиром да је поводом куповина на овај начин тражио и савете стручних лица односно адвоката. Поједини сведоци су у својим исказима наводили и да за набавке ђубрива које су извршене на њихово име или име њихове задруге нису ни знали све до момента када су им презентовани документи које требају да потпишу те да сматрају да је окривљени Обрадовић искористио и неке од података које је имао на основу ранијих пословних односа са њима. Како наводи да никада ни са ким у „Азотари“ поводом закључења ових послова није разговарао нити договарао уговорне услове а да сведок Томовић негира своју улогу посредника у овом послу потпуно је нејасно како и на који начин је ова пословна сарадња остварена, те по оцени Тужилаштва оваква одбрана је неоснована и усмерена на умањење кривице.

Саслушан у току истраге окривљени **Драган Митић** наводи да су тачни наводи из Наредбе о проширењу истраге Тужилаштва за организовани криминал од 27.12.2012. године али додаје да се не осећа кривим. Окривљени Митић истиче да је фактички власник „Агро Форума“, због чега је његовог венчаног кума замолио да буде фиктивни власник тог предузећа ради добијања кредита, јер како даље наводи, он у кредитном одбору то не може да оствари, а да је директор „Агро Форума“ његов сестрић Малиша Мраовић. Што се пословања „Агро Форума“ са „Азотаром“ тиче, окривљени Митић наводи да га је покојни пријатељ Сава Шкундрић препоручио и послао да оде у Нови Сад у фирму „Србија гас“ и да се јави неком човеку кога до тада није познавао, да га је са састанка у Новом Саду, након што је објаснио чиме се бави његово предузеће, Вујачић упутио у „Азотару“ да се јави Грујићу, јер „Азотари“ требати складиштење минералног ђубрива. Након дан или два, како даље наводи окривљени Митић, телефоном је разговарао са Грујићем, коме је објаснио чиме се бави његова фирма и да је спреман за сарадњу, а овај га је замолио да све то стави на папир, након чега је позвао Грујић и договорио складиштење минералног ђубрива „КАН“ у његовом предузећу. По речима окривљеног Митића, то је било у лето 2009. године, да би након тога послао свог сестрића Малишу Мраовића по понуду „Азотаре“ за складиштење између 500 и 1.000 тона минералног ђубрива, па је након потписивања уговора о складиштењу са „Азотаром“, што је учинио његов сестрић Малиша Маровић, започела сарадња са „Азотаром“. За овим окривљени Митић наводи да из „Азотаре“ нису платили ништа за складиштење ђубрива, иако је слао фактуре које је лично носио његов сестрић у „Азотару“, да би га у октобру 2009. године позвао финансијски руководилац из „Азотаре“, чијег се имена не сећа и саопштио му да постоји могућност неке трговине са фирмом „ПКБ Корпорација“ која нуди 1.000 тона ђубрива, да је у том послу све папире радила „Азотара“ јер су ти папири састављани по њиховим упутствима, да нико тада није говорио ни за какав регрес нити субвенција, па како је Малиша Мраовић донео документацију односно уговор о купопродаји са ПКБ-ом преко „Азотаре“, он је, наводи даље окривљени Митић, проверио преко берзе колика је цена ђубрива по килограму и дошао до закључка да би имао неку зараду за своју фирму, па је из тог разлога и прихватио тај посао. За овим, окривљени Митић наводи да су преузету робу платили, а да је извесну количину ђубрива уговорио и на терену јер су оснивачи „Агро Форума“, земљорадничка задруга „Будућност“ која се бави уговарањем и производњом и „Агромедија“, чији је директор и власник, да та фирма поседује шифру делатности 01, јер се бави уговарањем пољопривредне производње и да поред тога поседује и 45 хектара земље. Тек са пролећа наредне године, наводи даље окривљени Митић, сазнаје да је роба коју је преузео, регресирано ђубриво, при чему истиче да за субвенције није узео ни један динар, да је такву робу продао даље са врло малом разликом у цени и да је свих 1.000 тона ђубрива плаћено „Азотари“, иако „Азотара“ није платили за складиштење ђубрива у његовим магацинима, а да се овај посао на карају завршио на суду, по тужби „Азотаре“. Окривљени Митић тврди да је сво ђубриво, односно свих 1.000 тона, платио. У својој одбрани окривљени наводи, да му је Малиша Мраовић, рекао како је потписао уговор са ПКБ-ом у просторијама „Азотаре“, да познаје Вељовић Милана, али да га никада није

видео и гарантује да његов сестрић никада није видео људе из ПКБ-а, док за уговор о преузимању дуга ПКБ-а, „Агро Форума“ и „Азотаре“ тврди да га је потписао његов сестрић, пошто он није могао ни да је хтео, да је све послове уговорио са Грујићем који му је понудио да тргује са ђубривом, за које понавља да није знао да се ради о регресираним ђубриву, да му такву информацију никада није рекао Грујић. За овим окривљени истиче да му је приликом његовог одласку у „Азотару“, Грујић саопштио следеће: „Види, то тако мора да иде или не може другачије, да иде“. Окривљени наводи да је тек средином односно у априлу или мају 2010. године, схватио да 1.000 тона регресираним ђубрива иде по једном правном лицу које има право да се тиме бави, да је то право имала „Агромедија“ која има шифру 01, као и 33 „Будућност“, да његов сестрић, Малиша Мраовић није преговарао ни са једним човеком у „Азотари“ пре потписивања уговора, нити је било ко из ПКБ-а и „Азотаре“ рекао да постоји неки услов за ђубриво, већ су из „Азотаре“ нудили ђубриво, због чега је и пристао на куповину истог. Окривљени Митић додаје да се из „Азотаре“ чуо телефоном и са Пером Ивошевићем, међутим 1.000 тона ђубрива му је понудио Грујић, да је то ђубриво делом је утрошено за сопствене потребе односно за „Агромедију“ и 33 „Будућност“, док је већи део истог пласирано индивидуалним пољопривредним произвођачима у замену за пшеницу или кукуруз и да је на продатим количинама тог ђубрива купцима, остварио скромну зараду, која се по његовим речима кретала у просеку 10 динара по килограму ђубрива. Цену ђубрива како наводи окривљени Митић, одређивао је тако што је пратио цене на берзи и додаје да су његови купци ђубриво преузимали у „Азотари“ на основу налога за преузимање који су слати у „Азотару“. Што се тиче пословања са задругама 33 „Липовац“, 33 „Азања“, 33 „Крњево“ и 33 „Ђорђе Савић“ окривљени Митић наводи да је углавном био исти принцип за све, комплетну документацију је сачињавала „Азотара“, да је једну по једну задругу контактирао и питао да ли су заинтересовани да пласирају минерално ђубриво својим кооперантима, да су људи у тим задругама за тако нешто били јако заинтересовани, након чега је од директора или помоћника директора „Азотаре“ Грујића, добијао папире, па је тако добијену документацију за сваку задругу појединачно, давао тим људима да је и потпишу. Њему је како даље наводи, објашњено због чега „Агрофорум“ није могао директно од „Азотаре“ да добије ђубриво, да је за тако нешто постојала квота од 1.000 тона по задрузи, и да је уговорио укупне количине ђубрива које је преузео, тек пошто га је контактирао Грујић и саопштио да постоје могућности за пласман јер је „Азотара“ произвела извесне количине слободне робе. Том приликом, наводи окривљени, Грујић му је рекао да уколико има са киме би могао да сарађује, то не би био већи проблем, због чега се тога и држао, да је тек касније сазнао за субвенцију коју није наплатио, што му је уливало сигурност да он нема никакав проблем и да није имао потребе да тог тренутка сумња да нешто није уреду. Одмах након испоруке ђубрива од ПКБ-а, како наводи окривљени Митић, срео се у „Азотари“ са Грујићем кога је упитао да ли његова фирма може да добије неки грејс-период за будућу робу, на шта му је овај рекао да су проверили и утврдили да су ту силоси, да су ту млинови, па су из „Азотаре“ прихватили да његовом предузећу дају робу на неколико месеци одложеног плаћања. У погледу пројаних цена, окривљени Митић истиче да ја цена ђубрива била

утврђена приликом преговарања, да му нико није спомињао разлике у субвенцијама нити било шта друго, при чему су цене ђубрива Грујић и Ивошевић преносили његовом сестрићу, Малиши Мраовићу и да су те цене биле јако тесне али да је ипак имало простора за трговину. Због тога је, како наводи окривљени Митић, одређену количину ђубрива које је набавио од „Азотаре“ продао 2010. године за семенску пшеницу, а остале количине је продао својим купцима и остварио зараду изузев оних количина које су задржале, односно купиле 33 „Липовац“ и 33 „Азања“, при чему 33 „Еко Пиносава“ и 33 „Ђорђе Савић“ нису купиле ништа. 1000 тона ђубрива које је 33 „Будућност“ купила од „Азотаре“ како наводи окривљени Митић, преузео је „Агро Форум“, а мотив због чега су 33 „Еко Пиносава“ и 33 „Ђорђе Савић“ избукирале на „Продуктној берзи“ по 1.000 тона за „Агро Форум“, био је „да зараде неки динар“ уколико имају своје кооперанте. Окривљени Митић наводи да је од купаца, односно од „Обрадовић промет“, „Биљни лекар“, „Пар-маркер“, „Бостал“, и „Хемикс“ успео да наплати потраживања, па је од једног дела добијеног новца купио акције, уговарао производњу и др., при чему истиче да на рачуну „Агромедија“ постоји грешка јер није тачно да је 140.000.000 динара дуг, док је за „Агрофорум“ дуг негде 60 до 70 милиона, који треба да наплати од својих купаца. Последњи пут када је био у „Азотари, како даље наводи окривљени Митић,“ дошао је на састанак код Вујачића, на коме је била тема била плаћање обавеза, да је тада људима из „Азотаре“ предлагао да за дуг засеје пшеницу на својим њивама, што је и урадио, нудио им је фолирано ђубриво у одређеном паритету за комплетан дуг, што они нису прихватили, да је од тада платио 60 милиона „Азотари“ преко рачуна, при чему је од продаје 1.000 тона нерегресираног ђубрива које је набавио од „Азотаре“ купио семенску пшеницу на којој је зарадио 1.000.000. динара од чега је платио део „Азотари“. Што се тиче „Агромедије“ окривљени Митић наводи да је тих 1.000 тона проблем, да је то предузеће ушло у блокаду тек 2011. године и да је за све ово знао, не би преко тог предузећа радио јер је имало шифру 01. У својој одбрани окривљени Митић наводи да је као начин плаћања нудио „Азотари“ пшеницу, да им је испоручио свега пар стотина тона јер није жело да му узимају пшеницу која вреди 25 динара, а да га раздужују са 12 динара, јер то нема логике, па им је и поред тога нудио а они му нису одговорили. На питање где је отишао профит од продаје минералног ђубрива кад је помињао неке акције, окривљени Митић одговара: „Дакле ја сам послујући са „Азотаром“ имао одређену количину новца на рачуну и одложено плаћање. Ја сам то видео видео као један добар пословни потез и одлучио да купим акције у „УТП Паланка“. Е то сам и учинио, дакле део новца је тамо и те акције су, власник тих акција је и дан-данас „Агрофорум“. Значи у случају стечаја или било чега тај новац се враћа повериоцима, а повериоц је „Азотара““. Окривљени Митић је навео и да је преко 3.000 тона пшенице „Агрофорума“ било на стању, која је 2010. године била потписана и пред крај године је требала да буде испоручена у компензацију, да није била отуђена и да стоји иза тога, јер нико не би ризиковао свој посао.

Оваква одбрана окривљеног Митића у супротности је са налазом и мишљењем вештака економско-финансијске струке и исказима испитаних сведока Дубравке Чупић, Небојше Вуковића, Славољуба Ђурића, Радосава Јелића и Перице Савића,

по којима су ова лица као директори и овлашћена лица земљорадничких задруга „Еко Пиносава“, „Липовац“, „Будућност“, „Азања“, „Крњево“, „Ђорђе Савић 1896“ и привредног друштва „NV PRO 1966“ д.о.о., на предлог и иницијативу окривљеног Митића, потписивали унапред сачињена документа, која им је како наводе, лично доносио окривљени Митић или неко од запослених у привредном друштву „Агро форум“ д.о.о. Та документа, како у својим исказима потврђују ови сведоци, представљала су Уговоре о купородаји регресираниог ђубрива ХИП „Азотаре“, Уговоре о преузимању дуга, налоге о куповини тог ђубрива, да су потписивање таквих документа вршили истовремено, односно истог дана. Из садржине означених уговора, доказује се да су земљорадничке задруге и привредно друштво „NV PRO 1966“ д.о.о., преко „Продуктне берзе“ а.д., куповале регресирано ђубриво ХИП „Азотаре“, након чега су тако купљено-„избукирано“ ђубриво, уступале привредном друштву „Агро форум“ д.о.о. које је вршило његову даљу продају својим купцима по увећаним ценама. Овим се доказује да окривљеном Митићу, није могла остати непозната чињеница која се односи на садржину пословног односа привредног друштва „Агро форум“ д.о.о. и означених привредних субјеката. Тај однос се управо заснивао на куповини и уступању регресираниог ђубрива, а не било која друга категорије минералног ђубрива ХИП „Азотаре“, са чиме је окривљени Митић био упознат, као и са чињеницом да привредно друштво којим руководи, по Уредби Владе РС није могло бити његов купац. Из спроведеног вештачења доказује да је уз минимална средства обезбеђења и са одложеним роком плаћања, привредно друштво „Агро форум“ д.о.о. купило и 1.000 тона нерегресираног минералног ђубрива ХИП „Азотаре“, које је даље продало привредном друштву „Biljni lekar“ д.о.о., и као такво га наплатило, а да по том основу ХИП „Азотари“ своје обавезе из тог посла није измирило.

Саслушан у току истраге окривљени **Драган Петровић** у својој одбрани наводи да је преузимао робу преко земљорадничких задруга са којима је раније пословао, да је те задруге претходно питао да ли су спремне да аплицирају код Продуктне берзе за регресирано ђубриво, што су оне прихватиле, да су добиле одобрење, односно да су са „Азотаром“ направиле уговоре о куповини робе, након чега су сви заједно направиле уговоре о преузимању дуга, по којима је његово предузеће преузело обавезе и робу. За регрес, како даље наводи окривљени Петровић, није имао никакав увид, нити са његовом наплатом, да је робу коју је преузео по ценама које су у том периоду биле свуда на тржишту и да је 99,9% те робе продао по ценама које су биле исте као набавне или су чак биле минусиране за одређене трошкове, што значи да су у одређеним моментима биле мање због велике конкуренције и великог тржишта. У погледу робе односно ђубрива, како наводи окривљени Петровић, тачно је да је одређени део истог платио, али због ситуације у којој се налазило његово предузеће „Млинко амос“ и проблематичног тржишта, тражио је начине да реши плаћање са „Азотаром“, због чега је нудио сопствену производњу товљених пилића, свиња и свега другог, јер је „Азотара“ као чланица „Србијагаса“ преузела „Агрожив“ као једног од великих произвођача и прерађивача, па је на тај начин мислио да постепено измирује своје обавезе, међутим у „Азотари“ није наишао на разумевање, слао је понуде којима је

нудио и неку грађевинску механизацију за свој дуг јер је знао да им је та механизација требала, међутим „Азотара“ је како наводи, после тога покренула блокаде чиме је аутоматски дошло до урушавања целог система пословања па су на тај начин изазвали да његово предузеће дође у стечај 21.05.2012. године. Годину дана пре тога, наводи окривљени, молио у „Азотари“ да настави са пословањем, али су га они тужили Привредном суду у Панчеву пред којим се воде два поступка и то за наплату потраживања и стечајни поступак којим је једноставно настављен претходни судски спор и додаје да из стечајне масе предузећа „Млинко амос“ постоји добар део тога на основу чега би се „Азотара“ могла намирити. За овим окривљени Петровић наставља, да је са земљорадничким задругама и то са 33 „Ратар“ Седларе, имао дугогодишњи закуп фарме свиња и јунади, да је та задруга на неки начин била у распаду пре него што је са њом ушао у дугогодишњи закуп, да је из те задруге прихватио четворо радника, да је директора задруге питао да ли желе да аплицирају за регресивно ђубриво за које је чуо да ће га бити, а све како би покренуо односно организовао производњу у тој задрузи, што је директор задруге „Ратар“ прихватио и по његовој сугестији аплицирао на берзи за 1.000 тона „КАН“-а, што је берза и одобрила. Исти принцип, како даље наводи окривљени Петровић, био је примењени и код земљорадничке задруге „Свилајнац“, код које је имао закупљен силос, да и ова задруга није радила јер је једна од 99% задруга које не функционишу, па је директора задруге „Свилајнац“, такође питао да аплицира на берзи за набавку регресивног ђубрива, што је овај и учинио. На питање да ли су задруге „Будућност“, „Ратар“, „Буџићи“, „Свилајнац“, и „Хроноцентрум“ у то време пословале и обрађивале земљиште, окривљени Петровић је одговорио да те задруге нису имале неку производњу, да немају своје земљиште, нити су имале средстава да плате преузето ђубриво, међутим окривљени је како то истиче, директорима тих задруга рекао да ће прихватити и преузети да плати њихов дуг за робу коју су купили од Продуктне берзе, односно „Азотаре“. Поред овога, окривљени Петровић наводи да су директори задруга Будућност, „Ратар“, „Буџићи“, „Свилајнац“, и „Хроноцентрум“ са „Азотаром“ закључили уговоре, а уговоре о преузимању дуга су закључили сви заједно, односно да је то учинио он испред фирме „Млинко амос“, директори задруга и људи из продаје „Азотаре“. Уговоре о преузимању дуга, наводи даље окривљени Петровић, сачинила је „Азотара“ и исти су били закључени у продаји „Азотаре“ али их нису сви потписани одједном, зато што у истом року није ни узета сва роба, већ је било промена па је те уговоре прво потписала земљорадничка задруга „Ратар“, па „Буџићи“, након тога и „Будућност“, а да су приликом потписивања уговори већ били спремни. За овим окривљени наводи, да је у „Азотари“ разговарао са Симићем и Владом Крковићем о томе да његова фирма преузме дуг земљорадничких задруга у време када „Азотара“ буде добила извештај од берзе да је тим задругама букирано ђубриво и одобрено. Са „Азотаром“ како даље наводи окривљени, ступио је у контакт у децембру 2009. године јер је чуо да ће вршити дислоцирање одређених количина ђубрива по Србији, па ја пријавио магацин и силосе у Ћуприји, након чега је са Вујачићем потписао уговор о складиштењу, док је о свему томе у „Азотари“ претходно преговарао са Крковићем и Симићем, да је у тим разговорима навео колике складишне капацитете има, да је такав

сличан уговор са „Азотаром“ претходно закључило предузеће „Агрофорум“ у Осипаоници, од кога је у принципу и добио информацију за такво складиштење, међутим по речима окривљеног Петровића, било је и других фирми по Србији који су складиштили „Азотарину“ робу. У својој одбрани окривљени Петровић наводи и да „Млинко Амос“ нема обрадивог земљишта, да је то предузеће радило у кооперацијским односима на више локација са пољопривредним произвођачима из Ћуприје, Јагодине, са „Аграр“-ом из Ковина, да су са њима заједнички производили највише пшеницу и да су се укупне површине које су засадили ти произвођачи, кретале од триста до четиристотине хектара, да је његово предузеће лагеровало и складиштило њихову робу, давало им сировине, семенску робу и ђубриво и друге ствари. Што се тиче обавеза његове фирме, окривљени истиче да његове обавезе према задругама нису биле никакве, осим пословне сарадње, да је директор земљорадничке задруге „Свилајнац“, направио уговор о неких 0,1% промета за ту задругу, уколико све буде у реду, да по његовом мишљењу тој земљорадничкој задрузи можда није исплаћено све до краја, али је у њиховој међусобној сарадњи то вероватно негде анулирано, да је провизију „Продуктне берзе“ а.д. платио „Млинко Амос“ нешто директно, а нешто и на рачун задруга. Приликом потписивања уговора, окривљени Петровић наводи да се у сваком уговору о преузимању дуга може видети јер постоји и табела, шта се све плаћа, да су услови били такви да се прво плати ПДВ у наредном месецу, до 08.-ог у месецу, да је то био основни услов „Азотаре“ у почетку, односно да је то био неки клише који је направљен за све којима је „Азотара“ издавала робу и ПДВ су морали да плате до 08.-ог у месецу, а након тога је у периоду агро рокова било остављено да се плати остатак дуга, па је тако како наводи окривљени и „Млинко Амос“ платио ПДВ у предвиђеном периоду, односно 08.-ог у месецу. Менице је као средство обезбеђења плаћања дао „Млинко Амос“, наводи даље окривљени, јер је по уговору о преузимању дуга тако било дефинисано, негде је то било и по две менице које су дате и то за сваку од задруга, а ђубриво је испоручивано по диспозицијама „Млинко Амос“-а и овлашћењима које су задруге дале „Азотари“ приликом потписивања уговора о преузимању дуга, јер је то тада већ било спремно. На питање како је знао за уговорне услове пре потписивања уговора о преузимању дуга, окривљени Петровић је одговорио да су за такве услове знали из уговора о продаји у којима је све писало, да је то већ била њихова завршена ствар, стављена на папир, да је знао какво ће бити плаћање у агро роковима, али не и да ће бити ПДВ одмах плаћан, о чему је говорио директорима задруга, односно да ће њихову обавезу аутоматски преузети након што буде од њих преузео робу, на шта људи из тих задруга нису имали ништа против и да задруге из овог посла, у принципу нису имале никакву зараду, осим 33 „Свилајнац“ која је то била занемарљива. Овако преузету робу, окривљени је како даље наводи дистрибуирао познатим купцима по Србији, по цени која је била у висини набавне цене или нешто већа за зависне трошкове које је имао, док је у задњој солуцији забележио губитак, јер су те цене биле ниже него „Азотарине“ обзиром да се на тржишту појавила огромна количина тог ђубрива чиме је исто било презасићено. Што се тиче његовог интереса из овог посла, окривљени наводи да је једноставно желео да дође до једног великог обрта, мислио је да ће да заснује одређена количина хектара, да би могло нешто да се

догађа, па му је та сировина била потребна, јер би из те сировине све плаћао, међутим све то по његовим речима није ишло баш тако, па је његово предузеће правило губитак и огромне минусе што је на крају проузроковало проблем плаћања „Азотари“, да је то плаћање „Азотари“ престало негде у октобару или новембару 2010. године, а затим је у пролеће наредне године успео да консолидује фирму, када је „Азотари“ платио неке милионе али су наишле обавезе из неког другог пословања због којих је имао страхан проблем. Окривљени наводи да се писаним путем неколико пута обраћао Влади Крковићу за исплату дуга „Азотари“ који је неке његове предлоге примио к` знању, да је неке своје предлоге слао и директно Вујачићу у Нови Сад, али на исте никада одговор није добио, да је нудио „Азотари“ билетину чији један турнус вреди 50-так милиона динара и више, али да то њих није занимало, при чему наводи да је по питању пшенице разговарао са Грујићем јер је део дуга компензирао са „Азотаром“ у пшеници, да је то био август месец 2010. године, јер га је у то време неко из „Азотаре“ звао како би решио своје обавезе, односно дуг од 22.800.000,00 динара због чега је дошао код Грујића који му је саопштио да је хитно и да проблем мора да се реши, да су му после тога из „Азотаре“ тражили пшеницу по цени од 12,00 динара, иако је у том моменту на тржишту њена цена била око 20,00 динара, нашта он није пристао, јер прави губитак у старту, да су му затим људи из „Азотаре“ саопштили да ће доћи до анекса уговора како би се дошло до неке реалне приче, међутим то је по његовим речима тако и остало, због чега су га и тужили. О свему томе како истиче окривљени, разговарао је са Грујићем, а после са Владом Крковићем и са Дарком Симићем са који је завршио уговор о компензацији, који је већ био припремљен и потписан факсимилом Вујачића. Тај уговор је, како даље наводи окривљени Петровић, требао да се спроведе тако што би „Азотари“ фактурисао робу односно испоручивао пшеницу, док би „Азотара“ правила компензацију, међутим пшеницу им није испоручио, јер у моменту када су је тражили била скоро 30,00 динара па би по том уговору дао 51 милион пшенице за 22 милиона ђубрива, те је са том пшеницом на крају решавао своје обавезе јер се са људима из „Азотаре“ није могао договорити, али је са њима и даље пословао. За овим окривљени Петровић наводи да све задруге осим 33 „Будућност“, нису користиле ђубриво, а да је „Будућност“ користила неких 60-70 тона, да се тачно сећа када су менице пуштене од стране „Азотаре“, да је то било 17. маја 2011. године, да је тада његово предузеће било блокирано за деведесет милиона, да је продаја набављеног ђубрива у старту ишла добро, као и наплата, да је са делом продатог ђубрива морао да сервисира своје обавезе, да је тај део дао за другу робу, да је како наводи по првој Уредби продао 2/3 ђубрива за новац, којим је плаћао своје обавезе „Азотари“ да је тај износ око 53 милиона, а да је од друге количине ђубрива, добар део односно 2/3 ђубрива користио како би затворио своје обавезе из пословања, због чега је то ђубриво давао за робу, да је таква компензација са повериоцима вршена по набавној цени ђубрива које је добио од задруга, односно од је та цена у ствари регресирана цена „Азотариног“ ђубрива јер је то био једини начин пословања односно продаје на тржишту у целој Србији, да таква роба није била на тржишту само од „Азотаре“ него и од „Фертила“ и „Промиста“. Окривљени наводи да договор између њега, Вујачића и других никада није постигнут јер Вујачића никада није у животу

сreo, да га је тек касније видео, да није видео ни Грујића, а договор је направио са Крковићем и Симићем, међутим знао је да ће да „иде“ регресивно ђубриво јер „иде“ Уредба Владе, да је све то пратио и да то није била прва Уредба Владе, да 2008. и 2009. године није набављао ђубриво и да његово предузеће у време спровођења Уредби Владе није имало већих проблема. На питање зашто је пристао на услове под којима је „Азотара“ продала ђубриво његовом предузећу, окривљени Петровић наводи да у уговору није било ништа лоше, да је једноставно морао да пристане јер је речено да ће се то анексирати у уговору, међутим он је на то ипак био приморан односно да своје обавезе према „Азотари“ затвори пшеницом, али да после тога нико више није хтео тако нешто, да је о томе причао са Грујићем, након чега су из „Азотаре“ на њега извршили притисак да плати дуг и да му је опомене за то слао Вујачић. Окривљени Петровић наводи да у старту није могао нико да зна да ли ће цене ђубрива ићи доле, међутим када се „отворила прича“ појавиле су се енормне количине ђубрива са свих страна, па је тржиште диктирало цену, због чега је одређене количине да прода по нижим ценама од оних по којима је ђубриво набавио, да осим меница нико му није тражио друга средства обезбеђења плаћања у „Азотари“, да му приликом закључења уговора нико није тражио документацију о пословању његовог предузећа осим основних ствари које се односе на депо картон, извод из АПР-а и да је оснивач и директор предузећа „Млинко Амос“ од 2006. године.

Одбрана окривљеног Петровића у којој наводи да није имао увид како је ђубриво ХИП „Азотаре“ које су земљорадничке задруге „Будућност“ „Ратар“, Свилајнац“ „Буџићи“ и „Хроноцентрум“ куповале преко „Продуктне берзе“ а.д., било регресивно, нити је имао било какве везе са регресом, супротна је исказима испитаних сведока Данке Манојловић, Горана Петровића, те Зорана Младеновића. Наиме, из исказа ових сведока види се да их је окривљени Драган Петровић упознао да ХИП „Азотаре“ нуди на продају ђубриво чији су услови за куповину повољни, па тако у свом исказу сведок Зоран Младеновић наводи: „Ишашла је нека Уредба Владе Републике Србије о регресивном минералном ђубриву, за..., да може да користе земљорадничке задруге и не знам већ ко још. Ми, како смо у булу и нисмо имали нормално паре, не би ни издали да смо имали, да смо имали средства ми би сами пунили фарму, Драган је предложио нама да, да ми затражимо то ђубриво од „Азотаре“ Панчево, а он ће да преузме, он ће да плати и да потпишемо уговор о преузимању дуга, што сам ја да не кажем прихватио чисто због неких пословних односа“, при чему овај сведок истиче да су приликом потписивања Уговора о купопродаји регресивног ђубрива, Уговора о преузимању дуга и остале документације у ХИП „Азотари“, поред окривљеног Петровића и лица из ХИП „Азотаре“ били присутни и сви други директори земљорадничких задруга. Овим се доказује да је окривљени Петровић, био упознат са Уредбама Владе и чињеницом да привредно друштво „Млинко амос“ д.о.о. не може бити корисник средстава, односно регресивног ђубрива јер за тако нешто није испуњавало прописане услове, па је из тог разлога и предложио директорима поменутих задруга да након куповине таквог ђубрива на „Продуктној берзи“ а.д., исто уступе привредном друштву „Млинко

Амос“ д.о.о. које је по налазу вештака његовом даљом продајом остварило корист.

Саслушан у току истраге окривљени **Драган Вулин** у својој одбрани наводи да „Вулин комерц“ као фирма послује од 2003. године, да са ХИП „Азотаром“ Панчево обавља посао у континуитету и то у правцу куповине вештачког ђубрива и продаје полипропиленских врећа, обзиром да је „Вулин комерц“ имао фабрику за производњу полипропиленских врећа у које се ђубриво паковало. У време догађања и регресираниог ђубрива, како даље наводи окривљени Вулин, ХИП „Азотара“ је дуговала „Вулин Комерцу“ између седам и осам милиона динара за испоручене вреће, да је сарадња са „Азотаром“ била дугогодишња па у том смислу наводи да ХИП „Азотара“, „Вулин комерц“ није продала 8.575 тона регресираниог ђубрива по „трећем кругу“ који се одвијао за продају тог ђубрива у прошлом периоду. Ради уласка у ову трећу варијанту, наводи окривљени, са пет хиљада динара за регресирано ђубриво, у неформалном разговору са представницима из ХИП „Азотаре“ сазнао је да ХИП „Азотари“ треба помоћ у смислу проналажења великог броја газдинстава, који су по тој Уредби могла да добију сто тона регресираниог ђубрива, односно да га купе и земљорадничке задруге које су могле куповати хиљаду тона таквог ђубрива, а све у вези регреса који би ХИП „Азотара“ остварила код Министарства односно државе. Упитан са којим представницима ХИП „Азотаре“ је разговарао, окривљени наводи да је то био господин Вујачић и господин Грујић који су водили ХИП „Азотару“, да је са Грујић Михаилом уговарао послове у вези џакова, да су се уговори по том питању правили на годишњем нивоу или квартално и да је поред производње врећа његово предузеће било озбиљни дистрибутери ђубрива како ХИП „Азотаре“ тако и увозног ђубрива, јер је у свом саставу имало пар великих силоса и проточних силоса по селима, тако да је „Вулин комерц“ имало огроман број клијената, око 57 задруга и негде преко 3.000 клијената, индивидуалних произвођача. Основна делатност „Вулин комерцом“ у то време, наставља окривљени Вулин, била је финансирање пољопривредне производње, тако што је својим клијентима, његово предузеће давало у паритетима ђубриво, хемију, семена и новац за куповину робе „на зелено“, па је тај моменат наводи окривљени искористио да позове неколико задруга које је питао да ли су за куповину регресираниог ђубрива. Те задруге, наводи окривљени Вулин прихватиле су да буду курентне у својим селима, код својих произвођача и сарадника, па су биле заинтересоване за тај посао, међутим нису имале средства да одмах плате то регресирано ђубриво, које се морало плаћати по тадашњој уредби, преко Продуктне бербе директно ХИП „Азотари“. За овим окривљени наводи, да је он био тај који је свим тим задругама могао да обезбеди новац и то на начин који је закон дозвољавао, што је у ствари, по речима окривљеног била и дугогодишња пракса рада са задругама и индивидуалним произвођачима. Са задругама, како истиче окривљени Вулин прво су се правили уговори о пословно техничкој сарадњи, тако да се од њих куповала роба „на зелено“ што значи да се у фебруару куповала пшеница која ће доћи у јуну, јулу када већ буде била жетва али под одређеним условима који су били прихватљиви за „Вулин комерц“ као купца и за задруге као продавца. Што се тиче ове куповине, наводи даље окривљени

Вулин, водило се рачуна и врло се тешко договарало са продавцима, јер је било ризикантно колико ће та роба да кошта у то време када се буде скидала, а што се тиче паритета, истиче окривљени ту није било неких посебних непознаница и погађања, јер је држава и робне резерве излазиле са одређеним паритетима за колико килограма пшенице се добија килограм ђубрива, колико килограма пшенице за колико килограма семена, тако да се водио праксом по којој је знао да је на огроман број клијената „Вулин комерц“ увек негде од 2 до 5 посто повољнији у односу на издате паритете робних резерви. Са задругама, наводи окривљени везивали су се уговори о заједничкој производњи, по којој су задруге улагале своју земљу, рад, тракторе, док је „Вулин Комерц“ улагао свој новац у виду ђубрива, хемије, семена, да је његово предузеће 99 посто од задруга куповало пшеницу, јер је пшеница прва долазила те су уговоре о заједничким производњама и о „куповини на зелено“ радили једино на пшеницу а не на неку другу робу. Што се тиче регресираниог ђубрива, окривљени Вулин наводи, да је са неким задругама његова фирма направила уговоре о пословно техничкој сарадњи, да је таквим уговорима задругама „Вулин комерц“ обезбедио новац за који су могле да купе вештачко ђубриво од „Азотаре“ преко Продуктне берзе, да је то био једини начин јер је знао за Уредбу, а да ХИП „Азотара“ за регресирано ђубриво може да оствари пет или десет, двадесет хиљада по тони по Уредби, па је његово предузеће са задругама правило уговоре о заједничком улагању где је „Вулин комерц“ улагао свој новац док су задруге за тај новац продавале одређену количину пшенице његовој фирми, да су квоте за тих 150.000 тона биле у принципу по пет хиљада по тони због чега се по његовој процени журило свим произвођачима као „Викторији“, „Фертилу“, тако и „Промисту“ и ХИП „Азотари“ да што пре уђу у те квоте и да што више избукирају тог ђубрива односно да га продају. Тако је, наставља окривљени све то ишло преко Продуктне берзе, како не би било некаквих малверзација где се тачно знала цена за „КАН“, „САН“ за „УРЕУ“, азотна ђубрива, да су људи преко Продуктне берзе плаћали за преузето регресирано ђубриво, односно да су на конту тих уплата добијали власничке листове и на тај начин из „Азотаре“ извлачили то ђубриво. У том време, наставља окривљени Вулин, ХИП „Азотара“ је била државна фирма па је сматрао да државној фирми треба помоћи у односу на друге, да је са „Азотаром“ имао сарадњу у вези џакова због чега је „Азотара“ била за његову фирму врло озбиљан купац, да је са сваком од задруга са којима је „Вулин комерц“ сарађивао, а било их је преко 50, био примењен исти начин, уговори о пословно техничкој сарадњи и уговори „куповини робе на зелено“, да су то уобичајени послови који су се одвијали са задругама и да је тако његово предузеће у ствари покривало огромну количину земље, да су имали силосе у Пећинцима, Руми, Кузмину, Буђановцима, Огару, да је његово предузеће тако покривало минимално две трећине Срема са обрадиво земљом односно ратарством, да је „Вулин комерц“ вршио продају те робе, пласирао је млинарима, извозницима и другима. Окривљени наводи да је у оквиру предузећа „Вулин комерц“ пословале сировинска, правна, комерцијална и служба финансија, које су сваке недеље подносиле извештаје шта се дешава, како се ради, пратиле су и обилазиле задруге и клијенте, поготово веће произвођаче, да су водили рачуна о људима који су обрађивали преко педесет и сто хектара земље, да су такве људе чували односно да су им

у принципу давали најповољније услове што се тиче паритета и откупних цена. Сарадња са ХИП „Азотаром“, истиче окривљени, одвијала се и пре доласка Вујачића, односно пре увођења мера у ХИП „Азотари“ јер је предузеће „Вулин комерц“ сарађивало и са претходним власницима ХИП „Азотаре“, односно „Универзалом ТПМ“, да се не сећа када је разговарао са Вујачићем, мисли да је било у време када та Уредба већ изашла, да се тај разговор односио на то да ли његова фирма може „да повуче“ из ХИП „Азотаре“ 1.000 тона робе, о томе да ли на тако нешто његова фирма има право, да му је Вујачић тада одговорио да на то нема право, да је Вујачићу на то рекао како ће покушати да окупи своје задругаре и питати их да ли су заинтересовани да то ураде, односно да купе вештачко ђубриво од ХИП „Азотаре“. Упитан да ли је његово предузеће купило 1.000 тона, регресираниог ђубрива односно да ли је од „Азотаре“ повукло 1.000 тона, окривљени Вулин наводи да то није учињено јер по Уредби „Вулин комерц“ на то није имао право, да је на колегијуму у његовом предузећу саопштено како постоји регресирано ђубриво које за крајњег корисника може бити јефтиније за 5.000,00 динара по тони, након чега су службе у „Вулин комерцу“ обавиле разговоре са свих 50 задруга и газдинства, да су то задруге и газдинства прихватили, па је са ове задругаре, „Вулин комерц“ сукцесивно правио уговоре, по којима је дат налог финансијској служби да тим задругама плате робу „на зелено“, да је то по речима окривљеног било просто, јер је са многим задругарима „Вулин комерц“ имао сличне уговоре о заједничкој производњи и улагању на зелено, да је по тим Уговорима обавеза „Вулин комерца“ да исфинансира производњу, да се задругама и сељацима да семе, ђубриво и хемија у одређеним паритетима за другу робу. За овим окривљени наводи да зна како је минерално ђубриво испоручено задругама од ХИП „Азотаре“ да су превоз ђубрива организовале саме задруге, да је уговоре о заједничкој производњи, који су по речима окривљеног Вулина били типски, већином потписивали директори сировинског сектора, односно да је то био Зоран Гаћа и још један човек, да је по тим уговорима обавезе „Вулин комерца“ била да обезбедити део репроматеријала произвођачу за 2.300 хектара земље, између осталог и минерално ђубриво 27%, „КАН“ 27%, у количини од 1.000 тона према паритету један килограм „КАН“-а за 1,335 килограма меркантилне пшенице, да не може да се сети колико је коштала тона регресираниог ђубрива, да је ПДВ за купљено ђубриво задруга и газдинстава плаћао „Вулин Комерц“ јер за то ђубриво задруге и газдинства нису имали новца, да су са тим задругарима окривљени није директно разговарао већ су то радили директори служби у „Вулин комерцу“ који су га о томе обавештавали на колегијуму, да претпоставља како је његовом предузећу регресирано ђубриво ХИП „Азотара“ односно задруге давали за 5.000 динара јефтиније. Окривљени Вулин за овим наставља да су у већини таквих предузећа попут „Азотаре“, увек постојала два ценовника, да такве ценовнике није видео у „Азотари“, да са људима из „Азотаре“ више није уопште причао након разговора да „Вулин комерц“ повуче 1.000 тона ђубрива, да му је што се тиче Уредби, правна служба саопштила пре његовог одласка у Панчево, да његово предузеће нема право да повлачи ђубриво, да су то право имале задруге до 1.000 тона и регистрована домаћинства до 100 тона, па се предузеће „Вулин комерц“ није могло ни у ком погледу појавити на берзи као купац регресираниог ђубрива, без обзира да ли је

у питању „Азотара“ Панчево или „Викторија“, „Фертил“ или неки други увозик, да је својим кооперантима те године предузеће „Вулин комерц“ могло пласирати 20.000 тона регресираниог ђубрива док је нерегресираног могло много мање, да се на сећа да ли је нека од задруга за које је „Вулин комерц“ био гарант, односно дао новац и закључио уговоре о заједничкој производњи и купопродаји меркантилне пшенице рода 2010. године, уместо од ХИП „Азотаре“ набавила регресирано ђубриво од другог продавца, да би за сваку од задруга или произвођача, ко би се јавио за финансирање производње пшенице или друге ратарске културе, његово предузеће то прихватило уколико је у могућности, да претпоставља како је у тренутку закључења уговора са задругама „Вулин комерц“ имао доста новца на рачуну и робе на залихама, репроматеријала и друго. У погледу количина регресираниог ђубрива које је „Вулин комерц“ преузео од ХИП „Азотаре“ на основу закључених уговора о заједничкој производњи и куповини пшенице са задругама, окривљени наводи да је од новца који је „Вулин комерц“ уплатио задругама, тај новац је задруга давала односно куповао је преко Продуктне берзе ђубриво, да је такав новац стизао до ХИП „Азотаре“, да је у једном моменту, пошто „Вулин комерц“ није имао средстава за куповину 8.000 тона робе, од стране руководства „Азотаре“ био упитан да ли постоје неке фирме које дугују новац „Вулин комерц“-у, да је људима из „Азотаре“ саопштио две фирме које дугују „Вулин комерц“-у по основу позајмице, годину или две и да су то били „Агро мега инвест“ и „Фер напредак“, да је након тога неко из „Азотаре“ предложио да његова фирма задругама да новац, који би ХИП „Азотара“ када би га добила од задруга дала на позајмицу фирми или фирмама која дугује његовом предузећу, због чега би „Вулин комерц“ био раздужен и то по основу неефективног задужења по коме је „Вулин комерц“ задужио „Агро мега инвест“ и „Фер напредак“. За тај посао, наводи окривљени Вулин, он је лично дао одобрење јер је „Вулин комерц“ тада имао велике количине пшенице са којима би вратио дуг „Азотари“, да је „Азотара“ дала „Агромега инвест“-у и „Фер напредак“-у како би се ова предузећа могла раздужити у „Вулин комерц“-у и да би на тај начин „Вулин комерц“ дао задругама новац које би од „Азотаре“ купиле регресирано ђубриво. „Вулин комерц“ је како наводи окривљени, имао закључене уговоре из 2008. године са „Агромега инвест“-ом и „Фер напредк“-ом, да ти уговори немају никакве везе са регресираним ђубривом, да се не сећа о којим износима је реч, да постоје и друге фирме са којима је такве уговоре закључивао „Вулин комерц“, а што се тиче времена када су „Агромега инвест“ и „Фер напредак“ и од ХИП „Азотаре“ добили позајмицу, окривљени наводи да је то било у време када је рађено регресирано ђубриво, да не зна да ли су таву позајмицу предузећа „Агромега инвест“ и „Фер напредак“ вратили ХИП „Азотари“. За овим окривљени Вулин наводи да је то био једини начин да се од „Азотаре“ купи регресирано ђубриво на легалан начин, да је зајам између „Фер напредка“, „Агро мега инвест“ и ХИП „Азотаре“ он одрадио, да је тада знао колико ова предузећа дугују „Вулин комерцу“ и да зна да тај зајам ова предузећа нису вратила ХИП „Азотари“, да је његовом предузећу из тог посла враћена позајмица али у једном малом износу, верује да је то био неких 10-так дана по испоруци ђубрива задругама, да је могуће била ситуација да „Вулин комерц“ за 1.000 тона ђубрива задрузи „Шимановци“ испоручи пшеницу по 18 динара за

килограм, да се ту није радило о регресираним ђубриву јер „Вулин комерц“ такво ђубриво није имао, да између ХИП „Азотаре“ и „Вулин Комерца“ још увек није решено 7-8.000.000,00 динара дуга ХИП „Азотаре“, а да је проблем између „Азотаре“, „Агро мега инвест“-а и „Фер напретка“ решен тако што су ове две фирме „Азотари“ дале по неких 2-3.000.000,00 динара, да је за „Фер напредак“ „Вулин Комерц“ дао ХИП „Азотари“ 368 хектара засејане пшенице у ИПП „Грмеч“ рода 2011. године, а за „Агро мега инвест“, хипотеку силоса у Пећинцима, да ту хипотеку „Азотара“ није одрадила, да је „Азотари“ била понуђена и заплена 3,5 милиона евра са каматом од 1,2% на месечном нивоу потраживања ТПМ „Универзал“ од „Азотаре“, где би предузеће „Вулин комерц“ извршило судску заплenu потраживања ТПМ „Универзал“ од „Азотаре“ након чега са том запленом 3,5 милиона са каматом „Вулин комерц“ решио проблем „Агро мега инвест“ и „Фер напретка“ што се тиче плаћања и дуговања према „Азотари“. Тај договор, наводи даље окривљени је постигнут и усаглашен са ХИП „Азотара“-ом која је направила и адекватне папире како би се то решило, али да не зна зашто се то није потписало и решило до данас, да је о томе знао Вујачић, са којим се дописивао, да је зајам ХИП „Азотари“ враћан у више наврата. Што се тиче средстава која је по основу уговора о зајму „Азотара“ таржила „Агро мега инвесту“ и „Фер напретку“, окривљени одговара да су за те уговоре биле дата менице које је „Азотара“ пустила у мају 2010. године, да је „Вулин комерц“ предлагао да се наведени уговори анексирају тако што би он уместо тих предузећа дао менице, да су због тих пуштених меница „Агро мега инвест“ и „Фер напредак“ у блокади, да у тим предузећима он никада није поседовао било каква овлашћења и да је са њиховим власницима био у одличним односима, да су ти људи односно власници ових предузећа знали да он у њихово име преговара са „Азотаром“ јер не би ни потписали уговоре о зајмовима. Окривљени Вулин наводи да је „Вулин комерц“ кроз уговоре о позајмицама хтео да помогне „Азотари“ због чега је упутио те две задруге да купе по 1.000 тона робе од „Азотаре Панчево“ па како је „Азотара“ знала да „Агро мега“ и „Фер напредак“ дугују „Вулин комерцу“ то им је и дала позајмицу од које су ове задруге један део од 150.000.000 динара вратиле „Вулин комерцу“, да би за тај исти новац његово предузеће поново ангажовало друге две задруге којима је дало новац за уговор о заједничкој производњи или куповину меркантилне пшенице на зелено, па су тако ове задруге куповале на Продуктној берзи ХИП „Азотарино“ ђубриво и тог тренутка је ХИП „Азотара“ добијала позајмљени новац на свој рачун. У својој одбрани окривљени Вулин наводи да кад год је његово предузеће могло да дође до јефтинијег ђубрива на тржишту, гледао је да то ђубриво и прибави, да његова фирма у оквиру своје продаје може да тргује са ђубривом које је није продавало у малопродајним објектима већ је то чинило директно од произвођача до купца такве робе. Окривљени наводи да не зна да ли је ХИП „Азотара“ признала потраживање „Универзал ТПМ“ али да је то потраживање његова фирма могла запленити од „Универзал ТПМ“ јер су са истима имали уговор о вансудском поравнању где је „Вулин Комерцу“ „Универзал ТПМ“ уступио своје потраживања од „Азотаре“ у време кад је био у блокади, да је то потраживање износило између 3.500.000 и 3.600.000 евра, али да уговор о уступању потраживања „Универзал ТПМ“ на крају није могао да се сачини докле год се „Универзал“ налазио блокади.

Окривљени је у одбрани навео да су задруге са „Вулин комерцом“ прво закључиле уговоре о о заједничкој производњи и куповини меркатилне пшенице на зелено, након чега су куповале регресирано ђубриво од ХИП „Азотаре“, да је такво ђубриво његово предузеће даље продавало задругама које су га и преузимале, да нема сазнања да је било који део таквог ђубрива заиста стигао у „Вулин комерц“, да поједине задруге, тачније њих три и дан данас дугују његовом предузећу по основу преузетог ђубрива због чега су тужене, да су поједине задруге са којима су имали уговоре са заједничком производњом или куповином на зелено пшенице нудиле предузећу „Вулин комерц“ другу робу у замену, да је поводом зајмова „Агро Мега Инвест“-у и „Фер напрек“-у од стране „ХИП Азотаре“, он лично односно његово предузеће било гарант да ће ти зајмови бити враћени, да је преко ових фирми био упознат, због чега је притискао и звао и молио, Вујачића да се једноставно реши више тај проблем „Агро Мега инвести“ и „Фер напрек“, да је из тог разлога у децембру 2010. године „Вулин комерц“ понудио ручну залогу пшенице ХИП „Азотари“ која се могла наплатити 1000%, да сада има податак по коме се „Фер напредак“ није раздужио односно платио своју обавезу према „ХИП Азотари“, да није упознат да ли је за „Агро Мега инвести“, ХИП „Азотара“ уписала хипотеку на силосу у Пећинцима, нити да ли је покренула поступак продаје тог силоса како да би наплатила своје потраживање, да таква хипотека „Азотаре“ не би била једина на том силосу јер је било уписаних 2 или 3 хипотеке по 30.000.000 динара и да је било простора да се упише и хипотека „ХИП Азотара“ јер је тај силос много вредниј од свих хипотека, да је на крају молио људе у ХИП „Азотари“ да се наплате од заплене потраживања „Вулин комерц“-а од „Универзал ТПМ“-а, и да је све то било договорено са Вујачићем, али се ништа ипак није потписало. Што се тиче зајмова који су били одобрени за „Фер напредак“ и „Агро Мега Инвест“, окривљени наводи да мисли како су били присутни и Вујачић и Грујић приликом договарања, јер је сам само њих знао у „Азотари“, да је „Вулин комерц“ имао потраживања према „Грмеч“-у јер је „Грмеч“ био власништво „Универзал ТПМ“, да је на 33% акција „Универзал ТПМ“-а и 25% „Универзал Холдинг“-а, „Вулин комерц“ имао залогу или хипотеку, за обавезе ових фирми према према „Вулин комерц“-у, да ја негде 1. фебруара 2010. године, донео одлуку да те акције активира на берзи, односно да их прода, чиме би делимично наплатио своје потраживање у „Универзал ТПМ“, да су купци тих акција били и „Агро Мега“ и „Фер напредак“ и да је у „Грмеч“ ушао са својом фирмом тек након њихове ревизије, да је након тога преузео управљачка права у том предузећу, односно да је био председник Управног одбора. За овим окривљени наставаља да је било и других пословних односа између „Вулин комерц“-а и „Грмеч“-а, да се ти односи нису односили на регресирано ђубриво, да је „Вулин комерц“ имао велика потраживања од „Грмеч“-а за 392 или 292.000.000 динара признатих потраживања и 700.000.000 динара оспорених у стечају, те да нема сазнања да ли су све задруге које су поменуте по питању регресираног ђубрива, то ђубриво у фактурисале „Вулин комерц“-у јер су морале да врате пшеницу коју су дуговале, а уколико нису имале пшеницу онда је његово предузеће од њих узимало робу коју су имали.

Одбрана окривљеног Драгана Вулина у којој се наводи да се у пословању привредног друштва „Вулин комерц“ са земљорадничким задругама поводом набавке регресираниог ђубрива ХИП „Азотаре“, руководио жељом да ХИП „Азотари“ пружи помоћ како би остварила право на добијање регреса, у супротности је са налазом и мишљењем вештака и исказима испитаних сведока, представника земљорадничких задруга које су биле ангажоване у том послу управо од стране „Вулин комерца“. Наиме, из расположиве пословне документације види се да су земљорадничке задруге „Шимановци“, „Ратар СМ“, „Агројуниор“ „Пољоплод“, „Пустара“, „Сточар“, „Кевилъ“ и „Прхово“, вршиле авансну уплату средстава „Продуктној берзи“ а.д. за добијање регресираниог ђубрива ХИП „Азотаре“, након чега су са „Вулин комерцом“ закључивале уговоре о купопродаји пшенице рода 2010., на који начин су и уступале набављене количине регресираниог ђубрива управо „Вулин комерцу“. Овим је затворена финансијска конструкција у којој је заправо „Вулин комерц“, користио позјмице које су без икаквог правног основа добила привредна друштва „Фер Напредак“ и „Агро мега инвест“, на основу закључених уговора о зајму са ХИП „Азотаром“. Наиме, у привредним друштвима „Фер Напредак“ и „Агро мега инвест“, у којима је окривљени Вулин несумњиво доносио кључне пословне одлуке, што се доказује исказом сведока Љиљане Љубић која између осталог наводи да је окривљени испред предузећа „Агро мега инвест“ непосредно уговорио са ХИП „Азотаром“ добијање зајма, јасно се види да је сврха означених позајмица била управо усмерена за потребе „Вулин комерца“ а не привредних друштва „Фер Напредак“ и „Агро мега инвест“. Доказ да су овако добијена средства, која иначе нису никада враћена зајмодавцу, односно ХИП „Азотари“ привредна друштва „Фер Напредак“ и „Агро мега инвест“, даље позајмњивала земљорадничким задругама и „Вулин комерцу“, садржи се у бројним уговорима о зајму који су између ових привредних субјеката закључени, а све како би се извршио пласман тако добијених средстава земљорадничким задругама која су их искористила за куповину регресираниог минералног ђубрива. На основу свега овога произилази несумњива подударност између количина регресираниог минералног ђубрива које су ове земљорадничке задруге купиле преко „Продуктне берзе“ а.д., и висина одобрених позајмица ХИП „Азотаре“ привредним друштвима „Фер Напредак“ и „Агро мега инвест“ која су у управо ту сврху и искоришћене. У свему овоме, јасно је да су интереси окривљеног Вулина, односно привредног друштва „Вулин комерц“, у пословном односу са земљорадничким задругама и ХИП „Азотаром“ нису били мотивисани жељом окривљеног да на овај начин створи формалне услове на основу којих би ХИП „Азотари“ омогућио наплату регреса од Министарства већ једино и искључиво да привредно друштво „Вулин комерц“ под повољним условима дође у посед регресираниог минералног ђубрива на које није имало право по Уредбама Владе РС.

Сведоци **Душан Пајкић**, директор генералног инспектората Министарства пољопривреде, **Давидов Александар**, помоћник директора Генералног инспектората, **Небојша Милосављевић**, начелник фитосанитарне инспекције, **Светлана Станков**, шеф одсека фитосанитарне инспекције, **Марић Лидија**, **Мирјана Петровић**, **Зорић Стеван**, **Милорад Стојадинов** у својим исказима

наводе да је фитосанитарна инспекција вршила контроле промета регресираниог минераланог ђубрива, и да је у Западнoбачком округу, контролама код „Пољопрoмета Вуковић“ и „Агро цар“, констатовано да они нису преузели „букиране“ количине регресираниог ђубрива, већ да су исто препустили крајњим корисницима, на основу уговора о преузимању дуга који нису имали право на коришење средстава регреса. Инспектори Зорић, Петровић и Стојадинов, су о својим сазнањима и резултатима извршене контроле сачинили записнике којима су неправилности констатоване. О овоме су мејлом и усмено инспектори Стојадинов, Зорић и Петровић обавестили директора Душана Пајкића и Давидов Александра, који су о овим сазнањима путем мејлова обавестили претпостављене односно кабинет министра. Извештај који је сачинио сведок Милосављевић а којима су констатоване неправилности у промету, будући да су превазилазиле овлашћења фитосанитарне инспекције су мејлом такође прослеђене у кабинет, односно шефу кабинета Давиду Радаковићу, са захтевом за даље инструкције у погледу контрола. Поводом ових извештаја никада није наложена даља контрола, нити је усмено захтевана инструкција у том смислу. Сведок Светлана Станков је у свом исказу навела да је она сачињавала извештаје поводом контрола које је она налагала али овим извештајима и њој достављеним записницима није указивано на пропусте који су констатовани од стране инспектора западнoбачког округа, и ниједан такав извештај она није добила нити је о томе обавештена усмено, док је била на месту шефа фитосанитарне инспекције. Сведок Лидија Марић је у више наврата вршила контролу „Института за крмно биље“ поводом промета регресираним минераланим ђубривима, и изјавила да овим контролама није констатована неправилности те да су јој достављени уговори о пословно техничкој сарадњи које је „Институт“ имао закључене са својим кооперантима а којима је требало да се изврши испорука набављеног ђубрива. О извршеним контролама је доставила и документацију која јој је презентована од „Института“ из које поризилази да се ради о другој врсти уговора, различитој од оних који су закључивани са кооперантима солидарних дужника, преузимаоца дуга „Сунце“ ад, „Инвеј“ ад, „Млиностеп“, „Србокоп“.

Сведок **Ружа Трипић** је у свом исказу објаснила да је у 2009. години била шефа Одсека у сектору за опште и правне послове, односно Одсека за нормативне послове, који ради припрему закона, Уредби, подзаконских аката и углавном целокупног материјала који се шаље ка Влади. Процедура код доношења било којих Уредби је увек иста. Налог добије као шеф одсека од непосредног руководиоца, то је помоћник министра за опште и правне послове. На основу добијених података, сачини се текст на основу података које смо добили од претпостављеног. Након сачињавања нацрта Уредбе, свака Уредба нормално после контроле од стране непосредног руководиоца се шаље на мишљења. По пословнику Владе мора да се прибави мишљење Министарства финансија, и Републичког секретаријата за законодавство и ако уредба има у себи одређене, елементе који се односе и на неко друго ресорно Министарство, као што су казнене одредбе онда и Министарства правде, или још неког Министарства. После прибављања мишљења која морају бити позитивни јер ако има примедби док се не усагласе не може се уредбу послати на Владу. После

усвајања на седници Владе са Републичким секретаријатом за законодавство се уради пречишћени текст. Тај текст потписује представник Републичког секретаријата за законодавство и обрађивач који је радио на пречишћавању текста. По правилу непосредни руководиоца даје налог за израду текста а у то време то је био Момчило Митрески. Због протекла времена не сећа се конкретних налога. Налози су обично усмени и о свим недоумицама сваки обрађивач, их разјашњава у сарадњи са својим руководиоцем или са претпостављенима целог одсека, најчешће помоћнику министра, а коме се он даље у том ланцу хијерархије који је био успостављен обраћао и да ли се некоме обраћао не зна.

Сведок **Давид Радаковић**, у свом исказу је навео да је био шеф кабинета министра Драгина и да је било разговора на више колегијума око доношења Уредбе, која је по прописаној процедури и усвојена односно донета. Као шеф кабинета организовао је и више састанака, и сећа се да је било и састанка на које су долазили окривљени Никезић и окривљени ВЕљовић, али се не сећа за окривљеног Катанића. Овим састанцима није присуствовао, и не сећа се мејла који је добио од Александра Давидова и Небојше Милосављевића и не сећа се да је икада са њима расправљао у вези било каквих контрола или извештаја. У то време 2009. године, у Министарству је стално било неких уредби, Влада је заседала четвртком, а Одбор за привреду и финансије, уторком и увек је била нека гужва у тим данима али се не сећа да је било неких конкретних притисака и од кога везано за уредбу. По предочавању мејлова који су достављени, изјављује да их се не сећа, мада му је један извештај који се односи на кромпир, познат али овај други део њега се не сећа.

Сведок **Милан Стегић** је у свом исказу навео да је са ХИП „Азотаром“ закључен уговор за испоруку минералних ђубрива, и да је он упочетку био на нешто веће количине, али колико се сећа постојао је неки проблем са банкарским гаранцијама, које „Азотара“ није могла да обезбеди у износу из тог уговора, а без достављања банкарске гаранције није могла да изађе на берзу, па је убрзо затим тај уговор, у неком року од 7 до 10 дана, промењен јер су количину спустили на 30.000 тона. Уредба је касније измењена, из разлога које је он перцепирао, као постојање воље ижеље државног врха, пре свега ЈП „Srbijagasa“ да се на неки начин помогне „Азотари“ и да се више укључи у мере регресирања. Са Драгином је присуствовао једном од састанака код премијера Цветковића, пре седнице Владе, на којем је чуо да постоји притисак ЈП „Srbijagasa“ да се донесе измена Уредбе у том смислу да се прошире количине да се обезбеди нека додатна количина минералног ђубрива. Оваква измена има и своје финансијске импликације али се не сећа да ли је било потребе да се мења програм мера, у смислу обезбеђивања додатних средстава, по основу субвенција у пољопривреди. По измењеној Уредби укупно је субвенционисано 130.000 тона, а по правилу се никада та квота не испуни до краја. Поред наведених разлога, како их је сведок перцепирао, сматра да је разлог за то било и што „Азотара“ у првом кругу није успела ништа да прода, па је по проширивању количина требало да им се помогне да они то ђубриво понуде својим кооперантима и да се на тај начин обезбеди да и они дођу до одређених

количина, али наравно све са циљем да „Азотара“ прода одређене количине које је произвела у том моменту, да дође до неког капитала. Тај први круг је био завршен у периоду од 1. августа до 1. октобра као рок када се тај промет може реализовати преко „Продуктне берзе“, а сама испорука је била најкасније до 30. новембра. На „Продуктној берзи“ заинтересовани резервишу одређене количине и те количине се у наредном периоду у закључивањем споразума или већ уговора између самог произвођача, између произвођача са једне стране и купца са друге стране. Када се донесе Уредба, распише се јавни позив, и у јавном позиву је дефинисано, који су рокови, коју документацију у складу са Уредбом доставља понуђач. По провери документације и на основу ње се закључује уговор, на основу кога се траже и банкарске гаранције. Уколико се оне не доставе уговор је ништаван. Када се достави банкарска гаранција, уговор ступа на правну снагу и доставља се берзи допис о испуњености услова и кандидованим количинама и ценама. Тада „Продуктна берза“ оглашава продају на коју се јављају заинтересовани. Понуђачи могу да понуде количине које хоће, али су постојали, прописани услови у смислу гаранција, за сваких 10.000 тона мора да се достави гаранција у неком износу па је свако од њих могао да кандидује количине које год он има на располагању и по правилу су сваки пут те количине биле веће него што је Министарство регресирало. Када изађе када се створе услови да се та продаја врши преко „Продуктне берзе“, „Продуктна берза“ редовно прати да тако кажемо захтеве купаца, и оног момента када се дође до неких 100.000 тона у овом случају колико је било предвиђено Уредбом ту се подвлачи црта, и сад неко успе да прода све што је планирао неко успе да прода мањи проценат ал то је нешто што, је јасно дефинисано. „Продуктна берза“, ако Министарство пољопривреде данас достави потврду да је одређени произвођач задовољио све услове, они тог дана објављују за наредни дан. Већ сутрадан они могу да дођу до тих количина. Е сад ако се деси да ми то доставимо касно у току дана, онда то буде увек најмање један дан, онда „Продуктна берза“ обави сутрадан да би тамо онај дан могли да дођу купци до тог ђубрива. Мисли да је по истој процедури поступљено и са ХИП „Азотаром“ и да је уговор одмах по испуњењу услова достављен „Продуктној берзи“. По донетој измени Уредбе није било јавног позива понуђачима, јер су већ биле кандидоване количине из Уредбе. Контролу наменског коришћења средстава вршила је Управа за аграрно плаћање а раније сектор који је био задужен за контролу плаћања, то је била административна контрола која подразумева проверу на основу извештаја берзе, који произвођач, која количина, ко је купио, која врста ђубрива је купљена и која количина и то смо ми имали на дневном нивоу су имали запослени у Министарству и то су те тзв. закључци са берзе и ми имамо податак ко је то купио, које количине. Када се испоручи минерално ђубриво онда сваки од тих продаваца доставља Министарству захтев за исплату субвенције иа испоручене количине уз фактуре и отпремнице потписане од стране купца који се исконтролишу, и ако је све у реду врши се исплата. Зна да је и фитосанитарна инспекција вршила неке контроле али са конкретним извештајима није упознат.

Сведок **Небојша Милосављевић** је у свом исказу навео да конкретно по Уредбама у вршеним контролама није учествовао и његова сазнања везана за ово су на основу извештаја који је по налогу Александра Давидова, на основу записника о извршеним контролама сачинио крајем новембра 2010. године. Извештај је почетком децембра проследио Александру Давидову, а он је садржао осим те информације везане за регресирани минерална ђубрива информацију која се тичала проблема са кромпиром. Овим извештајем је искоментарисао та три или четири записника и колико се сећа дао неке предлоге шта би можда требало да се даље ради. Тај предлог је уствари више био коментар у смислу да су корисници регресираниог ђубрива често имали ситуацију како је овим контролама записнички констатовано да нису они били сами корисници тог ђубрива, него да су склапали двојне или тројне уговоре и да су то ђубриво преузимала нека друга лица па је дао предлог практично да би требало да се изврши контрола и код „Продуктне берзе“ Нови Сад и код „Управе за аграрна плаћања“ Шабац, као и читав низ других контрола које би требало да се обаве везано за остала предузећа која су куповала то ђубриво, односно преузимала га у од произвођача и даље дистрибуирала. Такав извештај је проследио Александру Давидову, кога је после извесног времена и питао шта даље да се ради, јер је било комплексних проблема и радњи које би евентуално требало предузети а које су превазилазиле послове фитосанитарне инспекције, и да је и сам сматрао да практично ту треба да учествује више инспекција Министарства пољопривреде, па чак и инспекцијских органа других Министарстава, а обзиром да су саме контроле, односно записници који су урађени по тим контролама били заправо по захтеву МУП-а. Лично није могао да наложи такву врсту контроле. Извештајем су били обухваћени записници из Сомбор и један из Крушевца у односу на „Институт“ где је била започета контрола, јер контрола која је извршена рађена је пре него што је преузимање ђубрива обављено. Није упознат шта се даље дешавало са тим извештајем и да ли је контрола у Крушевцу настављена и да ли су вршене и неке друге контроле, осим у односу на услове понуђача односно произвођача које су по Уредби морали да испуне у погледу капацитета, количина и квалитета ђубрива.

Сведок **Александар Давидов** је у свом исказу навео да је као помоћник директора Генералног инспектората, у односу на регресиранио ђубриво, обавештења о одређеним неправилностима у неколико наврата добио на мејл од различитих људи. У неколико наврата сам и проследио мејлове, директору Пајкићу и у кабинет, указујући на неправилности које се јављају, а задњи пут је тражио и налог за поступање, пошто је у задњем извештају који је добио везано за ђубрива, и нешто што се дешавало са кромпиром, изложена сва озбиљност ситуације да је то узело великог маха. Поред осталих обавештења која су ишла, део се тичао и налаза комисије у Сомбору код неколико предузећа. Овим извештајем је урађен завршни извештај који се тичао ситуације у Сомбору и „Института“ у Крушевцу а да је све то узело маха, чак је и на крају извештаја писало да је у току потписивање тројног уговора са више фирми, где је одређена компанија која је у, сад се спомиње у читавом овом случају била гарант тога посла. Након тога наравно то је превазишло ингеренције фитосанитарне инспекције, било је потребно реаговати са више

страна и да се направи комуникација и са полицијом и унутар Министарства, је л` то је много велика и озбиљна тада била прича. „Оно што бих хтео још да нагласим у свом том обавештавању које је било је да је информацију о неправилностима или неком дешавању око тог регресираниог ђубрива до нас је стигло преко органи..., преко привредног криминала, инспектора. Значи ми смо били обавештени од привредног криминала, укључили смо се у то, ушли у стриктну контролу, то значи имамо две паралелне приче, једна је инспекција како је функционисала редовно, друга је ступање у ситуацијама на основу обавештења.“ Наиме, постојале су две врсте извештаја једни у којим аје све било у реду и са друге стране је постојала „дојава“ од привредног криминала о потреби да се изврши контрола „Пољопромет Вуковић“, „Агроцар Станишић“ и не знам још ту неколико фирми. Инспектор Зорић, је вршио те контроле са придодатим члановима Мирјаном Петровић, Нином Николић и о извршеним контролама су сачинили записнике. Сви налази, који су добијени из тих контрола прослеђени су у кабинет министра, односно шефу кабинета Давиду Радаковићу, коме се лично обраћао и коме је слао мејлове као и директору Пајкићу. На основу добијених извештја лично је закључио да је било махинација и да су практично они који су имали право на регресирано ђубриво то своје право продавали онима који нису имали право. По овим сазнањима дакле, инспектори су извршили контроле сачинили записнике о којима су обавештени претпостављени. Контрола је вршена и у односу на „Институт“ у Крупшевцу, а лично је имао информацију и да се у Зајечару дешава исто и да је фирма из Сремске Митровице преко Зајечара куповала ђубриво, али тамо контроле нису извршене. Приликом прослеђивања Милосављевићевог извештаја Давиду Радаковићу 07. 12. 2010. године, посебно је напоменуо „Прочитајте ово, у загради ово ђубриво, у загради у другом делу обавештења зарез, молим налог за даље поступање зарез, ствар је веома озбиљна.“ О овоме је и усмено разговарао са Давидом, који је и сам признао да је сличне ствари чуо, али никакав даљи налог није добио о поступању. Сам није налога никакве контроле по овим извештајима и није подносио пријаве. Иако су инспектори самостални у раду, налоге по контролама најчешће су добијани из кабинета.

Сведок **Душан Пајкић**, у свом исказу наводи да је као директор инспектората био члан колегијума Министарства којима поред њега присуствују и сви остали директори управа, помоћници министра и наравно министар. На колегијумима су распореди и планови за сав рад у Министарству и када су једни друге унутар Министарства обавештавали шта се дешава. На колегијумима је расправљано и усвајани су предлози за усвајање одређених докумената који излазе из Министарства. Колико се сећа Уредбе о садржају Уредби, доношењу Уредбе колегијум је известио тадашњи министар пољопривреде, водопривреде и шумарства господин Саша Драгин. На тексту Уредбе лично није радио и нема сазнања ко је радио. По Уредби, контролу спровођења је вршило Министарство односно фитосанитарна инспекција, која је овлашћена да врши контролу квалитета, исправности, испуњености услова места продаје, док за финансијске токове није задужена. Распоред за рад самих инспектора је правио помоћник Александар Давидов, заједно са начелницима и он их је распоређивао на терену. Они су своје извештаје припремали, достављали њему, он је

извештаје достављао њему и директно у кабинет, шефу кабинета господину Давиду Радаковићу који је то даље требало да проследи и министру и на основу тога су добијали даље инструкције за рад ако их је било и ако је било неких проблема о томе се онда расправљало и давале су смернице шта и како даље да се ради. Као члан колегијума у вези доношења Уредбе је занао основно да се планира доношење Уредбе и да је сврха те Уредбе била да се због веома високе цене минералног ђубрива на тржишту регресира у одређеном износу то ђубриво како би пољопривредни произвођачи могли да дођу на тај начин до јефтинијег ђубрива и да на тај начин им сама производња буде јефтинија, односно да они који су примарни пољопривредни произвођачи јер су из Уредбе била изузета привредна лица, односно велики системи комбинати. Уредба је била намењена колико се сећа, онима који су имали до 100 хектара обрадивих површина, а једна је била проширена и на пољопривредна предузећа која су у власништву државе. Након доношења Уредбе, шеф кабинета је обавештавао о почетку примене Уредбе и потребама контроле које су вршене на снву распореда који су одређивали ДАвидов и шеф фитосанитарне инспекције Светлана Станков. Контрола је вршена на основу отпремница испроучиоцу коме је као крајњем кориснику испоручена држава, али конкретно на терену таква контрола није вршена. Као директору крајем 2010.године до Давидова му је прослеђен мејл са извештајем у којем су констатоване неправилности и нелогичности због којих је извештај прослеђен у кабинет ради даљих инструкција, које нису дате. На основу извршених контрола нису покретани управни нити је донета иједна мера забране даљег промета, због лошег или незадовољавајућег квалитета. Контрола наменског коришћења средстава вршена је само на основу отпремница.

Сведок **Душан Бајатовић** у свом исказу је навео да је последњи у низу састанака око расправе да ли „Азотару“ треба покретати или не одржан у вили председника Републике и да су на томе састанку били председник Борис Тадић, премијер Мирко Цветковић, министар трговине Слободан Милосављевић, Душан Петровић, министар пољопривреде Саша Драгин, господин Душан Елезовић, господин Звонко Никезић и сведок. Сама прича о покретању „Азотаре“ није покренута на том састанку, него се претходних месеци расправљало о томе. Кад је „Агенција за приватизацију“ раскинула приватизацију конзорцијумом литванских купаца и фирмом „Универзал“ Душана Ступара, разматрало се да ли треба покретати „Азотару“ или не. Први пут је о томе чуо на састанку у Министарству економије, дакле да се разматра могућност да се део приватизације око стратешких фабрика, на неки начин поправи. Пошто је „Србијагас“ био велики поверилац и практично могао да обезбеди услове да једна фабрика која је у том моменту није имала залихе, годину и по дана радници нису примали плате, није се знало у ком стању су погони, потребно је било у радити дефектажу, обезбедити гас, купити МАП КаСl, заправо фактички стартовати од нуле. У том смислу се о овом питању расправљало од разговора у кафани, где су привредници били заинтересовани за то, до расправа у Влади у различитим форматима или у Привредној комори, тако да то није била никаква тајна да се спрема покретање „Азотаре“. На наведеном састанку на који је позван, изјаснио се за подржавање покретања пројекта „Азотаре“, јер су већ

били урађени делови new diligence, анализирано тржиште, проблеми покретања производње, финансирања производње, проблеми продаје и на том састанку је на неки начин утврђена политичка воља о томе да се уђе у пројекат реструктурирања значи „Азотаре“. Конкретни договори са овог састанка, на коме и није вођен записник је био да се у садејству „Србијагаса“, одговарајућих Министарстава, значи све учини да се „Азотара“ покрене. Али о томе је на крају крајева одлуке доносила Влада. Све Уредбе и оно што се тичало Владе и договора у самој Влади у томе није ни учествовао и нема посебних сазнања. До одражавања овог састанка, никада се није бавио ђубривима и о Уредбама није ни имао сазнања. Иначе у време овог састанка, производња у „Азотари“ није била покренута и то се десило негде 03. августа, а 15 августа 2009. године је „Србијагас“ условно речено преузео неку врсту контроле, односно управљања, јер је Радосав Вујачић био председник управног одбора у коме су били представници Владе и државног капитала, па је у том моменту одговорност у смислу управљања била подељена између „Србијагаса“ и представника Владе Републике Србије. Сматра да тада „Азотара“ није могла да конкурише по било каквим Уредбама, јер није знала шта ће произвести. На питање „да ли је било речи о томе да се пронађе овај систем трговинских ланаца или начина трговања тим ђубривом које „Азотара“ произведе?“, сведок је изјавио да се на састанку није причало о таквим детаљима, јер је то био стратешки састанак, на коме је требало донети одлуку да ли покрећемо „Азотару“ или је не покрећемо. На овом састанку а ни касније није учествовао у креирању Уредби и није учествовао у оперативном раду „Азотаре“, и крајње посредна сазнања има о томе. Навео је и да се сећа да је на састанку Драгин тврдио да није могуће покренути „Азотару“ у оним роковима које су имали као анализу, „касније се испоставило да он није био у праву, али на самом састанку он је тврдио да у тим роковима које смо ми предвиђали нашим програмом реструктурирања није могуће покренути „Азотару“, пракса је то демантовала, ви можете данас то да учините проверљивим, „Азотара“ је на историјском максимуму производњу задњих двадесет година, нађен је јефтинији гас што је био мој посао рецимо, значи те стратешке ствари су урађене и сад је „Азотара“ на суду са унапред припремљеним планом реорганизације и имамо тог стратешког партнера, дакле што се мене тиче тај део који је радио „Србијагас“ стратешке приче ми смо до краја довели“. Пошто је сведоку предочен део исказа осумњиченог Драгина где он каже да је, сведок у једном тренутку на састанку питао: „где су та државна предузећа, робне резерве, зашто оне не купе ђубрива, зашто не купи ђубрива.“? Сведок је изјавио да му је тешко да се сети свих детаља, али и у средствима јавног информисања је било његових изјава о томе да по његовом мишљењу систем робних резерви није добро постављен. А иначе када се говори о регресираним ђубриву има ту и других фирми, јер „Азотара“ није највећи продавац регресираним ђубрива, а лично би робним резервама дао више пара да могу да интервенишу на тржишту, да купују, да утичу на кретања на тржишту. У том смислу да, али конкретно да купе нешто робне резерве, па о томе морају да одлучује робне резерве. Претпоставља да је промет за 30.000 тона обављен до краја године али се тиме није оперативно бавио, и везано за „Азотару“, учествовао је и на састанку који је одржан у „Металс“ банци, јер је било питање како да помогнемо „Алекси Шантићу“, па је у том смислу дошао на

други део састанка, коме су присуствовали Драгин и тадашњи директор банке Срђан Михајловић па је пристао да да гаранције „Србијагаса“ предузећу „Алекса Шантић“, јер није имао ко да гарантује за њих, просто нису могли да нађу колатерал да би им било испоручено, ђубриво и то се показало као добра послова одлука, гаранције нису протестоване, а предузеће које је претходно упропастио Миле Јерковић у приватизацији и дан данас ради, што је у осталом била интенција те Уредбе да се помогне тим предузећима. Сматра да је „Азотара“, потенцијално могла да има проблеме са продајом ђубрива које евентуално произведе, али о томе се ништа није знало. Сматра да робне резерве управо зато треба другачије да учествују и да имају новац и да учествују на тржишту, јер циљ тих Уредби је био да се помогне сељцима. Продаје је могло бити, али требало је неко време да се врати. Обртна средства за покретање „Азотаре“, обезбеђена су тако што је „Србијагас“ испоручивао гас дакле па наплаћивао кад је било, могло да се наплати, део средстава је у једном моменту позајмила и Влада Републике Србије преко „Србијагаса“, дакле „фактички смо ми“ („Србијагас“) убацили обртна средства у „Азотару“. На састанку, није експлицитно захтевао ништа, и сматра и да је захтевао, одлука о томе није могла бити онета, јер о томе одлучује Влада. Никада није био упознат са конкретним начином продаје ђубрива у „Азотари“, иако би га неко питао морао је у „Азотару“, јер тамо постоји начин по ком се радило, који је уређен актима фирме и по којима се верује поступало. Са Вујачићем, је повремено разговарао односно био је информисан о стратешким питањима који су се тicali синдиката, узнемирења радника, када би долазио у „Азотару“ како би на неки начин гарантовао да ће све бити у реду бити са платама, производњом, дефектажом, и свим оним осталим, мислим на погоне, што се у фабрици дешавало, и у том смислу стратешким одлукама око саме „Азотаре“, значи ја јесам учествовао. На овом плану где се то непосредно радило, просто постоје људи професионалци који су то радили, ја немам разлога, нити сам тад имао разлога да не верујем у њих.

Сведок **Душан Елезовић** је у свом исказу навео да је крајем јуна или почетком јула месеца 2009. године био позван у резиденцију тадашњег председника републике Бориса Тадића на састанак на којем сам затекао господина Бајатовић и господина Никезића, господина Душана Петровића, господина Мирка Цветковића, господина Слободана Милосављевића и господина Сашу Драгина. Састанак је отворио тадашњи председник републике Борис Тадић али је на самом почетку састанка са истог и отишао. На том састанку је тема разговора била покретање производње у „Азотари“ Панчево јер је непосредно пре тога раскинута приватизација и „Србијагас“ је према информацијама које је тада имао преузео управљачка права над „Азотаром“ Панчево. Састанак је колико му је познато заказан на иницијативу господина Бајатовића са предлогом да држава односно Влада Републике Србије пронађе начин да се помогне покретање производње у „Азотари“ и да се обезбеди социјални мир. На састанку је и Бајатовић је изнео своје виђење ситуације у „Азотари“ и потребе покретања производње и могућности остваривања профита рада, запошљавања радника. Додатне аргументе у смислу тога да држава треба да помогне „Азотару“ је изнео и Никезић који је представљен као консултант „Србијагаса“ у

том пројекту и потом се разговарало о могућностима да се „Азотара“ помогне од стране државе. Да је састанак организован на иницијативу Бајатовића, закључио је на основу Бајатовићевог излагања да се помогне „Азотари“. Тада је објашњавао разлоге зашто је дошло до раскида приватизације, како је „Србијагас“ преузео управљање над „Азотаром“ и зашто је важно да се покрене производња у „Азотари“. Додатна објашњења која је дао Никезић, колико се сећа односила су се на то да производња може да буде конкурентна да је важно да се сачува социјални мир у „Азотари“ у самом граду Панчево и да ће „Азотара“ помоћи „Србијагас“. Ово су пре свега биле речи Бајатовића и Никезића, а у које је Саша Драгин изразио сумњу да „Азотара“ и уз помоћ „Србијагаса“ и уопште уз помоћ државе може због застареле технологије да буде конкурентна и да самим тим не може тржишно да послује од технологије која постоји у „Азотари“ јер није била адекватна за тржишну производњу, односно тржишну конкуренцију. На састанку није било конкретних предлога како може да се помогне „Азотари“. Један општи закључак свих присутних је био да треба да се пронађе начин да држава помогне „Азотари“ због очувања радних места због социјалног мира, због евентуалне могућности да се на тај начин помогну и друга државна предузећа. Закључак тај општи је био да се у оквиру Министарства пољопривреде евентуално у оквиру Министарства трговине, односно робних резерви које су тада биле у надлежности Министарства трговине пронађу могућности да се помогне производња у „Азотари“ никакав конкретан закључак на том састанку није тим поводом донет. Конкретније од овога није разговарано, и није било разговора о доношењу било каквих Уредби. Разговарано је о проналажењу начина општег карактера да се у оквиру Министарства пољопривреде у оквиру Министарства трговине а уз помоћ државе изнађе начин да се помогне производња у „Азотари“. Сем овог састанка није било више ниједног званичног ни незваничног састанка поводом рада „Азотаре“ или пружања помоћи „Азотари“ односно сведок није био присутан ни на једном састанку на којем би то била тема. Не сећа се да је тада уопште разговарано о регресираним ђубриву. Утисак сведока са тог састанка, на основу свега онога што је чуо јесте да је постојала општа добра намера да се покретањем производње у „Азотари“ пре свега сачувају радна места да се сачува социјални мир, јер је „Азотара“ непосредно пре тога имала поступак раскида приватизације, раднике на ивици егзистенције односно реалну могућност да они ступе у штрајк и потребу да држава води бригу о „Азотари“ и на тај начин помогне и радницима и самој „Азотари“ до проналажења неког стратешког партнера. Не сећа се да ли је на самом састанку постојао неки писани материјал који је излаган од стране Никезића, а на самом састанку није било никаквог другог закључка сем проналажења евентуално начина да се помогне „Азотари“ кроз могућности у Министарству трговине и Министарству пољопривреде али никаквих конкретних закључака нити предлога нити мере није било на том састанку. Закључак је био да се провери у оквиру Министарства трговине, односно Дирекције за робне резерве да ли постоји могућност да се преко Дирекције за робне резерве помогне покретање производње у „Азотари“ и да се преко Министарства пољопривреде, односно могућности које има Министарство пољопривреде такође провери шта је то све што може да се стави у функцију покретања производње у „Азотари“. Иако су

оба ресорна министра била на састанку ниједан од њих није предлагао шта може и колико може да се уради, нити је неко од њих нешто конкретно у том смислу захтевао. У једном моменту су споменута и државна предузећа која се баве пољопривредном производњом да се и она изанализирају, односно да се изанализира могућност стављања у функцију њих у смислу покретања производње у „Азотари“.

Сведок **Зоран Гојковић** је у свом исказу навео, да је као извршни директор за комерцијалне послове у „ПКБ“-у, у јулу 2009. године, преко сектора за производњу добио требовања за минерално ђубриво, моноамонијумфосфат и калијум нитрат. То су те две врсте ђубрива које су набављали и користили. Набавка овог ђубрива, је одрађена, направили, скупили понуде и одабрали најповољнију понуду од „МК комерца“ Нови Сад. Потписан је био уговор тада већ крајем јула негде на 1500 тона моноамонијумфостафа и на неких 450 – 500 тона калијум хлорида и прве количине по том уговору 200 једног и 200 другог тона значи 400 тона су већ почеле да стижу у „ПКБ“. Средином августа је добио информацију од генералног директора Милана Вељовића да тај уговор мора да се поништи са „МК комерцом“ да се сторнира зато што је договорено да ће се радити са ХИП „Азотаром“ Панчево. Било је проблема раскинути уговор јер је већ један део робе био узет, али завршено је раскидом. Већ у то време биле су договорене количине, које ће „ПКБ“ искористити у оквиру укупне масе ђубрива од неких 24.-25.000 тона и то у количини од око 2.300 тона. Од генералног директора је добио објашњење да је то договорено, значи то је државни пројекат да се оживи „Азотара“ Панчево и да је то договорено преко Министарства, уз спомињање господина Саше Драгина, и директора Грујића у „Азотари“ Панчево да су сви укључени да је та Уредба донесена и да је задатак „ПКБ“, да како је речено формално преко берзе Нови Сад конкурише за регресивно ђубриво, а да де факто касније са тиме нема ништа, у смислу да ће само проћи преко „ПКБ“, с тиме што ће „ПКБ“, 2.300 тона искористити за своје потребе. Разговарао је са директором и о томе како ће се то платити, па га је генерални директор обавестио да је подигнут кредит, код колико се сећа „АИК“ банка, неких 60-так милиона динара из ког су од укупних количина плаћене око 2.300 тона које је „ПКБ“ сама користила. И то је тако кренуло. После неког времена су дошли комерцијалисти „Азотаре“ Панчево, мисли да је Пера или Перо Ивошевић један, а други покојни Спасоје, Драгутин Спасојевић и донели једну хрпу папира, то су биле фактуре. Тек је онда видео како је то договорено. Договорено је да они у ствари налазе купце, они одређују цену, фактура све то, динамику испоруке, а онда „ПКБ“ ту робу префактурише купцу кога су они одредили, изабрали или нашли. Како наводи, они су већ готове фактуре доносили све, уз уговор о преузимању дуга, по коме ће те фирме, вредност ђубрива које преузимају директно уплатити на „Азотару“ Панчево а онда ће се „Азотара“ Панчево и „ПКБ корпорација“ одобрењима поравнати. Долазили једно два – три пута колико се сећа, можда и четири, са баш хрпом тих фактура и уговорима, готовим уговорима и „ПКБ“ је само да на основу тих уговора и уговора о преузимању дуга префактурисао фирмама са којима су већ склопљени уговори. После неког времена генерални је на извршном колегијуму директора рекао, да ми више нећемо то радити, да нећемо прихватити те

фактуре, док се не утврди ко на шта има право. То је трајало неких 10.-так, 15 дана, да би генерални Милан Вељовић дошао на колегијум и рекао да је све то договорено и да можемо да наставимо даље. У међувремену „ПКБ корпорација“ је написала писмо „Азотари“ Панчево где их обавештава да више неће радити, значи тај закључак колегијума директора да неће радити по њиховим упутствима и да до даљег стопирамо свако фактурисање робе док се не утврди ко има право и једноставно зашто узима одређене количине азотног ђубрива, да би кажем после неког времена 10-так дана генерални рекао да је све договорено и да то можемо да наставимо. Наставило се и ушло и у 2010. годину и то је ишло све док једноставно нису престали да нам шаљу више те фактуре и то. Тако се то завршило. У вези уговора са „МК комерцом“, објаснио је да су у „МК комерцу“, прихватили његово образложење да је на основу договора на нивоу Министарства пољоприведе, захтевано да се набавка ђубрива изврши од „Азотаре“ доо стране „МК комерца“ то прихваћено и да је уговор потписан на неких 400 тона. По уговору „ПКБ“ и „Азотаре“ неких 2.300 тона, онако како је уговором предвиђено је сукцесивно извлачено, а потребне формулације НПК ђубрива су уговором прецизиране међусобним договором надлежних служби, у зависности од количине азота, фосфора и калијума како је „ПКБ“-у било потребно. Када је све прошло преко „Продуктне берзе“, за неких 22.000 тона „Азотара“ је бирала купце, цене, динамику испоруке и све. Није био упознат са Уредбом, јер је ПКБ задњих 4-5 година пре овог догађаја а и после набављао ђубриво као компоненте на основу јавног позива или тендера. Када су из „Азотаре“ доносили документацију, потписивао је по налогу генералног директора (Вељовића) фактуре у почетку, а касније их је Милан Маровић оверавао његовим факсимилом. Са финансијским делом промета није упознат, јер је водио комерцијални сектор, али зна да се у неком тренутку појавило потраживање од неких 400 – 450 милиона које је „Азотара“ потраживала од „ПКБ Корпорације“ а толико је „ПКБ Корпорација“ потраживала од ових њихових купаца, пошто је тако пролазило преко рачуна. Са тиме ко је купац био је упознат из уговора, а и према финансијским картицама највећа количина је отишла „Сунцу“ Сомбор, поред њих мање количине су отишле за „Chem со“, „Agro seme invest“, и још неке фирме, али минималне количине у односу а целу масу. О томе да се неће вршити испорука односно да је обустаљена писмено је обавештена „Азотара“ у смислу да се неће вршити даље потписивање оверавање њихових уговора за продају ђубрива. Пре потписивања уговора, није вршио проверу да ли та правна лица којима се префактурише имају право на то, јер је цео посао био у рукама „Азотаре“, јер је и генерални говорио „тако је договорено, одрадите то“, то је само формално они бирају купца, они налазе, они наплаћују, а наше је било само да се префактурише. На колегијумима је упознат да је то договорено и то је више пута помињано са министром Драгином и Грујићем из Азотаре. Раније је „ПКБ“ ђубриво набављао од „Института за ратарство и повртарство“, „МК комерца“, „Универзала“, и то као моноамонијум фосфата и КЦЛ, и ту је било мало фирми које су могле да буду добављачи. Снабдевачи ђубрива су плаћани 99% компензационо, на 6, 7, 8 месеци у паритетима који су заједнички одређивани, јер се зна која је цена ђубрива кад се набавља и у тренутку када се враћа небитно дали меркантилном пшеницом или кукурузом, на берзи, тако да робног паритета није ни било, већ

паритета у вредностима. Плаћање у новцу је било минимално и у неким „мизерним“ занемарљивим количинама да се не сећа у ком је року тако плаћано, али те вредности никада нису прелазиле износ од 7-8 милиона. Уговор са „МК комерцом“ није потписан на основу тендера, већ на основу понуда, које су биле пикупљене, јер су само две ти фирме могле да понуде моноамонијумфосфат и KCL . Дакле, није рађено на основу тендера већ на основу позива за понуду, јер у 2009. години није ни постојала обавеза за тендере. Понуде је прикупљала служба одељења за заштиту биља и петрохемију, које су достављане сведоку и са којима је он упознавао колегијум, који је свакодневно одржаван у 8 сати, и на ком је сведок са генералним директором, одлучивао са киме ће да се ради. Понуде су стизале на разне начине, некад отворене некад затворне, некад факсом. Те 2009. годиен, колико се сећа било је засада шећерене репе, али се они никада нису везивали за ђубриво. Преговоре везано за раскид уговора са „МК комерцом“, је сведок лично водио, односно позвао је „МК комерц“ и рекао да се не може даље наставити други део уговора и да ће се та обавеза затворити на основу извученог ђубрива, а да ће се даље наставити са „Азотаром“, и никаквих даљих консеквенци није било у смислу уговорене казне или неке надоканаде. Уговор је раскинут по налогу генералног директора зато што је рекао да се не може завршавати и да се не може извући сва количина, јер ће се узети НПК. Углавном су обавезе према „МК комерцу“ биле у компензацији робама „ПКБ“, али се не сећа којом, вероватно меркантилном пшеницом, сојом, кукурузом или живом стоком, товном јунади. Колико се сећа то што је извучено, тих 400 тона плаћено је товном јунади и тако је робно затворено. Раскид уговора колико се сећа се могао десити око 15 до 20 августа јер се тада вратио са годишњег одмора, на који је отишао око 1-2 августа. Да је директор био на састанку у Министарству није имао сазнања, до тренутка када се вратио са одмора у склопу разговора да се више не набавља МАП и KCL од „МК комерца“ него да ће се радити, како му је речено по договору са састанка који је био у Министарству а „да је циљ да се подигне „Азотара“ Панчево и да ћемо радити да ће цела ова прича ићи тако“.

Сведок **Милан Маровић је** у свом исказу навео да је комерцијалиста у сектору за набавку. Промет регресираним ђубривима ХИП „Азотаре“, како је објаснио се одвијао тако што је све рађено у „Азотари“, она је радила све папире, уговоре и доносила у „ПКБ“. Ђубриво је „ПКБ“ испоручивало и фактурисао фирмама које је пронашла „Азотара“ а те фирме су плаћале „Азотари“ О набавци ђубрива од „Азотаре“ је по његовим сазнањима из 11. месеца 2009. године, у „ПКБ“ донета одлука одбора директора. Нешто ђубрива је узето за потребе „ПКБ“ и то је у лето 2009. године а ова већа количина није ни била у „ПКБ“, него у „Азотари“ само папиролошки је вршен промет, при чему ништа од те документације није сачињавано у „ПКБ“. За сваки уговор појединачно су из Азотаре доносили потписани уговор једне и друге стране и уговор о преузимању дуга, уз који је била обрачуната и провизија од 0,6% „Продуктној берзи“. И налог „Продуктној берзи“ је послат тако што га је „Азотара“ попунила и доставила „ПКБ“ само на потпис. У току испоруке, дошло је колико се сећа до неких проблема са „Сунцем“ ад којем је ишла нека већа количина, па је од „ПКБ“ захтевано да им

за то пронађе купце, али за то није постојао пристанак, па су они касније извршили продају. У вези овог дела посла са „Сунцем“ било је неких проблема, те је присуствовао и неком састанку у „Азотари“, где су биле и неке две жене чијих се имена не сећа. По његовом сећању „Сунцу“ је испоручено неких 12.000 тона „15-ице“, а око 5000 тона МАПА и неких 8.000 тона НПК, које је мењано за МАП. Поред „Сунца“, купци су били и „Agro forum“ доо, „Chem co“, „Tan trade“, „Sunce“ ад, „Almex“ „Agroseme invest“ доо. Сва продја је вршена на основу уговора о преузимању дуга. Сви преузимаоци дуга су измирили своја дуговања, једино је „Agroseme invest“ доо, био дужан, али је „ПКБ“ за ово тужио „Агросеме“ јер је „Азотара“ тражила наплату за ово дуговање од „ПКБ“. На самим уговорима колико се сећа није било ознаке да је у питању регресирано ђубриво, али мисли да су сви знали о чему се ради, јер зашто би ђубриво набављали у „ПКБ“, онда су могли да то ураде и у „Азотари“, „директно би отишли у „Азотару“ и купили ђубриво“. Најчешће су уговоре доносили Драгутин Спасојевић и Пера Ивошевић.

Сведок Станко Томовић је у свом исказу навео да је од 2007. до пролећа негде 2010. године је био генерални директор „Инвеја“, а Верица Спасић је била директор до отприлике краја, почетка 2011. године када је отишла у пензију. 2009. године преко стручних служби односно служби сировинске набавке и информација са терена је добио позив да се види са Драгијем Лазаревићем, директором „Института за крмна биља“. Састанак на који је отишао тицао се научноистраживачких пројеката око нових сорти винограда и подизања винограда клонова и нових технологија прераде вина и комине. Било је речи и о ђубриву, али „Sunce“ ад није ђубриво само набављало већ у сарадњи са Верицом Спасић и људима из сировинске набавке. „Сунце“ је ђубриво набављало за своје кооперанте, на основу дугогодишње сарадње, са највећом асоцијацијом „Војводина аграр“, а тенденција је да „Sunce“ ад, „Витал“, врши откуп од произвођача. Прерађивачки капацитети су велики, а мало је произвођача, и борба за сваког је велика. Како би се освојили и придобили произвођачи, често им се и поклањају репроматеријали, ради добијања свих тржишних вишкова. Циљ набавке ђубрива је био долазак до произвођача. Иако „Sunce“ ад није имало право на регресирано ђубриво, по добијеним информацијама са терена праћена је конкуренција, и ђубриво је набављано за задруге, на свим теренима на којима има сунцокрета, који би се откупио касније и прерадио у оквиру прерађивачких капацитета. Ђубриво је у неким ранијим периодима набављано од „Азотаре“ али како је сада дошло до набавке од „ПКБ“, са разлозима није упознат. Информације са терена субиле да сви набављају од „ПКБ“, па је „Sunce“ ад направило једну трансакцију финансијску купило то ђубриво на име задруга, нису задруге платиле то ђубриво него је платио као солидарни јемац платац „Invej“. Пошто задруге немају новац сада да инвестирају толико и да чекају. У 2010 и 2010. ђубриво није набављано јер није било новца. Колико се сећа, „Сунце“ је све количине откупило и дало својим кооперантима, део који је био преко „Института“, „Сунце“ је било солидарни јемац платац уколико задруга не испоручи уговорену количину сунцокрета у договореном паритету, међутим, целокупан посао око тога је водила Верица Спасић са стручним службама и она је била и задужена

за финансијске ефекте тога. Сећа се да је са Драгијем Лазаревићем, био и састанк који се тицао неких донација, а на састанку је био и Микан Јаћимовић, тако што су Драги и Микан дошли у „Инвеј“ и предложили плаћање провизије од неких 15-так милиона, што није прихваћено, јер провизију нису ни могли да траже. „Инвеј“ институтима често даје донације, али они не могу да одреде колика ће то бити донација о висини донације није разговаро, а касније кад је Верица Спасић потписала тај уговор, кад је видео рачуноводствене дознаке, уочио је да је то неких седам, осам милиона. Донација је по уговору дата за неке пројекте који су се тицали поспешивања међусобне сарадње, на изради квалитетног семена, давања савета и слично. У погледу извршене замене ђубрива, зато што је протекао рок за поделу НПК ђубрива, али са детаљима замене није упознат јер је то радила сировинска набавка и Вериоца Спасић. СВЕ одлуке су доносили директори „Сунца“ и „Инвеја“ које су биле потпулно самосталне у одлучивању и није им била потребна било чија сагласност. Сировинска набавка је одсек који представља стручне службе које на терену сагледавају потребе свих чланица система, те податке обједињују и централизују. Набавка за задруге је вршена јер нису имале средстава за плаћање пре агро рокова, и зато што ће се наплата извршити у агро роковима што им је више одговарало.

Сведок **Дејан Станковић** је у свом исказу навео да што се тиче регресираних ђубрива није му било познато да су регресирани јер његов домен није била трговина ђубривом, већ финансијски савети како да се што повољније прође. Да су регресирани ђубрива сазнао је тек новембра 2012. године. Што се тиче „Института за крмно биље“, Драгија Лазаревића је сретао два пута. Први пут у Крушевцу на састанку ком је присуствовао и Станко Томовић, поводом сарадње „Института“ и „Рубина“ и осталих чланица, у домену онога што „Институт“ ради, и на ком је разговарано о семенима неким и засадима, о разним темама, о лошој ситуацији „Института“, када се помињала нека помоћ евентуална наша кроз донацију и тако. Други састанк је одржан у „Инвеју“, када је разговарано о висини донације, јер је био проблем што је Лазаревић очекивао већу донацију, за неке пројекте. Донација је одобрена 2010 и колико је видео била је неких 7-8.000.000. динара. За ђубрива зна да се сваке године набављао око 20.000 тона које се уговорима о размени дају у одређеним паритетима кооперантима, а реч је о неких 100-тинак коопераната. Средства за плаћање ђубрива набављена су из меница „Инвеја“ јер нема ликвидности и то преко агророкова, и зна да је све плаћено, одложено са каматама односно по ценовнику „Азотаре“

Сведок **Микан Јаћимовић**, у својој изјави наводи да је запослен у „Институту за крмно биље“ на месту помоћника директора за семенарство, тај посао је обављао и када се одрађивало регресирано ђубриво 2010. године. Отприлике 18-19. јануара, одржан је састанак у „Институту“ са Грујићем, директором Лазаревићем а коме је присуствовао поред њега и директор „Института“ из Смедеревске Паланке Милан Здравковић. На крају састанка је позван и био обавештен да „Институт“ има право на основу Уредбе која је расписана да „одради“ 20.000 тона регресираних ђубрива, азотног регресираних ђубрива за пролећни део. Потписани су уговори између „Азотаре“ и Института за крмно

биље" о куповини регресираног ђубрива и прве испоруке су кренуле отприлике око 20. фебруара, склапали су се четворни уговори о преузимању дуга, између „Азотаре“, „Института за крмно биље“, земљорадничких задруга и солидарних преузималаца дуга. Куповина је извршена преко берзе, а испорука је кренула на име земљорадничких задруга. Према уговору који се достављао из „Азотаре“, већина од 99% тог ђубрива је одрађено у транзиту. Уговори су тако прављени да су испоруке од из „Азотаре“ на основу којих је уз фактуре „Институт“ вршио префактурисање земљорадничким задругама по истој цени како је и Уредбом регулисано. Од укупних количина „Институт“ је остало неких 75 тона. „Институт“ иначе има око 30 хектара својих површина, на којима постоји засад семенске производње, и годишње је потребно око стотинак тона. Ове количине је „Институт“ и раније набављао, често у виду донација па и од „Азотаре“. Поред земљорадничке задруге као преузимаоца дуга уговору је био и солидарни преузимац дуга, и то је колико се сећа прво било предузеће „Terra bo“, и његовим задругама, ђубриво је испоручено на основу власничких листова „Института“ за сваку задругу посебно. Које треба да се испоручи односно да власнички лист у „Институту“ су сазнавали на основу тих уговора који су прављени, а у којима су били сви подаци задруге, а из „Азотаре“ су обавештавали за кога треба да се изда власнички лист. Дозвољена количина је била 1000 тона и власнички листови су гласили на те количине. Уговор је закључен пре испоруке, па је на основу њега даван власнички лист, а „Институт“ је са земљорадничким задругама закључивао уговор о пословно техничкој сарадњи, начелног типа, на име програма који су рађени у „Институту“, производње семена крмног биља. Циљ ових уговор је био да се производња смена за „Институт“ пошто је гро земљорадничких задруга био у Војводини, да се производња пресели на Војводину односно Банат. За закључивање четворних уговор је био постигнут такав договор. По уговору о пословнотехничкој сарадњи закљученим са земљорадничким задругама, није било откупа семена, то је више било постављено ради неке даље сарадње, али по њима конкретно није било семенске производње, нити је сарадња даље настављена. Поводом уговора о преузимању дуга није никога посебно контактирао, јер је било речено да је важна брзина да би се то одрадило, па су уговори најчешће у „Институту“ долазили већ потписани и оверени од осталих лица, или се ишло у „Азотару“ како би се потписали уговори. Уговори су били већ сачињени, „Азотара“ их је радила. Од земљорадничких задруга није потврђивана испорука ђубрива, али су након слања извештаја о отвореним ставкама, ове задруге признавале постојање дуга. Уговоре о пословнотехничкој сарадњи, „Институт“ је достављао на потпис задругама преко солидарних преузималаца дуга. Сећа се да је било контрола у „Институту“ од стране инспекције, и то одмах на почетку. По Уредби из јула 2010. године, одрађено је исто 20.000 тона, а носиоци су ту били „Инвеј“ за 18.500 тона и „Србокоп“ за 1000 тона. Познато му је да је и по испоруци 20.000 тона азотних ђубрива, и по испоруци других 20.000 тона, није се знало, где се ту „налази“ „Институт“, за сав тај рад око префактурисања, ангажовања служби у комерцијали и књиговодству на праћењу тих фактура, фактурисања, па му је речено да ће све то бити надокнађено путем уговора о донаторству, што ће бити уплаћено на рачун „Института“. Први договор око донација постигнут је са „Terra bo“

увисини од неких 400.000 динара, а после још неких 600.000 динара. Присутновао је договору око донација са представницима „Инвеја“, Томовићем и Станковићем, за испоручених 18.500 тона, где је договорено да је крајња цифра 1,5% од финансијске вредности испорученог ђубрива. За „Terra bo“ договор је постигнут са Бором, али се не сећа презимена, зна да су сви солидарни јемци платили донације. Иако је „Институт“ имао и своје кооперанте, и они тражили ђубриво њима није вршена испорука, јер се строго пратила процедура које је договорена односно коме је требало у да се префактурише. Трошкове берзе сносио је „Институт“, а у уговорима је назначено да ће то платити солидарни преузимаџи дуга, који су онда плаћали „Институту“, односно надокнађивали је. „Институт“ није ступао у контакт са задругама, а из уговора који су прослеђивани од „Азотаре“ је било сазнања о њима. Уговоре о преузимању дуга, „Институт“ је на крају као последњи потписивао, а доношени су као већ потписани од стране осталих па је као пример навео да је са „Сунцем“ њихов представник Дејан, одрадио све потписе за потписнике четворних уговора и најзад их доносио у „Институт“ на оверу и потпис.

Сведок **Татјана Ралевић**, у свом исказу је навела да је потписник уговора о пословно-техничкој сарадњи значи чији је предмет пословно-техничка консолидација, односно пословно-финансијска консолидације клијента ХИП „Азотаре“ и у том смислу је и дата одређена група активности, које би требало реализовати у склопу пословно-финансијске консолидације. Када је шири тим разматрао о томе шта би ми могли да радимо на том послу пословно-финансијске консолидације, дефинисано је баш у овом смислу у ком сам појаснила да је то потребно организовати више различитих тимова који ће се бавити различитим аспектима пословања, након тога је претпостављам са клијентом, пошто нисам непосредно била укључена у даљем току дефинисања, дефинитивног пројектног задатка клијенти дали неке своје предлоге у смислу тога шта ће бити предмет ангажовања у том тренутку како је сагледавано и као резултат тога је сачињен пројектни задатак, те и сходно томе уговор који сам потписала. Што се тиче мог непосредног ангажовања на пројекту значи ја сам радила у делу тима који се бави анализом тржишта. Та анализа тржишта није приоритетно била везана за ове активности у оквиру овог уговора, јер се овде више базирало на активностима оних тимова који су се бавили анализом техничко-технолошких капацитета, инфраструктурних капацитета, пројекција производње, пројекција рецимо могућности реализација одређених производа у смислу тога колико се може понудити на тржишту, и непосредно нисам учествовала као члан тима у појединачним овим активностима које су наведене у уговору. У дефинисању пројектног задатка, након разговора са клијентом, и након разматрања свих потенцијалних области које могу бити анализирани, као што су производња, анализа техничко-технолошких капацитета, инфраструктурних капацитета, анализа тржишта, анализа социјалног аспекта, оптимизација броја радних места и тако даље, везано за уговор о пословно техничкој сарадњи, господин Никезић као руководилац пројекта и руководилац тимова, и као најискуснији са сарадницима који су везани за производњу техничко-технолошких капацитета је даље разматрао, а онда како сведок претпоставља у комуникацији са „Азотаром“ као клијентом дефинитивно је

профилисан пројектни задатак, који је накнадно достављен да буде уграђен у уговоре и такав је уговор и закључен. Пројектни задатак је доставио господин Никезић. На целокупном пројекту је било ангажовано 10 так људи, и то Душица Цветковић, затим господин Миленко Драгутиновић, Јелена Јанковић, Катарина Јанковић, Ана Мачић, Павле Никезић. Ко је конкретно био ангажован у односу на уговор о пословно-техничкој сарадњи и део који се односи на регресивно ђубриво није упозната, као ни да ли је и ко је разговарао. Поводом уговора о пословно техничкој сарадњи, у архиви „СЕС мекона“ је пронашла документацију коју је доставила и полицији. Постојала су четири различита извештаја један извештај који је био достављен јесте извештај о производњи у току месеца августа 2008. године, то је извештај који садржи и област производње и област залиха, који затим прати план остварења у августу 2008. године, затим ту су неки финансијски токови и тако даље. Други извештај се тичао извештаја о инвестицијама које је неопходно извршити у техничко-технолошком погледу, значи предочене су неке инвестиције које би омогућиле да, уколико би било могуће спровести их се остваре одређена унапређења у оквиру производња, квалитета производа, мислим да су таква нека унапређења имала свог ефекта и на еколошку ситуацију, даље достављена су два извештаја која се тичу, а такође су део тог пројектног задатка организације значи, односно подлога за евентуалне разговоре око цене гаса, пошто је гас веома важан инпут у „Азотари“ Панчево, те и његова цена у значајној мери опредељује и цену финалног производа и онда су значи дате некакве аналитичке подлоге за евентуалне разговоре које би „Азотара“ са неким својим добављачима могла имати у том смислу. Значи то су била четири финална извештаја која су предата. Осим тога, пошто је било питање да ли је било још некаквих извештаја, радних табела и тако даље, пројекција, онда смо спремили и још једну да кажем групу извештаја тог који нису непосредно били давани као финални извештај, али се управо у овом смислу тичу различитих пројекција, тестирања и симулација, физичког обима производња, структуре производње у зависности од тога какви су технички-технолошки капацитети „Азотаре“, у зависности..., варирањем различитих параметара, рецимо уколико би цена појединих инпута била толика шта би то значило у смислу производње... Сем ове документације није видела ништа друго, али мисли да је наведена документација послужила у смислу припрема, односно подлога за евентуално извршење тих других тачака, јер суштински да се управо у том смислу пројектује какве су могућности „Азотаре“ да би она могла даље да наступа на тржишту. Морала би имати производ који може да произведе са инпутима који су јој на располагању, да би касније могла некакву понуду и да пружи. Извештај који се односи на припремне активности вођења преговора са представницима Министарства пољопривреде, у циљу припреме и реализације понуде за испоруку регресивног ђубрива за јесењу сетву као ни део који се односи на припрему, организацију и спровођење продаје ђубрива, не постоји, јер као консултант никада не врше активност коју субјект сам врши. Консултатни само врше припрему аналитичких подлога, извођење неких закључака, препорука. По уговором дефинисаним пројектним задацима у 6 тачака како јој је предочено није видела никакав документ који носи такав назив, а по њеном виђењу ове пројекције које су рађене су управо биле припремне активности. Сматра да је

неопходно да се уради пројекција да ли се може произвести, колико, чега и какви инпути су вам за то потребни због чега се раде обрачуни, калкулације, по којој цени се може произвести, па су то биле подлоге које би могле послужити као припремне активности да би се могло дефинисати шта је „Азотара“ у могућности да понуди. Поред овог уговора са „Азотаром“ је „CES mekon“ имао још три уговора, они су уследили два 2010. године, један 2011.. Један уговор у 2010. години, се тицао израде програма реструктурирања, други уговор се тицао израде документа унапред припремљеног плана реорганизације и он је 2011. године по уговору нешто измењен. Непосредно није учествовала у изради ових предлога, јер се у тиму бавила тржишним анализама, али се оне нису односиле на ђубрива. На наведеним документима нема потписника, и не сећа се ко је конкретно радио на њима, али по уобичајеној пракси сва документа у „CES mekon“-у се потписују тимски. Душица Цветковић је била у тиму који се бавио пројектованом производњом и капацитетима, а Миленко Драгутиновић у делу који се односио на процене и пројектовање тих капацитета, колико се се сећа. Тимски рад „CES mekona“ је такав да Никезић као руководилац иступа испред целог тима на састанцима и договорима. Сматра да је стручност и дугогодишње искуство, један од битних разлога за ангажовање „CES mekona“ у „Азотари“. Пре него што је „CES mekon“ ангажован „Азотара“ више од годину дана није пословала, није било производње. а Анализама су констатовани велики проблеми са задуженошћу, са социјалног аспекта радници су били практично без посла, нису им исплаћене зараде, и са почетком рада „Азотаре“ у августу, ови проблеми су почели да се решавају, радници су враћени на посао, почела је производња, деблокирани су рачуни. Предлози за решавање ових уочених проблема дати су у оквиру ових пројеката програма реструктурирања и плана реорганизације и постојао је предлог да се изврши конверзија потраживања одређених поверилаца у власнички улог, пошто „Азотара“ сама из сопственог пословања није била у могућности да у том обиму сервисира акумулиране дугове. Са „Азотаром“ је прво закључен уговор о пословно техничкој сарадњи, а касније у току године је било рада на програмима реструктурирања и унапред припремљеног програма реорганизације, а пре свих ових пројеката био је ангажован од стране ЈП „Srbijagasa“ по основу дужничко-поверилачког односа између ЈП „Srbijagasa“ и „Азотаре“, у смислу анализе да ли постоји могућност да се тај дуг који постоји од стране „Азотаре“ према ЈП „Srbijagasi“ за испоручени гас на неки начин регулише да ли постоји могућност да обострано велики партнери нађу неко заједничко решење за превазилажење тог проблема, јер то је био проблем који је једнако оптерећивао и ЈП „Srbijagasa“ и „Азотару“.

Сведок **Јованка Драгић**, је у свом исказу навела да је 31. 07. 2009. године, обавештена од Арсенија Катанића, тадашњег директора „Алекса Шантић“ да је потребно да се спреми јер ће се ићи у „CES mekon“ на договор, јер је Министарство пољопривреде понудило да добију регресивно ђубриво НПК, а да ће „CES mekon“ да одради те неке прве кораке. Ишла је на састанак у својству стручног лица, и уопште цела екипа која је тада била у „Алекси Шантићу“, као и она нису имали неког великог искуства, јер су сви били на новим задацима, након раскида приватизације. На састанак је пошла из разлога стручних консултација у погледу формулација које су потребне за производњу. Поред

ње, са Арсенијем на састанак је пошла и комерцијалиста Лепосава Томић. Састанку у „CES mekon“-у су присуствовали и директор „ПКБ“-а и господин Никезић. На састанку је схватила, да се разговара о количини од 3000 тона која не би била дата „Алекси Шантићу“, него продата, и тада је незнајући шта је договор у Министарству, схватила да је потребно покренути и производњу у „Азотари“ и помоћи „Алекси Шантићу“. Ово је била прва конкретна и директна помоћ од државе и од Министарства, па су одлучили да прихвате тих 3000 тона ђубрива, очекујући да ће им поред земљишта кје су у том тренутку обрађивали, бити враћено још неких 6000 хектара. На састанку је разговарано о потребама, да је то неких 1.800 тона, али је то заокружено на 2000 тона 3x15 и још 1000 тона неке друге формулације, што је предлог господина Никезића, а од њих је то прихваћено. Тада је само разговарно у вези тога, спомињане су и цене и зна да је Лепосава Томић, као комерцијалиста напоменула да то и нису заправо регресирне цене. Речено им је од Никезића да се врате у „Алекса Шантић“ а да ће у међувремену бити контактирани од „Азотаре“, преко комерцијалне службе. Зна да је испорука кренула у септембру, а сав контакт са „Азотаром“ је вршен из комерцијале од Лепе Томић. Да ли је закључен уговор, не зна, али се сећа да је било информација да ће се закључити у предуговору уговор али се тиме није бавила. За потребе „Алексе Шантића“ је испоручена количина од око 1165 тона а остатак је без испоруке препродан, јер није било другог начина да се ради јер је рачун био блокиран, гаранције нису могле да се добију а новца није било. Прикључна машина која разбацује минерално ђубриво је рецимо била купљена и није плаћена. Тако да је отприлике била процена извршног одбора да је боље да њима са тим вештаком извршимо компензацију и да нама остане машина с којом можемо даље да радимо, него да се остане без ње, јер онда не треба ни ђубриво. Препродаја је вршена, онако успут, није било неке посебне одлуке. Упозната је са тиме даје ђубриво плаћено из кредита јер другачије није могло, али детаље везано за то не зна. Регресирано ђубриво је добијено само те 2009. године и никада више.

Сведок **Лепосава Томић** је у свом исказу навела да је поводом вештачког ђубрива директор добио позив за састанак у Министарству, након ког је јавио да може да се добије 3000 тона НПК ђубрива. На извршном одбору је објашњено да да цео тај пројекат, води „CES mekon“ и да је потребно отићи на договор око реализације тог пројекта. Оно што смо ми знали у том моменту, имали смо један предуговор, где су биле неке основне карактеристике. „Ми смо тражили НПК 3x15 и 8-16-24 јер је то било потребно за сетву шећерне репе“. У том моменту још се није знало колико ће се земље обрађивати. Поред 4.100 хектара, очекивали су повраћај још 1000 хектара из неуспеле приватизације, али се у томе није успело. Негде крајем јула је и био тај састанак у „CES mekon“– у на којем је добијен НПК 3x15 а за друго ђубриво је речено да ће се накнадно видети да ли ће га бити и која ће бити цена и договорено је да ће ђубриво негде почетком септембра бити оперативно за испоруку. Добијени су телефони људи у „Азотари“ Панчево ради комуникације везано за диспозиције и испоруку ђубрива. За састанка у Министарству, зна јер је о овом састанку обавестио директор, о томе и рекао да је добијена могућност набавке 3000 тона „вештака“. Касније је заказан састанак у „CES mekon“-у а предуговор је

добијен мејлом и није био потписан, то је био заправо предлог уговора који је требало да буде потписан. По овом предуговору је касније закључен уговор, али нису били сви елементи исти. У члану један предуговора „пише Уредба о условима и начину коришћења средстава за регресирање минералног ђубрива за јесењу сетву 2009. године и под комерцијалним условима“. Значи, овај део се разликује. У уговору није било више комерцијалних услова и разлика је ово вештачко ђубриво 9-18-27 где је одређена цена. У предуговору није било то. „Цена која је била тада презентована то је 24.440,00 динара за 3x15 и 29.907,00 за 9-18-27. У том моменту је то била тржишна цена, чак можда мало и јача од тржишне цене. Међутим, ми нисмо имали неког великог избора што се тиче набавке ђубрива јер кажем под блокадом фирма није могла да бира ни пословне партнере, и нама је у том моменту то била велика помоћ да можемо да обавимо јесењу сетву. На основу параметара, и упознавања са садржином састанак и уговорних карактеристика, извршни одбор је одлучио да се крене у овај посао. У односу на предуговор, уговор је стигао и у фирми је заведен 31. 08. 2009. године, а и управни одбор је подржао ову одлуку о куповини и реализацији тог посла. Испорука је почела почетком септембра уз писмене диспозиције које су слате „Азотари“.“ Из „Азотаре“ се лично чула и разговарала са Милошем из комерцијале, како би се у складу са производњом „извлачило“ ђубриво. Испоруке су биле скоро свакодневне и највећи део је током септембра и испоручен а само мањи је остао за крај године. Део који није искоришћен у „Акејсу Шантићу“ коришћен је за компензације или за продају. На састанку у „СЕС мекон“-у је тражено и вештачко ђубриво 8-16-24 да ли може да се уврсти у овај део и цена и рок испоруке јер „Азотара“ колико ја знам тад је тек требала да почне да ради и да је био циљ да се покрене „Азотара“ са свим овим пројектом. На састанку су били Јованка Драгић, директор Арсеније и људи из „СЕС мекона“ чије је визит карте сачувала и то Милица Аврамовић, Будимир Мрдовић, Душица Цветковић, као и Звонимир Никеџић, али не зна да ли је био и неко из „ПКБ“-а. Цео скуп се упознаје са захевима и о новој формулацији 9-18-20, а резултат захтева и састанка је да је добијена и ова формулација. На састанку је било говора и о цени, али је била позната само за 3x15, а за ово друго не, добијена је тек накнадно. Комплетна договорена количина је „извучена“ и плаћена кредитом од „Метлс банке“, али са детаљима није упозната осим да је директору дато овлашћење да може да закључи уговор о кредиту. Промет за регресирано ђубриво обављен је преко „Продуктне берзе“ којој су дати налози у новембру и плаћена је провизија берзи, а берза је налог послала факсом. Иако је „Алекса Шантић“ имао уговор, речено јој је да то мора да иде преко берзе али се не сећа од кога. Вредност ђубрива је била око 80.000.000,00 динара. У контактима са „Азотаром“ није ни о чему преговарала са људима са којима се чула, једино је договарена диспозиција. После састанка у „СЕС мекон“-у других састанка није било, а уговор је стигао поштом 31. 08. 2009. године након одлуке управног одбора да се то уради, и био је потписан од стране „Азотаре“. Он је потписан и враћен поштом.

Сведок **Срђан Петровић**, навео да је од 16. новембра 2009. године био председник Извршног одбора тадашње „Металс банке“ од 07. марта „Развојне банке Војводине“. Сећа се да је од Министарства пољопривреде и „Србије гаса“,

господин Саше Драгина, у оно време актуелног министра пољопривреде и господина Душана Бајатовића генералног директора ЈП "Srbijagasa" инцидирана потреба да „Металс банка“ издаје гаранцију за добро извршење посла, чији би корисник гаранције био Министарство пољопривреде а гарантовало би се за „Азотару“ Панчево. Величина гаранције је била таква да би за банку резервације на име те гаранције за „Азотару“ у Панчеву као фирму у реструктурирању објективно представљао терет за банку, па је услов био да ЈП "Srbijagas" буде јемац. Гаранција није протестована, цео посао који је реализован са аспекта банке није проузроковао никакву штету. Та гаранција је по његовом сећању дата крајем године, новембра, децембра 2009. године. Поред Драгина и Бајатовића, присуствовао је и извршни директор банке за пословање са привредом и на њему је цео посао договорен са банкарског аспекта интереса. Не сећа се ко је и да ли је још неко присуствовао, пошто је и раније питан о присуству господина Никезића, није сигуран и не може да каже ни да ли је био ни дали није био, али иако је био, његова улога би буквално била „присутан“. Све што зна у вези овог посла а што му је саопштено од стране министра Драгина који је први дошао је да је у питању посао великог државног значаја, што је респектовао као констатацију, али је питао откуд „Металс банка“, осим што је у државном власништву. Овим аранжманом банка је обезбедила клијента, "Азотару" за кога се касније испоставило да је био врло коректан, а посао је био на адекватно обезбеђен од стране ликвидног јемца, ЈП "Srbijagasa" као већинског власника „Азотаре“. Друга ситуација у којој је било кредитних аранжмана везаних за ђубрива, била је ситуација са фирмом „Алекса Шантић“, која је била дужник банке. Фирме код које је дошло до раскида приватизације, и којој је по економско финансијским показатељима претио стечај са једне стране а са друге стране фирме са 4 000 хектара које је на овај или онај начин обрађивала и стицала приходе по том основу. Позиција банке према таквој фирми је била да се спречи даља девастација, директан стечај или реструктурирање које би водило ка стечају, сматрајући да тих 4 000 хектара и власништво од неких 800 и више хектара заслужује појачану пажњу банке која је у већинском државном власништву да након те потпуне девастације коју је доживела под власништву Милета Јерковића не дође до стечаја. Постојао је стицај да имате државну банку, да имате Министарство пољопривреде, да имате „Азотару“ Панчево и да имате фирму где је раскинута приватизација где постоји заступник државног капитала. Четири субјекта условно речено, Министарство и три друга субјекта у већинском државном власништву. Да би се спречио стечај фирме и они лоши сценарији, претпоставка је била да се мора засновати производња, јер ако се обезбеде импути и на адекватан начин регулиште сервисирање затечених обавеза кроз дужи временски период у пољопривреди постоје потенцијали да се она опорави. То је био основни мотив, зашто је банка била спремна да на примеру такве фирме у већинском државном власништву ангажује део свога кредитног потенцијала да би се за њу обезбедило између осталог вештачко ђубриво. Постојао је проблем јер је фирма имала дубоку блокаду, високу блокаду и на дужи рок, и било какво кредитирање директно ка фирми би само значило да се наплаћују други повериоци а она остаје без импута. Требало је наћи начина да се фирми обезбеде импути. Препознати су обострани интереси, банка је

показала интерес да се „Алекса Шантић“ као фирма сачува и да се спречи наплата потраживања трећих лица поверилаца по различитим основама а обавезе је имала. Није се могло директно финансирати, да би се купило ђубриво, нађен је начин у коме што је „Азотара“, показала интерес и разумевање да има једног купца са 4000 хектара, да испоручи ђубриво, а да ли је регресивно или неререгресивно то банку није ни интересовало. „Азотара“ Панчево је показала интерес да испоручи ђубриво а банка је прихватила да им се то ђубриво плати мислим у ликвидном смислу, на начин да су они повукли кредит и добили финансијска средства на име испорученог ђубрива „Алекса Шантићу“ чекајући моменат и околност када ће тај кредит са „Азотаре“ Панчево прећи на дужника као купца за ђубриво које је „Азотара“ испоручила. Са обавезом „Алексе Шантића“ да све трошкове камате у периоду коришћења која је била обавеза корисника кредита у оном моменту „Азотаре“ Панчево и плати, по принципу приступања дугу преузимањем обавезе или директног одобравања кредита па из кредита плаћање према „Азотари“ Панчево, тај кредитни аранжман је са „Азотаре“ Панчево завршио на кориснику ђубрива. Да би се тај кредитни аранжман реализовао за „Алекса Шантић“ постојала је и фирма супсидијар преко које је „Алекса Шантић“ до дана деблокаде рачуна функционисала а то је „Алекса Шантић“ кооперација под јединственим интересом, управом комбината. То је био типичан банкарски посао, где је продавац којем неко не може да плати а заинтересован је за пласман, а који иницијално повуче кредит, да би га купац робе у што краћем року преузео на себе, и вратио позицију, да купац економско-финансијски и комерцијално плати робу продавцу, који је по његовом сећању договорен са Арсенијем Катанићем. Улога банке и самог сведока у свему томе је била да Катанићу, који има интерес да производи сугерише да са „Азотаром“ оствари комуникацију, уз предочавања под којим условима банка може да испрати цео посао. Сведок директно није комуницирао ни са ким из „Азотаре“. Да ли је овом аранжману разговарао са Никезићем, сведок не може да тврди ни да јесте ни да није, али иако јесте то је било само у смислу декларисања интереса, „ има ли „Азотара“ интерес да на овакав начин прода ђубриво „Шантићу“ или не и ја вам 99 посто свога сећања тврдим цео... декларисање у формалном смислу и ефективном, посао се завршавао на релацији Катанићу, банка је спремна и спремно под условом тако, тако и тако.“ Све је било јасно једноставно, само је било питање да ли је „Азотара“ спремна да под овим условима преузме кредит и ризик, реалан ризик да ће „Алекса Шантић“ у догледном периоду преузети обавезу на себе као што и јесте на име испорученог ђубрива. Појављивање министра Драгина је сведоку, само улило дозу крајње озбиљности и коначно покретање једне мртве фирме као што је „Азотара“ и подразумевало, да у целу причу буду инволвирани кључни људи, није „Азотара“ Панчево реструктурирање неке фирме средњег габарита, таквих у Србији има стотинак.

Сведок **Дарко Симић**, у свом исказу је навео да су сви купци Азотаре и за регресивно и за неререгресивно ђубриво са „Азотаром“ имали закључене уговоре, са одложеним плаћањем. Уговори су сачињавани у комерцијалној служби, али нико из ове службе није договарао уговорне услове, нити преговарао. Не зна ко је договарао уговорни услови вероватно неко од

претпостављених директора. Ови услови су онда сопштавани радницима у комерцијали како би уговори били сачињени. Ти основни елементи то су количине, време испоруке, значи и време валуте плаћања, значи то је што је оно основно пошто су уговори типски а ако је нешто било посебно, то је онда правна служба дорађивала. Продаја регресираних је била тако што се продавало преко „Продуктне берзе“, „значи ми смо аплицирали за продају регресираних ђубрива а онда су се заинтересовани јавили на „Продуктну берзу“, а добијали смо извештај од „Продуктне берзе“ о задругама које су прегледане и које су испуњавале услове да могу и да имају право да купе и већ фактички на „Продуктној берзи“ су купиле букирајући те количине, купујући те количине, о томе смо добијали обавештење које су те задруге значи и које количине су купиле ђубрива, а на основу тога ишла је продаја тог ђубрива. Преузимаоци дуга су били гаранци плаћања, јер су и сами имали пословне односе са тим задругама. По уговорима не зна да ли је и у којој мери извршена наплата и ко је плаћао за регресирано ђубриво да ли задруге или преузимаоци дуга, осим да је постојало више рата, и да је углавном плаћен износ ПДВ-а на све уговорене количине које су касније испоручене. Када су дугови од купаца доспели, по налогу комерцијалног директора или службе финансија је слао опомене. Од службе финансија су добијани прегледи дуговања, на основу којих су по налогу комерцијалног директора слате опомене. Повремено су сачињаване и табеле са прегледима купаца од стране комерцијалне службе, које су прослеђиване Влади Крковићу, а он их је слао у ЈП „Srbijagas“, како би Вујачић дао сагласност да се пошаљу опомене. Опомене су слате у 2011. години. У односу на пословне односе са „Vujadinović RMV“, „Da car eurom“ и „Sektor 120“ доо, зна да су за „Vujadinović RMV“, „Da car euro“ уговори сачињени за САН, на по 30.000 тона. Уговори су сачињени у априлу или мају 2010. године, у служби продаје, на основу налога комерцијалног директора, а сачинили су их Милош Ђировић и Пера Ивошевић. Колико се сећа услови плаћања су били такви да је прва рата представљала износ ПДВ, а остатак, је био на неки дужи временски период, можда 3 месеца, са три или четири рате, са меницама ко средством обезбеђења, али се не сећа да ли је постојао неки дуг за регресирано ђубриво узето раније почетком 2010. године. По овим уговорима за САН, пошто је то била прва производња „Азотаре“ ове врсте ђубрива, било је одређених проблема технолошке природе услед којих је дошло до деградације гранула због велике влажности, па су постојале рекламације на ово ђубриво. По две или три писмене рекламације, које су прихваћене, договорено је са купцима да роба остане у складиштима, јер је још била сезона употребе, да се искористи шта може, а оно што се не искористи да се врати или замени за неко друго „исправно“ ђубриво. Рекламација за складиште „Елин“ у Србоборану и „Цмана“ у Крњеву је била од „Da car eurom“. Ово ђубриво није враћено, и вероватно је било употребљено. Део који није преузет је замењен за „КАН“, уз продужење валута плаћања, по ценовнику, цена „КАНА“ за цену „САНА“. Вредност уговора је остала иста, само су замењене количине. Замени је договорио Грујић, и упознат је од комерцијалног директора да се направи уговор о замени, односно уговор о продаји „КАН“-а, и уговор о замени „САНА“-а све је реализовано у пролеће. Као средство обезбеђења узете су менице за сваку рату по једна или две, али не зна да ли је плаћено или не. Присуствовао је једном састанку са

„Vujadinović RMV“, везаном за кашњење у плаћањима, након опомена у 2010. години, јер је цео дуг доспео а није плаћен, а састанак је завршен обећањем да ће се плаћање извршити. Присуствовао је таквом састанку и са „Агрофорумом“, где је човек из „Агрофорума“ односно „полета“ обећао да ће се то завршити. Са „Sektorom 120“ који је у власништву колико је схватио Борислава Стојковића је закључен уговор, јер је фирма од „Terra bo“, дуговала, па се кренуло са испорукама према „Sektoru 120“ а касније су дуговоања „Terra bo“ измирена тако што је то платио „Mlinostep“ доо. Уговор са „Sektorom 120“ је лично сачинио, на основу информација које је добио од комерцијалног директора који је био упознат о томе да ће бити извршено неко плаћање, те да треба тако да се уради, да се наплати дуг, и добијен је налог да се сачини уговор са „Sektorom 120“ на количину која је речена и по условима који су речени, да ли од комерцијалног Владе Крковића или од директора који је био у то време Вељко Радојевић. Испорука је почела неких месец дана касније, зато што је у уговору био са одложеном валутом плаћања, меницама и хипотеком, на коју се чекало да буде достављена. У разговору са директором, пошто нико није тражио да се почне са испоруком је добио информацију да се чека достављање хипотеке или њена провера, а можда су се чекале и менице. Налог да се крене са испоруком је исто добио или од директора или од правне службе, али се не може сетити ко је то конкретно био. Провере купаца нису вршене, као ни провере средстава обезбеђења јер се они предају директно служби финансија или у правној служби. Уговорено је и одложено плаћање, с тим што је прва рата ПДВ а остало на рате. Испоруке су по отпремницама вршене према „Млиностепу“ и „Terra bo“, и још једној фирми у неким мањим количинама. Испоручено ђубриво није плаћено, а налог за испоруку најчешће се добија од комерцијалног директора, а количине за испоруку дневно одређује служба продаје, мада понекад и директор каже да се нека испорука појача и тако се и уради. Појачати испоруку значи да уколико је заказано сто тона, да се то испоручи у већој количини, рецима 600, а осталим купцима се онда смање количине, јер постоји лимит дневне испоруке, преко кога се не може испоручивати. План испорука се ради тако да сви купци буду једнако незадовољни. Често за веће количине од планираних зову и сами купци, траже робу, а принцип је био да ко колико робе има уговорено, тако се проценат испоруке и планира, да сви отприлике у исто време преузму уговорене количине. Ко има већу уговорену количину, има и већу испоруку. Конкретно са Бориславом Стојковићем никада није разговароа везано за „Sektor 120“ а уговор који је по стандардној процедури сачињен је послат на потпис, комерцијалном директору или директору, а пошто је био велики уговор, не зна да ли је ношен у Нови Сад или не. У вези испорука за „Sektor 120“ било је неких проблема са ограниченим сировинама, па је било застоја, стопирања испорука НПК за купце на одложено у односу на оне који одмах плаћају, о чему је и достављен предлог комерцијалном директору, али је испорука настављена, јер није било налога за стопирање. Конкретно се сећа да је био на састанку код директора Вељка, и речено је да се то не стопира, па је тако и рађено. Интервенција, увек дође од директора и од пословодства, да се нешто неком испоручи ли не испоручи да се неке појача повећа испорука. Конкретан, налог о појачању испоруке за „Sektor 120“ доо је поводом дописа добио од директора Вељка Радојевића, који је тражио да се настави, како је

договорено, како је уговорено, па ништа није ни стопирано. Уговорима није била дефинисана количина за испоруку, осим у складу са могућностима продавца и купца. Постојала је процедура за потписивање уговора, али она некада и није поштована, у том смислу што за неки уговор дође иницијатива од директора, да се неки уговор сачини, који се и сачини и пошаље на потпис, а онда ако директор после потписа тражи да прође процедуру онда се то и учини ако не онда и није ишао у процедуру. Продајна служба потврђује сачињавање уговора а остале елементе уговора контролише онај ко потписује директор. Да ли је сачињавању уговор за „Sektor 120“ доо присуствовао и Борислав Стојковић не зна и не сећа се, али је он у „Азотари“ био дуже време са фирмом „Terra bo“, за коју је постојао проблем измирења доспелих обавеза, па је и више пута био у служби продаје. Уговори са „Da car eurom“ и „Vuјadinovićem RMV“ су сачињени по налогу и условима које је одредио директор Грујић.

Сведок **Петар Ивошевић** је у свом исказу навео да је референт продаје у „Азотари“, те да колико се сећа испоруке за „ПКБ“ су почеле негде почетком септембра, по уговору који му је достављен са разним формулацијама НПК, и са испоруком се почиње по позиву купца, који доставља овлашћење за преузимање робе. Тада се пише налог капији за отпрему робе, на основу ког се на капији пише отпремница а онда се то фактурише од стране фактурног одељења. После доношења Уредбе, физички није могло да се испоручи у роковима, који су били, па је део робе одмах фактурисан власничким листом, а касније је вршена отпрема те робе са власничког листа, на исти начин. Лично је контактирао са човеком из набавке „ПКБ“, задуженим за опертивне послове са којим је договораво количину, а возачима камиона овлашћење. После Уредбе, настављена је отпрема за „ПКБ“, а после преузимања дугова и ови који су их преузели „Agroforum“ доо и „Tan trade“, „Chem со“ једну количину, „Agroseme invest“ доо. Део је „ПКБ“ узео за себе, ове три фирме су узеле за себе, четири, и у овом тренутку не могу да се сетим да ли је, физичких лица није било, а правних лица да ли је још неко било, стварно не могу сад у овом моменту да се сетим да ли је било још неког. Наведена предузећа су били преузимаоци дуга и по каснијим Уредбама за азотан ђубрива и НПК.

У својству сведока испитана је и **Тања Јованић**, која је у свом исказу објаснила да је уговор са Министарством пољопривреде од 21. 07. 2009. године и Анекс 1 Уговора од 30. 07. 2009. године, потписала на основу писменог овлашћења Радосава Вујачића председника управног одбора. За учешће на јавном позиву, је од Радосава Вујачића добила задаак да прикупи неопходну документацију и да поднесе пријаву, што је и учинила. Факсимил потписа Радисава Вујачића, пре доласка Грујића се налазио код ње и исти је употребљавала у редовном унутрашњем пословању, по питању неких радноправних решења или статусних права запослених без претходног обавештавања, у свим другим случајевима а нарочито о уговорима, о употреби факсимила је требао бити обавештен Вујачић ради давања сагласности. Објаснила је и процедуру сачињавања уговора и оверавања од стране надлежних служби, наводећи да као руководилац правне службе оверава правнотехничке елементе уговора у смислу прописане форме, одређења правно техничких елемената.

Сведок **Милош Ђировић**, је у свом исказу навео да је референт продаје у Азотари, и да је био задужен за вођење купаца „Алекса Шантић“ и „Институт“. Објаснио је да је испорука за „Алексу Шантић“ извршена од почетка септембра до доношења измена Уредбе, када је извршена испорука само неке минималне количине од 100-тинак тона, док је све остало до укупне количине од 3000 тона већ било испоручено. Роба је испоручивана на основу уговора, и отпремница, а сва фактурисања су извршена после „Продуктне берзе“. За „Институт“ је навео да се „Институт“ јавио на „Продуктну берзу“, али су били платежно неспособни, па су уместо њих, њихов дуг преузималњ друге фирме. Они су прошли са 20.000 тона „КАН“-а, па је са њима закључено 10-так уговора о продаји, а за сваки уговор је друга фирма била преузималац дуга, тако да је „Институт“ за себе узео неке занемарљиве количине. Колико се сећа преузимаоци дуга су били „Terra bo“, „Sunce“ ад Сомбор, „Mlinostep“ доо, „Citadela“, „Маки“ Тогорчевце, „Да сар еуро“, а ко су преузимаоци дуга сазнавао је из уговора, јер су истовремено са уговорима о продаји закључивани и уговори о преузимању дуга, једино су уговори за „Invej“ „Sunce“ ад и „Mlinostep“ доо, нешто касније урађени. Неки од тих уговора су потписивани у Панчеву, а неки у Новом Саду. Лично је присуствовао потписивању уговора за „Сачма коп“. Задруге се појављују као директни купци код „Института“ јер су они само тако хтели да сарађују, јер нису хтели да сарађују са преузимаоцима дуга директно, него са задругама, па је касније преузималац дуга и то навео је „Terra bo“ за неких четири пет хиљада тона, око пет и по хиљада „Sunca“ ад Сомбор, 4 180 „Миностоп“, 1 000 тона „Да сар еуро“ Ариље и „Citadela“ 1 000 тона. Испорука је ишла на основу преносилаца овлашћења, значи „Институт“ преноси овлашћења да испоручује задругама, задруге то предају главном преузимаоцу дуга. Испорука је ишла из „Азотаре“ као и са складишта на којима је била измештена роба, дислоцирана на неких петнаест локација. Фактурисано је „Институту“ јер је он био купац „Азотаре“, с тим што на основу уговора о преузимању дуга, долази до тога да он преузима робу. Касније је испорука била на основу власничког лица и отпремница туђе робе, а у отпремници је навођено коме то стварно иде. По Уредби из јула 2010. године поново је институт узео неких 20.000 тона НПК, а „Азотара“ је тада добила неких 68.000 тона укупно, са формулацијом 25:6:0 и тако је сва количина и фактурисана сим купцима, а онда је са купцима преко „Продуктне берзе“ сачињен уговор о замени, па су купци оно што су узели и што им је фактурисано „враћали“ Азотари, да би по основу замене било извршено фактурисање НПК формулације 15:15:15, која је стварно и испоручена. Пошто је била иста цена, рађено је у паритету 1:1. Преко „Института“ је неких 18.500 тона отишло „Инвеју“ где је он био преузималац дуга за 28 корисника, а 1000 тона је ишло за „Srbokop“. Свих 68.000 тона је замењено. Било је по последњој Уредби и ситуација да су неки одустајали па није искоришћена наплата регреса за све одобрене односно „букиране“ количине. У односу на „Да сар еуро“ зна да је први посао започет са њима везано за лагер, када им је испоручено неких 8.- 9000 тона на лагер у периоду децембар 2009. до фебруара 2010. године, а после тога су они преко својих четири задруге и 26 приватних лица за које су били преузимаоци дуга узели ирег्रेसираног ђубрива. Било је уговора колико се сећа и да су неких 3.000 тона

преузели директно са складишта, по пуним ценама. на одложено плаћање неких 6-8 месеци. Поред тога била је у марту 2010. године и продаја неких 30.000 тона САН-а, такође на одложено плаћање, који је испоставило се лошег квалитета, па је извршена и замена дела тих количина које нису биле испоручене, са продужењем рока плаћања до 2011. године. У преговорима око закључења ових уговора није учествовао, била је иста процедура, руководство је одлучивало, а највећи део уговора је физички прављен у комерцијалном сектору. До новембра 2011. године, ни један уговор није дат купцу од стране комерцијале, а да није био за авансно плаћање. У вези испоруке за „Да сар еуро“ је контактирао са Верицом Недељковић, а Алексу Обрадовића је упознао на почетку, мада на уговорима и није било његово име, већ је неко други био директор. За преузети „САН“, „Да сар еуро“ је платио нешто мало, а остало није. Динамику плаћања је пратио руководилац продаје Дарко Симић и финансије која је пратила стање дуговања. Да је договорено плаћање само ПДВ, тако је стајало у уговору, и те прве рате које су биле ПДВ су плаћене, остало није плаћено, али испоруке нису стопиране. Дарко Симић, је чак у једном тренутку сачињавао неки документ везан за наплату, али ништа није стопирано, настављено је са даљим испорукама. За „Терра во“ зна да је био преузималац дуга, код „Института“, и да је за то измирио дуговања, а за „Сектро 120“, зна да је у једном тренутку кренула испорука за неки уговор за 6.500 тона НПК, где је било одложено плаћање. На основу закључених уговора, комерцијална служба је даље радила, није проверавала бонитет ових купаца, не зна како је и ко је пронашао преузимаоце дуга. Списак оних који су прошли на берзи добијен је од берзе а како су се даље проналазили преузимаоци дуга, не зна, углавном су то били неки нови купци, које „Азотара“ није познавала јер ни претходних годинудана није радила. Прво је сада била продаја регресираниог, а касније и нерегресираниог али све је ишло на одложено плаћање, вероватно по одлуци руководства, а тај начин плаћања и продаје промењен је негде крајем 2010. године, тако што су од тада услови за продају авансна или банкарска гаранција.

Сведок **Стеван Бајић**, је у свом исказу навео да је у предузеће „Агро&Мигс“, дошао на позив Михаила Грујића, који је био директор, како би водио ратарску производњу јер се предузеће бави производњом семенске робе на пољопривредном добру „Пивнице“. Сећа се да су вршене набавке ђубрива, али се касније испоставило да је то ђубриво узето непотребно, и мисли да је или отказано или је Грујић пронашао неку фирму која ће то ђубриво преузети. Зна да ђубриво није ни долазило до „Агро&Мигс“, а то је било почетком пролећа 2010. године. Ђубриво је наручено, али су биле неке поплаве, које нису дозвољавале да се ђубриво у агро року употреби. Мисли да је наручено око 800- 1000 тона јер је толико требало за земљиште. Од окривљених још, поред Грујића, познаје Драгана Танасковића и Радосава Вујачића. Драгана Танасковића познаје јер је са њим пословно сарађивао и куповао ђубриво, којег нигде није било, а и добављач је врећа за све који производе ђубриво, и тада му је обећао набавку из неке компензације, не сећа се да ли је то било регресираним ценама или не, све је то било за личне потребе, а не за „Агро&Мигс“. Сабо Игорa зна из ранијег периода док су заједно радили, односно био је и директор за фирму „Семе транс“. Пословну документацију је водила

књиговодствена агенција, а уговоре и остало је потписивао Грујић Михаило, лично није упознат са набавком ђубрива преко „Агро&Мигса“ за „Terra bo“. Од „Азотаре“ не зна да ли је набављано ђубриво, али ниједан килограм није истоварен или дошао до „Агро&Мигс“, а да ли је нешто папиролошки било то не зна јер тада није био упознат са пословном документацијом.

Из исказа сведока **Јордана Миливојевића**, председника скупштине задруге „Рубус“ из Ариља, **Дојчиновски Стевана**, **Дмитровић Војислава** и **Јованов Слободана**, директора ЗЗ „Вимил Аграр“ произилази да су ЗЗ „Ребус“ из Ариља, ЗЗ „Агро КМК“, ЗЗ „Воћар“ и ЗЗ „Вимил Аграр“ од ХИП „Азотаре, преко „Продуктне берзе“, купили регресирано ђубриво, које наведеним задругама никада није испоручено, као и да су закључили уговоре о преузимању дуга са ХИП „Азотаром“ и „Da Car Euro“ д.о.о., које уговоре им је донео Алекса Обрадовић.

Сведоци **Луковић Радојко** и **Стојковић Предраг**, приликом испитивања, изјавили су да регресирано ђубриво на које су као власници пољопривредног газдинства имали право није испоручено њима, као и да уговоре о преузимању дуга са ХИП „Азотаром“, „Da Car Euro“ д.о.о. и 26 дужника пољопривредних газдинстава они нису потписали, док је сведок Луковић Радојко изјавио да је регресирано ђубриво уступио на захтев Алексе Обрадовића.

Сведоци **Вуковић Розалија**, оснивач привредног друштва „Пољопромет Вуковић“, **Милошевић Александар**, председник управног одбора ЗЗ „Житогилија“ и **Клиновски Стана**, оснивач и директор „Пољопромет Вуковић“, приликом испитивања изјавили су да су закључили уговор о купопродаји регресираног ђубрива са ХИП „Азотара“, као и уговоре о преузимању дуга са ХИП „Азотаром“ и „Citadela“ д.о.о., док им ђубриво није испоручено. Сведок Вукотић Розалија је изјавила да их је Гордан Марковић наговорио да потпишу уговор о преузимању дуга, а сведок Милошевић Александар да му је уговоре на потпис донео Марковић Гордан.

Сведок **Драган Бошковић**, директор задруге „Дивци“, изјавио да је са ХИП „Азотаром“ закључио уговор о купопродаји регресираног ђубрива, који уговор му је стигао поштом. Пошто се ђубриво налазило на лагеру „Србокопа“ Жујовић Србољуб му је рекао да ће он узети ђубриво и позвати „Азотару“ да му одобре да преузме дуг, са чиме се сведок сложио. Уговор о преузимању дуга на потпис сведоку донео је Жујовић Србољуб. Тим уговором „Srbokop“ је од ЗЗ „Дивци“ преузео дуг према ХИП „Азотари“, па ђубриво није ни испоручивано „Дивцима“ већ је остало у „Србокопу“. Сведок је изјавио да је „Србокопу“ фактурисао трошкове које је имао на продуктној берзи.

Сведок **Савић Славојка**, директор ЗЗ „Агро сточар“ а водила је и књиговодствене послове. У вези набавке ђубрива њен колега Бранко Тимотић се договарао са човеком из „Србокопа“. Човек из „Србокопа“ им је донео и уговор о купопродаји ђубрива који је ЗЗ „Агро сточар“ закључио са „Азотаром“ а који је она потписала. Ђубриво није испоручивано ЗЗ „Агро сточар“. Такође је

потписала и уговор о преузимању дуга између ЗЗ „Агро сточар“, ХИП Азотаре и „Србокопа“. Потписала је и налог за набавку ђубрива „Продуктној берзи“ али је набавку ђубрива вршио човек из „Србокопа“.

Сведок **Живојин Плавшић**, директор ЗЗ „Пецка“, од ХИП „Азотаре“ купио 1000 тона регресираниог ђубрива, али због тешке материјалне ситуације задржао 250 кг, а са Жујовић Србољубом се договорио да он тј. „Srbokop“ преузме дуг према „Азотари“ и потписан је уговор о преузимању дуга између ХИП „Азотаре“, „Србокопа“ и ЗЗ Пецка“. ЗЗ „Пецка“ свој дуг за 250 кг према „Азотари“ измирио је „Србокопу“. Не зна ко му је послао упитник за набавку регресираниог ђубрива. Уговор о купопродаји са Азотаром није закључио, док је уговор о преузимању дуга добио и потписао.

Сведок **Милан Дамњановић**, директор и један од оснивача „Агрокоперативе“, када је сазнао да постоји могућност да купи одређену количину регресираниог ђубрива од ХИП Азотаре преко Жујовић Србољуба директора фирме „Srbokop“ закључио уговор о купопродаји са „Азотаром“ и уговор о преузимању дуга, који је потписао истог дана.

Сведок **Владан Поповић**, директор ЗЗ „Рађевина КОП“, од „Продуктне берзе“ добио налог за набавку регресираниог ђубрива. Познаници Милошевић Душан и Вујачић Жика му рекли да има човек који би финансирао набавку тог ђубрива, док Жујовић Србољуба, власника „Србокопа“ није ни знао. Сведок је потписао уговор о купопродаји ђубрива са „Азотаром“ а затим уговор о уступању потраживања са Азотаром и „Србокопом“. Милошевић и Вујачић су му обећали да ће он добити 50-100 тона ђубрива, али ништа није добио.

Сведок **Милош Лазаревић**, директор еколошке задруге „Широковац“, са Жујовић Србољубом договорио да заједно набаве регресирано ђубриво од чега би 50-100 кг припало сведоку. Све папире које је донео Жујовић сведок је потписао и платио трошкове берзе. Ђубриво задрузи није испоручено јер им није требало. Уговор о преузимању дуга којим је сав дуг преузео „Srbokop“ сведок је потписао.

Сведок **Радисав Филиповић**, пријавио се и преко „Продуктне берзе“ добио 1000 тона ђубрива. Жујовић Србољуб понудио да преузме дуг јер ЗЗ „Малина аграр“ није имала финансијских средстава, а ђубриво се већ налазило на лагеру „Србокопа“. Око 200 тона ђубрива је продато и испоручено задругарима и осталим кооперантима, а остатак од око 800 тона уступљен је „Србокопу“. Закључен је уговор о преузимању дуга између ХИП Азотаре, „Србокопа“ и ЗЗ „Малина аграр“, којим је „Србокоп“ преузео целокупни дуг према „Азотари“. Жујовић Србољуб је понудио да се ђубриво набави и преко „Института за крмно биље“, што је сведок прихватио али овога пута ђубриво није узео јер задруга није имала новца па је свих 1000 тона уступио Жујовић Србољубу. Жујовић му је донео да потпише уговор о пословно-техничкој сарадњи између „Института“ и ЗЗ „Малина аграр“, који уговор је сведок потписао, док потписивање уговора о преузимању дуга негира. Сведок Радисав Филиповић је Жујовићу дао

овлашћење да би овај могао да подигне робу. И другим уговором о преузимању дуга „Србокоп“ је преузео цео дуг према „Азотари“. ЗЗ „Малина“ још има неки дуг према „Србокопу“ на име 200 тона ђубрива. Уговоре са коперантима ЗЗ „Малина аграр“ којима је продао ђубриво сведок није закључио.

Сведок **Јасна Раниславић**, директор „Chem со“, ћерка окривљене Вере Исаковић. Не зна ништа везано за промет и туговину ђубривом. Власник фирме је њена мајка, која је овлашћена да руководи, управља и потписује. По наредби Вере Исаковић и у њеном одсуству сведокиња је потписивала документа али се не сећа конкретних уговора ни пословне сарадње везано за регресирано ђубриво. Налогe за плаћање давала је Вера Исаковић, која је исте носила у банку а у њеном одсуству и по њеном налогу то је чинила и сведокиња.

У истражном поступку испитани су и сведоци Ненад Милојевић, Бранко Божанић, Милош Јованов, Стојан Вукотић, Гордана Шекуљица, Млађан Королија, Петер Шинка, Данка Манојловић, Зоран Младеновић, Горан Петровић, Славољуб Ђурић, Небојша Вуковић, Дубравка Чупић, Перица Савић, Радосав Јелић, Верица Недељковић, Видан Недељковић, Славко Стијаковић, Драган Поповић, Љиљана Љубуић, Саша Радивојевић, Зоран Гаћа, Милка Њежић, Драган Радојев, Бранислав Гмизић, Ђорђе Ђурчин, Радосав Илић, Душко Савић, Жарко Анђушић, Светислав Мушикић и Слободан Ђукановић.

Из **налаза и мишљења вештака** економско финансијске струке од 07.15.2013. године са исправком од 09. 05. 2013. године, утврђује се да је по Уредбама за регресирање куповине минералног ђубрива у периоду од 10.07.2009 године до 29.07.2010 године, ХИП „Азотара“ испоручивала купцима регресирана минерална ђубрива, иако нису испуњавали услове за набавку и коришћење средстава по критеријумима Уредби, по ком основу је продајом преко посредника оствариван услов да ХИП „Азотара“ на терет буџета РС изврши наплату надокнаде за регресирано минерално ђубриво иако на то не би имала право, па је по Уредби од 10. 07. 2009. године (НПК ђубрива), обрачуната и наплаћена виша накнада регреса од могуће по критеријима из Уредбе у износу од 295.929.500,00 динара те да су ова средства преко ПКБ за испоручених 26.592,95 тона искористили купци, „Сунце“ ад, за количину од 20.663,75 тона износ регреса од 206.637.500 динара, „Tan trade“ доо, за количину од 2.000 тона, износ регреса од 20.000.000 динара, „Агрофорум“ доо , за количину од 1.000 тона, износ регреса од 10.000.000 динара, „Агросеме инвест“ доо за количину од 209,85 тона износ регреса од 2.098.500 динара, „Chem со“ ДОО за количину од 146,25 тона, износ регреса од 1.462.500 динара, и „ПКБ“ ад за количине испоручене пре измена уредбе у количини од 2.076 тона односно у износу регреса од 20.760.000 динара, као и за испоруке преко „Алексе Шантића“ коме је ђубриво у количини од приближно 3000 тона испоручено пре измена Уредбе, а које је оно даље продавало својим купцима који нису имали праву у износу регреса од 30.000.000,00 динара. Поред тога од укупне вредности које је ХИП „Азотара“ остварила продајом регресираниог минералног ђубрива НПК по Уредби од 10.07.2009 године и измена и допуна исте од 06.11.2009 године у вредности од 794.353.583,67 динара, није наплаћен

укупан износ од 91.995.683,63 динара и то: од предузећа „Сунце“ ад износ од 81.650.063,03 динара, од предузећа „Агро форум“ доо, износ од 6.761.132,64 динара и од предузећа „Агросеме инвест“ доо, износ од 3.584.487,99 динара. Прометом посредством ПКБ, ХИП „Азотара“ је одобрила попуст TAN TRADE доо за испоручених 2.000 тона НПК у вредности од 13.756.480,00 динара на регресирану цену потврђену налозима купца и продавца преко Продуктне берзе на терет ХИП „Азотаре“ као продавца, као и за „Агрофорум“ доо у вредности 6.368.740,00 динара. По Уредби од 17. 12. 2009. године (азотна ђубрива) на исти начин преко посредника Института за крмно биље, извршена је испорука минералних ђубрива у количини од 19.495 тона за купце „Сунце“ ад у количини од 5.593,25 тона, односно у вредности регреса у износу од 27.966.250 динара, „Млиностеп“ доо у количини од 4.675 тона, односно у вредности регреса у износу од 23.375.000 динара, „TERRA BO“ доо у количини од 5.903 тона, односно у вредности регреса у износу од 29.518.500 динара, „Da car euro“ доо у количини од 209,85 тона, односно у вредности регреса у износу од 5.000.000 динара, „Chem со“ доо у количини од 1.000 тона, односно у вредности регреса у износу од 5.000.000 динара, „Citadela“ доо у количини од 1.000 тона, односно у вредности регреса у износу од 5.000.000 динара, директном продајом Института у количини од 173,5 тона односно у вредности регреса у износу од 865.250 динара, односно у свеукупној количини од 19.495 тона и свеукупној вредности од 97.475.000,00 динара, као и преко земљорадничких задруга и других правних лица која су имала право коришћења средстава по уредби и то за купце „Вујадиновић РМВ“ доо у количини од 6.000 тона, односно у вредности регреса у износу од 30.000.000 динара, „Da car euro“ доо у количини од 12.900 тона, односно у вредности регреса у износу од 64.500.000 динара, „Tera bo“ доо у количини од 4.000 тона односно у вредности регреса у износу од 20.000.000 динара, „Србокоп“ доо у количини од 7.000 тона, односно у вредности регреса у износу од 35.000.000 динара, „Tan trade“ доо у количини од 4.000 тона, односно у вредности регреса у износу од 20.000.000 динара, „Chem со“ доо у количини од 500 тона, односно у вредности регреса у износу од 2.500.000 динара, „Млинко амос“ доо у количини од 5.000 тона, односно у вредности регреса у износу од 25.000.000 динара, „Вулин комерц“ доо у количини од 8.575 тона, односно у вредности регреса у износу од 42.875.000 динара, „Агро форум“ доо у количини од 7.000 тона, односно у вредности регреса у износу од 35.000.000 динара, „Агромедија“ доо, у количини од 1.000 тона, односно у вредности регреса од 5.000.000 динара, „Citadela“ доо у количини од 1.980 тона, односно у вредности регреса од 9.900.000 динара. На овај начин је по Уредби од 17. 12. 2009. године за ХИП „Азотару“, исплаћена накнада разлике у цени у вишем износу од онога што је било могуће по критеријумима из Уредбе од укупно 387.250.000,00 динара, или 74,44 %, за испоручених 77.450 тона, при том по оствареној продаји регресираног минералног ђубрива по наведеној уредби у укупној вредности од 1.233.768.406,40 динара, није наплаћено укупно главног дуга и камате 557.473.262,10 динара и то од: „Вујадиновић РМВ“ доо износ од 105.537.938,30 динара, „Da car euro“ доо износ од 62.487.325,48 динара, „Tera bo“ доо износ од 5.991.345,00 динара, „Србокоп“ доо износ од 29.558.432,60 динара, „Tan trade“ доо износ од 14.418.000,00 динара, „Млинко амос“ доо износ од 29.015.000,00 динара, „Вулин комерц“ за невраћене позајмице износ од

147.917.029,25 динара, „Агро форум“ доо износ од 92.431.614,82 динара, „Агромедија“ доо износ од 16.310.993,62 динара и „Citadela“ доо износ од 53.805.643,03 динара. У односу на промет који је обављен по Уредби од 17. 12. 2009. године предузеће ХИП „Азотара“ је преко директних купаца (земљорадничких задруга и правних лица која су могла бити корисници средстава по Уредби), преузимаоцима дуга и солидарним дужницима, одобрило попуст у износу од 2.182,00 динара/тони у укупној вредности од 170.253.720,00 динара за испоручених 77.955.00 тона регресираних азотних ђубрива, на регресирани цену потврђену налозима купца и продавца преко Продуктне берзе Нови Сад по Уредби од 10.07.2009 године, а на терет ХИП „Азотаре“ као продавца. По Уредби од 29. 07. 2010. године (НПК ђубриво), по основу промета оствареног преко посредника Института за крмно биље, у количини од 19.935 тона, за ХИП „Азотару“ је извршена наплата вишег износа накнаде по основу разлике у цени од могућих по критеријумима предвиђеним уредбом у износу од 199.350.000 динара, од чега за „Инвеј“ ад за количину од 18.500 тона односно у вредности регреса у износу од 185.000.000 динара, „Србокоп“ доо за количину од 1.000 тона, односно у вредности регреса у износу од 10.000.000 динара и по основу директне продаје Института другим купцима за количину од 435 тона, односно у вредности регреса у износу од 4.350.000 динара. Такође, по овој Уредби је за ХИП „Азотару“ извршена наплата надокнаде и по основу промета обављеног путем других посредника и то за „ТЕРА ВО“ доо за количину од 4.500 тона, односно у вредности регреса у износу од 45.000.000 динара, „ТАН ТРАДЕ“ доо за количину од 2.000 тона, односно у вредности регреса од 20.000.000 динара, „Млинко амос“ доо за количину од 2.976,3 тона, односно у вредности регреса од 29.763.000 динара, „Chem со“ доо за количину од 1.000 тона, односно у вредности регреса од 10.000.000 динара. На основу овако обављеног промета по наведеној Уредби за испоручених 31.411,30 тона, ХИП „Азотара“ је извршила наплату средстава за регресирање надокнаде разлике у цени од 10.000 динара/тони, на које по критеријума Уредбе не би имала право односно у укупном износу од 314.113.000,00 динара, што је представљало 46,19% укупно оствареног промета. Од укупне вредности од 892.630.085,00 динара, минералних ђубрива остварене продајом регресираних НПК минералних ђубрива, није наплаћен износ од 198.469.349,85 динара и то од: предузећа „Тера во“ доо износ од 70.900.000,00 динара и од предузећа „Србокоп“, 29.584.909,64 динара, као и од других купаца. По све три наведене Уредбе за регресирање минералних ђубрива, ХИП „Азотара“ је у периоду од 31.12.2009 године до 12.11.2010 године испоставила укупно 13 књижних задужења у укупној вредности од 1.500.340.000,00 динара Министарству пољопривреде, шумарства и водопривреде, чиме је фактурисала надокнаду разлике у цени од 10.000 динара/тони за испоручених 98.010 тона регресираних минералних ђубрива НПК по Уредбама од 10.07.2009 и 29.07.2010 године и 5.000 динара/тони за испоручених 104.048 тона регресираних азотних минералних ђубрива по уредби од 17.12.2009 године. Фактурисани износ надокнаде од 1.500.340.000,00 динара Министарство пољопривреде, шумарства и водопривреде је преко Управе за аграрна плаћања уплатило у корист текућег рачуна ХИП „Азотара“ у периоду 31.12.2009 године до 10.08.2011 године. Од укупно фактурисаног износа

надокнаде од 1.500.340.000,00 динара ХИП „Азотара“ је на начин наведен у овом налазу и мишљењу, супротно одредбама свих Уредби, продавала купцима наведеним у тачкама 26.1 до 26.3 овога мишљења регресирано минерално ђубриво у количини од 61.004,25 тона НПК (62,24% укупно испоручених количина овог ђубрива) и 77.450 тона регресираних азотних минералних ђубрива (74,44 % укупно испоручених количина овог ђубрива), а који купци нису могли, у складу са Уредбама, користити средстава за регресирање минералних ђубрива у укупној вредности од 997.292.500,00 динара, или 66,47% од укупне вредности фактурисане надокнаде за разлику у цени. Вештак је у свом налазу и мишљењу, навео и да је по основу промета који је извршен са ПКБ и „Алекса Шантић“, у количинама за њихове потребе а пре измена Уредбе од 10. 7. 2009. године, за ХИП „Азотару“ извршена исплата накнаде по основу разлике у цени у висини регреса, иако за то нису постојали услови, с обзиром да је ретроактивно и за ове количине достављен налог продуктној берзи, иако је промет већ био обављен. Такође, вештак је у свом налазу и мишљењу, а по основу документације која се налази у списима предмета разматрао и промет који је обављен и са привредним друштвима „Алмекс“ и „Панклас“. Из налаза и мишљења даље произилази и да је по основу пословних односа ХИП „Азотара“ и „СЕС месон“, дана 27.08.2009 године закључен Уговор о пословно-техничкој сарадњи, којим је ХИП „Азотара“ као наручилац захтевала да „СЕС месон“ као консултант изврши, између осталог, услуге припремних активности и вођење преговора са представницима Министарства пољопривреде у циљу реализације понуде за испоруку регресираног ђубрива за јесењу сетву 2009 године, као и припреме организације и спровођења продаје минералног ђубрива на „Продуктној берзи“ Нови Сад, за уговорену вредност накнаде у висини од 6.000.000,00 динара без ПДВ, а на име ангажовања у реализацији предмета овог уговора, а која ће се платити по окончању уговорних активности, односно предаје докумената наведених у уговору. Вештак је у свом налазу и мишљењу даљеконстатовао да осим дописа који је ХИП „Азотара“ односно осумњичени Михаило Грујић, дана 28.10.2009 године доставила предузећу „СЕС месон“ насловљеног за Звонка Никезића, а чији је предмет био: „уредба 30.000 т. НПК ђубрива“, нема документације из које би се могло закључити да су уговорене активности реализоване. Наведеним дописом ХИП „Азотаре“, потписаним од заменика директора Грујић Михаила, обавештава се Звонко Никезић о току и динамици реализације испорука регресираног минералног ђубрива предузећу „Алекса Шантић“ и ПКБ по уговору од 06.08.2009 године. Дописом је захтевано да Звонко Никезић провери у Министарству, да ли „Алекса Шантић“ и „ПКБ“ треба да букирају извршене количине робе“. Допис исте садржине потписан од стране Михаила Грујића, истог дана ХИП Азотара је доставила и Министарству пољопривреде, шумарства и водопривреде, за министра Сашу Драгина. Вештак, је даље у свом налазу навео да осими наведеног дописа од 28.10.2009 године, у списима предмета нема доказа да су документи из члана 3. Уговора о пословно техничкој сарадњи у писаном облику достављени наручиоцу ХИП „Азотари“, о чему се и представник Азотаре изјашњавао у свом допису који се налази у списима предмета. „СЕС месон“ је дана 02.12.2009 фактурисао ХИП „Азотари“ износ од 7.080.000,00 динара са 18% ПДВ, за реализацију Уговора о пословно-техничкој сарадњи а рачун је плаћен 08.12.2009 године са текућег рачуна ХИП

„Азотаре“ код Банке Интеса по изводу број 73. Из налаза и мишљења вештака се утврђује и да је предузеће „Сунце“ ад је по основу два Уговора о размени са ХИП „Азотаром“ од 24.11.2009 године извршило размену регресираниог минералног ђубрива НПК 12:52:0 у количини од 8.663,75 тона и вредности по регресираним ценама од 223.213.013,60 динара, за 10.318,53 тона карбамида 46%N. Овим уговором је финансијски мање уговорена вредност размене од 85.748.685,89 динара са ПДВ, која потиче од износа мање утврђене вредности размене у односу на стварне цене из ценовника ХИП „Азотаре“ нерегресираног минералног ђубрива карбамида 46%N и регресираниог НПК 12:52:0. На основу утврђеног мањег промета размене условљено је међусобно фактурисање мањег промета по рачунима од 31.12.2009 године при чему су на мањи промет од 79.236.931,94 динара без ПДВ и ХИП „Азотара“ и „Сунце“ ад обрачунали мању пореску обавезу или пореско ослобађање за порески период децембар 2009 у износу од по 6.351.754,55 динара. По мишљењу вештака ова размена није могла имати никакав утицај на смањење укупне вредности преузетих обавеза предузећа „Сунце“ ад од предузећа ПКБ, које су за 20.663,75 тона НПК по регресираним ценама износиле 539.080.196,63 динара са ПДВ, мада је по наведеним уговорима преузети дуг предузећа „Сунце“ био умањен за 81.650.063,03 динара. Преузети дуг по уговорима о преузимању дуга од 04.12.2012 године и од 22.12.2012 године износио је укупно 457.430.130,60 динара. Вредност испорученог регресираниог минералног ђубрива по испостављеним рачунима предузећа ХИП „Азотаре“ предузећу „Сунце“, преко ПКБ, за 12.000 тона НПК 15:15:15 и 8.663,75 тона НПК 12:52:0 (замене за 10.310,92 тона карбамид 46% N), износила је 539.080.196,00 динара са ПДВ. Преузета мања обавеза од стварног дуга по основу размене, је уговором о преузимању дуга без основа умањена обавеза предузећа „Сунце“, на терет предузећа ХИП „Азотара“, за које умањење обавеза нема документације која би га оправдала. Укупан износ преузетог дуга у износу од 457.430.130,60 динара по основу есконта меница предузећа „Сунца“, плаћен је на основу протокола о регулисању плаћања закљученим 23. 11. 2009. године, о преузетим обавезама у износу од 363.035.520,00 динара, а као средство обезбеђења плаћања укупне количине ђубрива по власничком листу предате су валутиране менице. П Преузети дуг по наведеном Уговору и Протоколу у износу од 363.035.520,00 динара, стварно је био мањи од вредности испорученог минералног ђубрива (12.000 тона НПК 15:15:15 и 5.000 тона НПК 12:52:0) за 81.650.063,03 динара, односно износио је 444.884.450,00 динара, па из наведених разлога неплаћени дуг „Сунца“ износи 81.650.063,03 динара, као разлика између стварне вредности фактурисаних и испоручених минералних ђубрива и преузетог дуга. Набављено минерално ђубриво, део НПК15:15:15 од 6.042 тоне и карбамид 46% N од 10.310,92 тоне по регресираним ценама, предузеће „Сунце“ продавало је другим купцима по основу Уговора о натуралној размени минералног ђубрива, за меркантилну соју и сунцокрет, по којима је на основу разлике у набавној и продајној вредности разлике у набавној и продајној вредности регресираниог минералног ђубрива у корист „Сунце“ при наведеној размени, износила је са ПДВ 66.104.739,91 динара. Такође из налаза и мишљења вештака утврђује се да је у корист Института за крмно биље, уплаћена вредност бесповратних донација наплаћена од солидарних дужника и

преузимаоца дуга по Уговорима о донаторству износила 10.197.792,00 динара, што је представљало просечно 3,65% од вредности уговора о преузимању дуга. На основу налаза и мишљења вештака произилази да је ХИП „Азотара“ у периоду од 01.03.2010 до 01.09.2011 године фактурисала и отпремила за четири наведена купца укупно 83.125,99 тона нерегресираног минералног ђубрива у укупно фактурисаној вредности од 2.038.110.020,48 динара. Према стању неплаћених потраживања исказаних у књиговодственој евиденцији ХИП „Азотаре“, за основни дуг и приписане камате, од ових правних лица постоји потраживање у укупном износу од 2.235.070.939,82 динара. Дуговања појединачно по купцима су за „Вујадиновић РМВ“ и „Сектор 120“ износ од 265.098.190,75 динара и „Агро форум“ износ од 29.808.000,00 динара.

Анализом списка и документације, утврђује се следеће:

На основу Одлуке Народне Скупштине РС о избору Владе (Службени гласник РС број 66/2008) утврђује се да је окривљени **Саша Драгин** је у периоду од 2008. године до 14. 03. 2011 године обављао дужност Министра пољопривреде, шумарства и водопривреде у Влади Републике Србије и да му је функција министра престала Одлуком Народне Скупштине Републике Србије о избору чланова Владе од 14. 03. 2011. године (Службени гласник РС број број 17/11).

На основу извода регистрационих списка Агенције за привредне регистре утврђује се да је ХИП „Азотара“ регистрована за производњу вештачких ђубрива и азотних једињења и да је код Агенције за привредне регистре уписана под бројем БД16546. Након раскида уговора о приватизацији 09. 01.2009. године, капитал овог предузећа је пренет Акцијском фонду.

На основу члана 41д Закона о приватизацијим, Акцијски фонд је окривљеног **Радосава Вујачића**, дана 16. 03. 2009. године именовано за привременог заступника капитала (одлука Акцијског фонда о именовању привременог заступника капитала ХИП „Азотаре“ у реструктурирању од 16.03.2009. године). Као правни следбеник Акцијског фонда, Агенција за приватизацију је потврдила ХИП „Азотара“ у реструктурирању (одлука Агенције за приватизацију Р Србије о именовању привременог заступника капитала ХИП „Азотаре“ у реструктурирању од 29.07.2010.). Чланом 41-д Закона о приватизацији прописано је да „Даном раскида уговора о продаји капитала, односно имовине, престају сва власничка и управљачка права куца, а Акцијски фонд **именује привремено заступника капитала, ради управљања** субјектом приватизације до продаје капитала субјекта приватизације“. Права и овлашћење заступника привременог капитала регулисана су одредбама чланова 41-д до 41-е Закона о приватизацији.

Дана 29. 07. 2009. године Влада РС, је на основу информације о потреби покретања поступка реструктурирања ХИП „Азотара“ донела закључак којим је информација прихваћена. Па је дана 03. 08. 2009. године донета одлука о покретању поступка реструктурирања ХИП „Азотара“.

Дана 06. 03. 2009 године Скупштина Друштва ХИП „Азотара“ донела је Одлуку о именовану чланова Управног одбора број 4/09 и Уговор о организовању друштва, по коме на основу члана 37 став 3 друштво заступа председник управног одбора са неограниченим овлашћењима. Одлуком Управног одбора број 2/09 од 06. 03. 2009. године Радосав Вујачић је изабран за председника Управног одбора. Одлуком управног одбора од 14.08. 2009. године председнику Управног одбора је дата сагласност да може закључити уговоре чија је вредност већа од 5.000 евра, са обавезом да сваких 15 дана доставља управном одбору закључене уговоре са пратећом документацијом.

Дана 05.08.2009. на основу чл. 33 Закона о раду, окривљени Радосав Вујачић, као председник Управног одбора ХИП „Азотаре“ у реструктурирању Панчево, закључио је уговор о раду са окривљеним **Грујић Михаилом**, на пословима заменика директора, које је активно обављао све до 11. 10. 2010. године, а од 22. 03. 2012. године обавља послове руководиоца правне службе по Анексу уговора о раду.

На основу члана 19. Одлуке о оснивању Центар за економске студије „ЦЕС Мецон“ доо Београд, окривљени **Никезић Звонимир** је заступник предузећа као оснивач предузећа по Уговору о продаји и преносу удела у Центру за економске студије „Ces Meccon“ доо од 19. 12. 2008. године и решења АПР БД 88611/2012 од 16. 07. 2012. године.

На основу одлуке Управног одбора „ПКБ“ од 21. 11. 2007. године именовану за генералног директора Пољопривредне корпорације „Београд“ и одлуке Управног одбора од 17. 06. 2011 године, окривљени **Милан Вељовић** је у периоду од 21. 11. 2007. године до 17. 06. 2011. године обављао функцију директора овог привредног друштва.

На основу одлука управног одбора „Алекса Шантић“ а.д. од 07.04.2009. окривљени **Арсеније Катанића** је обављао функцију генералног директора овог друштва до 30.12.2009.године. (решење АПР БД 2006/2010 од 14. 01. 2010. године)

Окривљени **Драги Лазаревић** је у периоду од 01. 03. 2004 године до 14. 04. 2011. године обављао функцију директора „Института за крмна биља“ на основу одлука о постављењу односно разрешењу. (Решење Института број 152/2004 од 01. 03. 2004. године, Решење Владе РС 24 број 119-2953/2011 од 14. априла 2011. године.)

Окривљена **Емина Чобански** је директор предузећа «Сунце» а.д. из Сомбора, како произилази из Решење АПР БД 141515/2007 од 07.11.2007. године о промени директора и заступника АД «Сунце» којим је уписана Емина Чобански.

Окривљена **Верица Спасић** је уписана у регистар привредних субјеката Агенција за привредне регистре дана 13.10.2010. као члан Управног одбора и као генерални директор предузећа «Инвеј» а.д. из Земуна, коју функцију је

обављала до септембра 2011. Иначе, она је од 01.07.2009. до 13.10.2010. обављала послове заменика директора овог предузећа. (решење АПР БД 119014/2011 од 23.09.2011. године о промени-брисању заступника Верице Спасић за «Инвеј» а.д. Земун; решење АПР БД 11474/2010 од 13.10.2010. године о промени заступника АД «Инвеј» којим се уписује Верица Спасић)

Окривљени **Куљић Љубомир** је власник и директор привредног друштва „Млиностеп доо, што се утврђује из решења Агенције за привредне регистре предузећа „Млиностеп“ д.о.о. Нови Сад БД 11267-2005 од 09.05.2005. године.

Окривљени **Стојковић Борислав** је директор предузећа „Терра Во“ д.о.о. Врбас што се утврђује из решење о регистрацији предузећа „Терра Во“ број БД 153400 од 09.10.2009. са картоном депонованих потписа лица овлашћених за располагање средствима и картоном оверених потписа лица овлашћених за заступање .

Окривљени **Вељко Радојевић** је у периоду од 15. 10. 2010. године до 12. 03. 2012. године обављао послове заменика директора у ХИП „Азотара“ како произилази из уговор о раду бр. ИД-6000/2407 к-10 од 28.10.2010.године, и Анекс ИД-бр. 6000/409 к-12 истог уговора од 12.03.2012.године.

Окривљени **Петровић Драган** је оснивач и директор, и заступник привредног друштва „Млинко амос“ доо што се утврђује из решења АПР БД 123176/2006 од 14. 07. 2006. године и БД 14588/2006 од 26. 09. 2006. године).

Окривљени **Вулин Драган** је оснивач и директор привредног друштва „Вулин комерц“ доо како се утврђује из решења Агенције за привредне регистре број БД 45449/2005 од 15.07.2005.

Окривљени **Марковић Гордан** је заступник и директор привредног друштва Цитадела доо што се утврђује из решења АПРа број БД 105948/2010 (страна 5439).

Окривљени **Митић Драган** је директор и заступник привредног друштва Агрофорум што се утврђује из решење АПРа број БД 115052/2008 и БД 129480/2010 и уговора закљученог дана 01. 01. 2010. године, између предузећа „Агро Форум“ д.о.о. и „Агро Медиа“ д.о.о. о давању овлашћења Митић Драгану.

Окривљени **Драган Танасковић** је оснивач, директор и заступник привредног друштва „Тан траде“ доо што се утврђује из решења АПР број БД 9869/2005 од 11.04.2005.године.

Окривљени **Србољуб Жујовић** је оснивач директор и заступник привредног друштва „Србокоп“ доо, што се утврђује из решења АПР-а за ДОО „Србокоп“ број БД 72682/2005 од 15.07.2005. године.

Окривљени **Алекса Обрадовић** је оснивач и заступник привредног друштва „Да цар еуро“ што се утврђује из решења АПРа број БД 123549/2008 и БД 105349/2010, картона Картон депонованих потписа код Банца Интеса за предузеће «Да цар еуро» и картон оверених потписа лица овлашћених за заступање предузећа «Да цар еуро» у којем је окривљени Обрадовић Алекса уписан као једно од овлашћених лица.

Окривљени **Игор Сабо** је директор и заступник привредног друштва „Агросеме инвест“ доо што се утврђује из решења АПР број БД 254660/2006 од 03. 01. 2007 године и БД1003/2011 од 11. 01 2011. године.

Окривљена **Вера Исаковић** је одговорно лице за привредно друштво «Цхем цо» доо, на основу картона депонованих потписа и сопственог признања да је она од стране своје ћерке која је директор овлашћена за заступање и управљање привредним друштвом (оверени картон депо потписа).

Из анализе писмене документације утврђује се да је као ресорни министар окривљени Саша Драгин, током јула 2009. године, а по прибављеним мишљењима Министарства правде, Министарства финансија, Републичког секретаријата за законодавство, дана 06. 07. 2009. године Генералном секретаријату Владе РС доставио Предлог Уредбе о условима и начину коришћења средстава за регресирање минералних ђубрива за јесењу сетву 2009.године, ради разматрања и усвајања на првој наредној седници Владе. Дана 09.07.2009. Влада РС донела је **Уредбу о условима и начину коришћења средстава за регресирање минералних ђубрива за јесењу сетву 2009. године.** Предмет ове уредбе јесу минерална ђубрива у укупној количини од 100.000 тона неопходна за јесењу сетву, подразумевајући притом НПК, ПК, НП, ПК вештачка ђубрива. Уредбом је такође предвиђено да износ одобрених средстава за регресирање минералних ђубрива износи 10.000 динара по тони купљеног минералног ђубрива, а према члану 2 Уредбе право на коришћење ових средстава може се остварити ако се минерална ђубрива продају и купују на Продуктној берзи. Право куповине имале су земљорадничке задруге и физичка лица – носиоци пољопривредних газдинстава уписани у регистар ПГ и ако имају измирене све обавезе према држави. Минерално ђубриво ће се продавати и куповати у времену од 01. 08. 2009. године од 01.10.2009. године, по цени која не може бити већа од цене произвођача на дана 26. јуна 2009. године.

У време објављивања ове уредбе и њеног доношења ХИП „Азотара“ нема залиха робе, нити производи, а што се утврђује из књиговодствених евиденцијаа о количинама робе и залиха ХИП „Азотаре“ као и исказа окривљених Вујачића, Грујића, Никезића и сведока радника ХИП „Азотаре, а да је у складу са одлуком о реструктурирању донетом 03. 08. 2009. године, тек у августу 2009. године покренута производња. Пре него што је Азотара произвела ђубриво она је конкурисала по позиву из јавног огласа Министарства пољопривреде од 13. 07. 2009. године достављајући понуду министарству за продају 50.000 тона минералног ђубрива НПК 15:15:15. Ова понуда је

прихваћена и са Министарством пољопривред, шумарства и водопривреде је дана 21. 07. 2009. године, закључен Уговор о условима и начину продаје и испоруке регресираниог минералног ђубрива за потребе ејсење сетве 2009. године број 404/02/103/3/2009-09, који су потписали министар Саша Драгин и Тања Јованић по овлашћењу РАдосава Вујачића у име ХИП „Азотаре“. Уговором су дефинисани услови продаје и обавезе Министарства и понуђача ХИП „Азотаре“ и прихваћена понуђена количина од 50.000 тона.

Из одбрана окривљених Вујачића, Грујића Никезића и Драгина се утврђује да је у овом периоду по закључењу уговора закључено, да ХИП „Азотара“ нема услова, да у равноправној конкуренцији са осталим понуђачима, у року из уредбе од 01. 08. до 31. 10.2009. године, преко Продуктне берзе оствари продају количина са којима је конкурисала и на које је закључен уговор. Те је дописом ХИП „Азотаре“ захтева промена битног елемента уговора и измена угоорених количина са 50.000 тона на 30.000 тона, која је прихваћена, те је дана 30. 07. 2009. године, закључен АНЕКС 1 Уговора, број 404/02/103/3/2009-09.

Одмах по закључењу уговора односно анекса уговора, а како произилази из одбрана окривљених Никезића, Драгина, Вељовића и Катанића, одржан је састанак у Министарству и то 30. 07. 2009. године. На овом састанку како произилази из одбрана окривљених Вељовића и Катанића, је на њих извршен утицај од стране окривљених Никезића и Драгина и датим препорукама наложено да ђубриво купују од ХИП „Азотаре“, како би на тај начин помогли њеном оживљавању. На овом састанку је дата препорука да ПКБ и „Алекса Шантић“ буду посредници у промету регресираних минералних ђубрива за купце које ХИП „Азотара“ сама пронађе, а за количине које не буду искоришћене од ПКБ и „АШ“. У складу са већ измењеним односно анексираним Уговором, наложено је да ПКБ преко продуктне берзе преузме 27000 тона а „АШ“ преузме 3000 тона, а да ће се у међувремену донети и измена Уредбе којом ће се круг лица, корисника средстава проширити тако да то могу да буду управо ПКБ и „АШ“. Поводом реализације циљева овог састанка одржани су са истим актерима састанци у „Цес мекону“, са окривљеним Никезићем, као консултантом ХИП „Азотаре“ на којима је како произилази из исказа сведока Лепосаве Жтомић и Јованке Драгић, разговарано о потребним дормулацијама, када им је уручен и нацрт Уговор ао продаји који би био закључен са ХИП „Азотаром. Реализујући циљева овог састанка, окривљени Вељовић и Катанић су са ХИП „Азотаром“ дана 31. 07. 2009. године и 06.08. 2009. године закључили уговоре о продаји ђубрива, којима је предвиђено да се продаја врши „у складу са Уредбом од 10. 07. 2009. године и будућим актима владе РС који буду донети везано за ову Уредбу, као и за пролећну сетву 2010. године“. На основу ових уговора је са почетком производње ХИП „Азотара“, и произведеним првим количинама, односно од 02. 09 и 11. 09. 2009. године започето са испорукама ђубрива за ПКБ и АШ, заправо пре испуњења услова и могућности за трговину регресираним минералним ђубривима, односно пре доношења измена уредбе. Из садржине уговора закљученог са ПКБ-ом од 06. 08. 2009. године се види да је њим дефинисана количина која заправо представља стварне потребе ПКБ од

2.440 тона, са предвиђеном динамиком испоруке од 15. 08. до 30. 09. 2009. године, и како је у члану 2 уговора прецизирано под условима из Уредбе 7/2009 и аката Владе о коришћењу средстава за регресирање минералних ђубрива који буду донети и који се буду односили на јесењу сетву 2009 године и пролећну сетву 2010 године. Управо овом уговорном одредбом уговорне стране су знајући да се уговор односи на регресирано ђубриво, а да уредба такав уговорни однос не дозвољава, указали и на жељу учесника да овим уговорима покажу добру намеру за испуњење прихваћених обавеза и остварење циљева састанка у Министарству, до доношења измене уредбе којом би се овакав промет омогућио и конвалидирао. Уговор о продаји у конкретној ситуацији је прикривао незаконито поступање учесника у промету, супротно Уредби, по којој је са Министарством ХИП „Азотара“ не испуњавајући фактички услове јавног позива, закључила уговор о испоруци регресираног минералног ђубрива. Наведена одредба уговора је предвиђала, најављивала доношење измене уредбе, онако како је на састанку и договорено, чиме су се симулирали услови промета по Уредби, јер је уговором иако за то нису постојали услови предвиђано да се промет одређених врста ђубрива обави по регресираним ценама у време када ПКБ још увек није могао бити корисник регресираног минералног ђубрива. У реализацији овог уговора ХИП „Азотара“ је по регресираним ценама испоручила ПКБ, пре измена уредбе количину од 2.076 тона, а након 06.11. 2009. количину од 362 тоне. Пре састанка у Министарству а како произилази из писмене документације ПКБ је имао расписан јавни тендер за набавку минералних ђубрива и како произилази из одбране окривљеног Вељовића и исказа сведока Зорана Гојковића, постојао је поводом те набавке пословни однос и договор са „МК комерцом“, за испоруку 1500 тона ђубрива МАП и 500 тона КЦЛ, али је након пристанка окривљеног Вељовића, да се ђубриво набавља од ХИП „Азотара“, уговор закључен само за количину од 400 тона, како би се превазишао проблем док ХИП „Азотара“ не отпочне са производњом. У односу на уговор о продаји са „АШ“, који је закључен 31.07.2009. године, а којим су дефинисане укупне договорене количине од 3.000 тона испорука је започела 02. 09. 2009. године и највећи део ђубрива је био испоручен до доношења измена Уредбе. Овај уговор је потписан од стране окривљеног Вујачића, оригиналним потписом и свакако, је супротно наводима своје одбране био упознат са његовом садржином као и са начином договореног прометовања минералних ђубрива преко посредника, јер је управо он са окривљеним Никезићем, као стручним консултантом, обављао разговоре и преговарао око начина на који би се најлакше превазишао проблем недостатка тржишта ХИП „Азотаре“ и његовог освајања после дужег периода непроизводње у ХИП „Азотари“. Такође, према успостављеним процедурама сачињавања и потписивања уговора, будући да је окривљени Вујачић, једини био овлашћено лице за потписивање уговора, а да се његов факсимил није могао по казивању сведока из ХИП „Азотаре“ и окривљеног Грујића и Вељовића, употребити без његовог знања, окривљени Вујачић је морао бити упознат са конкретним уговорима који су преко посредника закључивани као са крајњим купцима односно корисницима минералних ђубрива. Како из одбрана окривљених Вујачића и Грујића, даље произилази, руководство ХИП „Азотаре“ а ни постојеће стручне службе у то време нису имале искуства и сазнања везана

за промет регресираним ђубривима, па је ангажована консултантска кућа, односно Звонимир Никезић, за стручну помоћ око реализације понуде Министарству за испоруку минералних ђубрива по регресираним ценама.

Према уговору о пословнотехничкој сарадњи, који је закључен 27. 08. 2009. године, „Цес мекон“ односно Звонимир Никезић, је ангажован како се утврђује из одредбе члана 3. уговора, на „припремним активностима и вођењу преговора са представницима Министарства пољопривреде у циљу припреме и реализације понуде за испоруку регресираних ђубрива за јесењу сетву 2009 године, припрему организацију и спровођење продаје ђубрива на „Продуктној берзи“ Нови Сад“, уз уговорену накнаду у износу од 6.000.000,00 динара а на име ангажовања у реализацији предмета овог уговора, и то у року од 7 дана од дана окончања уговорних активности. Управо, је након реализације продаје на продуктној берзи, и обављеног промета преко „ПКБ“ и „Аалексе Шантић“ а.д. када су и формално испуњени услови за наплату регреса од Министарства, и када су закључени уговори о продаји и перузимању дуга крајњих корисника од ПКБ, дана 08. 12. 2009. године ЦЕС мекон доставио рачун-профактуру, којим је захтевана наплата извршене услуге. Да је „Цес мекон“ обављао стварно и ове послове, произилази из дописа који је ХИП „Азотара“ односно окривљени Михаило Грујић, упутио „Цес мекону“, односно окривљеном Никезићу, дана 28. 10. 2009. године. Из овог дописа се утврђује да се односио на „уредбу 30.000 тона НПК ђубрива“, и да је у њему опредељена спецификација врста и типова двојно и тројно мешаних НПК ђубрива, коју је ХИП „Азотара“ до тада испоручила ПКБ и „АШ“, као и о преосталим количинама, које још нису продате, али су намењене за продају преко ПКБ „за удружења“. Овим дописом се од окривљеног Никезића, захтева да у Министарству провери да ли је потребно да ПКБ и „АШ“ букирају на „Продуктној берзи“ већ преузете количине, чиме се фактички захтева извршење уговорних обавеза по уговору о пословнотехничкој сарадњи. Из дописа даље произилази да је окривљени Никезић, дописом обаештен и информисан о томе, које количине су до тада преузела привредна друштва „ПКБ“ и „АШ“, у ситуацији када још увек нису могла бити корисници регресираних минералних ђубрива. Окривљени Никезић, за овај допис наводи да га је видео, да је у вези садржине дописа телефоном разговарао са окривљеним Грујићем, и упутио га да такав допис уколико жели, пошто га он не разуме, упути директно министру Драгину. Везано за извршење обавеза предвиђених уговором осим наведеног уговора, дописа и рачуна ЦЕС мекона, по изјашњењу ХИП „Азотаре“ не постоје други документи, који указују да је ова обавеза из уговора извршена. Да је количина од 30.000 тона била једина могућа за реализацију, с обзиром да ХИП „Азотара“ до септембра 2009. године није реализовала производњу, произилази и утврђује се на основу књиговодствене документације ХИП „Азотара“ о реализованој производњи у периоду до краја децембра 2009. године, у количини од 34. 000 тона, као и планова производње и „cash flow“ пројекција које је окривљени Звонимир Никезић, као стручни консултант, радио у вези пројеката покретања производње и њене реализације а који су садржани у резимеу програма реструктурирања. Овај резиме програма, је по изјави окривљеног Никезића, био једини документ који је био и основа за излагање на састанку који је пре доношења Уредбе из јула 2009. године одржан

у резиденцији председника РС почетком јула 2009. године, на ком су донете начелне одлуке о потреби покретања производње.

Окривљени Саша Драгин, је на основу постигнутих договора на састанку од 30. 07. 2009. године, и по покретању производње ХИП „Азотара“ августа 2009. године, 08. 09. 2009. године, у складу са законском процедуром за доношење Уредби, а пошто су стручне службе Министарства, поступајући по његовим упутствима сачиниле предлог измена Уредбе од 9. 7. 2009. године, надлежним министарствима правде, финансија, економије и регионалног развоја и Републичком секретаријату за законодавство доставио текст измена уредбе ради давања мишљења. По добијеним позитивним мишљењима, Предлог Уредбе о изменама и допунама уредбе о условима и начину коришћења средстава за регресирање минералних ђубрива за јесењу сетву 2009 године, дана 02. 10. 2009. године доставио Генералном секретаријату Владе, који је заведен дана 02. 11. 2009. године ради разматрања и усвајања на седници Владе РС. У складу са постигнутим договорима, да се набавка регресираниог ђубрива дозволи и за одређени круг правних лица у које би спадали „ПКБ“ и „АШ“, чланом 2. измена уредбе је предложено да корисници средстава из уредбе могу бити и привредна друштва, Републичка дирекција за робне резерве и Дирекција за робне резерве АП Војводина. Привредна друштва требала су да испуњавају услове да су код АПР регистровале делатност пољопривредне производње као претежну делатност и ако у свом капиталу имају удео државне својине. Предлогом измена уредбе проширен, повећана је и количина ђубрива која ће се регресирати са 100.000 на 130.000 тона, управо за количину која је анексом уговора од 30. 07. 2009. године, предвиђена за промет ХИП „Азотаре“. Такође је продужен и рок продаје преко Продуктне берзе уместо до 1. октобра 2009 године до 20. новембра 2009. године. Како из стенограмских белешки са седнице Владе одржане 05. 11. 2009. године, произилази, достављени предлог измене и допуне Уредбе, је без посебне дискусије о истој, једногласно усвојен, па је Уредба о измени и допуни Уредбе објављена у „Службеном Гласнику РС“ бр.91/2009 од 06.11.2009 године. Тек након објављивања измена уредбе, Министарство пољопривреде је продуктну берзу обавестило о испуњености услова и закљученом уговору са ХИП „Азотаром“, ради обављања промета. Наиме, дана 09.11.2009. „Продуктној берзи“ је достављено обавештење Министарства пољопривреде, шумарства и водопривреде да се може прихватити понуда за продају регресираниог минералног ђубрива од стране ХИП „Азотаре“, с обзиром да је Министарство закључило уговор са ХИП Азотаром у реструктурирању дана 21.07.2009. Ово обавештење министарства је достављено „Продуктној берзи“ два месеца након што је започета испорука – продаја регресираниог минералног ђубрива. Иако је уговорна обавеза Министарства била да се уговор одмах по испуњењу услова достави продуктној берзи како би промет преко продуктне берзе био обављен, то није учињено све до момента измена Уредбе, којом су створени договорени услови на састанку од 30. 07. 2009. године, да „ПКБ“ и „АШ“, буду корисници средстава по Уредби, и да ХИП „Азотара“, произведе бар приближне количине, онима које би биле довољне за испуњење обавеза по Уговору од 30. 07. 2009. године (30.000 тона), а да би се промет могао обавити.

Дакле, иако је процедура која је била прописана основном уредбом, у потпуности била завршена, по изменама и допунама уредбе није расписиван нови јавни позив већ је само уговор ХИП „Азотаре“ који је закључен по основној уредби, а који раније није био достављен продуктној берзи, иако је то била обавеза Министарства, сада достављен продуктној берзи, како би се унапред договорени промет за ХИП „Азотару“ обавио, а тиме она стекла услове да изврши наплату регреса у укупном износу од 300.000.000,00 динара. По изјави сведока Руже Трипић елементи за измену Уредбе добијени су на основу усмених упутстава и израђени по инструкцијама и у консултацији са претпостављенима, према хијерархијском ланцу Министарства.

После измена уредбе, ХИП „Азотара“ је дана 10. и 12. 11. 2009. године „Продуктној берзи“ доставила налоге за продају 30.000 тона ђубрива различитих формулација, иако се уговор односио само на НПК 15:15:15, а ове налоге је потписао осумњичени Радосав Вујачић. На основу датих налога „Продуктна берза“ је потврдила купопродају и сачинила 9 потврда куповина/фактуре, са којима је финансијски задужила предузеће „Пољопривредна корпорација Београд“. Из књиговодствене документације „ПКБ“ утврђено је да је обавезе на име трошкова Продуктне берзе, измирило преносом на купце регресираниог ђубрива, са којима је ХИП „Азотара“ закључила уговоре о преузимању дуга. Увидом у дате налоге за продају од стране ХИП „Азотаре“ у реструктурирању Панчево и у налоге за куповину дате од стране „Пољопривредна корпорација Београд“, утврђено је да су и једни и други налози слати „Продуктној Берзи“ Нови Сад са факса ХИП „Азотаре“ у реструктурирању Панчево (број 013 308320). Након издатих потврда о продаји продуктне берзе, ХИП „Азотара“ је ПКБ испоставила више рачуна за уговорених 2.440 тона ђубрива, од којих је 2.067 тона, по регресираним ценама, већ било испоручено, иако тада ПКБ није испуњавао услове који су се односили на кориснике регресираниог ђубрива. Од укупне количине фактурисаног регресираниог ђубрива, према издатим потврдама продаје продуктне берзе, ПКБ је а како се утврђује налазом и мишљењем вештака и пословном документацијом ПКБ за своје потребе утрошио 2.440 тона, управо у оној количини за коју је још 06. 08. 2009. године био закључен уговор о продаји, и која је у претрежној количини већ била испоручена. Преосталу количину „наводно“ купљеног ђубрива, ПКБ је по основу уговора о продаји и префактурисања, без испоруке робе, и водећи овај промет у одвојеном књиговодству као ванбилансни салдо уступило односно ХИП „Азотара“ тј. окривљени Вујачић и Грујић су договорили, продали и испоручила и то: привредном друштву а.д. „Сунце“ коме је фактурисана количина од 20.663 тоне, предузећу „Тан Траде“ д.о.о. количина од 2.000 тона, предузећу „Агрофорум“ д.о.о. количина од 1.000 тона, предузећу „Алмех“ д.о.о. количина од 498 тона, предузећу „Агросеме Инвест“ д.о.о. количина од 210 тона и предузећу „Цхем Цо“ д.о.о. количина од 146 тона. Рачуни који су од „Азотаре“ издавани за ПКБ, за већ преузето ђубриво у количинама за сопствене потребе, пре измене Уредбе, тек након доношења измена уредбе издавани са циљем да се на основу ових књиговодствених исправа испуне услови за наплату регреса

од Министарства, јер је један од услова био да се промет обави преко Продуктне берзе и да се о томе доставе рачуни односно фактуре. Поред рачуна за ове количине издати су и рачуни за преостале количине, које је „ПКБ“, према потврдама Продуктне берзе купио, иако испорука није ни вршена за ПКБ већ за друга правна лица са којима су окривљени Грујић и Вујачић постигли договоре о куповини, као крајњим корисницима и то са одговорним лицима горе поменутих привредних душтава. Наиме, одмах по обављеном формалном промету преко продуктне берзе, између ПКБ и Сунца ад, је закључен уговор о продаји дана 23.11.2009. и 28.11.2009. године, уз истовремено закључење и уговор о преузимању дуга, којим је ПКБ ослобођен обавеза. Закључивање ових уговора као и промет преко Продуктне берзе, је имао за сврху да се испуне циљеви састанка од 30. 07. 2009. године односно стварање услова да ХИП „Азотара“ изврши наплату регреса, те да се минерално ђубриво по повољнијим условима, учини доступним и испоручи и онима који на њега нису имали право, али који представљају велике системе прерађивача, као што је „Сунце“ ад, а који својим успешним пословањем могу бити довољан гарант испуњења обавезе плаћања вредности ђубрива према ХИП „Азотари“. Да је ђубриво испоручивано другим корисницима, а не „ПКБ“ утврђује се из отпремница које су пратиле издате рачуне на којима је назначено коме се испорука врши, па се тако утврђује да је испорука вршена привредним друштвима „Цхем цо“д.о.о., „Сунце“ ад, Агрофорум. Из овога произилази да између ПКБ и ХИП „Азотара“ у количинама које су продате преко продуктне берзе а изнад потреба ПКБ, стварног промета није ни било, већ је промет само формално „папиролошки“ обављан, ради испуњења услова из Уредбе, како би се износ регреса наплатио. Како из исказа испитаних сведока из ПКБ Зорана Гојковића и Милана Маровића произилази да документација која се односила на промет са „наводним“ купцима ПКБ није ни сачињавана у ПКБ, већ су рефернети ХИП „Азотаре“, ради потписивања документације једном у 10 дана долазили и доносили документацију. Сва документација која се односила на овај промет сачињавана је у ХИП „Азотара“ и то уговори по којима „Пољопривредна корпорација Београд“ продаје регресивно ђубриво купцима који су од ХИП „Азотаре“ стварно купили и преузели ђубриво. Овакви уговори су од стране предузећа „Пољопривредна корпорација Београд“ оверавани, да би се касније заједно са рачунима књиговодствено одвојено евидентирали од рачуна за ђубриво које је „Пољопривредна корпорација Београд“ од ХИП „Азотаре“ у реструктурирању купило за своје потребе. Вредност уговора којом је била задужена „Пољопривредна корпорација Београд“ од стране ХИП „Азотаре“, се по издатим рачунима, упалаћивала директно од стране преузимаоца дуга ХИП «Азотари», на основу закључених уговора о преузимању дуга.

На основу књиговодствених евиденција ХИП „Азотаре“ утврђено је да је ово предузеће од одобрених 30.000 тона регресивног минералног ђубрива НКП количину од 26.879 тоне фактурисало предузећу „Пољопривредна корпорација Београд“ а.д. из Падинске Скеле, док је количину од 3.000 тона фактурисао предузећу „Алекса Шантић“ а.д из Алексе Шантића. Ова правна лица су право на куповину регресивног минералног ђубрива добила тек након измена Уредбе, при чему је „Алекса Шантић“ а.д. у време када се појавило као купац

регресираног ђубрива, имало блокиран жиро рачун за износ од 165.378.903 динара, а купљено регресирано ђубриво утрошило је на тај начин што је количину од 1.041,2 тона искористио за своје потребе, док је преосталу количину 1.958,8 тона продало својим купцима.

На основу налаза и мишљења вештака и пословно књиговодствене документације привредних друштав ХИП „Азотара“, АД „Сунце“ и „Пољопривредна корпорација Београд“, утврђује се да је „Пољопривредна корпорација Београд“ од о купљених 24.516,95 тоне регресираног минералног ђубрива, по налозима Продуктне берзе, количину од 20.663 тоне фактурисало предузећу „Сунце“ а.д., чија је основна делатност производња уља и биљних масти, које по Уредби није имало право куповине регресираног ђубрива, и то управо из уговора од 23.11.2009. и 28.11.2009., закључених између „Пољопривредна корпорација Београд“ и а.д. „Сунце“, чији је предмет купопродаја вештачког ђубрива у укупној количини од 20.663 тоне, у укупној вредности од 457.430.133,60 динара. У овим уговорима чланом 3. је опредељено да ће а.д. „Сунце“ извршити плаћање ХИП Азотари по основу уговора о преузимању дуга, који је истог дана и закључен и потписан. На основу наведених уговора предузеће „Пољопривредна корпорација Београд“ је дана 31.12.2009. сачинило и испоставило три рачуна предузећу а.д. „Сунце“ и то: рачун број 09/0005800, 09/0005829 и 09/0005804. Дана 23.11.2009. и дана 30.11.2009. закључени су уговори о преузимању дуга, по којима је а.д. „Сунце“ преузело обавезу предузећа „Пољопривредна корпорација Београд“ за плаћање купљеног ђубрива ХИП Азотари. Ове уговоре је својим потписом потписао окривљени Радосав Вујачић, у ком делу његова одбрана, да није знао за ове уговоре у време њихове реализације, већ да се са истима накнадно упознавао или на седницама управног одбора, при верификацији или тек када су настајали проблеми у вези наплате је неоснована и нелогична. На основу преузетог дуга, дана 04.12.2009. закључен је протокол о регулисању плаћања преузетог дуга између а.д. „Сунце“ и ХИП „Азотаре“ у реструктурирању, којим је утврђена динамика плаћања, а коју је у име а.д. „Сунца“ измирило ХИП Азотари у реструктурирању предузеће „Инвеј“ а.д. на основу уговора о откупу потраживања, закљученог дана 02.08.2010. године. И овај протокол је потписан од стране окривљеног Вујачића, оригиналним потписом.

На основу књиговодствене документације „Пољопривредне корпорације Београд“, а како поизилази и из налаза и мишљења вештака, утврђено је да је пре него што је ово предузеће извршило продају вештачког ђубрива предузећу а.д. „Сунце“, дошло до замене ђубрива између предузећа „Пољопривредна корпорација Београд“ и „ХИП Азотара“. Замена ђубрива је извршена тако што је „Пољопривредна корпорација Београд“ ђубриво НПК формулације 9-18-27 у количини од 8.663 тоне вратило ХИП Азотари, а за узврат добило исту количину НПК ђубрива формулације 12-52-0. Наведена замена ђубрива је само књиговодствено евидентирана у документацији оба предузећа, док физички промет ђубрива није извршен. Ђубриво стечено наведеном заменом, предузеће „Пољопривредна корпорација Београд“ фактурише предузећу а.д. „Сунце“, за које је даље утврђено да је ову врсту ђубрива у количини од 8.663 тоне

заменило са ХИП Азотаром. По уговорима о замени ХИП „Азотара“, је враћена количина наведеног регресираниог ђубрива и замењена за азотно минерално ђубриво Карбамид 46% - УРЕА у количини од 10.318 тона, које у време извршене замене није било регресирано јер је Уредба која се односила на регресирање минералних ђубрива донета тек 17. 12. 2009. године. Наиме, „ХИП Азотара“ у реструктурирању је дана 24.11.2009. и 22.12.2009. године (одмах по закључењу уговора о преузимању дуга) закључила два уговора о размени са предузећем а.д. „Сунце“, по којима она преузима 8.663 тоне регресираниог НПК ђубрива, а за узврат предузећу а.д. „Сунце“ даје азотно минерално ђубриво УРЕА у количини од 10.318 тона, које није било предмет регресирања по Уредби Владе Републике Србије. Овај уговор је својим потписом, као и отпремницу потписао окривљени Радосав Вујачић. У складу са закљученим уговорима о размени и испостављеном рачуну број 282 од 31.12.2009., „ХИП Азотара“ у је предузећу а.д. „Сунце“ испоручила целокупну количину замењеног ђубрива (УРЕА) и то у периоду од 04.02.2010. до 10.03.2010., када је „ХИП Азотара“ у реструктурирању вршила испоруку ове врсте ђубрива својим купцима али по основу Уредбе о регресирању из децембра 2009., којом је ово ђубриво од стране Министарства пољопривреде, шумарства и водопривреде Републике Србије регресирано са износом од 5.000 динара по тони. Из налаза и мишљења вештака се утврђује да је уговором о размени уговорена мања финансијска вредност размене, као и мања финансијска вредност преузетог дуга у износу од 81.650.063,03 динара. Замена регресираниог минералног ђубрива за нерегресирано, је недозвољена и противна одредбама Уредбе, којом је заправо промет регресираним ђубривима ограничен и изван правила која важе на слободном тржишту.

На основу књиговодствене документације и налаза и мишљења вештака произилази да је а.д. „Сунце“ набављену количину вештачког ђубрива од 20.663 тоне, даље прометовало давањем у размену, разним предузећима односно земљорадничким задругама са којима је ово предузеће закључило уговоре о размени робе. Наиме, предузеће „Сунце“ а.д. је на бази набављене количине ђубрива закључило већи број уговора о заједничкој производњи и размени робе са произвођачима сунцокрета и соје. У овим уговорима утврђен је паритет размене робе, тј. минералног ђубрива за меркантилни сунцокрет и соју. Начином обрачуна и утврђивања паритета уговарања вештачког ђубрива за семенску робу како из вештачења произилази, Сунце ад је у размени остварило имовинску корист по основу разлике у набавној и продајној (размењеној) вредности у износу од 66.104.739,91 динар.

Поред „Сунца“ ад, купци ХИП „Азотаре“ били су и привредна друштва „Тан траде“, „Chem со“, „Агрофорум“ и „Агросеме инвест“, који су на исти начин као и „Сунце“, са Пољопривредном корпорацијом закључивали уговоре о продаји, а онда и уговоре о преузимању дуга, којим су преузимали дуг ПКБ у вредности испоручених количина према ХИП „Азотари“, а онда вршили и даљу продају овог ђубрива. Уговорима о преузимању дуга и на основу датих књижних одобрења, привредна друштва „Тан траде“ и „Агрофорум“ су по основу датих попушта на регресирану цену, остварила имовинску корист и то „Тан траде“ у

износу од 13.756.480,00 динара а „Агрофорум“ у износу од 6.878.240,00 динара, као и даљом продајом и то за „Тан траде“ у износу од 5.136.053,75 динара а „Агрофорум“ у износу од 4.288.472,24 динара. Остварени попуст за ова привредна друштва био је у износу од 26% од регресиране цене.

Из уговора закљученог 31. 07. 2009. године са а.д. „Алекса Шантић“ утврђује се да је прихваћена препорука и налог са састанка у Министарству од 30. 07. 2009. године, за набавку ђубрива од ХИП „Азотара“, па се „АШ“ обавезује да изврши куповину минералног ђубрива НПК 15-15-15 у количини од 2.000 тона и минералног ђубрива НПК 9-18-27 у количини од 1.000 тона. По овом уговору започета је и испорука робе, која је трајала у периоду од 02.09.2009. до 19.11.2009., а што се утврђује на основу робних картица ХИП „Азотаре“, за испоруку овом предузећу по данима и врстама, односно количинама испорученог ђубрива. Након измена Уредбе, за наведене количине извршен је промет преко Продуктне берзе, давањем налога за продају и налога за куповину 10.11-2009. године, за које је потврду о куповини „Продуктна берза“ издала истог дана, и то за 2.000 тона НПК ђубрива 15-15-15 и 1.000 тона НПК ђубрива 9-18-27. Из књиговодствене документације „Алекса Шантић“ утврђује се да је почев од 02.09.2009. године са почетком испорука, ХИП „Азотара“ вршила издавање рачуна за испоручене количине на основу којих је извршено финансијско задужење у укупној вредности од 85.105.609,16 динара. Од укупно испоручених количина, „Алекса Шантић“ је део искористио за своје потребе а део у количини од 1.826,2 тона продало својим купцима.

Дана 17.12.2009. Влада Републике Србије донела је **Уредбу о условима и начину коришћења средстава за регресирање азотних минералних ђубрива за зимска прихрањивања и припрему пролећне сетве.** Уредбом је дефинисано да право на коришћење средстава за регресирање минералних ђубрива имају земљорадничке задруге, физичка лица носиоци пољопривредних газдинстава, правна лица чија је претежна делатност гајење жита и других усева и засада и која у свом власништву имају пољопривредно земљиште, као и Институте за ратарство и повртарство чији је оснивач Република Србија. Уредбом је предвиђено да износ одобрених средстава за регресирање минералних ђубрива износи 5.000 динара по тони, који износ Министарство пољопривреде шумарства и водопривреде уплаћује на рачун произвођача, односно продавца ђубрива, а по основу достављених фактура, отпремница и закључница издатих од стране Продуктне берзе. Иначе Уредба дефинише да су сви купци регресираних азотних ђубрива дужни да исто употребе за своје потребе за зимско прихрањивање и припрему пролећне сетве. Одредбом члана 4 наведеног Уредбе, дефинисане су количине на које имају право корисници средстава из уредбе и то за земљорадничке задруге и правна лица максимално по 1000 тона, за Институте максимално 20000 тона и за регистроване пољопривредне произвођаче максимално 150 тона, док је минимална количина 20 тона за све субјекте.

„ХИП Азотара“ у реструктурирању Панчево је на основу јавног позива и Уредбе Владе Републике Србије доставила пријаву за учешће у испоруци регресираних

азотног ђубрива у којој нуди на продају 108.867 тона, од чега 91.361 тона минералног ђубрива КАН 27% и 17.506 тона минералног ђубрива УРЕА. Ова пријава је од стране Министарства пољопривреде шумарства и водопривреде прихваћена и на основу ње је дана 08.01.2010. закључен уговор о условима и начину продаје и испоруке регресираниог азотног ђубрива. По закључењу овог уговора, Министарство пољопривреде шумарства и водопривреде је дана 15.01.2010. упутило допис "ПБ" у којем је обавештава да је предузеће „ХИП Азотара“, са којим је и закључен уговор доставило сву потребну документацију па су испуњени услови за реализацију уговора.

Из књиговодствене документације, налога за продају и куповину, утврђује се да је ХИП „Азотара дана 25. 01. 2010. године, дало налог „Продуктној берзи“ за продају 20.000 тона регресираниог азотног минералног ђубрива типа КАН 27% по цени из ценовника од 01. 09. 2009. године у износу од 21.600 динара по тони, што са износом регрес од 5.000,00 динара, чини понуђену регресирану цену од 16.600 динара.

После добијене потврде Продуктне берзе о куповини, а на основу књиговодствене документације ХИП „Азотара“ и „Института за крмно биље“, утврђује се да је са „Институтом“ као купцем закључено 14 уговора о продаји заведених у ХИП „Азотари“ под бројевима 4273, 3194, 4744, 1604, 2017, 2023, 2021, 2231, 2942, 3377, 3255, 4372, 4371 и 4015, у периоду од 04. 02. 2010. до 01. 04. 2010. године, за укупно уговорену количину од 20.000 тона. По потврди Продуктне берзе о куповини, укупна вредност 20.000 тона била је 332.000.000,00 динара, а износ регреса је 100.000.000,00 динара. Из закључених уговора са „Институтом“ утврђује се да је укупна уговорена вредност нижа од оне из потврде о куповини и да износи 289.882.260,00 динара, односно 14.418,00 динара по тони у паковању 50/1. Дакле, уговорима закљученим са „Институтом“, уговорне стране су договориле нижу цену од оне из потврде о куповини, као регресирание цене за 2.182,00 динара по тони, што је представљало попуст у корист купца у свеукупном износу од 43.640.000,00 динара. Преосталу количину, у односу на уговорену са Министарством пољопривреде од 108.867 тона, а након продаје Институту количине од 20.000 тона, је ХИП „Азотара“ односно окривљени Вујачић и Грујић, продавала разним својим купцима, а делом преко земљорадничких задруга као посредника у промету и за правна лица која нису имала право на коришћење средстава по уредби.

Како из резултата спроведне истраге, произилази, односно исказа окривљених Грујића и Лазаревића, пре давања налога продуктној берзи, постигнут је међусобни договор окривљених, да „Институт за крмна биља“ буде посредник ХИП „Азотаре“ у промету регресираним минералним ђубривима, тако што ће без обзира на своје потребе прихватити да букира све дозвољене количине, а да ће за количине које не искористи за своје потреба ХИП „Азотара“ односно окривљени Грујић Вујачић, сама пронаћи купце, са којима ће се по истом принципу као и са ПКБ-ом закључити уговори о преузимању дуга, којим ће се Институт ослободити обавеза плаћања према ХИП „Азотара“, а на основу

оваквог промета ће испунити услове за наплату регреса код Министарства. На основу овог договора окривљених Грујића, уз сагласност окривљеног Вујачића и окривљеног Лазаревића, Институт за крмно биље је био формални купац регресираниог ђубрива, у циљу испуњења услова за наплату регреса од стране ХИП „Азотара“, иако му дозвољене количине од 20.000 тона нису биле потребне.

Према изводима АПР, „Институт за крмно биље“ је регистрован од стране Владе Републике Србије за обављање делатности на истраживању и експерименталном развоју у биотехнологији, и према Уредби је спадао у круг корисника који имају право куповине регресираниог минералног ђубрива. Од укупно 20.000 тона које је Институт за крмно биље купио, за своје потребе је искористио количину од 505. тона, што се утврђује аналитичким картицама Института, док је преосталу количину од 19.495 тона препустио и продао другим привредним субјектима које су окривљени Грујић и Вујачић проналазили и који нису испуњавали услове утврђене Уредбом. Ради даље продаје наведених количина Институт за крмно биље је закључио 68 уговора о пословно-техничкој сарадњи, као и исто толико уговора о преузимању дуга. Уговорима о пословно техничкој сарадњи који су, како из њихове садржине произилази, закључивани са земљорадничким задругама, у највећем броју случајева, предвиђена је обавеза Института да обезбеди вештачка ђубрива и друге материјале, а као основ за уговорање и продају вештачких ђубрива. Сви привредни субјекти који се појављују као купци – корисници регресираниог ђубрива од „Института за крмно биље“ односно са којима је закључен уговор о пословнотехничкој сарадњи истовремено, истог дана су закључивали и уговор о преузимању дуга по којима је обавеза према „Институту за крмно биље“ уступана неком од правних лица, која по правилу нису имала право на коришћење средстава за регресирање минераланих ђубрива, а који су уговорима преузимали обавезу да уместо „Института за крмно биље“ измире обавезу ХИП Азотари. На основу књиговодствених евиденција, утврђено је да су преузимаоци дуга као солидарни дужници и стварни купци ђубрива, јер како произилази из отпремница ХИП „Азотаре“ минерална ђубрива су директно испоручивана преузимаоцима дуга по њиховим диспозицијама. На основу писмене документације уговора о пословнотехничкој сарадњи и уговора о преузимању дуга утврђује се да је за највећи број ових земљорадничких задруга солидарни дужник предузеће а.д. „Сунце“, које преузима обавезу да ХИП Азотари уместо „Института за крмно биље“, односно задруга уплати средства за преузету количину од 5.593,25 тона. Привредно друштво „Млиностеп“ д.о.о. је као солидарни дужник преузело обавезу за 27 земљорадничких задруга, односно газдинстава измири обавезу према ХИП Азотари за количину од 4.425 тона. „Тера Бо“ д.о.о. из Врбаса је преузело обавезу да измири дуг по основу преузетих 5.903 тоне регресираниог ђубрива. Док су привредна друштва „Цхем цо“, „ а цар еуро“ и „Цитадела“ преузела обавезу плаћања за преузете количине од по 1000 тона.

Наведена привредна друштва су на име стицања права располагања над регресираним ђубривом, са „Институтом“ за крмно биље“ за остварено

посредовање у набавци, закључила уговоре о донаторству, којима је плаћена заправо провизију "Институту" у износу од 3,65% од вредности уговора. На основу уговора о донаторству, извода са рачуна Института и налаза и мишљења вештака утврђује се да је дана 08.03.2010. закључен уговор о донаторству са "Тера Бо" д.о.о., који је на рачун "Института за крмно биље" по основу донаторства уплатио укупно 1.050.000 динара. Даном 16.03.2010. "Институт за крмно биље" је закључио уговор са предузећем "Инвеј" а.д., које је сувласник предузећа "Сунце" а.д., по којем ово предузеће уплаћује "Институту за крмно биље" износ од 1.335.000 динара на име донаторства. Даном 31.03.2010. "Институт за крмно биље" закључује уговор о донаторству са предузећем "Млиностеп" д.о.о. по којем се "Институту за крмно биље" уплаћује износ од 75.532 динара. Да су договорене донације заиста и уплаћене институту утврђује се из прегледа аналитичких картица Института за донације, налаза и мишљења вештака, као и самих уговора. ИЗ налаз и мишљења вештака се утврђује да је вредност уговорене донације по уговорима износила 3,65% уговорене вредности по уговорима о преузимању дуга. Да су ове донације, заправо представљале посредничку провизију Института у оствареном промету, својим исказима су потврдили и сам окривљени Лазаревића, али и сведок Микан Јаћимовић.

Поводом свих закључених уговора о пословнотехничкој сарадњи и уговора о преузимању дуга, даном 27. 08. 2010. године између Института за крмно биље и ХИП „Азотара“ је сачињен протокол по овим уговорима, са прегледом солидарних дужника који као преузимаоци дуга, ступају у обавезу према ХИП „Азотара“.

Након закључења уговора о преузимању дуга, ад „Сунце“ је за свих 5.593,25 тона са купцима ђубрива по уговорима о пословнотехничкој сарадњи а пре испоруке и фактурисања закључивало уговоре о регулисању међусобних односа по основу уговора о преузимању дуга, и уговор о пословној сарадњи у производњи меркантилног сунцокрета/соје рода 2010 године као и Уговоре о размени азотног минералног ђубрива за меркантилни сунцокрет односно соју, по утврђеним паритетима од стране „Сунца“ ад, из чијих одредби члана 4 и 5, прозилази да се прерађивач односно „Сунце“ ад, које еј иначе по уговору о преузимању дуга преузималац дуга извршити испоруку ђубрива на локацији односно „ФЦА Магацин прозивођача“ из чега даље произилази да земљорадничке задруге, ђубриво и нису преузимале по уговорима о пословнотехничкој сарадњи, већ по овим уговорима. Сви уговори као и уговор о преузимању дуга су заправо, како се из документације утврђује закључивани и пре настанка дуга. Преузете обавезе је „Сунце“ ад, како произилази из вештачења измирило.

Увидом у уговоре о пословнотехничкој сарадњи, и уговоре о преузимању дуга, утврђује се да су сви уговори једновремено сачињавани односно да су оба уговора сачињавана истог дана, па су тако уговори о преузимању дуга, за које је „Сунце“ ад преузималац дуга сви закључени 10. 03. 2010. године,

„Млиностеп“ доо, 04.03. 2010. године, „Тера бо“, 23.02. 2010. и 09.04. 2010 године.

На основу писмене документације, пре свега уговора о преузимању дуга, фактура и отпремница утврђено је да је „Тера Бо“, преузео обавезу да у име 6 правних лица измири обавезе које су они имали према „Институту“, односно ХИП Азотари по основу куповине регресираниог ђубрива. Привредно друштво „Тера бо“, није испуњавало услове да буде корисник регресираниог минералног ђубрива, па је на основу договора са одговорним лицима ХИП „Азотара“ окривљенима Вујачићем и Грујићем, договорио да пронађе правна лица која имају право куповине по Уредби, што је и учинио и пронашао предузећа и земљорадничке задруге „Знање имање“ д.о.о., „Сачма Коп“ д.о.о., ЗЗ „М.Д.О.“, ЗЗ „Агросевер“, ЗЗ „Рачић Д&О“ и ЗЗ „Томиславци“ која су се по његовим инструкцијама и налозима као купци регресираниог ђубрива од „Института за крмно биље“, за укупно 5.903 тоне. За ове количине је и привредно друштво „Тера Бо“ преузело дуг према „Институту за крмно биље“, односно ХИП Азотари, а за учињену услугу посредовања је Институту, на захтев и по догоовру са окривљеним Лазаревићем, извршио уплату новчаних средстава у износу од 1.050.000 динара на име бесповратне донације. Из резултата истраге произилази, а на основу одбраен окривљеног Грујића, да је поводом овог промета од окривљеног Стојковића у два наврата примио новац у износу од по 20.000 евра, а који новац је представљао договор окривљених Вујачића и Стојковића, те да је овај новац само проследио окривљеном Вујачићу.

Из документације даље произилази да је на исти начин као и ад „Сунце“ и привредно друштво „Млиностеп“ доо, за 27 правних лица, а која су закључила уговоре о пословнотехничкој сарадњи са „Институтом“, закључило уговоре о преузимању дуга, а потом и уговоре о усаглашавању међусобних обавеза по основу уговора о преузимању дуга ради размене за меркантилни сунцокрет и соју.

Поред наведених правних лица, и привреднис убјекти „Цхем цо доо, „ДА цар еуро“ и Цитадела су на исти начин извршила набавку минералних ђубрива, супротно Уредби о условима и начину коришћења средстава за регресирање минералних ђубрива за змско прехрањивање и пролећну сетву 2009. године, тако што су путем посредника, куповали минерална ђубрива, преко посредника који су на то имали право.

Дана 29.07.2010. Влада Републике Србије донела је **Уредбу о условима и начину коришћења средстава за регресирање минералних ђубрива за 2010. годину**. Уредбом је дефинисано да право на коришћење средстава за регресирање минералних ђубрива имају земљорадничке задруге, физичка лица носиоци пољопривредних газдинстава, правна лица чија је претежна делатност гајење жита и других усева и засада и која у свом власништву имају пољопривредно земљиште, као и инситути за ратарство и повртарство чији је оснивач Република Србија. Предмет ове уредбе јесу минерална ђубрива неопходна за јесењу сетву, подразумевајући НПК, НК, НП и ПК минерална

ђубрива. Уредбом је такође предвиђено да износ одобрених средстава за регресирање минералних ђубрива износи 10.000 динара по тони и да овај износ Министарство пољопривреде шумарства и водопривреде уплаћује на рачун произвођача, односно продавца ђубрива, а по основу достављених фактура, отпремница и закључница издатих од стране Продуктне берзе. Иначе Уредба дефинише да су сви купци регресираниог ђубрива дужни да исто употребе за своје потребе, с тим што се физичким лицима носиоцима пољопривредних газдинстава одобрава да набављено регресирано ђубриво могу продавати – уступити својим кооперантима само по цени која не може бити већа од цене по којој је ђубриво купљено. Уредбом је предвиђено да земљорадничке здруге могу куповати количину која не прелази 1000 тона, регистрована пољопривредна газдинства количину која не прелази 150 тона правна лица количину која не прелази 800 тона, и Институту количину која не прелази 20.000 тона. 04. 08. 2010.године донета је Уредба о изменама и допунама Уредбе о условима и начину коришћења средстава за регресирање минералних ђубрива за 2010. годину којим је смањено право на куповину количина ђубрива из члана 4. Уредбе од 29.07.2010 године и то за правна лица са 800 тона на 500 тона, и за Институте са 20.000 тона на 5.000 тона. Дана 17. 09 2010, године донета је још једна измена Уредбе којом је повећана количина за регресирање минералних ђубрива са 150.000 тона на 210.000 тона. Овим изменама, такође је мењана дозвољена количина за куповину, тако што су увећане дозвољене количине и то за правна лица са 500 тона на 2.000 тона, и Институте са 5.000 тона на 20.000 тона.

По основу донете Уредбе, Министарство је објавило јавни позив за прикупљање пријава за учешће у испоруци 100.000 тона регресираних минералних ђубрива НПК, НК, НП и ПК за 2010 године, објављеном у листу „Политика“ од 04.08.2010 године. па је по овом позиву „ХИП Азотара“, 06.08.2010. године доставила пријаву за учешће у испоруци 80.000 тона регресираниог минералног ђубрива, следећих врста, количина и цена понуђених минералних ђубрива и то: НП 25:6, у количини 79.800 тона по цени 38.988,00 динара/тони са урачунатим ПДВ од 8%, и НПК 15:15:15 у количини 200 тона по цени 38.988,00 динара/тони са урачунатим ПДВ од 8%. На основу ове пријаве ХИП „Азотара“ је са Министарством, закључила Уговор о условима и начину продаје и испоруке регресираниог минералног ђубрива за 2010 године, на основу ког је продуктној берзи, достављено обавештење о испуњености услова за обављање промета и то 79.800 тона ђубрива НП 25:6 и 200 тона ђубрива НПК 15:15:15, по истој цени од 38.988,00 динара. На основу налога куповине и продаје од 10. 08. 2010. године са потврдом куповине са „Институтом“ је закључен уговор о продаји 4.010 тона ђубрива НП 25:6. а дана 21. 09. 2010. године по истој процедури и на количину од 15.990 тона минералног ђубрива НП 25:6. Укупна количина регресираниог минералног ђубрива НПК 25:6:0 за коју су дати налози ПБ НС за продају и налози за куповину Института износи 20.000 тона а вредност ђубрива је по цени из налога продаје и куповине износила 567.200.000,00 динара.

После добијене потврде Продуктне берзе од 21.10.2010 године о куповини и продаји 15.990 тона НПК 25:06:0, закључени су уговори између ХИП-Азотара са

„Институтом“ дана 28.09.2010 године о продаји 20.000 тона регресираног минералног ђубрива НПК 25:6:0 по укупно уговореној вредности од 567.200.000,00 динара. Истог дана односно 28.09.2010 године закључили су и Уговор о размени роба. Предмет овога Уговора је размена минералног ђубрива НПК 25:6:0 за НПК 15:15:15 или неку другу захтевану формулацију од стране купца. Овим уговором према одредби члана 2. Институт се обавезао да ХИП Азотари испоручи 20.000 тона минералног ђубрива НПК 25:6:0, а „ХИП Азотара“ да Институту испоручи минерално ђубриво НПК 15:15:15 у количини од 20.000 тона или адекватну количину неке друге формулације НПК у паритету који произилази из односа цена у важећем ценовнику ХИП „Азотаре“. Овакве одредбе уговора су нереалне и немогуће, јер Институт према евиденцијама књиговодства и друге финансијске документације, није имао минерално ђубриво које је предмет размене, заправо Институт је био у обавези овим уговором да замени минерално ђубриво које би требало да му буде испоручено управо од ХИП „Азотаре“, по закљученом уговору на основу потврда продуктне берзе. Закључивањем овог уговора, омогућено је да „ХИП „Азотара“ изврши промет оне врсте минералног ђубрива, за коју је Уговор са Министарством закључен у минималној количини од 200 тона. Као и по претходној уредби, промет са „Институтом“ је на идентичан начин обављен и по овој Уредби а на основу договора окривљених Лазаревића и Грујића. Како се из документације утврђује ради продаје набављених 20.000 тона НПК 25:6:0, а у оквирима регистроване основне делатности, Институт је са купцима закључивао, сада већ типске уговоре о пословно-техничкој сарадњи, којима се Институт обавезује, између осталог „да обезбеди остали репроматеријал (вештачка ђубрива пестициде)“, и „да се међусобно фактуришу све услуге и репроматеријали по најповољнијим тржишним условима“. Истим купцима са којима је закључивао наведене уговоре о пословно-техничкој сарадњи, Институт је фактурисао договорену количину НПК 15:15:15, коју је количину прибавио на основу Уговора о размени робе, чиме је затварао обавезу према ХИП „Азотари“. Пре фактурисања и преузимања робе од стране купца, односно пре настанка дуга, закључиван је Уговор о преузимању дуга између уговорних страна ХИП „Азотара“ (поверилац), Институт (дужник), купца (преузималац дуга), и солидарни дужник који је по овој уредби био „Инвеј“ АД, а у једном случају преузимаоц дуга је био за 1.000 тона „Србокоп“ доо. Овим уговором је дефинитивно у целости постигнуто ослобађање обавезе Института према Азотари, који у истом износу преузима купац односно солидарни дужник јемац. Уговори о преузимању дуга су у члану 3 садржавали уговорену динамику плаћања, а обезбеђење плаћања од стране солидарног преузимаоца Инвеја биле су 2 соло менице са клаузулом без протеста, а код Србокопа, заложна изјава. Уговори који су по основу пословнотехничке сарадње и преузимању дуга закључени са земљорадничким задругма из „ланца“ привредног друштва „Сунце“ ад су сада закључени са привредним друштвом Инвеј ад. Наведено се утврђује из уговора о пословно техничкој сарадњи и уговора о преузимању дуга, као и остале финансијско књиговодствене документације, која је пратила промет по наведеним уговорима.

Према документацији, аналитичким картицама Института, утврђује се да је од укупне количине набављеног регресираног ђубрива за своје потребе

искористио количину од 65 тона, док је преосталу количину купљеног ђубрива од 19.935 тона уступио - продао разним другим привредним субјектима, који нису испуњавали услове утврђене Уредбом, а које је ХИП „Азотара“ односно њена одговорна лица окривљени Вујачић и Грујић налазила и које је упућивала ради набавке на Институт, што произилази и из исказа окривљених Верице Спасић, Вера Исаковић и Марковић Гордана.

Из књиговодствене документације и увидом у уговоре о преузимању дуга утврђено је да се за 28 земљорадничких задруга са којима је Институт за крмно биље закључио уговоре о пословно техничкој сарадњи, солидарни дужник, преузималац дуга појављује предузеће а.д. „Инвеј“, које преузима обавезу да ХИП Азотари, у име „Института за крмно биље“, односно задруга уплати средства за преузету количину од 18.500 тона.

Дана 27.01.2011. закључен је протокол о начину извршења уговора о преузимању дуга и регулисању међусобних дужничко поверилачких односа између ХИП „Азотаре“ и а.д. „Инвеј“, у којем се констатује да је сачињено 28 (двадесетиосам) уговора о преузимању дуга, односно 28 (двадесетиосам) анекса ових уговора, по којима је а.д. „Инвеј“ у својству солидарног преузимаоца дуга преузео обавезу да укупан дуг по свим уговорима који износи 524.660.014,80 динара, уплати ХИП „Азотари“.

Надаље, Институт је дана 10.11.2010. доставио предузећу „Инвеј“ обрачун за берзанске трошкове, у коме наводи да је од стране „Продуктне Берзе“ достављен рачун „Институту за крмно биље“ на износ од 2.476.395 динара, те да с обзиром на чињеницу да је ово предузеће преузело 18.500 тона регресираниог ђубрива, ово предузеће треба платити наведени износ „Продуктној Берзи“, јер је по Уредби обавеза купца да плати берзанску провизију која се зарачунава од 0,4%. Предузеће „Инвеј“ је дана 03.02.2011. наведени износ уплатило Институту по основу сачињеног уговора о зајму од 31.01.2011., а који износ је „Институт за крмно биље“ уплатио „Продуктној берзи“. Иначе, „Институт за крмно биље“ је пре овог обрачуна предузећу „Инвеј“ доставио и два рачуна и то рачун број ФУ -4-ОП/10 од 10.11.2010. и број ФУ -6-ОП/10 од 14.12.2010., у којима се фактуришу трошкови провизије берзе по рачунима „Продуктне берзе“ у наведеном износу. Ови рачуни су књижен на конту купца „Инвеј“, али су након тога они сторнирани, тако да је каснијом уплатом зајма предузеће „Инвеј“ заправо платило трошкове провизије.

Из књиговодствене документацију „Института за крмно биље“ утврђено је да је предузеће „Инвеј“, по основу закљученог протокола измирио преузету обавезу и ХИП Азотари и уплатио новчана средства у износу од 524.660.014 динара, као и да је дана 01.12.2010. извршило уплату новчаних средстава у износу од 7.286.900 динара, на рачун „Института за крмно биље“, по основу донаторства. Наиме, овај износ уплате представља договорени износ провизије у висини од 3,56% укупне вредности купљеног ђубрива, које је „Институт за крмно биље“, наплатио од овог предузећа, а по договору постигнутом између представника „Инвеја“ и окривљеног Лазаревића, а све из разлога што је као посредник

Институт омогућио да предузеће „Инвеј“ дође у посед регресираниог ђубрива на које није имао право по предметној Уредби.

Увидом у књиговодствену документацију предузећа „Инвеј“ утврђено је да је ово предузеће од правних лица за које је преузело дугове према „Институту за крмно биље“ за узврат преузимало пољопривредне производе, како директно од њих тако и од других правних лица којима је ђубриво било уступљено. Преузимање пољопривредних производа је на идентичан начин решено као и у пословним односима привредног друштва „Сунце“ ад са својим кооперантима.

Анализом и међусобним поређењем свих уговора о пословнотехничкој сарадњи са свим земљорадничким задругама, утврђује се да су сви закључени су истог дана 08. 10. 2010. године, и под исим уговорним условима као и сви уговори о преузимању дуга који су закључени 04.11.2010. године, а анекси уговора о преузимању дуга дана 27. 01.2011. године. Имајући у виду бројност уговора, готово је немогуће замислити ситуацију у којој би се све уговорне стране по свим уговорним елементима успеле договорити у истом дану, што само говори у прилог тврдње тужилаштва, да је обављени промет био унапред договорен и сомишљен, у свим појединчаним сегментима и корацима, и да се одвијао по устаљеној шеми, која је омогућавала да свако од учесника у промету оствари свој интерес и обезбеди своју корист.

На исти начин обављен је промет и са привредним друштвом „Србокоп“, за количину од 1000 тона која је преко института и зем. задруге „Малина аграр“ испоручена „Србокопу“.

По основу овако реализованог промета организованог посредством наведених правних лица у односу на Уредбе од 07. 09. 2009 године и 17. 12. 2009. године а апреко посредника „ПКБ“, „АШ“ и Института, „ХИП Азотара“ је на основу испостављених књижних задужења Министарству пољопривреде извршила наплату регреса у укупном износу од 547.785.450,00 динара, иако на то не би имала право, с обзиром да су крајњи корисници ђубрива правна лица која то нису могла бити по Уреби, на који начин је за ХИП „Азотара“ прибављена имовинска корист по основу неосновано исплаћене надокнаде регреса, а за правна лица, крајње кориснике такође прибављена протипрана имовинска корист у износу разлике у нерегресираној и регресираниој цени, јер без оваквог начина промета не би могли добити ђубрива по повлашћеним ценама.

У делу мера које је Министарство пољопривреде, шумарства и водопривреде предузимало у току саме испоруке регресираниог вештачког ђубрива, извршене су провере у служби Фитосанитарне инспекције, која је у време обављања промета регресираниог ђубрива (2009.-2010.) била у оквиру Генералног инспектората, те је на захтев Министарства унутрашњих послова ова служба сачинила извештај, у којем се наводи да по наведеним Уредбама нису уочене веће неправилности. Међутим, поред ових контрола којима нису уочене веће неправилности, било је контрола којима су инспектори Фитосанитарне инспекције у Западнобачком округу утврдили неправилности у смислу

ненаменског коришћења регресираниог вештачког ђубрива. Што се утврђује на основу дописа Министарства пољопривреде шумарства и водопривреде-Управе за заштиту биља број службено од 27.09.2012. о извршеним контролама фитосанитарне инспекције по Уредбама, допуне извештаја о извршеним контролама фитосанитарне инспекције од 08.10.2012, записника фитосанитарног инспектора Стевана Зорића, записника Министарства пољопривреде шумарства и водопривреде, Управе за заштиту биља број 271-320-520/210-05 од 24.11.2010. године, записника Министарства пољопривреде шумарства и водопривреде, Генералног инспектората од 18.11.2010. године, записника Министарства пољопривреде шумарства и водопривреде, Генералног инспектората број 271-321-00518/2010-05 од 18.11.2010. године, записника Министарства пољопривреде шумарства и водопривреде, Генералног инспектората број 271-321-00521/2010-05 од 18.11.2010. године, извештаја шефа Одсека фитосанитарне инспекције Небојше Милосављевића. Наиме, фитосанитарни и пољопривредни инспектори Министарства пољопривреде шумарства и водопривреде, Стеван Зорић, Мирјана Петровић и Милорад Стојадинов су извршили контролу наменског коришћења регресираниог минералног ђубрива по Уредби за регресирање минералног ђубрива за зимско прихрањивање и припрему прлећне сетве, при чему су констатовали бројне чињенице којима се доказује да је регресирано вештачко ђубриво ненаменски искоришћено и да је у вези са тим сачињавана фиктивна документација о наводним корисницима ђубрива који су на то по Уредбама имали право. На основу исказа ових сведока произилази да се ови записници о учињеним контролама, не налазе у седишту Министарства пољопривреде, већ да су одложени у архиву инспекције Западно-бачког округа, али да су усмена обавештења и информације дати начелнику Управе за заштиту биља. Из извештаја шефа одсека фитосанитарне инспекције сведока Небојше Милосављевића, као и на основу његовог исказа датог у истражном поступку, утврђује се да је дана 07. 12. 2010. године сачињен извештај, којим је указивано на утврђене неправилности, као и да је овај извештај достављен помоћнику директора генералног инспектората, Александру Давидову, а који га је мејлом проследио кабинету Министра, окривљеног Саше Драгина, захтевајући даље инструкције за поступање, јер су уочене неправилности, превазилазиле надлежности фитосанитарне инспекције. Тражене инструкције никада нису добијене, нити је фитосанитарна инспекција даље вршила контролу промета односно постпала по наведеним извештајима.

Поред промета који је обављен преко посредника ПКБ и Алексе Шантића, по Уредби од 09. 07. 2009. године, и Института по Уредбама од 17. 12. 2009. године и Уредби од 29. 07. 2010. године, ХИП „Азотара“ је на сличан начин, односно преко посредника земљорадничких задруга и правних лица која су испуњавала услове из Уредби као корисници средстава, вршила продају и за друга правна лица. На основу успостављене процедуре за закључење уговора, власници правних лица који су били заинтересовани за куповину минералних ђубрива, и који су најчешће препоручивани као сигурни купци, окривљеним Вујачићу и Грујићу, су на основу договора са окривљенима Вујачићем и Грујићем, проналазили земљорадничке задруге и друга правна лица како би за

њих на „Продуктној берзи“ извршили букирање дозвољених количина минералних ђубрива и који би са ХИП „Азотаром“, по потврди куповине закључивали уговоре о продаји, уз истовремено закључивање уговора о преузимању дуга од стране стварног купца, којим би се посредник, земљорадничка задруга, пољопривредно газдинство или правно лице ослобађали обавезе према ХИП „Азотари“, а преузималац дуга постајао и стварни купац и корисник регреса, односно дужник ХИП „Азотара“.

По основу Уредбе о условима и начину коришћења средстава за регресирање азотних минералних ђубрива за зимско прихрањивање и припрему пролећне сетве од 17.12.2009 године, „ХИП Азотара“ је на основу датих налога за продају и добијене потврде продуктне берзе од 20. 04. 2010. године, закључила уговоре о продаји регресираниог минералног ђубрива за 6. Земљорадничких задруга, дана 26.04.2010 године, Уговоре о продаји регресираниог минералног ђубрива, као и Уговоре о преузимању дуга. Предмет уговора о продаји је 1000 тона минералног ђубрива типа КАН 27% по уговореној цени од 14.418,00 динара по тони и договорено одложено плаћање у три рате, до 31. 01. 2011. године, с тим да најпре буде плаћен износ ПДВ до осмог у наредном месецу односно до 08. 05. 2010. године у износу од 8% односно 1.068.000,00 динара. Исти уговорни услови важили су и за преузимаоца дуга, односно стварног и крајњег купца и корисника и у погледу количине и у погледу начина и рока плаћања. Преузималац дуга за ових 6 земљорадничких задруга (Ново Јасеново, Црквине, Аграрија, Златарска Борја, Морава и Увац) на основу уговора било је привредно друштво „Вујадиновић РМВ“. Уговорима о преузимању дуга који су се односили на 4000 тона кана и 2000 тона урее, преузет је дуг у износу од 106.488.000,00 динара. Уговорима о продаји и преузимању дуга за све купце по овој Уредби односно преузимаоце дуга у односу на цену из потврда продуктне берзе о извршеном промету која је износила 16.600,00 динара, цена је умањена за 2.182,00 динара, односно продаја је вршена по ценама које су биле ниже од оних које су потврдама продуктне берзе евидентирание као остварени промет ХИП „Азотара“. По основу уговора о преузимању дуга, а како се књиговодственим евиденцијама (аналитичким картицама и конта потраживања) утврђује Вујадиновић РМВ је извршио уплату само износа који се односио на ПДВ у висини од 7.888.000,00 динара, тако да дугује износ од 98.993.930,00 динара. По овако обављеном промету ХИП „Азотара“ је извршила наплату средстава за регресирање минералних ђубрива у износу од 30.000.000,00 динара.

Поред регресирног ђубрива, са привредним друштвом „Вујадиновић РМВ“ је дана 8.03.2010.године склопљен је Уговор бр.3329 о продаји нерегресирног ђубрива типа САН 33%Н, у количини од 30.000 тона са роковима плаћања на три рате од којих је прва 31.08.2010., друга 30.09.2010. а последња 31.10.2010.године. Даном 14.04.2010.године између истих правних лица закључен је Уговор бр.4457 о продаји ђубрива марке НПК (3x15) у количини од 10.000 тона, где је уговорен рок плаћања да купац плаћа ПДВ (8%) до 08. следећег месеца, а остатак до 15.11.2010.године. Даном 16.06.2010.године склопљен је Анекс 1 уговора о продаји робе бр.3329 којим се уговара замена

ђубрива САН у количини од 12.850,50 тона за ђубриво КАН у количини од 14.353,45 тона са роком плаћања 31.12.2010., 31.01.2011. и 28.02.2011.године, и Анекс 2 где се уговара да се уместо ђубрива марке САН у количини од 5.486,50 тона „Вујадиновићу“ испоручи ђубриво НПК у количини од 3.687,15 тона такође са роком плаћања 31.12.2010., 31.01.2011. и 28.02.2011.године. „ХИП Азотари“ је као обезбеђење плаћања прихватило само две соло бланко менице. Све наведене уговоре и анексе потписали су Вујадиновић и окривљени Радосав Вујачић. Из аналитичких картица ХИП „Азотаре“ за купца „Вујадиновић РМВ“ утврђено је да је то предузеће набавило нерегресираног ђубрива у укупној вредности од 1.000.118.260,32 динара, а да је плаћање вршено само у мањем обиму и спорадично, односно у износу од око 48.024.752,82 динара, тако да дуг по основу овог промета износи 949.631.340,39 динара. Како је утврђено књиговодственим евиденцијама и налазом вештака сво испоручено ђубриво, привредно друштво „Вујадиновић РМВ“ како регресирано тако и нерегресирано продало је разним купцима и извршило наплату, али дуг према ХИП „Азотари“ и плаћања према уговореној динамици није вршило. На основу обављеног промета ХИП „Азотара“ је извршила неосновану накнаду у висини регреса у износу од 30.000.000,00 динара. Све наведено се утврђује из садржине закључених уговор, као и из аналитичких робиних и књиговодствених картица привредног друштва ХИП „Азотара“.

На исти начин су закључивани и уговори и обављен промет и за привредно друштво „Да цар еуро“, тако што су уговори о преузимању дуга за 9 земљорадничких задруга и 26 пољопривредних газдинстава у укупној количини од 12.900 тона, закључени дана 17. 02. и 27. 04. 2010. године, са уговореним одложеним плаћањем на три рате с тим што трећа рата доспева 31. 01. 2011. године односно 30.06.2011. године, уз обавезу плаћања ПДВ по сваком појединачном уговору до 08. у наредном месецу. Од укупно преузетог дуга остао је неплаћен део дуга у износу од **53.528.034,00** динара. По основу реализованог промета са „Да цар еуро“, „ХИП Азотара“ је извршила неосновану наплату регреса у износу од 64.500.000,00 динара.

Из пословне документације „Да цар еуро“ односно 26 налога за уплату провизије „Продуктној берзи“, у укупном износу од 305.552,00 динара, утврђује се да су дана 08.02.2010. године извршене готовинске уплате, ашто усвојимисказима, потврђују и сведоци, уз чињеницу да су на предлог и по инструкцијама окривљеног Алексе Обрадовића, прихватили да изврше набавку регресираног ђубрива за „ДА цар еуро“. Из пословне документације се такође утврђује да су налози за куповину у име 26 физичких лица, власника ПГ, дати са факса књиговодствене агенције „Конто“ и да их је по инструкцијама Алексе Обрадовића сачинила и послала сведок Верица Недељковић, како је у свом исказу и навела, као и да је по налогу Обрадовића одлазила и преузимале уговоре у ХИП „Азотару“ односно „Институт“.

На исти начин и под истим условима промет је остварен и са привредним друштвом „Тера бо“, „Србокоп“, „Тан траде“, „Цитадела“, „Цхем цо“, „Млинко амос“. Одговорна лица ових привредних друштва су проналазили

земљорадничке задруге, које су за њихов рачун и у њихово име, код продуктне берзе „букирали“ куповали дозвољене количине ђубрива, а потом са стварним купцима наведеним привредним друштвима је закључиван Уговор о преузимању дуга. Ови наводи се утврђују на основу писмене документације па је тако:

Привредно друштво „Тера бо“ је са ХИП „Азотаром“, дана 04.02 2010. године закључило уговор о преузимању дуга број 1928, 33 „Агроматица, на основу уговора о продаји регресираниог ђубрива број 1300, од истог дана. Дана 2.03.2010. године склопљен је Уговор о продаји регресираниог ђубрива бр.1659 на 1000 тона ђубрива КАН између ХИП „Азотаре“ и 33 „Задругар“. Уговором о преузимању дуга бр.2830 од 2.03.2010. године дуг за то ђубриво преузима „Тера бо“ у износу од 14.418.000,00 динара. За исту количину и по истој цени 33 „Задругар“ дана 11.03.2010. године издаје Рачун бр.20/ОБ према „Тера бо“, са ручном отпремницом бр.10 од 25.03.2010. године на исту количину робе. Уговором о продаји регресираниог ђубрива бр.1660 количину од 1000 тона ђубрива уреа је купила 33 „Агрорадан“. Уговором бр.2829 од 2.03.2010. тај дуг је преузело „Тера бо“. Из документације даље произилази да је ХИП „Азотара“ уговор о продаји регресираниог ђубрива КАН бр.2213 дана 15.02.2010. године закључила са предузећем „Агро&Мигс“, као и Уговор о преузимању дуга бр.2214 од 25.02.2010. године између ДОО „Агро&Мигс“, ХИП „Азотаре“ и „Тера бо“, где „Тера бо“ преузима дуг „Агро&Мигс“ према „ХИП-Азотари“ на износ од 24.462.000,00 динара. Према регистрационим подацима Агенције за привредне регистре утврђено је да је окривљени Михаило Грујић 95% власник ДОО „Агро&Мигс“, и одговорно лице. У вез закључивања наведених уговора и по основу изјава учесника догађаја, окривљених Грујића, Вујачића и Стојковића, а и по основу писмене документације увидом у саме уговоре о преузимању дуга, закључује се да је окривљени Грујић потписао уговоре у име „Агро&Мигс“.

Увидом у Решење Агенције за привредне регистре о регистрацији ДОО „Тера бо“ од 4.08.2010. године, види се да је ово привредно друштво, имајући у виду одредбе Уредби о регресирању минералних ђубрива, извршило промену до тада уписане претежене делатности - Узгој говеда и бивола, производња млека, на делатност са шифром 01110 - Гајење жита и других усева и засада, ово је учињено како би се омогућило да се и само привредно друштво „Тера бо“ појави као купац регресираниог минералног ђубрива у дозвољеној количини од 2000 тона. Наиме Уредбом од 17. 12. 2009. године и 29. 07. 2010. године, корисници односно купци код продуктне берзе су могла бити и правна лица са наведеном шифром делатности, што је и био разлог за промену у АПР. Обављеним прометом, преко наведених правних лица (земљорадничких задруга) омогућено је да ХИП „Азотара“ за количину од 4.000 тона, испоручених „Тера бо“ изврши наплату надокнаде од Министарства увисини регреса од 5.000,00 динара по тони односно 20.000.000,00 динара

И по Уредби о условима и начину коришћења средстава за регресирање минералних ђубрива за 2010. годину, промет је обављен са привредним друштвом „Тера бо“ по већ успостављеном начину промета, па је уговором о продаји регресираниог ђубрива бр.10932 од 28.09.2010. године 33 „Агро-матица“,

од ХИП „Азотаре“ купила 1000 тона ђубрива НПК. Уговором бр.11297 од 21.10.2010.године дуг по том основу је преузело „Тера бо“. Уговором о продаји регресираниог ђубрива бр.10929 од 28.10.2010.године количину од 1000 тона ђубрива НПК је купила ЗЗ „Задругар“ Врбас. Уговором бр.11296 од 21.10.2010.године тај дуг у вредности од 28.360.000,00 дин је преузело „Тера бо“. Уговором о продаји регресираниог ђубрива бр.10519 од 28.09.2010.године ДОО „Агробосман“ је купило количину од 1000 тона ђубрива НПК. Уговором о преузимању дуга бр.13139 од 3.12.2010. целокупан дуг је преузело „Тера бо“. Дана 28.09.2010.године између ХИП „Азотаре“ и ДОО „Тера бо“ закључен Уговор о продаји регресираниог минералног ђубрива бр.10933 а потом 18.10.2010.године Уговор о размени роба бр.10928 где „Тера бо“ размењује са ХИП „Азотара“ наведено ђубриво НПК 25:6:0 за НПК 15:15:15. На овом уговору наводи се да је „Тера бо“ ЗЗ уместо ДОО. Изузете су и картице „Тера бо“ код ХИП „Азотаре“. Како је овим уговором, фкатички „Тера бо“ извршио набавку уредбом дозвољених количина, то није могао набавити пеостале количине преко посредника. Из уговор о преузимању дуга број 7719 од 28.06.2011.године и Изјавом о пребијању-компензацији од 6.10.2011.године, целокупан преостали дуг „Тера бо“ по основу преузимања дуга од последње наведене три задруге према „ХИП Азотари“ као и друге дугове „Тера бо“ са каматама, по основу преузетог ђубрива, све у вредности од 101.130.456,78 динара преузело је ДОО „Млиностеп“ окривљеног Љубомира Куљића. За овако продато регресирано ђубриво „ХИП-Азотари“ је неосновано извршила наплату надокнаде за регрес од министарства, у износу од 20.000.000,00 динара.

Увидом у наведене уговоре утврђује се да је уговоре потписивао Радосав Вујачић, што указује и на чињеницу да је био упознат са садржином ових уговора и да је одлучивао у погледу начина, рокова плаћања, као и средстава обезбеђења.

Привредно друштво „Србокоп“ које по Уредби Владе Републике Србије о регресирању азотних минералних ђубрива за зимско прихрањивање и припрему пролећне сетве није имало на то право, промет регресираниог минералног ђубрива са ХИП „Азотара“ обавило је преко посредника земљорадничких задруга ЕЗ „Широковац“ ЗЗ „Дивци“, ЗЗ „Малина Аграр“, ЗЗ „Агро сточар“, ЗЗ „Пецка“, ЗЗ „Агрокооператива домаћин“ и ЗЗ „Рађевина Коп“, чиме је омогућило ХИП „Азотара“ да изврши носновану наплату регреса по основу испоручених 7.000 тона минералних ђубрива у укупном износу од 35.000.000,00 динара, у ком износу је и за „Србокоп“ прибављена протиправна имовинска корист у истом износу по основу разликеу цени регресираниог и нерегресираниог минералног ђубрива.

На основу књиговодствене евиденције ЕЗ „Широковац“ Горњи Милановац утврђено је да је ова задруга од формално купљених 1000 тоне регресираниог минералног ђубрива, сву количину од 1000 тона фактурисало предузећу „Србокоп“ д.о.о., које по Уредби није имало право куповине регресираниог ђубрива. Наиме, након што је дана 29.01.2010. године „Продуктна берза“ потврдила куповину 1.000 тона вештачког ђубрива ЕЗ „Широковац“, дана

10.02.2010. године између ХИП „Азотаре“ и ЕЗ „Широковц“ закључен је уговор о продаји регресираниог минералног ђубрива КАН 27 % Н у количини од 1.000 тона за укупан износ од 14.418.000,00 динара. Истог дана закључен је и Уговор о преузимању дуга између ХИП „Азотаре“, ЕЗ „Широковац“ и „Србокоп“, на основу којег се „Србокоп“ обавезује да уместо ЕЗ „Широковц“ износ од 14.418.000,00 динара уплати ХИП „Азотари“. Уз књиговодствених евиденција „Србокопа“ утврђује се да је по неведном Уговору о преузимању дуга преузео од ЕЗ „Широковац“ регресираниог минерално ђубриво које је купио од ХИП „Азотаре“ Панчево у количини од 1000 тона за укупан износ од 14.418.000,00 динара, за шта је ЕЗ „Широковац“ „Србокопу“ испоставио два рачуна у укупној количини од 1000 тона за укупан износ од 14.720.400,00 динара, коју количину је даље продао разним купцима у малопродајним објектима „Србокопа“ по цени од 18,00 динара, што се види из робно – финансијских картица ДОО „Србокоп“. На тај начин је ЕЗ „Широковац“ остварио разлику у цени од 302.400,00 динара, док је ДОО „Србокоп“, даљом продајом истог ђубрива остварио позитивну разлику у цени у корист „Србокопа“. По наведеном уговору о преузимању дуга „Србокоп“ је делимично измирио преузете обавезе уплатама у периоду од 23.03.2010. године до 11.06.2011. године. Дана 23. 02. 2010. године Србокоп је дана 23.02.2010. године извршио уплату од 80.000,00 динара на текући рачун ЕЗ „Широковац“ из Горњег Милановца од ког износа је иста задруга наредног дана платила провизију „Продуктној берзи“ у износу од 78.352,00 динара, што се може видети из извода ЕЗ „Широковац“ код Креди банке број 12 и 13. Описаним начином продаје окривљени Жујовић је за привредно друштво Србокоп остварио имовинску корист по основу разлике у цени регресираниог и нерегресираниог минералног ђубрива у износу од 5.000.000,00 динара, и омогућио да ХИП „Азотара“ по основу овог промета, изврши неосновану наплату надокнаде у висини регреса у истом износу, на штету буџета РС. Наведене чињенице утврђују се на основу потврда купопвине/фактура „Продуктне берзе“ АД број 51-710 од 29.01.2010. године; Уговора о продаји број 1703 од 10.02.2010. године; Уговора о преузимању дуга број 1704 од 10.02.2010. године; рачуна – veleпродајни ХИП „Азотаре“ број 80 од 12.02.2010. године; обавештења ХИП „Азотаре“ „Србокопу“ од 12.02.2010. године; одјава ХИП „Азотаре“ број 1 „Широковцу“ од 12.02.2010. године; овлашћења ЕЗ „Широковца“ ДОО „Србокопу“ од 15.02.2010. године; рачуна ЕЗ „Широковац“ ДОО „Србокопу“ број 01/2010 од 15.02.2010. године; рачуна ЕЗ „Широковац“ ДОО „Србокопу“ број 02/2010 од 16.02.2010. године; отпремница ЕЗ „Широковац“ према ДОО „Србокопу“ од 1 до 30/10 од 15.02.2010. године и 16.02.2010. године са овлашћењима; аналитичке картице ХИП „Азотаре“ за купца ЕЗ „Широковац“ из Горњег Милановца.

На исти начин и по истој процедури извршен је промет и са осталим земљорадничким задругама, наведеним у диспозитиву оптужнице, из чега се а на основу налаза и мишљења вештака утврђује да је овим прометом омогућено да буду испуњени формални услови како би „ХИП Азотара“ извршила неосновану наплату надокнаде у висини регреса у укупном износу од 35.000.000,00 динара за испоручених 7.000 тона.

Привредно друштво "Tan Trade", које је по Уредби од јула 2009. године, набавку регресивног минералног ђубрива, обавило преко посредника „ПКБ“, по истом моделу је промет регресивног ђубрива, иако не може бити корисник средстава по основу регресивања обавило и по уредбама од 17. 12. 2009. године, преко „Агромал“ доо, „Агро цар“ доо и ЗЗ „Јединство“ и ЗЗ „Пољопродукт“ и по Уредби од 29. 07. 2010. године, преко посредника „Агро&Мигс“ доо, чиме је омогућено, да на основу овако обављеног промета по наведеним уредбама „ХИП Азотара“, буде исплаћена надокнада у висини регреса од укупно 40.000.000, 00 динара. Промет по Уредби од 17. 12. 2009. године, према књиговодственим евиденцијама обављен је између осталих и са „Агромал“ доо. Из документације је утврђено је формално купљених 1000 тоне регресивног минералног ђубрива, ову количину фактурисало предузеће "Tan Trade" д.о.о. Наиме, након што је дана 10.02.2010. године „Продуктна берза“ потврдила куповину 1.000 тона вештачког ђубрива „Агромал“, дана 11.02.2010. године између ХИП „Азотаре“ и „Агромал“ закључен је уговор о продаји регресивног минералног ђубрива КАН 27 % Н у количини од 1.000 тона, за шта је ХИП „Азотара“ дана 13.02.2010. године издала рачун број 76 на укупан износ од 14.418.000,00 динара, а на основу отпремница број 8,9,10,11,12 и 13 од 13.02.2010. године. Истог дана, односно дана 11.02.2010. године закључен је и Уговор о преузимању дуга између ХИП „Азотаре“ „Агромал“ и "Tan Trade", на основу којег се предузеће "Tan Trade" д.о.о. обавезује да обавезу по основу наведеног уговора, уместо „Агромал“ плати ХИП „Азотари“ Панчево. По наведеном уговору о преузимању дуга "Tan Trade" преузети дуг је затворен тројном компензацијом између „Агромал“, ХИП „Азотара“ и "Tan Trade", а по основу претходног дуговања „ХИП Азотара“ према предузећу "Tan Trade" на име преузете робе, о чему је сачињена спецификација међусобних обавеза везано за уговор о преузимању дуга бр.25/2010 и изјаве број 25/2010 од 29.04.2010.године, које се достављају у прилогу. На тај начин је и измирена обавеза „Агромал“ према ХИП „Азотара“ за преузето регресивно минерално ђубриво. Берзанску провизију у износу од 78.120,72 динара дана 17.03.2010.године уплатило предузеће "Tan Trade", а у име „Агромал“. Наведене чињенице у односу на обављени промет преко Агромал, утврђују се на основу потврда куповине/фактура „Продуктне берзе“ АД број 51-973 од 10.02.2010. године, налог „Продуктној берзи“ за куповину робе, уговора о продаји број 1623 од 11.02.2010. године, уговора о преузимању дуга број 1877 од 11.02.2010. године, рачуна – велепродаје ХИП „Азотаре“ број 76 од 13.02.2010. године, отпремница број 8, 9, 10, 11,12, 13 од 13.02.2010.године; обавештења ХИП „Азотаре“ „Тан Трејду“ од 12.02.2010. године, аналитичке картице „Тан Трејда“ за „Агромал“, рачуна број 2/10 од 13.02.2010.године са отпремницама број 02 и 03/10 од 13.02.2010. године, као и остале предложене документације као доказа о обављеном промету. На исти начин обављен је промет и са осталим учесницима промета, посредницима у промету за ТАН трејд, Агро цар, Пољопродукт, Јединство.

Н основу уговора Уговор о продаји регресивног минералног ђубрива између „ХИП Азотара“ и ДОО „Агро & Мигс“ који је закључен дана 28.09.2010. године за количину од 2.000 тона НПК 25:6:0 по цени од 28.360,0 динара по тони,

утврђује се да су потписници овог уговора окривљени Радосав Вујачић и окривљени Грујић Михаило, као одговорно лице ипсред привредног друштва «Агро & Мигс доо. ИЗ извода АПР, исказа сведока Стевана Бајића, као и изјаве самог Михаила Грујића, он је власник и оснивач провредног друштва «Агро & Мигс доо. У исто време окривљени Грујић је био и одговорно лице ХИП «Азотара» доо. Како даље из документације произилази између истих привредних субјеката је сутрадан закључен и уговор о размени роба којим је наведена количина ђубрива НПК 25:6:0 замењена за исту количину ђубрива НПК 15:15:15. Као и преходни уговор и овај је потписан од стране истих лица у име угооврних страна. Како даље, произилази, супротно одбани окривљеног Грујића, да је било објективних немогућности да се ђубриво искористи за потребе предузећа ДОО „Агро & Мигс већ дана 05.10.2010.године закључен је Уговор о преузимању дуга број 10417 између „ХИП Азотара“, „Агро & Мигс“ и „Тан Trade“ , по којем „Тан Trade“ преузима обавезу да ће уместо „Агро & Мигс“ платити износ од 56.720.000,00 динара. Ове чињенице указују на то да намера окривљеног и циљ закључења уговора нису биле потребе привредног друштва „Агор & Мигс“, већ да се омогући да ХИП „Азотара“ изврши наплату регреса у износу од 20.000.000,00 динара. На основу књиговодствених евиденција привредног друштва „Агро & Мигс“ утврђено је да је ово предузеће купљених 2000 тоне регресираниог минералног ђубрива НПК 15:15:15 фактурисало предузећу „Тан Trade“ д.о.о. из Београда, које по Уредби није имало право куповине регресираниог ђубрива по истој цени по којој је ђубриво и набављено од ХИП „Азотаре“, а које је даље продато од стране предузећа „Тан Trade“ д.о.о. већем броју купаца испод набавне цене. Преузети дуг је затворен тројном компензацијом између ДОО „Агро & Мигс“, ХИП „Азотара“ и „Тан Trade“ као добављача по основу претходних дуговања, ХИП „Азотара“ а по основу претходног дуговања ХИП „Азотара“ према предузећу „Тан Trade“ на име преузете робе, о чему су сачињене изјаве о компензацији број 04/2011 од 18.01.2011.године, број 8/2011 од 03.02.2011 .године, 10/2011 од 17.02.2011. године, 15/2011 од 10.03.2011. године и 18/2011 од 23.03.2011. године, које се достављају у прилогу. На тај начин је и измирена обавеза „Агро & Мигс“ према ХИП „Азотара“ за преузето регресирано минерално ђубриво. Наведене чињенице утврђују се на основу уговора о продаји број 10416 од 28.09.2010. године, угоовра о размени робе број 10424 од 29.09.2010. године, уговора о преузимању дуга број 10417 од 05.10.2010. године, рачуна – велепродаје ХИП „Азотаре“ број 2039 од 28.09.2010. године, отпремнице број 18 од 28.09.2010. године, власничког листа број 98/10 од 28.09.2010. године, 9 рачуна „Агро & Мигс“ за „Тан Trade“ број 42, 43, 44, 45, 46, 47, 50, 51 и 62/10, аналитичке картице „Тан Trade“ за добављача „Агро & Мигс“, 86 отпремница ХИП „Азотаре“ за „Агро & Мигс“ и 33 отпремница „Агро & Мигс“ за „Тан Trade“, 25 излазних рачуна „Тан Trade“ са доставницама и отпремницама ХИП „Азотаре“, изјаве о компензацији број 4/2011 од 18.01.2011. године, изјава о компензацији број 8/2011 од 03.02.2011. године, број 10/2011 од 17.02.2011. године, број 15/2011 од 10.03.2011. године, број 18/2011 од 23.03.2011. године, аналитичке картице ХИП „Азотаре“ за купца „Агро & Мигс“ и остале пословне финансијско књиговодствен документације привредних субјектат укључених у промет.

По истом моделу промет регресираним минералним ђубривима по Уредби од 17. 12. 2009. године, са ХИП „Азотром“, је обавило и привредно друштво „Citadela“, за количину од 980 тона преко посредника 33 Житогилија и „Пољопромет Вучковић“. Промет је обављен на следећи начин: Привредно друштво „Пољопромет Вучковић“, које је регистровано у Регистру привредних субјеката АПР решењем БД 152025/2006 од 20.09.2006. г, са шифром претежне делатности 01110 – гајења жита и других засада. Ово привредно друштво је у складу са Уредбом испуњавало услове који су се односили на привредна друштва да морају имати шифру делатности која се односи на гајење жита. Како је испуњавало услове, доставило је налог „Продуктној берзи“ за набавку вештачког ђубрива, за који је потврђена куповина издавањем фактуре „Продуктна берза“ бр. 51-992 од 10.02.2010. године, на којој је наведена количина од 980 тона вештачког ђубрива типа „Уреа“ (Карбамид) 46% N по цени од 24.462,00 динара по тони. Дана 11.02.2010. године „Пољопромет Вучковић“ и ХИП „Азотара“ су закључили Уговор о купопродаји 980 тона вештачког ђубрива типа „Уреа“ 46% N упакованог у џакове од по 50 кг, са ценом од 22.600,00 динара по тони. Истог дана када је закључен уговор између „Пољопромет Вучковић“ и ХИП „Азотара“, односно 11.02.2010. године закључен је Уговор о преузимању дуга између „Пољопромет Вучковић“, као дужника, ХИП „Азотара“, као повериоца и „Цитадела“, као преузимаоца дуга. Наведеним уговором „Цитадела“ преузима обавезу „Пољопромет Вучковић“ према ХИП „Азотара“ у укупном износу дуга. Роба по наведеном уговору о купопродаји је фактурисана „Пољопромет Вучковић“ по рачуну бр. 60 од 12.02.2010. г., а тада је издата и збирна отпремница бр. 1 и власнички лист бр. 11/2010 на целокупну количину од 980 тона. ДОО „Пољопромет Вучковић“ је издало овлашћење од 17.02.2010. г. којим овлашћује привредно друштво „Цитадела“ да може преузети целокупне количине ђубрива. Роба је из ХИП „Азотара“ отпремана према диспозицијама које је давао окривљени Марковић Гордан. „Пољопромет Вучковић“ је целокупну купљену количину робе фактурисало предузећу „Цитадела“ дана 12.02.2010. г. по рачуну бр. 07/2010 и то по истој цени по којој је и набавило робу од ХИП „Азотара“, док је „Цитадела“ ту исту робу даље продало купцу „Гранекспорт“. Како се утврђује на основу писмене документације извода аналитичких картица ХИП „Азотаре“ и налаза и мишљења вештака привредно друштво „Цитадела“ није измирила преузете обавезе. Наведене чињенице утврђују се следећим доказима: налогом „Продуктној берзи“ „Пољопромет Вучковић“, потврдом куповине бр. 51-992 од 10.02.2010. године, фактуром бр. 8/2010 од 18.02.2010. године издатом од „Пољопромет Вучковић“, уговором о купопродаји регресираниог ђубрива закљученим дана 11.02.2010. године између „Пољопромет Вучковић“ и ХИП „Азотара“, уговором о преузимању дуга од 11.02.2010. године између „Пољопромет Вучковић“, ХИП „Азотара“ и „Цитадела“, рачуном велепродаје број 60 од 12.02.2010. године са отпремницом бр. 1 од 12.02.2010. г., власничким листом број 1/2010 од 12.02.2010. године и преносом на чување број 1 од 12.02.2010. године, све издато од ХИП „Азотара“, овлашћењем од 17.02.2010. године, издато од „Пољопромет Вучковић“, фактуром 07/2010 велепродаја од 31.05.2010. године, издата од „Пољопромет Вучковић“ и остале документације која се односи на овај промет према предлогу за извођење доказа.

На исти начин и под истим условима обављен је промет регресираним минералним ђубривима ХИП „Азотара“ са привредним друштвом „Agroforum“ преко посредника земљорадничких задруга „Еко Пиносава“, „Будућност“, ЗЗ „Липовац“, ЗЗ „Азања“, ЗЗ „Крњево“, ЗЗ „Ђорђе Савић“, као и преко предузећа „НВ ПРО 1966“ доо за укупну количину од 7000 тона, за коју је „ХИП Азотара“, неосновано извршила наплату надокнаде у висини регреса у износу од 35.000.000 динара, а да је истовремено и привредном друштву „Агрофорум“ по основу наведених количина прибављене имовинска корист по основу разлике у цени регресираних и нерегресираних минералних ђубрива. Наиме, како произилази из доказа и утврђује се дана 29.01.2010. године задруга „Еко пиносава“ је доставила налог за куповину „Продуктној берзи“ азотног ђубрива КАН 27% у количини од 1.000 тона. Увидом у овај налог утврђује се да је као овлашћено лице купца наведен „Драган Митић“, који је заправо одговорно лице привредног друштва „Агрофорум“, док је као одговорно лице задруге потписан Слављуб Ђурић. Већ из овог налога се утврђује да ђубриво не купује земљорадничка задруга, већ да о чини у договору са окривљеним Митићем, како би се омогућило да све послове везане за овај налог и касније обавезе по овом налогу, преузме Драган Митић односно привредно друштво „Агрофорум“ доо. Дана 09.02.2010. године закључен је уговор о продаји регресираних минералних ђубрива КАН у количини од 1.000 тона између продавца ХИП „Азотара“ и купца Еколошке Задруге „Еко Пиносава“ по цени од 14.418,00 динара по тони са ПДВ. Уговором је предвиђен и рок за плаћање до 31.03.2010. године (чл. 4 уговора), ако инструмент обезбеђења плаћања достављање две менице (чл. 5 уговора). Наведени уговор о продаји у име купца потписао је директор Ђурић Слављуб а у име продавца председник УО Радосав Вујачић. Уговор је у „ХИП Азотари“ доо Панчево заведен под бр. 1520 од 10.02.2010. године. Истог дана, 09.02.2010. године закључен је и уговор о преузимању дуга по основу кога „Агрофорум“ доо као преузималац дуга преузима обавезу Еколошке задруге „Еко Пиносава“ коју има према ХИП „Азотари“ доо Панчево у укупном износу од 14.418.000,00 динара. Уговор је у ХИП „Азотари“ доо Панчево заведен под бр. 1521 од 10.02.2010. године. Ове чињенице утврђују се на основу налога „Продуктној берзи“ од 29. 01. 2010. године, уговора о продаји регресираних минералних ђубрива бр. 1520 од 10.02.2010. године, уговора о преузимању дуга бр. 1521 од 10.02.2010. године. Дана 22. 02. 2010. године земљорадничка задруга је дала писано овлашћење „Агро форуму“ којим га овлашћује за преузимање 1000 тона минералног ђубрива од ХИП „Азотара“, а о даљем промету по уговору о преузимању дуга од стране земљорадничке задруге, извршена је продаја „Агро форуму“ наведених количина ђубрива по истим ценама.

На овај начин је обављен промет и са осталим земљорадничким задругама, као и за привредно друштво „Агромедија“ преко земљорадничке задруге „Душановац“ за количину од 1000 тона.

Привредно друштво „Mlinko Amos“ односно окривљени Драган Петровић , је иако не може бити корисник регресираних минералних ђубрива обавио преко

земљорадничких задруга Будућност, Ратар, Буџићи, Свијалнац и Хроноцентрум. **Па је** ЗЗ „Будућност“ која је испуњавала услове из Уредбе о регресирању азотних ђубрива и то сведок Манојловић Данка на иницијативу окривљеног Петровић Драгана преко продуктне берзе за потреба „Млинко амос“ букирала максималне дозвољене количине од 1000 тона о чему је са ХИП „Азотаромм“ закључен уговор о продаји регресираниог минералног ђубрива од 09.02.2010. године, а истовремено је сачињен и потписан уговор о преузимању дуга, којим је „Млинко Амос“ преузео обавезу ЗЗ „Будућност“ према ХИП „Азотара“ у износу од 24.408.000,00 динара. Из одредби овог уговора, произилази да преузималац дуга, фактички приступа дугу, јер се дужник не ослобађа обавезе све док се не измири преузета обавеза. Дана 13.02.2010. г. роба по наведеном уговору о продаји фактурисана је ЗЗ „Будућност“ по рачуну бр. 88, а истог дана од стране ХИП „Азотара“ у реструктурирању је издат и власнички лист број 14/2010, да би ЗЗ „Будућност“ истог дана по рачуну бр. 9/10 исту робу фактурисала „Млинко Амос“ иако по Уредби на то није имала право, да би 16.02.2010. године издала и овлашћење, којим овлашћује „Млинко Амос“ да може у име ЗЗ „Будућност“ преузети купљено ђубриво. „Млинко Амос“ је платило и провизију „Продуктне берзе“ за букирање вештачког ђубрива у износу од 116.000,00 динара. Део дуга који је „Млинко Амос“ преузело по уговору о преузимању дуга, у износу од 1.808.000,00 динара, исто предузеће је пренело на текући рачун ХИП „Азотара“, а тај износ се односи на ПДВ на купљену количину робе. Остатак преузете обавезе у износу од 22.600.000,00 динара „Млинко Амос“ је измирило на тај начин што су 17.08.2010. године, Драган Петровић, директор „Млинко Амос“ и Радосав Вујачић председник Управног одбора ХИП „Азотара“, потписали уговор о продаји 1.750 тона меркантилне пшенице род 2010. година у ринфузу по цени од 12,00 динара по килограму увећаној за износ ПДВ од 8%. Предузеће „Млинко Амос“ је дана 13.08.2010. године, издало предузећу „ХИП - Азотара“ власнички лист којим се потврђује да предузеће „Млинко Амос“ преноси у власништво предузећу „ХИП Азотара“ у реструктурирању меркантилну пшеницу у количини од 1.750 тона која је смештена у силосу „Млинко Амос“. Налазом и мишљењем вештака утврђује се да по основу наведеног није извршен и стварни промета јер договорене количине пшенице нису испоручене ХИП „Азотари“, па наплата потраживања стварно није ни извршена.

На исти начин, у договору са пријављеним Петровић Драганом, обављен је промет и са осталим земљорадничким задругама наведеним у диспозитиву оптужнице како по Уредби за азотна аминерална ђубрива од 17. 12. 2009. године, тако и по Уредби од 29.07.2010. године која се односила на НПК ђубрива.

Дана 22.02.2010.године између ХИП „Азотаре“, „Best Seed Producer“ и „**Chem Со**“ закључен је Уговор о преузимању дуга бр.2156 којим „Chem Со“ преузима дуг од „Best Seed Producer“ према „ХИП-Азотари“ у износу од 7.209.000,00 динара. Потписник уговора је Радосав Вујачић у име ХИП „Азотаре“ и Јасна Раниславић за „Chem Со“. која је уписана као директор, иако по њеној изјави и на основу изјаве саме окривљене Вере Исаковић, произилази да је за

руковођење и управљање предузећем заправо овлашћена Вера Исаковић која је и његов оснивач, и лице овлашћено за потписивање по картону депонованих потписа. Дана 26.02.2010.године од стране ХИП „Азотаре“ испостављен је рачун бр.233 према „Best Seed Producer“ за 500 тона КАН-а по цени од 13.350,00 дин, на укупну вредност од 7.209.000,00 динара. Дана 31.03.2010. „Best Seed Producer“ испоставља Рачун бр. 1702/10-2 на исту количину ђубрива, по истој цени, и за исти укупан износ. Дана 12.04.2010. године сачињена је изјава о пребијању - компензацији бр.3 између ХИП „Азотаре“ и „Chem Co“ на 7.209.000,00 динара, којим та два предузећа пребијају међусобна потраживања за тај износ. У потпису су Вујачић и Јасна Раниславић. Ова компензација је спроведена дана 10.05.2010. године по изводу са тек. рачуна „Chem Co“ бр.83. Увидом у књиговодствену документацију „Chem Co“ утврђено је да је то предузеће наведено ђубриво даље продало и овом продајом остварило позитивну разлику у цени у своју корист у износу од 433.510,00 динара. Према изводу регистрације Агенције за привредне регистре утврђено је да је ДОО „Chem Co“ регистровано за трговину на велико хемијским производима, а да је власник истог предузећа Вера Исаковић, која је и овлашћена за управљање привредним друштвом од стране директора Јасне Раниславић. Према овим чињеницама, „Chem Co“ није имало право на набавку регресираниог ђубрива према одредбама Уредбе па је овако организованим и извршеним прометом омогућено да ХИП „Азотара“, на штету буџета РС изврши неосновану наплату надокнаде у висини регреса у износу од 2.500.000,00 динара, за који износ је оштећен буџет Р Србије.

На основу књиговодствене и финансијске документације, а и по изјавама окривљених Вујачића, Грујића и Вере Исаковић, утврђује се да је привредно друштво „Chem Co“, било у више пословних односа са „ХИП Азотаром“ по више основа, као купац ђубрива, добављач сировина, и као корисник аванса и позајмица од ХИП „Азотаре“.

У односу на привредно друштво „Vulin komerc“, промет регресираним минералним ђубривима по Уредби од 17. 12. 2009. године, обављен је преко земљорадничких задруга „Шимановци“, „Сточар“, „Кевил“, „Пустара“, „Агројуниор“, „Пољоплод“, „Ратар СМ“, „Пољоаграр“ д.о.о. и „Прхово“. Овим прометом је омогућено да се изврши набавка регресираниог ђубрива за „Вулин комерц“ коеј по Уредби не може бити корисник регресираниог минералног ђубрива у количини 8.575 тона чиме је омогућио набавку вештачког ђубрива по нижој цени за износ регреса у укупном износу од 42.875.000 динара, а који је од стране ХИП „Азотаре“ у реструктурирању тиме неосновано наплаћен од Министарства пољопривреде, шумарства и водопривреде Републике Србије, на штету буџета РС.

Предузеће „Вулин комерц“ је према решењу Агенције за привредне регистре број БД 45449/2005 од 15.07.2005.године, основано дана 20.03.2003. и уписано у регистар привредних субјеката Агенције за привредне регистре, чији је оснивач и директор пријављени Вулин Драган, а предузеће је регистровано за бављење угоститељством, трговином и производњом.

„ХИП Азотара“ је према књиговодственим евиденцијама дана 05.02.2010. године закључила уговор о зајму предузећу „Агро Мега Инвест“ д.о.о. Овај уговор као одговорна лица испред уговарача потписали су Радосав Вујачић и Љиљана Љубић. По уговору ХИП „Азотара“ је „Агро мега инвесту“ дала на зајам новчана средства у износу од 115.000.000 динара. Уговором се „Агро Мега Инвест“ обавезује да примљени новчани зајам врати најкасније до 31.12.2010. и њиме се за обезбеђење враћања зајма не достављају менице, већ се то врши дана 12.05.2010., када се између наведених уговорних страна закључује анекс уговора. Наиме, анексом уговора се предузеће „Агро Мега Инвест“ обавезује да на име обезбеђења целовитог и правовременог враћања зајма, даје две бланко соло менице са клаузулом без протеста са меничним овлашћењем.

Како из пословне документациј (финансијска картица предузећа ХИП „Азотара“ у реструктурирању за потраживања по основу позајмица у 2010.) и налаза и мишљења вештака произилази „Агро Мега Инвест“ је до рока враћања зајма извршило повраћај новчаних средстава у износу од свега 2.200.000 динара, тако да је обавеза овог предузећа остала и она сада износи 112.800.000 динара. У циљу регулисања дужничко-поверилачких односа, дана 31.12.2010. између наведених уговорних страна закључен је споразум, који предвиђа да ће предузеће „Агро Мега Инвест“ горе наведени дуг уплатити у периоду од 15.04.2011. до 15.06.2011., рачунајући и обрачун камате од 01.01.2011. године. По овом споразуму није поступљено па је дана 16.05.2011., „ХИП Азотара“ дала на наплату меницу на износ од 74.568.705 динара, којом је извршена наплата дела дуга у износу од 13.959 динара, тако да је за остатак од 74.554.747 динара жиро рачун предузећа „Агро Мега Инвест“ блокиран. Споразум од 31.12.2010. између осталог предвиђа да ће јемац за повраћај средстава предузећа „Агро Мега Инвест“ бити предузеће „Вулин комерц“ из Руме, чији је власник и директор окривљени Вулин Драган, и то тиме што ће се „ХИП Азотара“ за наплату доспеле неизмирене обавезе обезбедити хипотеком на непокретностима предузећа „Вулин комерц“. У складу са овим споразумом, а како се утврђује из заложне изјаве предузећа „Вулин комерц“, решења Републичког геодетског завода СКН Пећинци, решења Привредног суда у Сремској Митровици од 10.02.2012. године, извршен је упис заложног права повериоца ХИП „Азотаре“ на непокретностима у власништву „Вулин комерц“, на које је „ХИП Азотара“ уписана као хипотекарни поверилац другог реда. Текући рачун предузећа „Вулин комерц“ је почев од 18.01.2012. у константној блокади и она износи 913.813.252 динара. Из изјаве сведока Љиљане Љубић, утврђује се да је овај зајам за привредно друштво „Агромега инвест“ договорио у потпуности са свим елементима окривљени Вулин Драган, те да привредно друштво није имало значајнијих пословних односа са другим правним лицима, осим са „Вулин комерцом“ и ХИП „Азотара“.

Поред наведеног уговора, окривљени Радосав Вујачић, је као одговорно лице испред ХИП „Азотара“, закључио дана 11.02.2010. и уговор о зајму са предузећем „Фер Напредак“ д.о.о., кога је заступао приликом потписивања Славко Стијаковић, а по коме „ХИП Азотара“ у реструктурирању, наведеном

правном лицу дала зајам новчаних средстава у износу од 38.604.350 динара. И по овом уговору дата новчана средства је требало да буду враћена до 31.12.2010., а где су као гаранција да ће се новчана средства вратити узете две бланко соло менице, а што је уговорено анексом уговора од 12.05.2010.године. Како из одбране окривљеног Вулина и изјаве сведока Стијаковића произилази, уговорне услове и све остале елементе позајмице договорили су окривљени Вујачић и Вулин. Из финансијске документације и налаза и мишљења вештака утврђује се да је предузеће „Фер Напредак“ до рока враћања зајма, извршило повраћај новчаних средстава у износу од свега 3.473.363 динара, тако да обавеза овог предузећа сада износи 35.130.987 динара. У циљу регулисања дужничко-поверилачких односа, дана 31.12.2010. између наведених уговорних страна закључен је споразум, који предвиђа са ће предузеће „Фер Напредак“ горе наведени дуг уплатити у периоду од 15.04.2011. до 15.06.2011., рачунајући и обрачун камате од 01.01.2011. Као ни „Агромега инвест“, тако ни „Фер Напредак“ није започео са измирењем своје обавезе по горе утврђеној динамици, тако да је дана 16.05.2011., ХИП „Азотара“ дала на наплату меницу на износ од 24.015.628 динара, којом је извршена наплата дела дуга у износу од свега 1.197.428 динара, тако да је за остатак од 22.218.201 динара жиро рачун предузећа „Фер Напредак“ блокиран. Споразум од 31.12.2010. између осталог предвиђа да ће јемац за повраћај средства предузећа „Фер Напредак“ бити предузеће „Грмеч“ ИПП из Крајишника, с обзиром на то да „Фер Напредак“ има власништво над акцијама овог предузећа, а која су стечена новчаним средствима добијеним као позајмица од предузећа „Вулин комерц“. Из финансијске документације о пословању „Агро мега инвест“ и „Фер напретка“, утврђује се а што произилази и из налаза и мишљења вештака да су ова предузећа добијена новчана средства, по основу примљеног зајма од ХИП „Азотаре“, истог дана по уплати преносила на рачун предузећа „Вулин комерц“. Наиме, како из одбране окривљеног Вулина, тако и одбране окривљеног Грујића и исказа сведока одговорних лица „Агро мега инвест“ и „Фер напредка“ произилази да је договор о зајмовима у име „Агро Мега Инвест“, односно „Фер Напретка“ постигао окривљени Вулин Драган, који је са окривљенима Радосавом Вујачићем и Михаилом Грујићем договорио да предузеће „Вулин комерц“ својим новчаним средствима обезбеди продају регресираниог минералног ђубрива на тај начин што ће новчана средства у противвредности 1.000 тона регресираниог минералног ђубрива обезбедити „Вулин комерц“ и уплатити некој од 9 (девет) земљорадничких задруга, које пронађе, а које имају право на коришћење регресираниог ђубрива по Уредби од 17. 12. 2009. године, и које ће онда овим средствима, након букирања на „Продуктној берзи“ извршити авансну куповину регресираниог минералног ђубрива од ХИП „Азотаре“, уз договор да Азотара тако добијена средства истог дана уплати предузећима „Агро Мега Инвест“, односно „Фер Напредак“ по основу зајма, а која ће добијена средства уплатити – вратити на жиро рачун предузећа „Вулин комерц“, одакле су се даље на исти начин уплаћивала некој другој задрузи и преко рачуна ХИП „Азотаре“, „Агро Мега Инвест“ и „Фер Напретка“ враћала на рачун предузећа „Вулин комерц“, чиме је створен привид да је „ХИП Азотара“ наплатила продају регресираниог ђубрива.

На основу овако постигнутог договора окривљених Вујачића, Грујића и Вулина, извршен је промет регресираниог ђубрива у укупној количини од 5.575 тона минералног ђубрива КАН и 3.000 тона минералног ђубрива уреа. Ако се упореде новчане односно финансијске вредности регресираниог ђубрива ипорученог земљорадничким задругама са вредностима датих зајмова, може се уочити да су у питању апсолутно једнаке вредности, из чега произилази да се заправо не ради о позајмици новчаних средстава предузећима „Агро Мега Инвест“ и „Фер Напредак“, већ о продаји регресираниог минералног ђубрива без наплате, које је дошло у посед предузећа „Вулин комерц“ које на то није имало право.

Анализом књиговодствене документације, „Вулин комерц“, „Агро Мега Инвест“, „Фер Напредак“ и девет земљорадничких задруга, која је детаљно обрађена и налазом и мишљењем вештака утврђује се кретање новчаних средстава односно кретање и начин промета регресираниог ђубрива, а које је реализовано и књиговодствено евидентирано на следећи начин:

Дана 10.02.2010. закључен је уговор о заједничкој производњи меркантилне пшенице род 2010. између предузећа „Вулин комерц“ и Земљорадничке задруге „Шимановци“. Овим уговором се предузеће „Вулин комерц“ обавезује да ће на пољопривредном земљишту укупне површине од 2.300 хектара засејати и произвести меркантилну пшеницу и исту испоручити овој земљорадничкој задрузи за минерално ђубриво КАН 27% у количини од 1.000 тона, према уговореном паритету од 1 килограм минералног ђубрива за 1,335 килограма меркантилне пшенице. Непосредно пре овог уговора је закључен уговор о купопродаји меркантилне пшенице род 2010. (05.02.2010.), по којем 33 „Шимановци“ продаје 1.335.000 килограма пшенице предузећу „Вулин комерц“ по цени од 10 динара по килограму, уз обавезу да „Вулин комерц“ земљорадничкој задрузи уплати аванс у укупном износу од 14.418.000 динара, што заправо представља вредност за 1.000 регресираниог ђубрива КАН 27%. На основу овог уговора о купопродаји меркантилне пшенице, дана 05.02.2010., 33 „Шимановци“ испоставља авансни рачун број 1 предузећу „Вулин комерцу“ за продају меркантилне пшенице род 2010., на укупан износ од 14.418.000 динара, на основу којег предузеће „Вулин комерц“, истог дана уплаћује наведеној задрузи новчана средства у овом износу. Тако добијена средства 33 „Шимановци“ даље користи на тај начин што их истог дана тј. 05.02.2010., уплаћује ХИП „Азотари“, по основу добијеног авансног рачуна број 40002, на име куповине 1.000 тона регресираниог минералног ђубрива КАН 27%. Окривљени Вујачић Радосав и Грујић Михаило, по претходном договору са окривљеним Вулин Драганом, добијена новчана средства од 33 „Шимановци“, дана 08.02.2010. уплаћују по основу уговора о зајму предузећу „Агро Мега Инвест“, да би ово предузеће тако добијена средства истог дана пренело на рачун предузећа „Вулин комерц“ по основу повраћаја раније примљене позајмице, на који начин су се новчана средства у износу од 14.418.000 динара вратила на рачун предузећа „Вулин комерц“. За примљени аванс у износу од 14.418.000 динара, „ХИП Азотара“, сачинила је и испоставила 7 (седам) рачуна земљорадничкој задрузи „Шимановци“, за испоручених 1.000 тона КАН 27%,

које ђубриво је из ХИП „Азотаре“ отпремано по диспозицијама и купцима како је налагало привредно друштво „Вулин комерц“. Земљорадничка задруга „Шимановци“ је по добијању рачуна од ХИП „Азотаре“, ђубриво префактурисала предузећу „Вулин комерц“, сачинивши 2 (два) рачуна, и то број 51 дана 19.02.2010. и рачун број 61 дана 24.02.2010. На описани начин у посед регресираниог ђубрива долази предузеће „Вулин комерц“, те да би прикрио набавку регресираниог ђубрива, а на основу „привидног“ уговора о заједничкој производњи меркантилне пшенице, окривљени Вулин Драган сачињава дана 30.09.2010. рачун број 2126, којим земљорадничкој задрузи „Шимановци“ фактурише меркантилну пшеницу у количини од 1.335.000 килограма у укупној вредности од 14.418.000 динара, да би истог дана земљорадничка задруга „Шимановци“ тако фиктивно фактурисану пшеницу, префактурисала предузећу „Вулин Цомерц“ у истој количини и истом износу и тиме лажно приказала измирења своје обавезе по основу примљеног аванса по авансном рачуну број 1 од 05.02.2010. године.

Из резултата спроведене истраге, на основу одбране окривљеног Вулина, као и испитаних сведока Зорана Гаће, Милке Њежић, Драган Радојева, Ђорђа Ђурчина, Гмизић Бранислав и осталих, према предлогу оптужнице, утврђено је да је на основу сагласности окривљеног Вулина, све преговоре и договоре са представницима земљорадничке задруге вршио Зоран Гаћа. Провизију Продуктне берзе по основу промета регресираниог ђубрива сносио је „Вулин комерц“, као и трошкове по основу припадајућег пореза на додату вредност. Наиме, „Продуктна берза“ Нови Сад је дана 26.01.2010. испоставила рачун број 51-628 земљорадничкој задрузи „Шимановци“ за трошкове берзанске провизије, на укупан износ од 78.352 динара, а који износ је земљорадничка задруга „Шимановци“ измирила средствима добијеним од предузећа „Вулин комерц“ на име наводних трошкова услуге орања, који су фактурисани рачуном број 16 од 27.01.2010. у износу од 78.352 динара. Како је на испостављен и наплаћен авансни рачун број 1 од 05.02.2010. за продају меркантилне пшенице род 2010., 33 „Шимановци“ била у обавези да уплати порез на додату вредност, по стопи од 8%, што укупно износи 1.068.000 динара, ова задруга је средства обезбедила на тај начин што је „Вулин комерц“ овај износ уплатио задрузи по основу уговора о зајму закљученог дана 09.04.2010. године. Такође, земљорадничка задруга „Шимановци“ је од предузећа „Вулин комерц“, којем је омогућила да дође у посед регресираниог ђубрива КАН 27%, по цени од 13,35 динара по килограму, од овог предузећа касније купила ту исту врсту ђубрива, у количини од 53,5 тона, али по цени од 18,00 динара по килограму, које ђубриво је плаћено испоруком пољопривредних производа. Наведене чињенице произилазе и утврђују се на основу уговора о заједничкој производњи меркантилне пшенице род 2010. закљученог између 33 „Шимановци“ и „Вулин комерц“ од 10.02.2010., уговора о купопродаји меркантилне пшенице род 2010. закљученог између 33 „Шимановци“ и „Вулин комерц“ од 05.02.2010., авансног рачуна 33 „Шимановци“ број 1 од 05.02.2010., извода са текућих рачуна „Вулин комерц“ број 25 од 05.02.2010., 33 „Шимановци“ број 16 од 05.02.2010., ХИП „Азотаре“ број 22 од 05.02.2010., број 23 од 08.02.2010., авансног рачуна ХИП „Азотаре“, рачуна, отпремница и остале пословне документације.

На исти начин је обављен промет и са осталим земљорадничким задругама наведеним у диспозитиву оптужнице, чиме је омогућено да ХИП „Азотара“ изврши неосновану наплату надокнаде у висини регреса у укупном износу од 42.875.000,00 динара, на штету буџета РС, те да у истом износу за привредно друштво Вулин комерц, по основу разлике у цени регресираниог и нерегресираниог ђубрива у истом износу буде прибављена имовинска корист. При обављању овог промета, мора се имати у виду чињеница, да дати зајмови у идентичној вредности преузетог ђубрива, нису враћени ХИП „Азотара“, нити су обезбеђени на адекватан начин, тако да представљају ненаплативо потраживање, чиме се може доћи до закључка да је ХИП „Азотара“ датим зајмовима заправо кредитирала, продају ђубрива, за рачун Вулин комерца.

У односу на промет по Уредби од 29. 07. 2010. године, који је вршен преко посредника земљорадничких задруга, поступано је на исти начин, и по истој процедури, а и по овој уредби су исти преузимаоци дуга, односно крајњи корисници долазили до регресираниог ђубрива. Наиме промет по овој уредби, по описаном моделу и са идентичним начинима плаћања обављен је за привредна друштва „Тера бо“, „Тан траде“, „Млинко Амос“ и „Хем ко“. Да је обављеним прометом за учеснике у промету остваривана имовинска корист утврђује се на основу налаза и мишљења вештака, а ова корист је за поједина привредна друштва остваривана по више основа и то по основу неплаћања преузетих количина, по основу остварене позитивне разлике у цени при даљем промету, по основу остварених попушта и по основу разлике у цени регресираниог и нерегресираниог ђубрива, односно за износ регреса с обзиром да нису могли бити корисници регресираниог ђубрива.

По основу промета нерегресираним минералним ђубривима са привредним друштвима „Вујадиновић РМВ“доо, „Сектор 120“доо, „Да саг еуро“доо и „Агрофорум“доо закључени су уговори о продаји и то:

На основу Уговора о продаји бр.7720 од 30.06.2011.године, а који је у „ХИП-Азотари“ заведен дана 6.07.2011.године, утврђује се да је исти закључен са привредним друштвом „Сектор 120“ и да се односи на продају 6545 тона ђубрива НПК 15:15:15 по цени од 38.988 динара/1 тони са ПДВ. Уговором је предвиђено да се ђубриво плати у року од 45 дана по преузимању, а да се продаја односно плаћање обезбеђује достављањем две бланко соло менице уз додатно средство обезбеђења решење надлежне службе за катастар непокретности о упису хипотеке првог реда у власништву по листу непокретности бр.36 КО Црни Врх. Овај уговор је потписан од стране одговорног лица „Сектора 120“ окривљеног Борислава Стојковића а у име ХИП „Азотаре“ од стране Радосава Вујачића. Према потврди о примопредаји, менице су предате дана 11.07.2011. године, а дана 08.08. 2011 године сачињен је и Уговор о приступању дугу, где „Тера бо“ приступа дугу „Сектора 120“. Иако „Терабо“ није измирио обавезе по ранијим уговорима одобрава да приступи дугу „Сектора 120“. Иначе из извода АПР, за ова два привредна субјекта „Сектор 120“ и „Тера бо“ утврђује се да је за оба правна лица оснивача и

власник окривљени Борислав Стојковић гу. Како из документације произилази, „Сектор 120“ је ђубриво фактурисао предузећима: „Тера бо“ у количини од 4238,20 тона, „Браћа Ристић“ у количини од 408 тона, као и „Млиностепу“ у количини од 1890,80 тона.

Из документације ХИП „Азотаре“ утврђује се да је након четири месеца од истека валуте плаћања дана 30.12. пуштена на реализацију једна меница „Сектора 120“ на 265.098.190,75 динара и друга меница на 5.655.421,50 динара. Из књиговодствених евиденција се утврђује да су текући рачуни и „Тера бо“ и „Сектор 120“, блокирани од ХИП „Азотаре“ као солидарни дужници по наведеним уговорима за регресирани ђубрива и за енрегесирани ђубриво, а постојећи дуг према ХИП „Азотари“ није наплаћен .

Књиговодственом документацијом утврђује се и да је привредно друштво „Да сар еуро“ дана 4.03.2010.године са ХИП „Азотаром“ закључио Уговор бр. 2977 о продаји по комерцијалним ценама (нерегесираниог ђубрива) за 3.620,40 тона ђубрива марке КАН, са роком плаћања 5.459.563,20 динара до 8.04.2010. само у висини износа пдв од 8%, а остатак од 68.244.540,00 динара до 31.07.2010.године уз средство обезбеђења плаћања само две соло менице. У потпису уговора су Илија Глишић за „Да сар еуро“ и Радосав Вујачић за „ХИП Азотару“. Даље је дана 8.03.2010.године на исти начин закључен Уговор бр.3072 о продаји 30.000 тона ђубрива марке САН, са роковима плаћања у три рате (31.08., 30.09. и 31.10.2010.године), са истим обезбеђењем плаћања (две соло менице) и истим потписницима. Даном 10.06.2010.године закључен је Анекс бр. 6603 уговора бр.3072. где се наводи да ће се уместо ђубрива САН у количини од 17.094,00 тона испоручити ђубриво КАН. Рокови плаћања се пролонгирају анексом на 31.12.2010., 31.01.2011. и 28.02.2011. године. Из картице купца „Да сар еуро“ код ХИП „Азотаре“ - „преглед реализације по врсти производа и фактури“ и „финансијским аналитичким картицама“ за период 2010-2011., предузећу „Да сар еуро“ је испоручено ђубриво у количини од 35.835,45 тона у фактурисаној вредности од **749.832.996,96.088.808,00 динара**, од чега још увек није плаћено ХИП-Азотари“ износи 673.329.688,03 динара. Да је окривљени Алекса Обрадовић одговорно лице „Да сар еуро“ утврђује се на основу исказа сведока Илије Глишића који је према подацима АПР лице овлашћено за зступање, али који је од стране окривљеног Обрадовића, као његов радник само био замољен да се фирма „региструје“ на њега, а да ће све послове руковођења обављати сам окривљени Обрадовић, што је све било до 4. 2. 2010. године када је и у на основу ОП образца извршена измена одговорног лица, односно упис окривљеног Обрадовића као одговорног лица. Да је окривљени Обрадовић одговорно лице утврђује се на основу ОП образца из ког произилази да је дана 4.02.2010.године свој потпис за зступање „Да сар еуро“ депоновао Алекса Обрадовић, односно на основу решења АПР о пререгистрацији „Да сар еуро“ из ког произилази да је предузеће дана 21. 09. 2010. године пререгитровано на окривљеног Алексу Обрадовића, као оснивачћа и директора.

ХИП „Азотара“ и „Агро форум“ закључили су дана 15.04.2010 године Уговор о продаји, а предметуговора је купопродаја **1.000** тона минералног ђубрива KARBAMID 46%N, по цени са 8% ПДВ од 29.808,00 динара/тони. Укупна вредност Уговора износила је 29.808.000,00 динара. У периоду од 20.07.2010 године до 26.10.2010 године, према књиговодственим евиденцијама – аналитичким картицама ХИП „Азотара“ је „Агро форуму“ као купцу а по његовом овлашћењу предузећу Биљни лекар, отпремила 1000 тона KARBAMID 46%N у вредности од **29.808.000,00** динара, што је била и остала укупна обавеза купца „Агро форум“ према Хип „Азотара“.

Наводи образложења у погледу изнетих чињеница утврђују се на основу предложених доказа пословне документације и уговора закључених са наведеним привредним субјектима.

На основу налаза и мишљења вештака произилази да је ХИП „Азотара“ у периоду од 01.03.2010 до 01.09.2011 године фактурисала и отпремила за четири наведена купца укупно **83.125,99** тона нерегресираног минералног ђубрива у укупно фактурисаној вредности од **2.038.110.020,48** динара. Према стању неплаћених потраживања исказаних у књиговодственој евиденцији ХИП Азотаре, за основни дуг и приписане камате, од ових правних лица постоји потраживање у укупном износу од **2.235.070.939,82** динара. Дуговања појединачно по купцима су за Вујадиновић РМВ износ од 1.145.205.413,43 динара, DA CAR EURO износ од 794.959.335,64 динара, СЕКТОР 120 износ од 265.098.190,75 динара и „АГРО ФОРУМ“ износ од 29.808.000,00 динара.

На идентичан начин како се из анализе целокупне пословне документације свих учесника у промету утврђује промет је обављен и за остале привредне субјекте који у изнетој анализи нису посебно обрађени. Налазом и мишљењем вештака утврђује се да је ХИП „Азотари“ по основу Уредбе од 10.07.2009. године са изменом од 06.11.2009. године у три наврата и то 31.12.2009. године, те 08.02. и 02.03.2010. године, по Уредби од 17.12.2009. године у периоду од 26.03. до 22.06.2010. године, а по Уредби од 29.07.2010. године у периоду од 27.07. до 10.08.2011 године, извршена наплата регреса у укупном износу од 1.500.340.000,00 динара од чега је неоснованом наплатом регреса ХИП „Азотари“ прибављена противправна имовинска корист у укупном износу од 942.310.450,00 динара.

На основу резултата спроведене истраге, анализом исказа окривљених и испитаних сведока, као и на основу пословне документације, утврђује се да је реализацијом промета по Уредбама Владе Републике Србије за регресирање минералних ђубрива у пословним односима остваривања промета успостављен модел пословања којим су истовремено стварани услови за остваривање интереса и користи за све учеснике у ланцу продаје. Оваквим начином пословања, једновременим закључивањем различитих врста облигационих уговора обесмишљени су циљеви Уредбе да регресирамо минерално ђубриво дође до корисника којима је и најпотребније. Имајући у виду да је Уредбама Владе Републике Србије прописан строги начин прометовања то регресирани минерална ђубрива не представљају тржишну робу за коју важе тржишни

услови понуде и потражње јер је промет овим ђубривима ограничен на одређени круг корисника а цена је субвенционисана управо из разлога да би се Уредбама утврђеном кругу корисника помогло у развоју пољопривреде и ратарства. Из разлога контролисаног и ограниченог промета је и успостављен механизам трговине путем „Продуктне берзе“ која је налоге за куповину контролисала са аспекта испуњености услога купца да буде корисник регреса. Управо успостављени начин је стварао привид промета по условима Уредбе доводећи до тога да се њиме помаже управо великим системима и ланцима прерађивача а не пољопривредницима.

Сам начин одвијања промета по моделу да се преко посредника који испуњавају услове из Уредбе за кориснике регресираних минералних ђубрива био је усмерен на остваривање двоструког циља да се ХИП „Азотари“ обезбеди наплата надокнаде у висини регреса, као и да остали учесници у промету остваре своје економске интересе добијањем ђубрива по повлашћеним ценама. Како су уговори о купопродаји и преузимању дуга закључивани једновремено то јасно произилази да је начин продаје унапред договоран између учесника у промету.

Анализом целокупне пословно финансијске документацијом учесника у промету као и налазом и мишљењем вештака утврђује се да су преузимаоци дуга ђубриво добијали по изузетно повољним условима на одложено плаћање, које је у појединим случајевима било и на годину дана за поједине рате, уз најминималнија средства обезбеђења. Такође из ових анализа утврђује се и чињеница да највећи део стварних купаца, своје обавезе није измиривао на време или није уопште измиривао. Из исказа појединих сведока, па и самих окривљених крајњих корисника ђубрива произилази да је са њима постизан договор да се измире једино обавезе ПДВ, у време доспелости, а да се сва остала дуговања измире накнадно или „кад се стигне“. Народски речено стиче се утисак да је продаја вршена на реч и по условима који су много повољнији били за купце, него за продавца ХИП „Азотару“. Једина обавеза купца како се може утврдити из писмене документације, одбрана окривљених и исказа сведока је била да обезбеде, за регресирано минерално ђубриво, посредника који испуњава услове из Уредбе, као корисник регресираниог ђубрива, и да на највећи број купаца регресираниог ђубрива, са којима су по основу потврда „Продуктне берзе“ закључивани уговори о продаји, већ при закључењу ових уговора знали да нису у могућности да изврше плаћање обавеза по уговору, и да ће неко друго правно лице, за њих преузети обавезе. У односу на преузимаоце обавезе, нису вршене никакве провере солвентности и наплативости дуга, већ је даван максималан одложени рок, који је у појединим случајевима био и до годину дана од закључења уговора, а да је као једино средство обезбеђења прихватана као гаранција соло меница, која је по правилу пуштана на наплату, много касније од дана истека рока за измирење обавеза и када су привредна друштва преузимаоци дуга већ увелико били у блокади.

Што се тиче законских разлога за продужење притвора окривљеним Саши Драгину, Радосаву Вујачићу, Миаилу Грујићу, Звонимиру Никезићу, Бориславу

Стојковићу, Драгану Танасковићу, Драгану Митићу, Алекси Обрадовићу и Гордану Марковићу који су предвиђени одредбом члана **211 став 1 тачка 1 ЗКП**, сматрам да из садржине бројних доказа, прикупљене књиговодствене и финансијске документације, те спроведеног вештачења, произлази оправдана сумња да су у дужем временском периоду окривљени предузимали радње кривичних дела за чија се извршења терете овом оптужницом, због чега су на штету буџета Републике Србије, привредним друштвима ХИП Азотара“, АД „Sunce“, АД „Invej“, „Milinostep“ д.о.о., „Tera boo“ д.о.о., „Tan trade“ и др. омогућили прибављање вишемилионске противправне имовинске користи. Како се висина тако стечене користи на основу спроведеног вештачења, опредељује на износ од 942.310.450 динара, то постоји реална опасност да би овај новац или његов део, без обзира што исти у међувремену није пронађен, јер је као такав и искоришћен као улагање у даље пословне активности наведених и многих других привредних субјеката, био доступан окривљенима уколико би се нашли на слободи и тиме им могао служити за њихово скривање или бекство. Сматрам да се интезитет овакве опасности још више појачава, ако се имају у виду бројне пословне везе, лична познанства, утицаји и мноштво контаката окривљених при чему се права димензија такве бојазни добија, уколико се сагледа у контексту чињенице да се окривљени Љубомир Куљић и окривљена Емина Чобански, налазе у бекству дуже од пет-шест месеца. Таква околност по нашем мишљењу несумњиво представља додатан мотив, због које би се пуштањем на слободу окривљени могли дати у бекство или би се крили, у чему би им управо окривљени Куљић и окривљена Емина Чобански могли пружити логистичку подршку. Поред овога, сматрамо да се интезитет опасности од бекстава или скривања у случају окривљених Борислава Стојковића и Драгана Танасковића суштински ни у чему није изменио и то из свих оних разлога који су били представљени извештајима МУП-а РС, док код окривљених Гордана Марковића и Драгана Митића налазимо да је њихово даље задржавање у притвору оправдано јер своје животне, породичне и пословне активности нису везали за једно, већ више места, па су тако упркос пријављеним местима свога пребивалишта, непријављено боравили, односно бораве на различитим адресама и то окривљени Митић на адреси у Београду у ул. Драгице Кончар бр. 16/8 иако поседује пребивалиште у месту Кусадак, Општина Смедеревска Паланка, а окривљени Гордан Марковић у Новом Саду у ул. Руменачка бр. 51 насупрот пријављеном пребивалишту у Краљеву, ул. 4 јули бр. 10.

Са друге стране, како је истражни поступка у односу на окривљене Радосава Вујачића и Михаила Грујића, указао на постојање доказа у погледу извршења нових кривичних дела, који су захтевали доношење наредби о проширењу истраге од 27.12.2012 године, 01.02.2013 и 21.03.2013 године, мишљења сам да ове околности управо потврђују потребу њиховог даљег задржавања у притвору на основу члана 211 став 1 тачка 1 ЗКП-а.

У погледу окривљеног Саше Драгина, сматрам да су испуњени сви законски разлози који предвиђају продужење притвора окривљеном Драгину сходно одредби **члана 211 став 1 тачка 4 ЗКП-а**. Наиме, како је трајање истражног поступка у случају окривљеног Драгина, потврдило основе сумње да је у

својству Министра у Влади Републике Србије, предузимао радње на доношењу и измени подзаконских аката из надлежности Министарства пољопривреде, шумарства и водопривреде, којима је створио јединственствени систем промета регресираним минералним ђубривима, чиме је обесмислио циљеве заштите пољопривредних произвођа, то су „економски ефекти“ донетих аката, односно Уредби и измени Уредби успоставиле амбијент у коме је посредством „повлашћеног корисника“ продаја регресираног минералног ђубрива била вршена и правним лицима која нису могла бити привилеговани уживаоци повластице регресиране цене ђубрива, а ХИП „Азотари“ могућност наплате регреса у што већем обиму.

Имајући у виду природу и тежину кривичног дела које се окривљеном Саши Драгину ставља на терет, тежину последице чије размере у погледу штете по буџет Републике Србије значајно превазилазе више стотина милиона динара, мишљења сам да би пуштање на слободу окривљеног Драгина довело до стварања неповерења у институције и узнемирења јавности, које би могло угрозити несметано и правично вођење кривичног поступка у овој кривичној ствари, па из тог разлога сматрам не само оправданим већ и нужним продужење притвора окривљеном Саши Драгину сходно члану 211 став 1 тачка 4 ЗКП.

На основу свега изнетог, сматрам да су предлози окривљених Саше Драгина од 16.04.2013. године са допуном од 17.05.2013. године, Звонимира Никезића и Гордана Марковића од 14.05.2013. године, окривљених Алексе Обрадовића и Драгана Танасковића од 15.05.2013. године и Драгана Митића од 16.05.2013 године за замену мере притвора блажом мером, неосновани.

Такође сматрам оправданим да се према окривљенима Вељку Радојвићу и Игору Сабу продуже изречене мере.

Сматрам основаним предлог да се одреди **суђење у одсуству** у односу на окривљене Чобански Емину и Куљић Љубомира, који се налазе у бекству, и према којима је донето решење о одређивању притвора судије за претходни поступак Вишег суда у Београду, Ки По 1 30/12 од 17. 12. 2012. године и расписана потерница, **у смислу члана 381 ЗКП-а**, јер постоје нарочито оправдани разлози да им се суди иако су одсутни. Наиме, из резултата до сада спроведеног истражног поступка произилази, да се окривљени налазе у иностранству на непознатим адресама, и да су недоступни државним органима, а чињеница да су у односу на ове окривљене предузете доказне радње и прикупљени докази од значаја за вођење поступка без присуства окривљених и да су кривична дела учињена у саизвршилаштву са другим окривљенима, а да постоји обимна документација и докази који указују на испреплетаност и повезаност свих учесника односно окривљених у обављању промета регресираним минералним ђубривима, односно у радњама извршења кривичног дела, то сматрам да ове околности представљају нарочито важан и оправдане разлоге да се у односу на ове окривљене спроведе јединствени поступак и да им се суди у одсуству.

Имајући у виду законску одредбу да нико не може задржати имовинску корист
смавам да су испуњени законски услови из члана 91 и 92 КЗ да се од
окривљених одузме имовинска корист прибављена кривичним делом.

**ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА
ЗА ОРГАНИЗОВАНИ КРИМИНАЛ
Јасмина Милановић Ганић**

WWW.CIINS.rs